St. Tirugñanasambandhar's

TIRUMURAI THE FIRST

Translated by
Sekkizhār Adi-p-Podi
Dr. T.N. Ramachandran

To
Dr T. Ganesan
With warm regards.
06.05.12.

St. Tirugnānasambandhar's
TIRUMURAI THE FIRST

Translated by
Sekkizhār Adi-p-Podi
Dr. T.N. Ramachandran

SAINT SEKKIZHĀR SCHOOL OF SAIVA SIDDHANTA
5-D, Selvam Nagar,
Thanjavur-613 007

2012

Translation – Tirumurai

Modern translators of Tamil religious classics into English must remember the basic fact that the original texts in Tamil are, more or less, millennium old works. Principles evolved by the western translators of European classics into English are of little help to translators of Tamil classics into English. The First Tirumurai by Tirugnānasambandhar was indited about 1,350 years ago. The background, the civilization, the culture, the beliefs and the traditions of Tamil Nādu are totally different from those of the west. Again the language that is Tamil has a grammar that is millennia old. Indian thought and way of life present to them many a contretemps when they try to comprehend India that is Bharat in general and Tamil Nādu in particular. Till today, to my knowledge no book on 'how to translate Tamil works into English exists. So, care must be taken to eschew current English idioms in translation.

The effort of a modern translator, be he a foreigner or a Tamil, will fructify, at least to an appreciable extent, if he is able to capture the fragrance of the past and its setting.

The word anacoluthia means want of syntactical sequence, when the latter part of a sentence does not grammatically, fit the earlier. An instance of anacoluthia is called an anacoluthan. The plural of anacoluthia is anacolutha. In English anacoluthia is anathema. Not so, in Tamil.

The unity of persons (first, second and third) as well as tenses (past, present and future) is not always maintained in Tamil religious classics. The absence of unity in translation is to be deemed pardonable.

The English cuckoo is a bird of ill-omen. Not so the *kuyil*, its Tamil counterpart. Peacock is held in esteem by the Tamils. However, this bird suggests to Britishers not beauty but vanity. Long choosing but beginning late, when G.U. Pope opened the Kāmatthuppāl of the Tirukkural the very first distich presented a quandary to him. This distich compares the heroine to a peacock. Comparing a male to a female is tabu in western literature. To surmount his difficulty Pope resorted to a novel innovation. He would not describe the heroine as a peacock or peahen but as a peafowl. Maurice Langton, the translator of Nala Venpa ventured to substitute 'bird of paradise' for peacock.

Yāli is a mythological animal that looks like a lion but sports a trunk. P.N.Appuswami did well when he coined the portmanteau word leophant to refer to yāli.

"The life and surroundings" says Sri Aurobindo, "in which Indian poetry moves cannot be rendered in terms of English poetry. Yet to give up the problem and content oneself with tumbling out the warm, throbbing Indian word to shiver and starve in the inclement atmosphere of the English language seems to me not only an act of literary inhumanity and a poor-spirited confession of failure, but a piece of laziness likely to defeat its own object."

Truer words were perhaps never spoken. Translators are not to be daunted by difficulties. One should confront difficulty and overcome it. Only by the grace of the Grace, can one comprehend the meaning of Sambandhar's hymns. He was a Tamil bard par excellence. He intuited the message of the Vedas and the Saiva Āgamās, thanks to his accumulated *punya* in his earlier births. He is even hailed as a son of Siva. So it was only with much trepidation I could even think of translating his hymns. Through intense and quotidian prayers I resolved to undertake the Englishing of the godly child's hymns – the outcome of divine afflatus.

In Tamil literature, woman's waist is thin to the point of invisibility; it does not even exist. Her shoulders (arms) are bamboo-like; her hair is plaited with honey-laden flowers buzzed by bees and beetles. Her face is moon-like or it is mistaken for a lotus by a bee. The hero is a tusker, a bull, a lion. He is even decorated with a dangling garland sought by bees. He is armed with a sharp spear the leafy point of which is tipt with gory flesh.

Tamil poetry abounds in stock comparisons. When the poets use them they somehow import a touch of their own. Thus, in hoary Tamil Nādu, "what was actually a mode of life later became a custom and finally crystallized into a hallowed poetic convention which was followed in poetry even when the custom became obsolete."

Sambandhar's hymns breathe bhakti. Sincere bhakti gains for the bhakta the grace of Siva. Even here there is a catch. Bhakti, be it remembered, is Sivan-given. Prayer, truly speaking, comes from God and goes to God. Bhakti gets actualized in servitorship. True beatitude is gained by serving the servitors. The devotee is ever poised in a fine frenzy. This frenzy is a blessing. Bhaktas hail Siva as the magnificently mad One. It is the maddening devout attachment that guarantees at-one-ment with Siva. Bhakti defies description. Amen. But bhakti is experiencable. If my translation reflects even a modicum of such experience, I have not laboured in vain.

The Tamil genius delights to revel in the subtleties of grammar. Even works on grammar are poetical works. Pictorial verses abound in Tamil. Philosophical and theological themes are embalmed and treasured up in Tamil poesy. In this connection, I place before the reader the observations of T.Issac Tambyah – the translator of the Psalms of Tāyumānavar. "He (Tāyumānavar) is the most melodious of the great poet-mystics of Tamilagam. Kant in metre would be an uncouth experiment, Spinoza, or Hume, or Herbert Spencer, or Berkcley, or Haeckel in verse is simply unthinkable."

In my opinion Tirugnānasambhar excels Tāyumanavar in melody and is far superior to him. This fact is acknowledged by Tāyumanavar himself. Borrowing the words of Tambyah, I say with aplomb that Sambandhar has clothed the stern facts of the philosophy of Saiva Siddhanta in words the fascination of which never flags. It is not merely the elegance of language, the exquisite grace of diction, the musical inflow and infitting of syllable into syllable, and line into line, that charm and captivate the attention. There is something more. His words speak from the heart to the heart. The appeal is through the senses to the soul, from the aesthetic to the spiritual.

Kūriyathu Kūral (reiterating what is iterated) is a blemish in any writing. It must be seldom resorted to, in general, by a writer, and in particular, a genuine poet. However, this blemish does not attach to descriptions of God. Siva is portrayed as the One whose throat is blue, as the One who gutted with fire the Tripura, as the One who is concorporate with His Consort, as the One whose mount is the Bull, as the One who is unknowable to Brahma and Vishnu, as the One who goes abegging with a skull for His alms-bowl, as the One who dances in the pyre of crematory, as the One who punished Ravana and later blessed him, as the One who kicked Death to death etc. These descriptions recur frequently. Yet they are not be deemed as *Kūriyathu Kūral*. Why? The answer is given by *Mahāmuni* Milton. In my humble view his observations are tantamount to Saiva Āgamic affirmations: Says the *Mahāmuni* :

"Our safest way is to form in our minds such a conception of god, as shall correspond with his delineation and representation of himself in the sacred writings. For, granting that both in the literal and figurative descriptions of god, he is exhibited not as he really is, but in such a manner as may be within the scope of our comprehension; yet we ought to entertain such a conception of him, as he in condescending to accommodate himself to our capacities, has shown that he desires we should conceive. For, it is on this very account that he has lowered himself to our level, lest in our flights above the reach of human understanding and beyond the word of scripture, we should be tempted to indulge in vague cogitation and subtleties." – The Christian Doctrine.

Tirugnānasambandhar is a *Kavi*. Let me now quote the foot-note occurring at page 39 of Sri Aurobindo's work: The Future Poetry.

"(Kavi): The Sanskrit word for poet. In classical Sanskrit it is applied to any maker of verse or even of prose, but in the Vedic it meant poet-seer who saw and found the inspired word of his mission."

Yes. Tirugnānasambandhar is a *Kavi*. His hymns are mantras.

My translation of Sambandhar, may appear quaint and even grotesque to them who are unacquainted with the genius of the Tamil tongue.

The elephant and the peacock play a rich role in our nature poetry. These have, I daresay, become almost impossible in English poetry where the one is associated with lumbering heaviness and the other with vainglorious strutting.

In Tamil as well as Sanskrit, the reader will do well to remember, that the eyes of a woman are as large as the sea; they roll like fish; they are so long that they touch the ears.

I completed my translation of the First Tirumurai fifteen years ago. An opulent Saivite householder who became a sannyāsi convened a meeting in Chennai to select competent scholars to whom the work of translating the Tirumurai-s could be entrusted. I was also invited to attend the meeting. The late-lamented A.S.Gnanasambandhan announced in the meeting that efforts should be taken to publish my translation. The late-lamented Dharumapuram Swaminathan insisted that the work should be completed within three months. However, I heard nothing, for about six months. I met the convener a month or so later in Tiruvaiyaru. When I broached the subject of publication he deliberately distanced himself from the project and acted as a wet blanket.

Then an institution at Chennai invited many scholars and announced that steps would be taken to publish the translation of the Tirumurai-s. The projected endeavour very soon disappeared into thin air.

Then, about six years ago, the Socio-religious Guild, Tirunelveli, obtained from me my translation of about 120 patikams of the First Tirumurai in instalments. It did use my translation, but not as I wanted it to be made use of. The Guild published its work in 2008, in two humongous tomes. It merits praise. However my plan of publication still remained unimplemented.

During my sojourns in London, I was blessed to gain the friendship of Dr.Jayanathan, a Sri Lankan. He willingly came forward to sponsor the publication of this volume. I am at a loss of words to thank him. I pray for his welfare as well as for the welfare of his family.

I hail and adore the hallowed feet of Tirugnānasambandhar, the world's youngest hymnodist.

Before I conclude, I must confess, as a translator
"... I have promises to keep,
And miles to go before I sleep,
And miles to go before I sleep."

Life and Times of Tirugnānasambandhar

During the sixth century and the first quarter of the seventh century Saivism was at its lowest ebb. During the commencement of the seventh century the Pallava king Mahendra Varma ruled over Kānchi. He was a Samana. During his reign Jainism flourished with royal patronage. The Pāndya who ascended the *gadi* in A.D. 640 was a puissant monarch. He was a staunch Samana. Though King Mahendra quit Saivism at or about A.D. 625 and though he did his best to foster Saivism, it could not regain its former splendour. This Pallava passed away in A.D. 630. St. Tiruāvukkarasar was at this time leading a peaceful life at Tiruvatikai where his sister spent a life dedicated to the service of Lord Siva. St. Tirunāvukkarasar, since known more famously as Appar, spent his life at this time, in utter seclusion. He chose to remain under the holy umbrage cast by the divine feet of his self-effacing sister Tilakavatiyār. St. Tirugnānasambandhar was to make his avatar in A.D.639. It was during this interregnum, to be precise, in A.D. 635, Hiuen – Tsiang sojourned at Kānchipuram. According to his reportage, both Jainism and Buddhism throve well during this time. In fact, Jainism had a greater number of adherents [St.Yu ki, Samuel Beal, Introduction pages xx, 228-229 – 1804, Reprint 1981, Delhi.] Saivites were far outnumbered by the adherents of alien faiths that were positively hostile to Saivism. Again, many among the Saivites were but nominal Saivites.

In such circumstances, Sivapāda Hrudayar intensified his askesis and prayed to God Siva for the blessing of a son who would do away with the alien faiths. In this connection, it should be observed that the other faiths could have continued to thrive well, if their adherents had practised tolerance.. Instead, they proved to be needlessly militant and abominably aggressive.

Both Sivapāda Hrudayar and his wife Bhagavatiyār hailed from clans solely, wholly and exclusively dedicated to Lord Siva. Siva-the compassionate Lord –, blessed them with the boon sought by them. Thus came to be born the godly son "in fleshly tabernacle and human form" (Sivam perukkum Pillaiyaar tiruavatāram ceythār).

Thanks to the patient and painstaking research conducted by Sri Sivagurunaatha Pillai of Sundaraperumāll Koyil, we now know that St. Sambandhar made his avatar on the Adirai Day, the 29th of Chittirai, Vikāri (3740, Kaliyabda) corresponding to 12 May 639.

The town that stands aeviternally sanctified by the birth of St. Tirugnānasambandhar is Sēkāzhi. A few days after his third birth-day, he importuned his father to take him with him to the temple-tank where his father was to have his ritualistic bath. His father placed him on the bank of the tank, implored Lord Siva to take care of the child and immersed in the water to perform what is known as *agamarushanam.* As soon as the father plunged into the water, the child casting his look on the temple-tower, began to cry aloud. Then took place, the miracle of miracles. Mother Pārvati, as commanded by Her Consort, approached the child, poured her breast-milk into a goblet of gold, pacified the child and made him drink the milk. It was indeed GNOSIS (Siva Gnānam) that was administered to the divine child. From that very moment he emerged as Sivagnānasambandhar. Thus, even thus, he was blessed with immatchable wisdom. As an indicant of his omniscience, his lips began to articulate the peerless glory of Siva in His Ammai-Appar form.

A decad was sung by the divine child from the bank of the tank. Though his father was not vouchsafed a darshan of the Lord concorporate with His Consort, he knew that a theophanic miracle had taken place.

A rousing reception was given to the godly child after he came out of the temple duly adoring Toniappar and Periyanāyaki.

The very next day, the godly child proceeded to Kolakka.

As he sang in the temple keeping time by the clap of his flower-soft hands, the merficul Lord caused a pair of golden cymbals which bore the inscription of the Lord's own name, namely Panchākshara, reach his hands so that he could thenceforth keep time with the help of the divine cymbals. Mother Pārvati invested the cymbals with a valiancy to produce sound.

A few days later, he visited Tirunanipalli – the birth-place of his mother. His father bore him on his shoulders, and it was thus he travelled.

The next shrine adored by the godly child was Tiruvennkādu where he sang soul-uplifting hymns.

With very great reluctance, he left Vennkādu and visited Tirumullaivāyil where he hailed Siva in sweet songs.

St. Sambandhar left this place and returned to Sēkāzhi. He adored the Lord of the Ark and in His presence sang a decad – verily the pure touchstone of poesy. He daily adored the Lord in ever-increasing devotion. Then, impelled by a growing love to adore the Lord in His various shrines like

Mahendrapalli, Kurukāvūr and Tirumullaivāyil, he left Sēkāzhi. He visited many shrines, hymned the Lord's praises in each and every shrine that he visited and eventually returned to Sēkāzhi.

During this time, the great psalterist Tirunēlakanta Yāzhappānar and his noble wife Matangkachūlāmani – the mellifluous songstress of clear and ambrosial numbers –, arrived at Sēkāzhi to pay, in single-minded devotion, their obeisance to the divine child. With the leave of the child, they chose to abide at Sēkāzhi. The Pānar thenceforth became his accompanist.

Divining it to be the divine wish of Siva, the godly child set out for Tillai accompanied by his father, the Pānar-couple and other devotees. Adoring Siva on the way in His many shrines, the divine child reached the Kollidam. Sipping the beauty of nature and praising the Lord, he crossed the river. The three thousand Brahmins of peerless Tillai gathered in their strength and received the child of Siva, in a fitting manner. He moved into the temple, possessed by divine ecstasy. Standing before the Lord he rendered his hymns.

The godly child would not stay at Tillai – the polis of the three thousand Brahmins. He chose to put up at Tiruvetkalam. He adored the Lord of Tiruvetkalam and hymned His multifoliate glory in many decads.

His next place of visit in his pilgrimage was Ucchi, known as Tirunelvāyil. It is now known as Sivapuri.

As mentioned above, the divine child would not stay at Tillai. He would visit it from the places where he abode. Eventually he returned to Tillai and hailed the Lord.

He left Tillai and proceeded west on the way running beside the bank of the holy Niva. Arriving at Yerukkatthampuliyūr, he addressed Tirunēlakanta Yāzhppānar thus:

"O great one! Great indeed should have been the tapas
Wrought by this place to have caused your avatar here!"

He hymned the Lord of this town in ecstasy.

From this place he proceeded to Muthukundru. En route he sang a decad on its Lord-God.

From Muthukundru the godly child proceeded to Pennākadam and adored Siva in His shrine at Thūngkānai Mātam. He hymned the Lord in beautiful verses.

From this place he proceeded to Tiruvaratthurai. Though this stretch of the pilgrimage proved to be painful, he moved on with ease, adoring the Lord every now and then, the while chanting the Panchākshara. He rested at a place called Māranpādi. The Lord of Aratthurai deigned to avert the fatigue of the godly child. Through the Brahmins of Aratthurai, He presented to the godly child a pearly palanquin, a margaritaceous parasol and trumpets. He adored these and hymned the praise of the Lord of Aratthurai.

He sojourned at Tiruvaratthurai. He visited the nearby shrines and returned to his place of sojourn. He left Tiruvaratthurai at the end of his sojourn, for Sēkāzhi. He adored on his way the Lord in the towns of Pazhuvūr, Vijayamangakai, Vaika, Tiruppurampayam, Seignalūr, Viyalūr, Tiruntutevankudi, Pandanainallūr, Naraiyūr and Karuppariyalūr, and eventually arrived at Sēkāzhi.

The godly child was now seven years old. He underwent the ceremony of upanayanam (investiture of sacred thread) in keeping with the hoary tradition. The officiating priests announced thus: "Om! In keeping with the hoary tradition, we hereby grant you all the four Vedas!" The holy child at once recited all the four Vedas. Not only that. He also explicated to them the six Anga-s of the Vedas. Seizing the opportunity the Brahmins had all their doubts resolved by the boy-saint. He also blessed them with the message that the source of all primal and foremost mantras is Lord Siva's Panchākshara. Then he hymned the divine decad on the Panchākshara.

It was during this time, St. Nāvukkarasar hearing of the greatness of the boy-saint, fared forth to Sēkāzhi. Apprised of his arrival, the boy-saint deemed it to be the boon yielded by his meritorious acts in the past, hastened to receive him, accompanied by the servitors of Siva. When the boy-saint beheld him, he adored him thinking that his form was the visible manifestation of servitorship to Siva and the source of true love – pure and purifying. When the boy-saint hailed him as Appar (Father), St. Appar responded with the soul-melting phrase: "Your servitor." Since that day, the name Appar stuck to St. Vākēsar.

Together they visited the Ark-shrine. The boy-saint addressing St. Appar, said: "Hymn Your Lord-God in numbers." Then St. Appar sang a decad whose opening verse is as follows:

"When the universe came to be covered with the deluge,
It is said (Devas in the form of) birds – four or five
In number –, bore Your feet – the source of all.
Is there aught for anyone of this wide sea-girt earth
To do, save become the servitor of the Lord of Kazhumalam
Who wears a cool crescent and whose boon-conferring hand
Stretches to His knee?"

St. Appar abode with the boy-saint in the latter's holy mansion for many a day and eventually took leave of him to tread the godly way leading to the hallowed shrines of Siva. This was but a physical parting. Their minds, for ever, companied with each other. During this time, the boy-saint hailed Siva in rhythmic *tūkkus*. St. Sekkizhaar says he composed poems in *Vikarpam, Mozhi-māttru, Mālai-Mātru, Vazhi-mozhitthiru virākam, Yamakam, Ekapātam, Iukku-k-kurall Tiruvezhukūtrirukkai, Orati-mel-vaippu, Nālati-mel-vaippu, Erākam* and *Chakkaram*.

Once again the boy-saint was on his pilgrimage. The first shrine he visited was Tirukkannār Koyil. He adored Siva in this shrine and hymned him. Then he visited the shrines which were close by. Then he fared forth on the northern bank of the Cauvery. At Pullirukkum Tiruvelūr he hymned the Lord in melting devotion.

The boy-saint moved onward and adored the Lord of Tiruninriyūr and sang His praise in boon-conferring decads of Tamil. He visited Nēdūr whence he proceeded to Tiruppunkūr. He eventually arrived at Pazhamanni-p-Patikkarai where he hailed the Lord in ever-during garlands of Tamil verse. Then he visited Tirukkurukkai Vērattam. From there he came to Anniyūr where he hailed the Lord in sweet songs.

Then he visited Panthanainallūr, Tirumananjeri, Ethirkollpādi and Velvikkudi. Both at Velvikkudi and Turutthi, the boy-saint beheld the theophany of the Lord in His glorious form as the Bridegroom, respectively during the night and the day. From Velvikkudi he proceeded to Kodika and thence to Kanjanūr. He then visited Mānthurai and Tirumangkalakkudi. At Viyalūr he had a darshan of the Lord who manifested before Him in His divine form. From there he came to Tirunthuthevankudi where he hailed Lord Siva thus:

"Know that the divine forms of the presiding deity
Of Tirunthuthevankudi – the Sovereign of the supernals,
Whose feet are adored by the saints of rare tapas –,

Are indeed the much sought-after medicament and the mantras;
Eke are they the ever-coveted meritorious punya."

Then he visited the shrine at Innambar and hailed the Lord with a garland of Tamil verse set in the pattern of *Idai-madakku*. From there he fared forth to Vadakurangkāduthurai where he hymned the Lord in a decad which celebrates Vāli's pūja and surrender to the Lord. Eventually he arrived at Tiruppazhanam and hymned the Lord.

From Pazhanam, the boy-saint came to Tiruvaiyāru. He sojourned in this holy polis and hailed the Lord in many decads.

From Tiruvaiyāru the boy-saint proceeded to Perumpuliyūr whence he came to Tiruneitthānam. His decad on Neiyādi Appar opens thus:

"He is the Lord-God who has His ablutions in ghee;
His neck is tinct with the dark hue of the oceanic venom;
He is concorporate with the Daughter of Himavant;
He is mantled in the hide of the trunked tusker;
He abides with Her whose eyes are the blue lililes
That dance in the field. Behold His Neitthānam!"

From there he fared forth to Mazhapādi and hailed its presiding deity Vayiratthūn Nāthar. He next visited Tirukkānūr where he hailed Siva in a dulcet decad.

He then fared forth to Anbilālanthurai whence he arrived at Mānthurai situate on the western bank of the river Cauvery. He then visited Tiruppācchilācchirāmam. In this town, he cured the grand mal with which the daughter of the local chieftain was afflicted. He then visited Paigngnēli whence he came to Tiruēngkoi Malai where he hymned the Lord in solemn songs.

He then fared forth to Kodi-Mādacchengkundrūr where he cured the malarial fever (which in those days was a grievous illness) of servitors. He admonished them and commanded them to engage themselves fittingly in services to the Lord.

After his sojourn in that town, he left for Tiruppāndikkodumudi where he adored the Lord with all his heart. Then passing through Venjamākkūdal, Karūr, Mānikka Malai, Parāitthurai, Ālanthurai, Senthurai, Tirukkarkudi Hill and Mukkēcchuram he arrived at Tiruchirāppalli. In all these holy places he sang on the Lord-God.

From there he went to Ānaikka where he hymned an Akam decad. At Tavatthurai he adorned the Lord with a verse-garland. Then he came to Tiruppātrurai whence he arrived at Tiruverumpiyūr on his way to Nedungkalam. In his garland of melodic verses he hailed the Primal One of Nedungkalam.

Visiting Niyamam, Tirukkāttuppalli, Tiruvālampozhil, Pūnthurutthi, Kandiyūr, Chotrutthurai, Tiruvedikudi, Venni and Chakkarappalli he arrived at Pullamangkai where also he hailed Siva.

He then visited Celūr, Pālaitthurai, Tirunallūr, Tirukkarukāvūr, Avallivallnallūr, Paritinanniyamam, Pūvanūr, Avūr and Tiruvalanjuzhi. Summer was at its fiercest when he arrived at Tiruvalanjuzhi. From there he desired to leave for Pazhayārai. Seeking the intimate company of the devotees he fared forth with them on foot, to Pazhayārai Metrali. He adored the Lord of Pazhayārai Metrali in melting love. He then came to Tirucchattimutram, hailed the Lord and proceeded to Patticchuram. To alleviate the cruel heat of summer, invisible Siva-Bhūthas held over his head a canopy dight with pearls. When they addressed him and said: “The Lord Pattisar mercifully commanded us to carry this and give it to you” the beauteous pandal of pearls materialised. Thrilled with ecstasy, he prostrated on the ground. He then moved under the pandal and sat beneath it. It looked as though he was throned in the shade cast by the divine feet of Lord Siva. Well-received by the devotees of the place he reached Patticchuram, stood before the presence of the Lord and hymned his garland of verse. He sojourned in this town from where he visited Pazhayāraivadatali. Then he visited Irumpūlai, Arathaipperumpāzhi, Tiruccherai, Tirunālūr, Kudavāyil, Naraiyūr and (Arisilkarai) Tirupputthūr. In the last-mentioned place he sojourned. From there he visited Sivapuram and hymned its Lord in a divine decad of swelling music.

He then left for Kudamūkku and hailed its Lord in harmonious numbers. He also visited the shrines of Kēzhkkottam and Kāronam. He then arrived at Tirunākecchuram and hailed the Lord in a divine decad of splendorous Tamil – rich in rare wisdom. He left this town for Tiruvidaimaruthūr and hailed Siva in that holy polis.

From Idaimaruthu, he visited Kurangkāduthurai in the south and Tiruvāvaduthurai.

When he sojourned in the latter place, the season for sacrifice was close at hand. His father sought his leave to depart with the wherewithal needed for the performance of sacrifices. At this, he moved into the temple, stood beside the bali-pitam and prayed thus: "I have nothing to give him who prays for immense wealth; I know not aught but Your hallowed feet." He composed his decad in the pattern of Nāladi-mel-vaippu. Lord Siva heard his prayer. Through a Siva-Bhūtha, a purse was placed on the bali-pita. It was indeed an inexhaustible *kizhi*, ever containing a thousand gold sovereigns. He gave this to his father who with a joyous mind left for Sēkāzhi.

He then visited Kozhampam, Vaikal Mādakkoyil and Tirunallam. At Tirunallam he adored the Lord with a lovely garland of verses. The decad opens thus:

"The goodly Lord that rules us, with His bow,
Gutted with fire, the three citadels.
He abides at Nallam hailed by the celestials
In various ways as the blue-necked Lord who is
Seated in the shade of the Kallāla tree."

From there he visited the Mādakkoyil at Tiruvazhundūr, hailed the Lord of Mā Matam in hymn and song and solemn strain. From there he came to Tirutthurutthi, Mūvalūr, Mayilāduthurai, Cemponpalli, Vilanakar and Pariyalūr. At Pariyalūr Vērattam, he hailed Siva in melting love.

He then arrived at Dharmapuram, visiting on his way Vettakkudi. For some reason, the kin of Tirunēlakanta Yāzhppānar thought that the boy-saint owed much of his glory to the great Pānar. So, at Dharmapuram, at the request of Pānar, he established the infinite superiority of his vocal rendering. His yāzh-muri decad rendered here, is a class by itself.

He was ever on the move. He eventually arrived at Tirunallāru and hymned the Lord ever concorporate with His Consort.

Leaving Nallāru, he visited the many shrines of the Chola realm. At Sātthamangkai he abode in the house of Nila Nakkar. He then visited Nākaikkāronam and Kēzhvelūr. At the invitation of Sirutthondar he visited Chengkāttangkudi and hailed the Lord of Ganapatiēcchuram in an ecstatic decad of the Akam genre. As his mind was oned with the Lord, he grew oblivious of the trouble-making Samanas. In this decad, there is no mention of the Samanas or of those of alien faith. At the time of his visit to Chengkāttangkudi, Sērāla, the son of Sirutthondar, was a three-year old boy. Our boy-saint's decad celebrates the glory of Sirutthondar too.

His next place of visit was Tirumarukal where he came to know of the untimely death of a youth belonging to the mercantile clan. Eloping with his beloved, he arrived at the town, only the previous night. Before the night would melt into day, he was stung to death by an adder. The unwed virgin could not even touch the person of her dead lover. She cried and cried in sore distress. Looking towards the direction of the entrance to the temple, with her mind set on Siva, folding her hands in adoration, she wailed. The boy-saint was touched by her plight. He was also convinced of her profound devotion to Siva. So he appealed to the Lord thus: "O Lord of all entia! Does this soulful languishing of this bejewelled lass become Your grace?" By the intercession of the boy-saint, the dead man stood resurrected. He blessed them with the great life of marital felicity. He gave them leave to depart. He sojourned in that town. Once again at the invitation of Sirutthondar he visited Chengkāttangkudi. From there he came to Pukalūr and abode there in the house of Muruka Nāyanār. When he heard of the advent of St. Appar he proceeded to its outskirts and duly received the venerable saint. From him he heard of the glory of Ātirai festival at Ārūr. Moved by a penchant to visit Ārūr, he left for that famous town. On his way, he adored Siva in the shrine at Virkudi Vērattam.

He reached to Ārūr. He hailed the Lord of Ārūr in the company of devotees, in many a garland of verses. He also adored the Lord of Araneri. Then he visited Valivalam, Kolili and other shrines too. Eventually he returned to Pukalūr after a sojourn at Ārūr. Nēlanakkar and Sirutthondar called on him while he sojourned at Pukalūr. Then in the company of St. Appar he visited Tiruvambar, Kadavūr, Ākkūr. Mēyacchūr, Pāmpuram and Tiruvēzhimizhalai. During this time a famine swept the land. At Tiruvēzhimizhalai, to the boy-saint and St. Appar, the Lord granted each a coin of gold, so long as the famine lasted. St. Appar's coin was slightly superior to the coin granted to the godly child. It was wrought of the gold of finer touch. Though St. Appar richly merited the gift by reason of his manual service, the boy-saint did not desire Siva to differentiate between them. He hymned Siva to bless him with a coin matching in worth St. Appar's. This, the Lord granted. When the famine ended the two were again on their pilgrimage. They visited Tiruvānjiyam, Talaiyālangkādu, Peruvelūr, Sātthangkudi, Tevūr, Nellikkā, Kaicchinam, Tengkūr, Kollikkādu, Kottūr, Vennthurai, Tandalai Nēllneri and Tirukkalar. They eventually arrived at Tirumaraikkādu where they were informed that the Vedas in their anthropomorphic form adored the Lord of that shrine for which purpose they used the passage leading to the adytum through the main entrance and that the doors of this entrance stood closed thereafter. The devotees were using a side-entrance. At this, the boy-saint addressed St. Appar and said: "Be pleased to sing open the doors." He did so. They both passed through the threshold, hymned and adored the Lord. Then St.Appar requested our boy-saint to close the doors through his hymn, and this he did. Since that time, the devotees were enabled to use this passage. When St. Appar invoked the Lord through his hymns for the opening of the doors, there was some delay in their opening. However, pat on the invocation of the boy-saint, the doors closed shut. Back in his matam, when St. Appar brooded over this, sleep overtook him. In his slumber, the Lord appeared to him and bade him to proceed to Vāimūr. He was led by Siva in the form of a Saivite who materialized and dematerialized off and on. Eventually He disappeared when St. Appar arrived at Vāimūr. Hearing of St. Appar's departure, the boy-saint too left Maraikkādu and arrived at Vāimūr. At his advent St. Appar sang thus:

"Yonder stands he who sang the doors shut;
In chaste Tamil he is more valiant than I
Who sang the doors open; can the Lord of Vāimūr
Still conceal Himself? Ha, He is truly mad..."

The Lord then revealed Himself to the boy-saint who then showed Him to St. Appar. Both St. Appar and the boy-saint sojourned at Vāimūr and returned to Tirumaraikkādu.

During this time the Pāndya realm, whose ruler had swerved from the righteous path temporarily as the Samana religion thither flourished, was sorely distressed, divorced from the goodly and the ought-to-be-pursued-path of virtue. The Pāndya queen and the minister, hearing of the boy-saint's sojourn at Maraikkādu, sent messengers to apprise him of this plight. When he heard of the deplorable situation by which the Pāndya realm was beset, he decided to leave for Madurai. At this St. Appar tried to dissuade him and proposed that he should go to Madurai to set things straight. He also informed the boy-saint that the times were inauspicious as indicated by the evil conjunction of the planets. Thus informed, the boy-saint affirmed thus: "It is the feet of our Lord that we hail; evil shall not touch us." Then, the Prince of Pukali, hailing the roseate and ever-fragrant flower-feet of the Supreme One, hymned the *Veyuru Tholi*.

Adoring Siva in His many shrines he left for the Pāndya realm. After hailing the Lord of Akatthiyānpalli and Kodikkuzhakar he came to Kadikkulam and proceeded to Idumpāvanam. He also visited Usātthānam, Kodungkunram and many other shrines and eventually arrived at the outskirts of Madurai.

Meanwhile, the Samanas of the eight great hills suffered from malneirophrenia and bad omens. Minister Kulacchiraiyār and Queen Māni were blessed with excellent auguries.

At the behest of the Queen, Kulacchiraiyār proceeded to receive the boy-saint at the outskirts of the city. From at a distance he heard the blare of trumpets which proclaimed the advent of the boy-saint.

Apprised of the minister's advent, the boy-saint descended down from his palanquin, hastened to his presence and lifted the prostrating minister up with his lotus-hands. Thus blessed, the minister apprised the boy-saint of the plight prevailing in the realm.

When the boy-saint interrogated him about the lie of the shrine Ālavāi, the minister pointed towards the direction of the temple. At this, the boy-saint burst into verse and sang a decad.

The decad sung by the boy-saint on this occasion celebrates the glory of the queen as well as the minister. Arriving at Ālavāi he moved into it, circumambulated the shrine and had a darshan of the Lord. He prostrated on the floor again and again and yet again and then rose up, filled full with bliss. The hair on his thrilled body stood erect. From his eyes, streaked red, tears cascaded. His divine frame glowed with splendour. Then he hymned the decad of Tiru-virukku-k-kurall which opened thus.

"They that are ruled by the Lord of Ālavāi whose
Glorious throat is blue, will be the rulers of the earth."

He then moved towards the entrance of the shrine. It was then the queen whose eyes were tear-bedewed, came before him with her palms kept folded above her dark tresses. The minister pointed to her and meekly submitted to the boy-saint that the queen was moving towards him. At this he hastened to her presence. The queen fell at his feet. The boy-saint tenderly lifted her up with his divine hands that confer great and sweet grace. She felt convinced that her cherished wish was as good as fulfilled. With tear-filled eyes and ruddy lips atremble, she said: "Oh, the tapas of my husband and myself!" To this, he replied: "You are truly and irrevocably poised in divine servitorship even amidst the domination of the alien faith. Therefore did we come to see you. "Then the minister took him to his matam where he joyously abode with his retinue.

The Samanas notorious for their trichotillomania hastened to the Pāndya and apprised him of the advent of the boy-saint and obtained his leave to set fire to his matam by incanting mantras. The evil ones that practised epicaricacy tried all their mantras but in vain. They thought thus. "Our failure debunks us. Should the king know of our aborted attempt, he would jettison us." So, under the cover of night they set fire to the outer yard of the matam and took to their heels. The fire was put out by the servitors of the boy-saint. When he heard of the dastardly deed of the Samanas, moved by mercy, he exclaimed thus: "O sinners, should you cause harm to the outer court of the holy matam in which tapaswis slumber? Though this be the evil wrought to me, is it fair to even think of harming the Lord's devotees?" He eventually arrived at this conclusion. "The King's sceptre has swerved from justice." As the evil was to be blamed on the sovereign he hymned his punishment in a decad.

"May the cruel fire that was set by the Samanas
To the matam where abide Saivites
Slowly move away and hug the King!"

The king was possessed forthwith by a raging fever. The great unwashed did their best to cure the king. Their acts but aggravated the fever of the king. At the suggestion of his queen and his minister, the boy-saint was invited to the palace. The Samanas claimed that they would cure the king. The king had already decided to join the fold of the victor who would cure him. The Samanas prevailed with the king and obtained his leave to cure the fever on his left-half. They failed. Not only that. The fever of the king but raged the more. Unable to endure it, the king cast his look on the boy-saint. Taking the cue from his piteous look, the boy-saint hymned a decad on the multifoliate glory of the Holy-Ash.

When the godly child bedaubed the holy ash with his sacred hand on the person of the king, his raging fever vanished and his right half became cool like a pool. However the fever began to rage the more on his left side. The heat of the two sides burned concentrated on the left. At the king's request, the boy-saint effected a complete cure. When the king addressing the Samanas said: "You have lost; get away from me," they suggested that they should be permitted to secure success by the ordeal through fire. They announced thus: "If the truth of our faith is inscribed on a palm-leaf and if it does not burn when thrown into the fire, that then proclaims the triumph." A raging fire was reared. With the grace of Siva the boy-saint resorted to bibliomancy. It revealed the decad relating to Tirunallāru which he sang in the past. Before assigning it to the fire he sang a decad invoking Siva's benediction.

When the palm leaves of the boy-saint was consigned to the fire, they lay poised in the fire dazzling with a peerlessly fresh splendour. However the leaf that was dropped into the fire by the trembling Samanas was totally burnt.

For a third time the Samanas suggested an ordeal – this time by water. They said: "Everlasting truth should be inscribed on a palm-leaf which must manifest eternal truth. It should be dropped into the running river. The leaf which rolls not with the current but stay at the place where it was dropped, decides the issue." The boy gave his assent for the performance of the task.

A leaf which bore the inscription *Asti Nāsti* was greedily dropped into the Vaikai by the Samanas. The current rolled away with it toward the sea. Now came the turn of the boy-saint. He hymned a decad and caused it to be inscribed on palm-leaves.

When the boy-saint put into the river his scroll of the *Tiruppāsuram*, it swam against the current cleaving the water with such speed that Kulacchiraiyār who tried to follow it, could not do so, though he rode a swift steed. Then he prayed that the scroll should stop to enable him to fetch it. The town near the bank of which the scroll stopped, is even today hailed as Tiruvetakam (the town of the holy scroll). The Samanas in their full strength ganched themselves, true to their word.

The boy-saint blessed the Pāndya with the holy ash. He adored the boy-saint and adorned himself with the holy ash. The king stood redeemed and so too the Pāndya realm. Saivism stood re-established in that famous country. The Brahmins performed the Vedic sacrifices. The celestials blessed the earth with rain. The king stood sublimely poised in the lofty and righteous way.

In the company of the king, his queen and his minister, the boy-saint visited Ālavāi and hymned the glorious God of Ālavāi.

In one of my private meetings with His Holiness, the 26th Pontiff of the Dharmapuram Ādhēnam, I was blessed with an explication of a verse by His Holilness who remarked thus: "The boy-saint had never done anything without the leave of Lord Siva. So, his deeds are Siva's own. The Samanas, 8,000 in number, gave up their ghost when they were vanquished by him in the disputation. For once, the shadow of a doubt flit across his mind. He thought: "Have I done anything in excess of what I was commanded to do? If my act be regarded in any way as excessive by Siva, my expiation lies in my concentrated contemplation of Siva's mercy. *Ninaippathe Niyamame.* His Holiness also added that for violation committed by others, the expiation would be of a very different kind.

The boy-saint continued his sojourn at Madurai to hymn the Lord of Ālavāi. He celebrated the Lord's grace bestowed on Tirunēlakanta Yāzhppānar in his decad now known as *Tiruviyamakam* and spent his time in confabulating with him. During this time, the father of the boy-saint called on him and paid obeisance to him. He heard from his son all the happenings and grew exceedingly happy. Thinking on the Ark-shrine, the boy-saint burst into verse thus:

"One can live daily one's life exemplarily;
Duly considered, no shortcoming can bar
One's way to deliverance. At the fecund town
Of Kazhumalam – pleasing to behold –,
The magnificent One is enshrined with Her –
The goodly Lady par excellence."

Companied with the King, his Queen and his minister he visited Tirupparangkundram, Āppanūr, Tirupputthūr, Pūvanam, Kānapper, Suzhiyal, Courtālam, the shrine of Kurumpalā, Nelveli and Rameswaram. From the last-mentioned place he hymned the Lord of Tirukonamalai and the Lord of Tirukkedēcchūram of Māthottam. He then proceeded northward and adored at the shrines of Tiruvādānai, Punavāyil and Manemerkudi – the home-town of Kulacchiraiyār. At this place he gave leave to the king, his queen and his minister to proceed to Madurai. On his way to the Chola realm he visited Tirukkalar, Pāthāleecchuram and reached Mullivāikkarai. When he came to this place, he found that the river was in spate. The boatmen safely tethering their boats, had gone away. The boy-saint and his servitors got into a boat. He hymned a decad which rowed the boat safely across the river. They adored the Lord of Kollampūdur. From there they proceeded to Nallāru. The boy-saint hailed the Lord and declared thus: "You are my soul's aid and it is You who abide at Ālavāi." He then came to Thelicchery. The Sakyas of that town opposed his progress. Buddha Nandi, an erudite scholar, backed by his followers, prevented the retinue of our saint from announcing his advent to that town. With the leave of our saint, his amanuensis pronounced a curse upon Buddha Nandi. A thunderbolt descended on Nandi's head and severed his head. His followers ran amuck in utter bewilderment. At this, Cāri Buddha – another leader of the Buddhists –, threw down a challenge. Thus began a disputation in which Cāri Buddha was routed. At this the Buddhists fell at the feet of the boy-saint, and with his benediction, embraced Saivism.

During this time, one day, the boy-saint who was sojourning in Tirukkadavūr enquired about the whereabouts of St. Appar. He was told that St. Appar was residing at Pūnthurutthi. Impelled by a penchant, our saint set out for Pūnthurutthi. On his way, as he neared the town, something strange occurred in his mind. The events preceding this occurrence are as follows. When St. Appar heard of the advent of the boy-saint, he moved out of his matam to fulfil his long-cherished desire. Unbeknown to the boy-saint he came there, fell on the ground and adored him. He melted into the devotee-throng and joined the palanquin-bearers and moved onward in delight great. It was then that something struck the inner sensorium of the boy-saint who thought aloud thus. "Where indeed is Appar?" Hearing this, St. Appar said: "Thanks to my non-pareil tapas, I am blessed to bear your feet. Lo, I stand redeemed!" At this, pat descended the boy-saint from the pearly palanquin. The meeting of the two saints was a sight to see. Our saint sojourned with St. Appar, and then with the latter's leave, proceeded to Sēkāzhi. On his way he adored the Lord in His shrines at Neitthānam, Aiyāru and Tiruppazhanam. When he reached the outskirts of Sēkāzhi, the townsmen thither foregathered and gave him a royal reception. The boy-saint moved into the shrine of the Sacred Ark and hailed Ammai-Appar in his decad beginning with the words: *Utrumai servathu*. He came to the entrance-tower of the temple and adored it. When he entered his holy mansion his mother paid him obeisance and he too adored her, his thought fixed on the hallowed feet of Mother Uma enshrined in the Ark-Temple. He remained at Sēkāzhi for a few days. He was again bound for his pilgrimage. He visited Tillai, Tirutthinainakar, Tirumānikuzhi, Tiruppātirippuliyūr, Tiruvatukūr, Tiruvakkarai, Idumbai Mākālam, Atikai Vērattam, Tiruāmātthūr, Tirukkovalūr, Araiyaninallūr, Tiruvannāmalai, Tiruotthūr where he wrought a miracle causing male palmyrah trees to yield bunches of tender fruit, Mākaral, Kurangkanilmuttam and Kānchi. He adored the Lord in His shrines at Kacchi-Neri-k-Kāraikkādu, Kacchi Anekathangkāpatham and Kacchi Metrali. Then he visited Tirumālperu, Tiruvallam, Ilambayamkottūr, Tiruvirkolam, Takkolam and Tiruūral. He would not step into Tiruvālangkādu sanctified by the presence of St. Peyār. When he abode at its outskirts, Siva manifested in his somnium and gave him darshan. Then he visited Pāsūr, Vennpākkam and Tirukkārikarai. Eventually he arrived at Tirukkālatthi. He celebrated the servitorship of St. Kannappar in a beautiful decad. From Kālatthi he hymned the shrines of Siva at Kailās, Kedāram, Gokaranam, Sri Sailam and Indranēlaparuppatham. Then he proceeded to

Tiruvotriyūr adoring on his away at the shrines of Tiruverkādu and Tiruvalithāyam. He sojourned at Otriyūr.

Here we should narrate an episode which bespeaks the unexampled greatness of our Saint. One Sivanesan, a great devotee of Siva and a merchant, flourished at Mylapore. By the grace of Siva a lovely daughter was born to him. She was christened Pūmpāvai. Having heard of the peerless glory of the boy-saint, Sivanesan resolved to give her in marriage to our Saint. However as kismet would have it, one day, when she was plucking flowers, she was bitten by a serpent. She passed away. After cremation her bones and ashes were gathered in an urn. This urn was taken to the *Kanni-mātam* where she formerly abode. It was decked with jewels of gold and pearls and also with soft and silken vestments. It was installed on a fragrant quilt stuffed with the down of swan and cotton, under a decorated canopy. When Sivanesan heard of the sojourn of the boy-saint at Otriyūr, he had the entire stretch of the road from Mylapore to Otriyūr – a distance of about twenty kilo-meters –, decked fittingly. Hearing of the inconsolable bereavement of Sivanesan –, the servitor of Siva –, the boy-saint had the urn brought to a place fronting the gopura of the shrine at Mylapore. Invoking the mercy of Lord Kapāli, he sang a unique decad which invested the bones and ashes, with form, life, limb and all. From the urn emerged Pūmpāvai, as a lass twelve summers old. When Sivanesan offered her to our saint, saying that he should wed her, our Saint said: "Your daughter died by snake-bite. This one, as the Grace of Siva would have it, is my daughter." Pūmpāvai remained a virgin all her life and eventually gained the hallowed feet of Siva.

After sometime, the boy-saint continued his holy *yātra*. Passing through Tiruvānmiyūr, Idaicchuram, Kazhukkunru, Acchirupākkam, Arasili and Tiruppuravār Panangkāttūr he arrived at Tillai. Hearing of his arrival at Tillai, his father came there. Together they repaired to Sēkāzhi where St. Murukar and St. Nilanakkar called on our saint and sojourned with him. He was now sixteen years old (*punniya-p-patinārāndu*). His parents and kin broached his marriage. Our saint, though neither a misogamist nor a misogynist, would not assent to the proposal. Then they appealed to him thus: "You made your avatar to re-establish the way of the Vedas. To exemplarily perform the sixfold duties ordained by them, may you be pleased to become a householder." To this request, he expressed his assent. It was Nampāndār Nampi of Nallūr-p-Perumanam (present-day Ācchālpuram), who was blessed to become his father-in-law.

On an auspicious day the connubium of our saint took place at Nallūr-p-Perumanam. St. Nilanakkar was the officiating priest at the wedding.

Pat upon the conclusion of the wedding and even as his hand held that of his bride's, he thought thus: "Should the life of a householder engird me, even me? With her I will reach the everlasting feet of Siva." This desire in him began to swell more and more in him. He then fared forth to the shrine of the Lord who had willed this wedding. He divined that the hour of deliverance was nigh. In ever-swelling love and devotion he sang a decad. Verses numbering 1 and 8 of this decad are as follows:

"I seek not the life pursuant to the wedding
In which the bridegroom places his bride's foot
On the grinding stone to perform *sapta-pati.*
The hymns that I sang in Kazhumalam
And other holy places stand robbed of their truth.
O Lord of Nallūr-p-Perumanam who is
Supremely desirable! Servitors will no longer wear
As garlands my verses wrought
With Your gracious words."

"That day You pressed under Your foot the Asura
That lay crushed beneath the lofty mount;
Seated well, You laughed at his plight;
This day You abide at Nallūr-p-Perumanam;
Be pleased to show me the way of deliverance."

[The idea is this. The saint refers to Siva's reaction to the suffering of Ravana. Siva laughed at him when the Asura groaned under the weight of Mount Kailas. St. Sambandhar implores Siva not to heap on him the load of samsara and then laugh at his plight. The Lord should mercifully point the way leading to his salvation.]

Thus invoked Lord Siva graced him thus: "May you and your wife, and all men and women that attended your wedding come to Us through this gate of effulgence." Then the Lord grew into a pillar of pure light that by its radiance brightened the triple worlds. At this, St. Sambandhar sang his swan-song. The opening and the closing verses of this decad are as follows:

"If they chant it in melting love with tear-bedewed eyes,
It leads them to the salvific way, it is the truth contained
In the four Vedas; it is indeed the Lord's own name
Which is Na Ma Si Va Ya."

"The metrical affirmation of Tamil Gnānasambandhan
Declares that the name of Nandi is Na Ma Si Va Ya.
All those that with gladdened hearts hail his verses
Become valiant to snap their attachment and bondage."

Concluding his decad, the saint thus proclaimed his mandate: "To rid for ever your debasing embodiment, all of you present here enter the light." Thus was deliverance vouchsafed to all that were blessed to attend the grand marriage. Our saint and his bride were the last to step into the threshold of light to get oned with Siva.

Thus came to an end the life of our divinely glorious saint. But to his blessings and benevolence there is no end.

TABLE OF DECADS

(Add 'Tiru' before each entry.)

		Decad No.
1.	Acchirupākkam	77
2.	Annāmalai	10, 69
3.	Atikai Vērattānam	46
4.	Ambar Mākālam	83
5.	Anpil Ālanturai	33
6.	Anniyūr	96
7.	Āppanūr	88
8.	Ārūr	91, 105
9.	Ālangkādu	45
10.	Ālavāi	94
11.	Āvūr Pasupatēcchuram	8
12.	Idumpāvanam	17
13.	Idaicchuram	78
14.	Idaimarudūr	32, 95, 110, 121, 122
15.	Iramanandēcchuram	115
16.	Ilampaiyangkottūr	76
17.	Ēngkoimalai	70
18.	Ūral	106
19.	Erukkatthampuliyūr	89
20.	Aiyāru	36, 120, 130
21.	Ōtthur	54
22.	Kacchi Ēkampam	133
23.	Kadaimudi	111
24.	Kannārkoyil	101
25.	Kayilāyam	68
26.	Karavēram	58
27.	Kazhukkundram	103

28.	Kallil	119
29.	Karkudi	43
30.	Kāttuppalli (East)	5
31.	Kaviripūmpattinathu Pallavanēcchuram	65
32.	Kāzhi	
	Piramapuram	1, 63, 90
	Venupuram	9
	Pukali	4, 30, 104
	Vengkuru	75
	Thonipuram	60
	Cirapuram	47, 109
	Puravam	74, 97
	Sanbai	66
	Sēkāzhi	24, 34, 81, 102
	Kazhumalam	19, 79, 126, 129
33.	Kānūr	73
34.	Kudanthai-k-Karonam	72
35.	Kurangkanilmuttam	31
36.	Kutrālam	99
37.	Kodimādacchengkundrūr	107
38.	Kodungkundram	14
39.	Kōyil	80
40.	Kōlakka	23
41.	Kōllili	62
42.	Cirāppalli	98
43.	Civapuram/Sivapuram	21, 112, 125
44.	Chengkāttangkudi	61
45.	Cemponpalli	25
46.	Ceignalūr	48

47.	Chopuram	51
48.	Cottrutthurai	28
49.	Dharumapuram / Tarumapuram	136
50.	Thūngkānaimādam	59
51.	Nallam	85
52.	Nallūr	86
53.	Nallāru	7, 49
54.	Naraiyūr Siddhēcchuram	29, 71
55.	Nagaikkaronam	84
56.	Nindriyūr	18
57.	Nedungkalam	52
58.	Neytthānam	15
59.	Parangkundram	100
60.	Parāitthurai	135
61.	Paruppatham	118
62.	Pazhanam	67
63.	Pariyalūr	134
64.	Panaiyūr	37
65.	Pācchilācchirāmam	44
66.	Pādālēcchuram	108
67.	Pāmpuram	41
68.	Pātrurai	56
69.	Pukalūr	2
70.	Putthūr	26
71.	Pullamangkai	16
72.	Punkūr	27
73.	Pūvanam	64
74.	Penuperunthurai	42

75. Mayilāduthurai 38
76. Marukal (Chengkāttangkudi) 6
77. Maraikkādu 22
78. Mārperu 55, 114
79. Muthukundram 12, 53, 93, 131
80. Vadukūr 87
81. Valithāyam 3
82. Valivalam 50, 123
83. Vallam 113
84. Vazhkolipputhūr 40
85. Viyalūr 13
86. Vēzhimizhalai 4, 11, 35, 82, 92, 124, 132
87. Vetkalam 39
88. Vērkādu 57
89. General 116

Dr. Jeyanathan of London,
Fellow of The Royal College of General Practitioners

is the Sponsor of this volume.

GRACIAS

I am at a loss of words to express my deep-felt gratitude to Dr Jeyanathan of London, Fellow of The Royal College of General Practitioners. He is the SPONSOR of this volume.

I sincerely thank Sri R.Subbarayalu, the quondam Senior Deputy Registrar, Tamil University, Thanjavur, for having associated himself with the work of my translation and for having cheerfully undertaken the ennui of proof-reading.

My thanks are due to Mrs. Malathi, Nagu Computers, Thanjavur, for her dexterous execution of type-setting.

Tiru Kadir, Akaram Publishers, merits my especial thanks for his excellent printing of this volume.

St. Tirugnānasambandhar's
TIRUMURAI THE FIRST

1. Tiru-p-Piramapuram

When Sivapāda Hrudayar plunged into the temple-tank of Sikāzhi (Piramapuram),. known as Pirama-Tirtam (the Womb of all waters), to perform the ritualistic ablution of *agamarusha*, his child since known as Tirugnānasambandhar who was on the bank of the tank, cast his look all round and began to cry tearfully. At this, Lord Siva and His Consort Uma manifested before him in the heavens, seated on their mount — the Bull. Commanded by Lord Siva, Mother Uma poured into a goblet of gold Her breast-milk (the Divine Milk of Gnosis), wiped his tears from his eyes and bade him drink it. The child quaffed it.

Completing his ritual bath, when the father ascended the steps of the tank and beheld his child from whose lips some milk was trickling, he took up a switch, flourished it before the child and said: "Show me the one that gave you this milk the trickling of which will invite jettatura." Thus bidden, the child, with a finger of his, pointed to the scene of theophany and sang this divine decad.

1. திருப்பிரமபுரம்

பண்: நட்டபாடை

1. தோடு உடைய செவியன், விடை ஏறி, ஓர் தூ வெண்மதி சூடி,
காடு உடைய சுடலைப் பொடி பூசி, என் உள்ளம் கவர் கள்வன் —
ஏடு உடைய மலரான் முனைநாள் பணிந்து ஏத்த, அருள்செய்த,
பீடு உடைய பிரமாபுரம் மேவிய, பெம்மான் — இவன் அன்றே!

1. "Oh, the Lord wears a *todu;* He rides the Bull;
He wears the pure and white crescent;
He is bedaubed with the ash of the crematory!
Behold Him! He is the Thief of my heart!
Of yore, Brahma adored Him and stood blessed.
He, even He, has showered His grace on me.
He indeed is the Lord–God who is enshrined
In the lofty and majestic Piramāpuram.

2. முற்றல்ஆமை இள நாகமொடு ஏனமுளைக்கொம்பு அவை பூண்டு,
வற்றல்ஓடு கலனாப் பலி தேர்ந்து, எனது உள்ளம் கவர் கள்வன் —
கற்றல் கேட்டல் உடையார் பெரியார் கழல் கையால்–தொழுது ஏத்த,
பெற்றம் ஊர்ந்த, பிரமாபுரம் மேவிய, பெம்மான் — இவன் அன்றே!

2. He is decked with the carapace of the hoary Tortoise,
The ever-young serpent and the tusk of the
hoary Boar too.
He, the Filcher of my heart
has a dry skull for His begging-bowl.
His feet are hailed with folded hands by the great ones
well-versed in learning and instruction.
He, the Lord-God, whose mount is the Bull
is entempled in Piramāpuram.

3. நீர் பரந்த நிமிர்புன்சடைமேல் ஓர் நிலாவெண்மதி சூடி,
ஏர் பரந்த இனவெள்வளை சோர, என் உள்ளம் கவர் கள்வன்—
"ஊர் பரந்த உலகின் முதல்ஆகிய ஓர் ஊர் இது" என்னப்
பேர் பரந்த பிரமாபுரம் மேவிய பெம்மான் — இவன் அன்றே!

3. In His spreading, ruddy, matted hair courses the river;
He wears (a slice of) the argent moon;
He, the furtive Purveyor of my heart, has caused
the sliding (and falling down)
of my white bangles wrought of chank.
As this town is the source of all towns
that constitute the world
He, the Lord-God, abides here
in Piramāpuram of sweeping glory.

4. விண் மகிழ்ந்த மதில் எய்ததும் அன்றி, விளங்கு தலைஓட்டில்
உள் மகிழ்ந்து, பலி தேரிய வந்து, எனது உள்ளம் கவர் கள்வன்—
மண் மகிழ்ந்த அரவம், மலர்க்கொன்றை, மலிந்த வரைமார்பில்
பெண் மகிழ்ந்த, பிரமாபுரம் மேவிய, பெம்மான் — இவன் அன்றே!

4. Having shot down the three walled-citadels
that winged joyously in the sky,
He, the Larcener of my heart, goes about
inly rejoicing, holding a bright skull
as His begging-bowl, seeking alms.
He, the Lord-God, whose hill-like bosom
shares in joy His Consort, is adorned
with the serpent of the ant-hill
and also the lovely flowers of *kondrai*;
He, even He, is enshrined in Piramāpuram.

5. “ஒருமை பெண்மை உடையன்! சடையன்! விடை ஊரும்(ம்) இவன்!” என்ன
அருமைஆக உரைசெய்ய அமர்ந்து, எனது உள்ளம் கவர் கள்வன்—
“கருமை பெற்ற கடல் கொள்ள, மிதந்தது ஓர் காலம்(ம்) இது” என்னப்
பெருமை பெற்ற பிரமாபுரம் மேவிய பெம்மான் — இவன் அன்றே!

5. “He is concorporate with His Consort;
all matted is His hair; He rides the Bull.”
He, the Robber of my heart, is thus gloriously hailed!
During the time of the Great Deluge
This polis floated on the dark waters of the seas.
Such is the glory of Piramāpuram
where the Lord-God is entempled.

6. மறை கலந்த ஒலிபாடலொடு ஆடலர்ஆகி, மழு ஏந்தி,
இறை கலந்த இனவெள்வளை சோர, என் உள்ளம் கவர் கள்வன்—
கறை கலந்த கடி ஆர் பொழில், நீடுஉயர்சோலை, கதிர் சிந்தப்
பிறை கலந்த, பிரமாபுரம் மேவிய, பெம்மான் — இவன் அன்றே!

6. He chants the metric Vedas and dances;
He holds the *mazhu*; He, the Filcher of my heart,
caused my chank-bangles to slide down from my wrist;
He, the Lord-God, is entempled in Piramāpuram
in the purlieus of which thrive
stately and lofty and suaveolent groves,
the imbrowned murk of which
is dispelled by the rays of the moon.

7. சடை முயங்கு புனலன்(ன்), அனலன்(ன்), எரி வீசிச் சதிர்வு எய்த,
உடை முயங்கும் அரவோடு உழிதந்து, எனது உள்ளம் கவர் கள்வன்—
கடல் முயங்கு கழி சூழ் குளிர்கானல் அம் பொன் அம் சிறகு அன்னம்
பெடை முயங்கு பிரமாபுரம் மேவிய பெம்மான் — இவன் அன்றே!

7. His matted hair conceals the river;
He holds the fire; a serpent that spits fire
gloriously cinctures the vestment of His waist.
Even thus, He roams about, the Looter of my heart!
He, the Lord-God, abides at Piramāpuram
in whose foreshore-gardens abutting
the creeks, cobs of auric wings
live imparadised with their pens.

8. வியர் இலங்கு வரை உந்திய தோள்களை வீரம் விளைவித்த
உயர் இலங்கை அரையன் வலி செற்று, எனது உள்ளம் கவர் கள்வன்—
துயர் இலங்கும்(ம்) உலகில் பலஊழிகள் தோன்றும்பொழுது எல்லாம்
பெயர் இலங்கு பிரமாபுரம் மேவிய பெம்மான் — இவன் அன்றே!

8. He, the Abductor of my heart, quelled the puissance
of the King of Lanka who with his
sweat-bedewed and hill-like shoulders
durst uproot the Mount Kailas.
He, the Lord-God, abides at Piramāpuram
which survives each and every Deluge
that sweeps away this trouble-ridden world.

9. தாள் நுதல் செய்து, இறை காணிய, மாலொடு தண்தாமரையானும்,
நீணுதல் செய்து ஒழியந்(ந்) நிமிர்ந்தான், எனது உள்ளம் கவர் கள்வன்—
வாள்நுதல் செய் மகளீர் முதல்ஆகிய வையத்தவர் ஏத்த,
பேணுதல்செய் பிரமாபுரம் மேவிய பெம்மான் — இவன் அன்றே!

9. To behold the Lord's feet and crown,
Vishnu, and Brahma whose seat is the cool Lotus,
amain proceeded down and down and on and on.
He, the Poacher of my heart, grew beyond their reach.
Damsels endowed with radiant foreheads
and all others too of this world, hail and foster
Piramāpuram, where abides the Lord-God.

10. புத்தரோடு பொறி இல் சமணும் புறம்கூற, நெறி நில்லா
ஒத்த சொல்ல, உலகம் பலி தேர்ந்து, எனது உள்ளம் கவர் கள்வன் —
"மத்தயானை மறுக(வ்), உரி போர்த்தது ஓர் மாயம்(ம்) இது!" என்ன,
பித்தர்போலும், பிரமாபுரம் மேவிய பெம்மான் — இவன் அன்றே!

10. Even as the Buddhists and the addle-pated Samanas
with identical words slander Him,
He, the Purveyor of my heart, goes about seeking alms.
He flayed the derma of the raging tusker and wore it.
Oh, the sorcery! Is He truly demented?
He, even He, the Lord-God, abides at Piramāpuram.

11. அருநெறிய மறை வல்ல முனி அகன் பொய்கை அலர் மேய,
பெரு நெறிய, பிரமாபுரம் மேவிய பெம்மான் இவன்தன்னை,
ஒரு நெறிய மனம்வைத்து உணர் ஞானசம்பந்தன்(ன்) உரைசெய்த
திரு நெறிய தமிழ் வல்லவர் தொல்வினை தீர்தல் எளிதுஆமே.

11. This decad of salvific Tamil sacred, sung
in single-minded devotion and sheer clarity
by Gnānasambandhan on the Lord
of Piramāpuram that glistens with its vast pools
teeming with lotus-blossoms and which is
adored by Brahma, the master of the Vedas
that proclaim the rare and virtuous paths,
will confer on them that master its beatific verses
the valiancy to shake off with ease, their hoary *karma*.

Notes

1. Todu: A scroll of palm-leaf inserted into the dangling ear-lobe. It is the equivalent of Kuzhai. In Sanskrit it is called Karunāvatamsam. Ādi Sankara's phrase: "Tātanga mahima" celebrates the todu. Todu became an ornament of gold set with gems, much later in point of time.

The Bull: The mount of Siva called Rishaba which is an embodiment of Dharma.

Piramāpuram: This refers to the Hrudaya-Guha (the cave of the heart). Lord Siva indwells this cave. The Svetāsvatara Upanishad describes Siva as "Sarva-bhūta-guhāsaya" (the Indweller of the cave/heart of all entia).

2. The Hoary Tortoise: Ādi Kamatam that is Vishnu. The Hoary Boar is Ādi Sweta Varaha that is Vishnu. He incarnated as the primal and argent Boar.

(Siva's) begging-bowl: Nila Lokita Rudra, an aspect of Siva, clipped one of the heads of Brahma when he grew exceedingly haughty. This head (skull) eventually became Siva's begging-bowl. Lord Siva is a mendicant. Is the all-sufficient Siva a beggar? No. He needs nothing. Yet he goes abegging. Why? This question troubled me for a long time. The right answer came to me from Sri Parameswara Dikshitar of Chidambaram. The one thing that Siva knows not and has not is ignorance from which all souls suffer. Siva bids us to pour our ignorance into His bowl. We are so attached to our ignorance that we refuse to part from it. The Great Giver begs and we beggars refuse to give.

3. It is bridal mysticism with which this verse is pervaded.

4. The three walled-cities are symbolic of the three malas, namely Ānava, Karma and Maya. The serpent that adorns Siva is symbolic of the Kundalini Yoga.

Kondrai: Cassia fistula.

5. The Great Deluge: The Maha Samhāram, the final Absorption.

6. Mazhu: It means (1) a battle-axe and (2) a burning rod.

9. Neither Vishnu nor Brahma knows Siva. It means Siva cannot be gained through wealth (Lakshmi, the goddess of wealth) and knowledge (Saraswati, the goddess of learning).

10. The faiths of Jainism and Buddhism as practised by their adherents during the time St. Sambandhar wound up as silly exercises in stultification.

11. One's karma wanes if one sincerely cultivates the hymns of St.Sambandhar.

2. Thiru-p-Pukalūr

This decad on this holy place was sung by the godly child during his second visit to this sacred town. Apprised of his coming, Muruka Nāyanār, a native of Pukalur, St. Appar who was sojourning there and other devotees proceeded to the outskirts of the holy polis to receive him. During his sojourn here St. Sirutthondar came to this town to pay obeisance to the godly child.

2. திருப்புகலூர்

பண்: நட்டபாடை

1. குறி கலந்த இசைபாடலினான், நசையால், இவ்உலகுஎல்லாம்
நெறி கலந்தது ஒரு நீர்மையனாய், எருது ஏறி, பலி பேணி,
முறிகலந்தது ஒரு தோல் அரைமேல் உடையான் இடம் — மொய்ம்மலரின்
பொறி கலந்த பொழில் சூழ்ந்து, அயலே புயல் ஆரும் புகலூரே.

1. He is the Singer of songs compact of musical notations;
By reason of His loving compassion for all entia
He laid the paths which are pervaded by Him
    and would enable them to come by
    divine consciousness and thus gain deliverance.
He rides the Bull and seeks alms;
His waist is clad in a tiger-skin; He is entempled
    in Pukalūr over whose engirding gardens
    clouds graze and speckled bees swarm about
    the densely luxuriant flowers.

2. காது இலங்கு குழையன்(ன்), இழை சேர் திருமார்பன்(ன்), ஒருபாகம்
மாது இலங்கு திருமேனியினான், கருமானின்(ன்) உரிஆடை
மீது இலங்க அணிந்தான், இமையோர் தொழ, மேவும்(ம்) இடம்— சோலைப்
போதில் அங்கு நசையால் வரிவண்டு இசை பாடும் புகலூரே.

2. In one ear He wears a *kuzhai*; His lovely chest
    is adorned with the sacred thread;
His divine frame shares His Woman; He is
    beautifully clad in the flayed skin
    of a darksome deer.
Hailed by the supernals, He abides at Pukalūr
    rich in groves where striped chafers, driven
    by a penchant to sip nectar, bombinate.

3. பண் நிலாவும் மறை பாடலினான், இறை சேரும் வளை அம்கைப்
பெண் நிலாவ உடையான், பெரியார் கழல் என்றும் தொழுது ஏத்த,
உள்— நிலாவி அவர் சிந்தையுள் நீங்கா ஒருவன்(ன்) இடம் என்பர்—
மண் நிலாவும்(ம்) அடியார் குடிமைத்தொழில் மல்கும் புகலூரே.

3. He is a Singer of the melodious and metric Vedic hymns;
He has Her as His Consort whose lovely forearms
are bedecked with bangles.
The peerless One is ever hailed and adored by the great;
He inseparably indwells their *chitta*-s;
Pukalūr, it is affirmed, is His universally-celebrated shrine;
it is served by His servitors and their clans.

4. நீரின் மல்கு சடையன், விடையன்(ன்), அடையார்தம் அரண்மூன்றும்
சீரின் மல்கு மலையே சிலைஆக முனிந்தான், உலகு உய்யக்
காரின் மல்கு கடல்நஞ்சம்அது உண்ட கடவுள்(ள்) இடம் என்பர்—
ஊரின் மல்கி வளர் செம்மையினால் உயர்வு எய்தும் புகலூரே.

4. A river courses in His matted crest; His mount is the Bull;
with His bow, the glorious Mount Meru, He smote,
in wrath, the three hostile and walled citadels
To save all the beings of the cosmos; He – the God –, quaffed
the oceanic venom as though it were ambrosia.
It is affirmed He is willingly entempled in Pukalūr
grown great, thanks to its dwellers who are
poised in loftly righteousness.

5. செய்யமேனி வெளியபொடிப் பூசுவர், சேரும்(ம்) அடியார்மேல்
பைய நின்ற வினை பாற்றுவர், போற்றுஇசைத்து என்றும் பணிவாரை
மெய்ய நின்ற பெருமான், உறையும் இடம் என்பர்— அருள் பேணி,
பொய் இலாத மனத்தார் பிரியாது பொருந்தும் புகலூரே.

5. He bedaubs His incarnadine frame with the white ash;
He gradually does away with the *karma* of His devotees
that have sought Him.
He is ever true to His devotees who adore, hail and hymn Him.
It is affirmed Pukalūr is His beloved shrine from which
those whose *manam*-s are free from falsity
and who seek and foster His grace, never part at all.

6. கழலின் ஓசை, சிலம்பின்(ன்) ஒலி, ஓசை கலிக்க, பயில் கானில்,
குழலின் ஓசை குறள்பாரிடம் போற்ற, குனித்தார் இடம் என்பர்—
விழவின் ஓசை, அடியார் மிடைவுஉற்று விரும்பிப் பொலிந்து எங்கும்
முழவின் ஓசை, முந்நீர் அயர்வு எய்த முழங்கும் புகலூரே.

6. In the crematory He dances and His heroic anklet
and *cilampu*-s resound in resonance,
and His pyknic *Bhūta*-Hosts, adoring Him
play the flutes and other instruments.

It is affirmed Pukalūr is His beloved shrine where
the roar of the sea is overwhelmed by the festive din
and the sound of *muzhavam* played by
the splendorous devotess who willingly throng
everywhere in their strength.

7. வெள்ளம் ஆர்ந்து மிளிர்செஞ்சடைதன்மேல் விளங்கும் மதி சூடி,
உள்ளம் ஆர்ந்த அடியார் தொழுதுஏத்த, உகக்கும்(ம்) அருள் தந்து, எம்
கள்ளம் ஆர்ந்து கழியப் பழி தீர்த்த கடவுள்(ள்) இடம் என்பர்—
புள்ளை ஆர்ந்த வயலின் விளைவால் வளம் மல்கும் புகலூரே.

7. In His radiant, hirsutorufous and matted crest
is a flood; He sports thereon a splendorous crescent.
Unto the devotees who adore and hail Him
with at-one-ment, He grants sweet grace.
It is thus, the Lord-God annuls the furtive *mala*
and the sequent blame that stuck to us.
It is affirmed the Lord-God's shrine is at Pukalūr
which is rich with the yield of uberous fields –
the habitat of water-fowls.

8. தென்இலங்கை அரையன், வரை பற்றி எடுத்தான், முடி திண்தோள்
தன் இலங்கு விரலால் நெரிவித்து, இசை கேட்டு, அன்று, அருள்செய்த
மின்இலங்கு சடையான் மடமாதொடு மேவும்(ம்) இடம் என்பர்—
பொன் இலங்கு மணி மாளிகைமேல் மதி தோயும் புகலூரே.

8. Of yore, the King of southern Lanka,
gripping His Mount Kailas lifted it up.
By pressing His toe, He crushed his heads
and mighty shoulders; then when he
melodiously hymned Him, He graced him.
It is affirmed the Lord of fulgurant and matted crest
is entempled with His bashful Consort in Pukalūr
over the tops of whose auric and gemmy mansions
the moon rests.

9. நாகம் வைத்த முடியான், அடி கைதொழுது ஏத்தும் அடியார்கள்
ஆகம் வைத்த பெருமான், பிரம(ன்)னொடு மாலும் தொழுது ஏத்த
ஏகம் வைத்த எரிஆய் மிக ஓங்கிய எம்மான், இடம்போலும்—
போகம் வைத்த பொழிலின்(ன்) நிழலால் மதுவாரும் புகலூரே.

9. He is adorned with an adder in His matted crest;
He indwells His devotees who hail
His feet with adoring hands,

The Lord-God soared up and up
as a single blazing column of fire, causing
Brahma and Vishnu to hail and adore Him.
Pukalūr is indeed our Lord-God's shrine, rich in
uberous and melliferous and umbrageous groves.

10. செய்த(அ)வத்தர் மிகு தேரர்கள், சாக்கியர், செப்பில் பொருள் அல்லாக்
கைதவத்தவர், மொழியைத் தவிர்வார்கள் கடவுள்(ள்) இடம்போலும்—
கொய்து பத்தர் மலரும் புனலும்கொடு தூவி, துதிசெய்து,
மெய் தவத்தின் முயல்வார் உயர்வானகம் எய்தும் புகலூரே.

10. It is indeed God's own shrine beloved of them
that totally ignore the senseless logodaedaly
of the numeorus *Teras* and the *Sākhyās* –
the deceptious ones of *pseudo-tapas*.
It is Pukalūr where devotees engaged in ascesis,
pluck choice flowers, carry water for His ablutions,
perform puja strewing flowers, hail Him,
and thus gain the sublime and supernal world.

11. புற்றில் வாழும் அரவம்(ம்) அரை ஆர்த்தவன் மேவும் புகலூரை
கற்று நல்லஅவர் காழியுள் ஞானசம்பந்தன் தமிழ்மாலை
பற்றி, என்றும்(ம்) இசை பாடிய மாந்தர், பரமன்(ன்) அடி சேர்ந்து,
குற்றம் இன்றி, குறைபாடு ஒழியா, புகழ் ஓங்கி, பொலிவாரே.

11. Gnānasambandhan of Kāzhi where dwell
the righteous cultivators of salvific learning,
Has sung on Him whose waist is cinctured
with a serpent of the ant-hill and who is
the presiding Deity of Pukalūr.
They that cultivate his Tamil garlands of verses
and sing them, will thrive
freed of blemishes and flaws, get poised
in splendorous glory and will eventually
gain the hallowed feet of the Supreme One.

Notes

1. Siva is the Patron of Dance and Music. He is Nataraja as well as Saptaswaramaya Mūrti. Siva is the Way and the Goal.
2. Siva is Ammai-Appar, the Deity who is Father as well as Mother.
3. Chitta: The mind-heart.

4. The message of the common adage which says: "One man's food is another man's poison" is reversed here. The episode relating to the quaffing of the dreaded venom by Siva reveals His absolute and incontestable supremacy.

5. Pukalūr is indeed "the upright heart and pure."

6. The pyknic *Bhūta*-Hosts: Verse 16 of the Periya Puranam speaks eloquently of the invincible puissance of these Bhūtas.

   The word *kazhal* refers to the Heroic anklet.

   Heroic anklet: It is a tintinnabulam attached to a cord and fastened below the right knee. Only an acknowledged hero is entitled to wear it.

7. hirsutorufous: ruddy-haired.

8. fulgurant: lightning-like.

9. Siva is both immanent and transcendent.

10. Tapas: Charya, Kriya, Yoga and Gnānam constitute tapas.

11. Serpent of the ant-hill: Tradition holds that a deserted ant-hill serves as a serpent's hide-out.

3. Tiruvalitāyam

Wading through hills and jungles, the godly saint arrived at Tiruverkādu with bhaktas galore. Then he visited this holy town. This place is today known as Pādi.

3. திருவலிதாயம்

பண்: நட்டபாடை

1. பத்தரோடு பலரும் பொலியம்(ம்) மலர் அங்கைப் புனல் தூவி,
ஒத்த சொல்லி, உலகத்தவர்தாம் தொழுதுஏத்த, உயர் சென்னி
மத்தம் வைத்த பெருமான் பிரியாது உறைகின்ற வலிதாயம்
சித்தம்வைத்த அடியார் அவர்மேல் அடையா, மற்று இடர், நோயே.

1. It is at Valitāyam the Lord-God who wears on His
loftly crown Datura-flowers, abides inseparably.
Here thrive many devotees who hold
in their palms, flowers drenched in water,
and offer them prayerfully to Him,
the while reciting in unison the Siva-mantras.
It is thus men on earth hail Him.
Neither contretemps nor illness will besiege those
that contemplate devoutly the Deity entempled here.

2. படை இலங்கு கரம்எட்டு உடையான், படிறுஆகக் கனல் ஏந்திக்
கடை இலங்கு மனையில் பலி கொண்டு உணும் கள்வன்(ன்), உறை கோயில்,
மடை இலங்கு பொழிலின்(ன்) நிழல்வாய் மது வீசும் வலிதாயம்,
அடைய நின்ற அடியார்க்கு அடையா வினை அல்லல்–துயர்தானே.

2. Eight are His arms adorned with an octad of weapons.
Behold His temple where the Purloiner who,
holding a begging-bowl, guilefully seeks alms
in every thresholded house, and eats it.
It is Valitāyam in the shady gardens of which
the honey-laden wind wafts
passing through the waters of sluices.
The devotees that seek this shrine as their refuge
stand proof against *karma,* trouble and misery.

3. ஐயன், நொய்யன்(ன்), அணியன், பிணிஇல்லவர் என்றும் தொழுது ஏத்த,
செய்யன், வெய்ய படை ஏந்த வல்லான், திருமாதோடு உறை கோயில்—
வையம் வந்து பணிய, பிணி தீர்த்து உயர்கின்ற— வலிதாயம்
உய்யும் வண்ணம் நினைமின்! நினைந்தால், வினை தீரும்; நலம் ஆமே!

3. Behold the shrine of Him who is concorporate
with His Consort who is Grace,
ever hailed and adored by them
that are freed from the Malady.
He is the supreme Lord, the subtlest of the subtle,
the One of easy access; He is the ruddy One
who wields awesome weapons.
It is Valitāyam of ever-crescent glory that annuls
the Malady of men on earth,
when they pay obeisance to Him here.
So, meditate on it to gain salvation.
If you contemplate thus, even thus,
karma will end and blissful weal is yours.

4. ஒற்றை ஏறுஅது உடையான்; நடம்ஆடி, ஓர் பூதப்படை சூழ;
புற்றில் நாகம் அரை ஆர்த்து உழல்கின்ற எம்பெம்மான்; மடவாளோடு
உற்ற கோயில்— உலகத்து ஒளி மல்கிட உள்கும்-வலிதாயம்
பற்றி வாழும்(ம்) அதுவே சரண்ஆவது, பாடும்(ம்) அடியார்க்கே.

4. His mount is the peerless Bull; He, our Lord-God,
cinctured with a serpent of the anti-hill,
goes about dancing, encircled by the *Bhūta*-Hosts.
Concorporate with His Consort, as He is enshrined here
the cosmos thrives bathed in light when He is invoked.
Such, in sooth, is Valitāyam!
Unto the devotees who hail Him in hymn and song
it is indeed the Palladium.

5. புந்தி ஒன்றி நினைவார் வினைஆயின தீர, பொருள்ஆய
அந்தி அன்னது ஒரு பேர்ஒளியான் அமர்கோயில்— அயல் எங்கும்
மந்தி வந்து கடுவ(ன்)னொடும் கூடி வணங்கும்— வலிதாயம்
சிந்தியாதஅவர் தம் அடும் வெந்துயர் தீர்தல் எளிது அன்றே.

5. Behold the shrine of Him who blazes
like the setting-sun incarnadine;
The Supreme Ens annuls the *karma* of those
that contemplate Him in single-minded devotion.
It is Valitāyam to which monkeys, male as well as female,
resort in their strength to adore Him.
Ha, it is well-nigh impossible to get freed
of the onslaught of excruciating misery
if men set not their mind on this shrine.

6. ஊன் இயன்ற தலையில் பலி கொண்டு, உலகத்துஉள்ளவர் ஏத்த,
கான் இயன்ற கரியின்(ன்) உரி போர்த்து, உழல் கள்வன்; சடைதன்மேல்
வான் இயன்ற பிறை வைத்த எம் ஆதி; மகிழும் வலிதாயம்
தேன் இயன்ற நறுமாமலர் கொண்டு நின்றுஏத்த, தெளிவு ஆமே.

6. Hailed by men on earth, He receives alms
in a skull denuded of flesh;
He is mantled in the hide of the jungle-roving mammoth;
He is the Thief that wears in His crest the skyey crescent;
He is the Alpha that abides joyously in Valitāyam.
Clarity is gained if He is adored with great,
odoriferous and melliferous flowers.

7. கண் நிறைந்த விழியின் அழலால் வரு காமன்(ன்) உயிர் வீட்டி,
பெண் நிறைந்த ஒருபால் மகிழ்வு எய்திய பெம்மான் உறை கோயில்—
மண் நிறைந்த புகழ் கொண்டு அடியார்கள் வணங்கும்— வலிதாயத்து—
உள்-நிறைந்த பெருமான் கழல் ஏத்த, நம் உண்மைக் கதி ஆமே.

7. This is the shrine of Him who is happily
concorporate with His Consort, and who, by the fire
with which His (third) eye is brimful, did away
with Manmata that confronted Him.
It is Valitāyam that is pervaded full
by the presence of the Lord that is adored
by the devotees whose renown fills the world.
Our true and salvific beatitude lies
in hailing His ankleted feet.

8. கடலில் நஞ்சம் அமுதுஉண்டு, இமையோர் தொழுது ஏத்த, நடம்ஆடி,
அடல் இலங்கை அரையன் வலி செற்று அருள் அம்மான் அமர் கோயில்—
மடல் இலங்கு கமுகின், பலவின், மது விம்மும்— வலிதாயம்
உடல் இலங்கும் உயிர் உள்ளளவும் தொழ, உள்ளத்துயர் போமே.

8. It is the shrine of the Lord-God who danced,
hailed and adored by the celestials
when He quaffed the Oceanic Venom.
He did away with the puissance of the King
of Lanka, and then mercifully graced him.
It is Valitāyam rich in spatheceous areca trees
over which honey gets sprayed from jack-trees.
Heart-corroding misery will cease, so long as
life in its embodied state adores Him here.

9. பெரிய மேருவரையே சிலையா, மலைவுஉற்றார் எயில்மூன்றும்
எரிய எய்த ஒருவன்(ன்), இருவர்க்கு அறிவு ஒண்ணா வடிவு ஆகும்
எரிஅது ஆகி உற ஓங்கியவன், வலிதாயம் தொழுது ஏத்த,
உரியர்ஆக உடையார் பெரியார் என உள்கும் உலகோரே.

9. He is the One who with His immense bow of Mount Meru
gutted with fire the three skyey, hostile citadels.
He rose and soared up and up as a column of fire,
unknowable unto the Two.
Men on earth esteem those as great who hold it
as their privilege to adore His Valitāyam.

10. ஆசி ஆர மொழியார் அமண்சாக்கியர்— அல்லாதவர் — கூடி
ஏசி, ஈரம் இலராய், மொழிசெய்தவர் சொல்லைப் பொருள் என்னேல்!
வாசி தீர அடியார்க்கு அருள்செய்து வளர்ந்தான் வலிதாயம்
பேசும் ஆர்வம் உடையார் அடியார் எனப் பேணும் பெரியோரே.

10. Ignore the pseudo-blessings of the Buddhists and the Jains
and others whose hearts are sere and who
foregather but to denigrate.
He mercifully graces the devotees, leaving
out of account the shades of their difference.
Such is He, the ever-crescent One of Valitāyam!
They that magnify Him – the Lord of Valitāyam –,
with praiseworthy words, are indeed devotees –
the fosterers great (of servitorship).

11. வண்டு வைகும் மணம் மல்கிய சோலை வளரும் வலிதாயத்து
அண்டவாணன் அடி உள்குதலால், அருள்மாலைத் தமிழ்ஆக,
கண்டல் வைகு கடல் காழியுள் ஞானசம்பந்தன் தமிழ்பத்தும்
கொண்டு வைகி இசை பாட வல்லார் குளிர்வானத்து உயர்வாரே.

11. This garland of Tamil tunefully woven by
Gnānasambandhan of littoral Kāzhi, abounding
in fragrant-screwpines,
is the graceful outcome of his constant thinking
on the feet of the celestial Lord of gods,
who abides at Valitāyam where flourish for ever,
the incense-breathing gardens – the habitat of chafers.
They that treasure this decad and sing it melodiously
will gain ascension to the cool Empyrean.

Notes

1. The words: "Malar angkai-p-punal tūvi" refer to the performance of *Argya* (the ritualistic offering of flowers drenched in holy water).

2. Siva is both Ashta Mūrti and Ashta Vērattan.

3. Malady: The three fold malas.

3. Tiru Māthu: Pārvati. Lakshmi is Tiru Makall. In Saivism, Tiru means Uma who is Grace.

6. The Thief: Both Saivism and Vaishnavism hail their God thus. It is a term of endearment and not one of the blasphemy.

7. The word *Kann* occurring in the phrase "Kann nirainta azhal" need not necessarily refer to the eye. *Kann* also means place. Before translating the above phrase I had it recast thus: "Vizhi (yin) Kann nirainta azhal."

8. Jack-tree: Artocarpus integrifolia.

9. The Two: Vishnu and Brahma.

   Adoration is a privilege. It is a gift from God.

10. The Tamil word *vāsi* means disparity.

11. Gardens are productive of honey which is symbolic of bliss. Chafers are symbolic of loving devotees.

4. Tiru-p-Pukali and Tiruvēzhimizhalai
(Vināurai)

Having adored the Lord-God at Penuperunturai and Tilatai, the boy-saint once again visited Vēzhimizhalai. Here was experienced a theophany. This decad was sung during the next day.

4. திருப்புகலியும், திருவீழிமிழலையும் (வினா உரை)

பண்: நட்டபாடை

1. மைம் மரு பூங்குழல்கற்றை துற்ற, வாள்நுதல் மான்விழி மங்கையோடும்,
பொய்ம் மொழியா மறையோர்கள் ஏத்த, புகலி நிலாவிய புண்ணியனே!
எம் இறையே! இமையாத முக்கண் ஈச! என் நேச! இது என்கொல் சொல்லாய்—
மெய்ம்மொழி நால்மறையோர் மிழலை விண் இழி கோயில் விரும்பியதே?

1. Hailed by the Vedic Brahmins who are freed
from falsity, You abide at Pukali concorporate with
the fawn-eyed Woman of bright forehead
and fragrant and flowery locks, dense and dark.
Pray tell us: what may this be?
Why is it, You, my Lord-God, my beloved Deity
of three unwinking eyes,
love to abide at the temple endowed with
the heaven-descended *Vimāna*, at Mizhalai
where the true practitioners of the four Vedas dwell?

2. கழல் மல்கு பந்தொடு அம்மானை முற்றில் கற்றவர், சிற்றிடைக் கன்னிமார்கள்,
பொழில் மல்கு கிள்ளையைச் சொல் பயிற்றும் புகலி நிலாவிய புண்ணியனே!
எழில் மலரோன்சிரம் ஏந்தி உண்டு ஒர் இன்புஉறு செல்வம்இது என்கொல் சொல்லாய்—
மிழலையுள் வேதியர் ஏத்தி வாழ்த்த, விண் இழி கோயில் விரும்பியதே?

2. O Holy One of Pukali in the gardens of which
slender-waisted virgins well-versed in the games
of *kazhal*, ball, *ammānai* and *mutril*,
train their parakeets to articulate words!
O Lord who is ecstatic opulence!
You hold his skull whose seat is the beautiful Flower
and rejoice to eat Your victuals therefrom.
Pray tell us: what may this be?
Why is it that You desire to reside in the shrine
endowed with the heaven-descended *Vimāna*
at Mizhalai, hailed and adored by them
that are well-versed in the Vedas?

3. கன்னியர் ஆடல் கலந்து, மிக்க கந்துக வாடை கலந்து, துங்கப்
பொன் இயல் மாடம் நெருங்கு செல்வப் புகழி நிலாவிய புண்ணியனே!
இன்இசை யாழ்மொழியாள் ஒர்பாகத்து எம் இறையே! இது என்கொல் சொல்லாய்—
மின்இயல் நுண்இடையார் மிழலை விண் இழி கோயில் விரும்பியதே?

3. O Holy One of opulent Pukali in whose
lofty and dense and golden mansions,
virgins appropriately attired for gambol
dance and romp with *kantukam*!
O our Lord concorporate with Your Consort
whose speech is sweet like the tuneful *yāzh!*
Pray tell us: what may this be?
Why is it that you love to abide at the shrine
endowed with the heaven-descended *Vimāna*,
at Mizhalai where dwell
the fulgurant and willowy-waisted damsels?

4. நாகபணம்திகழ் அல்குல் மல்கும் நன்நுதல் மான்விழி மங்கையோடும்
பூகவளம் பொழில் சூழ்ந்த அம் தண் புகலி நிலாவிய புண்ணியனே!
ஏக பெருந்தகைஆய பெம்மான்! எம் இறையே! இது என்கொல் சொல்லாய்—
மேகம் உரிஞ்சு எயில் சூழ் மிழலை விண் இழி கோயில் விரும்பியதே?

4. O Holy One of cool and pulchritudinous Pukali
which is girt with fecund groves of areca-trees!
You are concorporate with the antelope-eyed Lady
whose *alkul* is like the cobric hood
and whose forehead is beautiful to behold.
O our Lord, the sole God!
Pray tell us: what may this be?
Why is it that You love to reside in the shrine
endowed with the heaven-descended *Vimāna*,
at Mizhalai over whose walls clouds graze?

5. சந்துஅளறு ஏறு தடம் கொள் கொங்கைத் தையலொடும், தளராத வாய்மைப்
புந்தியின் நால்மறையோர்கள் ஏத்தும், புகலி நிலாவிய புண்ணியனே!
எம்தமை ஆள்உடை ஈச! எம்மான்! எம் இறையே! இது என்கொல் சொல்லாய்—
வெந்தவெண்நீறு அணிவார் மிழலை விண் இழி கோயில் விரும்பியதே?

5. Hailed, in unswerving and single-minded devotion
by them that are well-versed in the four Vedas,
You, the Holy One abide at Pukali, concorporate
with Your Consort whose buxom breasts
are bedaubed with the paste of sandalwood.
O God-Ruler! O Lord-God!

Pray tell us: what may this be?
Why is it that You love to abide at the shrine
endowed with the heaven-descended Vimāna,
at Mizhalai where thrive dvotees who are
adorned with the white (baked) ash (of cow-dung)?

6. சங்கு, ஒலி இப்பி, சுறா, மகரம், தாங்கி நிரந்து, தரங்கம் மேல்மேல்
பொங்கு ஒலி நீர் சுமந்து ஓங்கு செம்மைப் புகலி நிலாவிய புண்ணியனே!
எங்கள் பிரான்! இமையோர்கள் பெம்மான்! எம் இறையே! இது என்கொல் சொல்லாய்—
வெங்கதிர் தோய் பொழில் சூழ் மிழலை விண் இழி கோயில் விரும்பியதே?

6. O lofty One of lofty and great Pukali the creek of which
is full of swelling and roaring water, ever and anon,
augmented by the billows of the main where thrive
conch and dinsome *ippi*, *sura* and *makara!*
O our God, the Lord-God of the celestials!
Pray tell us: what may this be?
Why is it You love to abide at the shrine
endowed with the heaven-descended *Vimāna*,
at Mizhalai the groves and gardens
of which are laved by the fierce rays of the sun?

7. காமன் எரிப்பிழம்பு ஆக நோக்கி, காம்பு அன தோளியொடும் கலந்து,
பூ மரு நான்முகன் போல்வர் ஏத்த, புகலி நிலாவிய புண்ணியனே!
ஈமவனத்து எரிஆட்டு உகந்த எம்பெருமான்! இது என்கொல் சொல்லாய்—
வீ மரு தண்பொழில் சூழ் மிழலை விண் இழி கோயில் விரும்பியதே?

7. Hailed by them who are like unto the Four-faced deity
seated on the Lotus, and concorporate with
Her whose arms are bamboo-like,
O Holy One, that of yore, gutted with fire
Manmata, by Your look, You abide at Pukali.
O One that delights to dance in the fire
of the crematory! O our Lord!
Pray tell us: what may this be?
Why is it that You love to indwell the shrine
endowed with the heaven-descended Vimāna,
at Mizhalai girt with cool gardens
rich in odoriferous flowers?

8. இலங்கையர்வேந்து எழில் வாய்த்த திண்தோள் இற்று அலற(வ்) விரல் ஒற்றி, ஐந்து—
புலம் களைகட்டவர் போற்ற, அம் தண் புகலி நிலாவிய புண்ணியனே!
இலங்கு எரி ஏந்தி நின்று எல்லி ஆடும் எம் இறையே! இது என்கொல் சொல்லாய்—
விலங்கல் ஒண்மாளிகை சூழ் மிழலை விண் இழி கோயில் விரும்பியதே?

8. You so pressed Your toe that the mighty
and stately shoulders of the King of Lankans
were altogether crushed.
Hailed by the quellers of their five sense-organs,
You, the Holy One, abide at Pukali.
O our Lord, You dance in the night, holding
the blazing fire in Your palm.
Pray tell us: what may this be?
Why is it You love to be housed in the shrine
endowed with the heaven-descended *Vimāna*,
at Mizhalai of radiant, hill-like mansions?

௯. செறி முளரித்தவிசு ஏறி ஆறும் செற்று அதில் வீற்றிருந்தானும், மற்றைப்
பொறி அரவத்து அணையானும், காணாப் புகலி நிலாவிய புண்ணியனே!
எறிமழுவோடு இளமான் கை இன்றி இருந்த பிரான்! இது என்கொல் சொல்லாய்—
வெறி கமழ் பூம்பொழில் சூழ் மிழலை விண் இழி கோயில் விரும்பியதே?

9. O Holy One of Pukali unknowable to the one
who having quelled the vile septet, sits
enthroned on the densely-petalled Lotus,
and the one whose bed is the speckled adder!
Time was, O Lord-God, when You did not hold
in Your hand the throwing hatchet or the fawn.
Pray tell us: what may this be?
Why is it that You love to indwell the shrine
endowed with the heaven-descended *Vimāna*,
at Mizhalai girt with olent and flowery gardens?

10. பத்தர்கணம் பணிந்து ஏத்த வாய்த்த பான்மைஅது அன்றியும், பல்சமணும்
புத்தரும் நின்று அலர் தூற்ற, அம் தண் புகலி நிலாவிய புண்ணியனே!
எத்தவத்தோர்க்கும் இலக்குஆய் நின்ற எம்பெருமான்! இது என்கொல் சொல்லாய்—
வித்தகர் வாழ் பொழில் சூழ் மிழலை விண் இழி கோயில் விரும்பியதே?

10. O Holy One of cool and beauteous Pukali
who is not only hailed and adored in all humility
by the devotee-throngs, but also calumniated
by the multitudinous Jains and the Buddhists,
O Lord-God who is the sole goal of *tapaswis* –
whoever they be,
Pray tell us: what may this be?
Why is it that You love to get housed in the shrine
endowed with the heaven-descended *Vimāna*,
at Mizhalai girt with gardens,
where thrive polymathic pundits galore?

11. “விண் இழி கோயில் விரும்பி மேவும் வித்தகம் என்கொல் இது!” என்று சொல்லி,
புண்ணியனை, புகலிடு நிலாவு பூங்கொடியோடு இருந்தானைப் போற்றி,
நண்ணிய கீர்த்தி நலம் கொள் கேள்வி நால்மறை ஞானசம்பந்தன் சொன்ன
பண் இயல் பாடல் வல்லார்கள் இந்தப் பாரொடு விண் பரிபாலகரே.

11. Gnānasambandhan of abiding renown who is
endowed with the weal-conferring learning
and who is well versed in the four Vedas,
hailed the Lord thus: “Pray tell us: what may
the wonder of splendour be that caused You to dwell
in love, in the shrine endowed with
the heaven-descended *Vimāna* (at Mizhalai)?”
It is thus, he hailed the Holy One of Pukali
who is concorporate with His Consort – a flowery liana.
They that are valiant in these tuneful hymns,
will be blessed to reign in this world
and eke in the supernal world.

Notes

This decad is called vināurai which means interrogatory submission.

1. The heaven-descended Vimāna was a gift-offering to Siva abiding at Vēzhimizhalai, by Vishnu.

Vimāna: The temple tower rising above the *adytum*.

2. Kazhal: The nut of Guilandina bonḍuce. Ammānai: A game played by girls and women. Three balls are tossed into the air, caught and again tossed in quick succession.

Mutril/ Mucchi: A small winnowing fan used as a toy by girls.

Kantukam: A ball.

4. Alkul: The forelap. It is common to men and women. It is that part of the body (hip) where the garment is fastened.

5. Ippi: Bivalvular shell-fish. The shell is used as a toy.

Sura: “A genus of fishes – squalus carcharias –, including sharks, the sword-fish etc., probably all the cartilaginous class.”-Winslow.

9. The sestet: Lust, wrath, miserliness, delusion, egoity and enmity.

5. Kēzhaith-Tirukkāttuppalli

The boy-saint returned to Sikāzhi after his pilgrimage to Tiruvennkādu and other holy places. A few days passed. He was again impelled to undertake another pilgrimage. He visited Mayendrapalli, Kurukāvūr and arrived at Kēzhaith-Tirukkāttuppalli where he sang the following decad.

Each of the previous decads contains eleven hymns. This one comprises ten only.

5. கீழைத் திருக்காட்டுப்பள்ளி

பண்: நட்டபாடை

1. செய் அருகே புனல் பாய, ஓங்கிச் செங்கயல் பாய, சில மலர்த்தேன்—
கை அருகே கனி வாழை ஈன்று — கானல்எலாம் கமழ் காட்டுப்பள்ளி,
பை அருகே அழல் வாய ஐவாய்ப்பாம்பு அணையான் பணைத்தோளி பாகம்
மெய் அருகே உடையானை உள்கி, விண்டவர் ஏறுவர், மேல் உலகே.

1. The channel runs close to the fields;
lovely *kayals* leap over (a few) flowers
and cause them spill their honey;
closeby are plantain trees and the fragrance
of bananas pervades the realm;
Such is Kāttuppalli.
The five-headed snake whose fiery fangs are close
to its venomous sacs, is his soft bed.
Even he and Uma whose arms are like
bamboo, constitute His left half.
They that emulate Him giving up all else,
will, for sure, gain ascension.

2. திரைகள் எல்லா மலரும் சுமந்து, செழுமணி முத்தொடு பொன் வரன்றி,
கரைகள்எல்லாம் அணி சேர்ந்து உரிஞ்சி, காவிரி கால் பொரு காட்டுப்பள்ளி,
உரைகள்எல்லாம் உணர்வு எய்தி நல்ல உத்தமராய் உயர்ந்தார் உலகில்,
அரவம்எல்லாம் அரை ஆர்த்த செல்வர்க்கு ஆட்செய, அல்லல் அறுக்கல்ஆமே.

2. The wavelets of the channels of the Cauvery
carry with them flowers of many kinds,
lustrous gems, pearls and gold and throw
them upon the entire stretches of the banks,
thus adorning them; such is Kāttuppalli.
They that have grown lofty and noble in this world
by their conscious cultivation of all the scriptures,
can, as it were, extirpate their troubles,
if they serve the Opulent One whose waist is
closely cinctured with a serpent.

3. தோல்உடையான்; வண்ணப் போர்வையினான்; சுண்ணவெண்நீறு துதைந்து, இலங்கு
நூல் உடையான்; இமையோர்பெருமான்; நுண்அறிவால் வழிபாடு செய்யும்
கால் உடையான்; கரிதுஆய கண்டன்; காதலிக்கப்படும் காட்டுப்பள்ளி—
மேல் உடையான், இமையாத முக்கண்; — மின்இடையாளொடும் வேண்டினானே.

3. His raiment is wrought of hide;
He wears a colourful mantle;
He is adorned with the bright and white ash;
He wears the sacred thread;
He is the Lord of the celestials;
It is through sublime and subtle Gnosis
His feet are to be adored;
His throat is dark; He presides over
Kāttuppalli – His beloved shrine.
Three are His unwinking eyes; He is adored
with Her who is fulgurant-waisted.

4. சலசல சந்து அகிலோடும் உந்தி, சந்தனமே கரை சார்த்தி, எங்கும்
பலபல வாய்த்தலை ஆர்த்து மண்டி, பாய்ந்து இழி காவிரிப் பாங்கரின்வாய்,
கலகல நின்று அதிரும் கழலான் காதலிக்கப்படும் காட்டுப்பள்ளி—
சொல வல தொண்டர்கள் ஏத்த நின்ற— சூலம்வல்லான் கழல் சொல்லுவோமே!

4. Gurgling runs the Cauvery carrying with it
sandalwood and eaglewood
and shoring them up on the banks;
The river flows amain into its many, many channels.
Close to the Cauvery is Kāttuppalli, His beloved shrine,
where He dances as His anklets jingle and tinkle;
Joining the devotees who know to hail Him, we will
laud the ankleted feet of the Trident-Holder.

5. தளை அவிழ் தண் நிற நீலம், நெய்தல், தாமரை, செங்கழுநீரும், எல்லாம்
களை அவிழும் குழலார் கடிய, காதலிக்கப்படும் காட்டுப்பள்ளி,
துளை பயிலும் குழல், யாழ், முரல, துன்னிய இன்இசையால்— துதைந்த
அளை பயில் பாம்பு அரை ஆர்த்த செல்வர்க்கு ஆட்செய, அல்லல் அறுக்கல்ஆமே.

5. In Kāttuppalli – His beloved polis –,
down cascade the chignons of the farmwives
as they weed out cool and bright and blooming
blue lilies, *neytal*, lotuses and *sengkazhunēr*
and also other flowers (from the fields).
From hollowed flutes as well as *yāzh*-s, issues music;
such sweet and abiding melody wafts round

the Lord who is cinctured with a serpent, the habitat
of which is a hole in the ground.

6. முடி கையினால்— தொடும் மோட்டு உழவர் முன்கைத் தருக்கைக் கரும்பு இன்கட்டிக்
கடிகையினால் எறி காட்டுப்பள்ளி காதலித்தான், கரிதுஆய கண்டன்,
பொடி அணி மேனியினானை உள்கி, போதொடு நீர் சுமந்து ஏத்தி, முன் நின்று,
அடி கையினால்— தொழ வல்ல தொண்டர் அருவினையைத் துரந்து ஆட்செய்வாரே.

6. In Kāttuppalli, His beloved town,
the strong farmers that pluck the seedlings,
get rid of the itching of their wrists by breaking
the lumps of jaggery with their wrists.
The blue-throated Lord, annulling their mighty *karma*
will rule them who constantly think on
His sacred and ash-bedaubed person.
The devotees carry with them flowers and water,
hail Him standing in His presence
and adore His feet with their hands.

7. பிறை உடையான், பெரியோர்கள்பெம்மான், பெய் கழல் நாள்தொறும் பேணி ஏத்த
மறை உடையான், மழுவாள் உடையான், வார்தரு மால்கடல் நஞ்சம் உண்ட
கறை உடையான், கனல் ஆடு கண்ணால் காமனைக் காய்ந்தவன், காட்டுப்பள்ளிக்
குறை உடையான், குறள்பூதச் செல்வன், குரைகழலே கைகள் கூப்பினோமே!

7. He wears a crescent in His crest; He is the Lord
of the great ones as well as the Vedas.
His ankleted feet are to be hailed in quotidian worship.
He wields an axe and a sword;
He quaffed the venom that rose up from the vast sea
and His neck bears its mark.
He smote Manmata with a look of His fire-abiding eye;
He is the Lord of Kāttuppalli who approves
the performance of vows (undertaken in His name);
He is the Opulent Lord of the pyknic *Bhūta*-Hosts.
(For ever), we fold our palms in adoration
of His feet adorned with resounding anklets.

8. செற்றவர்தம் அரணம்(ம்) அவற்றைச் செவ்அழல்வாய் எரியூட்டி, நன்றும்
கற்றவர்தாம் தொழுது ஏத்த நின்றான் காதலிக்கப்படும் காட்டுப்பள்ளி
உற்றவர்தாம் உணர்வு எய்தி, நல்ல உம்பர்உள்ளார் தொழுது ஏத்த நின்ற
பெற்றமரும் பெருமானை அல்லால், பேசுவதும் மற்றுஓர் பேச்சு இலோமே!

8. He gutted with fire the (three) citadels of His foes;
He is hailed and adored by the learned;

Kāttuppalli is the shrine dear to Him.
Other than the Lord-God whose mount is the Bull and who
is hailed and magnified by them that abide
in the Empyrean having come by Gnosis,
we speak of nought, else at all.

9. ஒண் துவர் ஆர் துகில்ஆடை மெய் போர்த்து, உச்சி கொளாமை உண்டே, உரைக்கும்
குண்டர்களோடு அரைக் கூறை இல்லார் கூறுவது ஆம்குணம் அல்லகண்டீர்;
அண்டமறையவன் மாலும் காணா ஆதியினான்,— உறை காட்டுப்பள்ளி—
வண்டு அமரும் மலர்க்கொன்றைமாலை வார்சடையான், கழல் வாழ்த்துவோமே!

9. Know that the utterances of those that are mantled
in the ochre robe–the base ones that speak
without belief–, and those that roam about naked,
are void of sense.
It is Kāttuppalli where abides the Alpha,
unknowable unto Brahma and Vishnu.
Let us hail the ankleted feet of Him whose
long, matted hair is decked with a chaplet
of *kondrai* blossoms where bees lie cradled.

10. பொன் இயல் தாமரை, நீலம், நெய்தல், போதுகளால் பொலிவு எய்து பொய்கை,
கன்னியர்தாம் குடை காட்டுப்பள்ளிக் காதலனை, கடல் காழியர்கோன்—
துன்னிய இன்இசையால்— துதைந்து சொல்லிய ஞானசம்பந்தன்— நல்ல
தன் இசையால் சொன்ன மாலைபத்தும் தாங்க வல்லார் புகழ் தாங்குவாரே.

10. At Kāttuppalli – the polis dear to the Lord –,
virgins dive and sport in the *poikai* that is
bright with golden lotuses, blue lilies and *neytal*;
Gnānasambandhan, the Prince of Kāzhi which is
close to the sea, has hailed the Lord
in melodic hymns, passing sweet.
They that can treasure this melodic decad–the garland
of verses –, will come by great renown.

Notes

1. Kayal: Carp (Cyprinus fimbriatus).

   The Snake: Ādi-Sesha, the thousand-hooded serpent.

5. Neytal: Nymphaea alba.

   Sengkazhunēr: The red lily

6. itching: The Tamil word 'tarukku' is so translated by me. It is a type of paraesthesia.

7. ankleted feet: The Tamil original refers to 'pey kazhal.' These are anklets containing grains of gold, pearls or gems .

9. I confess my inability to provide the reader with the true and precise measning of this verse. It is difficult to construe the exact meaning of the phrase: 'ucchi kolāmai unde uraikkum.' Dandapani Desikar (Dharmapuram edition) does not explain the word *ucchi*. According to him, the phrase 'Kolāmai unde' refers to excessive eating. Again he takes the word *Kundar* to mean corpulent ones.

Ucchi means head. Metaphorically it refers to the brain. *Kolāmai* refers to not holding/not receiving. Ucchi kolāmai may therefore mean that which is rejected by the brain/that which is not believed.

Kundar means depraved persons.

10. Poikai: natural pond/pool unexcavated by human hands.

6. Tirumarukal and Tirucchengkāttangkudi Interrogative Verses

Our Saint, during his sojourn at Marukal, brought back to life a lad belonging to the mercantile clan who died of snake-bite. He also had the lad married to his beloved who had eloped with him.

St. Sirutthondar called on our Saint and entreated him to visit once again Chengkāttangkudi. Desirous of proceeding to that sacred town, our Saint visited the shrine at Marukal to obtain the leave of the Lord before his departure. The Lord of Marukal revealed Himself to our Saint as the Lord of Ganapatiēcchuram at Chengkāttangkudi. It was then the following decad was sung by our Saint.

6. திரு மருகலும், திருச் செங்காட்டங்குடியும்
(வினா உரை)

பண்: நட்டபாடை

1. அங்கமும் வேதமும் ஓதும் நாவர் அந்தணர் நாளும் அடி பரவ,
மங்குல்மதி தவழ் மாட வீதி மருகல் நிலாவிய மைந்த! சொல்லாய்—
செங்கயல் ஆர் புனல் செல்வம் மல்கு சீர் கொள் செங்காட்டங்குடி அதனுள்
கங்குல் விளங்கு எரி ஏந்தி ஆடும் கணபதியீச்சுரம் காமுறவே?

1. Daily hailed by the Brahmins – the adorers
of Your feet and reciters of the Vedas and the Angas,
O mighty One, You abide at Marukal in the streets
of which are mansions over which the moon sails at night.
O Lord who holding the dazzling fire
during night and dancing in the crematory!
Pray tell us: what indeed has induced You
to abide in love, at Ganapatiēcchuram,
situate in the opulent and glorious Chengkāttangkudi,
rich in waters where flourish plump carp?

2. நெய் தவழ் மூஎரி காவல் ஓம்பும் நேர் புரிநூல் மறையாளர் ஏத்த,
மை தவழ் மாடம் மலிந்த வீதி மருகல் நிலாவிய மைந்த! சொல்லாய்—
செய் தவ நால்மறையோர்கள் ஏத்தும் சீர் கொள் செங்காட்டங்குடி அதனுள்
கை தவழ் கூர் எரி ஏந்தி ஆடும் கணபதியீச்சுரம் காமுறவே?

2. Hailed by the righteous who are well-versed in the Vedas –
the wearers of the sacred thread that foster
the triple fire with pure ghee,
O mighty One, You abide at Marukal in whose streets
are mansions over which clouds graze.
O Lord, You sport in Your hand the blazing fire
and dance; pray tell us: what indeed hath

impelled You to abide in love at Ganapatiēcchuram
situate in the renowned Chengkāttangkudi,
hailed by them that are well-versed in the Vedas
and who are poised in *tapas*?

3. தோலொடு நூல்-இழை சேர்ந்த மார்பர், தொகும் மறையோர்கள், வளர்த்த செந்தீ
மால்புகை போய் விம்மு மாட வீதி மருகல் நிலாவிய மைந்த! சொல்லாய்—
சேல் புல்கு தண்வயல் சோலை சூழ்ந்த சீர் கொள் செங்காட்டங்குடி அதனுள்
கால் புல்கு பைங்கழல் ஆர்க்க ஆடும் கணபதியீச்சுரம் காமுறவே?

3. O mighty One, You abide at Marukal in whose street
are mansions whence the smoke from the ruddy fire
of the *yagas* that are fostered by the assembled
Brahmins whose chests are adorned with
strands of sacred thread to which are fastened
snippets of deer-skin,
spirals up and up!
O One who so dances that Your ever-new anklets resound!
Pray, tell us: what indeed hath goaded You
to abide in love at Ganapatiēcchuram
situate in the celebrated Chengkāttangkudi,
girt with gardens and cool fields
where *cale* fish leap about?

4. நா மரு கேள்வியர் வேள்வி ஓவா நால்மறையோர் வழிபாடு செய்ய,
மா மருவும் மணிக் கோயில் மேய மருகல் நிலாவிய மைந்த! சொல்லாய் —
தேமரு பூம்பொழில்— சோலை சூழ்ந்த சீர்கொள் செங்காட்டங்குடிஅதனுள்
காமருசீர் மகிழ்ந்து எல்லி ஆடும் கணபதியீச்சுரம் காமுறவே?

4. Hailed by the Brahmins well-versed in the four Vedas
who never cease from performing *yagas*
with appropriate Vedic mantras,
O mighty One, You abide at the great and gemmy
shrine of Marukal!
Pray, tell us: what indeed hath induced You to abide
in love and dance in delight during night
at the beauteous and bewitching Ganapatiēcchuram
girt with flowery gardens and groves divine?

5. பாடல் முழவும் விழவும் ஓவாப் பல்மறையோர் அவர்தாம் பரவ,
மாட நெடுங்கொடி விண் தடவு மருகல் நிலாவிய மைந்த! சொல்லாய்—
சேடகம் மா மலர்ச்சோலை சூழ்ந்த சீர் கொள் செங்காட்டங்குடி அதனுள்
காடுஅகமே இடம்ஆக ஆடும் கணபதியீச்சுரம் காமுறவே?

5. Hailed by the multitudinous Brahmins, You abide
at Marukal where streamers fastened
to the tall poles in mansions, brush the heavens.
At Marukal abound song and beat of drums and festivities.
O Lord that dances in the crematorium!
Pray, tell us: what indeed hath induced You to abide,
in love, at Ganapatiēcchuram
situate in the glorious Chengkāttangkudi
girt with groves rich in large *cetaka* flowers?

6. புனைஅழல் ஓம்பு கை அந்தணாளர் பொன்அடி நாள்தொறும் போற்றுஇசைப்ப,
மனை கெழு மாடம் மலிந்த வீதி மருகல் நிலாவிய மைந்த! சொல்லாய்—
சினை கெழு தண்வயல், சோலை, சூழ்ந்த சீர்கொள் செங்காட்டங்குடிஅதனுள்
கனை வளர் கூர் எரி ஏந்தி ஆடும் கணபதியீச்சுரம் காமுறவே?

6. The Brahmins that foster the ritualistic sacrificial fire,
daily hymn and hail Your golden feet.
Thus, O Almighty, You abide at Marukal, the streets
of which are dight with commodious mansions.
Pray, tell us: what indeed hath impelled You to abide,
in love, holding in Your hand the fierce and crackling fire
and dance at Ganapatiēcchuram
situate in the celebrated Chengkāttangkudi
girt with groves and cool fields of sprouting crops?

7. It is said that the seventh verse of this decad is not traceable.

8. பூண் தங்கு மார்பின் இலங்கை வேந்தன் பொன்நெடுந்தோள் வரையால் அடர்த்து,
மாண் தங்கு நூல் மறையோர் பரவ, மருகல் நிலாவிய மைந்த! சொல்லாய்—
சேண் தங்கு மா மலர்ச்சோலை சூழ்ந்த சீர்கொள் செங்காட்டங்குடி அதனுள்
காண் தங்கு தோள் பெயர்த்து எல்லி ஆடும் கணபதியீச்சுரம் காமுறவே?

8. Seated on Mount Kailas, You crushed the long
and golden shoulders of the King of Lanka,
the one adorned with jewels galore on his chest.
Hailed by them versed in the majestic scriptures,
You, O Almighty, abide at Marukal;
You dance at night flexing Your beauteous arms.
Pray, tell us: what indeed hath induced You
to abide in love at Ganapatiēcchuram
situate in the famed Chengkāttangkudi
and girt with flowery and sky-vaulting gardens?

9. அந்தமும் ஆதியும், நான்முகனும் அரவுஅணையானும், அறிவு அரிய,
மந்திரவேதங்கள் ஓதும் நாவர் மருகல் நிலாவிய மைந்த! சொல்லாய்—
செந்தமிழோர்கள் பரவி ஏத்தும் சீர் கொள் செங்காட்டங்குடி அதனுள்
கந்தம் அகில்புகையே கமழும் கணபதியீச்சுரம் காமுறவே?

9. Vishnu could not find Your feet;
so too Brahma Your crown.
You, O Almighty, abide at Marukal where dwell
the reciters and chanters of the Vedas and their mantras!
Pray, tell us: what indeed did impel You to abide,
in love, at Ganapatiēcchuram – ever pervaded
by the smoke of eaglewood and incense –,
situate in the renowned Chengkāttangkudi,
hailed and adored by the masters of chaste Tamil?

10. இலை மருதே அழகுஆக நாளும் இடு துவர்க்காயொடு சுக்குத் தின்னும்
நிலை அமண் தேரரை நீங்கி நின்று, நீதர் அல்லார் தொழும்மா மருகல்,
மலைமகள் தோள் புணர்வாய்! அருளாய்— மாசு இல் செங்காட்டங்குடி அதனுள்
கலை மல்கு தோல் உடுத்து எல்லி ஆடும் கணபதியீச்சுரம் காமுறவே?

10. The robes of the Teras are dyed with the essence of *marudam* leaves;
the Samanas eat daily areca-nut and dried ginger.
They that have no nexus with those depraved ones
hail the great Marukal whereat, O You Lord
that art concorporate with the Daughter
of the Mountain, abide.
Clad in deer-skin, O Lord, You dance during night.
Pray, tell us: what, in sooth, hath induced You
to abide in love, at Ganapatiēcchuram
situate in the flawless Chengkāttangkudi?

11. நாலும் குலைக் கமுகு ஓங்கு காழி ஞானசம்பந்தன், நலம் திகழும்
மாலின் மதி தவழ் மாடம் ஓங்கு மருகலில் மற்று அதன்மேல் மொழிந்த,
சேலும் கயலும் திளைத்த கண்ணார் சீர் கொள் செங்காட்டங்குடி அதனுள்
சூலம்வல்லான் கழல் ஏத்து, பாடல் சொல்ல வல்லார் வினை இல்லைஆமே.

11. Gnānasambandhan of Kāzhi where abound
bunchy and spatheceous areca trees,
has sung these weal-conferring hymns,
hailing the Lord of Marukal over whose
lofty mansions sail the moon and clouds galore,
and also the Lord-Wielder of the Trident
who is the Lord of glorious Chengkāttangkudi
where flourish damsels
whose eyes roll like *cale* and *kayal*.

The karma of them that recite these verses,
in devotion married to sincerity,
will altogether cease.

Notes

1. Ganapatiēcchuram: The shrine at Chengkāttangkudi.

   Marukal: This town is named after the temple-tree *Marukal*, a kind of plantain tree.

   Chengkāttangkudi: It was here Lord Ganapati smote the Asura called Gajamukha. His blood encrimsoned the town which came to be known as Chengkāttangkudi (the place red with blood).

3. Cale: Carnatic carp.

4. Te'(தே) : It means deity.

   Yāgā: Vedic sacrifice.

5. Cetakam (சேடகம்): This flower is yet to be identified.

10. Marudam: Queen's flower tree (Terminalia arjuna).

7. Tirunallāru and Tiruālavāi
Interrogatory verse

In the ordeal by fire, our Saint vanquished the Samanas. His palm-leaf decad on Nallāru, when consigned to the raging fire, remained not only unburnt but also fadeless and fresh. He returned from Madurai and continued his pilgrimage. After visiting Kollampūdūr, he arrived at Nallāru and hailed the shrine in the following decad.

7. திரு நள்ளாறும், திரு ஆலவாயும்
(வினா உரை)

பண்: நட்டபாடை

1. பாடக மெல்அடிப் பாவையோடும், படு பிணக்காடுஇடம் பற்றி நின்று,
நாடகம்ஆடும், நள்ளாறு உடைய, நம்பெருமான்! இது என்கொல் சொல்லாய்—
சூடக முன்கை மடந்தைமார்கள் துணைவரொடும் தொழுது ஏத்தி வாழ்த்த,
ஆடகமாடம் நெருங்கு கூடல் ஆலவாயின்கண் அமர்ந்தஆறே?

1. O Lord of Nallāru, You are concorporate with the Woman
whose soft feet are decked with anklets.
You choose to dance in the crematory of corpses.
O our Lord-God, pray, tell us: what may this be?
Why is it that you are enthroned in Ālavāi
at Kūdal rich in golden mansions galore,
hailed, adored and magnified by women
whose forearms are adorned with bracelets,
and also adored by their respective husbands?

2. திங்கள்அம்போதும் செழும்புனலும் செஞ்சடைமாட்டு அயல் வைத்து உகந்து,
நம் கண் மகிழும், நள்ளாறு உடைய, நம்பெருமான்! இது என்கொல் சொல்லாய்—
பொங்கு இளமென்முலையார்களோடும் புனமயில் ஆட, நிலா முளைக்கும்
அம் களகச்— சுதை மாடக் கூடல் ஆலவாயின்கண் அமர்ந்தஆறே?

2. O our Lord-God of Nallāru to adore which we rejoice!
You delight to sport on Your hirsutorufous, matted crest
the crescent, flowers fragrant and the eesome flood!
Pray, tell us: what may this be?
Why is it You are enthroned in Ālavāi at Kūdal
rich in pleasing and plastered mansions
over the terraces of which sprouts the moon;
there, with damsels of soft and swelling breasts
the sylvan peacocks dance.

3. தண் நறுமத்தமும் கூவிளமும் வெண்தலைமாலையும் தாங்கி, யார்க்கும்
நண்ணல் அரிய, நள்ளாறு உடைய, நம்பெருமான்! இது என்கொல் சொல்லாய்—
புண்ணியவாணரும் மா தவரும் புகுந்து உடன்ஏத்த, புனையிழையார்
அண்ணலின் பாடல் எடுக்கும் கூடல் ஆலவாயின்கண் அமர்ந்தஆறே?

3. O our Lord- God of Nallāru which is inaccessible
to sinners, whoever they be!
You wear on Your person cool and olent *ūmattham*,
kūvilam and a garland of crania!
Pray, tell us: what may this be?
Why is it You are enthroned in Ālavāi at Kūdal
where holy men and tapaswis foregather and adore,
and bejewelled belles hail You in melodic hymns.

4. பூவினில் வாசம், புனலில் பொற்பு, புது விரைச்சாந்தினில் நாற்றத்தோடு,
நாவினில் பாடல், நள்ளாறு உடைய, நம்பெருமான்! இது என்கொல் சொல்லாய்—
தேவர்கள், தானவர், சித்தர், விச்சாதரர், கணத்தோடும் சிறந்து பொங்கி,
ஆவினில்ஐந்து உகந்து ஆட்டும் கூடல் ஆலவாயின்கண் அமர்ந்தஆறே?

4. O our Lord-God of Nallāru!
You are the fragrance in flower,
the soothing coolth of water,
the fresh suaveolence of odoriferous paste
and the sweetness of the mellifluous tongue.
Pray, tell us: what may this be?
Why is it You are enthroned in Ālavāi at Kūdal
delighting in Your ablutions of *pancha-kavya*,
hailed in swelling love by the Deva-hosts,
Tānavas, *Siddhas* and *Vidyādaras*?

5. செம்பொன் செய் மாலையும், வாசிகையும், திருந்து புகையும், அவியும், பாட்டும்
நம்பும் பெருமை, நள்ளாறு உடைய, நம்பெருமான்! இது என்கொல் சொல்லாய்—
உம்பரும், நாகர்உலகம்தானும், ஒலிகடல் சூழ்ந்த உலகத்தோரும்,
அம்புதம்நால்களால் நீடும் கூடல் ஆலவாயின்கண் அமர்ந்தஆறே?

5. O our Lord-God of loving kindness of Nallāru,
You are adorned with chains of ruddy gold;
The *Tiruvāsi* over-arches You.
You are adored with the smoke of incense,
havi-s and hymns.
Pray, tell us: what may this be?
Why is it You are enthroned in Ālavāi at Kūdal
which is extensively roofed of a quartet of clouds,
hailed by the heavenly world, the world of *Nāgas*
and the earth girt with resounding oceans?

6. பாகமும் தேவியை வைத்துக்கொண்டு, பை விரி துத்திப் பரிய பேழ்வாய்
நாகமும் பூண்ட, நள்ளாறு உடைய, நம்பெருமான்! இது என்கொல் சொல்லாய் —

போகமும் நின்னை மனத்துவைத்துப் புண்ணியர் நண்ணும் புணர்வு பூண்ட
ஆகம் உடையவர் சேரும் கூடல் ஆலவாயின்கண் அமர்ந்த ஆறே?

6. O our Lord-God of Nallāru, You are concorporate
with Your Consort; You wear a serpent
of speckled hood whose large mouth is (ever) agape!
Pray, tell us: what may this be?
Why is it You are enthroned in Ālavāi at Kūdal
sought by the holy ones who entemple you
in their Siva-consciousness to come by *Siva-bhoga*?

7. கோவணஆடையும், நீற்றுப்பூச்சும், கொடுமழு ஏந்தலும், செஞ்சடையும்,
நாவணப் பாட்டும், நள்ளாறு உடைய, நம்பெருமான்! இது என்கொல் சொல்லாய்—
பூவண மேனி இளைய மாதர், பொன்னும் மணியும் கொழித்து எடுத்து,
ஆவணவீதியில் ஆடும் கூடல் ஆலவாயின்கண் அமர்ந்தஆறே?

7. Our Lord-God of Nallāru,
You are clad in a loin-cloth; You are bedaubed
with the holy ash; You wield a fierce *mazhu;*
Your hirsutorufous crest is matted
and Your tongue melodises variform hymns!
Pray, tell us: what may this be?
Why is it You are enthroned in Ālavāi at Kūdal
in the streets of which trade thrives
and young women of flower-soft bodies,
sift gold and gems and this done, dance?

8. இலங்கை இராவணன் வெற்பு எடுக்க, எழில் விரல் ஊன்றி, இசை விரும்பி,
நலம் கொளச் சேர்ந்த, நள்ளாறு உடைய, நம்பெருமான்! இது என்கொல் சொல்லாய்—
புலன்களைச் செற்று, பொறியை நீக்கி, புந்தியிலும் நினைச் சிந்தைசெய்யும்
அலங்கல் நல்லார்கள் அமரும் கூடல் ஆலவாயின்கண் அமர்ந்தஆறே?

8. O our Lord-God of Nallāru, of yore, You crushed
with Your beautiful toe Lanka's Ravana
who durst uproot the Mountain;
then pleased with his music, You graced him.
Pray, tell us: what may it be?
Why is it You are enthroned in Ālavāi
at precious Kūdal – the abode of them that are
poised in askesis, and who having quelled
their senses and sense-organs, meditate
(for ever) on You?

9. பணி உடை மாலும் மலரினோனும், பன்றியும் வென்றிப் பறவைஆயும்,
நணுகல் அரிய, நள்ளாறு உடைய, நம்பெருமான்! இது என்கொல் சொல்லாய்—
மணிஒலி சங்குஒலியோடு மற்றை மா முரசின்(ன்) ஒலி என்றும் ஓவாது
அணி கிளர் வேந்தர் புகுதும் கூடல் ஆலவாயின்கண் அமர்ந்தஆறே?

9. O our Lord-God of Nallāru who is inaccessible
to Vishnu whose bed is the Snake Ādisesha
and Brahma on the Lotus,
who both pursued You in the assumed forms
of a hog and a bird that claimed spurious victory!
Pray, tell us: what may this be?
Why is it You are enthroned in Ālavāi at Kūdal
where resound (for ever) bells and shells and drums great
when kings decked with lustrous jewels
foregather to pay their tribute?

10. தடுக்கு உடைக் கையரும் சாக்கியரும், சாதியின் நீங்கிய அத் தவத்தார்
நடுக்குஉற நின்ற, நள்ளாறு உடைய, நம்பெருமான்! இது என்கொல் சொல்லாய்—
எடுக்கும் விழவும் நன்நாள் விழவும் இரும் பலி இன்பினோடு எத்திசையும்
அடுக்கும் பெருமை சேர் மாடக் கூடல் ஆலவாயின்கண் அமர்ந்தஆறே?

10. O our Lord of Nallāru!
The Samanas who tote mats, and the Buddhists –
the pseudo-*tapaswis* and deviators from
their (true) tradition,
shudder even to think on Your Nallāru.
Pray, tell me: what may this be?
Why are You enthroned at Ālavāi at Kūdal
which is dight with mansions and celebrated
joyously in all the eight directions,
for its ever-crescent renown
and where quotidian and seasonal festivities
together with the offering of *bali* take place?

11. அன்புஉடையானை, அரனை, "கூடல் ஆலவாய் மேவியது என்கொல்?" என்று,
நன்பொனை, நாதனை, நள்ளாற்றானை, நயம் பெறப் போற்றி, நலம் குலாவும்
பொன் புடை சூழ்தரு மாடக் காழிப் பூசுரன்— ஞானசம்பந்தன்— சொன்ன
இன்பு உடைப் பாடல்கள்பத்தும் வல்லார், இமையவர் ஏத்த இருப்பர்தாமே.

11. Gnānasambandhan – truly the Deva on earth –,
of golden Kāzhi abounding in mansions
where reigns prosperous uberty,
has in exquisite excellence hailed
in weal-conferring hymns the pure Gold –

the Lord of Nallāru thus: "Wherefore have You,
O Hara of abiding love, chosen to get
entempled in Ālavāi at Kūdal?"
They that are valiant in these ten psalms
will abide in Heaven, hailed by the celestials.

Notes

1. Kūdal: Madurai is Nān-māda-k-kūdal. When Varuna sent the seven great clouds to Madurai to destroy it with their downpour, Siva bade a set of four clouds to form themselves into a foursome palladium, nullifying the effect of the disastrous downpour. Since that day Madurai came to be known as Nān-māda-k-kūdal.

2. The terrace(s): It is known as Aramiyam – "a terrace on the top of a house for a walk by moonlight." - Winslow.

3. Ūmattham: Datura. Its flower is dear to Siva.

   Kūvilam: Aegle marmelos. Bael/bel/bhel. The leaves of this tree are used in Siva-archana.

4. Pancha-kavya: It is compounded of cow's milk, curds, ghee, urine and dung. This is considered to be very sacred.

5. Tiruvāsi: An arch under which the idol of Siva is placed.

   Havi-s: Oblations offered in the sacrificial fire.

   The world of Nāgas: The nether world of serpents.

6. Bhoga: Bliss. The reader will do well to study in depth Gurugnānasambandhar's Siva Bhoga Sāram, an opus of spiritual excellence.

10. Bali: Food-offering to the Deity.

8. Tiruāvūr Pasupatiēcchuram

From Tiruppūvanūr the boy-saint arrived at Āvūr where he sang the following decad.

8. திருஆவூர்ப் பசுபதீச்சுரம்

பண்: நட்டபாடை

1. "புண்ணியர், பூதியர், பூதநாதர், புடைபடுவார்தம் மனத்தார், திங்கள்—
கண்ணியர்!" என்றுஎன்று காதலாளர் கைதொழுது ஏத்த, இருந்த ஊர்ஆம்—
விண் உயர்மாளிகை மாட வீதி விரை கமழ்சோலை சுலாவி, எங்கும்
பண் இயல் பாடல் அறாத— ஆவூர்ப் பசுபதியீச்சுரம் பாடு, நாவே!

1. Āvūr is the place where abides the Lord-God
hailed by loving devotees that adore Him
with folded hands, magnify the Righteous One,
as the One that wears the chaplet of a crescent
and as the One that indwells His loving servitors.
Thus the devotees hail Him standing close to Him.
O tongue, hail Pasupatiēcchuram, pervaded by
ceaseless and tuneful music at Āvūr, the streets
of which are girt with fragrant gardens.

2. "முத்தியர், மூப்பு இலர், ஆப்பின் உள்ளார், முக்கணர், தக்கன்தன் வேள்வி சாடும்
அத்தியர்" என்றுஎன்று அடியர் ஏத்தும் ஐயன் அணங்கொடு இருந்த ஊர்ஆம்—
தொத்து இயலும் பொழில் பாடு வண்டு துதைந்து எங்கும் தூமதுப் பாய, கோயில்
பத்திமைப் பாடல் அறாத- அவூர்ப் பசுபதியீச்சுரம் பாடு, நாவே!

2. Āvūr is the polis where abides the Lord-God
with His Woman, hailed by the devotees
who praise Him as the One
who is the Conferrer of *moksha*,
the One that never ages, the One abiding at Āppu,
the One of trinocular vision and the One
that advisedly smote Daksha's *yāga*.
O tongue, hymn the shrine of Pasupatiēcchuram
ever-pervaded by ceaseles and tuneful music divine
at Āvūr in whose gardens fragrant with flower-clusters,
pure honey flows from all sides when chafers pierce them.

3. பொங்கி வரும் புனல் சென்னி வைத்தார், போம் வழி வந்து இழிவு ஏற்றம் ஆனார்,
இங்கு உயர் ஞானத்தர், வானோர் ஏத்தும் இறையவர், என்றும் இருந்த ஊர்ஆம் —
தெங்கு உயர் சோலை, சேர் ஆலை, சாலி திளைக்கும் விளை வயல், சேரும் பொய்கைப்
பங்கயமங்கை விரும்பும் — ஆவூர்ப் பசுபதியீச்சுரம் பாடு, நாவே!

3. Though treading the way of *karma*,
they outgrew their littleness, growing lofty;
Such men of supreme Gnosis and the celestials too
hail Him as the One that holds
on His crest the upsurging flood.
He, the Lord-God abides in this town of Āvūr.
O tongue, hymn Pasupatiēcchuram
dear to Lakshmi whose seat is the Lotus,
at Āvūr, rich in coconut groves, fields
of flourishing paddy-crops and pools
near which are situate sugarcane-presses.

4. தேவி ஓர்கூறினர், ஏறுஅது ஏறும் செல்வினர், நல்குரவு என்னை நீக்கும்
ஆவியர், அந்தணர், அல்லல் தீர்க்கும் அப்பனார், அங்கே அமர்ந்த ஊர்ஆம் —
பூ இயலும் பொழில் வாசம் வீச, புரிகுழலார் சுவடு ஒற்றி, முற்றப்
பா இயல் பாடல் அறாத— ஆவூர்ப் பசுபதியீச்சுரம் பாடு, நாவே!

4. His Consort is part of Him; His carrier is the Bull;
He is my very life who rids me of my indigence;
He is the Brahmin; He, the Father, quells troubles;
He is entempled in Āvūr.
O tongue, hymn Pasupatiēcchuram –
ever pervaded ceaselessly by tuneful songs
for which time is concordantly kept
by the feet of danseuses of curly hair –,
at Āvūr dight with flowering pools
whence waft balmy gales.

5. இந்து அணையும் சடையார், விடையார், இப் பிறப்பு என்னை அறுக்க வல்லார்,
வந்து அணைந்து இன்இசை பாடுவார்பால் மன்னினர், மன்னி இருந்த ஊர்ஆம்—
கொந்து அணையும் குழலார் விழவில் கூட்டம் இடைஇடை சேரும் வீதி,
பந்து அணையும் விரலார்தம்— ஆவூர்ப் பசுபதியீச்சுரம் பாடு, நாவே!

5. His matted hair sports a crescent; the Bull is His mount;
He will rid me of my current embodiment;
He abides in them that seek Him with sweet music;
Āvūr is His aeviternal town.
O tongue, hymn Pasupatiēcchuram
at Āvūr where damsels whose curly tresses
are decked with flower-clusters
and whose fingers sport the (flower) balls.
These foregather in the streets of Āvūr
during festivals, forming variform groups.

6. குற்றம் அறுத்தார், குணத்தின் உள்ளார், கும்பிடுவார்தமக்கு அன்பு செய்வார்,
ஒற்றை விடையினர், நெற்றிக்கண்ணார், உறைபதி ஆகும்— செறி கொள் மாடம்
சுற்றிய வாசலில் மாதர் விழாச் சொல் கவி பாட, நிதானம் நல்க,
பற்றிய கையினர், வாழும்— ஆவூர்ப் பசுபதியீச்சுரம் பாடு, நாவே!

6. He annuls the flaws of His servitors;
He is poised in Virtue; His mount is the peerless Bull;
He sports an eye in His forehead.
Āvūr is the polis where He resides.
O tongue, hymn Pasupatiēcchuram at Āvūr
where close to the thresholds of storeyed mansions,
damsels melodise festive hymns;
to reward them, patrons hold gold in their hands;
such munificent givers dwell here.

7. நீறு உடையார், நெடுமால் வணங்கும் நிமிர்சடையார், நினைவார்தம் உள்ளம்
கூறு உடையார், உடைகோவணத்தார், குவலயம் ஏத்த இருந்த ஊர்ஆம்—
தாறு உடை வாழையில் கூழைமந்தி தகு கனி உண்டு மிண்டிட்டு, இனத்தைப்
பாறிடப் பாய்ந்து பயிலும்— ஆவூர்ப் பசுபதியீச்சுரம் பாடு, நாவே!

7. He is bedaubed with the holy ash; He, the One
of dense matted hair, is adored by Vishnu;
He indwells those that meditate on Him;
He (but) wears a loin-cloth.
Āvūr is the town where He dwells, hailed by the world.
O tongue, hymn Pasupatiēcchuram at Āvūr
where a female monkey that eats the ripe fruits galore
from the hands of the dwarf-banana tree,
grows so turbulent that it leaps on its herd
which flees away helter-skelter.

8. வெண்தலைமாலை விரவிப் பூண்ட மெய் உடையார், விறல் ஆர் அரக்கன்
வண்டு அமர் பூ முடி செற்று உகந்த மைந்தர், இடம்— வளம் ஓங்கி, எங்கும்
கண்டவர், சிந்தைக் கருத்தின் மிக்கார், “கதி அருள்!” என்று கை ஆரக் கூப்பி,
பண்டு அலர் கொண்டு பயிலும்— ஆவூர்ப் பசுபதியீச்சுரம் பாடு, நாவே!

8. He wears a garland of white skulls and other wreaths;
He is the puissant One who crushed the heads
of the martial Rākshasa,
bedecked with chaplets buzzed by bees.
All-uberous Āvūr is the place,
where seers eye Him everywhere, contemplate Him
with surpassing concentration, adore Him
with folded hands, offer unto Him fruits and flowers

and implore Him thus: "O Lord! Be pleased
to bless us with salvation."
O tongue, sing and hail His Pasupatiēcchuram!

9. மாலும் அயனும் வணங்கி நேட, மற்று அவருக்கு எரி ஆகி நீண்ட,
சீலம் அறிவு அரிதுஆகி நின்ற, செம்மையினார்அவர் சேரும் ஊர்ஆம்—
கோல விழாவின் அரங்குஅது ஏறி, கொடிஇடை மாதர்கள் மைந்தரோடும்
பால் எனவே மொழிந்து ஏத்தும்— ஆவூர்ப் பசுபதியீச்சுரம் பாடு, நாவே!

9. He is the perfect One of incomprehensible excellence,
who, when adored and quested by
Vishnu and Brahma, soared up and up
as a column of fire, beyond their reach.
Āvūr is the place sanctified by
the presence of the salvific One.
O tongue, hymn His Pasupatiēcchuram at Āvūr
where during festivals, the liana-waisted women
ascend the forum with their valiant spouses
and hail Him in words sweet as milk.

10. பின்னிய தாழ்சடையார், பிதற்றும் பேதையர்ஆம் சமண்சாக்கியர்கள்
தன்இயலும்(ம்) உரை கொள்ளகில்லாச் சைவர், இடம்— தளவு ஏறு சோலைத்
துன்னிய மாதரும் மைந்தர் தாமும் சுனைஇடை மூழ்கி, தொடர்ந்த சிந்தைப்
பன்னிய பாடல் பயிலும்— ஆவூர்ப் பசுபதியீச்சுரம் பாடு, நாவே!

10. The plaited strands of His matted hair are a-dangle;
Āvūr is the place where the Ānādi Saiva abides;
He ignores the fools – the Samanas and the Buddhists –,
who but blabber balderdash.
O tongue, hymn His Pasupatiēcchuram at Āvūr
in the pools of which situate in its gardens
thrive *mullai* creepers galore,
women bathe with their spouses and proceed
to the shrine singing psalms,
with their mind solely set on the Lord-God.

11. எண்திசையாரும் வணங்கி ஏத்தும் எம்பெருமானை, எழில் கொள் ஆவூர்ப்
பண்டு உரியார் சிலர்தொண்டர் போற்றும் பசுபதியீச்சுரத்து ஆதிதன்மேல்,
கண்டல்கள் மிண்டிய கானல் காழிக் கவுணியன்— ஞானசம்பந்தன்— சொன்ன
கொண்டு, இனிதா இசை பாடி ஆடிக் கூடுமவர் உடையார்கள், வானே.

11. Gnānasambandhan, the Kauniya of littoral Kāzhi
rich in fragrant screwpines,
hath sung of the Lord-God who is hailed by the gods

of the octad of cardinal points.
He, the Alpha, is enshrined in beautiful Pasupatiēcchuram
hailed by the few blessed, traditional servitors of Āvūr.
Heaven is theirs that gather to recite
these hymns melodiously, and dance.

Notes

1. Tongue: It is regarded as sacred. The tongue is the seat of Goddess Saraswati. Again the tongue is both gnānendriya and karmendriya.

2. Moksha: The bliss of release (emancipation) from the cycle of transmigration.

Āppu: Mayilāppu which is Mylapore.

3. dear to Lakshmi: Āvūr is a polis of foison and plenty.

5. flower-balls: Girls and lasses in ancient Tamil Nadu used flower-balls when they played.

10. St. Sambandhar refers to Siva as a Saiva. Siva is indeed the Anādi Saiva (aeviternal Saivite).

mullai: jasmine.

9. Tiruvenupuram

Returning from his pilgrimage of Tondai-Nādu, when the boy-saint beheld Sikāzhi which is Venupuram, from a distance, he got down from his palanquin and sang the following decad.

9. திரு வேணுபுரம்

பண்: நட்டபாடை

1. வண்டு ஆர் குழல் அரிவையொடு பிரியா வகை பாகம்
பெண்தான் மிக ஆனான், பிறைச் சென்னிப் பெருமான், ஊர்—
தன் தாமரைமலராள் உறை தவளந்(ந்) நெடுமாடம்
விண் தாங்குவ போலும்(ம்) மிகு— வேணுபுரம் அதுவே.

1. The Lord-God who sports a crescent in His crest
is inseparably concorporate with Her
whose (flowery) locks are buzzed by bees.
In sooth, His left-half is wholly a Woman's.
Behold His town Venupuram where abides for ever
the goddess enthroned on the cool Lotus.
Its lofty and white and radiant mansions
look as though they bear the weight of the sky.

2. படைப்பு(ந்), நிலை, இறுதி, பயன், பருமையொடு, நேர்மை,
கிடைப் பல்கணம் உடையான், கிறி பூதப்படையான், ஊர்—
புடைப் பாளையின் கமுகி(ன்)னொடு புன்னைமலர் நாற்றம்
விடைத்தே வரு தென்றல் மிகு— வேணுபுரம் அதுவே.

2. He is Creation, Sustenance and Absorption;
He is the ultimate fruit that is *moksha*;
His is vastitude as well as subtlety;
His are the Hosts that recite the Vedas;
He is the Lord of the Bhūta-Hosts that enact gramarye;
Behold His town Venupuram in the sides of which
the southerly wafts in all its grandeur,
laden with the blended fragrance of the burst
spathes of areca trees and *punnai* flowers.

3. கடம் தாங்கிய கரியை அவள் வெருவ உரி போர்த்து,
படம் தாங்கிய அரவக்குழைப் பரமேட்டிதன் பழ ஊர்—
நடம் தாங்கிய நடையார், நல பவளத்துவர்வாய், மேல்
விடம் தாங்கிய கண்ணார், பயில்— வேணுபுரம் அதுவே.

3. He tore and wore the hide of the musty tusker
at which is *munis* shuddered;

Hooded serpents form His ear-pendants.
Behold the Supreme One's hoary Venupuram
where thrive lovely lasses of ruddy and coralline lips
above which are their eyes – the abode of poison –;
their stately gait is truly a dance.

4. தக்கன்தன சிரம் ஒன்றினை அரிவித்து, அவன்தனக்கு
மிக்க(வ்) வரம் அருள்செய்த எம் விண்ணோர் பெருமான் ஊர்—
பக்கம் பலமயில் ஆடிட, மேகம் முழவுஅதிர,
மிக்க(ம்) மது வண்டு ஆர் பொழில்— வேணுபுரம் அதுவே.

4. He had Daksha decapitated; then He granted him
many a boon; He indeed is the Lord of gods.
Behold His town in the sides of which
clouds rumble and peacocks dance.
It is Venupuram dight with gardens
where bees galore buzz and sip honey.

5. நானாவித உருவான், நமை ஆள்வான், நணுகாதார்
வான் ஆர் திரி புரம்மூன்று எரியுண்ணச் சிலை தொட்டான்,—
தேர் ஆர்ந்து எழு கதலிக்கனி உண்பான் திகழ் மந்தி
மேல் நோக்கி நின்று இரங்கும் பொழில்— வேணுபுரம் அதுவே.

5. He, our Ruler, assumes a good many forms;
He touched His bow and gutted with fire
the three, hostile citadels that winged the sky;
Behold His town Venupuram where, in its garden
a female monkey driven by a longing to eat
the melliferous bananas of a lofty plantain-tree
futilely looks at it and sore languishes.

6. விண்ணோர்களும் மண்ணோர்களும் வெருவி(ம்) மிக அஞ்ச,
கண் ஆர் சலம் மூடிக் கடல் ஓங்க(வ்), உயர்ந்தான் ஊர்—
தண் ஆர் நறுங்கமல(ம்) மலர் சாய(வ்), இள வாளை
விண் ஆர் குதிகொள்ளும்— வியன் வேணுபுரம் அதுவே.

6. When the great Deluge sweeps,
the dwellers of the world and the celestials
quake and shudder with utter dread;
the whole universe sinks under the seas
which spread everywhere.
Behold His lofty town untouched by the Deluge!
It is indeed spacious Venupuram
in the pools of which, the cool and fragrant lotuses bend
and the young *vālai* leap heavenward.

7. This verse is not traceable.

8. மலையான்மகள் அஞ்ச(வ்), வரை எடுத்த(வ்) வலி அரக்கன்
தலைதோள்அவை நெரியச் சரண்உகிர் வைத்தவன்தன் ஊர்—
கலைஆறொடு சுருதித்தொகை கற்றோர் மிகு கூட்டம்
விலைஆயின சொல்— தேர்தரு— வேணுபுரம் அதுவே.

8. When the mighty Ravana uprooted the Mountain
at which the Daughter of Himavant grew scared,
The Lord so pressed the tip of His toe that
his heads and shoulders got crushed.
Behold His town Venupuram where the great assembly
of those that are valiant in the ramiferous Vedas
and their six Angas,
exercise themselves to gain the import
of the words of incalculable worth.

9. வயம் உண்ட அ(ம்)மாலும்(ம்) அடி காணாது அலமாக்கும்,
பயன் ஆகிய பிரமன்படுதலை ஏந்திய பரன் ஊர்—
கயம் மேவிய சங்கம் தரு கழி விட்டு, உயர் செந்நெல்
வியல் மேவி, வந்து உறங்கும் பொழில் — வேணுபுரம் அதுவே.

9. Even Vishnu of victorious *tapas* who devoured the world,
stood bewildered, unable to behold His feet.
He, the Lord-God of Venupuram holds
the skull of Brahma, the giver of guerdons.
Behold the beauteous Venupuram where the chanks
of the deep waters through the creek
pass into the extensive fields teeming with
ruddy paddy-crops, and slumber (in peace).

10. மாசு ஏறிய உடலார் அமண்குழுக்க(ள்)ளொடு தேரர்,
தேசு ஏறிய பாதம் வணங்காமைத் தெரியான் ஊர்—
தூசு ஏறிய அல்குல்— துடிஇடையார், துணைமுலையார்,
வீசு ஏறிய புருவத்தவர்,— வேணுபுரம் அதுவே!

10. The Samana throngs of dirt-ridden bodies and the Buddhists
know not to adore His splendorous feet.
Behold His town Venupuram where flourish
the slender-waisted and full-bosomed lasses
whose *alkul-s* are veiled by soft and silken vestments,
and who set at nought the (furtive) glances
(of beholders) by the arching of their brows.

11. வேதத்துஒலியானும் மிகு வேணுபுரம் தன்னைப்
பாதத்தினில் மனம்வைத்து எழு பந்தன்தன பாடல்,
ஏதத்தினை இல்லா இவைபத்தும்(ம்), இவை வல்லார்
கேதத்தினை இல்லார், சிவகெதியைப் பெறுவாரே.

11. Bandhan who has installed in his mind the feet
of the Lord of Venupuram where,
for ever, abounds the chant of the Vedas,
hath sung these ten flawless verses.
They that can sing them melodiously
stand freed from misery; they will gain
salvation that is sempiternal.

Notes

1. Venupuram is one of the twelve names of Sikāzhi. Venu means bamboo. Scared of Surapadma, Indira hid himself in a bamboo in this place and performed Siva-puja.
2. Punnai: Alexandrian laurel.
3. Munis: The munis of Tārukāvanam who performed a sacrifice with intent to do away with Siva, in vain.
4. Daksha was decapitated by Vira Bhadra at the behest of Siva.
5. *Manti* is a female monkey and *kaduvan* is a male monkey.

   The emendation of Pandita Vidwan T.V. Gopala Ayyar (இரங்கி for இறங்கி) brings to light the plight of the unsuccessful monkey.
6. Vālai: Scabbard fish.
7. The Angas: The six texts that supply the key to the understanding of the Vedas.
8. Ruddy paddy: Sennel (Sambha-paddy).
9. Tudi idai: The waist that is like a small drum resembling an hour-glass.
10. Bandhan: Gnānasambandhan.

10. Tiruvannāmalai

Devotees standing on the hill of Araianinallūr pointed towards Tiruvannāmalai. The boy-saint beheld it. To him it appeared as the very Lord. He hailed it. He proceeded towards it singing the following decad.

10. திரு அண்ணாமலை

பண்: நட்டபாடை

1. உண்ணாமுலை உமையாளொடும் உடன்ஆகிய ஒருவன்,
பெண்ஆகிய பெருமான், மலை— திரு மா மணி திகழ,
மண் ஆர்ந்தன அருவித்திரள் மழலை(ம்) முழவுஅதிரும்—
அண்ணாமலை தொழுவார் வினை வழுவா வணம் அறுமே.

1. He, the unique One, is concorporate with Uma
of unsuckled breasts;
The androgynic Lord has as His Hill, Annāmalai
the cataracts of which resound like babbling drums
the while bringing down to earth great and bright gems.
They that adore it will, for sure, be freed from their *karma*.

2. தேமாங்கனி கடுவன் கொள விடு கொம்பொடு தீண்டி,
தூ மா மழை துறுகல்மிசை சிறுநுண்துளி சிதற,
ஆமாம்பிணை அணையும் பொழில் அண்ணாமலை அண்ணல்
பூ மாங் கழல் புனை சேவடி நினைவார் வினை இலரே.

2. As a male monkey plucked a delicious mango fruit,
the branch sprang back and hit a pure-watered nimbus
that began to scatter on the hill droplets of water,
at which the jungle kine barged into the groves
with their mates.
Such indeed is Annāmalai.
They that meditate on the flower-bedecked
and ankleted feet of the great Lord
of this shrine, stand rid of their *karma*.

3. பீலி(ம்)மயில் பெடையோடு உறை பொழில் சூழ் கழை முத்தம்
சூலி(ம்) மணி தரைமேல் நிறை சொரியும் விரி சாரல்,
ஆலி(ம்) மழை தவழும் பொழில் அண்ணாமலை அண்ணல்
காலன் வலி தொலை சேவடி தொழுவாரன புகழே.

3. In its groves fan-tailed peacocks live with their hens;
the ground here is resplendent with pearls rained by
bamboos and delivered by gravid chanks;
from its slopes rain-drops roll down and flow.

Such indeed is Annāmalai of the great Lord
who kicked Death to death.
Renown is theirs that adore its Lord's salvific feet.

4. உதிரும் மயிர் இடு வெண்தலை கலனா, உலகுஎல்லாம்
எதிரும் பலி உணவுஆகவும், எருது ஏறுவதுஅல்லால்,
முதிரும் சடை இளவெண்பிறை முடிமேல் கொள, அடிமேல்
அதிரும் கழல் அடிகட்கு இடம்— அண்ணாமலை அதுவே.

4. He receives alms from all the regions in His bowl
of a white, hairless skull, from willing givers,
and eats it as His victuals.
He also rides the Bull; in His aging matted hair
He wears a young and white crescent.
He is decked with resounding anklets.
Behold His polis – Annāmalai!

5. மரவம், சிலை, தரளம், மிகு மணி, உந்து வெள்அருவி
அரவம் செய, முரவம் படும் அண்ணாமலை அண்ணல்
உரவம் சடை உலவும் புனல் உடன்ஆவதும் ஓரார்,
குரவம் கமழ் நறுமென்குழல் உமை புல்குதல் குணமே.

5. In Tiruvannāmalai, the roaring and white cataracts
roll down uproariously with gems and pearls,
and logs of *maravam* and *silai*.
The Lord of Annāmalai takes no note of the flood
on His matted hair where the serpent meanders.
He hugs Uma whose soft and odoriferous locks
are decked with suaveolent *kuravam*.

6. பெருகும் புனல் அண்ணாமலை, பிறை சேர், கடல் நஞ்சைப்
பருகும்தனை துணிவார், பொடி அணிவார், அது பருகிக்
கருகும் மிடறு உடையார், கமழ் சடையார், கழல் பரவி
உருகும் மனம் உடையார்தமக்கு உறு நோய் அடையாவே.

6. He, the Lord of Annāmalai, sports an ever-swelling
flood on His crest where rests the crescent.
He durst quaff the oceanic venom by which
His throat had grown murky.
He is adorned with the holy ash; His matted hair is olent.
They that praise His ankleted feet with melting minds
will no longer suffer from the malady of re-birth.

7. கரி காலன, குடர் கொள்வன, கழுது ஆடிய காட்டில்
நரி ஆடிய நகுவெண்தலை உதையுண்டவை உருள,
எரிஆடிய இறைவர்க்கு இடம்— இனவண்டு இசை முரல,
அரி ஆடிய கண்ணாளொடும் அண்ணாமலை அதுவே.

7. Their legs are charred; they eat the entrails;
they are the ghouls that dance in the crematory.
There, the white skulls that seem to smile,
are kicked and tossed about by jackals.
The place of the Lord-God who dances in the fire
(of the funeral pyre)
and who is concorporate with His Consort
whose eyes are streaked red,
is indeed Annāmalai – the habitat
of humming bees, beetles, chafers and the like.

8. ஒளிறூ புலிஅதள்ஆடையன், உமை அஞ்சுதல்பொருட்டால்,
பிளிறூ குரல் மதவாரணம் வதனம் பிடித்து உரித்து,
வெளிறூபட விளையாடிய விகிர்தன்; இராவணனை
அளறூபட அடர்த்தான்; இடம்— அண்ணாமலை அதுவே.

8. He is clad in a bright tiger-skin;
as Uma was scared, He, the *Vikirtan*, caught
the musty and trumpeting tusker by its visage,
and tore off its hide as though it were but a play.
He so crushed Ravana that he was reduced to pulp.
His polis is indeed Annāmalai!

9. விளவு ஆர் கனி பட நூறிய கடல்வண்ணனும், வேதக்
கிளர் தாமரைமலர்மேல் உறை கேடு இல் புகழோனும்,
அளவா வணம் அழல் ஆகிய அண்ணாமலை அண்ணல்—
தளராமுலை, முறுவல்(ல்) , உமை தலைவன்(ன்)— அடி சரணே!

9. The feet of the Lord-God of Annāmalai who is
the Consort of Uma whose visage is ever
lit with a smile and whose breasts never sag,
are indeed our refuge.
The Lord rose up as a column of fire
whose base and top grew beyond the search
of him whose hue is cerulean and who smote
the Asura that stood disguised as a wood-apple tree,
and the Master of the Vedas – the one of endless fame
whose seat is the resplendent Lotus.

10. வேர் வந்துஉற, மாசு ஊர்தர, வெயில் நின்று உழல்வாரும்,
மார்வம் புதை மலி சீவரம் மறையா வருவாரும்,
ஆரம்பர்தம் உரை கொள்ளன்மின்! அண்ணாமலை அண்ணல்,
கூர்வெண்மழுப்படையான், நல கழல் சேர்வது குணமே!

10. They roam in the sun, sudate and get dirtied.
These and those that veil their chests with the bark of trees
are but abecedarians; hearken not to their words.
It is salvific and it spells good to gain
the weal-conferring and ankleted feet
of the great Lord of Annāmalai
who wields a sharp and white *mazhu*.

11. வெம்பு உந்திய கதிரோன் ஒளி விலகும் விரிசாரல்,
அம்பு உந்தி மூஎயில் எய்தவன் அண்ணாமலை அதனை,
கொம்பு உந்துவ, குயில் ஆலுவ, குளிர் காழியுள் ஞான—
சம்பந்தன தமிழ் வல்லவர் அடி பேணுதல் தவமே.

11. The extensive slopes of Annāmalai averruncate
the piercing pins of the sun's light.
The Lord-God smote with a dart the three hostile citadels.
To adore the feet of them that have mastered
these Tamil verses of Sambandhan
of cool and serene Kāzhi where
trumpets blare and kuyils melodise,
is indeed *tapas* true.

Notes

1. Annāmalai: It means: 'the Mountain which is unapproachable.'
It is said that it is the very form of Siva.
2. Āmān: The jungle-cow.
3. Death: The god Yama.
4. alms: Symbolic of love.
5. maravam: Indian oak.
Silai (cilai): a jungle-tree.
Kuravam (Kura): common bottle-flower.
9. This verse is the sthala-purana of Annāmalai, in little.
The Asura: Kapitthan. Vide Srimad Bhagawatam.

11. Tiruvēzhimizhalai

The boy-saint visited Tiruvēzhimizhalai with St. Appar. It was here he sang the following decad.

11. திரு வீழிமிழலே

பண்: நட்டபாடை

1. சடை ஆர் புனல் உடையான், ஒரு சரி கோவணம் உடையான்,
படை ஆர் மழு உடையான், பலபூதப்படை உடையான்,
மடமான்விழி உமைமாது இடம் உடையான், எனை உடையான்,
விடை ஆர் கொடி உடையான், இடம்— வீழி(ம்)மிழலையே.

1. A flood courses in His matted hair;
He wears a sliding loin-cloth;
His weapon is a *mazhu*.
He is the Lord of the *Bhūta*-Hosts numberless.
In His left half abides His Consort,
the bashful, fawn-eyed Uma.
He owns me.
His banner sports the Bull.
Vēzhimizhalai is indeed His urbs.

2. ஈறுஆய், முதல் ஒன்றுஆய், இரு பெண் ஆண், குணம்மூன்றுஆய்,
மாறா மறைநான்குஆய், வரு பூதம்(ம்) அவை ஐந்துஆய்,
ஆறு ஆர் சுவை, ஏழ்ஓசையொடு எட்டுத்திசைதான் ஆய்,
வேறுஆய், உடன்ஆனான், இடம்— வீழி(ம்)மிழலையே.

2. He is the end; He is the sole beginning;
He is two: man and woman; His *gunas* are three;
He is the four Vedas among which there is conflict none;
He is the five evolving elements;
He is the sextuple taste;
He is the sevenfold music;
He is the eight directions.
He is different; He is the One who is one with all entia.
Vēzhimizhalai is indeed His urbs.

3. வம்மின்(ன்), அடியீர், நாள்மலர் இட்டுத் தொழுது உய்ய!
உம் அன்பினொடு எம் அன்பு செய்து, ஈசன்(ன்) உறை கோயில்—
மும்மென்று இசை முரல் வண்டுகள் கெண்டித் திசை எங்கும்
விம்மும் பொழில் சூழ் தண்வயல் — வீழி(ம்)மிழலையே.

3. The Lord accepts your love as well as ours;
Come ye servitors to gain salvation

by adoring the Lord with fresh-blown flowers.
The shrine of our Lord is at Vēzhimizhalai
girt with cool fields and gardens
where humming bees kindle the flowers
and wing in all the eight directions.

4. பண்ணும், பதம்ஏழும், பலஓசைத் தமிழ்அவையும்,
உள்– நின்றது ஓர் சுவையும்(ம்), உறு தாளத்து ஒலிபலவும்,
மண்ணும், புனல், உயிரும், வரு காற்றும், சுடர்மூன்றும்,
விண்ணும், முழுதுஆனான் இடம்– வீழி(ம்)மிழலையே.

4. He is music, its constituent and basic notes seven,
the manifold melody of multifarious Tamil songs,
their inly-abiding relish
as well as the rhythms galore of tālam.
His are the forms of earth, water, life, air, fire,
sun, moon and the heaven.
Vēzhimizhalai is the urbs where He abides.

5. ஆயாதன சமயம்பல அறியாதவன், நெறியின்
தாய்ஆனவன், உயிர்கட்கு முன் தலைஆனவன், மறை முத்–
தீஆனவன், சிவன், எம் இறை, செல்வத் திரு ஆரூர்
மேயான்அவன், உறையும்(ம்) இடம்– வீழி(ம்)மிழலையே.

5. He is unknown to many a faith
not founded on actual experience.
He is the Mother of the true way, the aeviternal Lord
of souls; He is the triple Vedic fire;
He is Siva, our Lord-God, the One that abides
at opulent Tiruvārūr.
Vēzhimizhalai is indeed His urbs.

6. "கல்லால் நிழல்கீழாய்! இடர் காவாய்!" என வானோர்–
எல்லாம் ஒரு தேர்ஆய், அயன் மறை பூட்டி நின்று உய்ப்ப,
வல்லாய் எரி காற்று ஈர்க்கு, அரி கோல், வாசுகி நாண், கல்–
வில்லால் எயில் எய்தான் இடம்– வீழி(ம்)மிழலையே.

6. The Lord-God was poised in yoga
under the Kallāla tree.
The celestials implored Him thus: "O Lord,
save us from troubles" and formed themselves
into a chariot to which the charioteer Brahma
yoked the Vedas as its steeds, and drove it.

The Lord held Mount Meru as His bow;
Vasuki was its string, Vishnu its dart,
Vāyu its feathers and Agni the tip of the dart.
Lo, Vēzhimizhalai is His urbs.

7. கரத்தால் மலி சிரத்தான்; கரி உரித்து ஆயது ஓர் படத்தான்;
புரத்தார் பொடிபட, தன் அடி பணி மூவர்கட்கு ஓவா
வரத்தான் மிக அளித்தான்; இடம்— வளர் புன்னை முத்துஅரும்பி,
விரைத் தாது பொன் மணி ஈன்று, அணி— வீழி(ம்)மிழலையே.

7. His hand holds a skull; He peeled the hide
of a tusker and stood mantled in it;
He smote the citadels; He conferred everlasting boons
on the Three that hailed His feet.
His urbs is indeed Vēzhimizhalai,
rich in *punnai* flowers which bloom like pearls,
blow with golden pollen, and growing ripe
yield green gems.

8. முன் நிற்பவர் இல்லா முரண் அரக்கன், வடகயிலை—
தன்னைப் பிடித்து எடுத்தான், முடி தடந்தோள் இற ஊன்றி,
பின்னைப் பணிந்து ஏத்த, பெரு வாள் பேரொடும் கொடுத்த
மின்னின் பொலி சடையான் இடம்— வீழி(ம்)மிழலையே.

8. When the peerless Rakshasa uprooted
and lifted up Mount Kailas in the north,
He crushed the strength out of his heads
and mighty shoulders, by pressing His toe;
then when he rued and hailed Him
He blessed him with renown, besides
gifting to him a mighty sword.
Vēzhimizhalai is indeed the urbs of the Lord
of fulgurant and matted hair.

9. பண்டு ஏழ்உலகு உண்டான், அவை கண்டானும், முன் அறியா
ஒண்தீஉரு ஆனான் உறை கோயில்— நிறை பொய்கை
வண் தாமரைமலர்மேல் மடஅன்னம் நடை பயில,
வெண்தாமரை செந் தாது உதிர்— வீழி(ம்)மிழலையே.

9. Behold the shrine of Him who grew into a lofty
column of bright fire beyond the ken
of the one who devoured the seven worlds,
and the one who creatd them.

His urbs is Vēzhimizhalai in the natural pools
of which teem bountiful lotuses;
as over these, bashful swans practise
their stately gait,
the white lotuses spill ruddy pollen.

10. மசங்கல் சமண், மண்டைக் கையர், குண்டக் குணம்இலிகள்,
இசங்கும் பிறப்பு அறுத்தான் இடம்— இருந்தேன் களித்து இரைத்து,
பசும்பொன்கிளி களி மஞ்ஞைகள் ஒளி கொண்டு எழு பகலோன்
விசும்பைப் பொலிவிக்கும் பொழில்— வீழி(ம்)மிழலையே.

10. Befuddled indeed are the Samanas;
their gowpens serve as their begging-bowls;
these (and the Buddhists) are the base ones
who are devoid of virtue.
Behold the shrine of Him that does away
with re-birth – the outcome of *karma*.
It is Vēzhimizhalai which is His urbs
where the plump bees bombinate in joy
and where the green-feathered and pretty parakeets
and the peafowls too, gladly sport in its gardens
that augment the beauty of the heavens
where shines the resplendent sun.

11. வீழி(ம்)மிழலை(ம்) மேவிய விகிர்தன்தனை, விரை சேர்
காழி(ந்) நகர் கலை ஞானசம்பந்தன் தமிழ்பத்தும்
யாழின்(ன்) இசை வல்லார், சொலக் கேட்டார், அவர்எல்லாம்
ஊழின் மலி வினை போயிட, உயர்வான் அடைவாரே.

11. They that sing and play on the *yāzh* these
ten hymns composed by Gnānasambandhan
of incense-breathing Kāzhi,
who is well-versed in the scriptures
and who in this decad has celebrated
the *Vikirtan* of Vēzhimizhalai
and those that hearken to its musical rendering,
will be rid of the resultants of their kismet.
These will assuredly gain the Empyrean.

Notes

1. urbs: a city.

2. The figure employed in this verse is known as 'enn alangkāram.' Numbers 1 to 8 are employed in this verse. Siva is the only one that remains when the cosmos is swept away by the Great Deluge. Through this Deluge, Siva absorbs everything into Himself. Since He alone is at the dissolution of the cosmos, it is He who re-creates it.

   He is two: Siva is Ammai-Appar, the Lord-God who is Mother as well as Father.

4. Siva is not only the Lord of the sevenfold Dance but is also the Lord of the sevenfold music.

   In Saivism, life and soul are synonyms.

   Siva is Ashta Mūrti. The ashtam (octad) comprises the five elements, the soul as also the sun and the moon.

5. This hymn affirms that any faith should stand the test of experience.

6. Kallāla tree: The banyan tree that has no stilt-roots. It is peculiarly sacred to Siva.

   Vāyu: The wind-god.

   This hymn affirms the truth that all gods serve but Siva.

7. The three that escaped the destruction of the three citadels are named Tārakākshan, Kamalākshan and Vidyunmāli. They were respectively renamed as Sudharman, Suniti and Subuddhi when they were made the ostiaries of Mount Kailas.

8. Per (பேர்) : It also means name. The Rakshasa came to be known as Ravana as his lamentation was vociferous when he stood crushed by Mount Kailas. The sword he received from Siva is known as Chandrahāsa.

12. Tiumuthukundram

Adoring at many shrines, the boy-saint proceeded to Tirumuthukundram. On his way to the holy place he sang the following decad.

12. திரு முதுகுன்றம்

பண்: நட்டபாடை

1. மத்தா வரை நிறுவி, கடல் கடைந்து, அவ் விடம் உண்ட
தொத்து ஆர்தரு மணி நீள் முடிச் சுடர்வண்ணனது இடம்ஆம்—
கொத்து ஆர் மலர், குளிர்சந்து, அகில், ஒளிர்குங்குமம், கொண்டு
முத்தாறு வந்து அடி வீழ்தரு— முதுகுன்று அடைவோமே.

1. Of yore, when the sea was churned with the mountain
serving as the churning stick,
venom welled up and He ate it.
Behold the shrine of the radiant One whose lofty
and gemmy crown is decked with flower-clusters!
Let us reach Muthukundru where the river Mutthāru
pays obeisance to the feet of the Lord-God
and flows on carrying with it bunches of flowers,
cool sandalwood, eaglewood and also
bright logs of *kunkuma* trees.

2. தழை ஆர் வடவிடவீதனில் தவமே புரி சைவன்,
இழை ஆர் இடை மடவாளொடும், இனிதா உறைவுஇடம்ஆம்—
மழை வான்இடை முழவ(வ்), எழில் வளைவாள்உகிர், எரிகண்,
முழை வாள்அரி குமிறும்(ம்) உயர்— முதுகுன்று அடைவோமே.

2. He, the Saiva, performs *tapas* seated under
the leafy Banyan tree.
He abides here in His shrine with His
bashful Consort of bejewelled hips.
Let us fare forth and reach the lofty Muthukundru
where, when nimbi rumble on high
the cave-dwelling, fiery-eyed lion
of bright and beautiful and curved toe-nails, roars.

3. விளையாதது ஓர் பரிசில் வரு பசுபாசவேதனை, ஒண்
தளை ஆயின தவிர(வ்), அருள் தலைவ(ன்)னது சார்புஆம்—
களை ஆர்தரு கதிர் ஆயிரம்உடைய(வ்) அவனோடு
முளை மா மதி தவழும்(ம்) உயர்— முதுகுன்று அடைவோமே.

3. It is here the Lord of Grace abides to uproot
the perversely peerless fetters and cause the soul's
recurring misery bred by *pāsam* to get extinct.
Let us fare forth and reach the lofty Muthukundru
over which the myriad-rayed sun shines
and the sprouting crescent crawls.

4. சுரர், மா தவர், தொகு கின்னரர் அவரோ, தொலைவு இல்லா
நரர்ஆன பல்முனிவர், தொழ இருந்தான் இடம்— நலம் ஆர்
அரசார் வர அணி பொன்கலன்அவை கொண்டு பல்— நாளும்
முரசு ஆல்வரு மண மொய்ம்பு உடை— முதுகுன்று அடைவோமே.

4. To adore Him, here gather Devas, *tapaswis* great,
Kinnaras and the mighty *munis* of earth.
The town is visited by princes who are
received with jewels of gold and the drums
that proclaim their advent resound here
on many many days.
Such is Muthukundru to which we hie to reach it.

5. அறை ஆர் கழல் அந்தன்தனை, அயில் மூஇலை, அழகு ஆர்—
கறை ஆர் நெடுவேலின்மிசை ஏற்றான் இடம் கருதில்,
மறைஆயினபல சொல்லி, ஒண்மலர்சாந்து அவை கொண்டு,
முறையால் மிகும் முனிவர் தொழும் முதுகுன்று அடைவோமே.

5. Behold the shrine of Him who ganched Antakan
of dreadfully resounding anklets, with His
furious and beauteous and sharp and long trident.
Let us fare forth and reach Muthukundru,
where, chanting many a Vedic mantra,
the munis poised in propriety, gather to adore
Him with bright flowers and sandal-paste.

6. ஏ ஆர் சிலை எயினன்(ன்)உரு ஆகி, எழில் விசயற்கு
ஓவாத இன்அருள் செய்த எம் ஒருவற்கு இடம் — உலகில்
சாவாதவர், பிறவாதவர், தவமே மிக உடையார்,
மூவாத பல்முனிவர், தொழும் — முதுகுன்று அடைவோமே.

6. Behold the shrine of the non-pareil God,
who assuming the guise of a forester, equipped
with a bow and arrows (vanquished) the handsome
Arjuna and blessed him with limitless and sweet grace.
Let us fare forth and reach Muthukundru adored by
the deathless and the birthless and also
the great *tapaswis* and the unaging *munis* galore.

7. தழல் சேர்தரு திருமேனியர், சசி சேர் சடைமுடியர்,
மழ மால்விடை மிக ஏறிய மறையோன், உறை கோயில்—
விழவோடு ஒலி மிகு மங்கையர், தகும் நாடகசாலை
முழவோடு இசை நடம் முன் செயும் — முதுகுன்று அடைவோமே.

7. Behold the shrine of Him whose divine frame dazzles
like flame; His matted crest sports a crescent;
He, the Author of the Vedas, rides a young and huge Bull.
Let us fare forth and reach Muthukundru where
in its dancing halls, during festivals,
women of jingling anklets sing accompanied
by drums and enact their dance.

8. செது வாய்மைகள் கருதி(வ்) வரை எடுத்த திறல் அரக்கன்
கதுவாய்கள்பத்து அலறீயிடக் கண்டான் உறை கோயில்—
மது வாய செங்காந்தள்மலர் நிறைய, குறைவு இல்லா
முதுவேய்கள் முத்து உதிரும் பொழில் — முதுகுன்று அடைவோமே.

8. Behold the shrine of Him who caused the puissant
Rakshasa's ten mouths–intrenched with scars –,
to cry aloud, when impelled by his own bumptious words
of sheer bravado, he lifted up the mountain.
Let us fare forth and reach Muthukundru, rich in
gardens, where the flawless and aging bamboos
fill the melliferous *kāntall* with their pearls.

9. இயல் ஆடிய பிரமன்(ன்) அரி இருவர்க்கு அறிவு அரிய,
செயல் ஆடிய தீ ஆர்உரு ஆகி எழு செல்வன்—
புயல் ஆடுவண்பொழில் சூழ் புனல் படைப்பைத் தடத்து அருகே
முயல் ஓட, வெண்கயல் பாய்தரு — முதுகுன்று அடைவோமே.

9. Behold the shrine of the opulent One who rose up
as a cloumn of fire unknowable to the two
braggadocios – Vishnu and Brahma.
Let us fare forth and reach Muthukundru, girt with
bountiful gardens over which clouds sail,
and water-spreads from which white-bellied kayal
romp and leap, when hares run close by.

10. அருகரொடு புத்தர்அவர் அறியா அரன், மலையான்
மருகன், வரும் இடபக் கொடி உடையான், இடம்— மலர் ஆர்
கருகுகுழல் மடவார் கடிகுறிஞ்சி அது பாடி,
முருக(ன்)னது பெருமை பகர் — முதுகுன்று அடைவோமே.

10. Behold the shrine of Hara, the son-in-law
of the Mountain, the One whose flag sports the Bull,
the One unknowable to the Samanas and the Buddhists.
Let us fare forth and reach Muthukundru where damsels
of densely-dark tresses decked with flowers,
hail the Lord Muruka
in psalms cast in the *Kurinji-p-pann.*

11. முகில் சேர்தரு முதுகுன்று உடையானை(ம்), மிகு தொல்சீர்
புகலி(ந்) நகர் மறை ஞானசம்பந்தன்(ன்), உரைசெய்த
நிகர் இல்லன தமிழ்மாலைகள் இசையோடு இவைபத்தும்
பகரும்(ம்) அடியவர்கட்கு இடர், பாவம்(ம்), அடையாவே.

11. Neither trouble nor sin will get attached to the devotees
that tunefully recite these ten hymns –
the peerless garland of Tamil verses,
composed by Marai Gnānasambandhan
of Pukali –, the hoary city of glory, magnifying
the Lord of Muthukundru roofed of clouds.

Notes

1. Muthukundram/Muthukundru: The ancient hill. In Sanskrit it is known as Vriddāchala.

Kunkuma is saffron.

2. The Saiva: Siva who is known as Anādi Saiva.

3. Fetters: the three malas of Ānavam, Karma and Maya.

Pāsam: It means literally 'a rope.' The three malas constitute pāsam. Ānava mala is chiefly referred to by this word.

4. Kinnara: A celestial instrumentalist. He plays on the kinnara.

5. Antakan: An Asura who tortured the Devas who fled away from him and lived in secret seclusion in the guise of women. In answer to their prayer Siva bade Bhairava who toted the Asura impaled on his trident to the presence of Siva. The Asura gained Gnosis by his darshan of Siva.

8. Kāntall: Glory-lily. In Tamil classics the human hand is compared to the kāntall. The idea suggested in this verse is, bamboos are donors who pour their pearls into the hands (kāntall flowers) that willingly receive them.

10. The Mountain: Himavant.

11. Marai: The Vedas.

13. Tiruviyalūr

Adoring the Lord-God at Tirumangkalakkudi, the boy-saint arrived at Tiruviyalūr. Here, when he sang the following decad, Siva revealed to him His person.

13. திருவியலூர்

பண்: நட்டபாடை

1. குரவம் கமழ் நறுமென்குழல் அரிவைஅவள் வெருவ,
பொருவெங்கரி பட வென்று, அதன் உரிவை உடல் அணிவோன்,
அரவும்(ம்), அலைபுனலும், இளமதியும், நகுதலையும்,
விரவும் சடை அடிகட்கு இடம் — விரிநீர் வியலூரே.

1. Of yore, the Lord-God tore off the hide of the fighting
and cruel tusker that scared Her of soft
and odoriferous locks, decked with *kuravam* flowers,
and mantled His person therewith.
Behold the spacious and well-watered Viyalūr –
the shrine of the Lord of spreading matted hair
where abide the serpent, the billowy flood, the crescent
and the skull that seems to smile.

2. ஏறு ஆர்தரும் ஒருவன், பலஉருவன்(ன்), நிலை ஆனான்,
ஆறு ஆர்தரு சடையன், அனல்உருவன், புரிவு உடையான்,
மாறார் புரம் எரியச் சிலை வளைவித்தவன், மடவாள்
வீறு ஆர்தர நின்றான், இடம் — விரிநீர் வியலூரே.

2. He is the One who rides the Bull; His forms are manifold;
He is the ever-during One; fire-like is His form;
He is full of love; of yore, He bent His bow and gutted
with fire the (three) hostile citadels.
He, the One of multifoliate splendour, stands so companied
with His bashful Consort that She feels elated
His shrine is indeed at Viyalūr
endowed with the wealth of abundant water.

3. செம்மென்சடைஅவை தாழ்வுஉற, மடவார் மனைதோறும்,
"பெய்ம்மின், பலி!" என நின்று இசை பகர்வார்அவர் இடம்ஆம்—
உம்மென்று எழும் அருவித்திரள் வரை பற்றிட, உறை மேல்
விம்மும் பொழில் கெழுவும், வயல் — விரிநீர் வியலூரே.

3. It is the urbs of Him, endowed with soft, hirsutorufous,
and matted hair adangle, who of yore,
singing, visited the homes of damsels,

imploring them thus: "Give alms."
The resounding cataracts that fall down from the mountain
flow here as a river through Viyalūr
rich in glorious gardens and fertile fields.

4. அடைவு ஆகிய அடியார் தொழ, அலரோன் தலை அதனில்
மடவார் இடு பலி வந்து உணல் உடையான்அவன் இடம்ஆம்—
கடை ஆர்தர அகில், ஆர் கழை முத்தம்நிரை சிந்தி,
மிடை ஆர் பொழில் புடை சூழ்தரு — விரிநீர் வியலூரே.

4. Behold the shrine of Him who, even as He is
duly adored by His devotees in their strength,
receives alms from women in the skull of Him
whose seat is the Lotus,
and eats it.
His urbs is Viyalūr, endowed with abundant water
and is girt with interfluent gardens
fenced with eaglewood trees and dotted with
rows of pearls scattered by bamboos.

5. எண் ஆர்தரு பயன்ஆய், அயன்அவனாய், மிகு கலைஆய்,
பண் ஆர்தரு மறைஆய், உயர் பொருள்ஆய், இறையவனாய்,
கண் ஆர்தரும் உருஆகிய கடவுள்(ள்) இடம் எனல்ஆம்—
விண்ணோரொடு மண்ணோர் தொழும் விரிநீர் வியலூரே.

5. He is the Fruit of meditation; He is eke Brahma;
He is indeed the scriptures galore; He is the *chhandas*
of the tuneful Vedas; He is the supreme beatitude;
He is the Lord-God, beautiful to behold.
Behold His shrine where dwellers of the earth
as well as the celestials adore him,
at spacious and well-watered Viyalūr.

6. வசை வில்கொடு வரு வேடுவன் அவனாய், நிலை அறிவான்,
திசை உற்றவர் காண, செரு மலைவான் நிலையவனை
அசையப் பொருது, அசையா வணம் அவனுக்கு உயர் படைகள்
விசையற்கு அருள்செய்தான் இடம் — விரிநீர் வியலூரே.

6. He appeared as a forester with his bending bow,
gauged the might of Arjuna, and engaged Himself
in a fight witnessed by men in all the eight directions;
He assailed him and shook him to his roots;
then He gifted to him invincible weapons.
Behold His shrine at the spacious and well-watered Viyalūr!

7. “மான், ஆர் அரவு, உடையான்; இரவு, – உடையான், – பகல் நட்டம்;
ஊன் ஆர்தரும் உயிரான்; உயர்வு இசையான்; விளை பொருள்கள்
தான் ஆகிய தலைவன்(ன்);” என நினைவார்அவர் இடம்ஆம்—
மேல் நாடிய விண்ணோர் தொழும் விரிநீர் வியலூரே.

7. “He sports an antelope and serpents too; He goes
begging during day and dancing during night.
He is the ever-soaring glory; He is the producer of all;
He is the Life of life that animates fleshy embodiments.”
Thus, even thus, is He contemplated.
Behold His shrine at Viyalūr hailed
by the celestials that coveted the upper world,
at Viyalūr – spacious and well-watered.

8. பொருவார் எனக்கு எதிர் ஆர்! எனப் பொருப்பை எடுத்தான்தன்
கருமால்வரை கரம், தோள், உரம், கதிர் நீள்முடி, நெரிந்து,
சிரம்ஆயின கதற, செறி கழல் சேர் திருவடியின்
விரலால் அடர்வித்தான் இடம் – விரிநீர் வியலூரே.

8. Saying: “Who will dare fight with me?”
He lifted up the mountain.
With the toe of His ankleted and hallowed foot,
He crushed the dark hill-like Rakshasa’s long
and radiant crowns, his hands and shoulders
as well as his puissance,
and caused his ten mouths cry aloud.
Behold His shrine, the spaciuos and well-watered Viyalūr!

9. வளம்பட்டு அலர் மலர்மேல் அயன், மாலும்(ம்), ஒரு வகையால்
அளம்பட்டு அறிவு ஒண்ணா வகை அழல் ஆகிய அண்ணல்,
உளம்பட்டு எழு தழல்– தூண்அதன் நடுவே ஒரு உருவம்
விளம்பட்டு அருள்செய்தான், இடம் – விரிநீர் வியலூரே.

9. Brahma seated on the burgeoning and uberous Lotus
and Vishnu, wagered with each other, but could not
by their painstaking endeavour know of
the growing column of fire that was Siva.
When they stood heart-broken at this, He graced them
with a *darshan* of His form that manifested
in the middle of that column of fire.
His shrine is at Viyalūr, spacious and well-watered.

10. தடுக்கால் உடல் மறைப்பார் அவர், தவர் சீவரம் மூடிப்
பிடக்கே உரைசெய்வாரொடு, பேணார் நமர்பெரியோர்;

கடல் சேர்தரு விடம் உண்டு அமுது அமரர்க்கு அருள்செய்த
விடை சேர்தரு கொடியான் இடம் — விரிநீர் வியலூரே.

10. They veil their bodies with woven mats;
the ochre-robed, pseudo-*tapaswis* cite
from their Pitakas;
Our great ones ignore them.
Behold Viyalūr, spacious and well-watered,
the shrine of our Lord whose flag sports the Bull
and who, of yore, quaffed the oceanic venom
and with ambrosia graced the celestials.

11. விளங்கும் பிறை சடைமேல் உடை விகிர்தன் வியலூரை,
தளம் கொண்டது ஓர் புகலித் தகு தமிழ் ஞானசம்பந்தன்
துளங்கு இல் — தமிழ் பரவித் தொழும் அடியார்அவர், என்றும்
விளங்கும் புகழ்அதனோடு, உயர்விண்ணும்(ம்) உடையாரே.

11. Gnānasambandhan of spacious Pukali –
the Adept in Tamil –, hath sung these hymns
on the *Vikirtan* who wears a crescent
in His matted crest and abides at Viyalūr.
Irreproachable are his verses; devotees that sing
these Tamil verses and adore the Lord-God,
will get poised in glory and eventually gain
the lofty and sublime Empyrean.

Notes

1. Tiruviyalūr is today known as Tiruvisalūr.

3. Siva, as the Lord Bikshādana, is celebrated in this verse.

4. Siva, it is said, subists on alms. Alms are symbolic of devotional love.

5. *Chhandas*: Metric rhythm that characterises the Vedas.

6. The fight between Arjuna and Siva is elaborately dealt with by Bhāravi in his Kirātārjuniya. 'Design And Rhetoric in A Sanskrit Court Epic' by Indira Viswanathan Peterson (State University of New York Press, Albany - 2003) is a well-indited thesis on Bhāravi's opus.

10. Pitakas: They are three in number, they being (1) Sūtra Pitaka, (2) Vinaya Pitaka and (3) Abidamma Pitaka. These constitute the Buddhist canon.

11. In the envoi, the boy-saint describes himself as Tamizh Gnānasambandhan.

14. Tirukkodungkundram

On his way to the Pāndya country, crossing rivers and jungles, the boy-saint arrived at Kodungkundram. It was here he sang the following decad.

14. திருக்கொடுங்குன்றம்

பண்: நட்டபாடை

1. வானில் பொலிவு எய்தும் மழைமேகம் கிழித்து ஓடி,
கூனல்பிறை சேரும் குளிர்சாரல் கொடுங்குன்றம்—
ஆனில்பொலி ஐந்தும் அமர்ந்து ஆடி, உலகு ஏத்த,
தேனின் பொலி மொழியாளொடும் மேயான் திரு நகரே.

1. The curved crescent that shines in the sky
runs tearing the nimbi and reaches
the cool slopes of Kodungkundram.
Behold His divine town who bathes in *pancha-kavya*
and abides here, concorporate with Her
of mellifluous words,
hailed by the world.

2. மயில் புல்கு தண் பெடையோடு உடன்ஆடும் வளர் சாரல்,
குயில் இன்(ன்)இசை பாடும் குளிர்சோலை, கொடுங்குன்றம்—
அயில்வேல் மலி நெடு வெஞ்சுடர் அனல் ஏந்தி நின்று ஆடி,
எயில் முன்பட எய்தான் அவன் மேய(வ்) எழில் நகரே.

2. In its cool and vast slopes, the peacock
hugs its mate and with it, dances;
in its cool gardens *kuyil*-s sweetly melodise.
Such is Kodungkundram.
Behold His beauteous town, who, of yore,
smote the three citadals, and who
holding in His hands the fiercely-raging
fire and the sharp spear too, dances.

3. மிளிரும் மணி பைம்பொன்னொடு விரைமாமலர் உந்தி,
குளிரும்புனல் பாயும் குளிர்சாரல் கொடுங்குன்றம் —
கிளர்கங்கையொடு இளம்வெண்மதி கெழுவும் சடைதன்மேல்
வளர் கொன்றையும் மதமத்தமும் வைத்தான் வள நகரே.

3. In the cool slopes of Kondungkundram the cataracts
fall down and flow; in their cool waters, roll
dazzling gems, fresh gold and fragrant flowers.
Behold His uberous town, who, in His matted hair
sports the roaring Ganga, the young, argent moon
and flowers of *kondrai* and maddening *mattham*.

4. பரு மா மதகரியோடு அரி இழியும் விரிசாரல்,
குரு மா மணி பொன்னோடு இழி அருவிக் கொடுங்குன்றம்—
பொரு மா எயில் வரைவில்— தரு கணையின் பொடிசெய்த
பெருமான் அவன் உமையாளொடும் மேவும் பெரு நகரே.

4. In the expansive slopes of Kodungkundram roam
huge, dark and musty elephants and lions too.
Cataracts flow down with gems and gold, great and bright.
Behold His great town who, of yore, with His
mountain-bow and dart, pulverized
the three great, hostile citadels.
It is here He abides with Uma.

5. மேகத்து இடி குரல் வந்து எழ, வெருவி(வ்) வரை இழியும்
கூகைக்குலம் ஓடித் திரி சாரல் கொடுங்குன்றம் —
நாகத்தொடும் இளவெண்பிறை சூடி(ந்) நல மங்கை
பாகத்தவன் இமையோர் தொழ மேவும் பழ நகரே.

5. When clouds rumble foudroyant, owls flee scared
and wing away helter-skelter
in the slopes of Kodungkundram.
Behold the hoary town of Him who sports in His crest
the serpent and the young moon and who is
concorporate with Her who for ever confers weal,
hailed by the supernals.

6. கைம்மாமதகரியின் (ன்)இனம் இடியின் குரல் அதிர,
கொய்ம் மா மலர்ச்சோலை புக மண்டும் கொடுங்குன்றம்—
"அம்மான்!" என உள்கித் தொழுவார்கட்கு அருள்செய்யும்
பெம்மான்அவன், இமையோர் தொழ, மேவும் பெரு நகரே.

6. When it thunders, the herd of huge and trunked tuskers
barge into the gardens rich in
great and large and fragrant flowers.
Such is Kodungkundram.
Behold the great town of Him who is hailed
by the supernals and who is the Lord-God
that graces them that worship Him in melting love,
the while hailing Him as *Ammān*.

7. மரவத்தொடு மணமாதவி மௌவல்அது விண்ட
குரவத்தொடு விரவும் பொழில் சூழ் தண் கொடுங்குன்றம்—
அரவத்தொடும் இளவெண்பிறை விரவும் மலர்க்கொன்றை
நிரவச் சடைமுடிமேல் உடன்வைத்தான், நெடு நகரே.

7. Cool Kodungkundram is girt with gardens
rich in *maravam*, fragrant *mātavi, mouval*
and burgeoning *kuravam* blossoms.
Behold the extensive town of Him who wears
kondrai flowers, a serpent and a young
white moon, in His matted crest.

8. முட்டா முது கரியின்(ன்)இனம் முது வேய்களை முனிந்து,
குட்டாச் சுனைஅவை மண்டி நின்று ஆடும் கொடுங்குன்றம்—
ஒட்டா அரக்கன்தன் முடிஒருபஃதுஅவை உடனே
பிட்டான்அவன் உமையாளொடும் மேவும் பெரு நகரே.

8. In Kodungkundram, herds of elephants,
without let or hindrance, break bamboo clusters,
gobble them and getting satiated, invade
the deep and natural pools and bathe.
It is indeed His vast city, where He, of yore, crushed
the ten crowned heads of Ravana–grown oppugnant,
abides with Uma.

9. அறையும்(ம்) அரி குரல்ஓசையை அஞ்சி, அடும் ஆனை
குறையும் மனம் ஆகி(ம்), முழை வைகும் கொடுங்குன்றம்—
மறையும்(ம்) அவை உடையான் என, நெடியான் என, இவர்கள்
இறையும்(ம்) அறிவு ஒண்ணாதவன் மேய(வ்) எழில் நகரே.

9. Kodungkundram is His place where the murderous tusker,
hearing the roar of a lion, gets scared,
grows effete and hides itself in a cave.
Behold the beauteous town of Him of whom
both Brahma – the Master of the Vedas –,
and Vishnu, the tall one, altogether know nothing.
It is in this beauteous city, He is entempled.

10. மத்தக்களிறு ஆளி(வ்) வர ஆஞ்சி(ம்), மலைதன்னைக்
குத்திப் பெரு முழைதன்இடை வைகும் கொடுங்குன்றம்—
புத்தரொடு பொல்லா மனச் சமணர் புறம்கூற,
பத்தர்க்கு அருள்செய்தான்அவன் மேய பழ நகரே.

10. Kodungkundram is the place where,
a musty tusker, scared at the (possible) advent
of a lion, punches a hill with its tusks
and hides in a huge cavern.
He abides at this hoary town and blesses
His devotees, ignoring the back-biting
of the Buddhists and the evil-minded Samanas.

11. கூனல்பிறை சடைமேல் மிக உடையான் கொடுங்குன்றைக்
கானல் கழுமலமாநகர்த் தலைவன்(ன்)– நல கவுணி,
ஞானத்து உயர் சம்பந்தன– நலம் கொள் தமிழ் வல்லார்,
ஊனத்தொடு துயர் தீர்ந்து, உலகு ஏத்தும் எழிலோரே.

11. Sambandhan – the Chief of Kazhumalam which is
dight with littoral gardens,
the weal-conferring *Kauniya*,
the one of lofty gnosis –,
hath sung these Tamil verses on the Lord
of Kodungkundram that wears on His
matted crest the curved and glorious crescent.
They that are valiant in these salvific psalms
will be rid of their flaws and misery;
eke will they grow beatific, hailed by the world.

Notes

1. Kodungkundram, like Kālatthi, Ēngkoimalai and Tiruvitaicchuram, was surrounded by forests, during the days of St. Sambandhar. Wild animals roamed here freely. Kodungkundram is currently known as Pirān Malai. Gnānasambandhar describes the Goddess as *Tenin Poli Mozhiyāll*. She is also known as *Kuyil Amuta Nāyaki*. In Sanskrit, her name is Amruteswari.

2. Even today this town is the habitat of peacocks and peahens.

3. The cataracts spoken to in this verse, are things of the past.

5. Owls were not regarded as birds of ill-omen in the past. Their hootings were held auspicious. In Bengal, this bird is hailed as Lakshmi's Vahana. Its cry is a harbinger of fortune.

6. Ammān: It means chief.

7. maravam: Indian oak.

mātavi: common delight of the woods

mouval: wild jasmine.

kuravam: common bottle-flower, Hiptage madablota.

15. Tiruneitthānam

It is from Perumpuliyūr, the boy-saint arrived at Tiruneitthānam. It was here he sang the following decad.

15. திருநெய்த்தானம்

பண்: நட்டபாடை

1. மை ஆடிய கண்டன், மலைமகள் பாகம்அது உடையான்,
கை ஆடிய கேடு இல் கரி உரி மூடிய ஒருவன்,
செய் ஆடிய குவளைம்(ம்)மலர் நயனத்தவளோடும்
நெய்ஆடிய பெருமான், இடம் நெய்த்தானம் எனீரே!

1. His throat bears the murk of venom;
the Daughter of the Mountain is part of His frame;
the hide of the flawless and trunked tusker mantles Him.
Say 'Neitthānam' which is the place of the Lord-God
who bathes in ghee and who is concorporate
with Her whose eyes are the blue lilies of the field.

2. பறையும், பழிபாவம்; படு துயரம்பல தீரும்;
பிறையும், புனல், அரவும், படு சடை எம்பெருமான் ஊர்—
அறையும், புனல் வரு காவிரி அலை சேர் வடகரைமேல்,
நிறையும் புனை மடவார் பயில்— நெய்த்தானம் எனீரே!

2. Blame and sin will perish; manifold misery will end.
Say 'Neitthānam' which is the place of our Lord-God
who sports on His matted hair
the crescent, the river and the serpent.
This polis is situate on the northern bank
of the billowy Cauvery which flows proclaiming His glory.
Here flourish bashful and bejewelled women
whose chief ornament is chastity.

3. பேய்ஆயின பாட, பெருநடம்ஆடிய பெருமான்,
வேய் ஆயின தோளிக்கு ஒருபாகம் மிக உடையான்,
தாய் ஆகிய உலகங்களை நிலைபேறுசெய் தலைவன்,
நேஆடிய பெருமான், இடம் நெய்த்தானம் எனீரே!

3. On the day of the Deluge, He danced the *magnum saltatio*
to the singing of the ghouls;
His Consort whose arms are bamboo-like
forms the (better) half of His frame.

He is the Lord of gods who fosters all the worlds
like mother unto their dwellers.
He is the Lord-God who bathes in ghee; He abides here.
Say 'Neitthānam.'

4. சுடுநீறு அணி அண்ணல், சுடர் சூலம்(ம்) அனல் ஏந்தி,
நடுநள்இருள் நடம்ஆடிய நம்பன்(ன்), உறைவுஇடம்ஆம்—
கடு வாள் இள அரவு ஆடு உமிழ் கடல் நஞ்சம்அது உண்டான்,
நெடுவாளைகள் குதிகொள்(ள்)— உயர் நெய்த்தானம் எனீரே!

4. The supreme Lord wears the ash of burnt corpses;
the exceedingly desirable One, holding in His hands
the blazing spear and the fire, dances
in the mid-most night; He abides here.
He quaffed the venom spat out by the fierce and young
and bright adder and that of the churned ocean.
Say 'Neitthānam – the lofty' in the pools
and fields of which long *vālai*-s leap about.

5. நுகர் ஆரமொடு ஏலம் மணி செம்பொன் நுரை உந்தி,
பகரா வருபுனல் காவிரி பரவிப் பணிந்து ஏத்தும்,
நிகரால் மணல் இடு தண் கரை நிகழ்வுஆய, நெய்த்தான—
நகரான் அடி ஏத்த(ந்), நமை நடலை அடையாவே.

5. The Cauvery flows here, hawking as it were, its wares:
sandalwood, cardamum, gems and ruddy gold.
It rolls with these, pays obeisance and hails Him,
the while shoring up bright sand on its cool banks.
If we hail the feet of the Lord of Neitthānam
misery will not touch us.

6. விடை ஆர் கொடி உடைய(வ்) அணல், வீந்தார் வெள்ளைஎலும்பும்
உடையார், நறுமாலை சடை உடையார்அவர், மேய,
புடையே புனல் பாயும், வயல் பொழில் சூழ்ந்த, நெய்த்தானம்
அடையாதவர் என்றும் அமருலகம் அடையாரே.

6. The supreme Lord's flag sports the Bull;
He wears the white bones of the dead;
His matted hair is fragrant with chaplets;
He abides at Neitthānam girt with fields and groves
beside which flow streams and channels.
They that have not visited it, cannot gain
the celestial world.

7. நிழல் ஆர் வயல் கமழ்சோலைகள் நிறைகின்ற நெய்த்தானத்து
அழல்ஆனவன், அனல் அங்கையில் ஏந்தி, அழகுஆய
கழலான்அடி நாளும் கழலாதே, விடல் இன்றித்
தொழலார் அவர் நாளும் துயர் இன்றித் தொழுவாரே.

7. Neitthānam is rich in bright fields and fragrant groves,
The Lord here, of yore, became a column of fire;
His beautiful palm holds the fire.
They that hold fast to the ankleted feet of the handsome One
and daily adore Him uninterruptedly
will be blessed to pay Him quotidian obeisance,
and stand manumitted from misery.

8. அறை ஆர் கடல் இலங்கைக்கு இறை அணி சேர் கயிலாயம்
இறை ஆர முன் எடுத்தான், இருபதுதோள் இற ஊன்றி,
நிறை ஆர் புனல் நெய்த்தானன் நன்நிகழ் சேவடி பரவ,
கறை ஆர் கதிர் வாள் ஈந்தவர் கழல் ஏத்துதல் கதியே.

8. When the King of Lanka that is enclosed by the roaring sea,
of yore, durst uproot the ornate Kailas with his forearms,
the Lord of Neitthānam – rich in water –,
firmly pressed His toe and crushed His twenty arms;
then he hailed His roseate and weal-conferring feet;
at this the Lord gifted to him the sword, named
after the moon that hath in it a murky patch.
Lo, the hailing of His ankleted feet spells salvation.

9. கோலம் முடி நெடுமாலொடு, கொய் தாமரையானும்,
சீலம்(ம்) அறிவு அரிதுஆய் ஒளி திகழ்வுஆய நெய்த்தானம்,
காலம் பெற, மலர்நீர்அவை தூவித் தொழுது ஏத்தும்
ஞாலம் புகழ் அடியார் உடல் உறு நோய் நலியாவே.

9. The tall Vishnu and Brahma of the Lotus
could not, at all, comprehend His greatness.
In His dazzling and splendorous Saivite form
He abides at Neitthānam.
The renowned devotees of the world hail and adore Him,
at the ordained hour, sprinkling His person
with flowers soaked in holy water.
Henceforth, the malady of embodiment will not afflict them.

10. மத்தம் மலி சித்தத்து இறை மதிஇல்லவர் சமணர்,
புத்தர்அவர், சொன்னம்(ம்) மொழி பொருளா நினையேன்மின்!

நித்தம் பயில் நிமலன்(ன்) உறை நெய்த்தானம்அது ஏத்தும்
சித்தம்(ம்) உடை அடியார் உடல் செறு நோய் அடையாவே.

10. The demented Samanas are altogether addle-brained;
the Buddhists blabber balderdash;
Ignore their utterances.
The devotees, who with all their heart, hail Neitthānam
where the aeviternal and *malaless* Lord abides,
will cease to suffer from the malady of embodiment.

11. தலம் மல்கிய புனல் காழியுள் தமிழ் ஞானசம்பந்தன்
நிலம் மல்கிய புகழால் மிகும் நெய்த்தானனை நிகர் இல்
பலம் மல்கிய பாடல்(ல்) இவைபத்தும் மிக வல்லார்,
சில மல்கிய செல்வன்(ன்) அடி சேர்வர், சிவகதியே.

11. Tamizh Gnānasambandhan of famed Kāzhi
which is endowed with the wealth of water,
hath sung these ten verses to celebrate
the Lord of Neitthānam whose unbounded glory
pervades all the worlds.
They that are valiant in his boon-conferring hymns
will gain the twin-beatitude: the godly way
and its goal – the feet of the opulent One who is Siva.

Notes

1. Thiruneitthānam is currently known as Tillaisthānam.

2. araiyum: This word means 'resounding.' The Cauvery courses its joyous way proclaiming the glories of Siva.

3. Perunatam: the magnum saltatio, the great dance.

   the (better) half: One half is as good as the other. Yet, Uma who forms the left half of Siva, is our merciful mother. Indian tradition holds that mother is greater than father. Faiths that deny Mother-worship, tend to become aggressive and merciless.

4. The serpent referred to in this verse is Vāsuki.

5. The Cauvery carries with it sacred articles of Siva-puja. The temple-priest uses sandalwood-paste in the Lord's *abisheka*. Cardamum is used to add flavour to *neivedya*. Gems and gold are dropped into holy water which is used for the Lord's ablutions. Ornaments of gold and gems are used to bedeck the person of the Lord. The suggestion implicit in this verse is that the holy river vicariously performs the services of sacerdocy.

6. The Bull: Rishaba-deva. He is the mount of Siva. Siva's flag sports his signum.

7. The sword gifted by Siva bears the name Chandrahāsa. Without this, Ravana could not have vanquished Jatāyu who essayed to prevent the abducting of Sita by Ravana.

8. The word 'nizhal' also means light. The message of this verse is this. The fruit of adoration is adoration. Than this, there is no greater beatitude.

9. 'Kolam' is Saiva *Vetam* according to Pandita Vidwan T.V.Gopala Ayyar.

   'Kolam mudi' may also refer to the beautiful crown of Vishnu.

10. The phrase 'nittham payil' means imperishable according to Pandita Vidwan T.V.Gopala Ayyar. If nittham means *niruttham*, it refers to the dance of Siva.

11. *Sila* (சில) means two. *Ondru* means one; *sila* means two and *pala* (பல) means three and more than three.

16. Tiruālanthurai of Tiruppullamangkai

From Chakkarappalli, the boy-saint arrived at Pullamangkai where he sang the following decad. The shrine at Pullamangkai, currently known as Pasupati Koyil, is called Ālanthurai.

16. திருப் புள்ளமங்கைத் திரு ஆலந்துறை

பண்: நட்டபாடை

1. பால் உந்துஉறு திரள் ஆயின பரமன், பிரமன்தான்
போலும் திறலவர் வாழ்தரு பொழில் சூழ் புளமங்கை,
காலன் திறல் அறச் சாடிய கடவுள்(ள்) இடம் கருதில்,
ஆலந்துறை தொழுவார்தமை அடையா, வினைதானே.

1. The Lord is like the mass of butter churned out of milk;
at Pullamangkai dwell sages whose skill matches Brahma's.
It is the sacred place of the Lord-God who kicked Dealth to death;
it is surrounded by gardens.
Karma will not cling to them that hail Ālanthurai.

2. மலையான்மகள் கணவன், மலி கடல் சூழ்தரு தன்மைப்
புலைஆயின களைவான், இடம்— பொழில் சூழ் புளமங்கை,
கலையால் மலி மறையோர்அவர் கருதித் தொழுது ஏத்த,
அலை ஆர் புனல் வரு காவிரி ஆலந்துறை அதுவே.

2. He is the Consort of the Mountain's Daughter;
He does away with the base thoughts and deeds
of them of *orbis terrarum*.
His sacred place is Pullamangkai girt with gardens.
Behold Ālanthurai on the banks of the billowy Cauvery
meditated upon and hailed by them
that are well versed in Vedic Scriptures.

3. கறை ஆர் மிடறு உடையான், கமழ்கொன்றைச் சடைமுடிமேல்
பொறை ஆர்தரு கங்கைப்புனல் உடையான், புளமங்கைச்
சிறை ஆர்தரு களி வண்டு அறை பொழில் சூழ் திரு ஆலந்—
துறையான்அவன், நறை ஆர் கழல் தொழுமின், துதிசெய்தே!

3. His neck has a dark patch;
on His matted crest fragrant with *kondrai*
He bears the burthensome flood of Ganga.
He is the Lord of Tiruālanthurai girt with gardens
where hum gladly the winged chafers.
Hail and adore His fragrant and ankleted feet.

4. தணி ஆர் மதி அரவின்(ன்)னொடு வைத்தான் இடம்— மொய்த்து, எம்
பணி ஆயவன் அடியார் தொழுது ஏத்தும் புளமங்கை,
மணி ஆர் தரு கனகம்(ம்) அவை வயிரத்திரளோடும்
அணி ஆர் மணல் அணை காவிரி – ஆலந்துறைஅதுவே.

4. He juxtaposed on His crest the crescent and the serpent;
He is my Lord whom I serve in intense *bhakti*;
His Pullamangkai is hailed by His servitors.
Behold Ālanthurai-upon-Cauvery, the river that rolls
with sands, gems, gold and heaps of brilliants.

5. மெய்த் தன் உறும் வினை தீர் வகை தொழுமின்! செழுமலரின்
கொத்தின்(ன்)னொடு சந்து ஆர் அகில் கொணர் காவிரிக் கரைமேல்,
பொத்தின்(ன்) இடை ஆந்தைபல பாடும் புளமங்கை
அத்தன்(ன்), நமை ஆள்வான், இடம்— ஆலந்துறை அதுவே.

5. So adore Him that you do away with your embodiment for good.
Pullamangkai on the banks of the Cauvery which flows
carrying in the current bunches of flowers,
sandalwood and eaglewood,
is indeed our Father's sacred town.
It is here from the holes and hollows, many owls sing.
Behold Ālanthurai of our Lord-Ruler.

6. மன்ஆனவன், உலகிற்கு ஒரு மழை ஆனவன், பிழை இல்
பொன் ஆனவன், முதல் ஆனவன், பொழில் சூழ் புளமங்கை
என்ஆனவன், இசை ஆனவன், இள ஞாயிறின் சோதி
அன்னான்அவன், உறையும்(ம்) இடம்— ஆலந்துறை அதுவே.

6. He is the King; He is rain unto the earth;
He is the flawless Gold; He is the Alpha;
He is my Ens Entium; He is music; He is
like unto the radiance of the young sun.
It is at Ālanthurai of Pullamangkai girt with groves,
He abides in love.

7. முடி ஆர்தரு சடைமேல் முளைஇளவெண்மதி சூடி,
பொடிஆடிய திருமேனியர், பொழில் சூழ் புளமங்கை,
கடி ஆர் மலர் புனல் கொண்டு தன் கழலே தொழுது ஏத்தும்
அடியார் தமக்கு இனியான், இடம்— ஆலந்துறை அதுவே.

7. He wears on His matted crest the sprouting moon –
tender and albescent;

His divine body is bedaubed with the holy ash.
He is dear to His devotees of Pullamangkai
who hail nought but His ankleted feet,
with fragrant flowers and holy water.
Behold His sacred shrine Ālanthurai.

8. இலங்கை மனன் முடிதோள் இற, எழில் ஆர் திருவிரலால்
விலங்கல்(ல்) இடை அடர்த்தான் இடம் – வேதம் பயின்று ஏத்தி,
புலன்கள்தமை வென்றார் புகழவர் வாழ் புளமங்கை,
அலங்கல் மலி சடையான் இடம் – ஆலந்துறை அதுவே.

8. He so crushed with His beauteous toe, the heads
and the shoulders of the King of Lanka,
that he sank beneath the mountain.
Pullamangkai is the town where dwell renowned sages –
the conquerors of the pentad of sense-organs –,
who practise the Vedas and hail Him.
Behold the shrine Ālanthurai where abides the Lord
whose matted crest is decked with chaplets.

9. செறி ஆர் தரு வெள்ளைத் திருநீற்றின் திருமுண்டப்
பொறி ஆர் தரு புரிநூல் வரைமார்பன் புளமங்கை,
வெறி ஆர்தரு கமலத்து அயன் மாலும், தனை நாடி
அறியா வகை நின்றான் இடம் – ஆலந்துறை அதுவே.

9. His sacred forehead bears the white and dense
stripes of the holy ash.
The lofty and hill-like chest of the Lord of Pullamangkai
is adorned with the three strands of sacred thread.
Behold the sacred shrine Ālanthurai of the Lord
who stood unknowable to the questing Brahma
of the fragrant Lotus and Vishnu.

10. நீதி அறியாத அமண்கையரொடு மண்டைப்
போதியவர் ஓது(ம்) உரை கொள்ளார் புளமங்கை
ஆதிஅவர் கோயில்–திரு ஆலந்துறை தொழுமின்!
சாதி(ம்) மிகு வானோர் தொழு தன்மை பெறல் ஆமே.

10. The Primal Lord abiding at Pullamangai ignores
the words of the Samanas ill-versed in *niti*
and the Buddhists who tote begging-bowls.
Adore His sacred shrine Ālanthurai;
if you adore it, you will be adored
by the celestials of multitudinous orders.

11. பொந்தின்(ன்) இடைத் தேன் ஊறிய பொழில் சூழ் புளமங்கை
அம் தண்புனல் வரு காவிரி ஆலந்துறை அரனைக்
கந்தம் மலி கமழ் காழியுள் கலை ஞானசம்பந்தன்
சந்தம் மலி பாடல் சொலி, ஆட, தவம் ஆமே.

11. It constitutes *tapas* to sing and dance out
the metrical songs of Gnānasambandhan,
the one that had mastered the scriptures,
the one of Kāzhi girt with gardens.
His hymns celebrate Hara entempled in Ālanthurai
at Pullamangkai on the banks of the cool
Cauvery – beautiful to behold and rich
in honey stored by bees in holes and hollows.

Notes

1. Butter is symbolic of triumphant bhakti. St. Appar affirms thus. "He will manifest when, with ceaseless effort, churning is done with the stick of affinity and the rope of consciosness."

2. Mountain's Daughter: Pārvati. Parvatam means mountain. Pārvati is the offspring of the mountain called Himavant.

3. the burthensome flood: The infuriated Ganga came down with all her force and with intent to devastate the entire earth. She stood denuded of her might and weight when Siva received her on His matted crest.

4. Tani-ār-mati (தணியார் மதி): It means: the moon of decreased digits, according to Pandita Vidwan T.V.Gopala Ayyar.

5. The screech of owls, mistakenly construed as ominous, is truly benedictory.

6. The word *isai* means both music and renown.

10. Niti: The just and righteous way.

11. metrical songs: Songs composed in unison with or conforming to the Vedic Chhandas.

17. Tiru Idumpāvanam

From Kadikkulam, the boy-saint came to Idumpāvanam, adored its Lord and sang the following decad.

17. திருஇடும்பாவனம்

பண்: நட்டபாடை

1. மனம் ஆர்தரு மடவாரொடு மகிழ் மைந்தர்கள் மலர் தூய்,
தனம் ஆர்தரு, சங்கக் கடல் வங்கத்திரள் உந்தி,
சினம் ஆர்தரு திறல் வாள்எயிற்று அரக்கன் மிகு, குன்றில்
இன மா தவர் இறைவர்க்கு இடம் – இடும்பாவனம்இதுவே.

1. The bright-toothed and wrathful and puissant
Rakshasa's Kundru stands close to the enriching waves
of the sea where ships ply and chanks flourish.
It is here, in loving devotion, young women with their beloved,
youthful and joyous husbands hail the Lord
strewing flowers.
This is Idumpāvanam where abides the Lord-God
hailed by great *tapaswis* galore.

2. மலையார் தரு மடவாள் ஒருபாகம் மகிழ்வு எய்தி,
நிலை ஆர்தரு நிமலன் வலி நிலவும் புகழ்ஒளி சேர்,
கலை ஆர்தரு புலவோர் அவர் காவல் மிகு, குன்றில்
இலை ஆர்தரு பொழில் சூழ்வரும் இடும்பாவனம்இதுவே.

2. Kundru is the place which is ever pervaded by
the glorious resplendence and puissance
of the aeviternal *Ninmalan* who is joyously
concorporate with the Daughter of the Mountain.
This indeed is Idumpāvanam girt with leafy groves
and fostered with care by the wise men
versed in the Scriptures.

3. சீலம் மிகு சித்தத்தவர் சிந்தித்து எழும் எந்தை,
ஞாலம் மிகு கடல் சூழ்தரும் உலகத்தவர் நலம் ஆர்,
கோலம் மிகு மலர்மென்முலை மடவார் மிகு, குன்றில்
ஏலம் கமழ் பொழில் சூழ்தரும் இடும்பாவனம்இதுவே.

3. It is our Father who is invoked when the holy ones,
poised in righteousness, wake up.
He abides at Kundru, the town where beauteous
and bashful damsels of flower-soft breasts, dwell.

It is by the grace of the Lord, men on earth which is
surrounded by the seas, are enabled to come by weal.
Behold Idumpāvanam from whose circumjacent gardens
fragrance is wafted from cardamum plants.

4. பொழில் ஆர்தரு, குலைவாழைகள் எழில் ஆர் திகழ் போழ்தில்,
தொழிலால் மிகு தொண்டர்அவர் தொழுது ஆடிய முன்றில்,
குழல் ஆர்தரு மலர்மென்முலை மடவார் மிகு, குன்றில்
எழில் ஆர்தரும் இறைவர்க்கு இடம் – இடும்பாவனம்இதுவே.

4. At the hour when the bunches of plantain trees
ripen with wondrous splendour,
servitors – renowned for their excellent service –,
hail Him and dance in the foreyards of Kundru.
It is the town where dwell damsels of delicate breasts,
whose locks are decked with fragrant flowers.
Behold the shrine Idumpāvanam of the beautiful Lord!

5. "பந்து ஆர் விரல் உமையாள் ஒருபங்கா! கங்கை, முடிமேல்—
செந்தாமரைமலர் மல்கிய செழுநீர் வயல் கரைமேல்,
கொந்து ஆர் மலர்ப்புன்னை, மகிழ், குரவம், கமழ் குன்றில்—
எந்தாய்!" என, இருந்தான் இடம் – இடும்பாவனம்இதுவே.

5. The Lord-God who is concorporate with Uma whose fingers
sport a ball, bears on His crest the Ganga.
He abides at the balmy Kundru in whose watery fields
red lotuses teem; their ridges are dotted with
punnai trees burgeoning in bunches
as well as *makizh* and *kuravam*.
Behold His Idumpāvanam the shrine, where devotees hail
Him thus: "O our Father who is our Mother!"

6. நெறி நீர்மையர், நீள் வானவர், நினையும் நினைவுஆகி,
அறி நீர்மையில் எய்தும்(ம்) அவர்க்கு அறியும்(ம்) அறிவு அருளி,
குறி நீர்மையர் குணம் ஆர்தரு மணம் ஆர்தரு குன்றில்,
எறி நீர் வயல் புடை சூழ்தரும் இடும்பாவனம்இதுவே.

6. He becomes the very form meditated upon by those
that are poised in the righteous way,
and also by the supernals.
He confers Godly Knowledge to gain which they seek Him,
pursuing the way leading to that right knowledge.
Behold Idumpāvanam girt with fields of splashing water,
whence He blesses through His divine symbols
and from which wafts sanctifying fragrance.

7. நீறு ஏறிய திருமேனியர், நிலவும்(ு) உலகுஎல்லாம்
பாறு ஏறிய படுவெண்தலை கையில் பலி வாங்கா,
கூறு ஏறிய மடவாள் ஒருபாகம் மகிழ்வு எய்தி,
ஏறு ஏறிய இறைவர்க்கு இடம் – இடும்பாவனம்இதுவே.

7. His divine body is adorned with the holy ash
and lo, all the worlds thrive.
He seeks alms holding in His hand a severed
white skull on which is perched a kestrel.
Behold the shrine Idumpāvanam of the Lord
whose mount is the Bull, who is joyously
concorporate with His bashful Consort.

8. தேர் ஆர்தரு திகழ் வாள்எயிற்று அரக்கன், சிவன்மலையை
ஓராது எடுத்து ஆர்த்தான், முடிஒருபஃதுஅவை நெரித்து,
சுவர் ஆர்தரு கொலைவாளொடு குணம் நாமமும் கொடுத்த,
ஏர் ஆர்தரும், இறைவர்க்கு இடம் – இடும்பாவனம்இதுவே.

8. When the aerial car of the Rakshasa of shiny teeth
was blocked, he thoughtlessly durst uproot
Siva's Mountain, the while raising a brouhaha.
The Lord crushed his ten heads and then relenting,
blessed him with a sharp and murderous sword.
Eke did He give him a characteristic name.
Behold the Lord-God's beauteous shrine Idumpāvanam!

9. பொருள் ஆர்தரும் மறையோர் புகழ் விருத்தர் பொலி மலி சீர்த்
தெருள் ஆர்தரு சிந்தையொடு சந்தம் மலர்பல தூய்,
மருள் ஆர்தரு மாயன்(ன்) அயன் காணார் மயல் எய்த,
இருள் ஆர்தரு கண்டர்க்கு இடம் – இடும்பாவனம்இதுவே.

9. *Māyic* Vishnu and Brahma, unable to behold Him
stood flabbergasted.
With metric hymns and flowers galore, He is
hailed by men of renown – the practitioners
of the Vedas rich in import –,
whose intellect is informed by clarity par excellence.
Behold Idumpāvanam, the shrine of Him
whose neck displays a patch of murk.

10. தடுக்கை உடன்இடுக்கித் தலை பறித்துச் சமண் நடப்பார்,
உடுக்கைபல துவர்க்கூறைகள் உடம்பு இட்டு உழல்வாரும்,
மடுக்கள் மலர் வயல் சேர் செந்நெல் மலி நீர் மலர்க் கரைமேல்
இடுக்கண்பல களைவான் இடம் – இடும்பாவனம்இதுவே.

10. Arm-pits holding their mats, the Samana
trichotillomaniacs roam about;
so too the Buddhists robed in manifold
ochre vestments.
Behold Idumpāvanam, the shrine of the Lord
who sets at nought all troubles!
It is girt with fields of *sennel*
enclosed by ridges damasked with flowers
and pools thick with blossoms.

11. கொடி ஆர் நெடுமாடக் குன்றளூரின் கரைக்கோல
இடி ஆர் கடல் அடி வீழ்தரும் இடும்பாவனத்து இறையை,
அடி ஆயும் அந்தணர் காழியுள் அணி ஞானசம்பந்தன்
படியால் சொன்ன பாடல் சொல, பறையும், வினைதானே.

11. Gnānasambandhan – the Jewel of Kāzhi where
dwell compassionate Brahmins who, for ever,
contemplate the feet of Siva –,
hath hymned the Lord-God of Idumpāvanam
at Kundralūr which is close to the sea whose waves
dash against the shore and flow back to the sea.
It abounds in huge mansions whence waft flags galore.
Karma stands annulled if these hymns
are sung in all propriety.

Notes

1. the Rakshasa: Idumpan (Skt. Hidumpa).

   Kundru: Kundralūr, the abode of Idumpan.

2. Ninmalan: The one who is ever free from malas. Siva is so hailed. He is also Amalan, the one who rids others of their malas.

3. A Saivite should always chant the name of Siva when he wakes up. He should open his day with the key of Siva's name.

4. The last line affirms the truth that Siva's beauty is beyond compare. He is not ugly or gruesome as the Christian missionaries choose to describe Him.

5. makizh: Mimusops elengi.

   Enthai (எந்தை): The word means 'our father'. It also means 'our mother'. Siva is the only One who is both our Mother and Father. He is Ammai-Appar.

6. His divine symbols: The Siva-linga, the holy ash, the matted hair, the beads of Rudrāksha.

7. The begging-bowl of Siva's is a skull. It is occasionally described as a skull to which some flesh is still sticking. This attracts the sharp-eyed eagle.

8. Characteristic name: The name is Ravana. It means 'he who cries aloud.'

9. Brahma, Vishnu and Rudra form the Trinity. However neither Brahma nor Vishnu can comprehend Siva's greatness. Rudra is an *amsa* of Siva. They are very many in number. Siva, the Almighty, is Maha-Rudra.

10. trichotillomaniac: A person who compulsively plucks out his hair.

11. It is good to remember that the singing of the verses of the boy-saint attenuates our *karmic* suffering.

18. Tirunindiriyūr

From Pullirukkuvelūr, today known as Vaidhēswaran Koyil, the boy-saint came to Tirunindriyūr – a holy town celebrated by the Tevāram Trio. It was here he sang the folowing decad.

18. திருநின்றியூர்

பண்: நட்டபாடை

1. சூலம் படை; சுண்ணப்பொடி சாந்தம், சுடுநீறு;
பால்அம்மதி பவளச்சடைமுடிமேலது – பண்டைக்
காலன் வலி காலி(ன்)னொடு போக்கி, கடி கமழும்
நீல(ம்) மலர்ப்பொய்கை நின்றியூரின் நிலையோர்க்கே.

1. His weapon is a spear; the burnt ash is His
gold-dust as well as sandalwood paste;
the milk-white crescent adorns His ruddy, matted hair;
of yore, He kicked Death to death.
He aeviternally abides at Nindriyūr in the pools
of which fragrant blue lilies burgeon.

2. அச்சம்(ம்) இலர்; பாவம்(ம்) இலர்; கேடும்(ம்) இலர்; அடியார்,
நிச்சம்(ம்) உறு நோயும்(ம்) இலர் தாமும் – நின்றியூரில்
நச்சம் மிடறு உடையார், நறுங்கொன்றை நயந்து ஆளும்
பச்சம்(ம்) உடை அடிகள், திருப்பாதம் பணிவாரே.

2. They that bow in obeisance at the sacred feet
of the Lord of Nindriyūr who holds the venom
in His throat and who, in love, wears
the *kondrai* flowers – His especial preference –,
will be rid of fear, sin, loss, as well as
the quotidian suffering from illth and illness.

3. பறையின்(ன்) ஒலி சங்கின்(ன்) ஒலி பாங்கு ஆரவும், ஆர
அறையும்(ம்) ஒலி எங்கும்(ம்) அவை அறிவார்அவர் தன்மை;
நிறையும் புனல் சடைமேல் உடை அடிகள்; நின்றியூரில்
உறையும்(ம்) இறை, அல்லது எனது உள்ளம்(ம்) உணராதே!

3. The sound of drum, the blare of conch,
and the noisy report resonating at the sides
pervade everywhere, and these are familiar unto
the knowledgeable ones that know of His nature.
My soul cognises none but the Deity of Nindriyūr –
the Lord that sports on His matted crest the abundant flood.

4. பூண்டட(வ்) வரைமார்பில் புரிநூலன், விரிகொன்றை
ஈண்டட(வ்) அதனோடு(ம்) ஒரு பால்அம்(ம்) மதிஅதனைத்
தீண்டும் பொழில் சூழ்ந்த திரு நின்றி அதுதன்னில்
ஆண்ட கழல் தொழல்அல்லது, அறியார்அவர் அறிவே!

4. The Lord wears on His hill-like and well-adorned chest
the three strands of the sacred thread.
In His crest rests the crescent,
beside the burgeoning *kondrais*;
True devotees know nought but the worship
of the Lord-God's ankleted feet enshrined
in Nindriyur girt with gardens the tops
of which brush the beauteous moon.

5. குழலின்(ன்) இசை வண்டின்(ன்) இசை கண்டு, குயில் கூவும்
நிழலின்(ன்) எழில் தாழ்ந்த பொழில் சூழ்ந்த நின்றியூரில்,
அழலின் வலன் அங்கையது ஏந்தி, அனல்ஆடும்
கழலின்(ன்) ஒலி ஆடும் புரி கடவுள் களைக(ண்)ணே.

5. Hearkening to the music of flute and the hum of bees,
kuyils melodise in the tenebrous and charming groves
of Nindriyur where, holding the fire fierce
in His right hand He dances in the fire.
It is the resounding ankleted feet of the Lord that dances
in the fire that constitute our sole refuge.

6. மூரல்முறுவல் வெண்நகை உடையாள் ஒருபாகம்,
சாரல் மதிஅதனோடு உடன் சலவம் சடை வைத்த
வீரன், மலி அழகு ஆர் பொழில் மிடையும் திரு நின்றி—
யூரன், கழல்அல்லாது, எனது உள்ளம்(ம்) உணராதே!

6. The Lord-Hero who is concorporate with Her
of white teeth and gentle smile,
sports on His matted crest the moist moon and the Ganga.
He is of Nindriyūr which is dight with
exceedingly beautiful gardens.
My soul will cognise nought but His ankleted feet.

7. பற்றி ஒரு தலை கையினில் ஏந்திப் பலி தேரும்
பெற்றிஅதுஆகித் திரி தேவர் பெருமானார்,
சுற்றி ஒரு வேங்கைஅதளோடும் பிறை சூடும்
நெற்றிஒருகண்ணார் — நின்றியூரின் நிலையாரே.

7. Holding a skull in His hand and seeking alms,
the God of the Devas roams about.
He is clad in a tiger-skin; He wears a crescent
and sports an eye in His forehead.
He, for ever, abides at Nindriyūr.

8. Not traceable according to the Dharmapuram Edition.
See notes.

9. நல்லம்(ம்) மலர் மேலானொடு ஞாலம்(ம்)அது உண்டான்,
"அல்லர்" என, "ஆவர்" என, நின்றும்(ம்) அறிவு அரிய—
நெல்லின்பொழில் சூழ்ந்த – நின்றியூரில் நிலை ஆர் எம்
செல்வர் அடிஅல்லாது, என சிந்தை உணராதே!

9. The Lord is unknowable to him of the Lotus
and to him who swallowed the earth,
and who both doubted His supremacy.
My mind will cognise nought but the feet
of the aeviternally opulent One
of Nindriyur girt with fields of paddy.

10. நெறியில் வரு பேரா வகை நினையா நினைவு ஒன்றை
அறிவு இல் சமண்ஆதர் உரை கேட்டும்(ம்) அயராதே,
நெறிஇல்லவர் குறிகள் நினையாதே, நின்றியூரில்
மறி ஏந்திய கையான் அடி வாழ்த்தும்(ம்)அது வாழ்த்தே!

10. Do not get befuddled even if you were to hearken
to the words of the base and brainless Samanas
who canst not apprehend the enlightenment
yielded by the righteous and virtuous way.
Ignore the symbols, marks and insignia of those
that do not pursue the salvific way.
To hail the feet of Him who sports a fawn
in His hand and who abides at Nindriyūr,
is indeed the true and abiding hailing.

11. குன்றம்(ம்)அது எடுத்தான் உடல் தோளும் நெரிவு ஆக
நின்று அங்கு ஒருவிரலால் உற வைத்தான் நின்றியூரை
நன்று ஆர்தரு புகலித் தமிழ் ஞானம் மிகு பந்தன்
குன்றாத் தமிழ் சொல்லக் குறைவு இன்றி நிறை புகழே.

11. Bandhan of abounding gnosis of uberous Pukali,
well versed in Tamil of never-decreasing foison,
hath hailed the Lord of Nindriyūr, who

by pressing His toe, crushed the body and arms
of him who durst uproot the Mountain.
They that recite his ever-during verses will gain
consummate glory that will never suffer decrease.

Notes

1. Tirunindriyūr is not to be confused with Tirunindravūr which is associated with Pūsalār Nāyanār and is in Tondai Mandalam.

2 His especial preference: Kondrai garland is Siva's 'Adaiyāla Mālai' – the wreath of identification.

3. The phrase 'pothu nēkki' is used with reference to devotees who are wholly, solely and exclusively devoted to Siva. The Nāyanmār adore Siva alone. They leave out of account 'Siru deivangkall' – minor gods and godlings.

4. The three strands of the sacred thread: Even persons who are not Brahmins, should wear the sacred thread during Siva-puja.

5. The kuyils (Indian cuckoos) sing in sympathetic reaction.

6. sāral mathi: The word *sāral* means slope/drizzle/driven wind. It is best translated in Shakespeare's phrase 'moist moon'.

8. According to the Dharmapuram Ādhēnam Edition (1953/1997) verse number 8 of this decad is not traceable. According to the edition of Institute Francais D' Indologic (1984), this patikam has only ten verses. The eighth verse of Sambandhar's decad usually refers to Ravana's uprooting Mt. Kailas. In the present patikam, the envoi verse makes a reference to Ravana. So, it is likely that this patikam contains ten verses only.

9. See notes on the third verse.

10. Kundrāththamizh: The verses of Tamil which never suffer any decrease in divine grace.

19. Tirukkazhumalam
[Thiruvirākam cast in the pann of Nattapātai].

19. திருக்கழுமலம்
திருவிராகம்

பண்: நட்டபாடை

1. பிறை அணி படர்சடைமுடிஇடைப் பெருகிய புனல் உடையவன்; நிறை
இறை அணி வளை, இணைமுலையவள், இணைவனது எழில் உடைஇட வகை—
கறை அணி பொழில் நிறை வயல் அணி – கழுமலம் அமர் கனல்உருவினன்;
நறை அணி மலர் நறுவிரை புல்கு நலம் மலி கழல் தொழல் மருவுமே!

1. In His crest of spreading matted hair, He sports
a crescent and a swelling flood;
He shares in His beautiful left-half the bangled Lady
of two (divine) breasts – the Paragon of chastity.
He whose form is flame-like, is entempled at Kazhumalam
rich in umbrageous groves and fecund fields.
His ankleted feet decked with fragrant and melliferous flowers
confer weal and well-being.
Adore Him.

2. பிணி படு கடல்பிறவிகள் அறல் எளிது; உளது அது பெருகிய திரை;
அணி படு கழுமலம் இனிது அமர் அனல்உருவினன், அவிர்சடைமிசை
தணிபடு கதிர் வளர் இளமதி புனைவனை, உமைதலைவனை, நிற
மணி படு கறைமிடறனை, நலம் மலி கழல்இணை தொழல் மருவுமே!

2. It is easy to end the fettering, multi-billowed
and sea-like embodiments.
He whose form is flame-like is entempled
in ornate Kazhumalam.
In His shiny matted crest, He wears the cool,
young and rays-abounding moon;
He is the Lord of Uma; His neck displays
a lustrous, sapphirine patch.
His ankleted feet confer weal and well-being.
Adore Him.

3. வரி உறு புலிஅதள்உடையினன், வளர்பிறை ஒளி கிளர் கதிர் பொதி
விரிஉறு சடை, – விரை புழை பொழில் விழவு ஒலி மலி – கழுமலம் அமர்
எரி உறு நிற இறைவனது அடி இரவொடு பகல் பரவுவர் தமது
எரிஉறு வினை, செறிகதிர் முனை இருள் கெட, நனி நினைவு எய்துமதே.

3. He is clad in the striped skin of a tiger;
His spreading matted hair dazzles with
the bright rays of the waxing moon.

He whose form is flame-like is enthroned
in Kazhumalam rich in pools and fragrant gardens
which resonate the festive sounds of their town.
The burning *karma* of those that hail Him
and their murky *mala* will vamoose
like darkness before the effulgent sun.
May you, forever, contemplate Him.

4. வினை கெட மனநினைவுஅது முடிக எனின், நனி தொழுது எழு — குலமதி
புனை கொடிஇடை பொருள் தரு படு களிறினது உரி புதை உடலினன்,
மனை குடவயிறு உடையனசில வரு குறள்படை உடையவன், மலி
கனைகடல் அடை கழுமலம் அமர் கதிர் மதியினன், அதிர்கழல்களே!

4. He is decked with the lofty crescent-moon
and the willowy-waisted Ganga.
He is mantled in the hide of the tusker,
the creation of mantras, potent with import.
Among His army are some pyknic
and pot-bellied *Bhūtas*.
He is throned in Kazhumalam, close to the roaring sea.
His eyes are the sun and the moon.
To annul your *karma* and gain fulfilment of your desires,
adore Him well.

5. தலைமதி, புனல், விடஅரவு. இவை தலைமையது ஒரு சடைஇடை உடன்—
நிலை மருவ ஓர் இடம் அருளினன்; நிழல் மழுவினொடு அழல்கணையினன்;
மலை மருவிய சிலைதனில் மதில் எரியுண மனம் மருவினன் — நல
கலை மருவிய புறவு அணிதரு கழுமலம் இனிது அமர் தலைவனே.

5. The moon of one digit, the flood, the venomous adder:
juxtaposing these, He holds them in His matted crest.
His hand wields the bright *mazhu* and a flaming dart.
He willed the annihilation of the three walled-citadels
by fire, through his Mountain-bow.
He, the Chief of gods is enthroned in Kazhumalam
beside a woodland abounding in antlered antelopes.

6. வரை பொருது இழி அருவிகள்பல பருகு ஒரு கடல் வரி மணல்இடை,
கரை பொரு திரை ஒலி கெழுமிய கழுமலம் அமர் கனல்உருவினன்;
அரை பொரு புலிஅதள்உடையினன்; அடிஇணை தொழ, அருவினை எனும்
உரை பொடிபட உறு துயர் கெட, உயர்உலகு எய்தல் ஒருதலைமையே.

6. The peerless sea that swallows all the water flowing
from the numberless waterfalls that fall crashing

down the mountains, has a shore of streaked sands.
The Lord is enthroned in Kazhumalam where resounds
the roar of waves that dash against the shore.
If the twin feet of Him whose waist is covered
by a tiger-skin, are adored,
the very name of *aru vinai* stands pulverized
and grieving sorrows end.
Be assured that the attainment of the Empyrean is a certainty.

7. முதிர்உறு கதிர் வளர் இளமதி சடையனை, நற நிறை தலைதனில்;
உதிர்உறு மயிர் பிணை தவிர் தசை உடை புலிஅதள் இடை; இருள் கடி
கதிர் உறு சுடர்ஒளி கெழுமிய கழுமலம் அமர் – மழு மலி படை,
அதிர்உறு கழல், – அடிகளது அடி தொழும் அறிவுஅலது அறிவு அறியமே.

7. In His nectarean crest, He wears a young moon
the rays of which will grow and grow, dense and bright.
He wears in His waist a tiger-skin thick with hair
prone to fall down but stays void of flesh.
He is enshrined at Kazhumalam and His
mazhu dazzles like the radiant rays of the sun.
Our whole knowledge is the sole knowledge
of His resounding and ankleted feet.

8. கடல் என நிற நெடுமுடியவன் அடுதிறல் தெற, "அடி சரண்!" என,
அடல் நிறை படை அருளிய புகழ் அரவு அரையினன், அணி கிளர் பிறை,
விடம் நிறை மிடறு உடையவன், விரிசடையவன், விடை உடையவன், உமை–
உடன் உறை பதி – கடல் மறுகு உடை உயர் கழுமல வியல்நகர் அதே.

8. When denuded of his might and skill, the sea-hued one
of the lofty crown, implored thus: "I seek refuge in Your feet!"
Then, the glorious One whose waist is cinctured with a snake,
gifted to him a martial weapon.
The Lord wears a lustrons crescent; His neck holds venom;
He has spreading matted hair; He rides the Bull.
Kazhumalam, close to the sea, is the lofty and spacious town
where He abides with Uma.

9. கொழு மலர் உறை பதி உடையவன், நெடியவன், என இவர்களும், அவன்
விழுமையை அளவு அறிகிலர் இறை; விரை புணர் பொழில் அணி விழவு அமர்
கழுமலம் அமர் கனல்உருவினன் அடிஇணை தொழுமவர் அருவினை
எழுமையும் இல, நில வகைதனில்; எளிது, இமையவர் வியன்உலகமே.

9. The one of the fresh and rich flower and the tall one –
these two –, know not aught of His magnificence.

He is the flame-hued One enthroned in ever-festive
Kazhumalam of odoriferous gardens.
They that adore His feet twain, will stand freed of 'aru vinai,'
what though their embodiments be
in their seven successive re-births on earth;
they will gain with ease the supernal world.

10. அமைவன துவர் இழுகிய துகில் அணி உடையினர், அமண்உருவர்கள்,
சமையமும், ஒரு பொருள் எனும்அவை, – சலநெறியன, – அறஉரைகளும்;
இமையவர் தொழு கழுமலம் அமர் இறைவனது அடி பரவுவர்தமை
நமையல வினை; நலன் அடைதலில் உயர்நெறி நனி நணுகுவர்களே!

10. Their faiths, their message and their *dharmic* precepts
of the Buddhists duly robed in ochre vestments,
as well as the Samanas, but constitute deceptious ways.
Karma will not assail them that hail the Lord's feet
who is enthroned in Kazhumalam
which is adored by the supernals;
they are already on the salvific path
that will confer on them the lofty beatitude.

11. பெருகிய தமிழ்விரகினன், மலி பெயரவன், – உறை பிணர் திரையொடு
கருகிய நிற விரிகடல் அடை – கழுமலம் உறைவுஇடம் என நனி
பெருகிய சிவன்அடி பரவிய, பிணை மொழியன, ஒருபதும் உடன்–
மருவிய மனம் உடையவர் மதிஉடையவர்; விதிஉடையவர்களே.

11. The Adept of vast Tamil – the one of accrescent renown –,
hath sung on the feet of Siva entempled in Kazhumalam –
close to the sea, dark and immense –, the waves of which
roll on, and return with all the drops of water, intact.
They that treasure in their minds these hymns compact of love
and sung in His sanctifying presence,
are the ones of gnosis blessed with entelechy.

Notes

1. Kazhumalam is one of the twelve names of Sikāzhi.

   It means: the place where *malam* gets washed away.

   the two (divine) breasts: They are symbolic of para (godly) knowledge and *apara* (phenomenal) knowledge.
2. The ways of the sea typify recurring births and deaths.
3. irull (இருள்): Murk which is Ānava malam.

4. The Bhūtas are pot-bellied. The verse in Tamil refers to 'manai kutam' – the pot in domestic use.

7. a young moon: The moon of a single digit.

9. ezhumai: It may also mean embodied lives of seven kinds, they being (1) devas, (2) people, (3) animals, (4) birds, (5) reptiles, (6) aquatics and (7) flora.

20. Tiruvēzhimizhalai
[Tiruvirākam cast in the pann of Nattapātai.]

20. திருவீழிமிழலை
திருவிராகம்

பண்: நட்டபாடை

1. தட நிலவிய மலை நிறுவி, ஓர் தழல் உமிழ்தரு படஅரவுகொடு,
அடல் அசுரரொடு அமரர்கள், அலைகடல் கடைவுழி எழும் மிகு சின
விடம் அடைதரும் மிடறு உடையவன்; விடைமிசை வருமவன்; உறை பதி—
திடம் மலிதரு மறை முறை உணர் மறையவர் நிறை திரு மிழலையே.

1. An immense mountain was planted; a hooded serpent
that spits fiery poison, was fastened thereto.
When thus the billowy ocean was churned by puissant Asuras
and Devas, a soaring and fierce venom arose;
lo, the Lord holds it in His throat.
He comes riding the Bull; He abides at the shrine
of Tirumizhalai where dwell Brahmins
that have cultivated the Vedas in the ordained way
with firmness of mind.

2. தரையொடு திவிதலம் நலிதரு தகு திறல் உறு சலதரனது
வரைஅன தலை விசையொடு வரு திகிரியை அரி பெற அருளினன்;
உரை மலிதரு சுரநதி, மதி, பொதி சடையவன்; உறை பதி— மிகு
திரை மலி கடல் மணல் அணிதரு பெறு திடர் வளர் திரு மிழலையே.

2. He graciously gifted to Hari the wheel that sawed away
in all celerity, the hill-like head of Jalandara
whose might put to misery sore, the earth and the Deva-loka.
He wears on His matted crest the celebrated
celestial Ganga and the moon.
He abides at the shrine of Tirumizhalai dight with
huge sand-dunes shored up by the billowy main.

3. மலைமகள்தனை இகழ்வுஅது செய்த மதி அறு சிறுமனவனது உயர்
தலையினொடு அழல்உருவன கரம் அற முனிவு செய்தவன் உறைபதி—
கலை நிலவிய புலவர்கள் இடர் களைதரு கொடை பயில்பவர் மிகு
சிலை மலி மதில் புடை தழுவிய, திகழ் பொழில் வளர், திரு மிழலையே.

3. He did away with the lofty head of the addle-brained
Daksha who dispraised the Daughter of the Mountain,
and the hands of the god of fire.
He abides at the shrine Tirumizhalai dight with
bright gardens and girt with hill-like walls –

the town of munificent patrons that do away with
the misery of bards well-versed in scriptural lore.

4. மருவலர் புரம் எரியினில் மடிதர ஒரு கணை செல நிறுவிய
பெரு வலியினன், நலம்மலிதரு கரன், உரம் மிகு பிணம் அமர் வன
இருள்இடை அடை உறவொடு நட விசைஉறு பரன், இனிது உறை பதி—
தெருவினில் வரு பெரு விழவு ஒலி மலிதர வளர் திரு மிழலையே.

4. He, the One, of immense puissance fixed a dart
to His bow and gutted with fire the hostile citadels.
His hand confers weal; He, the Supreme One, dances
with vigour, at dead of night, in the crematory, where
the corpses of the quondam mighty burn.
He sweetly abides at Tirumizhalai the streets of which
resonate the great and grand festive uproar.

5. அணி பெறு வடமர நிழலினில், அமர்வொடும் அடிஇணை இருவர்கள்
பணிதர, அறநெறி மறையொடும் அருளிய பரன் உறைவுஇடம் — ஒளி
மணி பொருவு அரு மரகதநிலம் மலி புனல் அணைதரு வயல் அணி,
திணி பொழில் தரு மணம் மது நுகர் அறுபதம் முரல், திரு மிழலையே.

5. He is the Supreme One, who seated in the shade
of the ornate Banyan tree, graced the two pairs
(of rishis) that hailed His feet twain,
with the meaning of the Vedas and the dhārmic way.
He abides at the shrine of Tirumizhalai enriched
by the river that carries with it ruby and sapphire,
and fertilises the arable lands.
In the groves of Mizhalai the six-footed chafers
sip fragrant nectar and bombinate in delight.

6. வசை அறு வலி வனசரஉருஅதுகொடு, நினைவு அருதவம் முயல்
விசையன திறல் மலைமகள் அறிவுஉறு திறல் அமர் மிடல்கொடு செய்து,
அசைவு இல படை அருள் புரிதருமவன் உறை பதிஅது — மிகுதரு
திசையினில் மலர் குலவிய செறி பொழில் மலிதரு திரு மிழலையே.

6. Assuming the flawless guise of a forester
He enacted a fierce fight with Arjuna
that performed the inconceivably great *tapas*,
to demonstrate His prowess to the Mountain's Daughter,
and then blessed him with the invincible weapon.
He abides in the shrine of Tirumizhalai, rich in
dense gardens the flowers of which burgeon
in bunches in all the wide-extending directions.

7. நலம் மலிதரு மறைமொழியொடு, நதிஉறுபுனல், புகை, ஒளி முதல்,
மலர் அவைகொடு, வழிபடு திறல் மறையவன் உயிர்அது கொள வரு
சலம் மலிதரு மறலிதன் உயிர்கெட, உதைசெய்த அரன் உறை பதி—
“திலகம் இது!” என உலகுகள் புகழ்தரு, பொழில் அணி, திரு மிழலையே.

7. He kicked the life out of the deceitful Yama
that came to snatch the life of the Brahmin lad
valiant in hailing and adoring Siva
with weal-conferring Vedic mantras,
sacred water, incense and frankincense,
ritualistic lighting and flowers bright.
He abides in the shrine of Tirumizhalai, dight with gardens
and hailed by all the worlds thus:
“This indeed is our *tilaka*!”

8. அரன் உறைதரு கயிலையை நிலைகுலைவுஅது செய்த தசமுகனது
கரம்இருபதும் நெரிதர விரல் நிறுவிய கழல்அடி உடையவன்;
வரல்முறை உலகுஅவை தரு, மலர் வளர், மறையவன் வழி வழுவிய
சிரம்அதுகொடு பலி திரிதரு சிவன்; உறை பதி — திரு மிழலையே.

8. He is the ankleted One who pressed with His toe
and crushed the twenty hands of the ten-visaged
Ravana who toppled the Mount Kailas – Hara’s abode.
Siva roams about seeking alms in the skull of Brahma,
seated on the Lotus, who deviated
from the righteous path; he indeed is the one who
creates bodies for beings according to their *karma*.

9. அயனொடும் எழில் அமர் மலர்மகள் மகிழ் கணன், அளவிடல் ஒழிய, ஓர்
பயம் உறு வகை தழல் நிகழ்வது ஓர் படி உருஅது வர, வரல்முறை,
“சய சய!” என மிகு துதிசெய, வெளி உருவியஅவன் உறை பதி—
செயம் நிலவிய மதில் மதிஅது தவழ்தர உயர் திரு மிழலையே.

9. Brahma, and Vishnu – the consort of the goddess on the Lotus –,
all scared, gave up their quest of the top and the base
of the fiery column, the form of which Siva assumed
and penetrated beyond the vault of heaven
(and the nether-most region) beholding which they both
adored Him thus: “His indeed is true victory!”
He, even He, is enshrined in the sublime Tirumizhalai
over whose victorious walls, the moon sails.

10. இகழ் உருவொடு பறி தலைகொடும் இழி தொழில் மலி சமண்விரகினர்,
திகழ் துவர்உடை உடல் பொதிபவர், கெட, அடியவர் மிக அருளிய

புகழ் உடை இறை உறை பதி – புனல் அணி கடல் புடை தழுவிய புவி
திகழ் சுரர்தரு நிகர் கொடையினர் செறிவொடு திகழ் திரு மிழலையே.

10. He is the celebrated Lord who graces abundantly
His servitors, while He undoes the base deeds
of the deceitful Samanas – the trichotillomaniacs
of ignoble form, and also the ones who shroud
their bodies with ochre vestments.
He abides at the shrine of Tirumizhalai in *orbis terrarum*
and which is resplendent with the presence
of patrons like unto the *Karpaka*.

11. சினம் மலி கரி உரிசெய்த சிவன் உறைதரு திரு மிழலையை, மிகு
தன மனர், சிரபுரநகர் இறை – தமிழ்விரகனது – உரைஒருபதும்
மன மகிழ்வொடு பயில்பவர், எழில் மலர்மகள், கலைமகள், சயமகள்,
இனம் மலி புகழ்மகள், இசைதர, இரு நிலன்இடை இனிது அமர்வரே.

11. The Adept of Tamil – the Prince of Sirapuram where
abide spiritual men of opulence –,
hath sung of the shrine Tirumizhalai of Siva
who peeled off the hide of the raging and wrathful tusker.
They that cultivate these ten verses
with joy-pervading minds, will sweetly dwell
in this great earth, blessed by
the Goddess of the beautiful Flower,
the Goddess of Arts and Sciences,
the Goddess of Triumph
and the Goddess who confers fame.

Notes

1. An immense mountain: It is called Mantara.

A hooded serpent: It is known as Vāsuki.

2. Jalandara: Siva, in the hoary past, cast away His wrath against Indra into the sea. It assumed the form of an Asura who came to be called Jalandara. The Asura waxed great in strength and ultimately challenged Siva Himself. At this, Siva drew a sprocket-wheel on earth and bade the Asura to lift it. As he lifted it above his head, it sliced him into two halves. He perished and the wheel was added to Siva's weaponry. Vishnu desired to possess it. At Vēzhimizhalai, he hailed Siva daily with a thousand flowers. One day, Siva caused a flower to vanish. However, Vishnu completed his puja by plucking out one of his eyes and offered it in lieu of the missing flower. Pleased with his puja, Siva gifted to Vishnu, the wheel. This wheel came to be known as Sudarsana.

3. Daksha: Siva married Daksha's daughter called Dākshyāyani. Daksha grew extremely haughty. He slighted Siva and to spite Him, he commenced a *yāga*. Neither Siva nor His Consort was invited to attend the *yāga*. Yet, His Consort insisted that She should attend it and did attend it, Siva's remonstrances notwithstanding. Daksha not only ignored Her but chose to insult Her and Siva too. Dākshyāyani immolated Herself in the fire of Her chastity. Siva bade Vira Bhadra to destroy the *yāga*. This he did. He decapitated Daksha, cut away the hands of Agni and punished all the participants of the *yāga*.

4. The crematory is the Grand Crematorium that emerges to complete the Grand Dissolution (Maha Samhāra). In this crematory the corpses of Vishnu and Brahma get burnt.

6. The invincible weapon is Pāsupata Astra.

7. Tilak(a): "Mark on Hindu's forehead for sectarian distinction or ornament." – Supplement of Words from India....., The Little Oxford Dictionary.

   Tilaka is the hall mark of auspiciousness. Prof. Sundaram Pillai, in his Manonmaniyam, celebrates the tilaka of Saraswati whom he hails as *Tamizh-Anangku*.

10. Karpaka: The celestial wish-yielding tree.

11. The envoi lists the triad of Lakshmi, Saraswati and Durga and also the transcendental Goddess renowned as Rāja Rājeswari.

21. Tirucchivapuram
Thiruvirākam

Adoring many shrines commencing from Naraiyūr Siddhēcchuram the boy-saint arrived at Sivapuram where he sang the following decad which is full of extraordinary significance.

21. திருச்சிவபுரம்
திருவிராகம்

பண்: நட்டபாடை

1. புவம், வளி, கனல், புனல், புவி, கலை, உரை மறை, திரிகுணம், அமர் நெறி
திவம் மலிதரு சுரர் முதலியர் திகழ்தரும் உயிர்அவை, அவைதம
பவம் மலி தொழில்அது நினைவொடு, பதுமநல்மலர்அது மருவிய
சிவனது சிவபுரம் நினைபவர் செழுநிலனினில் நிலைபெறுவரே.

1. Imaging Siva in his consciousness, Brahma who is
ensconced on his goodly Lotus Flower,
sets his concentrated thinking on creation
and evolves into being heaven, air, fire, water, earth
and the Vedas that proclaim the sciences cum arts,
the triad of *gunas*, salvific ways and embodiments
for Devas and all other entia.
They that meditate on Siva's Sivapuram
will flourish well in this uberous earth.

2. மலை பல வளர்தரு புவிஇடை மறை தரு வழி வலி மனிதர்கள்,
நிலை மலி சுரர் முதல் உலகுகள், நிலைபெறு வகை நினைவொடு மிகும்
அலைகடல் நடுவு அறிதுயில் அமர் அரி உருவு இயல் பரன் உறை பதி—
சிலை மலி மதில் — சிவபுரம் நினைபவர் திருமகளொடு திகழ்வரே.

2. Imaging in his consciousness the Fosterer who is Siva,
Vishnu who sleeps his mystic sleep amidst the billowy sea,
sets his concentrated thinking on maintenance
and sustains the earth dight with many a mountain,
the men poised in the Vedic way, the celestial worlds
of greater durablity and all other worlds.
They that meditate the Supreme One's Sivapuram
girt with rocky walls
will abide on earth blessed by the Goddess of Wealth.

3. பழுது இல கடல் புடை தழுவிய படி முதலிய உலகுகள், மலி
குழுவிய சுரர், பிறர், மனிதர்கள், குலம் மலிதரும் உயிர்அவைஅவை
முழுவதும் அழி வகை நினைவொடு முதல் உருவு இயல் பரன் உறை பதி—
செழு மணி அணி — சிவபுரநகர் தொழுமவர் புகழ் மிகும், உலகிலே.

3. The earth surrounded by the flawless oceans
and all other worlds where dwell Devas, *Narakas*,
men and all else; Rudra absorbs these imaging
in his consciousness Maha Rudra who is Siva
and setting his concentrated thought on absorption.
Sivapuram of gemmy splendour is the Supreme One's urbs;
they that adore it will gain accrescent renown.

4. நறை மலிதரும் அளறொடு, முகை, நகு மலர், புகை, மிகு வளர் ஒளி,
நிறை புனல்கொடு, தனை நினைவொடு நியதமும் வழிபடும் அடியவர்
குறைவு இல பதம் அணைதர அருள் குணம் உடை இறை உறை வன பதி—
சிறை புனல் அமர் — சிவபுரம்அது நினைபவர் செயமகள் தலைவரே.

4. Unto the devotees who with their thought centred on Him
adore Him daily in all propriety
with fragrant sandalpaste, buds and burgeoning blossoms,
sacred fumigation, lamps burning bright and holy water,
the Lord confers such beatitude that knows no waning.
Sivapuram of plenteous water dammed by sluices
is the beauteous town of the grace-abounding Lord.
The Goddess of Victory reckons them as Her chief
who meditate on Sivapuram in intense devotion.

5. சினம் மலி அறுபகை மிகு பொறி சிதைதரு வகை வளி நிறுவிய
மனன் உணர்வொடு மலர்மிசை எழுதரு பொருள் நியதமும் உணர்பவர்
தனது எழில் உருஅதுகொடு அடை தகு பரன் உறைவது நகர் — மதில்
கனம் மருவிய — சிவபுரம் நினைபவர் கலைமகள் தர நிகழ்வரே.

5. The Supreme One grants His very form of beauty
to the devotees who by Siva-yoga, have
vanquished the sextuple, internal adversaries –
passion, wrath, miserliness, delusion, hauteur and envy –,
by quelling the pentad of their sense-organs,
and who, poised in pure consciousness, duly and daily
meditate on the Supreme Ens that manifests
in the thousand-petalled Lotus.
They that meditate on the shrine Sivapuram
over the walls of which clouds sail,
will stand blessed by the Goddess of Wisdom.

6. சுருதிகள்பல நல முதல் கலை துகள் அறு வகை பயில்வொடு மிகு
உரு இயல் உலகுஅவை புகழ்தர, வழி ஒழுகும் மெய் உறு பொறி ஒழி
அருதவம் முயல்பவர், தனது அடி அடை வகை நினை அரன் உறை பதி,
திரு வளர் சிவபுரம், நினைபவர் திகழ் குலன் நிலன்இடை நிகழுமே.

6. Hara wills to bless them with the beatitude
of getting oned with His feet, who have cultivated
the many Vedas and the weal-conferring sastras galore,
freed from doubt and flawed understanding,
having quelled their pentad of senses
and who remain poised in the righteous way,
hailed by the world.
The clan of those that think on Sivapuram
of ever-crescent spiritual opulence
will flourish on earth in splendour great.

7. கதம் மிகு கரு உருவொடு உகிர்இடை வடவரை கணகணஎன,
மதம் மிகு நெடுமுகன் அமர் வளைமதிதிகழ் எயிறுஅதன் நுதிமிசை,
இதம் அமர் புவிஅது நிறுவிய எழில் அரி வழிபட, அருள்செய்த
பதம் உடையவன் அமர் சிவபுரம் நினைபவர் நிலவுவர், படியிலே.

7. When Hari, in the dark and wrathful form
of a black cosmic boar held the earth,
its northern mountain perched between his nails
shook in tremor vociferously;
on his crescent-like tusk beneath his
musty and long snout, he upbore gingerly
the (Goddess of) earth.
Even he, the handsome Hari adored Hara here
and stood blessed.
They that think on the shrine at Siva's Sivapuram
will thrive on earth in great excellence.

8. அசைவுஉறு தவ முயல்வினில், அயன் அருளினில், வரு வலிகொடு சிவன்
இசை கயிலையை எழுதரு வகை இருபதுகரம்அவை நிறுவிய
நிசிசரன் முடி உடைதர, ஒருவிரல் பணி கொளுமவன் உறை பதி–
திசை மலி – சிவபுரம் நினைபவர் செழுநிலனினில் நிகழ்வு உடையரே.

8. Blessed with extraordinary puissance which he
gained through a boon from Brahma,
thanks to his painstaking and prolonged *tapas*,
he, with his twenty hands, forcibly lifted up
Siva's abode of Mount Kailas.
By pressing a toe of His, Siva crushed his –
the night-roving Rakshasa's –, heads.
They that meditate on the Lord's shrine at Sivapuram,
celebrated in all the eight directions,
will flourish well on this uberous earth.

9. அடல் மலி படை அரிஅயனொடும் அறிவு அரியது ஓர் அழல் மலிதரு
சுடர்உருவொடு நிகழ்தர, அவர் வெருவொடு துதிஅதுசெய, எதிர்
விடம் மலி களம் நுதல் அமர் கண்அது உடை உரு வெளிபடுமவன் நகர்—
திடம் மலி பொழில் எழில் — சிவபுரம் நினைபவர் வழி புவி திகழுமே.

9. He soared up and up as a blazing column of fire,
unknowable unto Vishnu, endowed with a mighty weapon,
and Brahma too; then they adored Him in dread.
At this He manifested before them, His neck revealing
the venom and His forehead the (third) eye.
They that think on His shrine at Sivapuram dight with
dense gardens thick with stately trees, will
flourish well on this earth; so too their progeny.

10. "குணம் அறிவுகள் நிலைஇல, பொருள் உரை மருவிய பொருள்களும் இல,
திணம்" எனுமவரொடு, செதுமதி மிகு சமணரும், மலி தமது கை
உணல் உடையவர், உணர்வுஅரு பரன் உறைதரு பதி — உலகினில் நல
கணம் மருவிய — சிவபுரம் நினைபவர் எழில் உரு உடையவர்களே.

10. The Buddhists affirm thus: "Neither *gunas* nor knowledge
can last; things phenomenally beheld, and things
talked about as real, are ephemeral; this indeed is the truth."
The Samanas of flawed intellect stand and eat
their food from their cupped palms.
Unto these the Lord-God is unknowable.
They that think on His shrine at Sivapuram
where flourish devotee-throngs,
will come by forms – beautiful to behold.

11. திகழ் சிவபுரநகர் மருவிய சிவன் அடிஇணை பணி சிரபுர—
நகர் இறை — தமிழ்விரகனது — உரை நலம் மலி ஒருபதும் நவில்பவர்,
நிகழ் குலம், நிலம், நிறை திரு, உரு, நிகர் இல கொடை, மிகு சயமகள்,
புகழ், புவி வளர் வழி, அடிமையின் மிகை புணர்தர, நலம் மிகுவரே.

11. Thus has the Adept of Tamil – the Prince of Sirapuram –,
hailed in verse the feet of Siva enshrined
in resplendent Sivapuram.
They that recite these ten verses that are surcharged with weal,
will come by family-renown, demense,
abundant wealth, beautiful form, peerless magnificence,
divine victory, glory, prosperity, righteous way
and progeny to continue traditional servitorship.

Notes

1. The Creator is Siva. His seat indeed is the Lotus. St. Mānickavāchakar hails Him as *Tamarai-cchaivan*. Brahma prays to Siva, in single-minded devotion to animate him and his creation.

2. The Trinity comprises Brahma, Vishnu and Rudra. It is said that Brahma is the creator, Vishnu the sustainer and Rudra the absorber. Truly speaking it is Siva who sustains the sustainer Vishnu.

3. The true Absorber is Siva. He is the Lord of Maha Samhāram (the Great Dissolution) which is known as *Odukkam* in Tamil. It is absorption when everything abides in Siva who is Maha Rudra, in its causal state.

Cf. "He is the hoary One who creates the creator of all things, fosters the one that fosters the created things, And resolves them at the appointed hour." - Tiru Anda-p-Pakuti, Tiruvāchakam.

5. Siva blesses the deserving soul with *Sārupyam*, that is, confers on it His own form.

Siva-yoga: The yoga of breath-control through which supreme serenity is gained.

Malar misai ezhu tharu Porull: Beyond the six *Ādhārās* (psychic centres) is *Brahmarantra* where burgeons the thousand-petalled Lotus. Siva is the Yogi par excellence. By His grace, His devotees pursue yoga with ease.

6. This verse deals with *sāyujyam* which is the gaining of at-one-ment with Siva.

10. gunas: These are three called Satvam, Rajas and Tamas.

22. Tirumaraikkādu
Tiruvirākam

St. Appar and St. Sambandhar hailed the Lord-God at Tiruvoimūr and returned to Maraikkādu. The following decad was sung by the boy-saint in the shrine of Maraikkādu which is referred to as Vedavanam in this decad.

22. திருமறைக்காடு
திருவிராகம்

பண்: நட்டபாடை

1. சிலைதனை நடுஇடை நிறுவி, ஓர் சினம் மலி அரவுஅதுகொடு, திவி—
தலம்மலி சுரர் அசுரர்கள், ஒலி சலசல கடல் கடைவுழி, மிகு
கொலை மலி விடம் எழ, அவர் உடல் குலைதர, அது நுகர்பவன் — எழில்
மலை மலி மதில் புடை தழுவிய மறைவனம் அமர்தரு பரமனே.

1. Planting a mountain in the centre, when with a wrathful
serpent, the sea was churned obstreperously,
the exceedingly cruel venom arose, at which
the heavenly Devas and Asuras quaked in terror.
The Supreme One quaffed it; He is enshrined in
Vedavanam girt with hill-like walls beautiful.

2. கரம் முதலிய அவயவம்அவை கடுவிடஅரவுஅதுகொடு வரு
வரல்முறை அணிதருமவன், அடல் வலி மிகு புலிஅதள்உடையினன்—
இரவலர் துயர் கெடு வகை நினை, இமையவர்புரம் எழில் பெற வளர்
மரம் நிகர் கொடை, மனிதர்கள் பயில் மறைவனம் அமர் தரு பரமனே.

2. In His hands and other limbs He wears fiercely venomous
adders like traditional ornaments which become Him;
He is clad in the skin of a tiger of exceeding belligerence.
The Supreme One is entempled in Maraivanam where flourish
men, munificient like the celestial tree, and who,
for ever, think of annulling the misery of indigent seekers.

3. இழை வளர்தரும் முலை மலைமகள் இனிது உறைதரும் எழில் உருவினன்;
முழையினில் மிகு துயில்உறும் அரி முசிவொடும் எழ, முளரியொடு எழு
கழை நுகர்தரு கரி இரிதரு கயிலையில் மலிபவன் — இருள் உறும்
மழை தவழ்தரு பொழில் நிலவிய மறைவனம் அமர்தரு பரமனே.

3. His beautiful person is concorporate with the Daughter
of the Mountain, of bejeweled breasts.
He is enthroned in Kailas where the tusker that feeds on
lotus, bamboo (shoots) and sugarcane run helter-skelter
on beholding the bestirring and slow rising

of the lion after its long slumber in its cave.
The Supreme One is throned in Maraivanam dight with
gardens over which dark nimbi float.

4. நலம் மிகு திரு இதழிஇன்மலர், நகுதலையொடு, கனகியின் முகை—
பல, சுரநதி, படஅரவொடு, மதி பொதி சடைமுடியினன் — மிகு
தலம் நிலவிய மனிதர்களொடு தவம் முயல்தரும் முனிவர்கள்தம
மலம் அறு வகை மனம் நினைதரு மறைவனம் அமர்தரு பரமனே.

4. His matted crest sports the gracious and weal-conferring
kondrai flowers, the skull that seems to smile,
the blossoms of Datura, the celestial river,
the hooded serpent and the crescent.
The Supreme One is enshrined in Maraivanam,
bent on the annulment of *malas* of the men on earth
and the *munis* who perform *tapas*.

5. கதி மலி களிறுஅது பிளிறிட உரிசெய்த அதிகுணன்; உயர் பசு—
பதிஅதன்மிசை வரு பசுபதி — பலகலைஅவை முறைமுறை உணர்
விதி அறிதரும் நெறி அமர் முனிகணனொடு மிகு தவம் முயல்தரும்
அதி நிபுணர்கள் வழிபட, வளர் மறைவனம் அமர்தரு பரமனே.

5. He is the irreckonably virtuous One who excoriated
the hide of the tusker of (majestic) gait
that trumpeted aloud (in angst and agony).
His mount is the sovereign of bulls and kine.
The Supreme One is enshrined in ever-glorious Maraivanam
adored by the throngs of *munis* who are poised in the way
of cultivating, in all propriety, the scriptures galore,
and the extraordinarily disciplined experts
that practise boundless *tapas*.

6. கறை மலி திரிசிகை படை, அடல் கனல்மழு, எழுதர வெறி மறி,
முறைமுறை ஒலி தமருகம், முடைதலை, முகிழ் மலி கணி, வடமுகம்,
உறைதரு கரன் — உலகினில் உயர் ஒளி பெறு வகை நினைவொடு மலர்
மறையவன் மறைவழி வழிபடும் மறைவனம் அமர்தரு பரமனே.

6. His (octad of) hands sport various weapons:
the blood-stained trident, the flaming and puissant *mazhu*,
the wild-eyed antelope poised for leaping,
the *damaruka* that resounds with rhythmic gradations,
the stinking skull, the *kani* sharp as *mukizh*
and the fire like unto *Vatavāgni*.

The supreme God enshrined in Maraivanam, is hailed
and adored in the Vedic way, by Brahma seated
on the Lotus, with a view to come by
the loftiest light of wisdom in all the worlds.

7. இரு நிலன்அது புனல்இடை மடிதர, எரி புக, எரிஅது மிகு
பெரு வளியினில் அவிதர, வளி கெட, வியன்இடை முழுவது கெட,
இருவர்கள் உடல்பொறையொடு திரி எழில் உரு உடையவன் — இனமலர்
மருவிய அறுபதம் இசை முரல் மறைவனம் அமர்தரு பரமனே.

7. The extensive earth gets swallowed up by the deluge
which is absorbed by fire which again is consumed
by the vastitude of pervading air which, in turn,
is resolved into space: thus, even thus,
the cosmos, in its entirety, ceases to be.
At this Great Dissolution, He, the One of splendorous form,
wears on His person the skeletons of the Two.
The supreme Lord-God who is enshrined in Maraivanam
where the six-footed chafers buzz over
flowers in bunches and hum in mellifluous melody.

8. சனம் வெருஉற வரு தசமுகன் ஒருபதுமுடியொடும் இருபது
கனம் மருவிய புயம் நெரி வகை, கழல்அடியில் ஒர்விரல் நிறுவினன்—
"இனம் மலி கண நிசிசரன் மகிழ்வுஉற அருள்செய்த கருணையன்" என
மன மகிழ்வொடு மறைமுறை உணர் மறைவனம் அமர்தரு பரமனே.

8. He pressed a toe of His ankleted foot and crushed
the ten heads and the twenty, mighty and muscular shoulders
of the ten-visaged Ravana at whose advent men shuddered.
The supreme God is enshrined in Maraivanam where
the Vedic sages ecstatically hail Him thus:
"Behold the merciful Lord who blessed even the night-roving
Rakshasa, the Lord of Asura-hosts."

9. அணி மலர்மகள்தலைமகன், அயன், அறிவு அரியது ஒர் பரிசினில் எரி
திணிதரு திரள் உரு வளர்தர, அவர் வெருஉறலொடு துதிசெய்து
பணிவுஉற, வெளி உருவிய பரன்அவன் — நுரை மலி கடல் திரள் எழும்
மணி வளர் ஒளி வெயில் மிகுதரும் மறைவனம் அமர்தரு பரமனே.

9. The supreme God grew into a dense and soaring column
of fire, passing beyond the vault of heaven, unknowable
to the consort of the bejewelled goddess of the Lotus
and Brahma.

Utterly scared, when these two bowed and paid obeisance
to Him, He manifested before them.
The supreme Lord is entempled in Maraivanam
where the rays of the sun, mingling with the dazzle
of the gems tossed up by the billows of the foamy main,
shine with the splendour of wonder.

10. இயல்வு அழிதர, விது செலவுஉற, இனமயில் இறகு உறு தழையொடு
செயல் மருவிய சிறுகடம் முடி அடை கையர், தலை பறிசெய்து தவம்
முயல்பவர், துவர்படம் உடல் பொதிபவர், அறிவுஅரு பரன்அவன் — அணி
வயலினில் வளை வளம் மருவிய மறைவனம் அமர்தரு பரமனே.

10. Samanas who pursue repugnant ways carry in their hands
slings containing *kamandalas* and go about sweeping
their paths with the bunches of peacock-feathers;
they pluck their hair and essay to perform *tapas*.
Buddhists are heavily robed in ochre vestments.
Unto these, the Supreme One is unknowable.
The supreme God is entempled in Maraivanam the fields
of which teem with pearl yielding chanks.

11. வசைஅறு மலர்மகள் நிலவிய மறைவனம் அமர் பரமனை நினை
பசையொடு, மிகு கலைபல பயில் புலவர்கள் புகழ் — வழி வளர்தரு
இசை அமர் — கழுமலநகர் இறை, தமிழ்விரகனது உரை இயல் வல
இசை மலி தமிழ்ஒருபதும் வலஅவர் உலகினில் எழில் பெறுவரே.

11. The Adept of Tamil – the Prince of Kazhumalam where thrive
the famous poets valiant in glorious scriptures –,
has, in abounding love, sung the Supreme One who is
enshrined in Maraivanam – the abode
of the flawless goddess on the Lotus.
They that are valiant in these ten verses of melodious airs
will flourish on earth in wondrous splendour.

Notes

1. Tirumaraikkādu is the one holy town which is hailed by the entire Tevāram, i.e. , by Tirummurais 1 to 7.
2. The celestial tree is Karpaka.
3. The elephant's dread of the lion is proverbial.
4. The malas are three in number, they being Ānavam, Kanmam and Mayai.

5. The name Pasupati occurs twice in this verse. The first one refers to Rishaba Deva, the mount of Siva. The second refers to Siva who is the Lord of all souls. The Tevāram refers to the soul by the word pasu. To my knowledge, the word Ānmā (Skt. Āthmā) occurs only once in the Tevāram. This word is used by St. Appar in his Tiruvotriyūr hymn.

6. Mazhu: It refers to the burning rod, a weapon of Siva's. It also means the battle-axe of Siva.

   The antelope: Siva holds this in His hand. Iconography depicts it as a fawn, about to leap.

   The damaruka: Known as *tudi* in Tamil. A small drum resembling an hour-glass.

   Kani: Also known as Kanicchi. This sharp weapon is commonly known as Kuntāli or Kuntam.

   Mukizh: Bud. Its pointed tip looks sharp.

   Vatavāgni: The fire abiding in the ocean and maintaining its water-level. During the Geat Dissolution, this Agni which has the form of a mare fiercely rages and ultimately causes the waters to vaporise. Thus takes place the cosmic destruction.

7. The Two: Vishnu and Brahma.

8. Nisicharan: The night-rover, a Rakshasa.

10. The ways of the Samanas and the Buddhists are advisedly repugnant to the Vedas. Such repugnance forms the basis of their faiths. Again, these are confirmed atheists.

11. Virakan: The skilled one, an adept.

23. Tirukkolakkā

Tirukkolakkā is the holy place which the boy-saint visited the next day after his theophany. It is here the Lord gifted to him a pair of auric cymbals inscribed with the Panchākshara. He came by this gift after completing his decad (which is as follows), keeping time with the clap of his hands.

23. திருக்கோலக்கா

பண்: தக்கராகம்

1. மடையில் வாளை பாய, மாதரார்
குடையும் பொய்கைக் கோலக்கா உளான்
சடையும், பிறையும், சாம்பல்பூச்சும், கீள்—
உடையும், கொண்ட உருவம் என்கொலோ?

1. The Lord-God is entempled in Kolakkā in the pool of which
damsels dive and sport, causing
vālai fish leap over the sluice.
All matted is His crest in which doth rest the crescent;
His body is bedaubed with the (holy) ash;
He is clad in a *kēll*-garment.
What may, indeed, His form be?

2. பெண் தான் பாகம்ஆக, பிறைச் சென்னி
கொண்டான், கோலக்காவு கோயிலாக்
கண்டான், பாதம் கையால் கூப்பவே,
உண்டான் நஞ்சை, உலகம் உய்யவே.

2. A Woman is part of Him; He wears the crescent in His crest;
He has chosen Kolakkā as His shrine.
As His feet were adored with folded palms
He quaffed the venom and the worlds thrive.

3. பூண் நல் பொறி கொள் அரவம், புன்சடை,
கோணல்பிறையன், குழகன், கோலக்கா
மாணப் பாடி, மறை வல்லானையே
பேண, பறையும், பிணிகள் ஆனவே.

3. He is adorned with a speckled snake; He wears on His
ruddy matted hair a curved crescent.
Celebrate Kolakkā in song – the shrine of the ever-young One
who is the Lord-Author of the Vedas.
Illth and illnesses will vanish.

4. தழுக் கொள் பாவம் தளர வேண்டுவீர்!
மழுக் கொள் செல்வன், மறி சேர் அம் கையான்,
குழுக் கொள் பூதப்படையான், கோலக்கா
இழுக்கா வண்ணம் ஏத்தி வாழ்மினே!

4. You who desire to get rid of your intrenching sins,
you will flourish well; hail without fail, the Lord
of Kolakkā, the opulent One that wields a *mazhu*
the One whose beauteous palm sports a fawn
and who is the Lord of the *Bhūta-Hosts*.

5. மயில் ஆர் சாயல் மாது ஓர்பாகமா,
எயிலார் சாய எரித்த எந்தைதன்
குயில் ஆர் சோலைக் கோலக்காவையே
பயிலா நிற்க, பறையும், பாவமே.

5. Sins will fritter away, if you constantly hail Kolakkā
in the gardens of which *kuyils* abound;
it is Siva's own shrine who is concorporate with Her
of pea-fowl mien.
He is our Father who gutted with fire the hostile citadels.

6. வெடிகொள் வினையை வீட்ட வேண்டுவீர்!
கடி கொள் கொன்றை கலந்த சென்னியான்,
கொடி கொள் விழவு ஆர் கோலக்காவுள் எம்
அடிகள், பாதம் அடைந்து வாழ்மினே!

6. Ye desirous of routing your ramiferous *karma*,
reach the feet of our Lord-God – the One that wears
on His head the fragrant *kondrai*, the One
whose shrine is Kolakkā marked by
flying flags, feasts and festivities.
Hail His salvific feet and flourish well.

7. நிழல் ஆர் சோலை நீலவண்டுஇனம்,
குழல் ஆர், பண்செய் கோலக்கா உளான்
கழலால் மொய்த்த பாதம் கைகளால் —
தொழலார் பக்கல் — துயரம் இல்லையே.

7. He is entempled in Kolakkā rich in umbrageous gardens
where blue bees hum fluten music.
Misery comes nowhere near unto them that adore
His ankleted feet with folded palms.

8. எறி ஆர் கடல் சூழ் இலங்கைக் கோன்தனை
முறி ஆர் தடக்கை அடர்த்த மூர்த்திதன்
குறி ஆர் பண்செய் கோலக்காவையே
நெறியால் — தொழுவார் வினைகள் நீங்குமே.

8. He is the Mūrti that broke the mighty arms of the King
of Lanka which is girt with the sea of breakers.
They that duly adore His Kolakkā where tuneful songs abound
will stand freed of their *karma*.

9. நாற்றமலர்மேல் அயனும், நாகத்தில்
ஆற்றல் அணைமேலவனும், காண்கிலா,
கூற்றம் உதைத்த, குழகன் — கோலக்கா
ஏற்றன் — பாதம் ஏத்தி வாழ்மினே!

9. He is the ever-young One, unbeholdable by Brahma
on the Lotus fragrant, and Vishnu recumbent
on his bed of puissant Snake; He kicked Death to death.
The Bull-Rider's shrine is Kolakkā; hail His feet and thrive well.

10. பெற்ற மாசு பிறக்கும் சமணரும்,
உற்ற துவர் தோய் உருஇலாளரும்,
குற்றநெறியார் கொள்ளார் கோலக்காப்
பற்றிப் பரவ, பறையும், பாவமே.

10. Samanas who conceal not their dirt-laden bodies
and the Buddhists who show not their forms
covered by ochre vestments, follow sin-ridden ways.
If the Lord-God of Kolakkā who is unacceptable
to these, is hailed in binding devotion,
sins will fritter away.

11. நலம் கொள் காழி ஞானசம்பந்தன்,
குலம் கொள் கோலக்கா உளானையே
வலம் கொள் பாடல் வல்ல வாய்மையார்,
உலம் கொள் வினை போய், ஓங்கி வாழ்வரே.

11. Gnānasambandhan of Kāzhi who is blessed
with weal and well-being, hath sung
of the Lord of Kolakkā where dwell men of lofty clans.
The true ones that are valiant in these psalms that confer
prowess, will live loftily, rid of their hill-like *karma*.

Notes

1. Vālai: Scabbard-fish.

   Keell: Strip of cloth used as waist-band. From this is suspended the loin-cloth (kovanam) to cover the male genitals.

2. The Venom: Known as Hālahāla in Sanskrit. Its Tamil equivalent is Ālam.

3. Kuzhakan: Lord Siva is an Azhakan (the handsome One) as well as a Kuzhakan (the ever-young One).

4. Thazhu: Scar.

   Tazhukkoll pāvam: Sins intrenched with scars.

5. Kuyil: The Indian cuckoo. It is symbolic of Siva-yogi.

6. Sikāzhi is ever pervaded by a festive atmosphere.

8. The word 'kuri' refers to *swara-sthānas*. Swara is the base of music. It is also known as *sruti*.

9. The Snake: Ādi-Sesha with a thousand hoods.

11. The resultants of deeds get piled up day by day. Karma is therefore described as hill-like.

24. Sēkāzhi

24. சீகாழி

பண்: தக்கராகம்

1. “பூ ஆர் கொன்றைப் புரிபுன்சடை ஈசா!
காவாய்!” என நின்று ஏத்தும் காழியார்,
மேவார் புரம்மூன்று அட்டார்அவர்போல்ஆம்—
பா ஆர் இன்சொல் பயிலும் பரமரே.

1. He is the import of the hymns compact of sweet words;
Of yore, He smote the triad of hostile citadels;
“O God whose strands of ruddy matted hair are decked
with burgeoning *kondrai* blossoms! Save us!”
Thus is He of Kāzhi hailed and implored.

2. “எந்தை!” என்று, அங்கு இமையோர் புகுந்து ஈண்டி,
கந்தமாலைகொடு சேர் காழியார்,
வெந்தநீற்றர், விமலர் அவர்போல்ஆம்—
அந்தி நட்டம்ஆடும் அடிகளே.

2. The celestials foregather and hail Him thus: “O our Father!”
He is of Kāzhi and He indeed is the *Vimalan* decked
with fragrant garlands who wears the burnt ash.
He is the Lord-God who enacts the *Santya Natanam*.

3. தேனை வென்ற மொழியாள் ஒருபாகம்,
கானமான் கைக் கொண்ட காழியார்,
வானம் ஓங்கு கோயிலவர்போல்ஆம்—
ஆனஇன்பம்ஆடும் அடிகளே.

3. He is concorporate with Her whose words excel the sweetness
of melis; He, the Lord of Kāzhi sports in His hand
a sylvan antelope.
His indeed is the sky-vaulting shrine.
He is the Lord-God who enacts the Dance of Bliss.

4. மாணா வென்றிக் காலன் மடியவே
காணா மாணிக்கு அளித்த காழியார்,
நாண் ஆர் வாளி தொட்டார்அவர்போல்ஆம்—
பேணார் புரங்கள் அட்ட பெருமானே.

4. The Lord of Kāzhi graced the *Brahmachāri* with endless life,
by doing away with Yama of picayune victory.
He indeed is the Lord who unleashed the dart
from His bow and smote the hostile citadels.

5. மாடே ஓதம் எறிய, வயல் செந்நெல்
காடு ஏறிச் சங்கு ஈனும் காழியார்,
வாடா மலராள் பங்கர்அவர்போல் ஆம்—
ஏடார் புரம்மூன்று எரித்த இறைவரே.

5. Chanks thrown up on the sides of the shore by the waves,
crawl into *sennel*-fields of Kāzhi to deliver their pearls.
The Lord of Kāzhi is concorporate with Her of fadeless flowers;
He is the Lord-God who burnt the three flawed citadels.

6. கொங்கு செருந்தி கொன்றைமலர் கூடக்
கங்கை புனைந்த சடையார், காழியார்,
அம் கண் அரவம் ஆட்டுமவர்போல்ஆம்—
செங்கண் அரக்கர் புரத்தை எரித்தாரே.

6. The Lord of Kāzhi wears on His matted crest *kongku,*
serunti and *kondrai* flowers, along with the Ganga.
He indeed is the One that causes the snake
of witching eyes to dance.
Lo, He burnt the citadels of the red-eyed Asuras.

7. கொல்லை விடைமுன் பூதம் குனித்து ஆடும்
கல்லவடத்தை உகப்பார் காழியார்,
அல்ல இடத்தும் நடந்தார்அவர்போல்ஆம்—
பல்லஇடத்தும் பயிலும் பரமரே.

7. His *Bhūtas* bend and dance before the Bull of *Mullai*;
He of Kāzhi relishes the resonance of *kallavatam*.
The Supreme One visits all places including the ones
where He is not welcome; such indeed is His grace.

8. எடுத்த அரக்கன் நெரிய, விரல் ஊன்றி,
கடுத்து, முரிய அடர்ந்தார், காழியார்;
எடுத்த பாடற்கு இரங்குமவர்போல்ஆம்—
பொடிக் கொள் நீறு பூசும் புனிதரே.

8. The Lord of Kāzhi pressed His toe in wrath and thus crushed
and fractured the Rakshasa who lifted up (His Mountain).
He did relent, when he hymned and hailed Him.
He is the holy One who adorns Himself with the powder of ash.

9. ஆற்றல் உடைய அரியும் பிரமனும்
தோற்றம் காணா வென்றிக் காழியார்,

ஏற்றம் ஏறு அங்கு ஏறுமவர்போல்ஆம்—
கூற்றம் மறுகக் குமைத்த குழகரே.

9. The form of the victorious One of Kāzhi is unknowable
to the mighty Hari and Brahma.
He indeed is the Rider of the lofty Bull;
He is the ever-young One that smote Yama.

10. பெருக்கப் பிதற்றும் சமணர் சாக்கியர்
கரக்கும் உரையை விட்டார், காழியார்,
இருக்கின் மலிந்த இறைவர்அவர்போல்ஆம்—
அருப்பின் முலையாள் பங்கத்து ஐயரே.

10. He is untouched by the deceitful words of the Samanas
and the Buddhists – the chronic blabber mouths.
The great One is concorporate with Her whose breasts are lotus-buds;
He indeed is the Lord-Author of the Vedas.

11. கார் ஆர் வயல் சூழ் காழிக் கோன் தனைச்
சீர் ஆர் ஞானசம்பந்தன் சொன்ன
பாரார் புகழப் பரவ வல்லவர்
ஏர் ஆர் வானத்து இனிதா இருப்பரே.

11. The glorious Gnānasambandhan has sung of the King
of Kāzhi which is surrounded by watery fields.
They that so recite his hymns that the world applauds them
will sweetly abide at the Empyrean.

Notes

2. Santya Natanam: This dance is enacted by Siva during the hour of *Pradosham* for the upliftment of all entia. This is witnessed by all the heavenly gods too.

3. The Ānanda Tāndavam: The Dance of Bliss: This can be enacted by Siva alone.

4. Brahmachāri: Markandeya, the eternal bachelor.

   Kānā Māni: The bachelor who sees not: Markandeya sees Siva only. The Sivagnāna Siddhiyār says: "They behold the Supreme One and never the phenomenal world."

6. Kongku: Hopea parviflora.

Serunti: Ochna squarrosa.

Kondrai: Indian Laburnum.

7. Mullai: The pastoral region. The Bull of Mullai is Siva's mount. He rides it when He goes seeking alms. His Bhūta-Hosts precede the Bull, dancing.

Kallavatam: A kind of drum.

8. He did relent: Siva punishes men for transgression. When sinners rue their conduct, Siva showers His grace on them. Siva is supremely merciful. Not so the Gods of the Semitic faiths.

25. Tirucchemponpalli

The boy-saint adored the Lord at Mayilāduthurai and Vilanakar and arrived at Cemponpalli where he sang the following decad.

25. திருச்செம்பொன்பள்ளி

பண்: தக்கராகம்

1. மரு ஆர் குழலிமாது ஓர்பாகம்ஆய்,
திரு ஆர் செம்பொன்பள்ளி மேவிய,
கரு ஆர் கண்டத்து, ஈசன் கழல்களை
மருவாதவர்மேல் மன்னும், பாவமே.

1. Sins will cling to them that do not adore and gain
at-one-ment with the ankleted feet of the Lord-God
whose throat is dark with the venom, and who is concorporate
with Her of fragrant locks.
He is entempled in Grace-abounding Cemponpalli.

2. வார் ஆர் கொங்கை மாது ஓர்பாகம்ஆய்,
சீர் ஆர் செம்பொன்பள்ளி மேவிய,
ஏர் ஆர் புரிபுன்சடை, எம் ஈசனைச்
சேராதவர்மேல் சேரும், வினைகளே.

2. *Kārmic* consequences will get attached to them that do not
hail and gain at-one-ment with our Lord-God
of beautiful strands of ruddy matted hair, who is
concorporate with Her whose breasts
are cinctured with a breast-band.
At glorious Cemponpalli He is entempled.

3. வரை ஆர் சந்தோடு அகிலும் வர பொன்னித்
திரை ஆர் செம்பொன்பள்ளி மேவிய,
நரை ஆர் விடை ஒன்று ஊரும், நம்பனை
உரையாதவர்மேல் ஒழியா, ஊனமே.

3. Flawed embodiment cannot be got rid of by them
who do not magnify the supremely desirable One,
the Rider of the argent Bull and who is enshrined
in Cemponpalli on the banks of the billowy Ponni
that flows rolling, carrying in its current
the trees of sandalwood and eaglewood of the hills.

4. மழுவாள் ஏந்தி, மாது ஓர்பாகம்ஆய்,
செழு ஆர் செம்பொன்பள்ளி மேவிய,
எழில் ஆர் புரிபுன்சடை, எம் இறைவனைத்
தொழுவார்தம்மேல் – துயரம் இல்லையே.

4. Their misery ends when they adore our Lord-God
of beauteous strands of ruddy matted hair, the wielder
of a shiny *mazhu* who concorporate with His
Consort is entempled in fecund Cemponpalli.

5. மலையான்மகளோடு உடன்ஆய் மதில் எய்த
சிலை ஆர் செம்பொன்பள்ளியானையே
இலை ஆர் மலர் கொண்டு, எல்லி நண்பகல்,
நிலையா வணங்க, நில்லா, வினைகளே.

5. *Kārmic* consequences will leave them, that without fail,
hail, during night and day, with leaves and flowers,
the Lord-God who smote with His bow of Mountain
the walled citadals and who concorporate with
the Mountain's Daughter abides at Cemponpalli.

6. அறை ஆர் புனலோடு அகிலும் வர பொன்னிச்
சிறை ஆர் செம்பொன்பள்ளி மேவிய,
கறை ஆர் கண்டத்து, ஈசன் கழல்களை
நிறையால் வணங்க, நில்லா, வினைகளே.

6. *Kārmic* consequences will flee from them who in deep devotion
hail the ankleted feet of the Lord-God whose throat
holds the venom and who is enshrined in Cemponpalli
on the banks of the Ponni that rolls
uproariously with eaglewood.

7. பை ஆர் அரவு ஏர் அல்குலாளொடும்
செய் ஆர் செம்பொன்பள்ளி மேவிய,
கை ஆர் சூலம் ஏந்து, கடவுளை
மெய்யால் வணங்க, மேவா, வினைகளே.

7. Their *Kārmic* consequences cease to be, when they prostrate
before the Lord-God in adoration; He is the One
whose hand wields the trident; He is concorporate
with Her whose beautiful forelap is like unto
the hood of a snake of venomous sacs.
He abides at Cemponpalli abounding in uberous fields.

8. வான் ஆர் திங்கள் வளர்புன்சடை வைத்து,
தேன் ஆர் செம்பொன்பள்ளி மேவிய,
ஊன்ஆர்தலையில் பலி கொண்டு உழல் வாழ்க்கை
ஆனான் கழலே அடைந்து வாழ்மினே!

8. Thrive well reaching the ankleted feet of the One
who roams about receiving alms in a skull
to which flesh is still sticking, and who
sporting the heavenly moon on His ever-growing, ruddy
matted hair, abides at honey-sweet Cemponpalli.

9. கார் ஆர் வண்ணன், கனகம் அனையானும்,
தேரார் – செம்பொன்பள்ளி மேவிய,
நீர் ஆர் நிமிர்புன்சடை, – எம் நிமலனை
ஓராதவர்மேல் ஒழியா, ஊனமே.

9. Flawed embodiment cannot be got rid of by them
that have not experienced Him that sports in His
ruddy and erect strands of matted hair, the river.
Unto nimbus-hued Vishnu and auric-hued Brahma
He, the *Ninmalan*, is unknowable.
He is entempled in Cemponpalli.

10. "மாசு ஆர் உடம்பர், மண்டைத் தேரரும்,
பேசா வண்ணம் பேசித் திரியவே,
தேசு ஆர் செம்பொன்பள்ளி மேவிய
ஈசா" என்ன, நில்லா, இடர்களே.

10. Troubles end when He is hailed thus:
"May the Samanas of dirty bodies and the Buddhists
who tote begging-bowls indulge in unbēcoming words.
You, indeed, are the Lord-God entempled in radiant Cemponpalli!"

11. நறவு ஆர் புகலி ஞானசம்பந்தன்
செறு ஆர் செம்பொன்பள்ளி மேயானைப்
பெறும்ஆறு இசையால் பாடல் இவைபத்தும்
உறுமா சொல்ல, ஓங்கி வாழ்வரே.

11. Gnānasambandhan of Pukali where flourish
melliferous gardens galore, hath sung of Him who is
enshrined in Cemponpalli surrounded by fields,
to enable the securing of His grace.
They that sing these tunefully as befits their ability,
will flourish magnificently.

Notes

1. Cemponpalli is currently known as Cemponārkoyil. The message of this decad is this. Unless one gets freed from one's karma, one cannot hope for salvation at all. The boy-saint is infinitely merciful. He shows us the way. It is upto us to travel on it in cheerful godliness.

   Maruvārkuzhali: The Goddess of this shrine is so named.

   It means: "She of fragrant locks."

3. The Ponni: The Cauvery. The Greeks referred to this river as the golden river.
4. Misery: Embodied life is misery indeed. It can be conquered only through prayer and service.
5. Night and day: That is, at the hours ordained during night and day.
6. rolls uproariously: The Cauvery of the olden times was very vast and its current very forceful.
9. The strands of the Lord's matted hair are so bound that they constitute His crown.
11. Singing hymns is always salvific.

26. Tirupputthūr

Adoring at many shrines in the Pandya realm, the boy-saint arrived at Āppanūr and eventually came to Tirupputthūr where he sang the following decad.

26. திருப்புத்தூர்

பண்: தக்கராகம்

1. வெங் கள் விம்மு வெறி ஆர் பொழில் — சோலை
திங்களோடு திளைக்கும் திருப்புத்தூர்,
கங்கை தங்கும் முடியார் அவர்போலும்—
எங்கள் உச்சி உறையும் இறையாரே.

1. The Lord-God abides in our heads; He is the One
of matted hair where rests the Ganga.
He presides over Tirupputthūr, the fragrant groves
and gardens of which abound in honey,
and are laved by the delicious moon-beams.

2. வேனல் விம்மு வெறி ஆர் பொழில் — சோலைத்
தேனும் வண்டும் திளைக்கும் திருப்புத்தூர்,
ஊனம் இன்றி உறைவார் அவர்போலும்—
ஏனமுள்ளும் எயிறும் புனைவாரே.

2. He wears on His person the tusks and the teeth of the Hog;
He, indeed, abides joyously in flawless Tirupputthūr in whose
groves and gardens fragrant flowers burgeon during summer
and bees and chafers flourish in delight.

3. பாங்கு நல்ல வரிவண்டு இசை பாட,
தேம் கொள் கொன்றை திளைக்கும் திருப்புத்தூர்,
ஓங்குகோயில் உறைவார் அவர்போலும்—
தாங்கு திங்கள் தவழ் புன்சடையாரே.

3. His ruddy matted hair supports the crawling crescent;
He abides in His lofty shrine at Tirupputthūr
adorned with melliferous *kondrai* flowers
around which bees of goodly stripes buzz in delight.

4. நாற விண்ட நறுமாமலர் கவ்வி,
தேறல் வண்டு திளைக்கும் திருப்புத்தூர்,
ஊறல் வாழ்க்கை உடையார் அவர்போலும்—
ஏறு கொண்ட கொடி எம் இறையாரே.

4. Our Lord-God whose flag sports the signum of the Bull
is a regular Resident of Tirupputthūr in the gardens
of which bees bend the great and fragrant flowers
and revel in nectarine delight.

5. இசை விளங்கும் எழில் சூழ்ந்து, இயல்புஆகத்
திசை விளங்கும் பொழில் சூழ் திருப்புத்தூர்,
பசை விளங்கப் படித்தார் அவர்போலும்—
வசை விளங்கும் வடி சேர் நுதலாரே.

5. The Lord's beautiful crest sports a woman; He presides
over the famous and lovely Tirupputthūr
surrounded by gardens on all its four sides.
He causes the love of His adorers to get increased.

6. வெண் நிறத்த விரையோடு அலர் உந்தி,
தெண் நிறத்த புனல் பாய் திருப்புத்தூர்,
ஒண்நிறத்த ஒளியார் அவர்போலும்—
வெண் நிறத்த விடை சேர் கொடியாரே.

6. The flag of the Lord sports the signum of an argent Bull;
He, indeed, is the Light of white effulgence; He presides
over Tirupputthūr beside which flows the lucid river
laden with white-hued and fragrant flowers.

7. நெய்தல், ஆம்பல், கழுநீர், மலர்ந்து எங்கும்
செய்கள் மல்கு சிவனார் திருப்புத்தூர்,
தையல் பாகம் மகிழ்ந்தார் அவர்போலும்—
மையுண் நஞ்சம் மருவும் மிடற்றாரே.

7. Lord Siva's Tirupputthūr is rich in fields abounding
in burgeoning *neythal, āmpal* and *kazhunēr*.
His throat holds the dark-hued venom; He, indeed,
is happily concorporate with His Consort.

8. கருக்கம்எல்லாம் கமழும் பொழில்— சோலைத்
திருக் கொள் செம்மை விழவு ஆர் திருப்புத்தூர்
இருக்க வல்ல இறைவர் அவர்போலும்—
அரக்கன் ஒல்க விரலால் அடர்த்தாரே.

8. He pressed with His toe the Rakshasa who writhed in pain;
He abides at Tirupputhūr abounding in groves and
gardens that perfume the clouds; in His urbs
are celebrated goodly and grace-abounding festivals.

9. மருவி எங்கும் வளரும் மடமஞ்ஞை
தெருவுதோறும் திளைக்கும் திருப்புத்தூர்ப்
பெருகி வாழும் பெருமான் அவன்போலும்—
பிரமன் மாலும் அறி!யாப் பெரியோனே.

9. He is the great One unknowable to Brahma and Vishnu;
as the Lord-God of accrescent glory He presides over
Tirupputthūr in the streets of which
bashful peafowls throng in joy.

10. கூறை போர்க்கும் தொழிலார், அமண், கூறல்
தேறல் வேண்டா; தெளிமின்! திருப்புத்தூர்,
ஆறும் நான்கும் அமர்ந்தார் அவர்போலும்—
ஏறு கொண்ட கொடி எம் இறையாரே.

10. Our God's flag sports the signum of the Bull; the Lord
of Tirupputthūr is indeed the six Angas and the four Vedas.
Ignore the utterances of the heavily-clad Buddhists
and the (naked) Samanas. Stand clarified.

11. நல்ல கேள்வி ஞானசம்பந்தன்
செல்வர் சேடர் உறையும் திருப்புத்தூர்ச்
சொல்லல் பாடல் வல்லார்தமக்கு என்றும்
அல்லல் தீரும்; அவலம் அடையாவே.

11. They that master the songs sung by Gnānasambandhan –
blessed with salvific and scriptural knowledge –,
on the lofty and opulent Lord-God of Tirupputthūr,
will stand freed of troubles; grief will not touch them.

Notes

2. The Hog: The cosmic Boar. It was an avatar of Vishnu. However when the Boar grew exceedingly haughty, Siva was obliged to quell it. He smote it and wore on His person its tusks and teeth.

4. ūral: According to Pandita Vidwan T.V.Gopala Ayyar, this word means 'getting habituated." Siva is so attached to Tirupputthur, that He abides there as its regular resident.

5. Vasai: A woman; here the reference is to the Ganga.

6. Siva is always hailed as the white and effulgent Light.

7. Neythal: Water-lily.

Āmpal: Lily.

Kazhunēr: Purple/blue water-lily.

8. Karukkam: It means (1) cloud and (2) *ilantai* tree. The translation conveys the first meaning. If the second meaning is preferred, the idea conveyed is that Tirupputthūr is rich in jujube trees.

10. The six Angas: (1) Mantras, (2) Vyakaranam (Grammar), (3) Nigantu (Glossary), (4) Chhandopisitam (Metres), (5) Niruktam (Etymology) and (6) Jyotisham (Astronomy).

The four Vedas: Rg, Yajur, Sāma and Atharvana Vedas.

27. Tiruppunkūr

After hailing the Lord-God at Tirunindriyūr and Nidūr, the boy-saint arrived at Tiruppunkūr where he sang the following decad.

27. திருப் புன்கூர்

பண்: தக்கராகம்

1. முந்தி நின்ற வினைகள்அவை போகச்
சிந்தி, நெஞ்சே! சிவனார் திருப் புன்கூர்;
அந்தம் இல்லா அடிகள்அவர்போலும்—
கந்தம் மல்கு கமழ் புன்சடையாரே.

1. Meditate on Lord Siva's Tiruppunkūr to get rid of
the confronting *kārmic* consequences.
He indeed is the aeviternally great One whose strands
of ruddy *matted* hair are odoriferous.

2. மூவர்ஆய முதல்வர், முறையாலே
தேவர்எல்லாம் வணங்கும் திருப் புன்கூர்
ஆவர், என்னும் அடிகள் அவர்போலும்—
ஏவின் அல்லார் எயில்மூன்று எரித்தாரே.

2. He indeed is the great One who is duly adored by
the Devas in His shrine at Tiruppunkūr.
He is the Primal One, who in sooth, is the Three;
with a dart He gutted with fire the three hostile citadels.

3. பங்கயங்கள் மலரும் பழனத்துச்
செங்கயல்கள் திளைக்கும் திருப் புன்கூர்,
கங்கை தங்கு சடையார் அவர்போலும்—
எங்கள் உச்சி உறையும் இறையாரே.

3. He is the God enshrined in our heads; He, indeed, is the One
in whose strands of ruddy matted hair the Ganga rests.
He presides over Tiruppunkūr in whose fields teeming
lotuses burgeon and shapely *kayals* leap.

4. கரை உலாவு கதிர் மா மணிமுத்தம்
திரை உலாவு வயல் சூழ் திருப் புன்கூர்,
உரையின் நல்ல பெருமான்அவர்போலும்—
விரையின் நல்ல மலர்ச்சேவடியாரே.

4. He, indeed, is the goodly and renowned God;
His salvific feet are like ruddy suaveolent lotus.
He presides over Tiruppunkūr in the ridges of whose fields
great gems of lustrous rays abound
and margaritaceous chanks ride through wavelets.

5. பவழவண்ணப் பரிசு ஆர் திருமேனி
திகழும் வண்ணம் உறையும் திருப் புன்கூர்
அழகர் என்னும் அடிகள் அவர்போலும்—
புகழ நின்ற புரிபுன்சடையாரே.

5. He is the great One yclept *Azhakar*; He who is hailed
by all, has strands of ruddy matted hair in His crest.
His divine frame blazes with coralline brilliance.
He presides over Tiruppunkūr in all splendour.

6. தெரிந்து இலங்கு கழுநீர் வயல், செந்நெல்
திருந்த நின்ற வயல், சூழ் திருப் புன்கூர்ப்
பொருந்தி நின்ற அடிகள்அவர்போலும்—
விரிந்துஇலங்குசடை வெண்பிறையாரே.

6. He sports the white crescent on His spreading, shiny
and matted hair; He, indeed, is the great One who
fittingly abides at Tiruppunkūr girt with fecund fields,
rich in *sennel* and teeming with *kazhunēr* flowers.

7. பாரும் விண்ணும் பரவித் தொழுது ஏத்தும்
தேர் கொள் வீதி விழவு ஆர் திருப் புன்கூர்,
ஆர நின்ற அடிகள் அவர்போலும்—
கூரம் நின்ற எயில்மூன்று எரித்தாரே.

7. He is the great One who becomingly abides at Tiruppunkūr,
in the festive streets of which chariots ply,
hailed and adored by men on earth and celestial Devas.
Lo, He gutted with fire the three horrific citadels.

8. மலைஅதனார் உடைய மதில்மூன்றும்
சிலைஅதனால் எரித்தார் – திருப் புன்கூர்த்
தலைவர், வல்ல அரக்கன் தருக்கினை
மலைஅதனால் அடர்த்து மகிழ்ந்தாரே.

8. He burnt with a bow the three citadels of warring Asuras;
The Lord of Tiruppunkūr crushed the pride

of the valiant Rakshasa, by pressing His toe
on the mountain and felt happy (when he rued his conduct).

9. நாட வல்ல மலரான், மாலும்ஆய்த்
தேட நின்றார், உறையும் திருப் புன்கூர்
ஆட வல்ல அடிகள் அவர்போலும்—
பாடல்ஆடல் பயிலும் பரமரே.

9. He stood beyond the quest of him of the Lotus
that sought Him, and Vishnu. He is of Tiruppunkūr;
He indeed is the Master of Dance; the supreme One
doth sing and dance with artless art.

10. குண்டு முற்றிக் கூறை இன்றியே
பிண்டம் உண்ணும் பிராந்தர் சொல் கொளேல்!
வண்டு பாட மலர் ஆர் திருப் புன்கூர்க்
கண்டு தொழுமின், கபாலிவேடமே!

10. Listen not to the words of the mad and corpulent ones
who, standing nude, swallow their food.
Behold and adore the Kapāli-form of the Lord-God
of flower-rich Tiruppunkūr where bees bombilate.

11. மாடம் மல்கு மதில் சூழ் காழி மன்,
சேடர் செல்வர் உறையும் திருப் புன்கூர்
நாட வல்ல ஞானசம்பந்தன்,
பாடல்பத்தும் பரவி வாழ்மினே!

11. The Prince of Kāzhi rich in storeyed mansions –
Gnānasambandhan who seeks the weal of the world –,
hath sung on Tiruppunkūr where dwell the great ones
of spiritual opulence.
Flourish well chanting these ten hymns.

Notes

1. Odoriferous: The fragrance is known as *Siva-manam*. It is a sanctifying and soul-uplifting fragrance.
2. The Three: Brahma, Vishnu and Rudra. Siva acts as these three. It is called *Sambu Paksha*. Siva animates these and appoints them to perform their ordained task. This is called *Anu Paksha*.
3. our heads: When the heart is upright and pure, the head becomes a shrine.

4. Azhakar: The Goddess of Tiruppunkūr bears the name Cokkanāyaki (the Lady who is beautiful). Her Consort is Cokkanāthan (the Lord who is handsome). Cokkar and Azhakar are synonyms. The beauty of the Lord knows no fading.

7. வீதி : (*Vēdi*): That indeed is the *vēdi* where chariots ply. It is diferent from தெரு (*theru*).

8. Siva was happy when the sinner rued his conduct. Not only that. He even blessed the sinner with rare gifts.

9. Siva is Nataraja (Ātalvallān in Tamil). It is through His dance He enacts His fivefold activity.

10. The tenth verse usually debunks both the Samana and the Buddhist to pillory and derision. However, in this decad, the Buddhist is not mentioned.

11. The envoi ends with a fiat which is a blessing. Every one is born indebted, in more ways than one. One such debt is called *Rishi-k-katan*. This debt is discharged when one cultivates the works of sages, saints and seers.

28. Tirucchotrutthurai

Having adored the Lord at Kandiyūr, the boy-saint proceeded to Tirucchotrutthurai. The following decad was sung by him on his way to the holy shrine.

28. திருச்சோற்றுத்துறை

பண்: தக்கராகம்

1. செப்பம் நெஞ்சே! நெறி கொள்; சிற்றின்பம்
துப்பன் என்னாது, அருளே துணைஆக,
ஒப்பர் ஒப்பர் பெருமான், ஒளி வெண்நீற்று
அப்பர், சோற்றுத்துறை சென்று அடைவோமே.

1. O heart, say not that the due and proper sexual congress
prompted by volition, is to be enjoyed; be guided by Grace.
The Lord-God has equal none, save Himself; He is our Father
whose person blazes with the white holy ash.
Let us fare forth and reach His Cotrutthurai.

2. பாலும் நெய்யும் தயிரும் பயின்று ஆடி,
தோலும் நூலும் துதைந்த வரைமார்பர்,
மாலும் சோலை புடை சூழ் மடமஞ்ஞை
ஆலும் சோற்றுத்துறை சென்று அடைவோமே.

2. Milk, ghee and curd constitute His ablutions;
His hill-like chest is adorned with the sacred thread
to which is tethered a snippet of deer-skin.
Let us fare forth and reach His Cotrutthurai girt with
bewitching groves where young peacocks and peahens
shriek in dinsome delight.

3. செய்யர், செய்யசடையர், விடை ஊர்வர்,
கை கொள் வேலர், கழலர், கரிகாடர்,
தையலாள் ஓர்பாகம்ஆய எம்
ஐயர், சோற்றுத்துறை சென்று அடைவோமே.

3. His hue is incarnadine; His matted crest is hirsutorufous;
He rides the Bull; He is spear-handed; He is ankleted;
He abides at the crematorium; He is our great One
who is concorporate with a Woman.
Let us fare forth and reach His Cotrutthurai.

4. பிணி கொள் ஆக்கை ஒழிய, பிறப்புஉளீர்!
துணி கொள் போரார், துளங்கும் மழுவாளர்,
மணி கொள் கண்டர், மேய வார் பொழில்
அணி கொள் சோற்றுத்துறை சென்று அடைவோமே.

4. Ye that have resolved to end the illth of embodiment! Listen.
He is a slashing warrior; He wields a bright *mazhu*,
His neck is sapphirine; let us fare forth and reach His
beauteous Cotrutthurai, rich in extensive groves.

5. பிறையும் அரவும் புனலும் சடை வைத்து,
மறையும் ஓதி, மயானம் இடம்ஆக
உறையும் செல்வம் உடையார், காவிரி
அறையும் சோற்றுத்துறை சென்று அடைவோமே.

5. Wearing on His crest the crescent, the snake and the river,
The opulent One chants the Vedas; He abides at the crematory.
Let us fare forth and reach His Cotrutthurai
on the banks of the uproarious Cauvery.

6. துடிகளோடு முழவம் விம்மவே,
பொடிகள் பூசி, புறங்காடு அரங்குஆக,
படி கொள் பாணி பாடல் பயின்று ஆடும்
அடிகள் சோற்றுத்துறை சென்று அடைவோமே.

6. The crematory is His forum, He is ash-bedaubed;
to the rhythmic beat of *tudi*-s and *muzhavam*-s,
He sings and dances keeping time with precision.
Let us fare forth and reach the great One's Cotrutthurai.

7. சாடிக் காலன் மாள, தலைமாலை
சூடி, மிக்குச் சுவண்டுஆய் வருவார், தாம்
பாடி ஆடிப் பரவுவார் உள்ளத்து
ஆடி, சோற்றுத்துறை சென்று அடைவோமே.

7. He kicked Death to death; He wears a garland of crania;
He comes forth most becomingly; He merrily dances
in the bosoms of those that hail Him, singing and dancing.
Let us fare forth and reach Cotrutthurai.

8. பெண் ஓர்பாகம் உடையார், பிறைச் சென்னிக்
கண் ஓர்பாகம் கலந்த நுதலினார்,
எண்ணாது அரக்கன் எடுக்க ஊன்றிய
அண்ணல், சோற்றுத்துறை சென்று அடைவோமே.

8. He is concorporate with a Woman; He wears a crescent;
He sports an eye in His forehead; the great One crushed
with His toe the reckless Rakshasa who lifted up His Mount.
Let us fare forth and reach His Cotrutthurai.

9. தொழுவார்இருவர் துயரம் நீங்கவே
அழல்ஆய் ஓங்கி அருள்கள்செய்தவன்,
விழவு ஆர் மறுகில் விதியால் மிக்க எம்
எழில் ஆர் சோற்றுத்துறை சென்று அடைவோமே.

9. Contrite, when the Two prayed to Him to annul their sorrow,
He that blazed as the lofty flame graced them.
Let us fare forth and reach the beautiful Cotrutthurai
of feasts and festivals, where dwell the Vedic adherents.

10. கோது சாற்றித் திரிவார், அமண்குண்டர்,
ஓதும் ஓத்தை உணராது எழு, நெஞ்சே!
நீதி நின்று நினைவார் வேடம் ஆம்
ஆதி சோற்றுத்துறை சென்று அடைவோமே.

10. The base Samanas roam about denigrating Him;
O heart, ignore their pseudo-scriptures; the Lord manifests
in the minds of those that are poised in *niti*.
Let us fare forth and reach the Primal One's Cotrutthurai.

11. அம் தண் சோற்றுத்துறை எம் ஆதியைச்
சிந்தைசெய்ம்மின், அடியர் ஆயினீர்!
சந்தம் பரவு ஞானசம்பந்தன்
வந்தஆறே புனைதல் வழிபாடே.

11. O ye devotees, contemplate the Primal Lord enshrined
in cool and serene and beautiful Cotrutthurai.
Singing this decad composed by Gnānasambandhan
in Vedic *chhandas*, as suits your capacity,
is indeed constitutive of true adoration.

Notes

1. Dharma, wealth, love-life and liberation are the four ordained goals of life. Married felicity is not to be condemned or contemned. However, they that enjoy it, should remember with gratitude that it is a boon vouched by Grace. The couple should practise continence.

2. The snippet of deer-skin attached to the sacred thread is an indicant of authenticity. When a person is duly invested with the sacred thread, the priest fastens a snippet of deer-skin to the sacred thread. The word 'thōl' if taken as referring to the tiger-skin, then it conveys the meaning that the waist of Lord Siva's is covered with a tiger-skin.

6. Muzhavam: A kind of drum.

11. Chhandas: Metre. The recitation of the Vedas should be informed by the ordained rhythm.

29. Tirunaraiyūr - Siddhēcchuram

The boy-saint hailed the Lord at Kudavāyil. Thence, he proceeded to Siddhēcchuram. On his way he sang the following decad and reached Siddhēcchuram.

29. திருநறையூர்ச் சித்தீச்சுரம்

பண்: தக்கராகம்

1. ஊர் உலாவு பலி கொண்டு, உலகு ஏத்த,
நீர் உலாவும் நிமிர்புன்சடை அண்ணல்,
சீர் உலாவும் மறையோர் நறையூரில்,
சேரும் சித்தீச்சுரம் சென்று அடை — நெஞ்சே!

1. The Lord who received the Ganga in His crest, is hailed by the world;
He sports it in His crest of upraised, ruddy and matted hair;
He goes abegging in all towns. O heart, fare forth and reach His
Siddhēcchuram at Naraiyūr where abide the famous Vedic seers.

2. காடும் நாடும் கலக்கப் பலி நண்ணி,
ஓடு கங்கை ஒளிர்புன்சடை தாழ,
வீடும் ஆக மறையோர் நறையூரில்,
நீடும் சித்தீச்சுரமே நினை — நெஞ்சே!

2. In His radiant, ruddy, dangling and matted hair flows the Ganga.
He goes abegging, alike in towns and jungles.
O heart, contemplate His Siddhēcchuram at Naraiyūr where abide
Vedic sages who giving up attachment, seek *moksha*.

3. கல்வியாளர், கனகம்அழல்மேனி
புல்கு கங்கை புரிபுன்சடையான் ஊர்,
மல்கு திங்கள் பொழில் சூழ், நறையூரில்
செல்வர் சித்தீச்சுரம் சென்று அடை — நெஞ்சே!

3. It is the town of the Lord of blazing golden frame
who sports in His strands of ruddy matted hair the Ganga.
Here thrive the learned ones.
O heart, fare forth and reach the opulent One's Siddhēcchuram
at Naraiyūr, girt with gardens bathed in moonlight.

4. நீட வல்ல நிமிர்புன்சடை தாழ
ஆட வல்ல அடிகள் இடம் ஆகும்,

பாடல் வண்டு பயிலும், நறையூரில்
சேடர் சித்தீச்சுரமே தெளி — நெஞ்சே!

4. It is the shrine of the Lord-God that dances even as His
far-reaching strands of upraised, ruddy and matted hair
are dangling. O heart, stand clarified, assured of
the salvific potency of Siddhēcchuram at Naraiyūr
where dwell the great ones.
In its gardens bees swarm and hum.

5. உம்பராலும் உலகின்(ன்) அவராலும்
தம் பெருமை அளத்தற்கு அரியான் ஊர்,
நம்பு உலாவும் மறையோர், நறையூரில்
செம்பொன் சித்தீச்சுரமே தெளி — நெஞ்சே!

5. It is the town of Him whose glory cannot be reckoned
by the celestials or the terrestrials.
O heart, stand clarified, assured of the salvific valiancy
of Siddhēcchuram of ruddy gold, at Naraiyūr
where dwell dedicated Vedic sages.

6. கூர் உலாவு படையான், விடைஏறி,
போர் உலாவு மழுவான், அனல்ஆடி,
பேர் உலாவு பெருமான், நறையூரில்
சேரும் சித்தீச்சுரமே இடம் ஆமே.

6. The Rider of the Bull wields a sharp weapon;
His is a battle-axe; the great and celebrated Lord
dances in the fire; His shrine is
Siddhēcchuram at Naraiyūr.

7. அன்றி நின்ற அவுணர் புரம் எய்த
வென்றி வில்லி — விமலன் — விரும்பும் ஊர்,
மன்றில் வாச–மணம் ஆர், நறையூரில்
சென்று சித்தீச்சுரமே தெளி — நெஞ்சே!

7. The *Vimalan* wielded His triumphant bow and gutted
with fire the citadels of the hostile Asuras.
O heart, reach His beloved Siddhēcchuram at Naraiyūr
whose public forums are pervaded by perfume,
and stand clarified assured of its salvific valiancy.

8. அர்க்கன் ஆண்மை அழிய வரைதன்னால்
நெருக்க ஊன்றும் விரலான் விரும்பும் ஊர்,
பரக்கும் கீர்த்தி உடையார், நறையூரில்—
திருக் கொள் சித்தீச்சுரமே தெளி — நெஞ்சே!

8. He used the very mountain (which Ravana durst uproot),
crushed him by pressing firmly His toe
and thus did away with his mighty manliness.
O heart, stand clarified, assured of the salvific prowess
of Grace-abounding Sidhēcchuram at Naraiyūr
where dwell men of far-reaching fame.

9. ஆழியானும் அலரின் உறைவானும்
ஊழி நாடி உணரார் திரிந்து, மேல்
சூழும் நேட, எரி ஆம் ஒருவன் சீர்
நீழல் சித்தீச்சுரமே நினை — நெஞ்சே!

9. The discigerous one and the one on the Lotus did roam
up and down for an aeon in quest of Him, in vain,
when the non-pareil One blazed as a column of fire.
O heart, meditate on Siddhēcchuram pervaded by
the beatific shade of His hallowed feet.

10. மெய்யின் மாசர், விரி நுண்துகில் இலார்,
கையில் உண்டு கழறும் உரை கொள்ளேல்!
உய்ய வேண்டில், இறைவன் நறையூரில்
செய்யும் சித்தீச்சுரமே தவம் ஆமே.

10. Dirty are their bodies; they wear not soft garments to cover them;
they eat from their palms; listen not to their utterances.
If you desire salvation, adore Siddhēcchuram at God's own
Naraiyur; this indeed is *tapas* unto you.

11. மெய்த்து உலாவும் மறையோர் நறையூரில்
சித்தன் சித்தீச்சுரத்தை உயர் காழி
அத்தன் பாதம் அணி ஞானசம்பந்தன்
பத்தும் பாட, பறையும் பாவமே.

11. Gnānasambandhan who wears on His crown the feet
of the lofty Lord of Kāzhi, hath sung of *Siddhan's*
Siddhēcchuram at Naraiyūr where abide
Vedic seers poised in Truth.
Sins will fritter away, if these – his ten verses –, are sung.

Notes

1. Siva in this shrine is known as *Siddhan*. Vide verse 11. Ēcchuraum means shrine.

2. The Vedic sages are *Jivan-muktas*. A *Jivan-mukta* stands liberated while yet alive.

4. The Tamil word *teli* is a verb. The noun-form of this vocable is *telivu*. *Telivu* is *nischaya-buddhi*; it is clarified consciousness. Telivu leads to Siva-Gnānam (Godly knowledge).

5. The first word of the third line (Tamil verse) is 'nampu' according to Pandita Vidwan T.V.Gopola Ayyar. The word used by other editors is 'nannpu' (friendship or friendliness). Nampu means love/desire.

7. Vimalan: The one who is free, for ever, from malas.

11. Siddhan (Skt. Siddha): Siva is the Siddha par excellence. Vide "Ellām Valla Siddharāna Patalam" in the Tiruvilayātal Puranam by Paranjoti Munivar.

30. Tiru-p-Pukali

30. திருப்புகலி

பண்: தக்கராகம்

1. விதிஆய், விளைவுஆய், விளைவின் பயன்ஆகி,
கொதியா வரு கூற்றை உதைத்தவர் சேரும்
பதிஆவது – பங்கயம் நின்று அலர, தேன்
பொதி ஆர் பொழில் சூழ் புகலிடு் நகர் தானே.

1. He indeed cast the lad's destiny, its outcome and its conquest.
He kicked Yama who came borne by soaring wrath;
His town is Pukali surrounded by pools where lotuses burgeon,
and gardens abounding in hives of honey-bees.

2. ஒன்னார் புரம்மூன்றும் எரித்த ஒருவன்
மின் ஆர் இடையாளொடும் கூடிய வேடம்—
தன்னால் உறைவுஆவது - தண்கடல் சூழ்ந்த
பொன் ஆர் வயல் பூம் புகலிடு் நகர்தானே.

2. He burnt the three citadels of foes; in His form –
concorporate with the fulgurant-waisted Woman–,
He abides at the lovely town of Pukali girt with
golden fields, close to the sea.

3. வலி இல் மதி செஞ்சடை வைத்த மணாளன்,
புலியின் அதள் கொண்டு அரை ஆர்த்த புனிதன்,
மலியும் பதி – மா மறையோர் நிறைந்து ஈண்டிப்
பொலியும் புனல் பூம் புகலிடு் நகர் தானே.

3. He is the handsome One who placed on His ruddy matted crest
the weak and waning moon; He is the holy One whose waist
is covered with a tiger-skin.
He abides at the lovely Pukali endowed with water aplenty,
where the lofty Vedic sages gather in their strength.

4. கயல் ஆர் தடங்கண்ணியொடும் எருது ஏறி
அயலார் கடையில் பலி கொண்ட அழகன்
இயலால் உறையும்(ம்) இடம் – எண்திசையோர்க்கும்
புயல் ஆர் கடல் பூம் புகலிடு் நகர் தானே.

4. The handsome One rides the Bull with Her whose large eyes
roll like *kayal*-fish, receives alms at the thresholds

of strangers; He happily abides at the lovely town of Pukali –
the cynosure of the dwellers of the eight directions.
Pukali is close to the sea on which clouds rest.

5. காது ஆர் கன பொன்குழை தோடுஅது இலங்க,
தாது ஆர் மலர் தண்சடை ஏற முடித்து,
நாதான் உறையும் இடம்ஆவது – நாளும்
போது ஆர் பொழில் பூம் புகலிந்நகர் தானே.

5. Dazzling are His ear-rings of solid gold; He wears on His
up-bound and cool matted crest pollen-laden blossoms.
The shrine of the Lord is the town of lovely Pukali
in the groves of which fresh flowers daily burgeon.

6. வலம் ஆர் படை மான் மழு ஏந்திய மைந்தன்,
கலம் ஆர் கடல் நஞ்சு அமுதுஉண்ட கருத்தன்,
குலம் ஆர் பதி – கொன்றைகள் பொன் சொரிய, தேன்
புலம் ஆர் வயல் பூம் புகலிந்நகர் தானே.

6. He, the Almighty, wields a puissant weapon, an antelope
and a *mazhu*; He, the Lord, quaffed, as though it were
nectar, the venom of the sea where barks ply.
The devotee-clans are the dwellers of His lovely Pukali
where *kondrai* flowers shower golden pollen
and eke pour honey that flows into the fields.

7. கறுத்தான், கனலால் மதில்மூன்றையும் வேவ;
செறுத்தான், திகழும் கடல்நஞ்சு அமுதுஆக;
அறுத்தான், அயன்தன் சிரம்ஐந்திலும் ஒன்றை;
பொறுத்தான்; இடம் – பூம் புகலிந்நகர் தானே.

7. His ire with fire baked the three citadels; He holds in His
throat the oceanic venom, as though it were nectar.
He clipped a head of the five-headed Brahma
and bears it in His hand.
His town is, indeed, the lovely Pukali.

8. தொழிலால் மிகு தொண்டர்கள் தோத்திரம் சொல்ல,
எழில் ஆர் வரையால் அன்று அரக்கனைச் செற்ற
கழலான் உறையும் இடம் – கண்டல்கள் மிண்டி,
பொழிலால் மலி பூம் புகலிந் நகர் தானே.

8. He is hailed with prayers by devotees who are famous servitors.
Of yore, He crushed the Rakshasa to sink

beneath the beauteous mountain.
The ankleted One abides at the lovely town of Pukali
rich in groves where thrive fragrant-screwpines galore.

9. மாண்டார் சுடலைப் பொடி பூசி, மயானத்து
ஈண்டா, நடம்ஆடிய ஏந்தல், தன் மேனி
நீண்டான் இருவர்க்கு எரிஆய், அரவுஆரம்
பூண்டான், நகர் – பூம் புகலி(ந்)நகர் தானே.

9. He bedaubs Himself with the crematorial ash;
The Lord seeks the crematorium where He dances.
For the Two, He soared up and up as a column of fire.
He wears a thanatophidian garland.
It is at the lovely town of Pukali, He is entempled.

10. உடையார் துகில் போர்த்து உழல்வார், சமண்கையர்,
அடையாதன சொல்லுவர் – ஆதர்கள் – ஓத்தைக்
கிடையாதவன்தன் நகர் – நல் மலி பூகம்
புடை ஆர்தரு பூம் புகலி(ந்)நகர் தானே.

10. The Buddhists roam about shrouded in folds of cloth;
these and the Samanas utter unbecoming words.
He is not to be gained through the scriptures of the base ones.
His town, indeed, is lovely Pukali which is girt with
goodly and dense groves of areca trees.

11. இரைக்கும் புனல் செஞ்சடை வைத்த எம்மான் தன்–
புரைக்கும் பொழில் – பூம் புகலி(ந்) நகர் தன்மேல்
உரைக்கும் தமிழ் ஞானசம்பந்தன் ஒண்மாலை
வரைக்கும் தொழில் வல்லவர் நல்லவர்தாமே.

11. Tamizh Gnānasambandhan hath sung of the Lord-God
who displays on His ruddy matted crest the dinsome
river and abides at the lovely town of Pukali.
They that make this splendorous garland of verses
their own, are truly the blessed ones.

Notes

1. Markandeya was destined to live for only sixteen years. Yama came to snatch his life at the ordained hour. The boy lived a life of total surrender unto Siva. Yet, Yama proceeded to act undaunted. This ended in the death of Death.

destiny: a life of sixteen years.

its outcome: death.

its conquest: athanasia.

4. Siva's Consort is Minākshi (She whose eyes roll like fish.)
9. thanatophidian garland: a garland of venomous snake.
10. The scriptures of the Buddhists and the Samanas are not scriptures at all. These deny God.
11. Gnānasambandhan is the only Nāyanār whose name is prefixed with the word 'Tamizh'. He is known as Tamizh Ākaran. Ākaram is source/ seat/abode/storehouse.

31. Tirukkurangkanilmuttam

At Tiruvotthūr the boy-saint hailed the Lord-God, transformed male-palmyra trees into female trees, converted the Samanas of that town to Saivism and reached Mākaral where he hailed Siva. Then he arrived at Kurangkanilmuttam where the following decad was sung by him.

31. திருக்குரங்கணில்முட்டம்

பண்: தக்கராகம்

1. விழுநீர், மழுவாள்படை, அண்ணல் விளங்கும்—
கழுநீர் குவளை(ம்) மலரக் கயல் பாயும்
கொழுநீர் வயல் சூழ்ந்த – குரங்கணில்முட்டம்
தொழும் நீர்மையர் தீதுஉறுதுன்பம் இலரே.

1. The Lord-God blazes with the bright *mazhu*
and the holy Ganga; His is Kurangkanilmuttam
girt with uberous and watery fields.
In its pools *kayals* so leap on *kazhunēr* and *kuvalai*
flowers that they begin to burgeon.
They that adore it stand freed of misery bred by evil.

2. விடை சேர் கொடி அண்ணல் – விளங்கு, உயர் மாடக்
கடை சேர், கரு மென் குளத்து ஓங்கிய காட்டில்
குடை ஆர் புனல் மல்கு, குரங்கணில்முட்டம்
உடையான்; எனை ஆள்உடை எந்தைபிரானே.

2. He is my Father and God who has me as His servitor;
He is the great Lord whose flag sports the Bull's signum.
His is Kurangkanilmuttam; in the lofty and forest-like
backyards of its mansions, are dark and cool pools
that invite joyous diving.

3. சூலப்படையான், விடையான், சுடுநீற்றான்
காலன்தனை ஆர்உயிர் வவ்விய காலன்—
கோலப் பொழில் சூழ்ந்த குரங்கணில்முட்டத்து
ஏலம் கமழ் புன்சடை எந்தைபிரானே.

3. My Lord-Father's ruddy matted hair is fragrant
with unguent; He wields a spear; He rides the Bull;
He is bedaubed with the burnt ash.
He, the *Kālakālan*, snatched away the dear life of Yama.
His is Kurangkanilmuttam girt with gorgeous groves.

4. வாடா விரிகொன்றை, வலத்து ஒரு காதில்
தோடு ஆர் குழையான், நல பாலனம் நோக்கி,
கூடாதன செய்த குரங்கணில்முட்டம்
ஆடா வருவார்அவர் அன்புஉடையாரே.

4. He wears fadeless and blown *kondrai* flowers;
He wears a *kuzhai* in His right ear and a *todu*
of palm-leaf scroll in His left.
To ensure weal and welfare He enacts deeds –
considered impossible to perform.
He is the Lord of Kurangkanilmuttam who goes forth dancing.
He loves all.

5. இறைஆர்வளையாளை ஓர்பாகத்து அடக்கி,
கறை ஆர் மிடற்றான்; கரி கீறிய கையான்;
குறை ஆர் மதி சூடி – குரங்கணில்முட்டத்து
உறைவான்; எமை ஆள்உடை ஒண்சுடரானே.

5. He is concorporate with Her whose forearms are bebangled.
His neck wears a dark patch; His hands flayed a tusker.
He who wears the moon of decreased digits
abides at Kurangkanilmuttam.
He, the radiant One, owns me as His servitor.

6. பலவும் பயன் உள்ளன பற்றும் ஒழிந்தோம்—
கலவம்மயில் காமுறு பேடையொடு ஆடிக்
குலவும் பொழில் சூழ்ந்த குரங்கணில்முட்டம்
நிலவும் பெருமான் அடி நித்தல் நினைந்தே.

6. Daily meditate on the feet of the Deity abiding
at Kurangkanilmuttam in the surrounding groves
of which, fan-tailed peacocks dance and dally
with their beloved mates in delight great.
Lo, we stand detatched from the things
of phenomena that are only ephemerally useful.

7. மாடு ஆர் மலர்க்கொன்றை வளர்சடை வைத்து,
தோடு ஆர் குழைதான் ஒரு காதில் இலங்க,
கூடார் மதில் எய்து, குரங்கணில்முட்டத்து,
ஆடு ஆர் அரவம் அரை ஆர்த்து, அமர்வானே.

7. The Smiter of hostile citadels wears on His growing ruddy,
matted crest, the golden flowers of *kondrai*,

decks His ears with a *kuzhai* and a *todu*;
girdles His waist with a dancing snake
and abides at Kurangkanilmuttam.

8. மை ஆர் நிற மேனி அரக்கர்தம் கோனை
உய்யா வகையால் அடர்த்து, இன்அருள் செய்த
கொய் ஆர் மலர் சூடி குரங்கணில்முட்டம்
கையால் – தொழுவார் வினை காண்டல் அரிதே.

8. He crushed ineluctably the King of the dark-hued
Rakshasas and then graced him.
They that hail the Lord of Kurangkanilmuttam
with flowers plucked afresh, and adore Him with
folded hands can seldom be subject to *karma*.

9. வெறி ஆர் மலர்த்தாமரையானொடு மாலும்
அறியாது அசைந்து ஏத்த, ஓர் ஆர்அழல் ஆகும்
குறியால் நிமிர்ந்தான்தன் குரங்கணில்முட்டம்
நெறியால் தொழுவார் வினை நிற்ககிலாவே.

9. When Brahma whose seat is the fragrant Lotus
and the tall Vishnu grieved, unable to know of Him,
and hailed Him, He soared up as a column of blazing fire.
The *karma* of those that, poised in the righteous way, hail
the Lord of Kurangkanilmuttam, cannot survive at all.

10. கழுவார், துவர்ஆடை கலந்து மெய் போர்க்கும்,
வழுவாச் சமண் சாக்கியர் வாக்குஅவை கொள்ளேல்!
குழு மின்சடை அண்ணல் குரங்கணில்முட்டத்து
எழில் வெண்பிறையான் அடி சேர்வது இயல்பே.

11. Pay no heed to the words of the obstinate Samanas
who do not wash themselves
as well as the Sākyas who cover their bodies
with ochre habiliments.
It well becomes you to gain the feet of Him
who wears the argent and beautiful crescent.
He is the Lord-God of Kurangkanilmuttam
whose strands of matted hair are a cluster of lightnings.

11. கல் ஆர் மதில் காழியுள் ஞானசம்பந்தன்
கொல் ஆர் மழுஏந்தி குரங்கணில்முட்டம்
சொல் ஆர் தமிழ்மாலை செவிக்கு இனிதுஆக
வல்லார்க்கு எளிதுஆம், பிறவா வகை வீடே.

11. Gnānasambandhan of rocky-walled Kāzhi
hath sung of the Lord that wields a murderous *mazhu*
and abides at Kurangkanilmuttam.
They that can sweeten the ears of listeners
with the singing of this garland of Tamil verses, will
get rid of embodiment and with ease, gain *moksha*.

Notes

1. Kurangku is monkey. Anil is squirrel. Muttam (Skt. Mushnam) is crow. A triad of these adored the Lord-God in this town and gained salvation. In memory of this, the town came to be called Kurangkanilmuttam.

   Kuvalai: Water lily.

2. In olden days, the backyard of any mansion was like a woodland.
3. Yama is the god of Death. Death suffered death as he incensed Siva.
4. Siva performs deeds which are ostensibly impossible of performance. When the dreaded venom arose from the churned ocean, it was Siva who quaffed it.
5. If Siva, in His mercy, had not chosen to wear the moon of decreasing digits, the moon would have become extinct. The lesser gods durst not succour the moon.
6. The things of phenomena are transient. However our attachment to them is phenomenal.
8. Siva is to be adored with fresh flowers. These are known as *nāll malar* in Tamil.

32. Tiruvidaimaruthūr

The boy-saint proceeded from Tirunākecchuram to Tiruvidaimaruthūr. As he came close to the holy shrine, joy welled up in him and he sang the following decad.

32. திருஇடைமருதூர்

பண்: தக்கராகம்

1. ஓடே கலன்; உண்பதும் ஊர் இடு பிச்சை;
காடே இடம்ஆவது; கல்லால் நிழல்கீழ்
வாடாமுலைமங்கையும் தானும் மகிழ்ந்து,
ஈடா உறைகின்ற இடைமருது ஈதோ.

1. Is this the famed Idaimarutu where the Lord-God is entempled?
He is seated in the shade of the *Kallāl* tree.
He is delightfully companied with the Damsel
the sheen of whose breasts never fades.
A cranium is His bowl; He eats the food received
as alms, from the townfolk.
He is, indeed, a dweller of the crematory.

2. தடம் கொண்டது ஓர் தாமரைப் பொன் முடிதன்மேல்
குடம் கொண்டு அடியார் குளிர்நீர் சுமந்து ஆட்ட,
படம் கொண்டது ஓர் பாம்பு அரை ஆர்த்த பரமன்
இடம் கொண்டு இருந்தான்தன் இடைமருது ஈதோ.

2. On His golden crown decked with the lotus-flowers of the pool,
devotees pour cool water carried in pots and bathe Him.
The waist of the Lord is cinctured with a hooded snake.
Is this indeed Idaimarutu where He is enshrined?

3. வெண்கோவணம் கொண்டு, ஒரு வெண்தலை ஏந்தி,
அம் கோல்வளையாளை ஓர்பாகம் அமர்ந்து,
பொங்கா வரு காவிரிக் கோலக் கரைமேல்,
எம் கோன் உறைகின்ற இடைமருது ஈதோ.

3. He is clad in a white *kovanam*; He holds a white skull;
He shares His body with His beloved bebangled Consort.
Is this, indeed, the Sovereign's shrine Idaimarutu
upon the beauteous banks of the swelling Cauvery?

4. அந்தம்(ம்) அறியாத அருங் கலம் உந்திக்
கந்தம் கமழ் காவிரிக் கோலக் கரைமேல்,

வெந்தபொடிப் பூசிய வேதமுதல்வன்—
எந்தை — உறைகின்ற இடைமருது ஈதோ.

4. Is it indeed Idaimarutu upon the fragrant
and comely banks of the Cauvery where shapely boats ply?
It is the shrine of our sempiternal Father – the Author
of the Vedas –, who is bedaubed with the burnt ash.

5. வாசம் கமழ் மா மலர்ச்சோலையில் வண்டே
தேசம் புகுந்து ஈண்டி ஓர் செம்மை உடைத்துஆய்,
பூசம் புகுந்து ஆடிப் பொலிந்து அழகுஆய
ஈசன் உறைகின்ற இடைமருது ஈதோ.

5. In its flowery and fragrant gardens, the bright bees
swarm and thrive in splendour.
Is this Idaimarutu, the shrine of our handsome Lord who,
having had His *Pūsam*-ablutions, shines in splendour?

6. வன் புற்று இள நாகம் அசைத்து, அழகுஆக
என்பில் பலமாலையும் பூண்டு, எருது ஏறி,
அன்பில் பிரியாதவளோடும் உடன்ஆய்
இன்புஉற்று இருந்தான்தன் இடைமருது ஈதோ.

6. He causes the young and strong snakes of the ant-hills
to dance; wearing many a garland of bones,
He rides beautifully the Bull.
He is happily companied with Her in inseparable love.
Is this, indeed, His blissful shrine of Idaimarutu?

7. தேக்கும் திமிலும் பலவும் சுமந்து உந்தி,
போக்கிப் புறம், பூசல் அடிப்ப வருமால்
ஆர்க்கும் திரைக் காவிரிக் கோலக் கரைமேல்
ஏற்க இருந்தான்தன் இடைமருது ஈதோ.

7. Is this the shrine where He fittingly abides at Idaimarutu
upon the beautiful banks of the dinsome Cauvery
the waves of which dashing, shore up the logs of teak,
vengkai and *palā* borne by the river?

8. பூ ஆர் குழலார் அகில்கொண்டு புகைப்ப,
ஓவாது அடியார் அடி உள் குளிர்ந்து ஏத்த,
ஆவா! அரக்கன்தனை ஆற்றல் அழித்த
ஏ ஆர் சிலையான்தன் இடைமருது ஈதோ.

8. Damsels of flower-bedecked hair dry their hair
in the smoke of eaglewood.
Devotees hail Him uninterruptedly in soulful serenity.
He quelled the puissance of the Rakshasa.
Is this indeed His shrine at Idaimarutu, the Lord
of which wields the mountain-bow to which a dart is fixed?

9. முற்றாதது ஓர் பால்மதி சூடும் முதல்வன்,
நல்-தாமரையானொடு மால் நயந்து ஏத்த,
பொன்-தோளியும் தானும் பொலிந்து அழகுஆக
எற்றே உறைகின்ற இடைமருது ஈதோ.

9. He is the Primal One who wears a young, milk-white moon,
lovingly hailed by him of the goodly Lotus, and Vishnu.
Is this, indeed, Idaimarutu where He abides fittingly
with His Consort of golden shoulders?
Behold this wonder of splendour!

10. சிறுதேரரும் சில்சமணும் புறம்கூற,
நெறியே பலபத்தர்கள் கைதொழுது ஏத்த,
வெறியா வரு காவிரிக் கோலக் கரைமேல்
எறி ஆர் மழுவாளன் இடைமருது ஈதோ.

10. The small-minded Teras and the parviscient Samanas
blame and backbite Him.
Bhaktas galore adore Him with folded hands, poised in piety.
Is this, indeed, the shrine of the Lord who wields a throwing *mazhu*,
at Idaimarutu upon the banks
of the suaveolently flowing Cauvery?

11. கண் ஆர் கமழ் காழியுள் ஞானசம்பந்தன்
எண் ஆர் புகழ் எந்தை இடைமருதின்மேல்
பண்ணொடு இசை பாடிய பத்தும் வல்லார்கள்
விண்ணோர் உலகத்தினில் வீற்றிருப்பாரே.

11. Gnānasambandhan of spacious and odoriferous Kāzhi
hath sung of our Father whose renown sweetens all thought;
His shrine is at Idaimarutu.
They that sing these ten verses in tuneful harmony
will abide enthroned in the supernal world.

Notes

1. The Damsel the sheen of whose breasts never fades: The Goddess of this shrine is called *Vādā Mulai Mangkai*. She is also hailed as *Peru Mulai Nāyaki*.

   Kallāl: The Banyan tree that has no stilt roots.

3. Kovanam: The loin-cloth.
4. the burnt ash: the ash of cremated corpses.
5. The idol of Lord Siva is carried to the Cauvery during the month of *Thai* (Jan-Feb.), on the *Pūsam*-day. *Pūsam* is the star called Castor. On this day the Lord has His ablutions in the sacred river. This verse also speaks of the bees that hum in the flowery gardens. These have had their ablutions in the pollen of flowers. They too shine like the Lord after His ablutions.
6. Siva never parts from Uma. *Ānaiyin nēkkam indri nirkum* are the words of St. Meykandār.
7. Vengkai: Kino tree.

   Palā: Jack tree.

8. The word *silai* means (1) mountain and (2) bow.
9. The word *'etre'* occurring in the last line of the Tamil verse, is an interjection indicating a marvel. It literally means: "What may this be!"
10. It is to be regretted that the Buddhists and the Samanas of the 7th century Tamil Nādu behaved like pettifogging parvenus.'

33. Tiruanpilālanthurai

From Tirukkānur, our Saint came to the town of Anpil the shrine of which is known as Ālanthurai and hymned the following decad.

33. திரு அன்பில் ஆலந்துறை

பண்: தக்கராகம்

1. கணை நீடு எரி, மால், அரவம், வரை வில்லா,
இணையா எயில்மூன்றும் எரித்த இறைவர்—
பிணை மா மயிலும், குயில், சேர் மடஅன்னம்,
அணையும் பொழில் அன்பில் ஆலந்துறையாரே.

1. Siva fixed to His Mountain-bow strung with a serpent, the arrow
that was Vishnu and the upsoaring Agni became its tip;
thus He burnt the three citadels.
His shrine is Ālanthurai at Anpil to the groves
of which peacocks, *kuyils* and swans wing
in joy and flourish there in harmony.

2. சடை ஆர் சதுரன், முதிரா மதி சூடி,
விடை ஆர் கொடி ஒன்று உடை எந்தை, விமலன்—
கிடை ஆர் ஒலி ஓத்து அரவத்துஇசை கிள்ளை
அடை ஆர் பொழில் அன்பில் ஆலந்துறையாரே.

2. He of the matted hair is a Strategist; He wears
the young moon; He, the *Vimalan*, is my Father;
His flag sports the signum of the Bull.
In the groves of His shrine Ālanthurai at Anpil dwell
parakeets that recite the Vedas, learning it
from the alumnus-throngs that practise Vedic recitation.

3. ஊரும் அரவம் சடைமேல் உற வைத்து,
பாரும் பலி கொண்டு ஒலி பாடும் பரமர்—
நீர் உண் கயலும், வயல் வாளை, வராலோடு
ஆரும் புனல் அன்பில் ஆலந்துறையாரே.

3. He placed on His matted crest the crawling snake;
The Supreme One receives alms everywhere and goes about singing.
His is Ālanthurai at Anpil rich in watery fields teeming with *kayal*,
vālai and *varāl* that subsist on aquatic food.

4. பிறையும்(ம்) அரவும்(ம்) உற வைத்த முடிமேல்
நறை உண்டு எழு வன்னியும் மன்னு சடையார்—

மறையும் பலவேதியர் ஓத, ஒலி சென்று
அறையும் புனல் அன்பில் ஆலந்துறையாரே.

4. He juxtaposed on His crest the crescent and the serpent;
His matted hair is decked with the fragrant shoots of *vanni*.
Many Brahmins chant the Vedas in His shrine
Ālanthurai at Anpil which is rich in such
Vedic resonance as well as the wealth of water.

5. நீடும் புனல் கங்கையும் தங்க முடிமேல்,
கூடும் மலையாள் ஒருபாகம் அமர்ந்தார்—
மாடு(ம்) முழவம் அதிர(ம்), மடமாதர்
ஆடும் பதி அன்பில் ஆலந்துறையாரே.

5. In His crest rests the long river Ganga; He is concorporate
with His Consort – the Daughter of the Mountain.
He presides over Ālanthurai, His shrine at Anpil
where bashful belles dance to the beat of drums.

6. நீறு ஆர் திருமேனியர், ஊனம் இலார்பால்
ஊறு ஆர் சுவை ஆகிய உம்பர்பெருமான்—
வேறு ஆர் அகிலும், மிகு சந்தனம், உந்தி
ஆறு ஆர் வயல் அன்பில் ஆலந்துறையாரே.

6. His ethereal frame is ash-bedaubed; the Lord-God
of the celestials is nectarean unto His unflawed devotees.
In His shrine Ālanthurai at Anpil blessed with fecund fields,
the river flows laden with logs galore
of eaglewood and sandalwood.

7. செடி ஆர் தலையில் பலி கொண்டு இனிது உண்ட
படி ஆர் பரமன், பரமேட்டி – தன் சீரை,
கடி ஆர் மலரும் புனல் தூவி நின்று, ஏத்தும்
அடியார் தொழும் அன்பில் ஆலந்துறையாரே.

7. He is the Supreme Ens; He, the Lord-God receives alms
in a stinking skull and eats it with relish.
His is Anpilālanthurai where devotees hail His glory
and adore Him with fragrant flowers soaked in water.

8. விடத் தார் திகழும் மிடறன், நடம்ஆடி,
படத்து ஆர் அரவம் விரவும் சடை ஆதி,
கொடித்தேர் இலங்கைக் குலக்கோன் வரை ஆர
அடர்த்தார் – அருள் அன்பில் ஆலந்துறையாரே.

8. His neck is bright with the venom; He is a dancer;
In the crest of the Primal One is a hooded serpent.
He crushed beneath the Mountain the dynast of Lanka
whose chariot sports a flag.
He, indeed, is the Lord of the grace-abounding
shrine of Ālanthurai at Anpil.

9. வணங்கி(ம்) மலர்மேல் அயனும், நெடுமாலும்,
பிணங்கி அறிகின்றிலர் மற்றும்பெருமை; —
சுணங்கு(ம்) முகத்து அம் முலையாள் ஒருபாகம்
அணங்கும் திகழ் அன்பில் ஆலந்துறையாரே.

9. His greatness is unknowable unto Brahma on the Lotus
and Vishnu who contended with each other
and went in search of Him, all in vain.
He is concorporate with the divine Woman
whose breasts are sallow-hued.
He indeed is the Lord of Ālanthurai at Anpil.

10. தறியார், துகில் போர்த்து உழல்வார், சமண்கையர்,
நெறியா உணரா நிலை கேடினர்; நித்தல்
வெறி ஆர் மலர் கொண்டு அடி வீழும்வரை
அறிவார்அவர் — அன்பில் ஆலந்துறையாரே.

10. The nude Samanas and the Buddhists that are mantled
in the folds of woven cloth,
are the debased ones that canst not properly know aught.
The Lord of Anpilālanthurai knows them well that hail Him
with fragrant flowers and fall at His feet in devotion.

11. அரவு ஆர் புனல் அன்பில் ஆலந்துறைதன்மேல்
கரவாதவர் காழியுள் ஞானசம்பந்தன்
பரவு ஆர் தமிழ்பத்து இசை பாடவல்லார் போய்
விரவுஆகுவர், வான் இடை; வீடு எளிதுஆமே.

11. Gnānasambandhan of Kāzhi where dwell the guileless,
hath sung of the Lord of Anpilālanthurai,
rich in waters where water-snakes thrive.
They that competently sing these ten Tamil hymns
that hail His glory, will abide in paradise
and, with ease, eventually gain *moksha*.

Notes

1. Mountain-bow: Mount Meru. Its string was Vāsuki, the serpent. Vishnu became the arrow the tip of which was Agni, the Fire-God.

2. The Vedas are taught to the well-chosen young boys. The inculcation takes place with rigour and vigour. Thanks to their *purva-punya,* parrots listen to the Vedic chanting. In time, these too become well versed in the art of chanting. On occasions, it is said,they even correct the alumni that err.

3. Kayal: Carp.

Vālai: Scābbard-fish.

Varāl: Murṟel.

4. Vanni: Indian Mesquit tree.

7. God is above dualities. Odour and malodour are one to Him.

9. Any contention is an indicant of the assertion of ego. It is egolessness that earnestly invites the bestowal of grace.

10. Jainism and Buddhism are Godless cults. It is an error to call them faiths.

11. Paradise is gained by *Pasu-punya* and *moksha* by *Pati-punya.*

34. Sēkāzhi

34. சீகாழி

பண்: தக்கராகம்

1. அடல் ஏறு அமரும் கொடி அண்ணல்
மடல் ஆர் குழலாளொடு மன்னும்,
கடல் ஆர் புடை சூழ்தரு, காழி
தொடர்வார்அவர் தூ நெறியாரே.

1. The great One who rides the puissant Bull which also
figures in His flag, is ever companied with Her
whose locks are decked with petalled flowers.
They that constantly meditate on Kāzhi close to the sea
are truly the pursuers of the pure and holy way.

2. திரை ஆர் புனல் சூடிய செல்வன்,
வரையார்மகளோடு மகிழ்ந்தான்,
கரை ஆர் புனல் சூழ்தரு, காழி
நிரை ஆர் மலர் தூவுமின், நின்றே.

2. The opulent One who sports the billowy river in His crest
happily abides with the Daughter of the Mountain.
Adore the God of Sēkāzhi, surrounded by pools which are
protected by their banks,
as ordained, with flowers, poised in devotion.

3. இடி ஆர் குரல் ஏறு உடை எந்தை
துடி ஆர் இடையாளொடு துன்னும்,
கடி ஆர் பொழில் சூழ்தரு, காழி
அடியார் அறியார், அவல(ம்)மே.

3. My Father has a thundering Bull;
He abides with His *tudi*-waisted Consort;
The devotees of Kāzhi abounding in fragrant groves
know not aught of woe.

4. ஒளி ஆர் விடம் உண்ட ஒருவன்,
அளி ஆர் குழல் மங்கையொடு அன்புஆய்,
களி ஆர் பொழில் சூழ்தரு, காழி
எளிதுஆம், — அது கண்டவர் — இன்பே.

4. He is the One who quaffed the blazing venom;
In love He abides at Kāzhi of delightful groves
with His Consosrt whose locks are buzzed by bees.
They that have a *darshan* of Kāzhi gain bliss with ease.

5. பனி ஆர் மலர் ஆர்தரு பாதன்,
முனி தான், உமையோடு முயங்கி,
கனி ஆர் பொழில் சூழ்தரு, காழி
இனிதுஆம், — அது கண்டவர் — ஈடே.

5. He confers the grace of His feet like unto moist lotus;
He revels with Uma and yet is a celibate.
Sweet, indeed, is Kāzhi girt with fruit-bearing groves.
They that have a *darshan* of it gain glory.

6. கொலை ஆர்தரு கூற்றம் உதைத்து
மலையான்மகளோடு மகிழ்ந்தான்,
கலையார் தொழுது ஏத்திய, காழி
தலையால் — தொழுவார் தலையாரே.

6. He kicked the murderous Yama to death;
He happily abides with the Daughter of the Mountain.
They that adore with their heads Kāzhi hailed by
sages well-versed in scriptures,
become leaders of the world.

7. திரு ஆர் சிலையால் எயில் எய்து,
உரு ஆர் உமையோடு உடன் ஆனான்,
கரு ஆர் பொழில் சூழ்தரு, காழி
மருவாதவர் வான் மருவாரே.

7. He smote the citadels with His divine bow;
He is concorporate with the beautiful Uma.
Lo, they that have not adored Kāzhi
girt with imbrowned groves,
can never (hope to) abide in Heaven.

8. அரக்கன் வலி ஒல்க அடர்த்து,
வரைக்கு(ம்) மகளோடு மகிழ்ந்தான்,
சுரக்கும் புனல் சூழ்தரு, காழி
நிரக்கும் மலர் தூவும், நினைந்தே.

8. He quelled the might of the Rākshasa;
He happily abides with the Daughter of the Mountain.
Contemplate Kāzhi rich in ever-flowing water
and adore it with choice flowers.

9. இருவர்க்கு எரி ஆகி நிமிர்ந்தான்
உருவில்பெரியாளொடு சேரும்,
கரு நல் பரவை கமழ், காழி
மருவ, பிரியும், வினை மாய்ந்தே.

9. He uprose straight as a column of fire for the Two;
He abides at Kāzhi with Her whose form is immense grace.
Kāzhi is fragrant with the scent of the cerulean sea.
When it is contemplated, *karma* perishes, for sure.

10. சமண்சாக்கியர்தாம் அலர் தூற்ற,
அமைந்தான், உமையோடு உடன்அன்புஆய்;
கமழ்ந்து ஆர் பொழில் சூழ்தரு காழி
சுமந்தார், மலர் தூவுதல் தொண்டே.

10. The Samanas and the Sākyas carry tales about Him;
He abides in love with Her at Kāzhi of odoriferous groves.
To adore Kāzhi strewing it with flowers
and to foster it in one's mind constitute true service.

11. நலம்ஆகிய ஞானசம்பந்தன்
கலம் ஆர் கடல் சூழ்தரு காழி
நிலைஆக நினைந்தவர் பாடல்
வலர்ஆனவர் வான் அடைவாரே.

11. Gnānasambandhan, with goodness compact, hath sung
on the Lord who aeviternally abides at Kāzhi,
girt with the sea where boats and barks ply.
They that are valiant in his hymnody gain the Empyrean.

Notes

1. Siva is the Way as well as the Goal.
2. *Nirai ār malar* is kondrai.
3. Tudi: A small drum shaped like an hour-glass.
5. Gender has no relevance when Siva or Uma is described. The Sivagnāna Siddhiyār says: "Siva is a Bachelor and Uma whose words are sweet like milk is a Virgin."

6. Servitors devoted to Siva are truly spiritual leaders.

9. Her whose form is immense grace: The Goddess of the holy shrine (Tonipuram) is called *Periya Nāyaki*. She indeed is the Magna Mater.

10. *Sumanthār* menas bearers. They are bearers who bear the Lord in their consciousness.

11. '*Nalamākiya* Gnānsambandhan': The presence of the boy-saint ushers in weal, welfare and well-being. His hymns confer on reciters salvation.

35. Tiruvēzhimizhalai

Apprised by St. Appar and other serviors of the coming of the boy-saint, the Brahmins of Tiruvēzhimizhalai proceeded to the outskirts of the town and received him duly. Our saint descended down from his pearly palānquin, proceeded to the shrine and sang the following decad.

35. திருவீழிமிழலை

பண்: தக்கராகம்

1. அரை ஆர் விரி கோவணஆடை,
நரை ஆர் விடைஊர்தி, நயந்தான்,
விரை ஆர் பொழில், வீழி(ம்)மிழலை
உரையால் உணர்வார் உயர்வாரே.

1. A well-spread *kovanam* covers His waist;
The white Bull is His chosen mount; His shrine is
Vēzhimizhalai of fragrant gardens.
They that have learnt of its glory through scriptures
will gain sublime loftiness.

2. புனைதல்புரி புன்சடைதன்மேல்
கனைதல்(ல்) ஒரு கங்கை கரந்தான்,
வினைஇல்லவர், வீழி(ம்)மிழலை
நினைவுஇல்லவர் நெஞ்சமும் நெஞ்சே?

2. In His braided, ruddy, matted hair, He concealed
the uproarious and peerless Ganga.
Are the hearts of those who think not of Vēzhimizhalai
where dwell the *karma*-freed, hearts at all?

3. அழ வல்லவர், ஆடியும் பாடி
எழ வல்லவர், எந்தை அடிமேல்
விழ வல்லவர், வீழி(ம்)மிழலை
தொழ வல்லவர், நல்லவர்; தொண்டே!

3. Devotees melt in love, weep, dance, sing and fall
at my Father's feet and rise blessed.
It is thus Vēzhimizhalai is to be hailed and adored.
Such adorers are true devotees poised in genuine servitorship.

4. உரவம் புரிபுன்சடைதன்மேல்
அரவம்(ம்) அரை ஆர்த்த அழகன்,

விரவும் பொழில், வீழி(ம்)மிழலை
பரவும்(ம்) அடியார் அடியாரே!

4. On His strands of ruddy, matted and puissant hair is a snake;
The handsome One's waist is cinctured with a snake.
The devotees who hail Vēzhimizhalai dight with
spreading groves, are, indeed, the true devotees.

5. கரிதுஆகிய நஞ்சு அணி கண்டன்,
வரிது ஆகிய வண்டு அறை கொன்றை
விரி தார் பொழில், வீழி(ம்)மிழலை
உரிதா நினைவார் உயர்வாரே.

5. He has a dark patch of poison in His neck;
They that are privileged to think on Vēzhimizhalai
in the gardens of which striped bees buzz over
kondrai clusters, will flourish loftily.

6. சடை ஆர் பிறையான், சரி பூதப்—
படையான், கொடிமேலது ஓர் பைங்கண்
விடையான், உறை வீழி(ம்)மிழலை
அடைவார் அடியார் அவர்தாமே.

6. On His matted hair rests a crescent; He is the Lord
of the martial *Bhūta*-Hosts; a large Bull whose eyes
are fresh, is the signum of His flag.
They that reach His shrine at Vēzhimizhalai
are indeed devotees par excellence.

7. செறி ஆர் கழலும் சிலம்பு ஆர்க்க
நெறி ஆர் குழலாளொடு நின்றான்,
வெறி ஆர் பொழில், வீழி(ம்)மிழலை
அறிவார் அவலம் அறியாரே.

7. With His vibrant *vērakkazhal* and anklets
He abides with Her of dense tresses.
They that know of Vēzhimizhalai endowed with
odoriferous gardens, know not what woe is.

8. உளையா வலி ஒல்க, அரக்கன்,
வளையா விரல் ஊன்றிய மைந்தன்,
விளை ஆர் வயல், வீழி(ம்)மிழலை
அளையா வருவார் அடியாரே.

8. The puissant One bent His foot and pressed His toe causing
the Rākshasa, to writhe in pain, depleted of his strength.
They that visit Vēzhimizhalai rich in uberous fields
to revel in the grace of the Lord are indeed devoees true.

9. மருள்செய்து இருவர் மயல்ஆக
அருள்செய்தவன், ஆர்அழல் ஆகி
வெருள்செய்தவன், வீழி(ம்)மிழலை
தெருள்செய்தவர் தீவினை தேய்வே.

9. The Two stood flabbergasted; He rose as soaring flame
by which they were affrighted; then He graced them.
The evil *karma* of those that stand clarified by their adoration
of Vēzhimizhalai will fritter away.

10. துளங்கும் நெறியார்அவர் தொன்மை
வளம் கொள்ளன்மின், புல் அமண்தேரை!
விளங்கும் பொழில் வீழி(ம்)மிழலை
உளம்கொள்பவர்தம் வினை ஓய்வே.

10. Regard not the past greatness of those that pursue
bamboozling paths; base, indeed, are the Samanas and Teras.
The *karma* of those who embosom Vēzhimizhalai,
girt with gardens, for sure, comes to a halt.

11. நளிர் காழியுள் ஞானசம்பந்தன்
குளிர் ஆர் சடையான் அடி கூற,
மிளிர் ஆர் பொழில், வீழி(ம்)மிழலை
கிளர் பாடல் வல்லார்க்கு இலை, கேடே.

11. Gnānasambandhan of cool Kāzhi hath sung of the feet
of the Lord whose matted crest is moist.
He abides at Vēzhimizhalai bright with groves.
Their woe will end if they sing these hymns soulfully.

Notes

1. Kovanam: Loin-cloth. The Lord's kovanam is a snake. The Lord has no limbs like ours. His frame is of the form of Grace. Snake is symbolic of the Kundalini yoga.

7. Vērakkazhal: It is a small bell attached to a cord that is fastened below the right knee.

8. It is Siva-consciousness which is the theme of this verse.

10. All faiths differing from that of the Vedas, were founded on something intrinsically good. As years passed on, they stood forfeited of their intrinsic value. Emerson said: "In ancient Greece, every Stoic was a stoic. Where is the Christian in Christendom?"

    When Saivism too begins to decline, Siva sends His servitors to set things straight.

11. Coolth is welcome to the East, as warmth to the West.

36. Tiruvaiyāru

The boy-saint sojourned at Tiruppūnthurutthi with St. Appar. Taking leave of him, he came to Neitthānam and adored the Lord there. Then he reached Tiruvaiyāru where he sang the following decad.

36. திருஐயாறு

பண்: தக்கராகம்

1. கலை ஆர் மதியோடு உரநீரும்
நிலை ஆர் சடையார் இடம் ஆகும்—
மலை ஆரமும் மா மணி சந்தோடு
அலை ஆர் புனல் சேரும் ஐயாறே.

1. The Lord sports for ever in His matted crest the crescent
and the mighty river.
Aiyāru is His urbs on the banks of the billowy Cauvery
flowing with pearls of the hills, great gems and sandalwood.

2. மதி ஒன்றிய கொன்றைவடத்தன்,
மதி ஒன்ற உதைத்தவர் வாழ்வு—
மதியி(ன்)னொடு சேர் கொடி மாடம்
மதியம் பயில்கின்ற ஐயாறே.

2. He who kicked the Moon-god (in Daksha's sacrifice) wears
a *kondrai*-chaplet and the crescent.
Aiyāru dight with mansions whose flags brush the moon
is His shrine; it is over the tops of these mansions
the moon rests.

3. கொக்கின்(ன்) இறகி(ன்)னொடு வன்னி
புக்க சடையார்க்கு இடம் ஆகும்—
திக்கின்(ன்) இசை தேவர் வணங்கும்
அக்கின்(ன்) அரையாரது ஐயாறே.

3. It is the place of Him who wears on His crest
the stork's feather and the leaves of *vanni;*
Aiyāru enshrines Him whose waist is adorned with bones,
hailed by the gods of the eight directions.

4. சிறை கொண்ட புரம்அவை சிந்தக்
கறை கொண்டவர் காதல்செய் கோயில்—
மறை கொண்ட நல் வானவர் தம்மில்
அறையும்(ம்) ஒலி சேரும் ஐயாறே.

4. Aiyāru is the shrine dear to Him whose wrath
burnt down the three winged-citadels.
Aiyāru is the place brimming with the sound
of the Vedic chanting of the invisible gods.

5. உமையாள் ஒருபாகம்அதுஆகச்
சமைவார் அவர் சார்வுஇடம் ஆகும்—
அமையார் உடல் சோர்தரு முத்தம்
அமையா வரும் அம் தண் ஐயாறே.

5. It is here He who is concorporate with Uma, is enshrined.
Unto Aiyāru, His cool and beauteous town,
the Cauvery courses carrying in its current
the pearls scattered by the burst bamboos of the hills.

6. தலையின் தொடை-மாலை அணிந்து
கலை கொண்டது ஓர் கையினர் சேர்வுஆம்—
நிலைகொண்ட மனத்தவர் நித்தம்
மலர் கொண்டு வணங்கும் ஐயாறே.

6. It is here He who is adorned with a garland of skulls
and who sports an antlered antelope, abides.
Aiyāru is the shrine adored daily
with flowers by men of steadfast minds.

7. வரம் ஒன்றிய மா மலரோன்தன்
சிரம் ஒன்றை அறுத்தவர் சேர்வுஆம்—
வரை நின்று இழி வார்தரு பொன்னி
அரவம்கொடு சேரும் ஐயாறே.

7. It is the shrine of Him who sliced away a head
of Brahma endowed with boons, abides.
Aiyāru is the urbs on the banks of the Ponni which
descends from the Mountain and flows uproariously.

8. வரை ஒன்றுஅது எடுத்த அரக்கன்
சிரம் மங்க நெரித்தவர் சேர்வுஆம்—
விரையின் மலர் மேதகு பொன்னித்
திரைதன்னொடு சேரும் ஐயாறே.

8. He crushed the heads and the limbs of the Rakshasa
who durst uproot His mountain.
He abides at Aiyāru on the banks of the billowy Ponni
which flows laden with fragrant flowers.

9. சங்கக் கயனும் அறியாமைப்
பொங்கும் சுடர் ஆனவர் கோயில்—
கொங்கில் பொலியும் புனல் கொண்டு
அங்கிக்கு எதிர் காட்டும் ஐயாறே.

9. He rose up as soaring flame unknowable to Him
who bears in His hand the Chank.
His shrine is at Aiyāru; with her water,
laden with melis and pollen, the river Ponni
offers *arghya* to Siva who blazes like fire.

10. துவர்ஆடையர், தோல்உடையார்கள்,
கவர் வாய்மொழி காதல் செய்யாதே,
தவராசர்கள் தாமரையானோடு
அவர்தாம் அணை அம் தண் ஐயாறே.

10. Be not enamoured of the deceitful words
of the ochre-robed and those clad in their skin (only).
Aiyāru is cool and beauteous and to it repair
the kingly *tapaswis* and the one on the Lotus.

11. கலை ஆர் கலிக்காழியர்மன்னன்—
நலம் ஆர்தரு ஞானசம்பந்தன்—
அலை ஆர் புனல் சூழும் ஐயாற்றைச்
சொலும் மாலை வல்லார் துயர் வீடே.

11. Gnānasambandhan, the chief of the scholars
of scriptures that abide at Kāzhi,
the confererer of weal,
hath sung of Aiyāru on the banks of the billowy Cauvery.
They that are versed in these hymns,
will stand freed from all their woe.

Notes

1. Tiruvaiyāru is the birth-place of Nandi.
2. An Asura, in the form of a stork, was done away with by Siva. Siva wears a feather of that stork in his head. *Kokkiraku* is a flower called *Kokku-manthārai*. Siva is also described as a wearer of this flower.
3. The word 'ạkku' means (1) Rudraksha bead, (2) a ring of chank and (3) bone.

4. Tiruvaiyāru is dear to the gods who frequently visit it, remaining invisible.
5. A special type of bamboo, it is said, produces pearls.
9. Arghya: Water offered to gods or guests.
10. Clad in their skin (only): Samanas go about naked. Samana sannyasins are digambaras and lay-Samanas are svetambaras (clad in white cloth).

37. Tiruppanaiyūr

From Tiruvārūr, the boy-saint came to Tiruppanaiyūr where he hymned the following decad.

37. திருப்பனையூர்

பண்: தக்கராகம்

1. அரவச் சடைமேல் மதி, மத்தம்,
விரவிப் பொலிகின்றவன் ஊர்ஆம்—
நிரவிப் பலதொண்டர்கள் நாளும்
பரவிப் பொலியும் பனையூரே.

1. Resplendent Panaiyūr where devotees galore gather
and hail the Lord, is the town of Him who shines
in splendour sporting in His matted crest
the adder, the crescent and the Datura flowers.

2. எண் ஒன்றி நினைந்தவர்தம்பால்
உள்-நின்று மகிழ்ந்தவன் ஊர்ஆம்—
கள்-நின்று எழு சோலையில் வண்டு
பண் நின்று ஒலிசெய் பனையூரே.

2. Panaiyur, where chafers in melliferous gardens
hum tunefully, is the town of Him
who indwells happily those that contemplate Him
in single-minded devotion.

3. அலரும் எறி செஞ்சடைதன்மேல்
மலரும் பிறை ஒன்று உடையான் ஊர்—
சிலர் என்றும் இருந்து அடி பேண,
பலரும் பரவும் பனையூரே.

3. He wears on His ruddy, matted hair that blazes like fire
a crescent; Panaiyūr is His town where a few devotees
permanently abide and adore Him whilst
a good many visit Him quite often and hail Him.

4. இடி ஆர் கடல் நஞ்சு அமுதுஉண்டு
பொடிஆடிய மேனியினான் ஊர்—
அடியார் தொழ, மன்னவர் ஏத்த,
படியார் பணியும் பனையூரே.

4. His body is bedaubed with ashy powder; He quaffed
as though it were amborsia, the venom
of the ocean that constantly dashes against the shore.
Panaiyūr is His town where His devotees adore Him;
kings hail Him and others pay obeisance to Him.

5. அறை ஆர் கழல்மேல் அரவு ஆட,
இறை ஆர் பலி தேர்ந்தவன் ஊர்ஆம்—
பொறையார் மிகு சீர் விழ மல்க,
பறையார் ஒலிசெய் பனையூரே.

5. A snake dances above His resounding heroic anklet;
He receives alms (in a bowl) held in His forearm.
Panaiyūr is His town where drums beat
and great and glorious festivals take place.

6. அணியார் தொழ வல்லவர் ஏத்த,
மணி ஆர் மிடறு ஒன்று உடையான் ஊர்—
தணி ஆர் மலர் கொண்டு இருபோதும்
பணிவார் பயிலும் பனையூரே.

6. His neck wears a sapphirine patch;
He is hailed by devotees that are close to Him;
Panaiyūr is His town where adorers poised in peace
hail Him day and night with cool blossoms.

7. அடையாதவர் மூஎயில் சீறும்
விடையான், விறல் ஆர் கரியின் தோல்
உடையான்அவன், ஒண் பலபூதப்—
படையான்அவன், ஊர்— பனையூரே.

7. He is the Rider of the Bull; He smote the three hostile citadels.
He is mantled in the derma of a puissant tusker.
He is the Lord of the multitudinous *Bhūta*-Hosts.
His urbs is, indeed, Panaiyūr.

8. இலகும் முடிபத்து உடையானை
அலல் கண்டு அருள்செய்த எம் அண்ணல்,
உலகில்(ல்) உயிர் நீர் நிலம் மற்றும்
பல கண்டவன், ஊர்— பனையூரே.

8. Our great Lord, beholding the agonising misery
of him who was endowed with a decad of heads, graced him.

He is the Provider of water, earth and the like
unto all entia; Panaiyūr is, indeed, His town.

9. வரம் முன்னி மகிழ்ந்து எழுவீர்காள்!
சிரம் முன் அடி தாழ வணங்கும்—
பிரம(ன்)னொடு மால் அறியாத
பரமன்(ன்) உறையும் பனையூரே!

9. O ye that happily seek boons from Siva!
Bow low your heads and adore His feet.
Panaiyūr is the town where the Supreme One is enshrined
who is unknowable to Brahma and Vishnu.

10. அழி வல் அமணரொடு தேரர்
மொழி வல்லன சொல்லியபோதும்
இழிவு இல்லது ஓர் செம்மையினான் ஊர்—
பழிஇல்லவர் சேர் பனையூரே.

10. He is the unflawed One; He is perfect Perfection;
The Samanas and the Teras are hell-bent on destruction;
They but mouth unbecoming words, alas!
Panaiyūr is His shrine to which the blameless repair.

11. பார் ஆர் விடையான் பனையூர்மேல்
சீர் ஆர் தமிழ் ஞானசம்பந்தன்
ஆராத சொல்மாலைகள்பத்தும்
ஊர்ஊர் நினைவார் உயர்வாரே.

11. Glorious Tamizh-Gnānasambandhan hath sung,
in abounding love, of the shrine at Panaiyūr where
abides He whose mount is the Bull that can traverse the earth.
The dwellers of each and every town
who cultivate these hymns will grow lofty and sublime.

Notes

1. Panaiyur: The town of palm-trees.
3. a few: These are *anukkatthondar*. They are permanently attached to the temple-service.
4. Siva is alike hailed by the ruler and the ruled.
5. At Panaiyur, each day is a holy day.

6. close to Him: The Sivāchāryas are referred to here. They are the privileged ones that can enter the adytum to adore the Lord.
8. Siva is the Provider. It is He who confers *tanu, karanam, bhuvanam* and *bhogam* to all entia in keeping with their past *karma*.
9. Seekers of boons from Siva are happy devotees. It is the forlorn who invoke the minor gods.
10. The latter-day Samanas and Buddhists cultivated calumny as a fine art.
11. The boy-saint is every inch a Tamil saint. His hymns constitute the Tamil Veda.

38. Tirumayilāduthurai

The boy-saint bound for Mūvalūr arrived at Mayilāduthurai where he sang the following decad.

38. திருமயிலாடுதுறை

பண்: தக்கராகம்

1. கரவு இன்றி நல்மாமலர் கொண்டே
இரவும் பகலும் தொழுவார்கள்—
சிரம் ஒன்றிய செஞ்சடையான் வாழ்
வர மா மயிலாடுதுறையே.

1. The great and boon-conferring Mayilāduthurai is
His urbs where flourish devotees that know no deceit
and who adore, day and night, with their bowing heads,
the Lord of ruddy matted hair adorned with a chaplet,
with choice and fragrant flowers galore.

2. உர வெங்கரியின்(ன்)உரி போர்த்த
பரமன்(ன்) உறையும் பதி என்பர்—
குரவம், சுரபுன்னையும், வன்னி,
மருவும்(ம்) மயிலாடுதுறையே.

2. Mayilāduthurai rich in *kuravam, surapunnai*
and *vanni*, is His town where
the supreme Lord who is mantled in the hide
of the mighty and fierce tusker, is entempled.

3. ஊனத்து இருள் நீங்கிட வேண்டில்,
ஞானப்பொருள் கொண்டு அடி பேணும்—
தேன் ஒத்து இனியான் அமரும் சேர்வு
ஆனம்(ம்) மயிலாடுதுறையே!

3. If you seek to extirpate the murk of *mala*, hail
and foster His feet whose form is divine Gnosis.
The Lord-God is sweet as honey; He willingly abides
in His shrine at Mayilāduthurai.

4. அஞ்சு ஒண் புலனும்(ம்)அவை செற்ற
மஞ்சன் மயிலாடுதுறையை
நெஞ்சு ஒன்றி நினைந்து எழுவார்மேல்—
துஞ்சும், பிணிஆயினதானே.

4. He is the One that routed the pentad of senses
inhering in their organs; His shrine is at Mayilāduthurai.
The ills and illth of those that rise up resolved to adore it
in single-minded devotion, will become non est.

5. தணி ஆர் மதி செஞ்சடையான்தன்
அணி ஆர்ந்தவருக்கு அருள், என்றும்
பிணிஆயின தீர்த்து அருள்செய்யும்
மணியான், மயிலாடுதுறையே.

5. He wears on His ruddy, matted hair the cool moon;
He annuls their maladies and graces them
that seek His presence; He is the Ruby
of Mayilāduthurai where He is entempled.

6. தொண்டர் இசை பாடியும் கூடிக்
கண்டு துதிசெய்பவன் ஊர்ஆம்—
பண்டும் பலவேதியர் ஓத,
வண்டு ஆர் மயிலாடுதுறையே.

6. It is the town of Him where servitors gather,
sing, have His *darshan* and hail Him.
His shrine at Mayilāduthurai abounds in bees,
and Brahmins who as in the past, continue to chant the Vedas.

7. அணங்கோடு ஒருபாகம் அமர்ந்து
இணங்கி அருள்செய்தவன் ஊர்ஆம்—
நுணங்கும் புரிநூலர்கள் கூடி
வணங்கும் மயிலாடுதுறையே.

7. It is the town of Him, who concorporate
with the divine Woman, confers grace.
His shrine is at Mayilāduthurai where sages
of subtle and sublime intellect gather and adore Him.

8. சிரம் கையினில் ஏந்தி இரந்த
பரம் கொள் பரமேட்டி, வரையால்
அரங்க(வ்) அரக்கன் வலி செற்ற,—
வரம் கொள் — மயிலாடுதுறையே.

8. The Supreme One that holds a skull and begs alms
crushed the might out of the Rakshasa, caught

beneath the mountain; His shrine at Mayilāduthurai
showers boons on the devotees that seek them.

9. ஞாலத்தை நுகர்ந்தவன் தானும்,
கோலத்து அயனும், அறியாத
சீலத்தவன் ஊர் – சிலர் கூடி
மாலைத் தீர் மயிலாடுதுறையே.

9. It is the town of the splendorously glorious One
unknowable to him that devoured the world
and the wondrous Brahma; Mayilāduthurai is His
shrine where choice devotees gather and stand cured of their
tohubohu.

10. நின்று உண் சமணும், நெடுந் தேரர்,
ஒன்று அறியாமை உயர்ந்த
வென்றி அருள்ஆனவன் ஊர்ஆம்–
மன்றல் மயிலாடுதுறையே.

10. It is the town of the triumphant and lofty One –
all compact of grace –, unknowable to the Samanas
that eat standing as well as the tall Buddhists.
Mayilāduthurai, is indeed, His odoriferous shrine.

11. நயர் காழியுள் ஞானசம்பந்தன்
மயர் தீர் மயிலாடுதுறைமேல்
செயலால் உரைசெய்தனபத்தும்
உயர்வுஆம், இவை உற்று உணர்வார்க்கே.

11. Gnānasambandhan of Kāzhi where abide men
of lofty wisdom, hath sung of Mayilāduthurai
that annuls bewilderment.
These ten Grace-inspired verses confer greatness
on them that cultivate and comprehend them.

Notes

1. Mayilāduthurai means the ford where peacocks dance.
2. Kuravam: Common bottle-flower.
3. The murk of mala: The murky mala: The Ānava mala. It is Dame Darkness according to St. Umapati. It abides with the soul

beginninglessly. It is the denigrating principle from which the soul suffers. The effect of this mala can be rendered nugatory by the grace of Siva.

4. Pentad of senses: Sound, touch, form, essence and smell.

9. tohubohu: confusion bred of ignorance.

10. tall Buddhists: These stand like tall trees and their claims too are tall.

11. Grace-inspired verses: Afflatus is Siva-Sakti's gift to the boy-saint.

39. Tiruvetkalam

Having adored the Lord of Tillai, afraid to stay there at night, the boy-saint proceeded to Tiruvetkalam. Tillai is a sacred town. Only the Tillai Brahmins can dwell there. A person howsoever holy, will not venture to stay there during night. The following decad was sung in the holy polis of Tiruvetkalam.

39. திருவேட்களம்

பண்: தக்கராகம்

1. அந்தமும் ஆதியும்ஆகிய அண்ணல்— ஆர் அழல் அங்கை அமர்ந்து இலங்க;
மந்த முழவம் இயம்ப; மலைமகள் காண, நின்று ஆடி;
சந்தம் இலங்கு நகுதலை, கங்கை, தண்மதியம், அயலே ததும்ப;
வெந்தவெண்நீறு மெய் பூசும் — வேட்கள நன்நகராரே.

1. The great Lord is the Omega and the Alpha;
His beauteous hand holds the blazing fire;
He dances witnessed by the Daughter of the Mountain,
to the beat of *muzhavam*.
The Lord who bedaubs Himself with white, burnt ash
abides at Vetkalam – the great and goodly town –,
wearing on His crest a skull that seems to smile,
and the Ganga beside which the moist moon floats.

2. சடைதனைத் தாழ்தலும் ஏற முடித்து, சங்கவெண்தோடு சரிந்து இலங்க,
புடைதனில் பாரிடம் சூழ, போதரும்ஆறு இவர்போல்வார்—
உடைதனில் நால்விரல்கோவண ஆடை, உண்பதும் ஊர் இடு பிச்சை, வெள்ளை—
விடைதனை ஊர்தி நயந்தார் — வேட்கள நன்நகராரே.

2. His dangling matted hair is neatly bound to form
His crown; in His dangling ear-lobes are earings
wrought of white shell.
Thus He goes about followed by the *Bhutas* at His sides.
The breadth of His *kovanam* is four *inches*;
He eats the alms offered by the townsfolk;
He loves to ride a white Bull; He, indeed, is
the Lord of Vetkalam – the great and goodly town.

3. பூதமும் பல்கணமும் புடை சூழ, பூமியும் விண்ணும் உடன்பொருந்த,
சீதமும் வெம்மையும்ஆகி, சீரொடு நின்ற எம் செல்வர்—
ஓதமும் கானலும் சூழ்தரு வேலை, உள்ளம் கலந்து இசையால் எழுந்த
வேதமும் வேள்வியும் ஓவா, வேட்கள நன்நகராரே.

3. He is encircled by the *Bhūtas* and many *Ganas*
as well as the sages of earth and the celestials.
He, our opulent One who is poised in glory,
is coolth as well as heat.
He presides over the great and goodly town Vetkalam –
dight with pools and littoral gardens close to the sea –,
where sacrifices and the chanting of the Vedas
in soulful music, never cease.

4. அரை புல்கும் ஐந்தலை ஆடல் அரவம் அமைய வெண்கோவணத்தோடு அசைத்து,
வரை புல்கு மார்பில் ஓர் ஆமை வாங்கி அணிந்தவர்தாம்—
திரை புல்கு தெண்கடல் தண்கழி ஓதம் தேன் நல் அம் கானலில் வண்டு பண்செய்ய,
விரை புல்கு பைம்பொழில் சூழ்ந்த வேட்கள நன்நகராரே.

4. He wears a white *kovanam* and His waist is
cinctured with a five-headed serpent;
He wears on His hill-like chest a carapace.
His is the goodly town of Vetkalam which is
girt with fragrant and ever-green gardens
and melliferous groves,
on the banks of the cool creeks
of the sea where bees bombilate.

5. பண் உறு வண்டு அறை கொன்றைஅலங்கல், பால் புரை நீறு, வெண்நூல், கிடந்த
பெண் உறு மார்பினர்; பேணார் மும்மதில் எய்த பெருமான்;
கண் உறு நெற்றி கலந்த வெண்திங்கள்கண்ணியர்; விண்ணவர் கைதொழுது ஏத்தும்
வெண்நிற மால்விடை அண்ணல் — வேட்கள நன்நகராரே.

5. On His garland of *kondrai*, bees hum tunefully;
He is bedaubed with the milk-white holy ash;
He wears the sacred thread; He is concorporate
with a Woman; He gutted with fire the three
hostile citadels; His forehead sports an eye;
the crescent is His chaplet.
He is the Lord of the goodly town Vetkalam
who rides a white and gargantuan Bull,
hailed by the supernals with folded hands.

6. கறி வளர் குன்றம் எடுத்தவன் காதல் கண் கவர் ஐங்கணையோன் உடலம்
பொறி வளர் ஆர்அழல் உண்ணப் பொங்கிய பூதப்புராணர்,
மறி வளர் அம் கையர், மங்கை ஓர்பங்கர், மைஞ்ஞுல்றமான்உரி — தோல்உடை ஆடை
வெறி வளர் கொன்றைஅம்தாரார் — வேட்கள நன்நகராரே.

6. He is the *Bhūta-Purānar*; His ire consumed with
sputtering fire the eesome one of five arrows –
the beloved son dear to him that lifted up
the (Govardana) hill abounding in pepper-creepers;
His beautiful hand sports a fawn; His half is a Woman;
He is clad in the skin of a dark tusker;
He wears the fragrant garlands of odoriferous *kondrai*.
His, indeed, is the goodly town Vetkalam.

7. மண் பொடிக்கொண்டு எரித்து ஓர் சுடலை, மாமலைவேந்தன்மகள் மகிழ,
நுண்பொடிச் சேர நின்று ஆடி, நொய்யன செய்யல் உகந்தார்,
கண் பொடி வெண்தலைஓடு கை ஏந்திக் காலனைக் காலால் கடிந்து உகந்தார்,
வெண்பொடிச் சேர் திருமார்பர் – வேட்கள நன்நகராரே.

7. In the Crematorium where everything was reduced
to dust and dusticle, He so danced that minute
dust particles got stuck to Him; the Daughter of the Mountain
witnessed His dance and rejoiced.
Thus He performed His subtle acts.
He whose hand holds a white and eyeless skull as His
alms-bowl, kicked Death to death and rejoiced.
His chest is adorned with the white powdery ash;
His, indeed, is the goodly town Vetkalam.

8. ஆழ்தரு மால்கடல் நஞ்சினை உண்டு ஆர்அமுதம் அமரர்க்கு அருளி,
சூழ்தரு பாம்பு அரை ஆர்த்து, சூலமோடு ஒண்மழு ஏந்தி,
தாழ்தரு புன்சடை ஒன்றினை வாங்கித் தண்மதியம் அயலே ததும்ப
வீழ்தரு கங்கை கரந்தார் – வேட்கள நன்நகராரே.

8. He quaffed the venom of the vast and deep ocean;
He blessed the supernals with elixir;
Cinctured with a serpent and holding a trident
and a bright *mazhu,* even as the moist crescent
floated on one side, He received and concealed the Ganga
that descended down amain,
in a dangling strand of His ruddy matted hair.
His, indeed, is the goodly town Vetkalam.

9. திருஒளி காணிய பேதுறுகின்ற திசைமுகனும், திசைமேல் அளந்த
கருவரை ஏந்திய மாலும், கைதொழ நின்றதும் அல்லால்,
அரு வரை ஒல்க எடுத்த அரக்கன் ஆடு எழில் – தோள்கள் ஆழத்து அழுந்த
வெருஉற ஊன்றிய பெம்மான் – வேட்கள நன்நகராரே.

9. Brahma whose visages face all the directions
and Vishnu – the one that, of yore, scaled the worlds
and lifted up the dark mountain –,
were baffled when they beheld Him
in the divine form of a column of fire.
He is the Lord-God who so pressed His toe
that the mighty shoulders of the Rakshasa
who lifted up the immense mountain,
were crushed and sunk very low,
the while dread seized him.
His, indeed is the goodly town Vetkalam.

10. அத்தம் மண் தோய் துவரார், அமண்குண்டர், ஆதும் அல்லா உரையே உரைத்துப்
பொய்த்தவம் பேசுவதுஅல்லால் புறன்உரை யாதொன்றும் கொள்ளேல்;
முத்து அன வெண்முறுவல்(ல்) உமை அஞ்ச, மூரி–வல் ஆனையின் ஈர்உரி போர்த்த
வித்தகர், வேதமுதல்வர் – வேட்கள நன்நகராரே.

10. Listen not to the senseless words of those
whose garments are ochre-hued
and the adipose Samanas who but blabber balderdash
and preach pseudo-*tapas*.
He is the adroit One who flayed the mighty tusker
and mantled Himself in its hide
witnessing which Uma shuddered.
He is the Author of the Vedas
and His, indeed, is the goodly town Vetkalam.

11. விண் இயல் மாடம் விளங்கு ஒளி வீதி வெண்கொடி எங்கும் விரிந்து இலங்க,
நண்ணிய சீர் வளர் காழி நல்–தமிழ் ஞானசம்பந்தன்
பெண்ணின் நல்லாள் ஒருபாகம் அமர்ந்து பேணிய வேட்களம்மேல் மொழிந்த
பண் இயல் பாடல் வல்லார்கள் பழியொடு பாவம் இலாரே.

11. *Nal-Tamizh* Gnānasambandhan of Kāzhi
of accrescent glory – the streets of which
are dight with bright mansions whence
white and unfurled streamers waft in all directions –,
hath sung of the Lord concorporate with the virtuous Woman
and who presides over and fosters Vetkalam.
They that have mastered these melodic hymns
stand freed of sin and blame.

Notes

1. The Lord is 'Antam-Ādi' according to St. Meykandār. Siva is the ultimate Resolver of the cosmos. It is He who re-evolves it into being.

2. *Inch*: A finger's breadth.

6. Bhūta Purānar: The Primal Lord of all entia, i.e., Siva.

7. The Crematorium: The forum where the ultimate dissolution of the cosmos takes place.

   The subtle acts: The *pancha-kritya* which comprises the fivefold acts of evolution, maintenance, absorption, concealment and conferment of grace. It is by His dance Siva enacts all these acts.

8. Mazhu means (1) a battle-axe and (2) a burning rod.

9. According to the great commentator Nacchinārkkiniyar, he who wears the freshly-peeled off hide of an elephant, dies instantaneously. This is the raison d'etre of Uma's dread. The message is that there is nothing in the cosmos that is potent to harm the Omnipotent Siva.

11. The Virtuous Woman: *Penninnallāll*.

    This refers to the goddess of Vetkalam. Her name is *Nallanāyaki*.

40. Thiruvāzhkoliputthūr

From Omāmpuliyūr the boy-saint arrived at Tiruvāzhkoliputthūr where he sang the following decad.

40. திருவாழ்கொளிபுத்தூர்

பண்: தக்கராகம்

1. பொடி உடை மார்பினர், போர் விடை ஏறி, பூதகணம் புடை சூழ,
கொடி உடை ஊர் திரிந்து ஐயம் கொண்டு, பலபல கூறி,
வடிவு உடை வாள்நெடுங்கண் உமை பாகம்ஆயவன் வாழ்கொளிபுத்தூர்,
கடி கமழ் மா மலர் இட்டு, கறைமிடற்றான் அடி காண்போம்.

1. Chest bedaubed with the holy ash, He rides a martial Bull
surrounded by the *Bhūta*-Hosts.
He goes abegging, descanting on many things,
in all the towns where streamers fly.
Uma of long and shapely eyes is part of Him
who abides at Vāzhkoliputthūr.
Let us come by a *darshan* of the feet of Him whose neck
is blue-hued, and strew on them large and fragrant flowers.

2. அரை கெழு கோவண ஆடையின்மேல் ஓர் ஆடுஅரவம்(ம்) அசைத்து, ஐயம்
புரை கெழு வெண்தலை ஏந்தி, போர் விடை ஏறி, புகழ
வரை கெழு மங்கையது ஆகம் ஓர்பாகம்ஆயவன் வாழ்கொளிபுத்தூர்,
விரை கெழு மா மலர் தூவி, விரிசடையான் அடி சேர்வோம்.

2. Clad in *kovanam* and cinctured with a dancing snake
He holds a holey skull as His begging-bowl.
He rides a martial Bull extolled by all;
the Daughter of the Mountain forms part of His body
who abides at Vāzhkoliputthūr.
Let us reach the feet of Him of spreading matted hair
and strew thereon olent blossoms.

3. "பூண் நெடுநாகம் அசைத்து, அனல்ஆடி, புன்தலை அங்கையில் ஏந்தி,
ஊண் இடு பிச்சை, ஊர் ஐயம் உண்டி" என்று பல கூறி,
வாள்நெடுங்கண் உமைமங்கை ஓர்பாகம்ஆயவன் வாழ்கொளிபுத்தூர்,
தாள் நெடு மா மலர் இட்டு, தலைவன தாள்நிழல் சார்வோம்.

3. A long serpent is His ornament; He dances in the fire;
He holds a trivial skull in His beautiful hand.
He is spoken of in many ways, even thus: "He but eats
the alms of townsfolk; His food is nought but alms."

Uma of long and bright eyes is part of Him
who abides at Vāzhkoliputthūr.
Let us reach Him, strew choice and great flowers
on His feet and thus gain the Lord-Master's feet.

4. "தார்இடுகொன்றை, ஓர் வெண்மதி, கங்கை, தாழ்சடைமேல் அவை சூடி,
ஊர் இடு பிச்சை கொள் செல்வம் உண்டி" என்று பல கூறி,
வார் இடுமென்முலை மாது ஒருபாகம்ஆயவன் வாழ்கொளிபுத்தூர்,
கார் இடு மா மலர் தூவி, கறைமிடற்றான் அடி காண்போம்.

4. On His dangling matted hair, He wears the chaplet
of *kondrai*, a white crescent and the Ganga.
Let us hail Him thus: "All His wherewithal is
the alms of the townsfolk and that indeed is His food."
Uma whose breasts are coverd by a breast-band is
part of Him who abides at Vāzhkoliputthūr
Let us strew the great flowers of the rainy season
and have a *darshan* of the feet of the blue-necked One.

5. "கன மலர்க்கொன்றைஅலங்கல் இலங்க, காதில் ஓர் வெண்குழையோடு
புன மலர்மாலை புனைந்து, ஊர் புகுதி" என்றே பல கூறி,
வனமுலை மாமலைமங்கை ஓர்பாகம்ஆயவன் வாழ்கொளிபுத்தூர்,
இனமலர் ஏய்ந்தன தூவி, எம்பெருமான் அடி சேர்வோம்.

5. Let us hail Him thus: "Bright with a garland
of auric *kondrai*, wearing a white *kuzhai*
in one ear and adorned with the garlands woven
with the garden-flowers, You barge into the town!"
Lo, the great Mountain's Daughter of shapely breasts is
part of Him who abides at Vāzhkoliputthūr.
Strewing choice flowers befitting Him, let us gain
the feet of the Lord-God.

6. "அளை வளர் நாகம் அசைத்து, அனல்ஆடி, அலர்மிசை அந்தணன் உச்சிக்
களை தலையில் பலி கொள்ளும் கருத்தனே! கள்வனே!" என்னா,
வளை ஒலி முன்கை மடந்தை ஓர்பாகம்ஆயவன் வாழ்கொளிபுத்தூர்,
தளை அவிழ் மா மலர் தூவி, தலைவன தாள்இணை சார்வோம்.

6. Let us hail Him thus:
"O Lord-God who is cinctured with a serpent
that lives in the chthonic hole,
O One who dances in the fire,
O Lord who receives alms in the cranium of Brahma –

the Brahmin ensconced on the Lotus –,
O Thief (of hearts)!"
Let us fare forth and reach Vāzhkoliputthūr where
He abides with Her of bebangled forearms
and strew on His feet twain
suaveolent and blown blossoms.

7. "அடர் செவி வேழத்தின் ஈர்உரி போர்த்து, அழிதலை அங்கையில் ஏந்தி,
உடல் இடு பிச்சையோடு ஐயம் உண்டி" என்று பல கூறி,
மடல் நெடு மா மலர்க்கண்ணி ஓர்பாகம் ஆயவன் வாழ்கொளிபுத்தூர்,
தட மலர்ஆயின தூவி, தலைவன தாள் நிழல் சார்வோம்.

7. Let us hail Him as the One that flayed the tusker
with large ears, and mantled Himself
with its hide dripping with blood,
as the One who holds in His beautiful hand
the severed skull in which He receives
aiyam and *picchai* which He eats.
Let us fare forth to reach Vāzhkoliputthūr
where abides the Lord concorporate with Her
whose eyes are large and lovely like flowers,
and strew on His feet the blowing blossoms
and thus gain the shade of His salvific feet.

8. "உயர்வரை ஒல்க எடுத்த அரக்கன் ஒளிர் கடகக் கை அடர்த்து,
அயல் இடு பிச்சையோடு ஐயம் ஆர்தலை" என்று அடி போற்றி,
வயல் விரி நீல நெடுங்கணி பாகம்ஆயவன் வாழ்கொளிபுத்தூர்,
சய விரி மா மலர் தூவி, தாழ்சடையான் அடி சார்வோம்.

8. Hailing Him as the One who crushed the shiny,
braceleted hands of the Rakshasa that durst
shake and uproot the lofty mountain
and as the One who eats the *aiyam* and *picchai*
offered by others,
let us reach Vāzhkoliputthūr of Him
of dangling and spreading matted hair, who is
concorporate with the large-eyed Lady, whose eyes
are like the blue lilies that blossom in the fields,
extol His feet and strew excellent and burgeoning
flowers thereon and gain refuge in them.

9. "கரியவன் நான்முகன் கைதொழுது ஏத்த, காணலும் சாரலும் ஆகா
எரிஉரு ஆகி, ஊர் ஐயம் இடு பலி உண்ணி" என்று ஏத்தி,

வரிஅரவு அல்குல் மடந்தை ஓர்பாகம்ஆயவன் வாழ்கொளிபுத்தூர்,
விரிமலர்ஆயின தூவி, விகிர்தன சேவடி சேர்வோம்.

9. Hailing Him as the One who uprose as a column of fire,
(the base and tip of) which could neither be
seen nor reached by the dark one or the Four-faced
who adored Him with folded hands,
and as the *Vikirtan* at Vāzhkoliputthūr
who is concorporate with Her whose forelap
is like unto the hood of the speckled serpent,
let us strew flowers and gain His salvific feet.

10. "குண்டுஅமணர், துவர்க்கூறைகள் மெய்யில் கொள்கையினார், புறம்கூற,
வெண்தலையில் பலி கொண்டல் விரும்பினை" என்று விளம்பி,
வண்டு அமர் பூங்குழல் மங்கை ஓர்பாகம்ஆயவன் வாழ்கொளிபுத்தூர்,
தொண்டர்கள் மா மலர் தூவ, தோன்றி நின்றான் அடி சேர்வோம்.

10. Hailing Him as the One who is slandered by
the adipose Samanas and the ochre-robed (Buddhists),
and as the One who likes to receive alms in a white skull,
let us hie to Vāzhkoliputthūr of Him who is concorporate
with Her whose flowery tresses are buzzed by bees,
and be blessed with a *darshan* of His feet,
strewn with great flowers by the adoring devotees
who experience His living presence.

11. கல் உயர் மாக்கடல் நின்று முழங்கும் கரை பொரு காழி அ(ம்) மூதூர்
நல்உயர் நால்மறை நாவின் நல்–தமிழ் ஞானசம்பந்தன்
வல் உயர் சூலமும் வெண்மழுவாளும் வல்லவன் வாழ்கொளிபுத்தூர்,
சொல்லிய பாடல்கள் வல்லார் துயர் கெடுதல் எளிதுஆமே.

11. *Nal-Tamizh*-Gnānasambandhan – the articulator
of the lofty quartet of the Vedas –,
of hoary and beauteous Kāzhi close to the shore
besieged by the mountainous and roaring
breakers of the main,
hath sung of Vāzhkoliputthūr where abides the Lord
that wields the long and strong spear and the bright *mazhu*.
They that are masters of these verses, can,
with ease, set at nought their misery.

Notes

1. The first ten verses celebrate the salvific feet of Siva. The feet of the Lord are our sole refuge. Even Christians who are against idolatry, have taken to the practice of adoring the feet of the Lord. Rev. M. Winslow took many years to compile his dictionary. Various hindrances and discouragements notwithstanding, he completed his chosen task. When the work appeared in print, he said: "At the feet of JEHOVAH-JESUS it is humbly laid...."

   Tiruvalluvar in his prolegomenon chose to celebrate nought but the feet of God.

   The Tamil Siva Gnāna Bhotham hails the feet of Siva in its twelfth – the final sutra. The feet of Siva are described as ruddy/salvic Flowers that uphold everything. Strewing flowers on these ruddy/salvic Flowers constitutes true worship.

2. Siva is subtle as the scent in flowers. He is therefore fittingly hailed with fragrant blossoms.

3. *Thāll nizhal*: The shade of the Lord's feet. "Eesan enthai inai adi neezhal" (the shade of the feet twain of the Lord-Father) are the words of St.Appar.

4. Siva *darshan* leads to Siva-yoga which, in turn, leads to Siva-bhoga.

5. Kuzhai: It is the same as todu–a scroll of palm-leaf inserted in the ear-lobe.

7. aiyam: Alms offered to eligible persons.

   picchai: Alms offered to brahmachāris and sannyasin.

   The explanations offered at page 563 of the Dharmapuram edition (1997) are misleading.

9. The dark one: Vishnu.

   Vikirtan: He who is unlike others.

41. Tiruppāmpuram

Adoring the Lord-God at his many shrines, the Godly saint arrived at Mēyacchūr whence he came to Pāmpuram and sang the following decad.

41. திருப்பாம்புரம்

பண்: தக்கராகம்

1. சீர் அணி திகழ் திருமார்பில் வெண்நூலர், திரிபுரம் எரிசெய்த செல்வர்,
வார் அணி வனமுலை மங்கை ஓர்பங்கர், மான்மறி ஏந்திய மைந்தர்,
கார் அணி மணிதிகழ் மிடறு உடை அண்ணல், கண்ணுதல், விண்ணவர் ஏத்தும்
பார் அணி திகழ்தரு நால்மறையாளர் — பாம்புர நன் நகராரே.

1. He wears on His beautiful chest decked with
glorious jewels the white (sacred) thread;
The opulent One gutted with fire the three citadels;
He is concorporate with Her whose beauteous breasts
are cinctured with a breast-band;
The puissant One holds a fawn (in His palm);
The noble One's dark neck dazzles like sapphire;
He is the triple-eyed One;
He is the Author of the four Vedas that are world-famous;
His is the grand town Pāmpuram.

2. கொக்குஇறகோடு கூவிளம் மத்தம் கொன்றையொடு எருக்கு அணி சடையர்,
அக்கினொடுஆமை பூண்டு அழகுஆக அனல் அதுஆடும் எம் அடிகள்,
மிக்க நல் வேதவேள்வியுள் எங்கும் விண்ணவர் விரைமலர் தூவ,
பக்கம் பல்பூதம் பாடிட, வருவார் — பாம்புர நன்நகராரே.

2. He wears in His matted hair *kokkiraku*,
kūvilam, *mattham*, *kondrai* and *erukku*;
Our Lord-God is adorned with bones and a carapace;
He dances enchantingly in the fire;
As the supernals strew olent flowers in the excellent
Vedic sacrifices and adore Him, He comes
accompanied by the singing *Bhūta*-Hosts.
His is the grand town Pāmpuram.

3. துன்னலின் ஆடை உடுத்து, அதன்மேல் ஓர் சூறை நல் அரவுஅது சுற்றி,
பின்னுவார்சடைகள் தாழவிட்டு ஆடி, பித்தர் ஆய்த் திரியும் எம்பெருமான்,
மன்னு மா மலர்கள் தூவிட, நாளும் மாமலையாட்டியும் தாமும்,
பன்னும் நால்மறைகள் பாடிட, வருவார் — பாம்புர நன்நகராரே.

3. He wears a woven loin-cloth over which is cinctured
a bewitching snake that subsists on air;

His plaited strands of matted hair a-dangle,
Our God roaming about like one demented, comes
dancing on the path damasked with flowers
of ever-during fragrance, with the Lady
of the Mountain, to the chanting of the four Vedas.
His is the goodly town of Pāmpuram.

4. துஞ்சுநாள் துறந்து தோற்றமும் இல்லாச் சுடர்விடு சோதி எம்பெருமான்,
நஞ்சு சேர் கண்டம் உடைய என் நாதர், நள்இருள் நடம்செயும் நம்பர்—
மஞ்சு தோய் சோலை மா மயில் ஆட, மாடமாளிகைதன்மேல் ஏறி,
பஞ்சு சேர் மெல்அடிப் பாவையர் பயிலும் பாம்புர நன்நகராரே.

4. Our Lord–birthless and deathless –, is the radiant light;
My Lord-Master's neck is tinct with venom;
The supremely desirable One dances at dead of night;
He is of the great town Pāmpuram where peacocks
dance in gardens over which nimbi rest,
and where damsels, the soft soles of whose feet are dyed
incarnadine with red-cotton-silk, ascend the terraces
of their storeyed mansions and thither dance.

5. நதிஅதன் அயலே நகுதலைமாலை, நாள்மதி, சடைமிசை அணிந்து,
கதிஅது ஆக, காளி முன் காண, கான்இடை நடம் செய்த கருத்தர்,
விதிஅது வழுவா வேதியர் வேள்வி செய்தவர் ஓத்துஒலி ஓவாப்
பதிஅது ஆகப் பாவையும் தாமும் — பாம்புர நன்நகராரே

5. He wears on His matted hair the crescent and the garland
of skulls which seem to smile, beside the river.
He, indeed, is the Doer who dances with measured steps
in the crematory, witnessed by Kāli.
His is the great town Pāmpuram where
He abides with His Consort and where
the Vedic sacrificers who swerve not from the ordained
rules of ritual, for ever, chant the Vedas.

6. ஓதி நன்கு உணர்வார்க்கு உணர்வுஉடை ஒருவர்; ஒளி திகழ் உருவம் சேர் ஒருவர்;
மாதினை இடமா வைத்த எம் வள்ளல்; மான்மறி ஏந்திய மைந்தர்;
"ஆதி! நீ அருள்" என்று அமரர்கள் பணிய, அலைகடல் கடைய, அன்று எழுந்த
பாதிவெண்பிறை சடை வைத்த எம் பரமர் — பாம்புர நன்நகராரே.

6. He is the peerless One who is the consciousness of those
that meticulously cultivate the scriptures
and gain understanding.

The form of the non-pareil One is sheer radiance;
Our Lord-Patron keeps in His left-half His Consort;
He is the One of prowess who holds a fawn (in His palm).
He is of the grand town Pāmpuram who sports
in His matted hair a slice of the white (full) moon
that uprose from the billowy main,
when the supernals, paying obeisance to Him
hailed Him thus: "O You Alpha! be pleased to grace us"
and then churned the ocean.

7. மாலினுக்கு அன்று சக்கரம் ஈந்து, மலரவற்கு ஒரு முகம் ஒழித்து,
ஆலின்கீழ் அறம் ஓர் நால்வருக்கு அருளி, அனல் அதுஆடும் எம் அடிகள்;
காலனைக் காய்ந்து தம் கழல் அடியால், காமனைப் பொடிபட நோக்கி,
பாலனுக்கு அருள்கள்செய்த எம் அடிகள் — பாம்புர நன்நகராரே.

7. In the distant past, He gifted the Disc to Vishnu;
He did away with a visage of the one on the Lotus;
seated under a Banyan tree He taught Dharma to the Four;
He, our Lord, dances in the fire.
With His ankleted foot, He smote Death to death.
His stare burnt Kāma to cinders.
He graced the boy in ways manifold.
He, indeed, is our Lord-God
and His goodly town is Pāmpuram.

8. விடைத்த வல்அரக்கன் வெற்பினை எடுக்க, மெல்லிய திருவிரல் ஊன்றி,
அடர்த்து அவன்தனக்கு அன்று அருள்செய்த அடிகள்; அனல்அதுஆடும் எம் அண்ணல்—
மடக்கொடிஅவர்கள் வருபுனல் ஆட, வந்து இழி அரிசிலின் கரைமேல்
படப்பையில் கொணர்ந்து பரு மணி சிதறும் பாம்புர நன்நகராரே.

8. When the haughty and puissant Rakshasa uprooted
His mountain, He pressed His soft and lovely toe
and crushed him; then He graced him with many boons.
He is our noble One who dances in the fire.
He is of the grand town Pāmpuram in whose gardens
situate on the banks of the Arisili, where
bashful and liana-like damsels bathe,
great gems get shored up.

9. கடி படு கமலத்து அயனொடு மாலும், காதலோடு அடிமுடி தேட,
செடி படு வினைகள் தீர்த்து அருள்செய்யும் தீவணர்; எம்முடைச் செல்வர்;
முடி உடை அமரர் முனிகணத்தவர்கள் முறைமுறை அடி பணிந்து ஏத்த,
படிஅது ஆகப் பாவையும் தாமும் — பாம்புர நன்நகராரே.

9. When Brahma of the fragrant Lotus and Vishnu –
borne by penchant –, went in quest of His
crown and feet (and failed), He – the fire-hued –,
was pleased to grace them.
He is our opulent Lord; in His goodly town Pāmpuram
He abides with His Consort;
His feet are hailed in all propriety by the thronging
celestials as well as the groups of *munis*.

10. குண்டர், சாக்கியரும், குணம்இலாதாரும், குற்றுவிட்டு உடுக்கையர்தாமும்,
கண்டஆறு உரைத்துக் கால் நிமிர்த்து உண்ணும் கையர்தாம் உள்ளஆறு அறியார்;
வண்டு சேர் குழலி மலைமகள் நடுங்க வாரணம் உரிசெய்து போர்த்தார்;
பண்டு நாம் செய்த பாவங்கள் தீர்ப்பார் – பாம்புர நன்நகராரே.

10. The corpulent Samanas, the ones jejunely clad,
the blasphemers that speak recklessly as they like,
they that eat, standing erect, from out of their cupped hands
as well as the Buddhists void of virtues,
know Him not as He truly is.
He flayed the tusker and mantled Himself in its hide,
even as the Daughter of the Mountain
stood witnessing it, in fright.
He will annul our sins committed in the past.
He is of the goodly town Pāmpuram.

11. பார் மலிந்து ஓங்கிப் பருமதில் சூழ்ந்த பாம்புர நன்நகராரைக்
கார் மலிந்து அழகு ஆர் கழனி சூழ் மாடக் கழுமல முது பதிக் கவுணி–
நார் மலிந்து ஓங்கும் நால்மறை ஞானசம்பந்தன் – செந்தமிழ் வல்லார்
சீர் மலிந்து அழகு ஆர் செல்வம் அது ஓங்கி, சிவன்அடி நண்ணுவர்தாமே.

11. Gnānasambandhan well-versed in the four Vedas,
the one imbued with lofty and swelling devotion,
the one of *Kaundinya gotra*, hailing from
the hoary city Kazhumalam which is girt with
bountiful fields well-watered,
and dight with magnificent mansions,
hath sung of the grand town – the strong-walled Pāmpuram
well-renowned in this vast world.
They that are valiant in his sublime hymns
will thrive in soaring wealth, blessed with
glorious and excellent life
and eventually gain the feet of Siva.

Notes

2. Kokkiraku: The stork's feather. Kokku also refers to an Asura who played havoc, assuming the form of a cruel crane. Siva did away with him and wore a feather of his.

   Mattham: The Datura plant.

   Kuvilam: The Vilva tree/Bael tree.

   Erukku: Madar.

3. As a snake can live without food for many days, it is supposed to subsist on air.

6. A slice of the white (full) moon: The word 'pāthi' does not mean half. Pāthi means part. It is *cem-pāti* which is half. The full moon arose from the milky main. It began to wane by reason of a curse. Siva saved it from its impending and total disaster by wearing it in its crescent-form. Without invoking the aid of Siva, Devas and Asuras took to the churning of the ocean, all in vain. Then it dawned on them that their mighty venture would only prove to be an exercise in stultification. So, they sincerely prayed to Siva and started afresh. After this, the main began to yield things and beings of ever-during weal.

7. The Disc: This sprocket wheel was gifted to Vishnu at Tiruvēzhimizhalai. Siva severed one of the heads of Brahma at Kandiyūr.

   Siva explicated the dharma to the four sages seated under the Banyan tree at Mt. Kailas.

   Siva smote Yama (death) at Kadavūr.

   Kāma: The god of love. He was reduced to cinders by the fire of Siva's third eye at Kailas. According to the Tamil tradition, this event took place in Kurukkai.

   The boy: Upamanyu the son of St.Vyagrapāda.

9. The punishment meted out to Brahma is also an act of grace. Says the Sivagnāna Siddhiyār: "Viewed anywise the act of God is but an act of grace."

42. Tiruppenuperunthurai

Impelled by a desire to adore the Lord of Perunthurai, the boy-saint came from Vēzhimizhalai to this holy town where he sang the following decad.

42. திருப்பேணுபெருந்துறை

பண்: தக்கராகம்

1. பைம் மா நாகம், பல்மலர்க்கொன்றை, பன்றிவெண்கொம்புஒன்று, பூண்டு,
செம்மாந்து, "ஐயம் பெய்க" என்று சொல்லி, செய் தொழில் பேணியோர்; செல்வர்;
அம் மான்நோக்குஇயல், அம் தளிர்மேனி, அரிவை ஓர்பாகம் அமர்ந்த
பெம்மான்; நல்கிய தொல்புகழாளர் – பேணுபெருந்துறையாரே.

1. Adorned with a great hooded serpent, a good many flowers
inclusive of *kondrai* and a white tusk of the Hog,
the rich One who fosters that are dutiful,
goes majestically abegging saying "Give alms."
The Lord-God is concorporate with Her – the one
of beauteous mien whose lovely body is
soft as shoot and whose eyes are like the antelope's .
Hoary is His glory; He is of Penuperunthurai.

2. மூவரும்ஆகி, இருவரும்ஆகி, முதல்வனும்ஆய், நின்றமூர்த்தி–
பாவங்கள் தீர்தர நல்வினை நல்கி, பல்கணம் நின்று பணிய,
சாவம்அது ஆகிய மால்வரை கொண்டு தண் மதில்மூன்றும் எரித்த
தேவர்கள்தேவர், எம்பெருமானார் – தீது இல் பெருந்துறையாரே.

2. He is the Three, the Two and the Primal One.
To rid sins He confers *Siva-punya*.
Even as the many hosts bow to Him in obeisance,
He, the God of gods, with His massive mountain-bow
gutted with fire the three walled-citadels.
He is our Lord-God; He presides over the flawless Perunthurai.

3. செய் பூங்கொன்றை, கூவிளமாலை, சென்னியுள் சேர் புனல், சேர்த்தி,
கொய்பூங்கோதை மாதுஉமை பாகம் கூடி ஓர் பீடு உடை வேடர்–
கை போல் நான்ற கனிகுலைவாழை காய்குலையின் கமுகு ஈன,
பெய் பூம்பாளை பாய்ந்து இழி தேறல் பில்கு பெருந்துறையாரே.

3. Adorned with the woven garlands of *kondrai* blossoms
and *vilva* leaves and sporting the river in His crest,
is He – the gloriously majestic Forester
who is concorporate with Uma who wears
a garland woven of freshly-plucked flowers.

He is of Penuperunthurai where, over the dangling bunches
of the banana tree like unto a tusker's trunk,
the bunches of areca-trees rest,
whilst honey gushes from their flowery spathes.

4. நிலனொடு வானும் நீரொடு தீயும் வாயுவும் ஆகி, ஓர்ஐந்து—
புலனொடு வென்று, பொய்ம்மைகள் தீர்ந்த புண்ணியர் — வெண்பொடிப் பூசி,
நலனொடு தீங்கும் தான்அலது இன்றி, நன்கு எழு சிந்தையர்ஆகி,
மலனொடு மாசும் இல்லவர் வாழும் மல்கு பெருந்துறையாரே.

4. The righteous and holy Siva who is
earth, water, fire, wind and space
is beyond the pentad of senses and falsities.
He abides at the flourishing Penuperunthurai where
dwell *mala*-free and flawless devotees who are
adorned with the white ash and remain poised
in lofty thought; neither good nor evil ensues
save by the will of Siva.

5. பணிவுஆய் உள்ள நன்கு எழு நாவின் பத்தர்கள் பத்திமை செய்ய,
துணியார்— தங்கள் உள்ளம் இலாத சுமடர்கள் — சோதிப்ப (அ) ரியார்;
அணி ஆர் நீலம் ஆகிய கண்டர் — அரிசில் உரிஞ்சு கரைமேல்
மணி வாய் நீலம்வாய் கமழ் தேறல் மல்கு பெருந்துறையாரே.

5. From the humble devotees endowed with disciplined tongues
that hail Him in *bhakti*, He is inseparable.
He is beyond the ken of the ratiocination
of the heartless and brainless folks.
His neck is tinged with the hue of sapphire.
His is the town of Penuperunthurai on the banks
of the Arisili where honey abounds
in blue and bright and fragrant lilies.

6. எண்ணார் தங்கள் மும்மதில் வேவ ஏ வலம் காட்டிய எந்தை,
விண்ணோர் சாரத் தன் அருள் செய்த வித்தகர், வேதமுதல்வர்,
பண் ஆர் பாடல் ஆடல் அறாத பசுபதி, ஈசன், ஓர்பாகம்
பெண் ஆண் ஆய வார்சடை அண்ணல் — பேணு பெருந்துறையாரே.

6. Displaying the prowess of His arrow, our Father
gutted with fire the three citadels of the hostile ones.
He is the Adept who so graced the supernals
that they were enabled to gain access to Him.
He is the Author of the Vedas; He is Pasupati
who sings tunefully and dances.

He is the God; He is the noble One of long and large
matted hair, who is androgynic.
He presides over the town Penuperunthurai.

7. விழை ஆர் உள்ளம் நன்கு எழு நாவில் வினை கெட, வேதம் ஆறு அங்கம்
பிழையா வண்ணம் பண்ணிய ஆற்றால், பெரியோர் ஏத்தும் பெருமான்—
தழை ஆர் மாவின் தாழ் கனி உந்தித் தண்அரிசில் புடை சூழ்ந்த
குழை ஆர் சோலை மென்நடை அன்னம் கூடு பெருந்துறையாரே.

7. With all their mind, afire with desire, they with trained
tongues chant unflawed the Vedas and the six Angas;
thus, even thus, they have annulled their *karma*.
He abides at the town Penuperunthurai
on the banks of the cool Arisili which flows with
the fruit snatched from the dangling
branches of the mango-trees.
Here flourish groves rich in shoots where
gather swans of soft and stately gait.

8. பொன் அம் கானல் வெண்திரை சூழ்ந்த பொருகடல்வேலி இலங்கை
மன்னன் ஒல்க மால்வரை ஊன்றி, மா முரண் ஆகமும் தோளும்
முன் அவை வாட்டி, பின் அருள்செய்த மூஇலைவேல் உடை மூர்த்தி—
அன்னம் கன்னிப்பேடையொடு ஆடி அணவு பெருந்துறையாரே.

8. Ravana, the King of Lanka which is fenced with
the circling, dashing and white-hued billowy sea,
and endowed with golden foreshore groves,
wilted and wobbled, when the Lord that wields the trident
pressed the massive mountain (with His toe)
and caused his great and puissant body and arms
to suffer pain and grow effete.
Eventually, He graced him.
He presides over Penuperunthurai to which
cobs sporting with pens repair.

9. புள் வாய் போழ்ந்து மா நிலம் கீண்ட பொருகடல்வண்ணனும், பூவின்
உள் வாய் அல்லிமேல் உறைவானும், உணர்வு அரியான்; உமைகேள்வன்—
முள் வாய் தாளின் தாமரைமொட்டு இன்முகம்மலர, கயல் பாய,
கள் வாய் நீலம் கண்மலர் ஏய்க்கும் காமர் பெருந்துறையாரே.

9. He, the Consort of Uma, is unknowable to the one
who is of the hue of the tumultous sea,
who tore off the beak of the Bird, and
who burrowed deep into the immense earth

and the one of the richly-petalled Lotus.
He is of the enchanting Perunthurai in the pools
of which lotus-buds of thorny stalk
sweetly burgeon and smile,
kayal fish leap about
and the melliferous blue lilies resembling eyes, abound.

10. குண்டும் தேரும், கூறை களைந்தும் கூப்பிலர் செப்பிலர் ஆகி
மிண்டும் மிண்டர் மிண்டுஅவை கண்டு மிண்டுசெயாது விரும்பும்!
தண்டும் பாம்பும் வெண்தலைசூலம் தாங்கிய தேவர் தலைவர்—
வண்டும் தேனும் வாழ் பொழில் — சோலை மல்கு பெருந்துறையாரே.

10. The adipose and nude ones and the Teras fold not
their hands in worship; neither do they praise Him.
Ignore the miching mallecho of the perverse
and seek with love Siva and His salvific way.
He is the God of gods who bears on His person
the battle-axe, the adder, the white skull and the spear.
He presides over Penuperunthurai in the groves
and gardens of which bees and chafers thrive.

11. கடை ஆர் மாடம் நன்கு எழு வீதிக் கழுமலஊரன் — கலந்து
நடை ஆர் இன்சொல் ஞானசம்பந்தன் — நல்ல பெருந்துறை மேய
படை ஆர் சூலம்வல்லவன் பாதம் பரவிய பத்துஇவை வல்லார்
உடையார் ஆகி, உள்ளமும் ஒன்றி, உலகினில் மன்னுவர்தாமே.

11. He of the town of Kazhumalam the streets of which
abound in lofty thresholded mansions,
Gnānasambandhan whose words are sweet and salvific
and whose poetic style is stately and sublime,
hath sung in praise of the feet of the One
that abides at Penuperunthurai – the valiant
wielder of His weapon which is the trident.
They that are well versed in this decad and recite them,
with their souls oned with Siva,
will own Him as their own and will
flourish well in this world.

Notes

1. The Hog: The Cosmic Boar / Vishnu.
2. The Three: Brahma, Vishnu and Rudra.

The Two: Siva and Sakti.

The Primal One: The one and only aeviternal Siva.

Mountain bow: Mount Meru.

3. Vetar: Hunter/Forester.

Vetam also means the salvific form. Vide sutra 12, Sivagnāna Bhotham.

4. earth, water ...:

Cf. "Fivefold You pervade the earth..." - The Tiruvāchakam.

This is not Brahma-Parināma-Vāda. It should be remembered that "Maya is coeval with the phenomenon of change, while Siva is its ground." - Dr. Krishna Sivaraman.

The Lord Siva is the 'womb-of-all'. Brahman is aptly celebrated as the *Yoni* – the birth-place of all things. Siva is *bhūta-yoni, brahma-yoni* as well as *sastra-yoni.*

neither good nor evil...: "Thou art not aught in the world: nought is there save Thee..." - The Tiruvāchakam, 22-7.

9. The Bird: The Asura called Bhagāsura who assumed the form of a stork. Vishnu killed him.

43. Tirukkarkudi

The boy-saint adored the Lord at Tirupparāitthurai and came to Karkudi where he sang the following decad.

43. திருக்கற்குடி

பண்: தக்கராகம்

1. வடம் திகழ் மென்முலையாளைப் பாகம்அதுஆக மதித்து,
தடந் திரை சேர் புனல்மாதைத் தாழ்சடை வைத்த சதுரர்;
இடம் திகழ் முப்புரிநூலர்; துன்பமொடு இன்பம்அது எல்லாம்
கடந்தவர்– காதலில் வாழும் கற்குடி மா மலையாரே.

1. Concorporate with Her whose delicate breasts are
cinctured with a breast-band,
the adroit One bears on His dangling matted hair
the damsel Ganga – the river big with billows.
He wears three bright strands of the sacred thread;
He is alike beyond misery and joy;
He abides in love at the great hill – Karkudi.

2. அங்கம்ஓர்ஆறொடு ஐவேள்விஆன அருமறைநான்கும்
பங்கம் இல் பாடலோடு ஆடல் பாணி பயின்ற படிறர்—
சங்கம்அது ஆர் குறமாதர் தம் கையின் மைந்தர்கள் தாவிக்
கங்குலில் மா மதி பற்றும் கற்குடி மா மலையாரே.

2. He, the Trickster, is the practitioner of the four
rare Vedas, the six Angas, songs
of flawless music, dance and *pāni*.
He is of the great hill – Karkudi where the young
male children held by the hands
of the *Kurava*-women bebangled with sea-shells,
leap up to seize the great moon,
when night invests the sky.

3. நீர் அகலம் தரு சென்னி நீடிய மத்தமும் வைத்து,
தாரகையின் ஒளி சூழ்ந்த தண்மதி சூடிய சைவர்—
போர் அகலம் தரு வேடர் புனத்துஇடை இட்ட விறகில்
கார்அகிலின் புகை விம்மும் கற்குடி மா மலையாரே.

3. In His great crest, He – the Saivite –, sports the river,
the long *mattham* and the moist crescent
surrounded by the bright starry hosts.
He is of the great hill – Karkudi where from the firewood
secured from the wood by the broad-chested

and martial hunters
and used by their women to feed the fire
the dark smoke of eaglewood spirals up and up.

4. “ஒருங்கு அளி, நீ இறைவா!” என்று உம்பர்கள் ஓலம் இடக் கண்டு,
இருங்களம் ஆர விடத்தை இன் அமுது உன்னிய ஈசர்—
மருங்கு அளி ஆர் பிடி வாயில் வாழ் வெதிரின்முளை வாரி,
கருங்களியானை கொடுக்கும் கற்குடி மா மலையாரே.

4. He is the Lord who, resolving to bless the gods with elixir,
consumed a throatful of venom as though it were ambrosia,
when they lamentingly appealed to Him thus:
“O You God, be pleased to save us all!”
He is of the great Hill – Karkudi where the dark
and musty tusker, with delight seizes
the sprouts of the bamboos and puts them
into the mouth of its beloved mate that stands nearby.

5. போர் மலி திண் சிலை கொண்டு, பூதகணம் புடை சூழ,
பார் மலி வேடுஉருஆகி, பண்டு ஒருவற்கு அருள்செய்தார்—
ஏர் மலி கேழல் கிளைத்த இன்ஒளி மா மணி எங்கும்
கார் மலி வேடர் குவிக்கும் கற்குடி மா மலையாரே.

5. Surrounded by the *Bhūta*-Hosts and armed with
a martial and mighty bow, assuming the guise
of a forester – much celebrated by the world –,
He bestowed grace on one, in the past.
He is of the Hill – Karkudi where dark-hued hunters
gather and pile up everywhere great gems
of purest ray, dug up and scattered by the shapely hogs.

6. உலந்தவர் என்புஅது அணிந்தே, ஊர் இடு பிச்சையர்ஆகி,
விலங்கல்வில் வெங்கனலாலே மூஎயில் வேவ முனிந்தார்—
நலம் தரு சிந்தையர்ஆகி, நா மலி மாலையினாலே
கலந்தவர் காதலில் வாழும் கற்குடி மா மலையாரே.

6. Decked with the bones of the dead, He roves in towns
seeking alms from the townsfolk.
With His mountain-bow, in sheer ire, He gutted with
cruel fire the three walled-citadels.
He is of the great Hill – Karkudi where abide in love
devotees of goodly *chinta* who hail Him
with their garlands of hymns which they
sweetly sing, and thus come by at-one-ment with Siva.

7. மான் இடம் ஆர்தரு கையர், மா மழு ஆரும் வலத்தார்,
ஊன் இடை ஆர் தலைஓட்டில் உண்கலன்ஆக உகந்தார்—
தேன் இடை ஆர்தரு சந்தின் திண் சிறையால் — தினை வித்தி,
கான்இடை வேடர் விளைக்கும் கற்குடி மா மலையாரே.

7. In His left hand He holds an antelope; in His right a great *mazhu*;
His delightful eating-bowl is a skull
to which flesh is still attached.
He is of the great Hill – Karkudi where the woodland hunters
sow and grow millet in the interspaces
strongly fenced with sandalwood trees in which
buzzing bees build their honey-combs.

8. வாள் அமர் வீரம் நினைந்த இராவணன் மாமலையின்கீழ்
தோள் அமர் வன்தலை குன்றத் தொல்விரல் ஊன்று துணைவர்—
தாள் அமர் வேய் தலை பற்றித் தாழ் கரி விட்ட விசை போய்
காளம்அது ஆர் முகில் கீறும் கற்குடி மா மலையாரே.

8. The ancient and ever-aidant One so pressed
His toe that the arms and the mighty heads
of Ravana who thought no end of his swordsmanship
got crushed under the great mountain.
He is of the great Hill – Karkudi, where when the top
of the well-rested bamboo held by the tusker,
being released, springs up amain
and splinters the dark nimbus.

9. தண்டு அமர் தாமரையானும், தாவி இம் மண்ணை அளந்து
கொண்டவனும், அறிவு ஒண்ணாக் கொள்கையர், வெள்விடை ஊர்வர்—
வண்டு இசைஆயின பாட, நீடிய வார் பொழில் நீழல்,
கண்டு அமர் மா மயில் ஆடும் கற்குடி மா மலையாரே.

9. He whose mount is the white Bull and whose stature
is not to be known by him seated on the stalked Lotus
and by him who came to possess the earth
by crossing it in a (giant) leap.
He is of the great Hill – Karkudi, where beholding
the shade of its extensive groves, great peacocks
feel delighted and dance when bees begin to bombinate.

10. மூத் துவர் ஆடையினாரும், மூசு கடுப்பொடியாரும்,
நாத் துவர் பொய்ம்மொழியார்கள், நயம் இலரா மதி வைத்தார்;
ஏத்து உயர் பத்தர்கள் சித்தர் இறைஞ்ச, அவர் இடர்எல்லாம்
காத்தவர் — காமரு சோலைக் கற்குடி மா மலையாரே.

10. Those that wear the ochre-robe,
those that gobble aplenty the powder of myrobalan
those that utter false words that sour their tongues
and those whose intellect conforms not to *niti*,
(are irredeemable).
He is of the great Karkudi Hill girt with enchanting gardens;
He saves them – the noble devotees and the *Siddhas*
that hail and invoke Him –,
from all their troubles.

11. காமரு வார் பொழில் சூழும் கற்குடி மா மலையாரை
நா மரு வண்புகழ்க் காழி நலம் திகழ் ஞானசம்பந்தன்
பா மரு செந்தமிழ்மாலை பத்துஇவை பாட வல்லார்கள்
பூ மலி வானவரோடும் பொன்னுலகில் பொலிவாரே.

11. They that are valiant to melodise the ten rhythmic verses
constituting the garland of chaste Tamil
composed by Gnānasambandhan
of weal-abounding and munificently glorious Kāzhi
girt with extensive and enchanting groves,
will abide with the splendorous supernals in the golden heaven.

Notes

1. In the past, Karkudi was surrounded by forests. It was a settlement of foresters. It is very near Kumāra Vayalūr so dear to St.Arunagirināthar.
2. Pāni: This Tamil word means hand. In olden days, as now, musicians kept time, clapping hands. So pāni also means *tālam*.
3. Siva is referred to as a Saivite. Indeed He is the one and only Anādi-Saiva. The modern temple-priests are Ādi-Saivas.
5. one : He is Arjuna.
6. Chinta: According to David Buck chinta is mind-heart.
7. Honey and millet-powder form part of the victuals of the foresters.
10. The Tamil word *nayam* means *niti*. Vide Parimel Azhakar's commentary on the 97th Tirukkurall.

44. Tiruppācchilācchirāmam

Adoring Siva at Anpilālanthurai and Mānthurai the boy-saint arrived at Pācchilācchirāmam. There the local chieftain received our Saint in all propriety. He implored our Saint to cure his daughter of the *grand mal* with which the lass was afflicted. At this he sang the following decad in the shrine of the Lord-God. Lo and behold! The lass stood cured instantaneously.

44. திருப்பாச்சிலாச்சிராமம்

பண்: தக்கராகம்

1. துணி வளர் திங்கள் துளங்கி விளங்க, சுடர்ச்சடை சுற்றி முடித்து,
பணி வளர் கொள்கையர், பாரிடம் சூழ, ஆர் இடமும் பலி தேர்வர்;
அணி வளர் கோலம்எலாம் செய்து, பாச்சிலாச்சிராமத்து உறைகின்ற
மணி வளர் கண்டரோ, மங்கையை வாட மயல் செய்வதோ இவர் மாண்பே?

1. A-dazzle with a crescent, He sports a well-bound crest
of bright strands of matted hair.
He is adorned with adders; He goes seeking alms
everywhere encircled by the *Bhūta*-Hosts.
Does it become the greatness of Him – the One
of sapphire-hued neck, at Pacchilācchirāmam
who is decked with splendorous ornaments
to cause the lass to languish?

2. கலை புனை மான்உரி – தோல்உடை ஆடை; கனல்சுடரால் இவர் கண்கள்;
தலை அணி சென்னியர்; தார் அணி மார்பர்; தம் அடிகள் இவர் என்ன,
அலை புனல் பூம்பொழில் சூழ்ந்து அமர் பாச்சிலாச்சிராமத்து உறைகின்ற
இலை புனை வேலரோ, ஏழையை வாட இடர் செய்வதோ இவர் ஈடே?

2. He is clad in a deer-skin; His eyes blaze like fire;
His crest sports a wreath of skulls and His chest
is adorned with a garland.
Is it becoming on His part – the Wielder of a leafy spear
that abides at Pācchilācchirāmam which is
girt with flowery groves laved by the wavelets of streams–,
to trouble the damsel and cause her wilt?

3. வெஞ்சுடர் ஆடுவர், துஞ்சு இருள்; மாலை வேண்டுவர்; பூண்பது வெண்நூல்;
நஞ்சு அடை கண்டர்; நெஞ்சு இடம்ஆக நண்ணுவர், நம்மை நயந்து;
மஞ்சு அடை மாளிகை சூழ்தரு பாச்சிலாச்சிராமத்து உறைகின்ற
செஞ்சுடர் வண்ணரோ, பைந்தொடி வாடச் சிதைசெய்வதோ இவர் சீரே?

3. He dances in the blazing fire when all beings pass away;
He wears the white, sacred thread; He loves us who love Him

and abides in our bosoms.
Does it become the glory of the bright and ruddy One
that abides at Pācchilācchirāmam dight with
mansions on the tops of which clouds rest,
to enervate the beautifully-bangled belle
and cause her wilt?

4. கன மலர்க்கொன்றைஅலங்கல் இலங்க, கனல்தரு தூ மதிக்கண்ணி
புன மலர்மாலை அணிந்து, அழகுஆய புனிதர்கொல்ஆம் இவர் என்ன,
அனம் மலி வண்பொழில் சூழ்தரு பாச்சிலாச்சிராமத்து உறைகின்ற
மனம் மலி மைந்தரோ, மங்கையை வாட மயல் செய்வதோ இவர் மாண்பே?

4. It is thus He is hailed by His devotees: "Adorned with
the garland of *kondrai* flowers which bloom
during the rainy season, He, the holy One handsome,
wears the chaplet of the pure and fierce crescent which causes
the parted spouses to grieve.
Decked with the garlands of garden-flowers is He –
the Holy One who confers contentment on His devotees
and abides at Pācchilācchirāmam
girt with uberous gardens galore.
Does it become Him to cause the lass languish in languor?

5. மாந்தர்தம் பால் நறுநெய் மகிழ்ந்து ஆடி, வளர்சடைமேல் புனல் வைத்து,
மோந்தை, முழா, குழல், தாளம், ஓர் வீணை, முதிர ஓர் வாய்மூரி பாடி,
ஆந்தைவிழிச் சிறு பூதத்தர்; பாச்சிலாச்சிராமத்து உறைகின்ற
சாந்து அணி மார்பரோ, தையலை வாடச் சதுர் செய்வதோ இவர் சார்வே?

5. He bathes in joy in milk and fragrant ghee offered by
His devotees; He sports a river in His ever-growing,
matted hair.
To the accompaniment of *montai*, *muzhā*, *kuzhal*,
tālam and peerless *vina*
He sings *Vāi muri*.
His pyknic *Bhūtas* are owl-eyed.
Does it become Him whose chest is bedaubed with
sandalwood-paste, the Tactician who abides at
Pācchilācchirāmam to steep in stupor
the lass and cause her wilt?

6. நீறு மெய் பூசி, நிறைசடை தாழ, நெற்றிக்கண்ணால் உற்று நோக்கி,
ஆறுஅது சூடி, ஆடுஅரவு ஆட்டி, ஐவிரல்கோவண ஆடை
பால் தரு மேனியர்; பூதத்தர்; பாச்சிலாச்சிராமத்து உறைகின்ற
ஏறுஅது ஏறியர்; ஏழையை வாட இடர் செய்வதோ இவர் ஈடே?

6. His body ash-bedaubed, His dense matted hair a-dangle,
His eye in the forehead scrutinising closely,
wearing in His crest a river and causing a snake to dance,
the milk-hued One – the Lord of *Bhūta*-Hosts –,
stands clad in a loin-cloth, the breadth
of which is five fingers.
Is it proper on His part – the Rider of the Bull –,
abiding at Pācchilācchirāmam
to cause the hapless lass to languish?

7. பொங்கு இள நாகம், ஓர் ஏகவடத்தோடு, ஆமை, வெண்நூல், புனை கொன்றை,
கொங்கு இள மாலை, புனைந்து அழகுஆய குழகர்கொல்ஆம் இவர் என்ன,
அங்கு இளமங்கை ஓர்பங்கினர்; பாச்சிலாச்சிராமத்து உறைகின்ற
சங்குஒளிவண்ணரோ, தாழ்குழல் வாடச் சதிர் செய்வதோ இவர் சார்வே?

7. Devotees hail Him thus: "He wears on His person
a young adder of soaring wrath, an *eka-vatam*,
a carapace, a sacred thread, a garland of *kondrai*
and wreaths of fresh and pollen-laden flowers;
He is concorporate with His young Consort.
Behold Him – the young and handsome One!"
Does it become the Adept abiding at Pācchilācchirāmam,
the One whose hue is like that of the bright chank,
to cause her of flowing hair to grieve and wilt?

8. ஏ வலத்தால் விசயற்கு அருள்செய்து, இராவணன்தன்னை ஈடு அழித்து,
மூவரிலும் முதல்ஆய் நடுஆய மூர்த்தியை அன்றி மொழியாள்;
யாவர்களும் பரவும் எழில் பாச்சிலாச்சிராமத்து உறைகின்ற
தேவர்கள்தேவரோ, சேயிழை வாடச் சிதைசெய்வதோ இவர் சேர்வே?

8. She would never speak of any but Him that graced
Arjuna through the might of His arrow – the One
that did away with the puissance of Ravana and the One
who is the Prime One of the Trinity and their centre.
Does it become the Grace of the God of gods who abides
at Pācchilācchirāmam, hailed by all,
to enervate the brightly-bejewelled belle
and cause her suffer languishment?

9. மேலது நான்முகன் எய்தியது இல்லை, கீழது சேவடிதன்னை
நீல்அதுவண்ணனும் எய்தியது இல்லை, என இவர் நின்றதும் அல்லால்,
ஆல்அது மா மதி தோய் பொழில் பாச்சிலாச்சிராமத்து உறைகின்ற
பால்அது வண்ணரோ, பைந்தொடி வாடப் பழி செய்வதோ இவர் பண்பே?

9. The Four-faced could not reach His crown; the blue-hued
could not reach His base – the roseate feet.
Though He be thus inaccessible, yet He – the milk-hued One–,
is easy of access at Pācchilācchirāmam
in whose gardens banyan trees graze the great moon.
Does it become His nature to commit a blameworthy act
by causing the bright-bangled belle to wilt?

10. நாணொடு கூடிய சாயினரேனும் நகுவர், அவர் இருபோதும்;
ஊணொடு கூடிய உட்கும் தகையார் உரைகள் அவை கொள வேண்டா;
ஆணொடு பெண்வடிவுஆயினர், பாச்சிலாச்சிராமத்து உறைகின்ற
பூண் நெடு மார்பரோ, பூங்கொடி வாடப் புனைசெய்வதோ இவர் பொற்பே?

10. Samanas roam about nude, forsaking the sense of shame;
Buddhists eat twice a day and cachinnate dreadfully.
Ignore the utterances of these.
The Lord of the bejewelled chest is androgynic.
Does it speak well of Him who abides at
Pācchilācchirāmam to cause the wilting
of the flowery, liana-like lass
and be subject to blame?

11. அகம் மலி அன்பொடு தொண்டர் வணங்க, ஆச்சிராமத்து உறைகின்ற
புகை மலி மாலை புனைந்து அழகுஆய புனிதர்கொல்ஆம் இவர் என்ன,
நகை மலி தண்பொழில் சூழ்தரு காழி நல் – தமிழ் ஞானசம்பந்தன்
தகை மலி தண் தமிழ்கொண்டு இவை ஏத்த, சாரகிலா, வினைதானே.

11. Devotees hail Him thus: "Behold the handsome and holy One
that is adorned with garlands, made more fragrant
with incense-breathing smoke; He abides at
Ācchirāmam adored by devotees
whose bosoms are surcharged with devotion!"
Karma will not get attached to them that hail Him
with the beautiful balmy verses
of Gnānasambandhan – the Master of salvific Tamil –,
who hails from Kāzhi rich in serene and
smiling groves and gardens galore.

Notes

1. The first ten verses are cast in the form of a rhetorical question. Obviously, the answer is: "No."

greatness: The Tamil word is *mānnpu*. It connotes both sterling qualities and excellent deeds. Vide Parimelazhakiyar's commentary on the 53rd Kurall.

2. Three are the eyes of Siva, they being the sun, the moon and the Fire-God (Agni).

3. The dance referred to here is the one enacted by Siva in the Great Crematory after the Dissolution of the cosmos.

4. The moon is fierce for separated lovers.

5. Montai: It is a special type of pot used as a percussion instrument. Today, it goes by the name Gatam.

   Muzhā: Akin to mrudangkam.

   Kuzhal: Flute.

   Tālam: Cymbals.

   Vina: The Indian lute.

7. Eka vatam: A single row (of chain).

11. Ācchirāmam: Pācchilācchirāmam.

45. Tiruvālangkādu

The boy-saint adored Siva at Takkolam and Tiru Ūral and proceeded onward. When he came near Tiruvālangkādu, he did not consider it proper to enter the town as St.Peyār arrived at this holy town not by walking but by measuring the distance with her head. Our Saint abode at a nearby place. During midnight Siva appeared in his dream and said: "Wherefore have you forgotten to hail Us?" Our Saint experienced a mystical tremendum. When the day broke he arrived at the shrine and sang the following decad.

45. திருஆலங்காடு

பண்: தக்கராகம்

1. துஞ்ச வருவாரும், தொழுவிப்பாரும், வழுவிப் போய்
நெஞ்சம் புகுந்து என்னை நினைவிப்பாரும் — முனை நட்புஆய்
வஞ்சப்படுத்து ஒருத்தி வாழ்நாள் கொள்ளும் வகை கேட்டு,
அஞ்சும் பழையனூர் ஆலங்காட்டு எம் அடிகளே.

1. He appears in my somnium, causes me worship Him,
slips from me when I err, again manifests in my bosom
and causes me contemplate Him.
He is our Lord of Pazhayanūr Ālangkādu
dreaded by them that hear of that woman
who professed initially love and eventually,
by a ruse, did away with a man.

2. கேடும் பிறவியும் ஆக்கினாரும், கேடு இலா
வீடுமாநெறி விளம்பினார், எம் விகிர்தனார்—
காடும் சுடலையும் கைக்கொண்டு, எல்லிக் கணப்பேயோடு
ஆடும் பழையனூர் ஆலங்காட்டு எம் அடிகளே.

2. He is the Author of death and life alike;
He is our revered *Vikirtan* that hath proclaimed
the flawless way to gain athanasic salvation.
He holds as His own the cemetery and the crematory;
Our Lord of Pazhayanur Ālangkādu dances
during night with His Hosts of Ghouls.

3. கந்தம் கமழ்கொன்றைக்கண்ணி சூடி, கனல்ஆடி,
வெந்தபொடி — நீற்றை விளங்கப் பூசும் விகிர்தனார்—
கொந்து அண் பொழில் — சோலை அரவின் தோன்றிக் கோடல் பூத்த,
அம் தண் பழையனூர் ஆலங்காட்டு எம் அடிகளே.

3. He is the revered *Vikirtan* who wears a suaveolent chaplet
of *kondrai*, dances in the fire and on His person
wears brightly the ashes of burnt corpses.
Our Lord is of beautiful and balmy Pazhayanūr Ālangkādu
in the dense groves and gardens of which
pollen-ladden *kodal* flowers which are like unto
hooded snakes,
burgeon in bunches.

4. பாலமதி சென்னி படரச் சூடி, பழி ஓராக்
காலன் உயிர் செற்ற காலன்ஆய கருத்தனார்—
கோலம் பொழில்—சோலைப் பெடையோடு ஆடி மடமஞ்ஞை
ஆலும் பழையனூர் ஆலங்காட்டு எம் அடிகளே.

4. He is the Almighty who wears the young moon
the light of which pervades His crest.
He, indeed, is the Operator that smote Death to death,
ignoring the resulting blame.
Our Lord is of Pazhayanūr Ālangkādu where
in its pulchritudinous groves and gardens
peacocks dance with their bashful mates
making lovely and lively din.

5. ஈர்க்கும் புனல் சூடி, இளவெண் திங்கள் முதிரவே
பார்க்கும் அரவம் பூண்டு ஆடி, வேடம் பயின்றாரும்—
கார்க் கொள் கொடிமுல்லை குருந்தம்ஏறி, கருந்தேன் மொய்த்து,
ஆர்க்கும் பழையனூர் ஆலங்காட்டு எம் அடிகளே.

5. He wears in His crest a flood of swift current
and a snake that awaits the full growth
of the young and argent moon.
Multitudinous are the forms of His *Vetam*.
Our Lord of Pazhayanūr Ālangkādu where
during the rainy season, the *mullai*-liana
burgeons and creeps over *kuruntam*
buzzed by black beetles.

6. பறையும் சிறு குழலும் யாழும் பூதம் பயிற்றவே,
மறையும் பல பாடி, மயானத்து உறையும் மைந்தனார்,
பிறையும் பெரும்புனல் சேர் சடையினாரும்—பேடைவண்டு
அறையும் பழையனூர் ஆலங்காட்டு எம் அடிகளே.

6. The puissant One that abides at the crematory
where He sings the many Vedas to the orchestration

of the *Bhūtas* that play on drums, yāzh-s and flutelets.
Our Lord in whose crest rest the crescent
and the swelling flood, is of Pazhayanūr Ālangkādu
where male and female beetles buzz aloud.

7. நுணங்குமறை பாடி ஆடி வேடம் பயின்றாரும்,
இணங்கும் மலைமகளோடு இரு கூறு ஒன்றுஆய் இசைந்தாரும்—
வணங்கும் சிறுத்தொண்டர் வைகல் ஏத்தும் வாழ்த்தும் கேட்டு,
அணங்கும் பழையனூர் ஆலங்காட்டு எம் அடிகளே.

7. He, the practitioner of *Vetam*, sings the Vedas
replete with subtle, rhythmic variations and dances.
His body's two halves dovetail in harmony; He is
concorporate with the Daughter of the Mountain.
Our Lord abides at Pazhayanūr Ālangkādu,
divinised by the quotidian, benedictory
invocation of the adoring and lowly servitors.

8. கணையும் வரிசிலையும் எரியும் கூடிக் கவர்ந்து உண்ண,
இணை இல் எயில்மூன்றும் எரித்திட்டார், எம் இறைவனார்—
பிணையும் சிறுமறியும் கலையும் எல்லாம் கங்குல் சேர்ந்து
அணையும் பழையனூர் ஆலங்காட்டு எம்அடிகளே.

8. Our Lord wielding a well-strung bow and fitting it
with a fire-tipt arrow, burnt the three peerless citadels.
Our Lord-God abides at Pazhaiyanūr Ālangkādu
to which in all their strength repair antlered deer,
doe, fawn and buck at the hour of dusk.

9. கவிழ மலை, தரளக் கடகக் கையால் எடுத்தான் தோள்
பவழ நுனைவிரலால் பைய ஊன்றிப் பரிந்தாரும்—
தவழும் கொடிமுல்லை புறவம் சேர நறவம் பூத்து
அவிழும் பழையனூர் ஆலங்காட்டு எம் அடிகளே.

9. With the tip of His coralline toe, He gently pressed
(and crushed) the shoulders of him
who with his pearl-inlaid and braceleted hands
uprooted His mount.
He eventually relented and graced him.
Our Lord is of Pazhayanūr Ālangkādu where,
when the crawling *mullai*-liana reaches
the region of woodland,
naravam blooms begin to burgeon.

10. பகலும் இரவும் சேர் பண்பினாரும், நண்பு ஓராது
இகலும் இருவர்க்கும் எரிஆய்த் தோன்றி நிமிர்ந்தாரும்—
புகலும் வழிபாடு வல்லார்க்கு என்றும் தீய போய்
அகலும் பழையனூர் ஆலங்காட்டு எம் அடிகளே.

10. Their complexion is like the day's and the night's;
Ignoring their kinship, the Two contended with each other.
The Lord manifested before them as a rising column of fire.
Our Lord who abides at Pazhayanūr Ālangkādu
annuls the besetting evil unto them
who hail and adore Him.

11. போழம்பல பேசிப் போது சாற்றித் திரிவாரும்,
வேழம் வரும்அளவும் வெயிலே துற்றித் திரிவாரும்,
கேழல் வினை போகக் கேட்பிப்பாரும்; கேடு இலா
ஆழ்வார் — பழையனூர் ஆலங்காட்டு எம் அடிகளே.

11. They wield words sowing dissension;
They speak untrue words suiting their needs;
They roam in the sun till they come by extreme esurience.
Ignore these that are base.
The Lord-God blessed His devotees with precepts
to surmount their *karma*.
He is our flawless Ruler and He abides
at Pazhayanūr Ālangkādu.

12. சாந்தம் கமழ் மறுகில் சண்பை ஞானசம்பந்தன்
ஆம் தண் பழையனூர் ஆலங்காட்டு எம் அடிகளை,
வேந்தன் அருளாலே, விரித்த பாடல்இவை வல்லார்
சேர்ந்த இடம்எல்லாம் தீர்த்தம்ஆகச் சேர்வாரே.

12. Animated by the grace of the Sovereign-Lord,
Gnānasambandan of Sanbai where
the scent of sandalwood perfumes its streets,
composed these hymns,
on the great One of Pazhayanūr Ālangkādu.
They that are valiant in these, make every place
pure and holy by their visit.

Notes

1. that woman: She is known as Nēli. In her previous birth she was the wife of a wastrel and a debauche who eventually committed uxoricide.

She became a ghoul and could assume any form. Assuming her quondam form, she appealed to the Assembly of Velālas (seventy in number), for restitution of conjugal rights. The Assembly granted her prayer, the remonstrances of her husband notwithstanding. He had with him a magical tsurugi proof against devilish machinations. Nēli appealed to the Assembly to cause her husband part with it. To this the Assembly assented. They assured him that their lives would serve as forfeit, should any harm befall him. The Assembly took possession of the tsurgi. That very night, the woman killed him and vamoosed. Coming to know of this, the next day, the seventy Velālas immolated themselves in fire. Even today Velālas shudder to hear the dreadful name of Nēli.

2. Vikirtan: One whose deportment is very strange.

3. Kodal: Kāntal.

5. According to the Hindu mythology eclipse takes place when the sun and the full moon are swallowed by snakes called Rahu or Ketu.

   Vetam: A holy form.

   Kuruntam: Wild lime.

7. Lowly: Humble.

9. Naravam: 1. A fragrant creeper. 2. Mayil Kondrai (Peacock's crest) = Caesalpinia pulcherrima.

11. Vezham: It is Yānai (elephant). Here it refers to yānaitthē (யானைத்தீ) which is ever-increasing hunger.

46. Tiruvatikai Vērattānam

Adoring at Tiruvakkarai and other shrines, the boy-saint arrived at Tiruvatikai. Here he had a *darshan* of Siva's Dance and composed the following decad.

46. திரு அதிகைவீரட்டானம்

பண்: தக்கராகம்

1. குண்டைக் குறள்பூதம் குழும, அனல் ஏந்தி,
கெண்டை பிறழ் தெண்நீர்க் கெடில வடபக்கம்,
வண்டு மருள் பாட, வளர் பொன்விரி கொன்றை
விண்ட தொடையலான் ஆடும், வீரட்டானத்தே.

1. Surrounded by the adipose and pyknic *Bhūta*-Hosts,
holding fire, the Lord that wears
an auric garland woven of blown *kondrai*,
enacts His dance, to the humming of *marull* by bees
on the northern bank of the Gedilam
in the lucid water of which *kendai* roll and sport.

2. அரும்பும் குரும்பையும் அலைத்த மென்கொங்கைக்
கரும்புஇன்மொழியாளோடு உடன் கை அனல் வீசி,
சுரும்பு உண் விரிகொன்றைச் சுடர்பொன்சடை தாழ,
விரும்பும் அதிகையுள் ஆடும், வீரட்டானத்தே.

2. With Her whose words are sweet as the sugarcane
and whose breasts are like *arumpu* and *kurumpai*
and with His bright, golden and dangling matted hair
decked with blown *kondrai* whence bees suck honey,
and swinging His hand that holds the fire,
He dances at Vērattam in Atikai dear to Him.

3. ஆடல் அழல்நாகம் அரைக்கு இட்டு அசைத்து ஆட,
பாடல் மறை வல்லான் படுதம் பலி பெயர்வான்,
மாட முகட்டின்மேல் மதி தோய் அதிகையுள்,
விண்ணோர் பரவ, நின்று ஆடும், வீரட்டானத்தே.

3. Cincturing His waist with a fiery and dancing snake,
the Lord – the Adept-Chanter of the Vedas –,
dancing *patutam*, goes about seeking alms.
At Vērattānam in Atikai where the moon rests
on the crest of storeyed mansions,
the Lord-Master of multifoliate *vetam* dances.

4. எண்ணார் எயில் எய்தான்; இறைவன்; அனல்ஏந்தி;
மண் ஆர் முழவு அதிர, முதிரா மதி சூடி,
பண் ஆர் மறை பாட — பரமன் — அதிகையுள்,
விண்ணோர் பரவ, நின்று ஆடும், வீரட்டானத்தே.

4. He, the God, destroyed the citadels of foes;
Holding fire (in His hand), to the beat of *muzhavu*
which wears a black paste on one side,
sporting a young crescent,
and to the musical chanting of the Vedas,
the supreme Lord enacts His dance at Vērattānam
in Atikai, hailed by the supernals.

5. கரிபுன்புறம் ஆய கழிந்தார் இடுகாட்டில்,
திரு நின்று ஒரு கையால், — திரு ஆம் அதிகையுள்,
எரி ஏந்திய பெருமான், எரிபுன்சடை தாழ,
விரியும் புனல் சூடி, ஆடும், வீரட்டானத்தே.

5. In the crematory without the town
where the dead are burnt,
the Lord abides holding the fire (in His hand).
With His blazing and ruddy matted hair a-dangle,
He sports a vast river (in His crest)
and dances at Vērattānam in the ever-opulent Atikai
where *Tiru* is pleased to abide for ever.

6. துளங்கும் சுடர் அங்கைத் துதைய விளையாடி,
இளங்கொம்பு அன சாயல் உமையோடு இசை பாடி,
வளம் கொள் புனல் சூழ்ந்த வயல் ஆர் அதிகையுள்,
விளங்கும் பிறைசூடி ஆடும், வீரட்டானத்தே.

6. Fittingly holding in His beautiful hand
the blazing and fluttering fire, He sports.
With the bright crescent on His crest,
He sings with Uma who is like a young sprig,
and dances at Vērattānam in Atikai
which is girt with fields fed by fecund water.

7. பாதம் பலர் ஏத்த, — பரமன், பரமேட்டி —
பூதம் புடை சூழ, புலித்தோல் உடைஆக,
கீதம் உமை பாட, கெடில வடபக்கம்,
வேதமுதல்வன் நின்று ஆடும், வீரட்டானத்தே.

7. His feet hailed by a good many, the Lord-God
who is the Supreme Ens and the Author of the Vedas,
clad in a tiger's skin, dances to the singing of Uma,
at Vērattānam situate on the northern bank of the Gedilam.

8. கல் ஆர் வரை அரக்கன் தடந்தோள் கவின் வாட,
ஒல்லை அடர்த்து, அவனுக்கு அருள்செய்து, அதிகையுள்,
பல் ஆர் பகுவாய நகுவெண்தலை சூடி,
வில்லால் எயில் எய்தான் ஆடும், வீரட்டானத்தே.

8. He so crushed the mighty shoulders of the Rakshasa–
the one that durst uproot His rocky mountain–,
that he wilted exceedingly; then (when he rued
his conduct), He graced Him.
He that shot down with His bow the citadels,
adorned with a white and smiling skull,
the mouth of which is cavernous and full of teeth,
dances at Vērattānam in Atikai.

9. நெடியான் நான்முகனும் நிமிர்ந்தானைக் காண்கிலார்;
பொடிஆடு மார்பானை, புரிநூல் உடையானை,
கடி ஆர் கழுநீலம் மலரும் அதிகையுள்,
வெடி ஆர் தலை ஏந்தி, ஆடும், வீரட்டானத்தே.

9. The Tall one and the Four-faced did not behold Him
who stood soaring up and up.
His chest is ash-bedaubed; He wears a sacred thread
of three strands.
Holding a malodorous skull, He dances at Vērattānam
in Atikai where fragrant blue lilies burgeon.

10. அரையோடு அலர் பிண்டி மருவிக் குண்டிகை
சுரைஓடு உடன்ஏந்தி, உடை விட்டு உழல்வார்கள்
உரையோடு உரை ஒவ்வாது; உமையோடு உடன்ஆகி,
விரை தோய் அலர்தாரான் ஆடும், வீரட்டானத்தே.

10. The Buddhists hold the trees of Asoka and leafy Peepal
as sacred; they tote bottle-gourds as their water-jugs;
the Samanas roam about nude.
Hearken not to the meaningless words of these.
Concorporate with Uma, the Lord who is adorned with
a garland of fragrant flowers, dances at Vērattānam.
Adore Him.

11. ஞாழல் கமழ் காழியுள் ஞானசம்பந்தன்,
வேழம் பொரு தெண்நீர் அதிகை வீரட்டானத்துச்
சூழும் கழலானைச் சொன்ன தமிழ்மாலை,
வாழும் துணைஆக நினைவார் வினை இலரே.

11. Gnānasambandhan of Kāzhi which is pervaded
by the scent of *gnāzhal,* has hailed in verse
the ankleted feet of the Lord of Vērattānam at Atikai
the banks of whose river are fenced with *vezham.*
They that regard this garland of verses as their
living help, stand freed of their *karma.*

Notes

1. Vērattānam: A holy place sanctified by the enactment of Siva's heroic deed. These are an octad.

   Marull: Marull Indalam: One of the eight of Kurinji-p-Pann *tirams.*

   Kendai: A fresh-water fish. Barbus.

2. Arumpu: Here it refers to the lotus-bud.

   Kurumpai: Immature coconut.

3. Patutham: A type of dance.

4. Mann: Mārcchanai: The black paste applied to a mrudangam. It enhances the instrument's resonance.

   Muzhavu: A percussion instrument; mrudangam.

5. Tiru: Sri: The Goddess of Wealth known as Lakshmi.

11. Gnāzhal: Pulinakakkondrai. Orange cup-calyxed brasiletto-climber wagaty.

    Vezham: Korukkai (European bamboo reed). It also refers to spiny bamboos and *Kaus* (a large and coarse grass).

47. Tirucchirapuram

47. திருச்சிரபுரம்

பண்: பழந்தக்கராகம்

1. பல் அடைந்த வெண்தலையில் பலி கொள்வது அன்றியும், போய்,
வில் அடைந்த புருவ நல்லாள் மேனியில் வைத்தல் என்னே—
சொல் அடைந்த தொல்மறையோடு அங்கம்கலைகள் எல்லாம்
செல் அடைந்த செல்வர் வாழும் சிரபுரம் மேயவனே?

1. O Lord that abides at Cirapuram where dwell
the opulent ones valiant in all the hoary Vedas of sacred words,
the Angas and the Sastras!
Besides receiving alms in a white skull full of teeth,
You remain concorporate with the goodly Woman
whose brows are like bows.
What may this be?

2. கொல்லை முல்லை நகையினாள் ஓர்கூறுஅது அன்றியும், போய்,
அல்லல் வாழ்க்கைப் பலி கொண்டு உண்ணும் ஆதரவு என்னைகொல்ஆம்—
சொல்ல நீண்ட பெருமையாளர், தொல்கலை கற்று வல்லார்,
செல்ல நீண்ட செல்வம் மல்கு சிரபுரம் மேயவனே?

2. O Lord of Cirapuram made abundantly wealthy
by its dwellers of ever-crescent glory, who have
mastered the hoary Sastras by due cultivation!
You long to secure and eat alms by leading
the woe-begone life of a mendicant.
What may this be?

3. நீர் அடைந்த சடையின்மேல் ஓர் நிகழ்மதி அன்றியும், போய்,
ஊர் அடைந்த ஏறுஅது ஏறி உண் பலி கொள்வது என்னே—
கார் அடைந்த சோலை சூழ்ந்து காமரம் வண்டு இசைப்ப,
சீர் அடைந்த செல்வம் ஓங்கு சிரபுரம் மேயவனே?

3. O Lord that abides at Cirapuram of glorious prosperity
where beetles tunefully hum *kāmaram*
in its groves – the habitat of clouds!
Besides sporting an ever-present crescent
in Your matted crest where flows a flood,
You ride a Bull to reach places and secure edible alms.
What may this be?

4. கை அடைந்த மானினோடு கார்அரவு அன்றியும், போய்,
மெய் அடைந்த வேட்கையோடு மெல்லியல் வைத்தல் என்னே—

கை அடைந்த களைகள் ஆகச் செங்கழுநீர்மலர்கள்
செய் அடைந்த வயல்கள் சூழ்ந்த சிரபுரம் மேயவனே?

4. O Lord of Cirapuram in the beautiful fields of which
senkazhunēr flowers are weeded out by farm hands!
Besides sporting in Your hands the antelope
and the black cobra, You are, in true love,
concorporate with Her of soft mien.
What may this be?

5. புரம் எரித்த வெற்றியோடும் போர் மதயானைதன்னைக்
கரம் எடுத்துத் தோல் உரித்த காரணம்ஆவது என்னே—
மரம் உரித்த தோல் உடுத்த மா தவர் தேவரோடும்
சிரம் எடுத்த கைகள் கூப்பும் சிரபுரம் மேயவனே?

5. O Lord of Cirapuram where great *tapaswis* that are
clad in the bark peeled off the trees and Devas
adore You with their hands folded above their heads!
Besides Your triumphing over the citadels You burnt down,
You lifted up the musty and martial tusker
with Your hands and tore off its hide.
Wherefore did You do so?

6. கண்ணுமூன்றும் உடையது அன்றி, கையினில் வெண்மழுவும்
பண்ணுமூன்று வீணையோடு பாம்பு உடன்வைத்தல் என்னே—
எண்ணும் மூன்றுகனலும் ஓம்பி, எழுமையும் விழுமியர் ஆய்,
திண்ணம் மூன்றுவேள்வியாளர் சிரபுரம் மேயவனே?

6. O Lord that abides at Cirapuram where dwell men
that foster the triad of fires, perform the three sacrifices
and thus live loftily in all their embodied lives!
Besides sporting three eyes, You hold juxtaposed
in Your hands the white *mazhu*, the *vina*
of threefold *pann* and the snake.
Wherefore did You do so?

7. குறைபடாத வேட்கையோடு கோல்வளையாள் ஒருபால்
பொறை படாத இன்பமோடு புணர்தரும் மெய்ம்மை என்னே—
இறை படாத மென்முலையார் மாளிகைமேல் இருந்து,
சிறை படாத பாடல் ஓங்கு சிரபுரம் மேயவனே?

7. O Lord entempled at Cirapuram where
from the terraces of its mansions, damsels of ever-firm
and delicate breasts melodise unflawed songs!

Besides being concorporate with Her that wears
the well-wrought bangles, in unabated longing,
You experience union of uncontainable bliss.
What indeed is the mystery behind this Truth?

8. மலைஎடுத்தவாள் அரக்கன் அஞ்ச, ஒருவிரலால்
நிலை எடுத்த கொள்கையானே! நின்மலனே! நினைவார்
துலை எடுத்த சொல் பயில்வார் மேதகு வீதிதோறும்
சிலை எடுத்த தோளினானே! சிரபுரம் மேயவனே!

8. O flawless One! O Lord whose arm wields the bow!
O One that affirmed Your supremacy by pressing with
a toe the bright Rakshasa and put him to fright!
O Lord of Cirapuram where the dwellers
of its ennobling streets ever think of You
and speak words that are always impartial.

9. மாலினோடு மலரினானும் வந்தவர் காணாது
சாலும் அஞ்சப்பண்ணி நீண்ட தத்துவம் மேயது என்னே—
நாலுவேதம் ஓதலார்கள் நம் துணை என்று இறைஞ்ச,
சேலு மேயும் கழனி சூழ்ந்த சிரபுரம் மேயவனே?

9. O Lord of Cirapuram which is girt with
fields in which *cale* fish thrive!
Here do the practitioners of the four Vedas
hail You thus: "Siva is our (sole) Help."
When Vishnu and the one on the Lotus essayed
to eye You, You caused them to get scared exceedingly,
and stretched Your form endlessly.
What indeed is that which informs this Truth?

10. புத்தரோடு சமணர் சொற்கள் புறன்உரை என்று இருக்கும்
பத்தர் வந்து பணிய வைத்த பான்மைஅது என்னைகொல்ஆம்—
மத்தயானை உரியும் போர்த்து மங்கையொடும்(ம்) உடனே,
சித்தர் வந்து பணியும் செல்வச் சிரபுரம் மேயவனே?

10. Concorporate with Your Consort and mantled in the hide
of the musty tusker, O Lord You abide at
uberous Cirapuram to which *Siddhas* repair to hail You!
You have caused them to construe the words of the Buddhists
and the Samanas as wordage of backbiting
and made them pay obeisance to You as devotees.
How was this wrought by You?

11. தெங்கம் நீண்ட சோலை சூழ்ந்த சிரபுரம் மேயவனை
அங்கம் நீண்ட மறைகள் வல்ல அணி கொள் சம்பந்தன் உரை
பங்கம் நீங்கப் பாட வல்ல பத்தர்கள் பார்இதன்மேல்
சங்கமோடு நீடி வாழ்வர், தன்மையினால் அவரே.

11. The devotees that can so sing the hymns sung by
Gnānasambandhan – the Adept of the Vedas
and their extensive Angas –,
on the Lord of Cirapuram which is girt with
extensive coconut groves galore,
that thereby they chase their flaws away.
These will abide on this earth, for many, many years
companied with holy men.

Notes

1. Cirapuram is Sērkāzhi. It is not to be confused with Civapuram, also a famous Tevāram shrine.

2. Kollai: The Mullai region/woodland.

3. Kāmaram: A Tamil pann.

4. Sengkazhunēr: Purple water-lily.

6. The triad of fires: Āgavaniyam, Gāruhapathyam and Dākshināgni.

The triad of sacrifices: Yagas for (1) Devas, (2) Manes and (3) Rishis.

The triad of pann-s: Pann, Tiram and Tiratthiram.

7. Siva's form is androgynic. In this form, sexual congress is impossible. Siva experiences transcendental bliss. Indeed His Sakti is Bliss. No mortal can contain this bliss. Human beings, at best, can come by a fugitive and fleeting glimpse of bliss.

Siva is the Killer of Kāman (the god of Love). Siva stands beyond the classification of gender. His very nature has transcended sex. Siva's form is androgynic and His is sempiternal and infinite bliss. This indeed is the mystery par excellence. Of the truth of this mystery, our Saint is well aware. To attain "the highth and depth" of God's eternal ways, all human thoughts come short. Addressing God, Adam said:

> "Thou in thyself art perfect, and in thee
> Is no deficience found; not so in man ..." Paradise Lost, Book VIII.

9. Cale: Carnatic carp.

48. Tiruccheingnalūr

After adoring at the shrine of Tirupprampayam the boy-saint arrived at the outskirts of Ceignalūr where he was received by its pious residents in joy. As Ceignalūr was the birth-place of Chandesura Nāyanār, the boy-saint stepped out of his palanquin and proceeded to the shrine on foot. Here the following decad was sung by him.

41. திருச் சேய்ஞலூர்

பண்: பழந்தக்கராகம்

1. நூல் அடைந்த கொள்கையாலே நுன்அடி கூடுதற்கு
மால் அடைந்த நால்வர் கேட்க, நல்கிய நல்அறத்தை,
ஆல் அடைந்த நீழல் மேவி, அருமறை சொன்னது என்னே—
சேல் அடைந்த தண்கழனிச் சேய்ஞலூர் மேயவனே?

1. The Four, their book-learnt skill in the scriptures notwithstanding,
stood besieged by doubt and begged You to grace them
with true Gnosis leading to Your feet.
Seated in the shade of the Banyan tree, You blessed them
with the true Dharma, explicating the four Vedas.
O Lord that abides at Ceignalūr in the cool fields of which
cale fish thrive!
Ha, how did You confer on them that which they sought?

2. நீறு அடைந்த மேனியின்கண் நேரிழையாள் ஒருபால்
கூறு அடைந்த கொள்கை அன்றி, கோல வளர்சடைமேல்
ஆறு அடைந்த திங்கள் சூடி, அரவம் அணிந்தது என்னே—
சேறு அடைந்த தண்கழனிச் சேய்ஞலூர் மேயவனே?

2. Your ash-bedaubed body is shared by Her
of beautiful jewels;
You sport in Your comely and ever-crescent matted hair
the river, the moon and the snake.
How did this come about,
O Lord entempled in Ceignalūr of cool and miry fields?

3. ஊன் அடைந்த வெண்தலையினோடு பலி திரிந்து,
கான் அடைந்த பேய்களோடு பூதம் கலந்து உடனே,
மான் அடைந்த நோக்கி காண, மகிழ்ந்து எரிஆடல் என்னே—
தேன் அடைந்த சோலை மல்கு சேய்ஞலூர் மேயவனே?

3. O Lord enshrined in Ceignalūr in whose gardens bees buzz!
You go about seeking alms in a white skull

to which flesh is still sticking.
Companied with the ghouls of the crematory
and the *Būtas*, You dance in joy in the fire,
witnessed by the antelope-eyed Consort of Yours.
Wherefore did You do so?

4. வீண் அடைந்த மும்மதிலும், வில் மலையா, அரவின்
நாண் அடைந்த வெஞ்சரத்தால், நல் எரியூட்டல் என்னே—
பாண் அடைந்த வண்டு பாடும் பைம்பொழில் சூழ்ந்து அழகு ஆர்
சேண் அடைந்த மாடம் மல்கு சேய்ஞலூர் மேயவனே?

4. O Lord that abides at Ceignalūr rich in
heaven-grazing and pulchritudinous mansions
and dight with green gardens galore
where tuneful beetles make music!
With a mountain for Your bow and a snake for its string,
You plied a fierce dart that gutted with fire
the three citadels and caused their ruination.
What is it that impelled You to so act?

5. பேய் அடைந்த காடு இடமாப் பேணுவது அன்றியும், போய்,
வேய் அடைந்த தோளி அஞ்ச, வேழம் உரித்தது என்னே—
வாய் அடைந்த நால்மறை ஆறுஅங்கமோடு ஐவேள்வித்
தீ அடைந்த செங்கையாளர் சேய்ஞலூர் மேயவனே?

5. You, indeed, are the presiding deity of Ceignalūr!
Here dwell performers of fivefold fire-sacrifices in whose
roseate hands, fire lies perdu;
these recite the four Vedas and the six Angas.
You willingly dwell in the ghoul-infested crematory;
You flayed the tusker to the witnessing in dread,
of Your Consort whose arms are bamboo-like.
Wherefore did You do so?

6. காடு அடைந்த ஏனம் ஒன்றின் காரணம்ஆகி வந்து,
வேடு அடைந்த வேடன் ஆகி, விசயனொடு எய்தது என்னே—
கோடு அடைந்த மால்களிற்றுக் கோச்செங்கணாற்கு அருள்செய்
சேடு அடைந்த செல்வர் வாழும் சேய்ஞலூர் மேயவனே?

6. O God that graced Kocchengkanān – the lord
of the huge-tusked elephantry!
You are entempled in Ceignalur, the urbs
of the opulent ones.

For the sake of the Hog sent to the forest, You assumed
the cynegetic guise of a hunter and downed it
with a dart the moment when Arjuna did the same.
What may the reason be, for this – Your act?

7. பீர் அடைந்த பால்அது ஆட்ட, பேணாது, அவன்தாதை
வேர் அடைந்து பாய்ந்த தாளை வேர்த் தடிந்தான் தனக்குத்
தார் அடைந்த மாலை சூட்டித் தலைமை வகுத்தது என்னே—
சீர் அடைந்த கோயில் மல்கு சேய்ஞலூர் மேயவனே?

7. O Lord entempled in the glorious Ceignalūr!
You decked him with Your garland and made him
the chief of Your *ganas*, for having axed away
the feet of his father who leaped in wrath
and kicked the pot of milk, unable to endure
the ablutions performed by his son for You,
with the milk that seeped out on its own accord
from the kine that he tended.
Wherefore did You cause this to happen?

8. மா அடைந்த தேர் அரக்கன் வலி தொலைவித்து அவன்தன்
நா அடைந்த பாடல் கேட்டு நயந்து, அருள்செய்தது என்னே—
பூ அடைந்த நான்முகன் போல் பூசுரர் போற்றிசெய்யும்
சே அடைந்த ஊர்தியானே, சேய்ஞலூர் மேயவனே?

8. O Lord whose mount is the Bull! O One adored by
the Brahmins like unto the Four-faced seated on the Lotus!
O Lord enshrined in Ceignalūr!
You quelled the might of the Rakshasa that came
in a great aerial car; You listened to his songs
from his penitent lips, in love, and graced him.
What may the reason be for this – Your act?

9. கார் அடைந்த வண்ணனோடு கனகம் அனையானும்,
பார் இடந்தும் விண் பறந்தும் பாதம் முடி காணார்,
சீர் அடைந்து வந்து போற்ற, சென்று அருள்செய்தது என்னே—
தேர் அடைந்த மா மறுகின் சேய்ஞலூர் மேயவனே?

9. O Lord entempled in Ceignalūr in the streets
of which chariots abound!
The nimbus-hued one and the one of auric hue
dug the earth and winged the sky;
yet they could not eye Your feet or crest;
when they rued their act and hailed You

You manifested before them and blessed them.
What is it that impelled You to so act?

10. மாசு அடைந்த மேனியாரும், மனம் திரியாத கஞ்சி
நேசு அடைந்த ஊணினாரும், நேசம் இலாதது என்னே—
வீசு அடைந்த தோகை ஆட, விரை கமழும் பொழில்வாய்,
தேசு அடைந்த வண்டு பாடும் சேய்ஞலூர் மேயவனே?

10. O Lord enshrined in Ceignalūr in the olent gardens
of which peacocks spreading their fan-tails, dance
and bright bees bombilate!
Those of dirtied bodies and those whose minds
passionately hanker after *conjee* are without love.
How is this so, even so?

11. சேய் அடைந்த சேய்ஞலூரில் செல்வன சீர் பரவி,
தோய் அடைந்த தண்வயல் சூழ் தோணிபுரத்தலைவன்—
சாய் அடைந்த ஞானம் மல்கு சம்பந்தன் — இன்உரைகள்
வாய் அடைந்து பாட வல்லார் வான்உலகு ஆள்பவரே.

11. They that are valiant in flexing their tongues
with the musical rendition of the sweet utterances
that celebrate the opulent One of Ceignalūr
to which His Son paid a visit,
sung by Sambandhan of subtle Gnosis – the Chief
of Tonipuram girt with bountiful and well watered fields –,
Will, for sure, rule the celestial world.

Notes

1. The Four: The four sages collectively called Sanakādi. They are Sanaka, Sanandana, Sanātana and Sanatkumāra.

The Banyan tree: It is known as *Kallāla*, in Tamil. It is of the type of Ficus Indica and has no stilt roots. Seated under this at Kailas, Siva explicated the Truth to the Four, in silence, through the *Cin-mudra*.

6. Kocchengkanān: A Chola sovereign. He is one of the 63 Nāyanmār. He pioneered the building of *mādakkoyil* (shrine built on a raised platform).

The Hog: Arjuna undertook the performance of a severe tapas to gain the *Pāsupata Astra* through the grace of Siva. Duryodana, the inveterate enemy of the Pāndavas commanded an Asura called Mūkāsura to kill Arjuna. He assumed the form of a wild hog to attack and kill Arjuna.

Siva, pleased with the tapas of Arjuna's, arrived at the forest to save Arjuna and made a gift of the Astra coveted by Arjuna.

10. Conjee: "Water in which rice has been boiled; thin gruel." - Common Indian Words in English, OUP, 1984.

11. His Son: Muruka. He visited this holy place and hailed Siva. So, this town came to be known as Ceignalūr. Cei: Child/son. Nalur: The good urbs.

49. Tirunallāru

From Dharumapuram, the boy-saint arrived at Tirunallāru and sang the following peerless decad. This is known as "Pacchai-p-Patikam" which secured success for our Saint in his encounter with the Samanas at Madurai.

49. திருநள்ளாறு

பண்: பழந்தக்கராகம்

1. போகம் ஆர்த்த பூண் முலையாள்தன்னோடும் பொன் அகலம்
பாகம் ஆர்த்த பைங்கண் வெள்ஏற்று அண்ணல், பரமேட்டி,
ஆகம் ஆர்த்த தோல்உடையன், கோவணஆடையின்மேல்
நாகம் ஆர்த்த நம்பெருமான், மேயது நள்ளாறே.

1. The Lord shares in His frame *Bhogam-ārttha-Pūnn-Mulaiyāll*;
The noble One's mount is a white Bull of beauteous eyes;
The Supreme Lord covers His body with a hide;
His *kovanam* is covered with a snake.
It is at Nallāru where He is entempled.

2. தோடு உடைய காது உடையன், தோல்உடையன், தொலையாப்
பீடு உடைய போர் விடையன், பெண்ணும் ஓர்பால் உடையன்,
ஏடு உடைய மேல்உலகோடு ஏழ்கடலும் சூழ்ந்த
நாடு உடைய நம்பெருமான், மேயது நள்ளாறே.

2. An ear of His wears a *todu*; He is clad in a skin;
His mount – a martial and glorious Bull–, knows no defeat.
He is eke concorporate with a Woman;
He is the Lord of the tiered celestial worlds
and the earth encircled by the seven oceans.
It is in Nallāru where our Lord-God is enshrined.

3. ஆன் முறையால் ஆற்ற வெண்நீறுஆடி, அணியிழை ஓர்—
பால் முறையால் வைத்த பாதம் பத்தர் பணிந்து ஏத்த,
மான்மறியும் வெண்மழுவும் சூலமும் பற்றிய கை
நால்மறையான், நம்பெருமான், மேயது நள்ளாறே.

3. He is bedaubed with the duly-prepared white ash of cow's dung;
He is concorporate with His bejewelled Consort;
His feet adorn the heads of His devotees who hail His feet;
He is the Author of the four Vedas and He holds
in His hands a fawn, a white *mazhu* and a spear.
It is in Nallāru where our God is entempled.

4. புல்க வல்ல வார்சடைமேல் பூம்புனல் பெய்து, அயலே
மல்க வல்ல கொன்றைமாலை மதியோடு உடன்சூடி,
பல்க வல்ல தொண்டர் தம் பொன்பாதநிழல் சேர,
நல்க வல்ல நம்பெருமான் மேயது நள்ளாறே.

4. He holds well on His long matted hair the splendorous river,
the crescent and the garland of *kondrai* in close proximity;
He blesses His devotees – ever-increasing in their number–,
with the salvific shade of His golden feet.
It is Nallāru over which our Almighty God presides.

5. ஏறு தாங்கி, ஊர்தி பேணி, ஏர் கொள் இளமதியம்
ஆறு தாங்கும் சென்னிமேல் ஓர் ஆடுஅரவம் சூடி,
நீறு தாங்கி நூல் கிடந்த மார்பில் நிரை கொன்றை
நாறு தாங்கு நம்பெருமான் மேயது நள்ளாறே.

5. His flag sports the Bull that also serves as His mount;
On his crest which supports a river, He wears a young
and beautiful moon and a dancing snake.
His ash-bedaubed chest, adorned with the sacred thread,
is pervaded by the fragrance of *kondrai* flowers.
It is at Nallāru our God is entempled.

6. திங்கள் உச்சிமேல் விளங்கும் தேவன் – இமையோர்கள்,
"எங்கள் உச்சி எம் இறைவன்!" என்று அடியே இறைஞ்ச,
தங்கள் உச்சியால் வணங்கும் தன் அடியார்கட்கு எல்லாம்
நங்கள் உச்சி நம்பெருமான் – மேயது நள்ளாறே.

6. He is the God in whose crest the bright moon abides;
His feet are adored by the supernals who hail Him thus:
"Our God adorns our heads."
Unto His devotees who adore Him with their heads,
our God who adorns our crowns, confers blessings.
It is at Nallāru He is entempled.

7. வெஞ்சுடர்த்தீ அங்கை ஏந்தி, விண் கொள் முழவு அதிர,
அஞ்சுஇடத்து ஓர் ஆடல் பாடல் பேணுவது அன்றியும், போய்,
செஞ்சடைக்கு ஓர் திங்கள் சூடி, திகழ்தரு கண்டத்துள்ளே
நஞ்சு அடைத்த நம்பெருமான் மேயது நள்ளாறே.

7. Holding the fierce and bright-rayed flame
in His beauteous palm,
to the beat of *muzhavu* that resonates even in the sky,

He sings and dances in the dreadful crematory.
He that hath packed into His splendorous throat the venom,
    wears in His ruddy, matted hair the peerless crescent.
It is at Nallāru He is enshrined.

8. சிட்டம் ஆர்ந்த மும்மதிலும் சிலைவரைத் தீஅம்பினால்
சுட்டு மாட்டி, சுண்ணவெண்நீறுஆடுவது அன்றியும், போய்ப்
பட்டம் ஆர்ந்த சென்னிமேல் ஓர் பால்மதியம் சூடி,
நட்டம் ஆடும் நம்பெருமான் மேயது நள்ளாறே.

8. With His fiery dart and mountain-bow, He burnt
    and destroyed the three glorious citadels.
He is bedaubed with the white powdery ash;
    above the fascia on His head, He sports
    a milk-white moon.
It is Nallāru whereat our dancing God is entempled.

9. உண்ணல் ஆகா நஞ்சு கண்டத்து உண்டு, உடனேஒடுக்கி,
“அண்ணல் ஆகா அண்ணல் நீழல் ஆர்அழல் போல் உருவம்
எண்ணல் ஆகா, உள் வினை” என்று எள்க வலித்து, இருவர்
நண்ணல் ஆகா நம்பெருமான் மேயது நள்ளாறே.

9. He quaffed the venom impossible for others to quaff;
He holds it in His throat.
He is the Lord who is not to be approached by any;
His form divine is like the blazing flame.
    He was inaccessible to Vishnu and Brahma
    who sorely grieved that they could not think of Him,
    disabled, as it were, by their beginningless *karma*.
Such is our God who is entempled in Nallāru.

10. மாசு மெய்யர், மண்டைத் தேரர், குண்டர் குணம்இலிகள்
பேசும் பேச்சை மெய் என்று எண்ணி, அந் நெறி செல்லன்மின்!
மூசு வண்டு ஆர் கொன்றை சூடி, மும்மதிலும்(ம்) உடனே
நாசம்செய்த நம்பெருமான் மேயது நள்ளாறே.

10. The Samanas are exceedingly dirty; the Buddhists
    tote alms-bowls and roam about;
    adipose are these and virtueless.
    Pursue not their ways deeming their words to be true.
Our God wears a garland of *kondrai* buzzed by beetles;
He destroyed the three citadels simultaneously.
    It is in Nallāru He is enshrined.

11. தண்புனலும் வெண்பிறையும் தாங்கிய தாழ்சடையன்,
நண்பு நல்லார் மல்கு காழி ஞானசம்பந்தன், நல்ல
பண்பு நள்ளாறு ஏத்து பாடல் பத்தும்இவை வல்லார்
உண்பு நீங்கி, வானவரோடு உலகில் உறைவாரே.

11. Gnānasambandhan of Kāzhi where abound
dwellers that foster goodly fellowship,
hath sung on the Lord whose dangling matted hair
bears the cool river and the white crescent.
They that are valiant in these ten hymns that hail
Nallāru which is great and virtuous,
will, liberated from their *karma*,
abide in the celestial world with the supernals.

Notes

1. Bhogam-ārttha-Pūnn-Mulaiyāll is the name of the Goddess of Tirunallāru.

Bhogam: Bliss; ārttha: compact of; Pūnn-Mulaiyāll: She of bejewelled breasts. Uma is hailed as a virgin by the Sivagnāna Siddhiyār. Gender is non est so far as Siva and Uma are concerned. The bliss granted by Siva-Sakti is non-physical. It is spiritual and endless.

Kovanam: Loin-cloth.

8. fascia: band, fillet.

9. beginningless karma: This is known as *mūla karma*; *karma mala*, it is said, is adventitious. This does not negate the beginninglessness of *Karma*. Mūla karma is the innate propensity of the soul which is subject to likes and dislikes.

10. The destruction of the citadels was at once simultaneous and instantaneous.

11. Goodly fellowship: According to William Cowper, good fellowship is God-ordained.

50. Tiruvalivalam

After his sojourn at Tiruvārūr, the boy-saint visited this holy place where he sang the following decad.

50. திருவலிவலம்

பண்: பழந்தக்கராகம்

1. ஒல்லை ஆறி, உள்ளம் ஒன்றி, கள்ளம் ஒழிந்து, வெய்ய
சொல்லை ஆறி, தூய்மை செய்து, காமவினை அகற்றி,
நல்ல ஆறே உன்தன் நாமம் நாவில் நவின்று ஏத்த,
வல்லஆறே வந்து நல்காய் – வலிவலம் மேயவனே!

1. Remove from me (all) agitation; help me gain at-one-ment
with You; rid me of cruel words; purify me and do away
with lust-borne deeds.
O Lord of Valivalam, be pleased to reveal Yourself
to me and so bless me that I chant and hail
Your holy name with my tongue, becomingly.

2. இயங்குகின்ற இரவி, திங்கள், மற்றும் நல் – தேவர்எல்லாம்,
பயங்களாலே பற்றி, நின்பால் சித்தம் தெளிகின்றிலர்;
தயங்குசோதி! சாமவேதா! காமனைக் காய்ந்தவனே!
மயங்குகின்றேன்! வந்து நல்காய் – வலிவலம் மேயவனே!

2. Seized by manifold dread, the marching sun and the moon
and all the goodly Devas are not, alas,
blessed with clarity to know You as You are.
O abiding Light, O Chanter of the Sama Veda!
O One that put Death to death! I stand bewildered!
O Lord that abides at Valivalam,
deign to come forth and bless me.

3. பெண்டிர், மக்கள், சுற்றம், என்னும் பேதைப்பெருங்கடலை
விண்டு, பண்டே வாழமாட்டேன்; வேதனைநோய் நலிய,
கண்டுகண்டே உன்தன் நாமம் காதலிக்கின்றது, உள்ளம்; –
வண்டு கெண்டிப் பாடும் சோலை வலிவலம் மேயவனே!

3. O Lord that abides at Valivalam in the groves
of which beetles kindle blossoms and bombinate!
I would not, right from the past, forsake the great sea
of folly made up of women, issue, kith and kin.
To quell the malady of misery, again and yet again,
my loving soul resorts to the Remedy – Your name.

4. மெய்யர்ஆகிப் பொய்யை நீக்கி, வேதனையைத் துறந்து,
செய்யர்ஆனார் சிந்தையானே! தேவர்குலக்கொழுந்தே!
நைவன், நாயேன்; உன்தன் நாமம் நாளும் நவிற்றுகின்றேன்;
வையம்முன்னே வந்து நல்காய் — வலிவலம் மேயவனே!

4. O One that is poised in the righteous *chinta* of those
who, having done away with falsity and forsaken
misery, have grown to be truth-incarnate!
You are the Palladium of the Deva-clan.
I, a cur, wallow in misery; I do chant Your name daily.
O Lord that abides at Valivalam, come and bless me;
let the world witness it.

5. துஞ்சும்போதும் துற்றும்போதும் சொல்லுவன், உன் திறமே;
தஞ்சம் இல்லாத் தேவர் வந்து, உன் தாள்இணைக்கீழ்ப் பணிய,
நஞ்சை உண்டாய்க்கு என் செய்கேனோ? நாளும் நினைந்து, அடியேன்,
"வஞ்சம் உண்டு" என்று அஞ்சுகின்றேன் — வலிவலம் மேயவனே!

5. While asleep or eating, I but speak of Your might and skill.
What can I, at all, do to You, who,
when at Your feet twain, the succourless Devas paid obeisance,
ate the venom.
I think on this every day and I, Your servitor,
am afraid that there is deception in this,
O Lord that abides at Valivalam.

6. "புரிசடையாய்! புண்ணியனே! நண்ணலார் மூஎயிலும்
எரிய எய்தாய்! எம்பெருமான்!" என்று இமையோர் பரவும்
கரிஉரியாய்! காலகாலா! நீலமணிமிடற்று
வரிஅரவா! — வந்து நல்காய் — வலிவலம் மேயவனே!

6. "O One with strands of matted hair! O Holy One!
O One that with a dart burnt the three hostile citadels!
O Lord-God!" Thus, the celestials hail You.
You flayed a tusker; You put Death to death;
Your neck is sapphire-like; You wear striped snakes.
O Lord enshrined in Valivalam! Do come and bless me.

7. தாயும் நீயே! தந்தை நீயே! சங்கரனே! — அடியேன்
ஆயும் நின்பால் அன்பு செய்வான் ஆதரிக்கின்றது, உள்ளம்;
ஆயம் ஆய காயம்தன்னுள் ஐவர் நின்று ஒன்றல் ஒட்டார்;
மாயமே என்று அஞ்சுகின்றேன் — வலிவலம் மேயவனே!

7. You are my Father and Mother too; You are Sankara;
I am Your servitor; my soul longs to intensely love You.
Abiding in the distressful body, evolved out of Maya
the Five forfend my union with You;
I am scared of this gramarye, O Lord-God of Valivalam!

8. நீர் ஒடுங்கும் செஞ்சடையாய்! நின்னுடைய பொன்மலையை
வேரொடும் பீழ்ந்து ஏந்தல்உற்ற வேந்தன் இராவணனைத்
தேரொடும் போய் வீழ்ந்து அலற, திருவிரலால் அடர்த்த
வார் ஒடுங்கும் கொங்கை பங்கா! வலிவலம் மேயவனே!

8. O Lord entempled at Valivalam! O Lord of ruddy matted hair
where the river stands arrested!
O Lord who is concorporate with Her whose breasts
are cinctured with a breast-band!
With Your sacred toe, You so pressed and crushed
the King Ravana that durst uproot
and lift up the golden mount,
that he wailed aloud, his car flung far away.

9. ஆதிஆய நான்முகனும் மாலும் அறிவு அரிய
சோதியானே! – நீதிஇல்லேன் சொல்லுவன், நின் திறமே;
ஓதி நாளும் உன்னை ஏத்தும் என்னை வினைஅவலம்
வாதியாமே வந்து நல்காய் – வலிவலம் மேயவனே!

9. O Light unknowable to the Four-faced – the originator–,
and Tirumāl!
I am void of *niti* and yet I speak only of Your might and skill.
O Lord enshrined at Valivalam, deign to come
and bless me that the misery of my *karma*
ceases to affect me.
I hail and adore Your feet daily.

10. பொதியிலானே! பூவணத்தாய்! பொன் திகழும் கயிலைப்–
பதியிலானே! பத்தர் சித்தம் பற்று விடாதவனே!
விதிஇலாதார் வெஞ்சமணர் சாக்கியர் என்று இவர்கள்
மதிஇலாதார் என் செய்வாரோ? – வலிவலம் மேயவனே!

10. O Lord of Potiyil, Pūvanam and golden Kailas!
O One that parts not from the minds *bhaktas* and *siddhas*!
O Lord entempled in Valivalam!
What would they do – the addle-brained,
the feckless and fierce Samanas and the Sakhyas?

11. வன்னி, கொன்றை, மத்தம், சூடும் வலிவலம் மேயவனைப்
பொன்னிநாடன் – புகலி வேந்தன், ஞானசம்பந்தன் – சொன்ன
பன்னு பாடல்பத்தும் வல்லார் மெய்த்தவத்தோர் விரும்பும்
மன்னு சோதி ஈசனோடே மன்னி இருப்பாரே.

11. They that are valiant in the ten hymns sung by
Gnānasambandhan–the one of the Cauvery realm–,
on Him who wears *vanni, kondrai* and *mattam*
and is enshrined in Valivalam,
will sempiternally abide with the Lord of aeviternal light,
sought in love by the true *tapaswis*.

Notes

1. The verses of our Saint are almost always informed by joie de vivre. Seldom does he bemoan his lot. This decad, the one on Turutthi and his last but one decad are a recordation of our Saint's angst and agony, from which even he was not totally exempt.

   Vali and Valam are synonyms. They mean strength. Even the doughty-hearted quake before the Almighty. The message is that the supremely evolved person deems his venial peccadilloes as grave and humongous.

2. The sun and the moon are light-giving planets. The word Deva means 'the shining one'. These are, truly speaking, incapable of conferring light by themselves. Siva animates them. He alone is the abiding light. He alone confers light (enlightenment/wisdom) on men as well as gods.

4. The word *kozhuntu* means shoot, twig, scion and the like. In Tamil literature it is used as a very endearing expression. I have used the word Palladium as I believe that the context warrants it. Siva is hailed as Sivakkozhuntu by the Tevāram Trio.

5. Deception: A prayer tends to create a bargain-counter. It is therefore not absolutely pure. It is to this recondite impurity reference is made by our Saint.

7. Sankara: The name means 'one who confers weal.'

   The Five: The pentad of senses.

51. Tirucchopuram

51. திருச்சோபுரம்

பண்: பழந்தக்கராகம்

1. வெங் கண் ஆனை ஈர்உரிவை போர்த்து, விளங்கும் மொழி
மங்கை பாகம் வைத்து உகந்த மாண்புஅது என்னைகொல்ஆம்?—
கங்கையோடு திங்கள் சூடி, கடி கமழும் கொன்றைத் —
தொங்கலானே! தூய நீற்றாய்! சோபுரம் மேயவனே!

1. O One that wears a fragrant garland of *kondrai*
besides the Ganga and the crescent!
O One bedaubed with the pure and purifying ash!
O One who is entempled in Chopuram!
Mantled in the fresh and wet hide of the fiery-eyed tusker,
You are happily concorporate with Her of sweet and
lucid words.
What may the greatness of this be?

2. விடை அமர்ந்து, வெண்மழு ஒன்று ஏந்தி, விரிந்து இலங்கு
சடை ஒடுங்க, தண்புனலைத் தாங்கியது என்னை கொல்ஆம்?—
கடை உயர்ந்த மும்மதிலும் காய்ந்து அனலுள் அழுந்த,
தொடை நெகிழ்ந்த வெஞ்சிலையாய்! சோபுரம் மேயவனே!

2. Mounted on the Bull and holding a white *mazhu*, You arresting
the cool river, hold it in Your spreading matted hair.
What may this be?
O Lord entempled in Chopuram,
O One with a fierce bow, You so unleashed
the dart that it smote the three loftily-portaled
citadels and plunged them in fire.

3. தீயர்ஆய வல்அரக்கர் செந்தழலுள் (ள்) அழுந்தச்
சாய எய்து, வானவரைத் தாங்கியது என்னைகொல்ஆம்?—
பாயும் வெள்ளை ஏற்றை ஏறி, பாய் புலித்தோல் உடுத்த
தூய வெள்ளை நீற்றினானே! சோபுரம் மேயவனே!

3. You caused the nefarious and puissant Rakshasas
to fall and get plunged into the ruddy fire
and thus saved and fostered the celestials.
What may this be?
O Lord entempled in Chopuram!
Clad in the skin of the charging tiger,
and adorned with the pure white ash,
You ride the white and leaping Bull.

4. பல்இல்ஓடு கையில் ஏந்தி, பல்கடையும் பலி தேர்ந்து,
அல்லல் வாழ்க்கைமேலதுஆன ஆதரவு என்னைகொல்ஆம்?—
வில்லை வென்ற நுண் புருவ வேல்நெடுங்கண்ணியொடும்
தொல்லைஊழிஆகி நின்றாய்! சோபுரம் மேயவனே!

4. O Lord entempled in Chopuram!
With Her whose shapely eye-brows excel the bow
and who is endowed with the long and spear-like eyes,
Your abidance is aeviternal.
Holding a toothless skull, seeking alms
before many a thresholded house, You pursue
a miserable life.
Wherefore is Your zest for such a life?

5. நாற்றம் மிக்க கொன்றை துன்று செஞ்சடைமேல் மதியம்
ஏற்றம்ஆக வைத்து உகந்த காரணம் என்னைகொல்ஆம்?—
ஊற்றம் மிக்க காலன்தன்னை ஒல்க உதைத்துஅருளி,
தோற்றம் ஈறும்ஆகி நின்றாய்! சோபுரம் மேயவனே!

5. O Lord who is entempled in Chopuram!
O One who is the Alpha and the Omega!
You so kicked the puissant Yama that he collapsed.
On Your ruddy matted hair exceedingly fragrant
with *kondrai*, You have eminently placed.
the crescent and this You relish.
What may the reason be for this?

6. கொல் — நவின்ற மூஇலைவேல், கூர்மழுவாள்படையன்,
பொன்னை வென்ற கொன்றைமாலை சூடும் பொற்பு என்னைகொல்ஆம்?—
அன்னம் அன்ன மென்நடையாள் பாகம் அமர்ந்து, அரை சேர்
துன்ன வண்ண ஆடையினாய்! சோபுரம் மேயவனே!

6. O Lord who presides over Chopuram!
O God concorporate with Her of swan-like gait!
You but wear a bright and woven loin-cloth.
You are armed with a murderous three-leaved spear
and a sharp battle-axe.
What may the reason be for Your choosing the splendour
of a garland of *kondrai* that excels the hue of gold.

7. "குற்றம்இன்மை, உண்மை, நீ" என்று உன் அடியார் பணிவார்,
கற்றல் கேள்வி ஞானம் ஆன காரணம் என்னைகொல்ஆம்?—
வற்றல்ஆமை வாள்அரவம் பூண்டு, அயன் வெண்தலையில்—
துற்றல்ஆன கொள்கையானே! சோபுரம் மேயவனே!

7. O Lord enshrined at Chopuram!
Adorned with a dried carapace and a dazzling snake,
You choose to eat from the white skull of Brahma.
Your devotees all hail You thus: "You are alike flawlessness and flaw!"
You constitute their learning, clarity
as well as the fruit of their wisdom.
Wherefore is it so?

8. விலங்கல் ஒன்று வெஞ்சிலையாக் கொண்டு, விறல் அரக்கர்—
குலங்கள் வாழும் ஊர் எரித்த கொள்கைஇது என்னைகொல்ஆம்?—
இலங்கை மன்னு வாள் அவுணர்கோனை எழில் விரலால்—
துலங்க ஊன்றிவைத்து உகந்தாய்! சோபுரம் மேயவனே!

8. O Lord presiding over Chopuram!
Wherefore did You destroy the clans of the mighty
Asuras by burning their citadels
With Your puissant mountain-bow?
With Your comely toe, You so pressed the bright king –
the sovereign of the Rakshasas,
valiant in sword-fight –,
to quake in dread, the while You rejoiced at it.

9. விடம் கொள் நாகம் மால்வரையைச் சுற்றி, விரிதிரைநீர்
கடைந்த நஞ்சை உண்டு உகந்த காரணம் என்னைகொல்ஆம்?—
இடந்து மண்ணை உண்ட மாலும், இன் மலர்மேல் அயனும்,
தொடர்ந்து முன்னம் காணமாட்டாச் சோபுரம் மேயவனே!

9. O Lord of Chopuram who could not be beheld
by Vishnu that plucked out the earth and ate it
and also Brahma ensconsed on the sweet Lotus,
when they continued their quest after You!
What may the reason be for Your feeling joyous
over Your quaffing the venom that emerged
when the vast billowy sea was churned with
a huge mountain to which was attached
a thanatophidian serpent as the churning rope?

10. புத்தரோடு புன்சமணர் பொய்உரையே உரைத்து,
பித்தர்ஆகக் கண்டு உகந்த பெற்றிமை என்னைகொல்ஆம்?—
மத்தயானை ஈர்உரிவை போர்த்து, வளர்சடைமேல்
துத்திநாகம் சூடினானே! சோபுரம் மேயவனே!

10. O Lord entempled at Chopuram!
Mantled in the fresh and wet hide of a mammoth,
You sport on Your ever-growing matted hair a speckled snake.
Why do You rejoice when You behold the Samanas
 and the Buddhists that articulate
 mendacious words and roam about like mad men?

11. சோலை மிக்க தண்வயல் சூழ் சோபுரம் மேயவனை,
சீலம் மிக்க தொல்புகழ் ஆர் சிரபுரக் கோன் — நலத்தான்,
ஞாலம் மிக்க தண்தமிழான், ஞானசம்பந்தன் — சொன்ன
கோலம் மிக்க மாலை வல்லார் கூடுவர், வான்உலகே.

11. Gnānasambandhan is the chief of Sirapuram
 where dwell the exceedingly righteous Brahmins
 hailing from the families of hoary glory.
He, who constantly thinks on (universal) weal
 is the wielder of serene Tamil, world-renowned.
He is the author of the beautiful garland
 of verses that celebrate the Lord of Chopuram,
 girt with cool fields and gardens galore.
They that have mastered his verses
 will gain the celestial world.

Notes

1. The introductory remarks preceding the Tamil decad of the Dharumapuram Edition (1997) are obviously erroneous. They refer to Tirutthinainagar and not Chopuram.

7. *Kelvi*: Inter alia, it means interrogation. Through this, clarity is gained. Clarity means certainty and that indeed constitutes wisdom.

52. Tirunedungkalam

The boy-saint adored Siva in Tiruverumpiyūr and other shrines. Then he came to Nedungkalam where he sang the following decad.

52. திருநெடுங்களம்

பண்: பழந்தக்கராகம்

1. “மறை உடையாய்! தோல்உடையாய்! வார்சடைமேல் வளரும்
பிறை உடையாய்! பிஞ்ஞகனே!” என்று உனைப் பேசின் அல்லால்,
குறை உடையார் குற்றம் ஓராய்! கொள்கையினால் உயர்ந்த
நிறை உடையார் இடர் களையாய் – நெடுங்களம் மேயவனே!

1. “O Pinggnaka! You are the Lord-Author of the Vedas;
Your garment is a hide; You sport a bright crescent on
Your long matted hair.” If You be not hailed thus,
You ignore not the shortcomings of the prayers.
O Lord that presides over Nedungkalam,
do annul the troubles of the lofty ones
that are poised in perfection.

2. கனைத்து எழுந்த வெண்திரை சூழ் கடல்இடை நஞ்சுதன்னைத்
தினைத்தனையா மிடற்றில் வைத்த திருந்திய தேவ! நின்னை
மனத்து அகத்தோர் பாடல் ஆடல் பேணி, இராப்பகலும்
நினைத்து எழுவார் இடர் களையாய் – நெடுங்களம் மேயவனே!

2. When the venom from the sea of white billows
rose aloft raging, O Mahādeva, reducing it
to the size of a millet, You held it in your throat.
O Lord entempled in Nedungkalam, annul the troubles
of those who embosom You, constantly think on You
from the moment they wake up and hail You
day and night, singing and dancing Your praise.

3. நின் அடியே வழிபடுவான், – நிமலா! – நினைக் கருத,
“என் அடியான் உயிரை வவ்வேல்!” என்று அடல் கூற்று உதைத்த
பொன்அடியே பரவி, நாளும் பூவொடு நீர் சுமக்கும்
நின் அடியார் இடர் களையாய் – நெடுங்களம் மேயவனே!

3. O Lord presiding over Nedungkalam, You are flawless.
When he, solely devoted to Your worship took
refuge in You, You kicked the puissant Yama
that came to kill him, to death, saying:
“Never essay to snatch the life of My serviteur.”

May You annul the troubles of Your servitors
who hail Your golden feet, and daily carry
flowers and water (for Your puja).

4. மலை புரிந்த மன்னவன்தன் மகளை ஓர்பால் மகிழ்ந்தாய்!
அலை புரிந்த கங்கை தங்கும் அவிர்சடை ஆரூரா!
தலை புரிந்த பலி மகிழ்வாய்! தலைவ! நின் தாள்நிழல்கீழ்
நிலை புரிந்தார் இடர் களையாய் — நெடுங்களம் மேயவனே!

4. You are happily concorporate with the Daughter
of the Monarch of mountains.
O Lord of Ārūr, in Your blazing matted hair
You caused the billowy Ganga to rest.
You eat in joy from the skull-bowl.
O Lord entempled in Nedungkalam, annul
the troubles of those who seek
the salvific shade of Your feet.

5. பாங்கின் நல்லார், படிமம் செய்வார், பாரிடமும் பலி சேர்
தூங்கி நல்லார் பாடலோடு தொழு கழலே வணங்கி
தாங்கி நில்லா அன்பினோடும் — தலைவ! — நின் தாள்நிழல்கீழ்
நீங்கி நில்லார் இடர் களையாய் — நெடுங்களம் மேயவனே!

5. They are good by nature; they wear the habit
of *tapaswis*; they have gained at-one-ment with You
who solicit alms companied with the *Bhūta*-Hosts;
they adore Your feet alone, hymned by the goodly ones,
in uncontainable love and devotion; they part not,
O Master, from the shade of Your feet.
O Lord of Nedungkalam, annul their troubles.

6. விருத்தன்ஆகி, பாலன்ஆகி, வேதம்ஓர் நான்கு உணர்ந்து,
கருத்தன்ஆகி, கங்கையாளைக் கமழ் சடைமேல் கரந்தாய்!
அருத்தன்ஆய ஆதிதேவன் அடிஇணையே பரவும்
நிருத்தர் கீதர் இடர் களையாய் — நெடுங்களம் மேயவனே!

6. O Lord enshrined in Nedungkalam!
You come forth as an old man; You become a male child.
You are the Master of the Vedas; You have concealed Her –
the river Ganga in Your matted crest;
You, the Primal Lord, are the message of the scriptures.
They hail Your feet, sing and dance.
Do annul their troubles altogether.

7. கூறு கொண்டாய்! மூன்றும் ஒன்றாக் கூட்டி ஓர் வெங்கணையால்
மாறுகொண்டார் புரம் எரித்த மன்னவனே! கொடிமேல்
ஏறு கொண்டாய்! "சாந்தம் ஈது" என்று எம்பெருமான் அணிந்த
நீறு கொண்டார் இடர் களையாய் — நெடுங்களம் மேயவனே!

7. Uma is part of You; with a fierce dart, O Sovereign,
causing the three hostitle citadels to form
a single file, You burnt them.
You sport a Bull in Your flag.
O Lord that abides at Nedungkalam, annul the troubles
of those who wear the holy ash that adorned You,
saying: "It is indeed the true sandalwood paste!"

8. "குன்றின் உச்சிமேல் விளங்கும் கொடிமதிள் சூழ் இலங்கை,
அன்றி நின்ற, அரக்கர்கோனை அரு வரைக்கீழ் அடர்த்தாய்!"
என்று நல்ல வாய்மொழியால் ஏத்தி, இராப்பகலும்,
நின்று நைவார் இடர் களையாய் — நெடுங்களம் மேயவனே!

8. O Lord of Nedungkalam, annul the troubles
of those that melt in love and hail You,
night and day with truthfully articulated words,
thus: "As he grew hostile, under the mighty mount,
You crushed the King of Rakshasas
that ruled over Lanka, situate atop
the mountain, sporting its flag over its walls."

9. வேழவெண்கொம்பு ஒசித்த மாலும், விளங்கிய நான்முகனும்,
சூழ எங்கும் நேட, ஆங்கு ஓர் சோதியுள் ஆகி நின்றாய்!
கேழல்வெண்கொம்பு அணிந்த பெம்மான்! கேடு இலாப் பொன் அடியின்
நீழல் வாழ்வார் இடர் களையாய் — நெடுங்களம் மேயவனே!

9. You stood concealing Yourself in a blazing flame
when Vishnu who, of yore, pulled out the white
tusks of a tusker
and the splendorous Four-faced one
pursued their quest everywhere after You.
You wear the white tusk of the Hog; You are at Nedungkalam.
Do annul the troubles of those that abide
in the shade of Your aeviternal and salvific feet.

10. வெஞ்சொல் — தம் சொல் ஆக்கி நின்ற வேடம் இலாச் சமணும்,
தஞ்சம் இல்லாச் சாக்கியரும், தத்துவம் ஒன்று அறியார்;
துஞ்சல் இல்லா வாய்மொழியால் — தோத்திரம் நின் அடியே
நெஞ்சில் வைப்பார் இடர் களையாய் — நெடுங்களம் மேயவனே!

10. They who are without *vetam* and who employ
words that are fierce, and the refugeless
Sākhyas know not the peerless Truth.
O Lord of Nedungkalam, annul the troubles
of those who embosom Your feet alone
and hail You with deathless words
constitutive of goodly prayers.

11. நீட வல்ல வார்சடையான் மேய நெடுங்களத்தைச்
சேடர் வாழும் மா மறுகின் சிரபுரக் கோன் நலத்தால்
நாட வல்ல பனுவல்மாலை, ஞானசம்பந்தன் சொன்ன
பாடல்பத்தும், பாட வல்லார் பாவம் பறையுமே.

11. The sins of those that are valiant to sing the ten hymns
that form a verse-garland potent with weal,
sung by Gnānasambandhan, the Prince of Sirapuram,
on the Lord of long and extensive matted hair
who abides at Nedungkalam,
will fritter and pass away.

Notes

This Patikam is potent with prowess. When the entire staff of the Saraswati Mahal Library, Thanjavur, underwent unexampled hardship, I advised them to read and recite this patikam daily. They did it in all sincerity. Their troubles vanished in a short space of time. They then visited the shrine at Nedungkalam in their strength and caused the performance of a great puja to the Lord. Suffice it for me to cite this instance only, though there are many.

1. *Pinggnakam*: It is a head-ornament. Siva so binds His matted hair that it resembles a crown. This crown of matted hair, in my humble opinion, is *Pinggnakam*.

The shortcomings of the prayers: Prayer means one who prays. The prayee is, of course, Siva.

The message of this decad is that troubles beset the perfect as well as the imperfect. The perfect are so perfect that do not pray for their personal welfare. Our boy-saint prays for them also.

3. Siva smote Yama for the sake of His devotee Mārkandeya, the eternal lad.

6. Siva assumed the form of an old man and eventually became a male child. Vide *Viruttha Kumāra Bālarāna Patalam* in the Tiruvilaiyādal Puranam.

7. The sons of Tārakāsura, namely Kamalāksha, Tārakāksha and Vidyunmāli, by their prolonged *tapas*, forced the advent of Brahma before them and prayed to him thus: "We will move about in our aerial citadels as we like. If we are to be overtaken by Death, it should be at the hour when we meet, once in a thousand years. A single arrow alone should cause our destruction." Brahma granted them, this boon. Thus grown well-nigh invulnerable, they wrought havoc for aeons on end. Eventually Siva burnt their citadels by a single dart, when they stood in a single file.

9. The tusker whose tusks were pulled out by Krishna (Vishnu) was called Kuvalayāpētam.

10. Vetam: The worshipful form of a devotee.

53. Tirumuthukundram

From Erukkatthampuliyūr, our Saint came to Tirumuthukundram where he sang the following decad.

53. திருமுதுகுன்றம்

பண்: பழந்தக்கராகம்

1. தேவராயும், அசுரராயும், சித்தர், செழுமறை சேர்
நாவராயும், நண்ணு பாரும் விண் எரி கால் நீரும்
மேவர் ஆய, விரைமலரோன் செங்கண்மால் ஈசன் என்னும்
மூவர்ஆய, முதல்ஒருவன் மேயது – முதுகுன்றே.

1. He is the Devas, the Asuras, the Siddhas,
those that are well-versed in the uberous Vedas,
the earth abounding in entia, the space,
the wind, the fire and the water as well as
the Three – Brahma of the fragrant Lotus,
the red-eyed Vishnu and Ēsan.
He indeed is the peerless Primal One
who is entempled in Muthukundru.

2. பற்றும் ஆகி வான்உளோர்க்கு, பல்கதிரோன், மதி, பார்,
எற்று நீர், தீ, காலும், மேலைவிண், இயமானனோடு,
மற்று மாது ஓர் பல்உயிர்ஆய், மால் அயனும் மறைகள்
முற்றும் ஆகி, வேறும் ஆனான் மேயது – முதுகுன்றே.

2. He is the support of the celestials, the myriad-rayed sun,
the moon, the earth, the gushing water, the fire,
the wind, the sacrifices, the many lives,
Vishnu, Brahma, the Vedas and all else.
Lo, He is from these different too.
Muthukundru, indeed, is His shrine whereat He abides.

3. வாரி, மாகம் வைகு திங்கள், வாள்அரவம், சூடி,
நாரி பாகம் நயந்து, பூமேல் நான்முகன்தன் தலையில்
சீரிது ஆகப் பலி கொள் செல்வன்; செற்றலும் தோன்றியது ஓர்
மூரி நாகத்துஉரிவை போர்த்தான்; மேயது – முதுகுன்றே.

3. He adorns Himself with the Ganga,
the skyey moon and the serpent;
The opulent One is lovelily concorporate with His Consort
and receives alms in all glory, in the skull of the Four-faced.
He mantled Himself in the hide of a mighty mammoth

that uprose from the *yagna* of the wrathful *muni-s*.
Muthukundru is the shrine whereat He abides.

4. பாடுவாருக்கு அருளும் எந்தை – பனி முதுபௌவ – முந்நீர்
நீடு பாரும் முழுதும் ஓடி அண்டர் நிலைகெடலும்,
நாடுதானும் ஊடும் ஓடி, ஞாலமும் நான்முகனும்
ஊடு காண, மூடும் வெள்ளத்து உயர்ந்தது – முதுகுன்றே.

4. At the advent of the Deluge the entire earth extensive
stands invaded by the cool and hoary oceans
of threefold waters;
it flows through the celestial world rendering the gods
homeless; it also barges into the world of Brahma.
Even when such Deluge covers all things, it is, indeed,
the lofty Muthukundru that thrives unaffected.
Lo, our Lord-Father of Muthukundru
graces them that hymn His praise.

5. வழுங்கு திங்கள், வன்னி, மத்தம், மாசுணம், மீது அணவி,
செழுங் கல்வேந்தன்செல்வி காண, தேவர் திசை வணங்க,
தழங்கு மொந்தை, தக்கை, மிக்க பேய்க்கணம் பூதம் சூழ,
முழங்கு செந்தீ ஏந்தி ஆடி மேயது – முதுகுன்றே.

5. Adorned with the splendorous crescent, *vanni*,
mattham and the snake in His crest,
to the orchestration of the hosts of *Ghouls* and *Bhūtas*
that play on the resounding *montai* and *takkai*,
witnessed by the opulent Daughter of the King
of the uberous Mountain,
and hailed by the Devas that face His direction
the Lord dances holding in His palm
the ruddy and crackling fire.
It is, indeed at Muthukundru, He is enshrined.

6. சுழிந்த கங்கை, தோய்ந்த திங்கள், தொல் அரா, நல் இதழி,
சழிந்த சென்னி சைவவேடம் தான் நினைத்து, ஐம்புலனும்
அழிந்த சிந்தை அந்தணாளர்க்கு அறம்பொருள் இன்பம்வீடு
மொழிந்த வாயான், முக்கண் ஆதி, மேயது – முதுகுன்றே.

6. The Ganga with maelstroms, the crescent that dips
into it, an ancient adder and goodly *kondrai* blossoms
adorn His head.
Passionately contemplating the *Saiva-Vetam*
of the Primordial God who is triple-eyed,

the Brahmin-*Rishis* have quelled their
manam and the pentad of senses.
Unto them He explicated the quartet
of *Dharma, Arttha, Kāma* and *Moksha*.
It is, indeed, at Muthukundru, He is enshrined.

7. மயங்கு மாயம் வல்லர்ஆகி, வானினொடு நீரும்
இயங்குவோருக்கு இறைவன்ஆய இராவணன் தோள் நெரித்த
புயங்க ராக மா நடத்தன், புணர்முலை மாதுஉமையாள்
முயங்கு மார்பன், முனிவர் ஏத்த மேயது — முதுகுன்றே.

7. His is the chest cuddled by Uma of symmetrical breasts;
He is the Master of the great *Bujanga* Dance.
It is He who crushed the shoulders of Ravana –
the lord of those well-versed in gramarye
and who travel through the sky and the water.
It is, indeed, at Muthukundru He abides hailed by *muni*-s.

8. ஞாலம் உண்ட மாலும் மற்றை நான்முகனும் (ம்) அறியாக்
கோலம் அண்டர் சிந்தைகொள்ளார்ஆயினும், கொய் மலரால்
ஏல இண்டை கட்டி, நாமம் இசைய எப்போதும் ஏத்தும்
மூல முண்டநீற்றர் வாயான் மேயது — முதுகுன்றே.

8. He is the splendour unbeknown to Vishnu
that swallowed the earth and Brahma too.
Of this, the supernals too are unaware.
Yet, He is ever on the lips of those whose bodies
are adorned with the holy ash that does away
with the root-cause of embodiment,
and who hail Him for ever engaging themselves
in weaving *indai* with freshly plucked flowers
and chanting in all propriety His hallowed name.
It is indeed at Muthukundru He is entempled.

9. உறி கொள் கையர், சீவரத்தர், உண்டு உழல் மிண்டர் சொல்லை
நெறிகள் என்ன நினைவுஉறாதே நித்தலும் கைதொழுமின்!
மறி கொள் கையன், வங்க முந்நீர் பொங்கு விடத்தை உண்ட
முறி கொள் மேனி மங்கை பங்கன் மேயது — முதுகுன்றே.

9. They that carry slings in their hands and those
that are ochre-robed:
These are merely strong in body; they but eat to roam about;
deem not their words to be true.
Adore Him daily who holds a fawn in His hand;

He is the One who is concorporate with Her
whose body is soft as the shoot;
He is the One that ate the venom that uprose from
the sea of threefold waters where barkentines ply.
It is, indeed, Muthukundru which is His shrine.

10. மொய்த்து வானோர் பல்கணங்கள் வணங்கும் முதுகுன்றை,
பித்தர்வேடம் பெருமை என்னும் பிரமபுரத் தலைவன். . . .

10. The lord of Bhiramapuram(Gnānasambhandhan) who
hails as glorious the *vetam* of the God-mad ones,
has sung on Muthukundru where gather thick
the many celestial hosts and adore ...

A complete verse as well as a half is missing in this decad.

Notes

1. Ēsan: Rudra. He is of the Trinity. Siva is beyond the Trinity. He is Maha Rudra. The gods are Devas. Siva is Mahā Deva.

2. The message of this verse is this. God is all, but all is not God. The Deity is omneity.

5. Montai: The modern musical instrument called Gatam.

Takkai: It is a percussion instrument still in vogue in Srirangam Ranganāthar temple. There is a Ramayana called 'Takkai Ramayanam' which is recited to the beat of Takkai.

6. Manam is not mind. Mind is consciousness. Manam is an evolute of Maya.

Dharma, Arttha, Kāma and Moksha are the four goals of life. If the first three are pursued as ordained, the ultimate goal, namely Moksha is gained.

The Brahmin Rishis: Sanaka, Sanantana, Sanātana and Sanatkumara.

The Bujanga Dance: A Snake-dance.

8. Mūlam: Root. Here it stands for the root-cause of transmigration.

Indai: A chaplet.

10. The tenth verse in Tamil is incomplete.

54. Tiruvotthūr

When our Saint arrived at Tiruvotthūr from Tiruvannāmalai, a devotee of Siva came before him and wept bitterly. When our Saint bade him to disclose the reason for his weeping, he said: "I reared palmyra trees for Siva; they proved to be male trees. At their inability to yield, the Jains leer at me." Hearing this our Saint proceeded to the shrine of Siva and hailed him in song and solemn strain. The envoi verse declares thus: "Behold Otthur where male palmyra trees yield *kurumpais*!" At this, profuse bunches of *kurumpais* appeared in all the trees. Then some of the Samanas became Saivites. Others abandoned the town in sheer dread.

54. திருஓத்தூர்

பண்: பழந்தக்கராகம்

1. பூத் தேர்ந்து ஆயன கொண்டு, நின் பொன்அடி
ஏத்தாதார் இல்லை, எண்ணுங்கால் —
ஓத்தூர் மேய ஒளி மழுவாள் அங்கைக்
கூத்தீர்! — உ(ம்) ம குணங்களே.

1. Alive to Your great qualities, O Dancer that wields in Your
palm the bright battle-axe and abides at Otthūr
there is none that fails to hail Your golden feet
with choice flowers and other accessories.

2. இடை ஈர் போகா இளமுலையாளை ஓர்—
புடையீரே! புள்ளிமான்உரி
உடையீரே! உம்மை ஏத்துதும் — ஓத்தூர்ச்
சடையீரே! — உம தாளே.

2. She is part of You, between whose young breasts, an *ērkku*
cannot pass. O One who is clad in a deer-skin,
we hail You. O Lord with matted hair that abides
at Otthūr, we adore Your salvific feet.

3. உள்வேர் போல நொடிமையினார் திறம்
கொள்வீர், அல்குல் ஓர் கோவணம்!
ஒள் வாழைக்கனி தேன் சொரி ஓத்தூர்க்
கள்வீரே! உம காதலே!

3. O Thief who wears a *kovanam* in Your *alkul*,
You abide at Otthūr where honey seeps out
from the bright banana fruitage.
Good, very good, indeed, is Your love.

You seem to exhibit Yourself as one who deems
as mendacious devotees and (yet) accept them.

4. தோட்டீரே! துத்திஐந்தலை நாகத்தை
ஆட்டீரே! அடியார் வினை
ஓட்டீரே! உம்மை ஏத்துதும் — ஓத்தூர்
நாட்டீரே! அருள் நல்குமே!

4. O Wearer of the *todu!* O One that causes the speckled
five-headed snake to dance! O Remover
of servitors' *karma*! O Lord of the Otthūr Nādu!
We hail You; be pleased to grant us grace.

5. குழை ஆர் காதீர்! கொடுமழுவாள்படை
உழை ஆள்வீர்! திரு ஓத்தூர்
பிழையா வண்ணங்கள் பாடி நின்று ஆடுவார்
அழையாமே அருள் நல்குமே!

5. O One that wears a *kuzhai* in Your ear! You bear
in Your hand the lethal battle-axe!
Unto them that sing unflawed and splendorous songs
on divine Otthūr and dance, confer grace, unsolicited.

6. மிக்கார் வந்து விரும்பிப் பலி இடத்
தக்கார் தம் மக்களீர் என்று
உட்காதார் உளரோ? — திரு ஓத்தூர்
நக்கீரே! — அருள் நல்குமே!

6. O God that loves divine Otthūr! When You go forth seeking alms,
to offer it in love, are there parents that can,
undauntedly send their daughters, to give it?
Be that as it may! Be pleased to grant them grace.

7. "தாது ஆர் கொன்றை தயங்கும் முடி உடை
நாதா!" என்று நலம் புகழ்ந்து
ஓதாதார் உளரோ? — திரு ஓத்தூர்
ஆதீரே! — அருள் நல்குமே!

7. Are there any that hail Thee not, glorifying Your
splendour thus: "O Lord of dazzling crest
adorned with pollen-laden *kondrai*!"
O Primal Lord of divine Otthūr, be pleased to dispense grace.

8. “என்தான் இம் மலை!” என்ற அரக்கனை
வென்றார்போலும், விரலினால்;
“ஒன்றார் மும்மதில் எய்தவன் ஓத்தூர்”
என்றார்மேல் வினை ஏகுமே.

8. With His toe He vanquished the Rakshasa
who jibed thus: “What, after all, is this – His mount?”
“This, indeed, is Otthūr the God of which shot down
the three hostile citadels.” The *karma* of those
that affirm thus, will, for sure, flee away.

9. நன்றா நால்மறையானொடு மாலும்ஆய்ச்
சென்றார்போலும், திசைஎலாம் –
ஒன்றாய்! உள் எரிஆய் மிக, ஓத்தூர்
நின்றீரே! – உமை நேடியே!

9. O Lord that abides at Otthūr, You stood as a single
and exceedingly blazing column of fire!
In quest of You, went, in vain, in all directions
the one well versed in the four goodly Vedas and Vishnu.

10. கார்அமண், கலிங்கத் துவர்ஆடையர்
தேரர், சொல்அவை தேறன்மின்!
ஓர் அம்பால் எயில் எய்தவன் ஓத்தூர்ச்
சீரவன், கழல் சேர்மினே!

10. Ignore the words of the Samanas whose thoughts are dark
and the wearers of the ochre-hued garment – the Teras.
The glorious Lord of Otthūr, with a single dart
shot down the three citadels. Reach His ankleted feet.

11. குரும்பை ஆண்பனை ஈன் குலை ஓத்தூர்
அரும்பு கொன்றை அடிகளை,
பெரும் புகலியுள் ஞானசம்பந்தன் சொல்
விரும்புவார் வினை வீடே.

11. The *karma* of those that love the verses of Gnānasambandhan
of the great Pukali
sung on the Lord of Otthūr where (by His grace)
male palmyra trees yield bunches of *kurumpai*,
will stand annulled.

Notes

1. Otthūr: Otthu means Vedas. It is Vedapuram. "At Otthūr" says our Saint, "there is none that fails to hail Your golden feet..." The hailing includes the recitation of Vedic hymns.
2. Ērkku: Rib of a palm leaf. The description is: "between whose young breasts an ērkku cannot pass." This indeed is a stock comparison. Vide Tiruvāchakam, Potritthiruvakaval, line 34 (ērkku itai pokā ila mulai).
3. Thief: An endearing description of Siva. A thief acts concealed. The mercy of Siva remains recondite to mortal eyes.
4. Nādu: Country/realm.
5. Kuzhai: Same as todu.
6. The Lord in His Bikshādana form is ravishing to behold. No woman can offer alms to Siva who stands nude, without losing herself to Him. Ultimately even her loss turns out to be a lasting gain. It is, indeed, a beatitude.
7. Kurumpai: Immature palmyra nut.

55. Tirumārperu

It is from Kacchi Metrali, the godly child arrived at Mārperu and hailed the Lord in the following decad.

55. திருமாற்பேறு

பண்: பழந்தக்கராகம்

1. ஊறி ஆர்தரு நஞ்சினை உண்டு, உமை
நீறு சேர் திருமேனியர் —
சேறு சேர் வயல் — தென்திருமாற்பேற்றில்
மாறு இலா மணிகண்டரே.

1. He quaffed the venom that lay soaked in the main;
He is ash-bedaubed and concorporate with Uma.
He is the peerless Manikantan who abides at the lovely
Tirumārperu abounding in miry fields.

2. தொடை ஆர் மா மலர் கொண்டு, இருபோது, உம்மை
அடைவார்ஆம், "அடிகள் (ஏ)!" என —
மடை ஆர் நீர் மல்கு மன்னிய மாற்பேறு
உடையீரே! — உமை உள்கியே.

2. O God abiding at Mārperu dight with sluices brimming with water!
With well-woven garlands of great flowers,
Your devotees bedeck You during morn and eve,
their hearts surcharged with love for You.

3. "பை ஆரும் அரவம்கொடு ஆட்டிய
கையான்" என்று வணங்குவர்—
மை ஆர் நஞ்சு உண்டு மாற்பேற்று இருக்கின்ற
ஐயா! — நின் அடியார்களே.

3. O Sire abiding at Mārperu, having quaffed
the dark venom! Your devotees adore You as the One
that causes with Your hand the snake
of poisonous sacs to dance.

4. சால மா மலர் கொண்டு, "சரண்" என்று,
மேலையார்கள் விரும்புவர் —
மாலினார் வழிபாடுசெய் மாற்பேற்று
நீலம் ஆர் கண்ட! — நின்னையே.

4. O Lord known as the Blue-throated One that abides
at Mārperu where Vishnu adores You for ever!
Offering You great flowers aplenty
the lofty ones love to seek refuge in You.

5. "மாறு இலா மணியே!" என்று வானவர்
ஏறவே மிக ஏத்துவர்—
கூறனே! குலவும் திரு மாற்பேற்றில்
நீறனே! — என்றும் நின்னையே.

5. The celestials hail You in abounding magnificence thus:
"You are the peerless Ruby; You are concorporate
with Uma; You abide at Mārperu;
You are bedaubed with the Holy Ash."

6. உரையாதார் இல்லை, ஒன்றும் நின் தன்மையை;
பரவாதார் இல்லை, நாள்களும்;—
திரை ஆர் பாலியின் தென்கரை மாற்பேற்று
அரையானே! — அருள் நல்கிடே!

6. O Sovereign of Mārperu on the southern bank
of the billowy Pāli! There is none that does not
speak of Your glory and nature unique; not a day passes
without hailing You. Be pleased to grace us.

7. அரசு அளிக்கும் அரக்கன்அவன் தனை
உரை கெடுத்து, அவன் ஒல்கிட
வரம் மிகுத்த எம் மாற்பேற்று அடிகளைப்
பரவிடக் கெடும், பாவமே.

7. He did away with the hauteur of the Ruler of Lanka;
then He relented and conferred on him boons.
He is the Lord of Mārperu; the sins of those
that hail Him wane and vanish.

8. இருவர்தேவரும் தேடித் திரிந்து, இனி
ஒருவரால் அறிவு ஒண்ணிலன்,
மருவு நீள்கழல் மாற்பேற்று அடிகளைப்
பரவுவார் வினை பாறுமே.

8. The two Devas went in quest of Him in vain;
then they realised that He was unknowable by any.
Lo, their *karma* who hail the long ankleted feet of growing
glory of the Lord of Mārperu will perish altogether.

9. தூசு போர்த்து உழல்வார், கையில் – துற்று உணும்
நீசர்தம் உரை கொள்ளேலும்!
"தேசம் மல்கிய தென்திருமாற்பேற்றின்
ஈசன்" என்று எடுத்து ஏத்துமே!

9. Hearken not to the words of the base ones that loiter
shrouded, and those that eat from their cupped hands.
Hail Him as the true Lord entempled in the lovely
Mārperu, renowned the world over.

10. மன்னி மாலொடு சோமன் பணி செயும்
மன்னும் மாற்பேற்று அடிகளை
மன்னு காழியுள் ஞானசம்பந்தன் சொல்
பன்னவே, வினை பாறுமே.

10. Recite the hymns of Gnānasambandhan
of aeviternal Kāzhi on the Lord of the eternal
Mārperu where gather Vishnu and Chandra
and hail Him for ever; your sins will perish.

Notes

Only ten verses on Mārperu have, so far, been traced.

1. Siva is Manikantan. The meaning of this sacred name is explained in verse 3.
2. Even as the sluices are brimming with water, the hearts of the devotees are surcharged with love for Siva.
3. Siva indeed is the true *Amrita* that vanquishes venom.
4. Siva is the sole Refuge of all souls.
6. The day unspent in the praise of Siva is indeed the day that is unlived.
7. Pride begets sin and vice versa.
8. The two Devas are Vishnu and Brahma.

Our *karma* is ever-crescent. The glory of Siva is ever-crescent. The ever-crescent karma can be quelled only by the ever-crescent grace of Siva.

10. The effects of sins can be attenuated and eventually abolished only through a sincere cultivation of the holy hymns. Mere cultivation will not suffice. What is learnt must be reflected in practice.

56. Tiruppātrurai

It is from Tirutthavatthurai our Saint arrived at Tiruppātrurai. In this decad a few hymns belong to the genre of bridal mysticism.

56. திருப்பாற்றுறை

பண்: பழந்தக்கராகம்

1. கார் ஆர் கொன்றை கலந்த முடியினர்,
சீர் ஆர் சிந்தை செலச் செய்தார்—
பாரார் நாளும் பரவிய பாற்றுறை—
யார், ஆர் ஆதிமுதல்வரே.

1. His head is decked with the *kondrai* of rainy season;
He abides at Pātrurai hailed daily by the devotees
of the world; He draws the minds of the glorious ones
to Himself. He indeed is the Primal Lord.

2. நல்லாரும்(ம்) அவர்; தீயர் எனப்படும்
சொல்லார்; நல்மலர் சூடினார்;
பல்ஆர்வெண்தலைச் செல்வர் — எம் பாற்றுறை
எல்லாரும் தொழும் ஈசரே.

2. He is the Good One; He is known as the One that holds
the fire; He wears goodly flowers; He who is the opulent One
of Pātrurai has a skull to which teeth are
still sticking; He is the Lord-God adored by all.

3. விண் ஆர் திங்கள் விளங்கும் நுதலினர்,
எண்ணார் வந்து, என் எழில் கொண்டார்—
பண் ஆர் வண்டுஇனம் பாடல்செய் பாற்றுறை—
யுள் நாள்நாளும் உறைவரே.

3. His crest is bright with the skyey crescent;
He invaded my heart and made a meal of my beauty.
He for ever abides at Pātrurai
where bees abound and bombinate.

4. பூவும் திங்கள் புனைந்த முடியினர்,
ஏவின் அல்லார் எயில் எய்தார்—
பாவம் தீர் புனல் மல்கிய பாற்றுறை,
ஓ! என் சிந்தை ஒருவரே.

4. He wears on His crown the crescent and the flowers;
He destroyed with a dart the three citadels;
He abides at Pātrurai the waters of which set at
nought sins. Lo, my soul houses Him alone.

5. மாகம் தோய் மதி சூடி, மகிழ்ந்து, எனது
ஆகம் பொன்நிறம் ஆக்கினார்—
பாகம் பெண்ணும் உடையவர், பாற்றுறை
நாகம் பூண்ட நயவரே.

5. Joyously decked with the heavenly crescent,
He causes my hue turn sallow.
Lo, a Woman forms His half.
The Lord of Pātrurai is adorned with a snake.

6. போது பொன்திகழ் கொன்றை புனை முடி
நாதர் வந்து, என் நலம் கொண்டார்—
பாதம் தொண்டர் பரவிய பாற்றுறை
வேதம் ஓதும் விகிர் தரே.

6. He wears on His hair *kondrai* – golden and pollen-laden;
He, my Lord, has filched the wealth of my beauty.
He, the *Vikirtan* that chants the Vedas, abides at
Pātrurai; His feet are ever hailed by His servitors.

7. வாடல்வெண் தலை சூடினர், மால்விடை
கோடல்செய்த குறிப்பினார்—
பாடல் வண்டுஇனம் பண்செயும் பாற்றுறை
ஆடல் நாகம் அசைத்தாரே.

7. He wears a garland of white and dry skulls;
His mount, a huge Bull, is Vishnu;
He is of Pātrurai where humming bees abound.
Lo, He causes the snake on His person to dance.

8. வெவ்வ மேனியராய், வெள்ளை நீற்றினர்;
எவ்வம் செய்து, என் எழில் கொண்டார்;
பவ்வநஞ்சு அடை கண்டர் — எம் பாற்றுறை
மவ்வல் சூடிய மைந்தரே.

8. His body blazes; He wears the white ash;
He looted my beauty and it is now His spoil.
His throat holds the oceanic venom; the puissant Lord
of Pātrurai wears *mullai* blooms.

9. ஏனம் அன்னமும் ஆனவருக்கு எரி
ஆன வண்ணத்து எம் அண்ணலார்—
பானல் அம்மலர் விம்மிய பாற்றுறை
வானவெண்பிறை மைந்தரே.

9. Our noble Lord blazed as a column of fire unto them
that turned into a boar and a swan.
The puissant One wears the heavenly crescent.
His is Pātrurai where abound blue lilies.

10. வெந்தநீற்றினர், வேலினர், நூலினர்,
வந்து என் நன்நலம் வெளவினார் —
பைந் தண் மாதவி சூழ்தரு பாற்றுறை
மைந்தர்தாம் ஓர் மணாளரே.

10. He wears the burnt ash of corpses; He wields a spear and wears
the sacred thread; He looted my goodly loveliness;
He is of Pātrurai fragrant with fresh and cool *mātavi*;
The puissant One is a peerless Bridegroom.

11. பத்தர் மன்னிய பாற்றுறை மேவிய
பத்து – நூறு பெயரனை,
பத்தன் ஞானசம்பந்தனது இன்தமிழ்
பத்தும் பாடிப் பரவுமே!

11. His names are ten times a hundred; He abides
at Pātrurai for ever hailed by devotees.
Sing and hail the sweet hymns
of Gnānasambandhan – the *bhakta*.

Notes

1. He who is the Primal Lord is the End. St.Meikandār says: *"Antam Ādi enmanār pulavar."*
2. He is the Good One. He alone is the Good One. His goodness is absolute and eternal.
3. Bees make honey: Honey is symbolic of *moksha*.
4. His dart was still attached to His bow and yet the three citadels were burnt.
5. The sallow hue is symbolic of separation.

6. Vikirtan is the one who is different from others.
7. The snake is symbolic of Kundalini yoga.
9. The column of fire symbolises infinity.
10. Siva is the eternal Bridegroom (Kaliyāna Sundarar).
11. To come by bhakti, the devotee should cultivate the hymns of the bhakta par excellence who is Gnānasambandhan.

57. Tiruverkādu

On his return from Kālatthi, our Saint visited Tiruverkādu and hailed Siva with the following decad.

57. திருவேற்காடு

பண்: பழந்தக்கராகம்

1. ஒள்ளிது உள்ள, கதிக்கு ஆம்; இவன் ஒளி
வெள்ளியான் உறை வேற்காடு
உள்ளியார் உயர்ந்தார்; இவ்உலகினில் –
தெள்ளியார்; அவர் தேவரே.

1. He confers the lofty beatitude on them that think
on Him – the Lofty Ens; argent is His effulgence;
He abides at Verkādu. They that contemplate Him
grow lofty in the world; these clarified ones are truly gods.

2. ஆடல் நாகம் அசைத்து, அளவுஇல்லது ஓர்
வேடம் கொண்டவன் வேற்காடு
பாடியும் பணிந்தார் இவ் உலகினில்
சேடர்ஆகிய செல்வரே.

2. He causes the snake to dance; boundless is His
vetam; He abides at Verkādu.
They that sing and pay obeisance to Him
are the gloriously opulent ones in the world.

3. பூதம் பாடப் புறங்காட்டுஇடை ஆடி,
வேதவித்தகன், வேற்காடு,
போதும் சாந்தும் புகையும் கொடுத்தவர்க்கு
ஏதம் எய்துதல் இல்லையே.

3. He is the Master of the Vedas; He abides at Verkādu;
He dances in the crematory to the singing of *Bhūtas*.
Trouble never besets them that hail Him
with flowers, sandalpaste and fragrant smoke.

4. ஆழ்கடல் எனக் கங்கை கரந்தவன்,
வீழ்சடையினன், வேற்காடு,
தாழ்வுஉடை மனத்தால், பணிந்து ஏத்திட,
பாழ்படும்(ம்), அவர் பாவமே.

4. His dangling matted hair conceals the Ganga
which is deep as sea; He abides at Verkādu.
The sins of those that hail and adore Him with
their humble *manam*-s, perish altogether.

5. காட்டினானும், அயர்த்திடக் காலனை
வீட்டினான், உறை வேற்காடு
பாட்டினால் பணிந்து ஏத்திட வல்லவர்
ஓட்டினார், வினை ஒல்லையே.

5. He did away with Death that ignored His greatness,
its true demonstration notwithstanding.
He abides at Verkādu; they chase away in all celerity
their *karma* that hail Him in hymns and adore Him.

6. தோலினால் உடை மேவ வல்லான், சுடர்
வேலினான், உறை வேற்காடு
நூலினால் பணிந்து ஏத்திட வல்லவர்,
மாலினார், வினை மாயுமே.

6. He is mantled in a hide; He wields a bright spear;
The *karma* – ever prone to cause bewilderment –, of those
that are valiant to hail Him in all humility
in the scriptural way, will perish, for sure.

7. மல்லல் மும்மதில் மாய்தர எய்தது ஓர்
வில்லினான் உறை வேற்காடு
சொல்ல வல்ல சுருங்கா மனத்தவர்
செல்ல வல்லவர், தீர்க்கமே.

7. With His peerless bow, He brought down the three
mighty citadels; He abides at Verkādu.
They that hail Him fully and freely with all their heart
will, for sure, attain the Empyrean.

8. மூரல்வெண்மதி சூடும் முடி உடை
வீரன் மேவிய வேற்காடு
வாரம்ஆய் வழிபாடு நினைந்தவர்
சேர்வர், செய் கழல்; திண்ணமே.

8. He is the Hero who wears the white and smiling
crescent; He abides at Verkādu.
They that adore Him in profound love, will gain
His weal-conferring and ankleted feet.

9. பரக்கினார் படுவெண்தலையில் பலி
விரக்கினான் உறை வேற்காட்டூர்,
அரக்கன் ஆண்மை அடரப்பட்டான் இறை
நெருக்கினானை நினைமினே!

9. His begging-bowl is the white skull of Brahma –
the proliferator; His polis is Verkādu.
Contemplate Him who utterly quelled the might
of the Rakshasa, by just pressing His toe.

10. மாறு இலா மலரானொடு மால்அவன்
வேறுஅலான் உறை வேற்காடு
ஈறு இலா மொழியே மொழியா எழில்
கூறினார்க்கு இல்லை, குற்றமே.

10. He is the victorious Lord of Brahma seated on
the peerless Lotus and Vishnu; His is Verkādu.
They that hail Him with His praises that are endless
will ever flourish unflawed.

11. விண்ட மாம்பொழில் சூழ் திரு வேற்காடு
கண்டு, நம்பன் கழல் பேணி,
சண்பை ஞானசம்பந்தன செந்தமிழ்—
கொண்டு பாட, குணம் ஆமே.

11. Gnānasambandhan came by the *darshan*
of *Nampan* and His ankleted feet – the One of Verkādu
girt with mango groves and hailed Him in chaste Tamil.
They that sing these hymns will gain loftiness par excellence.

Notes

1. They are gods who have gained the grace of Siva – the God of gods.
2. Vetam is Siva-Vetam.
3. The adorers of Siva are freed from troubles.
4. Siva's Ganga washes all sins away.
5. Death cannot lay its icy hands on Siva-bhaktas.
6. Siva-Karma conquers phenomenal karma.
7. Siva alone can quell the three malas.

8. Siva's feet are salvific.
9. "All can be done if the God-touch is there."
10. Praise Siva and travel on life's common way in cheerful godliness.
11. St.Sambandhar's hymns show us the way.

58. Tirukkaraviram

Tirugnānasambandhar arrived at this holy place from Tirucchātthangkudi and sang the following decad.

58. திருக்கரவீரம்

பண்: பழந்தக்கராகம்

1. அரியும், நம் வினைஉள்ளன ஆசு அற—
வரி கொள் மாமணி போல் கண்டம்
கரியவன், திகழும் கரவீரத்து எம்
பெரியவன், கழல் பேணவே.

1. His neck is dark like a beautiful and dazzling gem;
The great One is entempled in Karaviram;
if His ankleted feet are hailed and fostered,
our *karma* and our flaws will perish altogether.

2. தங்குமோ, வினை — தாழ்சடை மேலவன்,
திங்களோடு உடன்சூடிய
கங்கையான், திகழும் கரவீரத்து எம்
சங்கரன், கழல் சாரவே?

2. Will our *karma* abide, if we reach the ankleted feet
of our Sankaran, the lofty One who wears on His
dangling matted hair the moon and the Ganga
and abides resplendently at Karaviram?

3. ஏதம் வந்து அடையா, இனி — நல்லன
பூதம் பல்படை ஆக்கிய
காதலான், திகழும் கரவீரத்து எம்
நாதன், பாதம் நணுகவே.

3. Troubles will not touch us, if we reach the feet
of our Lord-Master who abides in love
at Karaviram and whose *Bhūtas* form His
multitudinous Hosts; all things will spell good.

4. பறையும் நம் வினைஉள்ளன பாழ்பட
மறையும் — மாமணி போல் கண்டம்
கறையவன், திகழும் கரவீரத்து எம்
இறையவன், கழல் ஏத்தவே.

4. If we hail the feet of the Lord-God whose neck
displays a patch of murk blazing like a great gem
and who is enshrined at Karaviram, our *karma* –
past and current–, will perish and vanish.

5. பண்ணின் ஆர் மறை பாடலன், ஆடலன்,
விண்ணின் ஆர் மதில் எய்த முக்–
கண்ணினான், உறையும் கரவீரத்தை
நண்ணுவார் வினை நாசமே.

5. The *karma* of those that reach Karaviram where
abides the Singer of the tuneful Vedic hymns,
who is also the triple-eyed Dancer that shot down
the three skyey citadels, will perish.

6. நிழலின் ஆர் மதி சூடிய நீள்சடை
அழலினார், அனல் ஏந்திய
கழலினார், உறையும் கரவீரத்தைத்
தொழ வல்லார்க்கு இல்லை, துக்கமே.

6. He wears on His ruddy and blazing matted hair
the bright moon; He holds the fierce fire in His palm;
He is decked with anklets; He abides at Karaviram.
They that hail Him are freed from sorrows.

7. வண்டர் மும்மதில் மாய்தர எய்தவன்,
அண்டன், ஆர்அழல் போல் ஒளிர்
கண்டனார் உறையும் கரவீரத்துத்
தொண்டர்மேல் – துயர் தூரமே.

7. He shot down the three citadels of the evil ones;
He is the God whose neck blazes like flame;
He is entempled in Karaviram.
Misery stands distanced from His servitors.

8. "புனல் இலங்கையர்கோன் முடிபத்து இறச்
சின வல் ஆண்மை செகுத்தவன்,
கனலவன் (ன்), உறைகின்ற கரவீரம்"
என வல்லார்க்கு இடர் இல்லையே.

8. "He enervated the ten-headed Ravana – the ruler
of the sea-girt Lanka and denuded his wrathful
manliness; He is the fiery One abiding at Karaviram."
They that hail Him thus are freed from their troubles.

9. வெள்ளத் தாமரையானொடு மாலும்ஆய்த்
தெள்ள, தீத்திரள் ஆகிய
கள்ளத்தான் உறையும் கரவீரத்தை
உள்ளத் தான் வினை ஓயுமே.

9. Brahma seated on the white Lotus that stems from water
and Vishnu stood clarified when He rose up as a column
of conglomerate fire; He, the Concealer, abides at
Karaviram which
when contemplated does away with *karma*.

10. செடி அம(ண்)ணொடு சீவரத்தார் அவர்
கொடிய வெவ்உரை கொள்ளேன்மின்!
கடியவன்(ன்) உறைகின்ற கரவீரத்து
அடியவர்க்கு இல்லை, அல்லலே.

10. Never abide by the cruel and evil words
of the Samanas and the Buddhists.
For the adoring servitors abiding at Karaviram
of the mighty Lord, there is trouble none.

11. வீடுஇலான், விளங்கும் கரவீரத்து எம்
சேடன்மேல் கசிவால் – தமிழ்
நாடும் ஞானசம்பந்தன சொல்இவை
பாடுவார்க்கு இல்லை, பாவமே.

11. In love, Gnānasambandhan sang on the sacred One –
the immortal God that abides at Karaviram.
They that sing these – His Tamil songs,
stand for ever freed from sin.

Notes

The entire decad attests to the truth that *karma* becomes non-est unto them that sing in devotion the hymns of the godly child.

The conquest of *karma* and flaws: (1), the cessation of *karma* (2), the abolition of troubles (3), the vanquishing of *karma*, both past and present, (4), the perishing of *karma* (5), the freedom from sorrows (6), the annulment of misery (7), the extirpation of troubles (8), the quelling of *karma* (9), the wiping out of troubles (10) and the eternal riddance of sin constitute the message of this decad.

59. Tirutthūngkānaimātam

After hailing the Lord-God at Muthukundram our Saint arrived at Tirutthūngkānaimātam where he hailed Siva and sang the following decad.

59. திருத்தூங்கானைமாடம்

பண்: பழந்தக்கராகம்

1. ஒடுங்கும் பிணி, பிறவி, கேடு, என்று இவை உடைத்துஆய வாழ்க்கை ஒழியத் தவம்
அடங்கும் இடம் கருதி நின்றீர்எல்லாம், அடிகள் அடிநிழல்கீழ் ஆள்ஆம் வண்ணம்,
கிடங்கும் மதிலும் சுலாவி எங்கும் கெழு மனைகள் தோறும் மறையின் (ன்) ஒலி
தொடங்கும் கடந்தைத் தடங்கோயில் சேர் தூங்கானைமாடம் தொழுமின்களே!

1. O ye all who are in quest of a place to do *tapas*
to end the maladies that enfeeble the body
and get rid of flawed embodiment altogether,
adore Tūngkānaimātam, the great shrine
at Katantai girt with moat and walls,
where from each home issues always the sound
of Vedic recitation.
It is here you will gain servitorship, poised in
the shade of the Lord's salvific feet.

2. பிணி நீர சாதல், பிறத்தல், இவை பிரியப் பிரியாத பேர்இன்பத்தோடு
அணி நீர மேல்உலகம் எய்தல்உறில், அறிமின்; குறைவு இல்லை; ஆன்ஏறுஉடை
மணி நீலகண்டம் உடைய பிரான் மலைமகளும் தானும் மகிழ்ந்து வாழும்
துணிநீர்க் கடந்தைத் தடங்கோயில் சேர் தூங்கானைமாடம் தொழுமின்களே!

2. O ye seek abidance in the beautiful and ethereal
world, rid of fettering transmigration
and gain inseparable bliss,
be assured of it in full measure.
Adore Tūngkānaimātam, the great shrine
at Katantai – rich in the wealth of purificatory
waters –, where the Lord-God who sports
a blue patch like unto sapphire, in His neck,
abides in joy with the Daughter of the Mountain.

3. சாம்நாளும் வாழ்நாளும் தோற்றம் இவை சலிப்புஆய வாழ்க்கை ஒழியத் தவம்
ஆம்ஆறு அறியாது, அலமந்து, நீர் அயர்ந்தும் குறைவு இல்லை; ஆன்ஏறு உடைப்
பூ மாண் அலங்கல் இலங்கு கொன்றை புனல் பொதிந்த புன்சடையினான் உறையும்
தூ மாண் கடந்தைத் தடங்கோயில் சேர் தூங்கானைமாடம் தொழுமின்களே!

3. Not knowing how to come by *tapas* to get
rid of the disgusting cycle of transmigration,

you feel bewildered and enervated.
Worry not; adore Tūngkānaimātam, the great shrine
at Katantai of pure majesty
where the Lord-God that wears in His
ruddy matted hair the glorious garland
of *kondrai* and the Ganga, is entempled.

4. ஊன்றும் பிணி, பிறவி, கேடு, என்று இவை உடைத்துஆய வாழ்க்கை ஒழியத் தவம்
மான்று மனம் கருதி நின்றீர்எல்லாம், மனம் திரிந்து, மண்ணில் மயங்காது, நீர்
மூன்றுமதில் எய்த மூவாச் சிலை முதல்வர்க்கு இடம்போலும் — முகில் தோய் கொடி
தோன்றும் — கடந்தைத் தடங்கோயில் சேர் தூங்கானைமாடம் தொழுமின்களே!

4. O ye all who will to perform *tapas* to get rid
of fettering embodiment replete with maladies
and the flawed existence altogether,
give up the earthly bewilderment engendered
by the kink of mind, and adore
Tūngkānaimātam, the great shrine
at Katantai where nimbi get brushed by the flags
of the polis and where the Primal Lord that smote
the three citadels with His ageless bow, is entempled.

5. மயல் தீர்மை இல்லாத தோற்றம்இவை மரணத்தொடு ஒத்து அழியும்ஆறு ஆதலால்,
வியல் தீர மேல்உலகம் எய்தல்உறின், மிக்கு ஒன்றும் வேண்டா; விமலன் இடம்—
உயர் தீர ஓங்கிய நாமங்களால், ஓவாது நாளும் அடி பரவல்செய்
துயர் தீர் — கடந்தைத் தடங்கோயில் சேர் தூங்கானைமாடம் தொழுமின்களே!

5. Embodied life is never free from bewilderment;
if you seek to end it and death alike,
and gain the lofty Empyrean, you need do nothing more.
Adore the misery-annulling Tūngkānaimātam,
the great shrine at Katantai where the Lord –
ever-free from the *malas*–, abides and where
His feet are hailed daily and incessantly,
with His lofty and sublime names.

6. பல் — நீர்மை குன்றி, செவி கேட்பு இலா, படர் நோக்கின் கண் பவளுந் நிற
நன்நீர்மை குன்றி, திரைதோலொடு நரை தோன்றும் காலம் நமக்கு ஆதல்முன்,
பொன்நீர்மை துன்றப் புறம் தோன்றும் நல் புனல் பொதிந்த புன்சடையினான் உறையும்
தொல்-நீர்க் கடந்தைத் தடங்கோயில் சேர் தூங்கானைமாடம் தொழுமின்களே!

6. Multitudinous weaknesses will set in; ears will
turn deaf; eyes grown bloodless will lose
the power of vision, wrinkles on skin and gray hair

will appear; before the advent of these,
adore Tūngkānaimātam, the great shrine at
hoary and well-watered Katantai where the Lord who
sports an auric frame and holds the Ganga
in His ruddy matted hair, abides.

7. இறை ஊண் துகளோடு இடுக்கண் எய்தி இழிப்புஆய வாழ்க்கை ஒழியத் தவம்
நிறை ஊண் நெறி கருதி நின்றீர்எல்லாம், நீள் கழலே நாளும் நினைமின்! சென்னிப்
பிறை, சூழ் அலங்கல் இலங்கு கொன்றை, பிணையும் பெருமான் பிரியாத நீர்த்
துறை சூழ் கடந்தைத் தடங்கோயில் சேர் தூங்கானைமாடம் தொழுமின்களே!

7. O ye all who will to get rid of your base
and troublous life sustained with bits of food,
and come by the way leading to *tapas*
which alone offers complete nourishment,
set your mind daily on the Lord's feet
decked with long anklets.
He is the Lord-God who wears on His head
the chaplet of *kondrai* and the crescent.
Adore Tūngkānaimātam the great shrine from which
He never parts, at Katantai dight with fords of water.

8. பல் வீழ்ந்து, நாத் தளர்ந்து, மெய்யில் வாடி, பழிப்புஆய வாழ்க்கை ஒழியத் தவம்
இல் சூழ் இடம் கருதி நின்றீர்எல்லாம் இறையே பிரியாது எழுந்து போதும்!
கல் சூழ் அரக்கன் கதறச் செய்தான், காதலியும் தானும் கருதி வாழும்,
தொல்சீர்க் கடந்தைத் தடங்கோயில் சேர் தூங்கானைமாடம் தொழுமின்களே!

8. Teeth fall down; tongue wilts; body languishes;
such is the blameworthy life embodied.
O ye who seek to end these through *tapas*,
and currently abide at ill-fitting places,
I will tell you what.
With cunctation none proceed to adore
Tūngkānaimātam, the great shrine
at the hoary and glorious Katantai where the Lord
that caused the Rakshasa to wail aloud in His mountain,
willingly abides with His beloved Consort.

9. நோயும் பிணியும் அருந்துயரமும் நுகர்உடைய வாழ்க்கை ஒழியத் தவம்
வாயும் மனம் கருதி நின்றீர்எல்லாம் மலர்மிசைய நான்முகனும், மண்ணும் விண்ணும்
தாய அடி அளந்தான், காணமாட்டாத் தலைவர்க்கு இடம்போலும் – தண்சோலை விண்
தோயும் – கடந்தைத் தடங்கோயில் சேர் தூங்கானைமாடம் தொழுமின்களே!

9. O ye all who are mindful of performing *tapas* to end
the life of illth and malady and keen sorrow!

Adore Tūngkānaimātam, the great shrine at Katantai
the stately trees of whose cool groves brush the sky.
It is here the Lord-Master who was unknowable
to the Four-faced one on the Lotus and the one
that scaled the earth and the heavens, is entempled.

10. பகடுஊர்பசி நலிய, நோய் வருதலால், பழிப்புஆய வாழ்க்கை ஒழிய, தவம்
முகடு ஊர் மயிர் கடிந்த செய்கையாரும் மூடு துவர் ஆடையாரும் நாடிச் சொன்ன
திகழ் தீர்ந்த பொய்ம்மொழிகள் தேறவேண்டா; திருந்திழையும் தானும் பொருந்தி வாழும்
துகள் தீர் கடந்தைத் தடங்கோயில் சேர் தூங்கானைமாடம் தொழுமின்களே!

10. Cruel esurience enfeebles; maladies are in the offing;
life indeed is blame-worthy.
So, they perform *tapas* – the trichotillomaniacs
and those that are shrouded in ochre robe.
Consider not the inglorious and false words
of these that advisedly utter them.
Adore Tūngkānaimātam, the great shrine
that annuls flaws. It is here the Lord
with His Consort bedecked with choice jewels, abides.

11. மண் ஆர் முழவு அதிரும் மாட வீதி வயல் காழி ஞானசம்பந்தன், நல்ல
பெண்ணாகடத்துப் பெருங்கோயில் சேர் பிறை உரிஞ்சும் தூங்கானைமாடம் மேயான்
கண் ஆர் கழல் பரவு பாடல்பத்தும் கருத்து உணரக் கற்றாரும் கேட்டாரும் போய்,
விண்ணோர் உலகத்து மேவி வாழும் விதிஅதுவே ஆகும்; வினை மாயுமே.

11. These are the ten hymns that celebrate
the beautiful and ankleted feet of the Lord
of Tūngkānaimātam, the great shrine
at Pennākatām sung by Gnānasambandhan
of Kāzhi rich in fields and streets dight with
mansions whence resound drums pasted with mārcchanai.
They that learn these hymns – their import fixed
in their minds, and they that so listen to them,
freed of *karma*, will stand blessed
to reach the world of the supernals.

Notes

It was at Tūngkānaimātam St. Appar was blessed to receive the inscribing of the insignia of Saivism on his person when he prayed to Siva thus:

"O Lord *Sutar-k-Kozhuntu* of Tūngkānaimātam
Of Katantai – girt with vaulting clouds!

Be pleased to inscribe on my person
The fulgurant, three-leaved trident."

Tūngkānaimātam is an extraordinary shrine of singular and sacred significance.

The message of the Godly child proclaimed kerygmatically is this: "It is tapas that shows the way to deliverance." Tapas in Saiva Siddhanta is ascesis practised through charya, kriya and yoga leading to Gnosis that confers moksha.

Our Saint says that the best place for performing tapas is Katantai where Tūngkānaimātam is situate.

Verse 11: Mārcchanai: A black paste glued to the head of a percussion instrument to enhance its resonant quality.

60. Tirutthonipuram

60. திருத்தோணிபுரம்

பண்: பழந்தக்கராகம்

1. வண் தராங்கப் புனல் கமல மது மாந்திப் பெடையினொடும்
ஒண் தராங்க இசை பாடும் அளிஅரசே! ஒளி மதியத்—
துண்டர், அங்கப்பூண் மார்பர், திருத் தோணிபுரத்து உறையும்
பண்டராங்கர்க்கு என் நிலைமை பரிந்து ஒரு கால் பகராயே!

1. O King-bee, having quaffed the honey of the lotus
stemming from the pool of lovely wavelets,
you hum with your mate tuneful and resonant music;
He wears on His crown a slice of the argent moon;
His chest is adorned with bones;
He abides at Tirutthonipuram;
He enacts the dance of *Pandarangkam*.
Will you not mercifully apprise Him
of my plight, at least once?

2. எறிசுறவம் கழிக் கானல் இளங் குருகே! என் பயலை
அறிவுஉறாது ஒழிவதுவும் அருவினையேன் பயன் அன்றே!
செறி சிறார் பதம் ஓதும் திருத் தோணிபுரத்து உறையும்
வெறி நிற ஆர்மலர்க்கண்ணி வேதியர்க்கு விளம்பாயே!

2. O young stork abiding at the littoral region
of the creek where leaping fishes abound!
You do not apprise Him of my sallowness;
this I should blame on my bad *karma*.
At the sacred Thonipuram the throngs of young
Vedic alumni chant the mystic pentad.
The Lord-Brahmin that wears the fragrant
and colourful garlands, is entempled here.
Will you not acquaint Him of my plight?

3. பண் பழனக் கோட்டுஅகத்து வாட்டம் இலாச் செஞ்சூட்டுக்
கண்பு அகத்தின் வாரணமே! கடுவினையேன் உறு பயலை,
செண்பகம் சேர் பொழில் புடை சூழ் திருத் தோணிபுரத்து உறையும்
பண்பனுக்கு என் பரிசு உரைத்தால் பழி ஆமோ? மொழியாயே!

3. O ruddy-crested chanticleer that abides at
sampai reeds growing on the ridges
of well-maintained fields!
I am the one of evil *karma*; I suffer from sallowness.

My Lord of extraordinary excellence abides at
Thonipuram girt with groves of *Shanbaga* trees.
Tell me if any blame will stigmatise you,
if you choose to apprise Him of my sorry plight?

4. காண் தகைய செங்கால் ஒண் கழி நாராய்! “காதலால்
பூண் தகைய முலை மெலிந்து பொன் பயந்தாள்” என்று, வளர்
சேண் தகைய மணி மாடத் திருத் தோணிபுரத்து உறையும்
ஆண்தகையாற்கு இன்றே சென்று அடி அறிய உணர்த்தாயே!

4. O heron, your feet are incarnadine and beautiful
to behold. You abide near the peerless creek.
My bejewelled breasts stand robbed of their charm;
my hue has turned xanthic like yellow gold.
My Lord-Hero abides at Thonipuram dight with
mansions that brush the heavens.
Proceed today forthwith and inform Him
all about my hapless state.

5. பாராரே, எனை ஒரு கால்; தொழுகின்றேன், பாங்கு அமைந்த
கார் ஆரும் செழு நிறத்துப் பவளக்கால் கபோதகங்காள்!
தேர் ஆரும் நெடுவீதித் திருத் தோணிபுரத்து உறையும்
நீர் ஆரும் சடையாருக்கு என் நிலைமை நிகழ்த்தீரே!

5. Will He not eye me once? I adore you, O ye
dark-hued pigeons of well-formed, coralline feet!
He abides at Tirutthonipuram where chariots
ply through its long streets.
Unto Him who holds in His matted crest the Ganga
will you not narrate my current plight?

6. சேற்று எழுந்த மலர்க்கமலச் செஞ்சாலிக்கதிர் வீச,
வீற்றிருந்த அன்னங்காள்! விண்ணோடு மண் மறைகள்
தோற்றுவித்த திருத் தோணிபுரத்து ஈசன், துளங்காத
கூற்று உதைத்த, திருவடியே கூடுமா கூறீரே!

6. O swans splendorously abiding in the fields
where rise aloft the lotus flowers amidst
the ruddy paddy crops which blaze thither.
He, the Lord, is the Author of the heaven, the earth
and the Vedas; He that kicked the invincible
Death to death abides at Tirutthonipuram.
So persuade Him that He is pleased to allow me
to get oned with His hallowed feet.

7. முன்றில்வாய் மடல்பெண்ணைக் குரம்பை வாழ், முயங்கு சிறை,
அன்றில்காள்! பிரிவுஉறும் நோய் அறியாதீர்; மிக வல்லீர்;
தென்றலார் புகுந்து உலவும் திருத் தோணிபுரத்து உறையும்
கொன்றை வார்சடையார்க்கு என் கூர் பயலை கூறீரே!

7. O comely *andrils* that nestle in the spatheceous
palms growing in the foreyard!
You know not the malady of parting;
You are blessed to live as inseparable pairs.
My Lord-God decked with *kondrai* flowers in His
matted hair abides at Tirutthonipuram,
where Natus barges in and wafts.
Apprise Him of my intense suffering from sallowness.

8. பால் நாறும் மலர்ச் சூதப் பல்லவங்கள்அவை கோதி,
ஏனோர்க்கும் இனிதுஆக மொழியும் எழில் இளங்குயிலே!
தேன் ஆரும் பொழில் புடை சூழ் திருத் தோணிபுரத்து அமரர்—
கோனாரை என்னிடைக்கே வர ஒரு கால் கூவாயே!

8. O kuyil, young and pretty, you peck at
and nibble the shoots of mango trees
rich in flowers – fragrant as milk –, and coo
melodiously, delighting all listeners.
Will you not entreat, once, even once,
the Sovereign-God of the devas, that abides at
Tirutthonipuram girt with melliferous groves,
to call on me, even me.

9. நல் பதங்கள் மிக அறிவாய்; நான் உன்னை வேண்டுகின்றேன்;
பொற்பு அமைந்த வாய் அலகின் பூவைநல்லாய்! போற்றுகின்றேன்;
சொல்பதம் சேர் மறையாளர் திருத் தோணிபுரத்து உறையும்
வில் பொலி தோள் விகிர்தனுக்கு என் மெய்ப் பயலை விளம்பாயே!

9. O lovely starling of charming beak! You are very
knowledgeable in goodly vocables; I praise you.
I implore you. My Lord-Vikirtan is the import
of the Vedic Logos; His splendorous arm displays
a bow; He abides at Tirutthonipuram.
Do appraise Him of the truth of my sallowness.

10. சிறை ஆரும் மடக்கிளியே! இங்கே வா! தேனொடு பால்
முறையாலே உணத் தருவன்; மொய் பவளத்தொடு தரளம்
துறை ஆரும் கடல் — தோணிபுரத்து ஈசன், துளங்கும் இளம்—
பிறையாளன், திருநாமம் எனக்கு ஒரு கால் பேசாயே!

10. O bashful parakeet of lovely wings!
Come here; I will duly feed you with milk and honey.
He is the Lord of Thonipuram nigh the sea in the beach
    of which coral and pearls aplenty are shored up.
    He sports a bright crescent in His crest. I beseech you.
Do articulate, at least once, His divine name to me.

11. போர் மிகுத்த வயல் — தோணிபுரத்து உறையும் புரிசடை எம்
கார் மிகுத்த கறைக் கண்டத்து இறையவனை, வண்கமலத்—
தார் மிகுத்த வரைமார்பன் — சம்பந்தன் — உரைசெய்த
சீர் மிகுத்த தமிழ் வல்லார் சிவலோகம் சேர்வாரே.

11. The Lord whose hair is ruddy and matted
    abides at Thonipuram abounding in rich fields
    and hay-ricks galore.
He is the God in whose neck is a patch, densely dark.
On Him Gnānasambandhan that wears beautiful
    wreaths of lotus on his comely chest, has sung.
They that are valiant to melodise these glorious
    Tamil hymns, will, for sure, gain *Siva-loka*.

Notes

This decad is of the Akam genre. The Tevāram hymns scintillate with an extraordinary splendour when they are cast in this mould.

The godly child usually follows a set pattern. In any decad of his, the eighth verse speaks of Ravana's hauteur and his repentance and the ninth of the humbling of Brahma and Vishnu. The tenth exposes the mulish Samanas and Buddhists to pillory and derision. However, the godly child becomes oblivious of this pattern when his decad partakes of the Akam nature.

Lovers, affirms Tamil literature, cannot endure the pangs of separation. The lady-love's suffering is betrayed by her complexion which turns sallow during her period of separation. She begins to entreat the fauna and the flora to apprise her beloved of her plight. Such beseeching alone can, to an extent, attenuate her misery.

1. Pandarangkam: One of the seven dances enacted by Siva.
3. Kannpu: This Tamil word refers to Sampang-korai which is Elephant-grass.

Even while experiencing the angst and agony resulting from separation, the lady-love does not blame her beloved. She but bemoans her bad *karma*.

4. Xanthic: yellow.

5. The idea is that Siva who is the conqueror of Death, should grant His devotee the deathless beatitude, by allowing the prayer (one who prays) to get oned with His salvific feet.

7. Andrils (male and female) never part from each other. It is said that the male sleeps with one eye shut, while its other eye is open and keeps watch over its sleeping mate.

   Natus: In Tamil it is thendral which is southerly.

8. Kuyil: Pope says that Kuyil is, mystically speaking, the human soul.

10. The lady-love thinks that she suffers on account of her sins. She entreats her parakeet to articulate the divine name(s) of the Lord. For as Namdev says a single utterance of the Lord's name creates panic among sins.

11. The message is that a devotee should live in Siva-loka, physically as well as spiritually.

61. Tirucchengkāttangkudi

Our Saint adored Siva at Nākaippattinam and Kēzhvelūr and continued his pilgrimage. Sirutthondar called on him and took him to his home-town, namely Chengkāttankudi. In its shrine Ganapatiēcchuram the following decad was sung by the Godly child.

61. திருச்செங்காட்டங்குடி

பண்: பழந்தக்கராகம்

1. நறை கொண்ட மலர் தூவி, விரை அளிப்ப, நாள்தோறும்
முறை கொண்டு நின்று, அடியார் முட்டாமே பணி செய்ய,
சிறை கொண்ட வண்டு அறையும் செங்காட்டங்குடி அதனுள்,
கறை கொண்ட கண்டத்தான் — கணபதீச்சுரத்தானே.

1. The Lord-God whose neck is tinted blue abides at
Ganapatiēcchuram at Chengkāttangkudi
where winged bees galore bombilate.
Here devotees daily offer unto Him melliferous
flowers the fragrance of which prevails in the shrine,
and duly serve Him without fail.

2. வார் ஏற்ற பறை ஒலியும் சங்குஒலியும் வந்து இயம்ப,
ஊர் ஏற்ற செல்வத்தோடு ஓங்கிய சீர் விழவு ஓவாச்
சீர் ஏற்றம் உடைத்துஆய செங்காட்டங்குடி அதனுள்,
கார் ஏற்ற கொன்றையான் — கணபதீச்சுரத்தானே.

2. He who wears the *kondrai* flowers that burgeon
during the rainy season abides at Ganapatiēcchuram,
in Chengkāttangkudi where drums wrought of
leather straps and bells resound musically.
Here take place festivities incessantly, the glory
of which pervades uberously the entire polis.

3. வரந்தையான், சோபுரத்தான், மந்திரத்தான், தந்திரத்தான்,
கிரந்தையான், கோவணத்தான், கிண்கிணியான், கையது ஓர்
சிரந்தையான், செங்காட்டங்குடியான், செஞ்சடைச் சேரும்
கரந்தையான், வெண்நீற்றான் — கணபதீச்சுரத்தானே.

3. He who is entempled in Ganapatiēcchuram
presides over Varantai, Chopuram and Kirantai.
He is the Author of the Vedas and the Āgamas;
He is clad in a loin-cloth; He wears on His feet
tinkling anklets; His hand holds a little drum.

He wears on His ruddy matted hair the *karantai* flowers.
He, the Lord of Chengkāttangkudi is adorned
with the white ash.

4. தொங்கலும் கமழ்சாந்தும் அகில்புகையும் தொண்டர் கொண்டு,
அங்கையால் – தொழுது ஏத்த, அருச்சுனற்கு அன்று அருள்செய்தான்;
செங்கயல் பாய் வயல் உடுத்த செங்காட்டங்குடி அதனுள்,
கங்கை சேர் வார்சடையான் – கணபதீச்சுரத்தானே.

4. He is enshrined in Ganapatiēcchuram
at Cengkāttangkudi girt with fecund fields
where ruddy *kayal* fish leap about.
When devotees with folded hands adore Him
and perform puja paying obeisance to Him
offering fragrant garlands, sandalpaste
and the smoke of eaglewood, He graces them.

5. பாலினால் நறுநெய்யால் பழத்தினால் பயின்று ஆட்டி,
நூலினால் மணமாலை கொணர்ந்து, அடியார் புரிந்து ஏத்த,
சேலின் ஆர் வயல் புடை சூழ் செங்காட்டங்குடி அதனுள்,
காலினால் கூற்று உதைத்தான் – கணபதீச்சுரத்தானே.

5. He who kicked Death to death with His foot, is entempled
in Ganapatiēcchuram at Chengkāttangkudi
which is girt with fields abounding in *cale* fish.
It is here devotees, impelled by love and in unison
with the Āgamic prescription, perform His
ablutions with milk, fragrant ghee and fruits galore
and adorn Him with fragrant garlands.

6. நுண்ணியான், மிகப் பெரியான், நோய்உளார் வாய் உளான்,
தண்ணியான், வெய்யான், நம் தலைமேலான், மனத்து உளான்,
திண்ணியான், செங்காட்டங்குடியான், செஞ்சடை மதியக்–
கண்ணியான், கண்நுதலான் – கணபதீச்சுரத்தானே.

6. He who sports an eye in His forehead and wears
the crescent as His chaplet on His ruddy matted hair
abides at Ganapatiēcchuram in Chengkāttangkudi.
He is the subtlest One and the most immense One;
He is on the lips of those that suffer from disease;
He is cool; He is fierce; He is poised in our heads
and *manams*; He is the One who is ever free.

7. மையின் ஆர் மலர்நெடுங்கண் மலைமகள் ஓர்பாகம் ஆம்
மெய்யினான், பைஅரவம் அரைக்கு அசைத்தான், மீன் பிறழ் அச்
செய்யின் ஆர் அகன் கழனிச் செங்காட்டங்குடி அதனுள்
கையின் ஆர் கூர் எரியான் — கணபதீச்சுரத்தானே.

7. He who holds in His palm the raging fire is entempled
in Ganapatiēcchuram at Chengkāttangkudi,
girt with farmlands and fields where fishes roll.
He is concorporate with the Daughter of the Mountain
whose long, flowery eyes are touched with collyrium;
His waist is cinctured with a snake of poisonous sacs.

8. தோடு உடையான், குழை உடையான், அரக்கன் தன் தோள் அடர்த்த
பீடு உடையான், போர் விடையான், பெண் பாகம் மிகப் பெரியான்,
சேடு உடையான், செங்காட்டங்குடி உடையான், சேர்ந்து ஆடும்
காடு உடையான், நாடு உடையான் — கணபதீச்சுரத்தானே.

8. He wears a *todu* and a *kuzhai*; His puissance
crushed the shoulders of the Rakshasa;
His mount is a martial Bull; He is the great One
whose Consort is His half; He is the Lord of
the glorious peak; He dances in the crematory
with His *Bhūta*-Hosts; all countries are His.
He is enshrined in Ganapatiēcchuram at Chengkāttangkudi.

9. ஆன் ஊரா உழிதருவான், அன்று இருவர் தேர்ந்து உணரா
வான்ஊரான், வையகத்தான், வாழ்த்துவார் மனத்து உளான்,
தேனூரான், செங்காட்டங்குடியான், சிற்றம்பலத்தான்,
கானூரான், கழுமலத்தான் — கணபதீச்சுரத்தானே.

9. He rides His Bull through many realms; He is
the ethereal Lord who in the past, stood
unknowable unto the Two; He rules the earth;
He presides over Citrambalam, Tenūr, Kānūr
and Kazhumalam; He is entempled
in Ganapatiēcchuram at Chengkāttangkudi.

10. செடி நுகரும் சமணர்களும், சீவரத்த சாக்கியரும்,
படி நுகராது அயர் உழப்பார்க்கு அருளாத பண்பினான்;
பொடி நுகரும் சிறுத்தொண்டர்க்கு அருள்செய்யும் பொருட்டாகக்
கடிநகர்ஆய் வீற்றிருந்தான் — கணபதீச்சுரத்தானே.

10. The stinking Samanas and the ochre-robed
Buddhists tire themselves by refusing
to partake of the legitimate joys of the earth;
these, the goodly One graces not.
To bless the humble devotees who revel in
the fragrance of the holy ash, He majestically
abides at Ganapatiēcchuram in Chengkāttangkudi,
the well-guarded polis.

11. கறை இலங்கு மலர்க்குவளை கண் காட்டக் கடிபொழிலின்
நறை இலங்கு வயல் காழித் தமிழ் ஞானசம்பந்தன்,
சிறை இலங்கு புனல் படப்பைச் செங்காட்டங்குடி சேர்த்தும்
மறை இலங்கு தமிழ் வல்லார் வான்உலகத்து இருப்பாரே.

11. Gnānasambandhan, valiant in Tamil, hails from
Kāzhi – rich in fields where lilies like unto eyes,
burgeon and the fragrance of melis wafts over
suaveolent groves and gardens.
He has sung of the God of Chengkāttangkudi
girt with watery fields and well-formed ridges;
they that master his verses of Vedic Tamil,
will, for sure, flourish in heaven.

Notes

1. Honey is symbolic of moksha. Fragrance in the shrine is *Siva-maṉam*.
2. Festivities and festivals keep alive the glory of the Vedic faith.
3. Kirantai: This place is not identified.

   Sirantai: Siva-sirantai, a la *Siva tulasi*.
6. Pain is a blessing in disguise. It inculcates bhakti.
7. The snake is symbolic of Kundalini yoga.
8. The first line of this verse is indicative of Siva's form as Ammai-Appar.

   The glorious peak is Mt. Kailās. The Tamil word 'cedu' means 'mountain-peak'.
9. The two are Brahma and Vishnu.
10. The Samanas belonged to the great unwashed.
11. The hymns of St.Sambandhar are Vedic in content and purport.

62. Tirukkolilee

From Valivalam our Saint came to this holy polis and sang the following decad.

62. திருக்கோளிலி

பண்: பழந்தக்கராகம்

1. நாள்ஆய போகாமே, நஞ்சு அணியும் கண்டனுக்கே
ஆள்ஆய அன்பு செய்வோம்; – மட நெஞ்சே! – அரன் நாமம்
கேளாய்! நம் கிளைகிளைக்கும் கேடு படாத் திறம் அருளிக்
கோள்ஆய நீக்குமவன் – கோளிலி எம்பெருமானே.

1. O *manam* knit with nescience! Ere our days of life
that are lived in this world pass away, do become
the servitor of the One whose neck is blue-hued,
and foster your love for Him.
Hearken to His names; our kith and kin will flourish.
He will save us from trouble and bless us
and averruncate evils that beset us.
He is the God who presides over Kolilee.

2. ஆடுஅரவத்து, அழகு ஆமை, அணி கேழல்கொம்பு, ஆர்த்த
தோடுஅரவத்து ஒரு காதன், துணைமலர்நல்சேவடிக்கே
பாடு அரவத்து இசை பயின்று, பணிந்து எழுவார்தம் மனத்தில்
கோடரவம் தீர்க்குமவன் – கோளிலி எம்பெருமானே.

2. He is decked with a dancing and charming snake,
the carapace and the tusk of the Hog.
He wears as His *todu*, a snake.
He removes the kink of *manam* of those
that hail Him in tuneful songs
and pay their obeisance to Him.
He is our God enshrined in Kolilee.

3. நன்று நகு நாள்மலரால், நல் இருக்குமந்திரம்கொண்டு,
ஒன்றி வழிபாடு செயல்உற்றவன்தன் ஓங்கு உயிர்மேல்
கன்றி வரு காலன் உயிர் கண்டு, அவனுக்கு அன்று அளித்தான்–
கொன்றைமலர் பொன்திகழும் கோளிலி எம்பெருமானே.

3. He smote Yama to death who strode in wrath
to snatch the life of the lad, who with single-minded
devotion adored him with fresh-blown
and beautiful flowers, chanting the Rig Vedic mantras
and blessed Him with athanasia and ever-during youth.
He is our Lord-God who is adorned with auric
kondrai flowers and abides at Kolilee.

4. வந்த மணலால் இலிங்கம் மண்ணியின்கண் பால்ஆட்டும்
சிந்தைசெய்வோன்தன் கருமம் தேர்ந்து சிதைப்பான் வரும் அத்
தந்தைதனைச் சாடுதலும், "சண்டீசன்" என்று அருளி,
கொந்து அணவும் மலர் கொடுத்தான் — கோளிலி எம்பெருமானே.

4. With the sand of the Manni river he daily formed
a *linga* and with milk performed His ablutions;
at this when his enraged father durst essay
to spoil his puja, He smote him.
Pleased with this, He conferred on him the office
of Chandisa and adorned him with His *nirmālya*–
the flowers that burgeon in bunches.
He indeed is the God entempled in Kolilee.

5. வஞ்ச மனத்து அஞ்சு ஒடுக்கி, வைகலும் நல் பூசனையால்,
"நஞ்சு அமுதுசெய்துஅருளும் நம்பி" எனவே நினையும்
பஞ்சவரில் பார்த்தனுக்குப் பாசுபதம் ஈந்து உகந்தான் —
கொஞ்சுகிளி மஞ்சு அணவும் கோளிலி எம்பெருமானே.

5. Arjuna, one of the five Pāndavas, was convinced
of the truth that He who quaffed the oceanic venom
transmuted it into elixir;
he quelled the pentad of his deceptious senses and
hailed Him as the supremely desirable One
and performed daily his puja to Him, the Ens entium.
To him, He gifted the *Pāsupata-astra*.
It is He, our God who is enshrined in Kolilee where
babbling parakeets wing in the buxom air.

6. தாவியவன் உடன்இருந்தும் காணாத தற்பரனை,
ஆவிதனில் அஞ்சு ஒடுக்கி, "அங்கணன்" என்று ஆதரிக்கும்
நா இயல் சீர் நமிநந்தியடிகளுக்கு நல்குமவன்—
கோ இயலும் பூ எழு கோல் கோளிலி எம்பெருமானே.

6. He is the Supreme Ens that could not be beheld
by him who scaled the heaven and was close to Him;
He graced Nami Nandi who merits the praiseworthy
utterances of tongues and who quelling
his pentad of senses, adored the merciful Lord
as the very Life of his life.
He is our God enshrined in Kolilee
where flourish stately trees and plants
and creepers whence burgeon lovely flowers.

7. கல் — நவிலும் மால்வரையான், கார் திகழும் மாமிடற்றான்,
சொல் — நவிலும் மாமறையான், தோத்திரம்செய் வாயின் உளான்,
மின் நவிலும் செஞ்சடையான், வெண்பொடியான், அம் கையினில்
கொல் — நவிலும் சூலத்தான் — கோளிலி எம்பெருமானே.

7. His is the great and rocky mountain; His is
the great throat which sports a patch of murk;
He is the Author of the great Vedas;
He abides in the lips of those that hail Him.
He is adorned with the white ash; His palm holds
the murderous trident.
He is our Lord who is indeed entempled in Kolilee.

8. அந்தரத்தில் — தேர் ஊரும் அரக்கன் மலை அன்று எடுப்ப,
சுந்தரத் தன் திருவிரலால் ஊன்ற, அவன் உடல் நெரிந்து,
மந்திரத்த மறை பாட, வாள் அவனுக்கு ஈந்தானும்—
கொந்து அரத்த மதிச் சென்னிக் கோளிலி எம்பெருமானே.

8. His chariot skimmed the sky; when he, the Rakshasa,
durst uproot His peak, the handsome Lord,
with His divine toe so pressed him
that his body stood crushed.
Then, when he tunefully hailed Him with
the Vedic mantras, He gifted to him the Sword.
He wears in His crest the crescent of two glorious tips.
He is our God enshrined in Kolilee.

9. நாணம் உடை வேதியனும் நாரணனும் நண்ண ஒணாத்
தாணு, எனை ஆள்உடையான், தன் அடியார்க்கு அன்புஉடைமை
பாணன் இசை பத்திமையால் பாடுதலும் பரிந்து அளித்தான்—
கோணல்இளம்பிறைச் சென்னிக் கோளிலி எம்பெருமானே.

9. He is the everlasting Pillar who could not be
approached by Brahma, the shameworthy Brahmin
and Nārāyanan; He is my Sovereign-Ruler.
Unto His devotees He is love embodied.
He graced Bāna who in devotion hymned Him.
He wears in His crest the curved crescent.
He is our God enshrined in Kolilee.

10. தடுக்கு அமரும் சமணரொடு தர்க்கசாத்திரத்தவர் சொல்
இடுக்கண் வரும் மொழி கேளாது, ஈசனையே ஏத்துமின்கள்!
நடுக்கம் இலா அமருலகம் நண்ணலும் ஆம்; அண்ணல்கழல்
கொடுக்ககிலா வரம் கொடுக்கும் — கோளிலி எம்பெருமானே.

10. Listen not to the trouble-breeding words
of the Samanas who are clad in mats
and the Buddhists who specialise in dialectics.
Ever hail the Lord-God alone; you can gain
the trouble-free world of the immortals.
His ankleted feet will confer boons
which none else can grant.
He is our God enshrined in Kolilee.

11. நம்பனை, நல் அடியார்கள் "நாம் உடை மாடு" என்று இருக்கும்
கொம்புஅனையாள்பாகன், எழில் கோளிலி எம்பெருமானை,
வம்பு அமரும் தண் காழிச் சம்பந்தன் வண்தமிழ்கொண்டு
இன்பு அமர வல்லார்கள் எய்துவர்கள், ஈசனையே.

11. True devotees hold the supremely desirable Siva
as their sole wealth; He is concorporate
with His liana-like Consort.
He is the God of Kolilee, beautiful to behold!
They that sing the uberous Tamil hymns
sung by Gnānasambandhan of Kāzhi
which is cool and odoriferous,
and are poised in pure joy will reach the Lord-God.

Notes

1. Manam is an evolute of Maya. Maya affords some light. It can also cause bewilderment. Before life ebbs away one should gain the goal.

2. The carapace: Vishnu made an avatar in the shape of a tortoise. Siva had to wrench its carapace when it grew haughty beyond measure.

   The Hog: Vishnu who made his avatar as a boar. Siva had to wrench its tusks when it grew haughty. Snakes are Siva's jewels. He alone can tame the thanatophidian reptiles.

3. Siva is worshipped with Vedic mantras. The form of worship is prescribed in the Āgamas.

4. The linga spoken to here is called the Kshanika-linga. It is to be daily evolved out of the wet sand and has to be dissolved after the puja is completed.

   It is Chandisa who runs the shrine of Siva.

5. The Pasupata Astra is the greatest. The astras of Brahma and Nārayana are no match for it. So, Krishna (Vishnu) helped Arjuna secure this from Siva.

6. Nami Nandi is one of the 63 Nāyanmār.

7. St.Sundarar declared that his lips never refrained from uttering the salvific name of Siva, though he was at times oblivious of Him.

8. The Sama Veda comprises most of the Rig Vedic mantras which have to be cultivated with great care and chanted in the musical pattern ordained. Rāvana was an adept in this Veda.

9. The everlasting Pillar is Sthānu. The Lord is hailed as Sthamba and Kamba by the Atharva Veda. 'Nadu Thari' – the Tamil term, refers to this aspect of Siva.

10. The Samanas and the Buddhists are atheists. Godless people lack basic clarity.

11. The verses of St. Sambandhar are Vedic hymns in Tamil. They breathe salvific fragrance.

63. Tiruppiramapuram
Pal Peyar Patthu (the decad of many names)

The town where our Saint made his avatar bears twelve names. This decad celebrates these names.

63. திருப்பிரமபுரம்
பல்பெயர்ப்பத்து

பண்: தக்கேசி

1. எரி ஆர் மழு ஒன்று ஏந்தி, அங்கை இடுதலையே கலனா,
வரி ஆர் வளையார் ஐயம் வவ்வாய், மா நலம் வவ்வுதியே?—
சரியா நாவின் வேதகீதன், தாமரை நான்முகத்தன்,
பெரியான், பிரமன் பேணி ஆண்ட பிரமபுரத்தானே!

1. He is the flawless reciter of the Vedic hymns;
He is seated on the Lotus; His visages are four;
He is the great Brahma.
O God-Ruler of Piramapuram adored by Brahma!
You hold the blazing *mazhu* in one hand;
In the other, You hold as Your begging-bowl
    the skull, You clipped from Brahma.
You go about as a mendicant soliciting alms;
    Yet You do not seek alms from damsels
        decked with striped bangles; You but loot
        their exceedingly great and charming beauty.
Does this become You?

2. பியல் ஆர் சடைக்கு ஓர் திங்கள் சூடி, பெய் பலிக்கு என்று, அயலே
கயல் ஆர் தடங்கண் அம் சொல் நல்லார் கண் துயில் வவ்வுதியே?—
இயலால் நடாவி, இன்பம் எய்தி, இந்திரன் ஆள் மண்மேல்
வியல் ஆர் முரசம் ஓங்கு செம்மை வேணுபுரத்தானே!

2. Forfeited of sovereignty Indra abode here on earth
    and flourished in joy as Your servitor.
Here great drums resound and spiritual weal thrives.
Such is Venupuram whereat You abide.
Your crest holds the Ganga and is adorned
    with a crescent; You go about seeking alms
    from damsels; yet You cause them – the long
    and fish-eyed ones of melliferous speech –,
    suffer insomnia.
Does this become You?

3. நகல்ஆர் தலையும் வெண்பிறையும் நளிர்சடைமாட்டு, அயலே
பகலாப் பலி தேர்ந்து, ஐயம் வவ்வாய், பாய் கலை வவ்வுதியே?—
அகலாது உறையும் மா நிலத்தில் அயல் இன்மையால், அமரர்
புகலால் மலிந்த பூம் புகலி மேவிய புண்ணியனே!

3. Beautiful Pukali is the refuge of the Devas
who find no other place like it.
You, the Holy One, abide at Pukali from which
Devas never part.
Your hand holds a laughing skull as Your alms-bowl.
Wearing the white and cool crescent on Your matted crest
You go about begging diurnally, from damsels.
Yet You receive not their alms;
You but cause them get impassioned owing
to which their spreading garments glide down.
Is this fair on Your part?

4. சங்கோடு இலங்கத் தோடு பெய்து, காதில் ஓர் தாழ்குழையன்,
அம் கோல்வளையார் ஐயம் வவ்வாய், ஆய்நலம் வவ்வுதியே?—
செங்கோல் நடாவிப் பல்உயிர்க்கும் செய் வினை மெய் தெரிய,
வெங் கோத் தருமன் மேவி ஆண்ட வெங்குரு மேயவனே!

4. O God, presiding over Vengkuru at which Yama –
deemed a cruel sovereign –, arrived
and as Guru reigned over it,
with a sceptre fair and made it manifest
to the manifold lives that his was a righteous reign
which he learnt thanks to Your grace and practised here.
You move about seeking alms; yet You but looted
the beauty of the young and beautifully
bebangled belles.
Is this fair on Your part?

5. தணி நீர் மதியம் சூடி, நீடு தாங்கிய தாழ்சடையன்,
பிணி நீர் மடவார் ஐயம் வவ்வாய், பெய் கலை வவ்வுதியே?—
அணி நீர் உலகம் ஆகி எங்கும் ஆழ்கடலால் அழுங்க,
துணி நீர் பணிய, தான் மிதந்த தோணிபுரத்தானே!

5. O God of Thonipuram which floated and subdued
the Great Deluge that drowned the entire world
that lay miserably submerged in the deep main!
O Lord of long and dangling matted hair where
You sport the crescent that sought You
with humble obeisance!

You visit damsels afflicted with the malady
of love, reject their alms and cause
the derangement of their garments.
Does this become You?

6. கவர் பூம்புனலும் தண்மதியும் கமழ் சடைமாட்டு, அயலே
அவர் பூம் பலியோடு ஐயம் வவ்வாய், ஆய்நலம் வவ்வுதியே?—
அவர் பூண் அரையர்க்கு ஆதிஆய அடல் மன்னன் ஆள் மண்மேல்
தவர் பூம் பதிகள் எங்கும் ஓங்கும் தங்கு தராயவனே!

6. It was at Pūntharāi, the mighty Vishnu –
the lord of monarchs adorned with ornaments –, expiated
the murder of Hiranya Kasipu, and ruled over the world.
It is this polis which is inhabited by the *tapaswis*
of the world and the one presided over by You.
You sport on Your suaveolent and matted crest
the river Ganga that descended amain
to devastate the earth, and the moist crescent.
You receive not the toothsome alms of lasses
but purloin their charm.
Does this become You?

7. முலையாழ் கெழும, மொந்தை கொட்ட, முன்கடைமாட்டு அயலே,
நிலையாப் பலி தேர்ந்து, ஐயம் வவ்வாய், நீ நலம் வவ்வுதியே?—
தலை ஆய்க் கிடந்து இவ் வையம்எல்லாம் தனது ஓர் ஆணை நடாய்,
சிலையால் மலிந்த சீர்ச் சிலம்பன் சிரபுரம் மேயவனே!

7. O Lord-God of Sirapuram, hailed by the glorious
Silampan who was decapitated and who
as Rāhu rules the entire world!
To the strumming of *Mullai-Yāzh* and the beating
of *montai*, You go about seeking alms,
standing beside the foreyards of houses;
however, not receiving the proferred alms
of the belles, You but rob them of their charm.
Does this become You?

8. "எருதே கொணர்க" என்று ஏறி, அங்கை இடு தலையே கலனா,
கருது ஏர் மடவார் ஐயம் வவ்வாய், கண் துயில் வவ்வுதியே?—
ஒரு தேர் கடாவி ஆர் அமருள் ஒருபதுதேர் தொலையப்
பொரு தேர் வலவன் மேவி ஆண்ட புறவு அமர் புண்ணியனே!

8. He (Sibi) rode a single chariot and brought down ten,
in the battle; such was his valiancy, and he
ruled over Puravam, where You, the Holy One, abide.

You commanded Your mount – the Bull –,
to be brought to You; You rode it holding
in Your palm the skull – Your begging-bowl.
You did not receive the alms brought to You
by the comely damsels; You but robbed them of their sleep.
Is this just?

9. துவர் சேர் கலிங்கப்போர்வையாரும், தூய்மை இலாச் சமணும்,
கவர்செய்து உழலக் கண்ட வண்ணம், காரிகை வார்குழலார் –
அவர் பூம் பலியோடு ஐயம் வவ்வாய், ஆய்நலம் வவ்வுதியே?—
தவர்செய் நெடுவேல் சண்டன் ஆளச் சண்பை அமர்ந்தவனே!

9. You abide at Sanbai to subdue Yama
whose long spear pierces the body.
You caused the ochre-robed Buddhists
and the unclean Samanas to loiter bewildered.
As though soliciting alms, You seek the thresholds
of damsels who seeing You stand befuddled.
You reject their alms and loot their muliebrity.
Does this become You?

10. நிழலால் மலிந்த கொன்றை சூடி, நீறு மெய் பூசி, நல்ல
குழல் ஆர் மடவார் ஐயம் வவ்வாய், கோல்வளை வவ்வுதியே?—
அழல்ஆய் உலகம் கவ்வை தீர, ஐந்தலை நீள் முடிய
கழல் நாக(அ)ரையன் காவல் ஆகக் காழி அமர்ந்தவனே!

10. You are the Lord-God of Kāzhi guarded by
Kālithan, the five-headed sovereign of snakes,
the one adorned with long crowns and anklets
and the one who annulled the misery of the world
that was besieged by a raging fire.
Armed with the bright *kondrai*-garlands
and bedaubed with the holy ash,
You visited the lovely damsels endowed with long hair;
You did not receive their alms but caused
the impassioned ones to lose their comely bangles.
Does this become You?

11. கட்டு ஆர் துழாயன், தாமரையான், என்று இவர் காண்பு அரிய
சிட்டார் பலி தேர்ந்து, ஐயம் வவ்வாய், செய் கலை வவ்வுதியே?—
நட்டார் நடுவே நந்தன் ஆள, நல்வினையால் உயர்ந்த
கொட்டாறு உடுத்த தண்வயல் சூழ் கொச்சை அமர்ந்தவனே!

11. In the midst of a river the Parāsara Muni had
union with Macchaganti; he expiated his sin
in Kocchaivayam girt with cool fields; the woman too
became odoriferous and virtuous.
You are unknowable to Vishnu – the wearer
of *tulsi* wreaths, and Brahma on the Lotus.
You went begging alms from righteous women.
You received not their alms but coveted their garments.
Does this become You?

12. கடை ஆர் கொடி நல் மாட வீதிக் கழுமலஊர்க் கவுணி –
நடை ஆர் பனுவல்மாலைஆக ஞானசம்பந்தன்– நல்ல
படை ஆர் மழுவன்மேல் மொழிந்த பல்பெயர்ப்பத்தும் வல்லார்க்கு
அடையா, வினைகள் உலகில் நாளும்; அமலருலகு ஆள்பவரே.

12. Gnānasambandan who is from the clan
of Kauniyas of Kazhumalam which is rich
in streets dight with mansions in front
of which flag-poles rise aloft,
has hailed the Lord of Kāzhi – the wielder
of *mazhu* –, with a garland of rhythmic verses.
In this world, kārmic consequences will not
touch them that are valiant in this decad
of multiple names; these will, for sure, reign
in the world of immortals.

Notes

Eleven are the decads in which the twelve names of the birth-place of St.Sambandhar are celebrated. Vide decad numbers 63, 90, 117, 127, 128, 206, 209, 210, 325, 368 and 371.

1. Siva is a seeker of alms. The alms He seeks is pure and unalloyed bhakti.
2. Indra hid himself in a bamboo at Sikāzhi. It offered him refuge thanks to Siva's grace. Surapanma's search for Indra did not extend to Venupuram.
3. Pukali: The place of refuge. It is the resort of sages and seers, siddhas and yogis.
4. Yama is known as Yama Dharmaraja. It is in Vengkuru Yama learnt of dharma which he practised.
5. Thonipuram is the Ark-Shrine of Siva. It is aeviternal and flourishes proof against the Tooth of Time and razure of oblivion.

6. Vishnu, be it remembered, is ever devoted to Siva.
7. Montai: It is known as gatam in modern times.
8. Sibi is a Chola monarch.
9. The Samanas and the Teras are notorious doubters. According to our Saint they revel in tohu bohu for aeons without end.
10. Kālithan, the five-headed serpent, is Siva's girdle.
11. Parāsara is the father of Vyasa.
12. The decad of multiple names is gravid with glories galore.

64. Tiruppūvanam

From Tirupputthūr our Saint arrived at Tiruppūvanam where he sang the following decad.

64. திருப்பூவணம்

பண்: தக்கேசி

1. அறை ஆர் புனலும் மா மலரும் ஆடுஅரவு ஆர் சடைமேல்
குறை ஆர் மதியும் சூடி, மாது ஓர்கூறு உடையான் இடம்ஆம்—
முறையால் முடி சேர் தென்னர் சேரர் சோழர்கள்தாம் வணங்கும்,
திறை ஆர் ஒளி சேர், செம்மை ஓங்கும், தென்திருப்பூவணமே.

1. The roaring Ganga, the *Ātthi* flower and the snake
adorn His matted crest on which rests the crescent.
He is concorporate with His Consort; He is entempled
in the bright and glorious Pūvanam on the banks
of the billowy Vaikai. It is adored by
the righteous and crowned monarchs –
the Pāndyas, the Ceras and the Cholas.

2. மருவார் மதில்மூன்று ஒன்ற எய்து, மாமலையான்மடந்தை
ஒருபால் பாகம்ஆகச் செய்த உம்பர்பிரான் அவன் ஊர்—
கரு ஆர் சாலி ஆலை மல்கி, கழல் மன்னர் காத்து அளித்த
திருவால் மலிந்த சேடர் வாழும் தென் திருப்பூவணமே.

2. He shot down simultaneously the three hostile citadels;
He is concorporate with the Daughter of Himavant;
He is the God of the supernals.
His town is the beautiful Pūvanam rich in
ripe paddy crops and sugarcanes;
it is fostered by ankleted kings and it is
here the spiritually opulent dwell.

3. போர் ஆர் மதமா உரிவை போர்த்து, பொடி அணி மேனியனாய்,
கார் ஆர் கடலில் நஞ்சம் உண்ட கண்ணுதல், விண்ணவன், ஊர்—
பார் ஆர் வைகைப் புனல் வாய் பரப்பி, பல்மணி பொன் கொழித்து,
சீர் ஆர் வாரி சேர நின்ற தென்திருப்பூவணமே.

3. It is the town of the triple-eyed Lord of the Empyrean
who is mantled in the hide of the martial tusker;
His body is bedaubed with the ash;
He quaffed the murky venom of the ocean.

It is the beautiful Tiruppūvanam on the banks
of the Vaikai which shores up gems galore and gold,
and through its channels causes foison to flourish.

4. கடி ஆர் அலங்கல்கொன்றை சூடி, காதில் ஓர் வார்குழையன்,
கொடி ஆர் வெள்ளைஏறு உகந்த கோவணவன், இடம்ஆம்—
படியார் கூடி, நீடி ஓங்கும் பல்புகழால் பரவ,
செடி ஆர் வைகை சூழ நின்ற தென்திருப்பூவணமே.

4. He wears the fragrant *kondrai* garland;
in one ear He wears a dangling *kuzhai*;
His flag bears the signum of the white Bull;
He is clad in a loin-cloth.
His is the beautiful Tiruppūvanam on the banks
of the Vaikai dight with bushes.
Here gather the devotees of the world to hail His
endless glory and pay obeisance to Him.

5. கூர் ஆர் வாளி சிலையில் கோத்துக் கொடிமதில் கூட்டுஅழித்த
பார் ஆர் வில்லி, மெல்லியலாள் ஓர்பால் மகிழ்ந்தான், இடம்ஆம்—
ஆரா அன்பில் — தென்னர்சேரர்சோழர்கள் போற்றுஇசைப்ப,
தேர் ஆர் வீதி மாடம் நீடும் தென்திருப்பூவணமே.

5. He is the beautiful bowman who fixed a sharp
arrow to His bow and downed simultaneously
the three walled-citadels over which flags fluttered.
He is happily concorporate with His Consort of soft mien.
His indeed is the beautiful Tiruppūvanam
in the streets of which dight with mansions
chariots ply.
In this town gather, in unabated love, the Pāndyas,
the Ceras and the Cholas to hymn and hail Him.

6. நன்று தீது என்று ஒன்று இலாத நால்மறையோன், கழலே
சென்று பேணி ஏத்த நின்ற தேவர்பிரான், இடம்ஆம்—
குன்றில் ஒன்றி ஓங்க மல்கு குளிர்பொழில் சூழ் மலர்மேல்—
தென்றல் ஒன்றி முன்றில் ஆரும் தென்திருப்பூவணமே.

6. He is beyond good and evil; He is the Author of the four Vedas.
This shrine of the God of the Devas beckons devotees
who gather there to offer their adoration.
It is indeed the beautiful Tiruppūvanam where
the southerly rising from the Potiyil and passing

over the flowers of the lofty and cool gardens,
wafts in the foreyards of the houses in that city.

7. பைவாய்அரவம் அரையில் சாத்தி, பாரிடம் போற்றுஇசைப்ப,
மெய் வாய் மேனி நீறு பூசி, ஏறு உகந்தான் இடம்ஆம்—
கை வாழ் வளையார் மைந்தரோடும் கலவியினால் நெருங்கிச்
செய்வார் தொழிலின் பாடல் ஓவாத் தென்திருப்பூவணமே.

7. He is cinctured with a hooded serpent of venomous sacs;
Bhūta-Hosts accompany Him singing; His body
is bedaubed with the ash – the mark of Truth.
His mount is the Bull.
His beloved shrine is the beautiful Tiruppūvanam
where the bebangled belles desiring union,
are companied with their beloved mates
and where songs of love are melodised ceaselessly.

8. மாட வீதி மன் இலங்கை மன்னனை மாண்பு அழித்து,
கூட வென்றிவாள் கொடுத்து ஆள் கொள்கையினார்க்கு இடம்ஆம்—
பாடலோடும் ஆடல் ஓங்கி, பல்மணி பொன் கொழித்து,
ஓடி நீரால் வைகை சூழும் உயர் திருப்பூவணமே.

8. He did away with the majesty of the monarch of Lanka
which is rich in streets dight with mansions;
when he rued and hailed Him, He gifted
to him a triumphant sword and ruled him.
He is entempled in the lofty Tiruppūvanam
which is renowned for its song and dance
and which is on the banks of the Vaikai
which shores up gems galore and gold aplenty.

9. பொய்யா வேத நாவினானும், பூமகள்காதலனும்,
கையால் — தொழுது கழல்கள் போற்ற, கனல்ளரிஆனவன் ஊர்—
மை ஆர் பொழிலின் வண்டு பாட, வைகை மணி கொழித்து,
செய் ஆர் கமலம் தேன் அரும்பும் தென்திருப்பூவணமே.

9. He uprose as a column of fire at which the Reciter
of the ever-true Vedas and the consort
of the Lady Earth adored Him with their hands
and hailed His ankleted feet.
His is the beautiful shrine at Tiruppūvanam
on the banks of the Vaikai which carries
with it gems galore and it is the polis where,

when the bees of the imbrowned gardens bombinate,
lotus-flowers in the fields melliferously burgeon.

10. அலை ஆர் புனலை நீத்தவரும், தேரரும், அன்பு செய்யா
நிலையா வண்ணம் மாயம் வைத்த நின்மலன்தன் இடம்ஆம்—
மலை போல் — துன்னி வென்றி ஓங்கும் மாளிகை சூழ்ந்து, அயலே
சிலை ஆர் புரிசை பரிசு பண்ணும் தென்திருப்பூவணமே.

10. He is the One ever free from *malas*; He caused
the unwashed Samanas and also the Teras
to get so befuddled that they are not
to be poised in the love of God.
He is entempled in the beautiful Tiruppūvanam
girt with mountainous walls and dight with
impregnable and hill-like mansions.

11. திண் ஆர் புரிசை மாடம் ஓங்கும் தென்திருப்பூவணத்துப்
பெண் ஆர் மேனி எம் இறையை, பேர் இயல் இன்தமிழால்,
நண்ணார் உட்கக் காழி மல்கும் ஞானசம்பந்தன் சொன்ன
பண் ஆர் பாடல்பத்தும் வல்லார் பயில்வது வான்இடையே.

11. Gnānasambandhan of Kāzhi – dreaded by
the adherents of alien faiths –,
has sung in glorious and sweet Tamil,
on the cosmic God concorporate with His Consort
who is entempled in the beautiful Tiruppūvanam
which is dight with mansions
and girt with mighty walls.
Those that are valiant in these ten tuneful hymns
will, for sure, flourish in the ethereal world.

Notes

1. The shrine at Tiruppūvanam, of yore, established a sodality among the Pāndyas, the Ceras and the Cholas. This fact is affirmed again in verse 5.
2. Not only the three crowned sovereigns, namely the Pandya, the Cera and the Chola, but other princes too gathered in Tiruppūvanam to offer obeisance to the God of the supernals.
3. The God who quaffed the oceanic poison is the cause of Tiruppūvanam's foison.
4. This verse celebrates the glory of Ammai-Appar.

5. This verse celebrates the regal splendour of the shrine of Tiruppūvanam.
6. The magnetism of the shrine of Tiruppūvanam is ineluctable.
7. The holy ash is the vital symbol of Saivism and it is indeed the mark of Truth.
8. Tiruppūvanam is renowned for song and dance. Siva, be it known, is both Ātalvallān and Saptasvara Mūrti.
9. The melis that abounds in Tiruppūvanam is symbolic of moksha.
10. The Samanas and the Buddhists are for ever sunk in tohu bohu as they are dead to the salvific grace of Siva.
11. Gnānasambandhar is Parasamaya Kolari. He is ever dreaded by the adherents of alien faiths.

65. Kāvirippūmpattinatthu Tiruppallavanēcchuram

From Tiruvalampuram, our Saint proceeded to Tirucchāikkādu. En route, he arrived at Pallavanēcchuram and sang the following decad.

65. காவிரிப்பூம்பட்டினத்துப் பல்லவனீச்சுரம்

பண்: தக்கேசி

1. அடையார் தம் புரங்கள்மூன்றும் ஆர்அழலில் அழுந்த,
விடை ஆர் மேனியராய்ச் சீறும் வித்தகர் மேய இடம்—
கடை ஆர் மாடம் நீடி எங்கும் கங்குல் புறம் தடவ,
படை ஆர் புரிசைப் பட்டினம் சேர் பல்லவனீச்சுரமே.

1. He gutted with fire the three hostile citadels;
He, the wrathful *Vitthakan*, has the Bull
as His mount.
He is entempled in Pattinatthup
Pallavanēcchuram endowed with thresholded
mansions, majestically; it is girt with walls
the tops of which brush the heavens.

2. எண்ணார் எயில்கள்மூன்றும் சீறும் எந்தைபிரான், இமையோர்
கண்ஆய் உலகம் காக்க நின்ற கண்ணுதல், நண்ணும் இடம்—
மண் ஆர் சோலைக் கோல வண்டு வைகலும் தேன் அருந்தி,
பண் ஆர் செய்யும் பட்டினத்துப் பல்லவனீச்சுரமே.

2. He is our Lord-God who smote the three hostile
and skyey citadels; He is the eye of the Devas;
He is the Fosterer of the world.
He sports an eye in His forehead; He is entempled
in Pattinatthup Pallavanēcchuram
in the well-formed gardens of which bright bees
daily sip honey and tunefully bombinate.

3. மங்கை அங்கு ஓர்பாகம் ஆக, வாள்நிலவு ஆர் சடைமேல்
கங்கை அங்கே வாழவைத்த கள்வன் இருந்த இடம்—
பொங்கு அயம் சேர் புணரி ஓதம் மீது உயர் பொய்கையின்மேல்
பங்கயம் சேர் பட்டினத்துப் பல்லவனீச்சுரமே.

3. He is concorporate with His Consort;
on His matted crest He wears a crescent
where He causes the Lady Ganga to thrive.
The Furtive One abides at Pattinatthup
Pallavanēcchuram where are natural pools of high level,
where lotus flowers burgeon.

4. தார் ஆர் கொன்றை பொன்தயங்கச் சாத்திய மார்பு – அகலம்
நீர் ஆர் நீறு சாந்தம் வைத்த நின்மலன் மன்னும் இடம்—
போர் ஆர் வேல்கண் மாதர் மைந்தர் புக்கு இசைபாடலினால்,
பார் ஆர்கின்ற பட்டினத்துப் பல்லவனீச்சுரமே.

4. On His chest over which the auric *kondrai*-wreaths
dangle, He wears the moist paste of ash
as His sandalwood unguent.
He is the One ever free from *malas* who eternally
abides at Pattinatthup Pallavanēcchuram
where lasses whose eyes are like sharp
martial spears, and lads assemble
and sing tunefully to hear which
people gather in their strength.

5. மை சேர் கண்டர், அண்டவாணர், வானவரும் துதிப்ப,
மெய் சேர் பொடியர், அடியார் ஏத்த மேவி இருந்த இடம்—
கை சேர் வளையார், விழைவினோடு காதன்மையால், கழலே,
பை சேர் அரவு ஆர் அல்குலார், சேர் பல்லவனீச்சுரமே.

5. His throat sports a patch of murk; He is the God
of the heavenly Devas; He who is bedaubed
with the ash is hailed by the inhabitants
of the earth and the heaven.
He who is ever hailed by His devotees abides
at Pallavanēcchuram where gather
the bebangled belles whose forelaps
are like unto the hood of the cobra
with poisonous sacs,
to adore His ankleted feet
with penchant and abundant devotion.

6. குழலின் ஓசை, வீணை, மொந்தை கொட்ட, முழவு அதிர,
கழலின் ஓசை ஆர்க்க, ஆடும் கடவுள் இருந்த இடம்—
கழியில் ஆரும் கடலில் ஓதம் தெண்திரை மொண்டு எறிய,
பழிஇலார்கள் பயில் புகாரில் பல்லவனீச்சுரமே.

6. In tune with the fluten music, *vina* and *montai*
resonate; drums resound in unison;
the anklets on His feet tinkle keeping time;
it is thus, He, the God, enacts His dance.
He is entempled in Pallavanēcchuram –
the habitat of the unflawed–, at Pukār

where creeks flow out from the sea towards which
the lucid and billowy Cauvery gushes.

7. வெந்தல்ஆய வேந்தன் வேள்வி வேர்அறச் சாடி, விண்ணோர்
வந்து எலாம் முன் பேண நின்ற மைந்தன் மகிழ்ந்த இடம்—
மந்தல் ஆய மல்லிகையும், புன்னை, வளர் குரவின்
பந்தல் ஆரும் பட்டினத்துப் பல்லவனீச்சுரமே.

7. He is the Puissant One who smote, root and branch,
the sacrifice of Daksha – the prince of the imbeciles.
He is the One whom the Devas willingly adore.
He is indeed happily entempled in Pattinatthup
Pallavanēcchuram where the soft lianas
of jasmine grow and climb over
the spreading trees of *punnai* and *kura*.

8. தேர் அரக்கன் மால்வரையைத் தெற்றி எடுக்க, அவன்
தார் அரக்கும் திண் முடிகள் ஊன்றிய சங்கரன் ஊர்—
கார் அரக்கும் கடல் கிளர்ந்த காலம்எலாம் உணர,
பார் அரக்கம் பயில் புகாரில் பல்லவனீச்சுரமே.

8. When the Rākshasa that rode a chariot, locked
his hands and durst uproot the peak of Kailās,
Sankara pressed His toe and crushed his ten
mighty heads adorned with weighty wreaths.
His polis is indeed Pallavanēcchuram at Pukār
where devotees decked with *rudrāksha* beads
dwell and hail Him.
Pukār thrives even when the sea from which
clouds suck water, rises up and rages fiercely.

9. அங்கம்ஆறும் வேதம் நான்கும் ஓதும் அயன், நெடுமால்,
தம் கணாலும் நேட நின்ற சங்கரன் தங்கும் இடம்—
வங்கம் ஆரும் முத்தம் இப்பி வார்கடல்ஊடு அலைப்ப,
பங்கம்இல்லார் பயில் புகாரில் பல்லவனீச்சுரமே.

9. Sankara was sought to be beheld by Brahma –
the cultivator of the four Vedas
and the six Angas and Vishnu.
He is entempled in Pallavanēcchuram at Pukār –
the habitat of the blameless; it is close to the sea
on which barks and barkentines ply,
and the sea with its billowy hands
shore up pearls and shells.

10. உண்டு உடுக்கை இன்றியே நின்று ஊர் நகவே திரிவார்,
கண்டு உடுக்கை மெய்யில் போர்த்தார், கண்டு அறியாத இடம்—
தண்டு, உடுக்கை, தாளம், தக்கை, சார நடம் பயில்வார்
பண்டு இடுக்கண் தீர நல்கும் பல்லவனீச்சுரமே.

10. They eat exceedingly and loaf labout naked
derided by all; seeing this the Teras
move about mantled.
There is indeed a place unknown to these.
It is Pallavanēcchuram of the Lord-God who,
as in the past does away with the troubles
of the devotees, and dances to the orchestration
of *tandu*, *udukkai*, *tālam* and *takkai*.

11. பத்தர் ஏத்தும் பட்டினத்துப் பல்லவனீச்சுரத்து எம்
அத்தன்தன்னை, அணி கொள் காழி ஞானசம்பந்தன் சொல்
சித்தம் சேரச் செப்பும் மாந்தர் தீவினைநோய் இலராய்,
ஒத்து அமைந்த உம்பர்வானில் உயர்வினொடு ஓங்குவரே.

11. They that adore the Lord-God with single-minded
devotion, reciting the hymns of Gnānasambandhan
of Kāzhi who sang on our Father that abides
at Pattinatthup Pallavanēcchuram
which is hailed by the devotees,
will, freed from evil *karma* and malady,
and blessed with mental equipoise,
flourish loftily in the world of Devas.

Notes

1. Pukār was a mart of many nations. It was the summer capital of the Cholas. In its shrine is Siva entempled majestically.
2. Verse one speaks of Siva as a Vitthakan – an adept. His third eye in the forehead is symbolic of His uniqueness.
3. The fecundity of Pukār is proverbial.
4. Pukār is a place of festivity. Singing and dancing characterise the material and spiritual prosperity of this divine polis.
5. This verse gives an inkling of the Kundlini yoga rife in Pukār.
6. *Vina* is a stringed instrument dear to Siva. *Montai* and drum are percussion instruments which maintain time.

7. The devastation of Daksha's sacrifice affirms the supremacy of Siva. Saivism frowns at pride and hauteur.

8. Siva metes out punishment when necessary and it is but an act of His grace.

9. Pukār is the habitat of the blemishless. Here flourish devotees flawlessly.

10. Tandu is tambura; udukkai is the little drum (tudi); tālam is a pair of cymbals; takkai is a percussion instrument. A work known as the Takkai Rāmāyanam was recited to the accompaniment of takkai. This instrument is still in use in the Srirangam temple.

11. The recitation of our Saint's decad attenuates the sins of the reciter.

66. Tirucchanbai Nagar

66. திருச்சண்பைநகர்

பண்: தக்கேசி

1. பங்கம் ஏறு மதி சேர் சடையார், விடையார், பலவேதம்
அங்கம் ஆறும் மறை நான்குஅவையும் ஆனார் — மீன் ஆரும்
வங்கம் மேவு கடல் வாழ் பரதர் மனைக்கே நுளைமூக்கின்
சங்கம் ஏறி முத்தம் ஈனும் சண்பைநகராரே.

1. He wears on His matted hair a curved moon;
He rides the Bull; He is indeed the ramiferous Vedas
and the six Angas.
Shanbainagar is the Lord's coastal city close to the sea
where fishes thrive and barks ply.
Here the sharp-nosed chanks fare forth
to the inner yards of the houses belonging
to the piscators and deliver pearls.

2. சூது அகம் சேர் கொங்கையாள் ஓர்பங்கர், சுடர்க் கமலப்—
போதுஅகம் சேர் புண்ணியனார், பூதகணநாதர்—
மேதகம் சேர் மேகம் அம் தண்சோலையில், விண் ஆர்ந்த
சாதகம் சேர், பாளை நீர் சேர், சண்பைநகராரே.

2. His Consort whose breasts are like the gambling dice
is part of Him; He, the Holy One, is adorned with
lotus-flowers; He is the Lord of the *Bhūta*-Hosts.
His Shanbainagar where rain from great nimbi
on which subsist the chakora-birds,
finds its way into the spathes of coconut
and palmyra trees that flourish
in the beautiful and cool groves.

3. மகரத்து ஆடு கொடியோன் உடலம் பொடிசெய்து, அவனுடைய
நிகர் — ஒப்பு இல்லாத் தேவிக்கு அருள்செய் நீலகண்டனார்—
பகரத் தாரா, அன்னம், பகன்றில், பாதம் பணிந்து ஏத்த,
தகரப் புன்னை தாழைப்பொழில் சேர் சண்பைநகராரே.

3. He, the God, is entempled in Shanbainagar
where *takaram*, *punnai* and *tāzhai* flourish
in its gardens and where herons, swans and *andrils* –
praised by all –, adore His salvific feet.
He is the blue-throated Lord who reduced to cinders
Manmata whose flag bears the signum of fish,

and when his peerlessly comely wife
implored Him, He granted grace to her.

4. மொய் வல்அசுரர் தேவர் கடைந்த முழுநஞ்சு அது உண்ட
தெய்வர், செய்யஉருவர், கரிய கண்டர், திகழ் சுத்திக்
கையர், கட்டங்கத்தர், கரியின்உரியர் – காதலால்,
சைவர், பாசுபதர்கள், வணங்கும் சண்பைநகராரே.

4. The Lord of Shanbainagar is adored with love
by Saivas and Pāsupatas.
He is the Lord who quaffed all the venom
that uprose from the sea when the puissant
Asuras and the Devas churned it.
His complexion is incarnadine; His neck is
dark-hued; He has with Him a pouch of the holy ash;
He wields a *kattangkam*; He is mantled
in the hide of a tusker.

5. கலம் ஆர் கடலுள் விடம் உண்டு அமரர்க்கு அமுதம் அருள்செய்த
குலம் ஆர் கயிலைக்குன்றுஅது உடையர், கொல்லை எருது ஏறி—
நலம் ஆர் வெள்ளை, நாளிகேரம், விரியா நறும்பாளை
சலம் ஆர் கரியன் மருப்புக் காட்டும் சண்பைநகராரே.

5. He is the God who swallowed the venom of the sea
where barks ply and graced the Devas with *Amruta*;
His is Kailās, the mount par excellence;
He rides the Bull of the *Mullai* region.
He is of Shanbainagar the gardens of which are
uberous and where the white and fragrant
and goodly spathe of the coconut tree
emerges like the tusk of the deceptious tusker.

6. மா கரம் சேர் அத்தியின் தோல் போர்த்து, மெய்ம் மால் ஆன
சூகரம் சேர் எயிறு பூண்ட சோதியன் – மேதக்க
ஆகரம் சேர் இப்பிமுத்தை அம் தண்வயலுக்கே
சாகரம் சேர் திரைகள் உந்தும் சண்பைநகராரே.

6. He is the God of Shanbainagar towards the cool
fields of which the waves of the sea waft pearls
yielded by chanks that thrive in the main.
His divine frame is mantled in the hide
of the long-trunked tusker;
eke is He adorned with the tusk
of the Hog – an avatar of Vishnu.

7. இருளைப் புரையும் நிறத்தின் அரக்கன்தனை ஈடு அழிவித்து,
அருளைச் செய்யும் அம்மான் — ஏர் ஆர் அம் தண்கந்தத்தின்
மருளைச் சுரும்பு பாடி, அளக்கர் வரை ஆர் திரைக்கையால் —
தரளத்தோடு பவளம் ஈனும் சண்பைநகராரே.

7. He is the God of Shanbainagar where bees disperse
the fragrance of music by humming the *pann*
known as *Marull*, and to which the mountainous,
billowy hands of the sea carry
pearls and coral aplenty.
He indeed set at nought the hauteur
of the Rākshasa of dark hue, and graced him
when he rued his misdeed.

8. மண்தான் முழுதும் உண்ட மாலும், மலர்மிசை — மேல் அயனும்,
எண்தான் அறியா வண்ணம் நின்ற இறைவன், மறைஓதி—
தண்டு ஆர் குவளைக் கள் அருந்தி, தாமரைத்தாதின்மேல்
பண்தான் கொண்டு வண்டு பாடும் சண்பைநகராரே.

8. He is the God who stood unknowable and beyond
the ken of the mental perception of Vishnu
who had swallowed the whole earth
and Brahma seated on the Lotus.
He is the Author and Reciter of the Vedas.
He presides over Shanbainagar where bees quaff
the nectar of lilies stemming from stalks,
and tunefully hum, cradled in
pollen-laden lotus flowers.

9. போதியாரும் பிண்டியாரும் புகழ் அல சொன்னாலும்,
நீதிஆகக் கொண்டு அங்கு அருளும் நிமலன், இரு — நான்கின்—
மாதி சித்தர், மாமறையின் மன்னிய தொல் — நூலர்,
சாதி கீத வர்த்தமானர் — சண்பைநகராரே.

9. He is the One ever free from *malas*; He takes it
as complimentary when the Samanas
and the Buddhists dispraise Him.
He is of Shanbainagar where flourish
the Adepts of the eight *siddhis*,
the practitioners of the hoary Vedic way
and the masters of music, the Alpha of which is 'Sa'.

10. வந்தியோடு பூசை அல்லாப் போழ்தில் மறை பேசி,
சந்திபோதில் சமாதிசெய்யும் சண்பைநகர் மேய

அந்திவண்ணன் தன்னை, அழகு ஆர் ஞானசம்பந்தன் சொல்
சிந்தைசெய்து பாட வல்லார் சிவகதி சேர்வாரே.

10. Gnānasambandhan of Shanbainagar where
thrive devotees, the regular performers of puja
who in their spare time discuss the import
of the Vedas and who during the three divisions
of the day perform worship and practise
meditation and *samādi*,
has hymned the Lord of the crepuscular hue.
They that meditate on his words and are valiant
to hymn them will gain *Siva-gati*.

Notes

1. Siva is the live-form of the four Vedas and the six Angas. Cultivation of these is truly the adoration of Siva.

2. In classical Tamil, the breasts of a woman are compared to dice. We do not know how the dice looked like in those days.

   The chakora, it is said, subsisted on rain-drops before they reached the land or sea.

3. Takaram: Wax-flower dog-bane (Tabernae montana).

   Tāzhai: Fragrant-screwpine. It also refers to the coconut tree.

4. Kattangkam: Siva's battle-axe.

5. Ships plied the ocean when it was churned. St. Āndāll's words are: "Vangka-k-katal Katainta ..."

   As bulls abound in the Mullai region, Siva's Bull too is referred to as one of that region.

6. Pearl-diving is undertaken in many places. Kāzhi is a holy place towards which pearls are shored up by the sea-waves.

7. The pann Marull chases away irull (darkness) which is Ānavamala.

8. Cf. "The golden bee is lily-cradled..." - Tennyson.

9. Siva cannot be dispraised. Even stones become flowers in Siva-puja.

   'Sa' is the first of the seven *svaras*.

10. Siva-gati: Deliverance.

67. Tiruppazhanam

It was from North Kurangkāduthurai our Saint arrived at Tiruppazhanam and sang the following decad.

67. திருப்பழனம்

பண்: தக்கேசி

1. வேதம் ஓதி, வெண்நூல் பூண்டு, வெள்ளைஎருது ஏறி,
பூதம் சூழ, பொலிய வருவார்; புலியின் உரி – தோலார்;
"நாதா!" எனவும், "நக்கா!" எனவும், "நம்பா" என நின்று,
பாதம் தொழுவார் பாவம் தீர்ப்பார் – பழனநகராரே.

1. He presides over the town of Pazhanam; the bright One
who, clad in a tiger's skin and decked with
the white sacred thread, rides the white Bull,
the while reciting the Vedas and accompanied
by the encircling *Bhūta*-Hosts.
He annuls the sins of those who adore His feet,
hailing Him as the Master, the nude One
and the One supremely desirable.

2. கண்மேல் கண்ணும், சடைமேல் பிறையும், உடையார்; காலனைப்
புண் ஆர் உதிரம் எதிர் ஆறு ஓடப் பொன்றப் புறம்தாளால்
எண்ணாது உதைத்த எந்தைபெருமான் – இமவான்மகளோடும்,
பண் ஆர் களி வண்டு அறை பூஞ்சோலைப் பழனநகராரே.

2. He presides over the town Pazhanam which is
girt with beautiful and flowery gardens
where bees hum tunefully with delight.
He has an eye above His eyes twain;
He also sports a crescent on His matted crest.
He so kicked Yama with the dorsom of His foot
that blood gushed forth like a river
from his wound; thus He smote Him –
treating him as one picayune.
He is our Lord-Father who is concorporate
with the Daughter of the Himavant.

3. பிறையும் புனலும் சடைமேல் உடையார்; பறை போல் விழி கண் பேய்
உறையும் மயானம் இடமா உடையார்; உலகர் தலைமகன்–
அறையும் மலர்கொண்டு அடியார் பரவி, ஆடல்பாடல்செய்
பறையும் சங்கும் பலியும் ஓவாப் பழனநகராரே.

3. He presides over the town of Pazhanam where
devotees adoring, adorn Him with flowers,
sing and dance while drums resound and chanks blare
and ceaseless offerings are made.
He has the crescent and the river on His matted hair.
The crematory where ghouls the eyes of which
are rotund like the mouth of the drum dwell,
is His dwelling place.
He is the universal Lord of all entia.

4. உரம் மன் உயர்கோட்டு உலறு கூகை அலறு மயானத்தில்,
இரவில் பூதம் பாட ஆடி, எழில் ஆர் அலர்மேலைப்
பிரமன் தலையில் நறவம் ஏற்ற பெம்மான்; எமை ஆளும்
பரமன்; பகவன்; பரமேச்சுவரன் — பழனநகராரே.

4. He is Paraman, Bhagawān, Parameswaran;
He rules us; He presides over the town of Pazhanam.
At the crematory where owls perched on mighty,
lofty and leafless branches screech
He dances during the dead of night
to the singing of the *Bhutas*.
He receives alms in the skull of Brahma
who is ensconced on the Lotus.

5. குல வெஞ்சிலையால் மதில்மூன்று எரித்த கொல் ஏறு உடை அண்ணல்—
கலவமயிலும் குயிலும் பயிலும் கடல் போல் காவேரி
நல மஞ்சு உடைய நறு மாங்கனிகள் குதிகொண்டு எதிர் உந்தி,
பலவின் கனிகள் திரை முன் சேர்க்கும் பழனநகராரே.

5. He smote with His fierce Mountain-bow
the three skyey citadels.
He is the great One who rides the murderous Bull.
He presides over Pazhanam where flourish
the fan-tailed peacocks and *kuyils*;
it is on the banks of the Cauvery, vast as the sea,
that carries in its current the sweet fruits
of mango and jack trees; these
the leaping tides push forward to the shore.

6. வீளைக் குரலும், விளி சங்கு ஒலியும், விழவின் (ன்) ஒலி ஓவா,
மூளைத்தலை கொண்டு, அடியார் ஏத்த, பொடியா மதில் எய்தார்—
ஈளைப் படுகில் இலை ஆர் தெங்கின், குலை ஆர் வாழையின்,
பாளைக்கமுகின், பழம் வீழ் சோலைப் பழனநகராரே.

6. Nuts from the bunches of well-grown and green
coconut trees, ripe fruits of banana and nuts
of the spatheceous areca-nut trees fall into
the miry river-bed regions which form
the gardens of Pazhanam.
Whistling sounds, summoning blares of shells
and noise of festivity never cease in Pazhanam
which is presided over by Him who goes abegging,
hailed by devotees –, holding a skull for His
begging-bowl to which brain-muscles
are still sticking.
He is the One who smote the walled-citadels
and reduced them to powder.

7. பொய்யா மொழியார் முறையால் ஏத்திப் புகழ்வார்; திருமேனி
செய்யார்; கரிய மிடற்றார்; வெண்நூல் சேர்ந்த அகலத்தார்;
கை ஆடலினார்; புனலால் மல்கு சடைமேல் பிறையோடும்
பைஆடுஅரவம் உடனேவைத்தார் – பழனநகராரே.

7. The Lord-God of the town of Pazhanam is
duly and gloriously hailed by those that never
utter any falsehood at all.
Ruddy is His body; His neck wears a murky patch;
His chest is adorned with a white thread;
His hands sway as He dances; He keeps in
His matted crest where flows the river
the crescent and the snake of poisonous sacs juxtaposed.

8. மஞ்சு ஓங்கு உயரம் உடையான் மலையை மாறுஆய் எடுத்தான் தோள்–
அஞ்சோடுஅஞ்சும்ஆறும் நான்கும் அடர ஊன்றினார்;
நஞ்சார் சுடலைப் பொடி – நீறு அணிந்த நம்பான் – வம்பு ஆரும்
பைந்தாமரைகள் கழனி சூழ்ந்த பழனநகராரே.

8. So tall was he that his heads grazed the clouds;
grown hostile, he durst essay to uproot Siva's mount;
at this, He crushed his shoulders, two times ten.
He is the supremely desirable One who is happily
bedaubed with the cinerary powder.
It is He who presides over the town of Pazhanam girt with
fields where teem fragrant and fresh-blown lotuses.

9. கடி ஆர் கொன்றைச் சுரும்பின் மாலை கமழ் புன்சடையார்; விண்
முடியாப் படி மூஅடியால் உலகம் முழுதும் தாவிய
நெடியான், நீள் தாமரைமேல் அயனும், நேடிக் காணாத
படியார்; பொடிஆடு அகலம் உடையார் – பழனநகராரே.

9. His is the town of Pazhanam; on His crimson
matted hair He wears the fragrant *kondrai* wreath
buzzed by bees.
He is unknowable unto the tall Vishnu whose top
grazed the heavens and who measured
the whole world in three steps
and also Brahma seated on the Lotus
stemming from the long stalk,
when they went in quest of Him.
His chest is bedaubed with the ash-powder.

10. கண் தான் கழுவாமுன்னே ஓடிக் கலவைக்கஞ்சியை
உண்டு ஆங்கு அவர்கள் உரைக்கும் சிறுசொல் ஓரார், பாராட்ட,
வண்தாமரைஇன்மலர்மேல் நறவம்அது வாய் மிக உண்டு,
பண்தான் கெழும வண்டு யாழ்செய்யும் பழனநகராரே.

10. He is of the town of Pazhanam girt with fields
teeming in uberous lotus-flowers whence
bees sip nectar aplenty and hum tunefully.
He is extolled by them that ignore the small talk of them
who, even without washing their eyes, when waking,
rush forth to quaff mixed conjee.

11. வேய் முத்து ஓங்கி, விரைமுன் பரக்கும் வேணுபுரம்தன்னுள்
நா உய்த்தனைய திறலால் மிக்க ஞானசம்பந்தன்,
பேசற்கு இனிய பாடல் பயிலும் பெருமான் பழனத்தை
வாயில் பொலிந்த மாலைபத்தும் வல்லார் நல்லாரே.

11. Gnānasambandhan is of Venupuram made fragrant
by its lofty bamboos that breed pearls.
His tongue is suffused with the superabundant
skill to articulate divinely.
He has sung hymns – sweet to chant –,
on the Lord of the town of Pazhanam.
Those whose lips are valiant to chant this garland
of ten verses, are truly the blessed.

Notes

1. The Lord of Pazhanam is an annuller of sins.
2. Siva is the Lord of trinocular vision. Yama, the mighty, ceases to be doughty in the presence of Siva.

3. Siva indeed is the cosmic Lord.
4. Paraman: The loftiest of the lofty.

   Bagawan: The originator.

   Parameswaran: The God of gods.
5. Peacocks dance, kuyils sing: In Pazhanam dancing and singing, for ever, take place in honour of Siva.
6. The uberty and the festivity of Pazhanam are celebrated in this verse.
7. Falsehood as well as falsity is alien to the dwellers of Pazhanam.
8. The cinerary powder is a symbol of the ultimate Truth.
9. Neither opulence nor learning can help one to know Siva.
10. The precepts of the Jains and the Buddhists are mere words that convey no meaning.
11. Praise Pazhanam and stand redeemed.

68. Tirukkayilāyam

Standing as he did, on the Kālatthi mountain, our Saint addressed the following decad to the Lord of Kailās.

68. திருக்கயிலாயம்

பண்: தக்கேசி

1. பொடி கொள் உருவர், புலியின்அதளர், புரிநூல் திகழ் மார்பில்
கடி கொள் கொன்றை கலந்த நீற்றர், கறை சேர் கண்டத்தர்,
இடிய குரலால் இரியும் மடங்கல் தொடங்கு முனைச்சாரல் —
கடிய விடை மேல் கொடி ஒன்று உடையார் — கயிலைமலையாரே.

1. He is the Lord abiding at Mount Kailās, in the slopes
of which lions begin to run helter-skelter
when they hear the foudroyant rumbling of the clouds.
His body is bedaubed with ash; He is clad in
a tiger-skin; in His ash-bedaubed chest –
adorned with the triple strands of thread –,
He wears a suoveolent *kondrai* garland.
His neck displays a patch of murk;
His mount is the swift Bull which is also
the signum displayed in His flag.

2. புரி கொள் சடையார்; அடியர்க்கு எளியார்; கிளி சேர் மொழி மங்கை
தெரிய உருவில் வைத்து உகந்த தேவர்பெருமானார்;—
பரிய களிற்றை அரவு விழுங்கி மழுங்க, இருள் கூர்ந்த—
கரிய மிடற்றர், செய்யமேனி; — கயிலைமலையாரே.

2. He is the God abiding at Mount Kailās where
a python can be seen swallowing an elephant,
immense in size.
His crest displays the strands of matted hair.
He is easy of access to His devotees.
He is happily and visibly concorporate with
His Woman of psittaceous warblings.
He is the Lord-God of the Devas
and His complexion is incarnadine.

3. மாவின்உரிவை மங்கை வெருவ மூடி, முடிதன்மேல்
மேவும் மதியும் நதியும் வைத்த வினைவர்; கழல் உன்னும்
தேவர்தேவர்; திரிசூலத்தர் — திரங்கல் முகவன் சேர்
காவும் பொழிலும் கடுங்கல்சுனை சூழ் கயிலைமலையாரே.

3. He is the God abiding at Mount Kailās
in the woods and groves of which
monkeys of wrinkled skin flourish.
Here are natural spas and springs galore.
He, in the past, excoriated an elephant and mantled
Himself in its skin which Uma witnessed, scared.
On His crest rest the crescent and the Ganga.
He is Mādeva whose ankleted feet are hailed
by the Devas.
He is armed with a trident.

4. முந்நீர் சூழ்ந்த நஞ்சம் உண்ட முதல்வர், மதனன்தன்
தென் நீர் உருவம் அழியத் திருக்கண் சிவந்த நுதலினார்—
மன் நீர் மடுவும், படு கல்லறையின் உழுவை சினம் கொண்டு
கல் — நீர் வரைமேல் இரை முன் தேடும் கயிலைமலையாரே.

4. He is the Primordial God abiding at Mount Kailās
in the range of which are natural caves
where dwell tigers.
Grown hungry and therefore angry, these pass
through the rocky range seeking prey to eat
and pools to quench their thirst.
He quaffed the venom that pervaded the sea.
His forehead sports a ruddy eye that burnt
altogether the comely frame of Manmata.

5. ஒன்றும் பலவும்ஆய வேடத்து ஒருவர், கழல் சேர்வார்
நன்று நினைந்து நாடற்கு உரியார் — கூடித் திரண்டு எங்கும்
தென்றி இருளில் திகைத்த கரி தண்சாரல் நெறி ஓடி,
கன்றும் பிடியும் அடிவாரம் சேர் கயிலைமலையாரே.

5. He is the God abiding at Mount Kailās in the cool
slopes of which night-foundered tuskers
move fast and join their mates and calves.
He is the peerless One who assumes multifarious forms.
He is the only One who is to be sought after
through due contemplation by those who aim
at gaining His ankleted feet salvific.

6. தாது ஆர் கொன்றை தயங்கும் முடியர், முயங்கு மடவாளைப்
போது ஆர் பாகம்ஆக வைத்த புனிதர், பனி மல்கும்
மூதார் உலகில் முனிவர்உடன்ஆய் அறம்நான்கு அருள்செய்த
காது ஆர் குழையர், வேதத் திரளர் — கயிலைமலையாரே.

6. The God of Mount Kailās wears on His crest
the pollen-laden *kondrai* garland; He is
the Holy One whose soft left half is His
bashful and hugging Consort.
Unto the aged *munis* of the world, He taught the four
goals of life commencing from Dharma.
He wears on His (right) ear a *kuzhai;*
His is the form of the Vedas.

7. தொடுத்தார், புரம்மூன்று எரியச் சிலைமேல் அரிஒண்பகழியால்;
எடுத்தான் திரள்தோள் முடிகள்பத்தும் இடிய விரல் வைத்தார்;
கொடுத்தார், படைகள்; கொண்டார், ஆளா; குறுகி வரும் கூற்றைக்
கடுத்து, ஆங்கு அவனைக் கழலால் உதைத்தார் – கயிலைமலையாரே.

7. The God of Mount Kailās fixed in His Mountain-bow
the bright dart of Fire and burnt the hostile citadels.
He crushed the ten mighty heads of Ravana who durst
uproot His Mount, by pressing His toe;
when he rued his misdeed, He enslaved him
and gifted to him weapons.
He grew wroth when Yama approached Mārkandeya
to snatch his life and kicked Yama with His ankleted foot.

8. ஊணாப் பலி கொண்டு உலகில் ஏற்றார்; இலகு மணி நாகம்
பூண், நாண், ஆரம், ஆகப் பூண்டார்; புகழும் இருவர் தாம்
பேணா ஓடி நேட, எங்கும் பிறங்கும் எரி ஆகி,
காணா வண்ணம் உயர்ந்தார்போலும் – கயிலைமலையாரே.

8. The God of Mount Kailās received alms from women
in this world.
He adorned Himself with serpents endowed with gems,
as His jewels.
When the Two – praised by the world –, went forth
in all celerity, in fond quest of Him, He stood as
a column of blazing fire, unknowable unto them.

9. விருது பகரும் வெஞ்சொல் சமணர், வஞ்சச் சாக்கியர்,
பொருது பகரும் மொழியைக் கொள்ளார் புகழ்வார்க்கு அணியராய்,
எருது ஒன்று உகைத்து, இங்கு இடுவார்தம்பால் இரந்து உண்டு, இகழ்வார்கள்
கருதும் வண்ணம் உடையார்போலும் – கயிலைமலையாரே.

9. The Lord of Mount Kailās ignores the cruel words
of the braggart-Samanas and those of
the deceptious and contentious Buddhists.

He is close to them that hail Him sincerely.
    He rides His mount – the Bull –, to the homes
    of givers of alms which He eats.
Even those that dispraise Him do think
    of His glorious nature.

10. போர் ஆர் கடலில் புனல் சூழ் காழிப் புகழ் ஆர் சம்பந்தன்,
காா் ஆர் மேகம் குடிகொள் சாரல் கயிலைமலையார்மேல்,–
தேரா உரைத்த செஞ்சொல்மாலை செப்பும் அடியார்மேல்
வாரா, பிணிகள்; வானோர்உலகில் மருவும் மனத்தாரே.

10. Glorious Gnānasambandhan of Kāzhi which is
    close to the sea that besieges its shore,
    has sung lucid hymns on the Lord of Mount Kailās
    in the slopes of which clouds rest.
Maladies will not touch them that recite his
    garland of salvific verses; indeed these
    are mindful of their abidance
    in the world of the supernals.

Notes

1. Kailās is of two types. It is Bhu Kailas which is in the Himalayas. Sri Kailās is invisible to mortals.
2. On either side of the main entrance to the Big Temple in Thanjavur is an immense icon of a Dvārapālaka. The one on the right has a huge python which does office for his anklet. A close scrutiny of this python will reveal its act of swallowing alive a huge elephant.
3. Vazhutthūr is the place where Siva peeled off the skin of the tusker.
4. Manmata is symbolic of kāmam which is desire. Desire breeds births. Valluvar proclaimed thus: "Desire the desire of Him who is without desire; in order to renounce desire, desire that desire." The only One who is without desire is Siva.
5. Siva assumes many a vetam. He does so to save souls.
6. Saiva Siddhanta declares that Siva assumes a form to transmit sastras. Siva is the Guru of gurus.
7. During Tripura samhāra Vishnu became His dart and Agni its tip.
8. It is love which Siva seeks as alms.
9. Siva cannot be dispraised. He is above praise and dispraise.
10. The hymns of our Saint are living and vivifying benedictions.

69. Tiruvannāmalai

The godly child adored the Lord-God at Araiani-nallūr from where Tiruvannāmalai was visible. When devotees brought this to his notice our Saint beheld it as the very form of Siva. Then he sang the following decad in adoration of the holy mountain.

69. திரு அண்ணாமலை

பண்: தக்கேசி

1. பூ ஆர் மலர் கொண்டு அடியார் தொழுவார்; புகழ்வார், வானோர்கள்;
மூவார் புரங்கள் எரித்த அன்று மூவர்க்கு அருள்செய்தார்—
தூ மாமழை நின்று அதிர, வெருவித் தொறுவின் நிரையோடும்
ஆமாம்பிணை வந்து அணையும் சாரல் அண்ணாமலையாரே.

1. As nimbi rumble and spray rain-drops,
herds of jungle-cows and bulls get scared and reach
the slope of the mountain.
Such indeed is Annamalai where He is entempled.
The supernals hail Him and the devotees
adore Him with incense-breathing flowers.
When He burnt the three hostile citadels
He chose to bless and save a triad of Asuras.

2. மஞ்சைப் போழ்ந்த மதியம் சூடும் வானோர்பெருமானார்—
நஞ்சைக் கண்டத்து அடக்குமதுவும் நன்மைப்பொருள்போலும்—
வெஞ்சொல் பேசும் வேடர்மடவார் இதணம்அது ஏறி,
அம் சொல் கிளிகள், "ஆயோ!" என்னும் அண்ணாமலையாரே.

2. He is the God of Tiruvannāmalai where the lasses
of the hunting clan who but articulate
cruel words, ascend the *machan* in the millet fields
and shout 'Āyo' to chase the sweetly-warbling parrots.
He is the Lord of the supernals who wears
on His crest the crescent that cleaves the clouds.
He quaffed the oceanic venom and retained it
in His throat.
Lo, this He did to save the world.

3. ஞானத்திரள்ஆய் நின்ற பெருமான் — நல்ல அடியார்மேல்
ஊனத்திரளை நீக்குமதுவும் உண்மைப்பொருள்போலும்—
ஏனத்திரளோடு இனமான் கரடி இழியும் இரவின்கண்
ஆனைத்திரள் வந்து அணையும் சாரல் அண்ணாமலையாரே.

3. He is the Lord-God of Annāmalai from the slopes
of which, during the hour of dusk herds of hogs,
deer, bears and elephants descend down.
He is the God who is the very peak of Gnosis.
He annuls the future births of the goodly devotees.
This indeed is true as vouchsafed by Him.

4. இழைத்த இடையாள்உமையாள் பங்கர், இமையோர்பெருமானார்,
தழைத்த சடையார், விடை ஒன்று ஏறித் தரியார் புரம் எய்தார்—
பிழைத்த பிடியைக் காணாது ஓடிப் பெருங்கை மதவேழம்
அழைத்துத் திரிந்து, அங்கு உறங்கும் சாரல் அண்ணாமலையாரே.

4. He is the God of Annāmalai in the slope of which
the long-trunked and musty tusker
trumpets aloud to summon its mate parted from it,
roams about and grown tired, begins to slumber.
He is concorporate with the willowy-waisted Uma;
He is the Lord-God of the celestials whose
matted hair is luxuriant.
He rode His Bull and gutted with fire the hostile citadels.

5. உருவில் — திகழும் உமையாள் பங்கர், இமையோர்பெருமானார்,
செரு வில் ஒரு கால் வளைய ஊன்றிச் செந்தீ எழுவித்தார்—
பரு வில் குறவர் புனத்தில் குவித்த பரு மா மணி முத்தம்
அருவித்திரளோடு இழியும் சாரல் அண்ணாமலையாரே.

5. The hunters who wield bows – immense in size –,
heap on the ridges of farmlands great gems and pearls;
these are carried down by cataracts;
such indeed is Annāmalai of the Lord-God.
He is concorporate with the splendorously comely Uma.
He is the Lord of the celestials.
Pressing His foot on the martial bow and causing it
to bend, He gutted with fire the three hostile citadels.

6. எனைத்து ஓர் ஊழி அடியார் ஏத்த, இமையோர்பெருமானார்,
நினைத்துத் தொழுவார் பாவம் தீர்க்கும் நிமலர், உறை கோயில்—
கனைத்த மேதி காணாது ஆயன் கைம்மேல் குழல் ஊத,
அனைத்தும் சென்று திரளும் சாரல் அண்ணாமலையாரே.

6. Not finding his buffaloes, which the neatherd
had led to the grazing ground, when he plays
on his flute, all the buffaloes, impelled by

a desire to return to their homesteads,
foregather at the foot of the mountain.
Such indeed is Annāmalai where the Lord-God –
ever free from *malas*–, is entempled.
He who is hailed by His devotees is the Lord
of the Devas for aeons without end.
He does away with the sins of those who
think on Him and adore Him.

7. வந்தித்திருக்கும் அடியார்தங்கள் வரு மேல்வினையோடு
பந்தித்திருந்த பாவம் தீர்க்கும் பரமன் உறை கோயில்—
முந்தி எழுந்த முழவின் ஓசை, முதுகல்வரைகள்மேல்
அந்திப் பிறை வந்து அணையும் சாரல் அண்ணாமலையாரே.

7. In Annāmalai the loud proclamation
of the oncoming festivals by beat of drum
never ceases.
Here the crepuscular crescent makes its advent
in the cleft of the hoary and rocky mountain.
The Lord-God who is entempled here does away with
the *Āgāmiya* and the *Prārabda* of His
devotees who adore Him and think on nought else.

8. மறம்தான் கருதி, வலியை நினைந்து, மாறுஆய் எடுத்தான் தோள்
நிறம்தான் முரிய, நெரிய ஊன்றி, நிறைய அருள்செய்தார்—
"திறம்தான் காட்டி அருளாய்!" என்று தேவர்அவர் வேண்ட,
அறம்தான் காட்டி, அருளிச்செய்தார் அண்ணாமலையாரே.

8. When Rāvana deeming his puissance to be great
and regarding his act to be heroic, durst uproot
His mount that blocked his passage,
He pressed him with His toe and crushed
his shoulders and chest.
Then when he rued his misdeed, He graced
him abundantly.
When the Devas implored Him to manifest
His martial skill and thus bless them,
He destroyed the hostile Asuras, restored dharma
and blessed the Devas.
He indeed is the Lord of Annāmalai.

9. தேடிக் காணார், திருமால் பிரமன் தேவர்பொருமானை;
மூடி ஓங்கி முதுவேய் உகுத்த முத்தம்பல கொண்டு,

கூடிக் குறவர்மடவார் குவித்து, "கொள்ள வம்மின்" என்று,
ஆடிப் பாடி அளக்கும் சாரல் அண்ணாமலையாரே.

9. He is the God of Annāmalai where the ancient
and spreading bamboos cover the mountain's crest;
here the women of the cynegetic clan gather
the pearls yielded by the bamboos, heap them,
summon prospective buyers, sing and dance,
measure the pearls and sell them.
He is the God of the celestials.
Vishnu and Brahma went in quest of Him in vain.

10. தட்டை இடுக்கித் தலையைப் பறித்துச் சமணே நின்று உண்ணும்
பிட்டர் சொல்லுக் கொள்ள வேண்டா; பேணித் தொழுமின்கள்! —
வட்டமுலையாள்உமையாள் பங்கர் மன்னி உறை கோயில்,
அட்டம் ஆளித்திரள் வந்து அணையும் அண்ணாமலையாரே.

10. Mats are held by their arm-pits; they pluck out
their hair; they go about nude; they eat standing.
Listen not to the words of these mad Samanas.
In love adore Him who is concorporate with
the rotund-breasted Uma.
He abides for ever at His shrine in Annāmalai
to the slopes of which, lions in their strength, repair.

11. அல் ஆடுஅரவம் இயங்கும் சாரல் அண்ணாமலையாரை,
நல்லார் பரவப்படுவான் காழி ஞானசம்பந்தன்
சொல்லால் மலிந்த பாடல்ஆன பத்தும்இவை கற்று
வல்லார்எல்லாம் வானோர் வணங்க மன்னி வாழ்வாரே.

11. On the God of Annāmalai in the slopes of which
hooded snakes roam about during night,
Gnānasambandhan of Kāzhi – praised by
the righteous ones –, has sung these verses
compact of exquisite words.
They that cultivate these ten hymns, will thrive
for ever, in the heavenly world,
hailed by the celestials.

Notes

1. Even today Annāmalai is rich in pastures.
2. In olden days the crops of millet-fields were tended with care by lasses.

3. The mountain of Annāmalai was once a jungle where wild animals flourished.
4. The love of the male elephant for its mate is proverbial.
5. Pearl-yielding bamboos flourished in the past.
6. The fluten power of the neatherd is beautifully described in this verse.
7. The consequences of the current deeds constitute Āgāmiya.

   Prārabda is 'oozh' (destiny) and is well-nigh insurmountable. At the advent of iru-vinai-oppu, sanchitam gets wiped out. Āgāmiya is forfended by the chanting of the mystic pentad, as ordained.

   Prārabda has to be experienced.
8. Doing away with hostile forces restores dharma. This is done by Siva alone.
9. Annāmalai which is far away from the sea, was once a place abounding in pearls.
10. Samanas, like the Buddhists, are unteachable.
11. The divine hymns of our Saint assuredly confers divinity on them that recite them.

70. Tiruēngkoimalai

It is from Tiruppaigngnēli our Saint arrived at Tiruēngkoimalai and sang the following decad.

70. திருஈங்கோய்மலை

பண்: தக்கேசி

1. வானத்து உயர் தண்மதி தோய் சடைமேல் மத்தமலர் சூடி,
தேன் ஒத்தன மென்மொழி மான்விழியாள் தேவி பாகமா,
கானத்து இரவில் எரி கொண்டு ஆடும் கடவுள் – உலகு ஏத்த,
ஏனத்திரள் வந்து இழியும் சாரல் ஈங்கோய்மலையாரே.

1. He is the God of Ēngkoimalai from the slopes
of which herds of hogs descend down.
He wears on His matted crest decked with
datura flowers, where rests the lofty and moist
crescent of the sky.
He is concorporate with His Consort of mellifluous
words whose eyes are like a deer's.
He is the God that dances at the dead of night
in the crematory, hailed by the world.

2. சூலப்படை ஒன்று ஏந்தி, இரவில் சுடுகாடு இடம்ஆக,
கோலச் சடைகள் தாழ, குழல், யாழ், மொந்தை கொட்டவே,
பால் ஒத்தனைய மொழியாள் காண, ஆடும் பரமனார்–
ஏலத்தொடு நல் இலவம் கமழும் ஈங்கோய்மலையாரே.

2. He is the supreme God who presides over Ēngkoimalai
which is pervaded by the fragrance of cardamum
and clove.
He wields a trident; His beautiful matted hair
a-dangle, He dances during night,
to the accompaniment of flute, yāzh
and *montai*, witnessed by His Consort
whose words are sweet like milk.

3. கண் கொள் நுதலார், கறை கொள் மிடற்றார், கரியின்உரி – தோலார்,
விண் கொள் மதி சேர் சடையார், விடை ஆர் கொடியார், வெண்நீறு
பெண் கொள் திருமார்புஅதனில்பூசும் பெம்மான், எமை ஆள்வார்–
எண்கும் அரியும் திரியும் சாரல் ஈங்கோய்மலையாரே.

3. He is the God of Ēngkoimalai in the slopes
of which bears and lions roam about.

He has an eye in His forehead; His neck has
a patch of murk; He is mantled in the
skin of an elephant.
In His matted hair rests the skyey crescent;
His flag sports the signum of His Bull.
He is concorporate with His Consort;
His sacred chest is bedaubed with the white ash;
He is the Lord-God who rules us.

4. மறையின்(ன்) இசையார், நெறிமென்கூந்தல் மலையான்மகளோடும்,
குறைவெண்பிறையும் புனலும் நிலவும் குளிர்புன்சடை தாழ,
பறையும் குழலும் கழலும் ஆர்ப்ப, படுகாட்டு எரிஆடும்
இறைவர் — சிறைவண்டு அறை பூஞ்சாரல் ஈங்கோய்மலையாரே.

4. He is the God of Ēngkoimalai in the slopes
of which winged bees bombinate.
He sings the Vedas tunefully.
He is concorporate with the Daughter of Himavant,
His Consort of curly locks of soft hair.
He wears the white crescent-moon of decreasing digits
on His crest of cool and soft and dangling matted hair,
where Ganga flows.
Holding fire in His palm, He dances in the crematory
where corpses burn, to the accompaniment
of drum and flute whilst His anklets resound.

5. நொந்த சுடலைப் பொடி — நீறு அணிவார், நுதல் சேர் கண்ணினார்,
கந்தமலர்கள்பலவும் நிலவு கமழ் புன்சடை தாழ,
பந்து அண் விரலாள் பாகம்ஆக, படுகாட்டு எரிஆடும்
எம்தம்(ம்) அடிகள் — கடி கொள் சாரல் ஈங்கோய்மலையாரே.

5. Our great One is entempled in Ēngkoimalai
the slopes of which are pervaded by fragrance.
He wears the ash of the crematory where corpses are burnt.
He has an eye in His forehead.
With His ruddy matted hair a-dangle and decked
with many odoriferous flowers,
and concorporate with His Consort whose
fingers sport a ball,
He dances in the blazing fire of the crematory.

6. நீறு ஆர் அகலம் உடையார், நிரை ஆர் கொன்றை அரவோடும்
ஆறு ஆர் சடையார், அயில்வெங்கணையால் அவுணர் புரம்மூன்றும்
சீறா எரிசெய் தேவர்பெருமான், செங்கண் அடல் வெள்ளை—
ஏறு ஆர் கொடியார் — உமையாளோடும் ஈங்கோய்மலையாரே.

6. Concorporate with Uma, He is entempled in Ēngkoimalai;
His chest is bedaubed with the ash; on His crest
He wears the wreath of *kondrai* flowers which
burgeon in rows, a serpent and Ganga.
He is the Lord-God of the Devas who, in wrath,
burnt the three hostile citadels of the Asuras
with a sharp and fierce dart.
His flag sports the signum of the Bull –
puissant and ruddy-eyed.

7. வினைஆயின தீர்த்து அருளே புரியும் விகிர்தன், விரிகொன்றை
நனை ஆர் முடிமேல் மதியம் சூடும் நம்பான், நலம் மல்கு
தனை ஆர் கமலமலர்மேல் உறைவான் தலையோடு அனல் ஏந்தும்
எனை ஆள்உடையான் – உமையாளோடும் ஈங்கோய்மலையாரே.

7. He, my Ruler, concorporate with Uma abides at Ēngkoimalai.
He is the Vikirtan who does away with kārmic
consequences and confers grace.
He is the supremely desirable One, who on His moist crest
wears the burgeoning *kondrai* flowers and the crescent.
He carries in His hands the skull of Brahma – the one
throned on the Lotus, beautiful and lofty,
as well as fire.

8. பரக்கும் பெருமை இலங்கை என்னும் பதியில் பொலிவு ஆய
அரக்கர்க்கு இறைவன் முடியும் தோளும் அணி ஆர் விரல்தன்னால்
நெருக்கி அடர்த்து, "நிமலா, போற்றி!" என்று நின்று ஏத்த,
இரக்கம் புரிந்தார் – உமையாளோடும் ஈங்கோய்மலையாரே.

8. Concorporate with Uma, He abides at Ēngkoimalai.
He crushed with His beautiful toe the heads
and the shoulders of Rāvana – the lord
of the Rākshasas–, that reigned in Lanka
of pervasive glory;
he then rued his misdeed and praised
and hailed Him thus: "O One ever free
from *malas*, praise be!"
At this, in mercy, He relented and graced him.

9. வரி ஆர் புலியின்உரி – தோல் உடையான், மலையான்மகளோடும்
பிரியாது உடன்ஆய் ஆடல் பேணும் பெம்மான், திருமேனி
அரியோடு அயனும் அறியா வண்ணம் அளவு இல் பெருமையோடு
எரிஆய் நிமிர்ந்த எங்கள் பெருமான் – ஈங்கோய்மலையாரே.

9. Our God is entempled in Ēngkoimalai.
He is clad in the striped skin of a tiger.
He never parts from the Daughter of Himavant;
concorporate with Her, He enacts His dance.
He, the God, rose aloft, straight as a column
of fire of boundless glory;
neither Vishnu nor Brahma could behold
His divine frame.

10. பிண்டி ஏன்று பெயரா நிற்கும் பிணங்கு சமணரும்,
மண்டை கலனாக் கொண்டு திரியும் மதி இல் தேரரும்,
உண்டி வயிறார் உரைகள் கொள்ளாது, உமையோடு உடன்ஆகி,
இண்டைச் சடையான், இமையோர்பெருமான் — ஈங்கோய்மலையாரே.

10. Concorporate with Uma and adorned with *intai*
on His matted hair, He – the God of the Devas –,
is entempled in Ēngkoimalai.
The Samanas hail the Asoka tree and roam about
voicing conflicting views; the addle-brained
Buddhists tote begging-bowls called *mantai*;
these gormandise and jibber and jabber.
Our Lord ignores their words.

11. விழவு ஆர் ஒலியும் முழவும் ஓவா வேணுபுரம்தன்னுள்,
அழல் ஆர் வண்ணத்து அடிகள் அருள் சேர் அணி கொள் சம்பந்தன்,
எழில் ஆர் சுனையும் பொழிலும் புடை சூழ் ஈங்கோய்மலை ஈசன்
கழல் சேர் பாடல்பத்தும் வல்லார் கவலை களைவாரே.

11. Well-adorned Gnānasambandhan, ever-blessed
by the noble Lord whose complexion is fire-like,
of Venupuram where drums resound and festivals abound,
has sung on the ankleted God of Ēngkoimalai,
rich in lovely springs and gardens.
They that cultivate these ten hymns,
stand, for sure, freed of their sorrows.

Notes

It is unfortunate that the Emerald Lingam in the shrine of Ēngkoimalai and worth ten hundred crores of rupees, is missing. Let us pray for the recovery and reinstallation of this non-pareil Lingam.

1. In the past Ēnkoimalai was the habitat of wild animals. Nakkirar's Tiru Ēngkoimalai Ezhupathu forms part of the Eleventh Tirumurai.

2. This shrine, once not easy of access, was a place of festivity.
3. Ēngkoimalai is as great as Mount Kailās.
4. This verse celebrates a yogic vision.
5. This shrine is pervaded by spiritual fragrance.
6. Kondrai flowers, dear to Siva, abound in Ēngkoimalai.
7. The Lord-God is a Vikirtan, the One different from all other gods.
8. Siva is a merciful Punisher.
9. Siva enacts in this holy polis, His Kotukotti-dance. A description of this dance is recorded in the Natukal-Kāthai of the Cilappatikāram.
10. Siva ignores the denigrating words of the Samanas and the Buddhists who are ignoramuses.
11. Sorrows cease to be if the hymns of our Saint are recited in sincerity.

71. Tirunaraiyūr Siddhēcchuram

Having adored Siva at Kudavāyil, our Saint arrived at Tirunaraiyūr Siddhēcchuram, singing. The name of the town is Naraiyūr and the shrine is called Siddhēcchuram.

71. திருநறையூர்ச் சித்தீச்சுரம்

பண்: தக்கேசி

1. பிறை கொள் சடையர்; புலியின்உரியர்; பேழ்வாய் நாகத்தர்;
கறை கொள் கண்டர்; கபாலம் ஏந்தும் கையர்; கங்காளர்—
மறை கொள் கீதம் பாடச் சேடர் மனையில் மகிழ்வு எய்தி,
சிறை கொள் வண்டு தேன் ஈர் நறையூர்ச் சித்தீச்சுரத்தாரே.

1. When the glorious Brahmins sing the Vedic hymns,
the winged bees feel delighted, hum in joy
and sip nectar in Naraiyūr Siddhēcchuram.
It is presided over by the Lord-God who wears
a crescent on His crest.
He is clad in a tiger-skin; He is adorned with
a snake whose mouth is agape.
His neck displays a dark patch.
His hand holds a skull; He is *Gangkālar*.

2. பொங்கு ஆர் சடையர்; புனலர்; அனலர் — பூதம் பாடவே,
தம் காதலியும் தாமும் உடன்ஆய்த் தனி ஓர் விடை ஏறி,
கொங்கு ஆர் கொன்றை வன்னி மத்தம் சூடி, குளிர்பொய்கைச்
செங்கால் அனமும் பெடையும் சேரும் சித்தீச்சுரத்தாரே.

2. Luxuriant is His matted hair; He sports the Ganga
(on His crest); His palm holds the fire;
concorporate with His beloved Consort,
He rides the Bull to the singing of His *Bhūta*-Hosts.
Bedecked with the flowers of melliferous *kondrai*,
vanni and datura He is enshrined in Naraiyūr
Siddhēcchuram, where ruddy-footed cobs and pens
flourish imparadised in its pools of coolth.

3. முடி கொள் சடையர்; முளைவெண்மதியர்; மூவா மேனிமேல்
பொடி கொள் நூலர்; புலியின் அதளர் — புரிபுன்சடை தாழ,
கடி கொள் சோலை வயல் சூழ் மடுவில் கயல் ஆர் இனம் பாயக்
கொடி கொள் மாடக்குழாம் ஆர் நறையூர்ச் சித்தீச்சுரத்தாரே.

3. Ruddy matted hair forms His crown where He
wears the crescent; His unaging body, bedaubed

with ash, wears the sacred thread.
He is clad in a tiger's skin; the strands of His
matted hair are a-dangle.
He is enshrined in Naraiyūr Siddhēcchuram
dight with mansions where waft streamers from
their poles near the thresholds.
In the pools of this polis girt with fragrant gardens
and fields, *kayal* fish leap and sport.

4. பின் தாழ் சடைமேல் நகுவெண்தலையர்; பிரமன்தலை ஏந்தி,
மின் தாழ் உருவில் சங்கு ஆர் குழைதான் மிளிரும் ஒரு காதர்—
பொன் தாழ் கொன்றை, செருந்தி, புன்னை, பொருந்து செண்பகம்,
சென்று ஆர் செல்வத் திரு ஆர் நறையூர்ச் சித்தீச்சுரத்தாரே.

4. On His matted hair that dangles on His back
is a garland of white and smiling skulls.
He holds in His hand a skull of Brahma's.
His form excels the fulgurant flash; in one ear
He wears the ring wrought of shell.
He is the God of Naraiyūr Siddhēcchuram
of divine opulence where spread and thrive thick,
the auric *kondrai*, *serunti*, *punnai*
and lovely *shanbaga*.

5. நீர் ஆர் முடியர்; கறை கொள் கண்டர்; மறைகள் நிறை நாவர்—
பார் ஆர் புகழால் பத்தர் சித்தர் பாடி ஆடவே,
தேர் ஆர் வீதி முழவு ஆர் விழவின் ஒலியும் திசை செல்ல,
சீர் ஆர் கோலம் பொலியும் நறையூர்ச் சித்தீச்சுரத்தாரே.

5. He is the river-crested; His neck holds the poison;
His tongue chants the Vedas; He is entempled
in Naraiyūr Siddhēcchuram which is
splendorous and glorious and beauteous.
Here *bhaktas* and *siddhas* of far-flung fame
do sing and dance.
The festive sounds in the streets – where chariots ply –,
in harmony with the beat of drums,
pervade all the directions.
It is the town over which the Lord-God presides.

6. நீண்ட சடையர்; நிரை கொள் கொன்றை விரை கொள் மலர்மாலை
தூண்டு சுடர் பொன்ஒளி கொள் மேனிப் பவளத்துஎழிலார் — வந்து
ஈண்டு மாடம், எழில் ஆர் சோலை, இலங்கு கோபுரம்,
தீண்டு மதியம் திகழும் நறையூர்ச் சித்தீச்சுரத்தாரே.

6. He presides over Naraiyūr Siddhēcchuram.
Long is His matted hair; garlands of rows and rows
of fragrant *kondrai* flowers blaze from His body
of auric and accrescent splendour.
He is the pulchritudinous One of coralline hue.
His town is rich in mansions formed in serried order;
beautiful are its gardens; its towers graze the sky.

7. குழல் ஆர் சடையர்; கொக்கின்இறகர்; கோல நிற மத்தம்
தழல் ஆர் மேனித் தவளநீற்றர்; சரி கோவணக்கீளர்—
எழில் ஆர் நாகம் புலியின்உடைமேல் இசைத்து, விடை ஏறி,
கழல் ஆர் சிலம்பு புலம்ப, வருவார் சித்தீச்சுரத்தாரே.

7. Lovely locks and matted hair form His crest.
He wears the feather of the Heron; His body blazes
like fire; He is bedaubed with the Holy Ash.
He wears a sliding *kovanam* attached to *kēll*.
Cinctured with a charming snake on His waist
which is clad in a tiger's skin, He rides His Bull,
whilst His *kazhal* and *cilampu* tinkle.
He presides over Naraiyūr Siddhēcchuram.

8. கரை ஆர் கடல் சூழ் இலங்கை மன்னன் கயிலைமலை தன்னை
வரை ஆர் தோளால் எடுக்க, முடிகள் நெரிந்து மனம் ஒன்றி
உரை ஆர் கீதம் பாட, நல்ல உலப்பு இல் அருள் செய்தார்—
திரை ஆர் புனல் சூழ் செல்வ நறையூர்ச் சித்தீச்சுரத்தாரே.

8. When the King of Lanka girt with beach and sea
lifted up Mount Kailās with his hill-like arms,
He crushed his heads; when he rued and hailed
Him with hymns of salvific words, in single-minded
devotion, He blessed him with fadeless boons.
He is indeed the Lord who presides over opulent Naraiyūr
Siddhēcchuram dight with wave-tossing pools.

9. நெடியான் பிரமன் நேடிக் காணார் — நினைப்பார் மனத்தாராய்,
அடியார்அவரும் அருமா மறையும் அண்டத்து அமரரும்
முடியால் வணங்கிக் குணங்கள் ஏத்தி, "முதல்வா, அருள்!" என்ன,
செடி ஆர் செந்நெல் — திகழும் நறையூர்ச் சித்திச்சுரத்தாரே.

9. The tall Vishnu and Brahma who went in quest of Him
could not behold Him at all.
He is poised in the *manam*-s of those that contemplate Him.

Bowing their heads, great devotees, immortal celestials
and the rare Vedas adore Him and pray thus:
"O Primal Lord, be pleased to bless us!"
He presides over Naraiyūr Siddhēcchuram
rich in fields where thrive crops of ruddy paddy.

10. நின்று உண் சமணர், இருந்து உண் தேரர் நீண்ட போர்வையார்,
ஒன்றும் உணரா ஊமர் வாயில் உரை கேட்டு உழல்வீர்காள்!
கன்று உண் பயப்பால் உண்ண முலையில், கபாலம் அயல் வழிய,
சென்று உண்டு ஆர்ந்து சேரும் நறையூர்ச் சித்தீச்சுரத்தாரே.

10. Samanas eat standing and Teras
mantled in long robes, eat sitting:
these are owls who know nothing.
O ye that wallow bewildered listening
to their words!
Fare forth, reach and adore the Lord
of Naraiyūr Siddhēcchuram where,
when milk overflows the milking vessel, milking ceases;
once again the calf begins to suck abundant milk
from the teats of its mother's udder,
feels well-fed and repairs to its shed.

11. குயில் ஆர் கோல மாதவிகள், குளிர்பூஞ்சுரபுன்னை,
செயில் ஆர் பொய்கை, சேரும் நறையூர்ச் சித்தீச்சுரத்தாரை,
மயில் ஆர் சோலை சூழ்ந்த காழி மல்கு சம்பந்தன்,
பயில்வார்க்கு இனிய, பாடல் வல்லார் பாவம் நாசமே.

11. Gnānasambandhan of Kāzhi – rich in gardens where
peacocks flourish –,
has sung on the God of Naraiyūr Siddhēcchuram;
here are natural pools that irrigate fields
and gardens of beautiful *mātavi* trees
and cool *surapunnai* trees – the habitat of *kuyils*.
The sins of those that chant these hymns – sweet
to cultivate –, perish, for sure.

Notes

1. Gangkālar: Siva who wears on His person the skeletons of Vishnu and Brahma after the Great Dissolution.
2. In the past, cobs and pens and cygnets throve well in Tamil Nādu.
3. In fertile fields *kayal* fish once flourished. St. Āndāll, in her Tiruppāvai, had made a pointed reference to this fact.

4. Siva in His androgynic form is a wearer of two types of ear-rings known as *todu* and *kuzhai*.
5. Singing and dancing are enacted by devotees when they inly feel the palpable presence of Siva.
6. Naraiyūr, like its Lord-God, is known for its splendour par excellence.
7. The left half of Siva sports lovely locks and His right half matted hair.
8. It was with the hymns of the Sāma Veda Ravana hailed Siva.
9. According to St. Appar, Siva indwells the inner sensoria of those that think on Him constantly.
10. Samanas and Teras, like owls, shun light.
11. The hymns of our Saint are the unfailing antidote for all sins.

72. Tirukkutantai-k-Kāronam

Our Saint proceeded from Sivapuram to Kutantai at the outskirts of which he was received by the Vedic Brahmins. He adored the Lord at Kutantai and proceeded to Kutantai-k-Kēzhkkottam whence he arrived at Kāronam and sang the following decad. It is here the Mahāmaham festival is celebrated, once in twelve years.

72. திருக்குடந்தைக்காரோணம்

பண்: தக்கேசி

1. வார் ஆர் கொங்கை மாது ஓர்பாகம் ஆக, வார்சடை,
நீர் ஆர் கங்கை திங்கள் சூடி, நெற்றிஒற்றைக்கண்,
கூர் ஆர் மழு ஒன்று ஏந்தி, அம் தண் குழகன் – குடமூக்கில்,
கார் ஆர் கண்டத்து எண்தோள் எந்தை, காரோணத்தாரே.

1. He is concorporate with His Woman whose breasts
are covered by a breast-band.
On His long matted hair He wears the river Ganga
and the crescent; He sports a unique eye
in His forehead.
He is the handsome and merciful One who wields
a sharp *mazhu*.
He is our Father who is eight-armed; His neck
is dark; it is at Kutantai-k-Kāronam
He is entempled.

2. முடி ஆர் மன்னர், மடமான்விழியார், மூஉலகும்(ம்) ஏத்தும்
படியார்; பவளவாயார்பலரும் பரவிப் பணிந்து ஏத்த,
கொடி ஆர் விடையார் – மாட வீதிக் குடந்தை, குழகு ஆரும்
கடி ஆர் சோலைக் கலவமயில் ஆர் காரோணத்தாரே.

2. He is the God who is ever young.
Crowned kings, damozels whose eyes are like unto
a young deer's, the denizens of the three worlds and
the *apsarases* whose lips are ruddy like coral
adore and hail Him.
At Kāronam in the fragrant gardens of which fan-tailed
peacocks flourish and which is in Kutantai
dight with storeyed mansions,
the Lord-God is entempled.
His flag sports the signum of His Bull.

3. மலையார்மங்கை பங்கர், அங்கை அனலர் – மடல் ஆரும்
குலை ஆர் தெங்கு, குளிர் கொள் வாழை, அழகு ஆர் குடமூக்கில்–

முலையார் அணி பொன், முளை வெண் நகையார், மூவா மதியினார்,
கலை ஆர் மொழியார், காதல் செய்யும் காரோணத்தாரே.

3. He shares His body with the Daughter of the Mountain;
He holds the fire in His beautiful palm.
At Kāronam in the beauteous Kutantai – rich in
palms of leaf-stalks and coconut bunches
and also cool banana trees,
He is adored with penchant by damsels whose speech
is sweet, whose golden breasts are bejewelled,
whose teeth are white like the bamboo sprout
and whose foreheads are like the young crescent,
He, the Lord-God, is entempled.

4. போது ஆர் புனல் சேர் கந்தம் உந்திப் பொலிய(வ்) அழகு ஆரும்
தாது ஆர் பொழில் சூழ்ந்து எழில் ஆர் புறவில், அம் தண் குடமூக்கில்—
மாது ஆர் மங்கை பாகம்ஆக மனைகள் பலி தேர்வார்,
காது ஆர் குழையர், காளகண்டர் – காரோணத்தாரே.

4. At Kāronam in cool Kutamūkku abutting woodland
and girt with gardens pervaded by fragrant pollen
and also pools where beautiful lotuses, flowers
of *kazhunēr* and *kuvalai* burgeon,
Our Lord-God abides concorporate with His loving Consort.
His ear is decked with *kuzhai*; His neck stands
blued with poison.
He seeks alms from every house.

5. பூ ஆர் பொய்கை அலர் தாமரை, செங்கழுநீர், புறவுஎல்லாம்
தேவு ஆர் சிந்தை அந்தணாளர் சீரால் அடி போற்ற,
கூ ஆர் குயில்கள், ஆலும் மயில்கள், இன்சொல் கிளிப்பிள்ளை,
கா ஆர் பொழில் சூழ்ந்து அழகு ஆர் குடந்தைக்காரோணத்தாரே.

5. His feet are gloriously hailed; they are adored
with the flowers of lotus and *sengkazhunēr*
which burgeon in naturally-formed pools,
by the Brahmins of holy and sacred mind.
He presides over Kutantai-k-Kāronam girt with
sylvan gardens where kuyils coo, peacocks dance
and parakeets babble sweetly.

6. மூப்பு ஊர் நலிய நெதி ஆர் விதிஆய், முன்னே அனல்வாளி
கோப்பார், பார்த்தன் நிலை கண்டு அருளும் குழகர், குடமூக்கில்—
தீர்ப்பார், உடலில் அடுநோய் அவலம் வினைகள் நலியாமை;
காப்பார், காலன் அடையா வண்ணம்;— காரோணத்தாரே.

6. He works out our *Niyati* and guards us when
old age creeps in and grieves us.
Of yore, He fixed Agni to the tip of His dart
and burnt the hostile citadels.
The ever-young One took note of Arjuna's plight
and mercifully blessed him.
The Lord of Kutantai annuls the physical ailments,
the evil *karma* and the mental miseries of His devotees.
He forfends the advent of Yama.
It is He who is entempled in Kāronam.

7. ஊன் ஆர் தலை கை ஏந்தி உலகம் பலி தேர்ந்து உழல் வாழ்க்கை,
மான் ஆர் தோலார்; புலியின் உடையார்; கரியின்உரி போர்வை—
தேன் ஆர் மொழியார் திளைத்து அங்கு ஆடித் திகழும் குடமூக்கில்,
கான் ஆர் நட்டம் உடையார், செல்வக் காரோணத்தாரே.

7. He pursues the roaming life of a mendicant
holding in His palm a skull – His begging-bowl –,
to which flesh is still sticking; a snippet of
deer-skin is fastened to His sacred thread.
He is clad in the skin of a tiger; He is mantled
in the hide of a tusker.
Companied with Her of mellifluous words, He dances
in the crematory.
It is He who presides over Kāronam at Kutantai.

8. வரை ஆர் திரள்தோள் மதவாள் அரக்கன் எடுப்ப மலை, சேரும்
விரை ஆர் பாதநுதியால் ஊன்ற, நெரிந்து சிரம்பத்தும்,
உரை ஆர் கீதம் பாடக் கேட்டு, அங்கு ஒளிவாள் கொடுத்தாரும்—
கரை ஆர் பொன்னி சூழ் தண் குடந்தைக்காரோணத்தாரே.

8. When with his well-shaped and puissant and hill-like
arms, the Rākshasa – a valiant adept in fencing –,
durst lift up His mount, He, with the tip
of His olent toe pressed and crushed his ten heads;
then when he tunefully recited the Sāma Veda,
He gifted to him a dazzling sword.
It is He who presides over the cool Kāronam.
at Kutantai on the banks of the Ponni.

9. கரிய மாலும் செய்யபூமேல் அயனும் கழறிப் போய்,
அரிய அண்டம் தேடிப் புக்கும் அளக்க ஒண்கிலார்,
தெரிய அரிய தேவர் – செல்வம் திகழும் குடமூக்கில்,
கரிய கண்டர், காலகாலர், காரோணத்தாரே.

9. When the dark-hued Vishnu and Brahma seated
on the red Lotus wrangled with each other and then
went in search of Him through all the worlds,
they could not behold His feet or head.
He is Mahādeva who cannot be known; He is the Smiter of Yama.
He is the One whose neck is dark.
It is He who is splendorously enshrined in
Kāronam at Kutantai.

10. நாணார் அமணர்; நல்லது அறியார்; நாளும் குரத்திகள்,
பேணார் தூய்மை; மாசு கழியார்; பேசேல், அவரோடும்!
சேண் ஆர் மதி தோய் மாடம் மல்கு செல்வ நெடுவீதிக்
கோணாகரம் ஒன்று உடையார் — குடந்தைக்காரோணத்தாரே.

10. Shameless are the Samanas; they know not what is good;
even their woman preceptors foster not purity;
they do not bathe to cleanse themselves of dirt;
do not speak to them at all.
At Kutantai are opulent streets dight with mansions
the tops of which graze the skyey moon.
In its Kāronam is entempled the Lord-God.

11. கரு ஆர் பொழில் சூழ்ந்து அழகு ஆர் செல்வக் காரோணத்தாரை,
திரு ஆர் செல்வம் மல்கு சண்பைத் திகழும் சம்பந்தன்
உரு ஆர் செஞ்சொல்மாலை இவைபத்து உரைப்பார், உலகத்துக்
கரு ஆர் இடும்பைப் பிறப்புஅது அறுத்து, கவலை கழிவாரே.

11. Splendorous Gnānasambandhan of Shanbai which is
pervaded by spiritual opulence,
has sung on the God of beautiful and uberous Kāronam
which is girt with densely imbrowned gardens,
a garland of salvific and merit-conferring verses
in chaste Tamil.
They that chant these ten Tamil hymns
will cease to get born through uterus to lead a troublous life.
They will be freed, for ever, from worries.

Notes

4. The alms sought by Siva is sincere and unalloyed devotion.
5. The presence of joyous birds is an indicant of peace and prosperity. Desolation prevails, according to Keats, where no birds sing.

6. Niyati is the second of Asuddha Maya tattvas. It is through Niyati man experiences the allotted kārmic consequences. When one undergoes hardship as a result of karma one should feel happy that debts are being discharged. At the hour of death, one should be greeted by an emissary of Siva. St. Appar admonishes Yama not to approach a Siva-bhakta.

7. To the sacred thread of a Brahmachāri, a snippet of deer-skin is fastened. Siva, be it remembered, is a semipternal Brahmachāri.

8. The Ponni: The Cauvery.

9. Mahādeva means the God of gods.

10. The monks and the nuns of the Samana religion are the great unwashed. They know not that cleanliness is next only to Godliness.

11. The unfailing remedy for our malady is the hymnody of St.Sambandhar.

73. Tirukkānūr

Having hailed Siva at Tirumazhapādi our Saint arrived at Tirukkānūr where he sang the following decad.

The shrine here was completely covered with sand when the Kollidam was in spate. It was about a hundred years ago the sand was removed and the shrine was recovered.

73. திருக்கானூர்

பண்: தக்கேசி

1. வான் ஆர் சோதி மன்னு சென்னி, வன்னி புனக்கொன்றைத்
தேன் ஆர் போது, தான் ஆர் கங்கை, திங்களொடு சூடி,
மான் ஏர் நோக்கி கண்டு அங்கு உவப்ப, மாலை ஆடுவார்—
கானூர் மேய, கண் ஆர் நெற்றி, ஆன் ஊர் செல்வரே.

1. On His crest dazzling like the Day-Star, He wears *vanni*
and *kondrai* – cool and melliferous –, the Ganga
and the crescent.
He dances during the vespertine hour, delightfully witnessed
by Her whose eyes are like the gazelle's.
He is the opulent One who rides a Bull. He has an eye
in His forehead; He presides over Kānūr.

2. நீந்தல் ஆகா வெள்ளம் மூழ்கு நீள்சடைதன்மேல், ஓர்
ஏய்ந்த கோணல்பிறையோடு அரவு கொன்றை எழில் ஆர,
போந்த மென்சொல் இன்பம் பயந்த மைந்தர்அவர்போல் ஆம்—
காந்தள் விம்மு கானூர் மேய சாந்தநீற்றாரே.

2. He is the God of Kānūr pervaded by the fragrance
of *kāntall* plants that thrive there;
He is bedaubed with sandalpaste as well as ash.
In His long matted crest lies sunk the Ganga
that descended down amain with uncontrollably
swelling flood defying swimming.
Decked beautifully with the curved crescent,
snakes and *kondrai* flowers, He, the Almighty,
goes about diffusing joy by words, soft and sweet.

3. சிறை ஆர் வண்டும் தேனும் விம்மு செய்ய மலர்க்கொன்றை,
மறை ஆர் பாடல் ஆடலோடு, மால்விடைமேல் வருவார்;
இறையார்; வந்து, என் இல் புகுந்து, என் எழில்நலமும் கொண்டார்—
கறை ஆர் சோலைக் கானூர் மேய பிறை ஆர் சடையாரே.

3. Bedecked with the beautiful flowers of *kondrai* buzzed by
bees and singing the Vedic hymns,
He comes riding a huge Bull.
He, the Lord-God, barged into my house and made
a meal of my beauty and muliebrity.
Crescent-crested, He presides over Kānūr
which is girt with imbrowned gardens.

4. விண் ஆர் திங்கள், கண்ணி, வெள்ளைமாலைஅது சூடி,
தண் ஆர் அக்கோடு ஆமை பூண்டு, தழை புன்சடை தாழ,
எண்ணா வந்து, என் இல் புகுந்து, அங்கு எவ்வம்நோய் செய்தான்—
கண் ஆர் சோலைக் கானூர் மேய விண்ணோர்பெருமானே.

4. The Lord-God of the supernals presides over Kānūr
which is dight with spacious gardens.
Adorned with the skyey crescent as His chaplet,
white wreaths, a garland of bones
and the carapace, His luxuriant, hirsutorufous
and matted strands of hair a-dangle,
He barged into my house, while I stood,
all unaware of His intent,
made me His booty and parted from me.
Lo, I am pining from the pangs of His separation.

5. தார் கொள் கொன்றைக்கண்ணியோடும் தண்மதியம் சூடி,
சீர் கொள் பாடல்ஆடலோடு சேடராய் வந்து,
ஊர்கள்தோறும் ஐயம்(ம்) ஏற்று, என் உள் வெந்நோய் செய்தார்—
கார் கொள் சோலைக் கானூர் மேய கறைக்கண்டத்தாரே.

5. The God whose neck is murky presides over Kānūr
girt with imbrowned gardens.
Wearing a chaplet and a garland woven of *kondrai*
blossoms and bedecked with a cool crescent
on His crest, the glorious One came
singing splendorous songs and dancing.
He received alms in every place and moved away.
Lo, He has wrought in me a cruel malady.

6. முளிவெள் எலும்பும் நீறும் நூலும் மூழ்கும் மார்பராய்,
எளிவந்தார் போல், “ஐயம்” என்று, என் இல்லே புகுந்து, உள்ளத்
தெளிவும் நாணும் கொண்ட கள்வர் — தேறல் ஆர் பூவில்
களிவண்டு யாழ்செய் கானூர் மேய ஒளிவெண்பிறையாரே.

6. The God that wears the white and bright crescent
presides over Kānūr where joyous bees sip melis
from flowers and melodise like yāzh.
His chest is decked with white and dry bones,
sacred ash and the thread of triple strands.
Like a humble person, He came to my house,
saying: "Give alms."
Lo, the Thief has stolen away my resolute
firmness and bashful modesty too.

7. மூவா வண்ணர், முளைவெண்பிறையர், முறுவல்செய்து இங்கே
பூஆர்கொன்றை புனைந்து வந்தார், பொக்கம்பல பேசிப்
போவார் போல மால் செய்து உள்ளம் புக்க புரிநூலர்—
தேவு ஆர் சோலைக் கானூர் மேய தேவதேவரே.

7. The Lord-God of the Devas presides over Kānūr
girt with ethereal gardens.
He is the handsome One who never ages; He is
adorned with the white moon of a single digit.
Wearing garlands woven of *kondrai* flowers,
Casting lascivious oeillades, He came to my house,
articulating a tissue of fibs.
He, the wearer of the thread of triple strands,
pretended that He was about to depart,
charmed me and disappeared into my heart.

8. தமிழின் நீர்மை பேசி, தாளம் வீணை பண்ணி, நல்ல
முழவம் மொந்தை மல்கு பாடல் செய்கை இடம் ஓவார்,
குமிழின் மேனி தந்து, கோலநீர்மைஅது கொண்டார்—
கமழும் சோலைக் கானூர் மேய பவளவண்ணரே.

8. The God whose hue is coralline presides over
Kānūr girt with suaveolent gardens.
Articulating words which manifest the innate
excellence of Tamil and singing to the orchestration
of cymbals, *vina*, *mrutangkam* and *gatam*
He arrived at my house and did not part
from it till He invested me with the hue of *kumizh*.
This done, He walked away with the loot –
my splendorous muliebrity.

9. அந்தம் ஆதி அயனும் மாலும் ஆர்க்கும் அறிவு அரியான்,
சிந்தையுள்ளும் நாவின்மேலும் சென்னியும் மன்னினான்,

வந்து என் உள்ளம் புகுந்து மாலைகாலை ஆடுவான்—
கந்தம் மல்கு கானூர் மேய எந்தைபெம்மானே.

9. The Lord-God who is my Father presides over
Kānūr suffused with perfume.
He, the Omega and the Alpha, cannot be
comprehended by Brahma, Vishnu or anyone.
He abides in my heart, my tongue and my head.
Having barged into my soul, He dances thither
in the eve as well as morn.

10. ஆமை அரவோடு ஏனவெண்கொம்பு அக்குமாலை பூண்டு,
ஆம் ஓர் கள்வர் வெள்ளர் போல உள் வெந்நோய் செய்தார்—
ஓம வேத நான்முகனும்கோள் நாக(அ)ணையானும்
சேமம்ஆய செல்வர், கானூர் மேய சேடரே.

10. The opulent God who is regarded as the Palladium
by Brahma – the reciter of the Vedas which
regulate the sacrifices –,
and Vishnu whose couch is a coiling snake,
presides over Kānūr.
He is indeed the Poacher who is decked with a carapace,
a chaplet, a snake, a white tusk of the Hog
and a garland of bones.
He called on me like an innocuous person
with a pure heart and caused me
to suffer sore from the cruel malady of love.

11. கழுது துஞ்சும் கங்குல் ஆடும் கானூர் மேயானை,
பழுது இல் ஞானசம்பந்தன் சொல்பத்தும் பாடியே,
தொழுது பொழுது தோத்திரங்கள் சொல்லித் துதித்து நின்று,
அழுதும் நக்கும் அன்பு செய்வார் அல்லல் அறுப்பாரே.

11. Flawless Gnānasambandhan has sung on
the Lord-God who dances during night
when even ghouls slumber,
and who presides over Kānūr.
They that sing these ten hymns and hail and adore
and magnify Him during the three divisions
of the day, and weep tearfully in love
and laugh in joy,
will snap their troubles altogether.

Notes

1. The vespertine hour is Pradosha Kālam.

4. The carapace: Vishnu incarnated as an immense tortoise. When he grew haughty, Siva tore away his carapace and wore it on His person.

5. The cruel malady is Viraha tāpam. It torments the woman separated from her lover.

6. Telivu: It means nicchayam (Skt. nischayam). It means firmness of mind from which is born clarity.

7. Siva is described as a trickster and a fibster by her who feels the pangs of His separation.

8. The phrase 'Tamizhin nērmai' is untranslatable. Nērmai sums up all glorious virtues. It is characterised by redeeming mercy. Nērmai is the peculiar grace of Tamil.

9. '*Antam ādi*' is a phrase of extraordinary significance. No wonder, it occurs in the very first sutra of the Sivagnānabhotham. Eve and morn occurring in this verse symbolise *antam* and *ādi*.

10. Truly speaking, separation from Siva is unendurable.

11. One should recite the hymns of our Saint, poised in sincere devotion. Then only will one be blessed with abiding weal and welfare.

74. Tiruppuravam

This is the second decad sung by the godly child. His first decad hailed Ammai-Appar, its opening words being "Todu udaiya Ceviyan ..." Completing this decad he proceeded to the Ark Shrine where he sang the following decad.

74. திருப் புறவம்

பண்: தக்கேசி

1. நறவம் நிறை வண்டு அறை தார்க்கொன்றை நயந்து, நயனத்தால்
சுறவம் செறி வண் கொடியோன் உடலம் பொடியா விழிசெய்தான்,
புறவம் உறை வண்பதியா, மதியார் புரம்மூன்று எரிசெய்த
இறைவன், அறவன், இமையோர் ஏத்த, உமையோடு இருந்தானே.

1. With love, He wears the garland of melliferous *kondrai*
buzzed by bees; with the eye in His forehead
He stared and gutted with fire and reduced
to cinders Manmata whose flag sports the signum
of a *makara* and who entangles entia in passion.
He that burnt the three hostile citadels, is the Lord
of Dharma; it is He who is entempled with Uma
in Puravam, hailed and adored by the celestials.

2. உரவன், புலியின் உரி-தோல் ஆடை உடைமேல் படநாகம்
விரவி விரி பூங்கச்சா அசைத்த விகிர்தன், உகிர்தன்னால்
பொரு வெங்களிறு பிளிற உரித்து, புறவம் பதிஆக,
இரவும் பகலும் இமையோர் ஏத்த, உமையோடு இருந்தானே.

2. He is the puissant One; He is the *Vikirtan* who is
clad in a tiger-skin; His waist is cinctured
with a hooded serpent.
With His finger-nails He peeled off the hide
of a martial tusker that trumpted aloud in pain,
and mantled Himself with its hide.
He is entempled with Uma in Puravam,
hailed, day and night, by the celestials.

3. பந்தம் உடைய பூதம் பாட, பாதம் சிலம்பு ஆர்க்க,
கந்தம் மல்கு குழலி காண, கரிகாட்டு எரிஆடி,
அம் தண்கடல் சூழ்ந்து அழகு ஆர் புறவம் பதியா அமர்வு எய்தி,
எம்தம்பெருமான், இமையோர் ஏத்த, உமையோடு இருந்தானே.

3. His *Bhūta*-Hosts decked with waist-bands sing;
His anklets tinkle; thus He dances in the fire

of the charred crematory, witnessed by His
Consort of perfumed locks.
He, our God, abides with Uma at beauteous
Puravam girt with the cool sea
and hailed by the supernals.

4. நினைவார் நினைய இனியான், பனி ஆர் மலர் தூய், நித்தலும்;
கனை ஆர் விடை ஒன்று உடையான்; கங்கை, திங்கள், கமழ்கொன்றை,
புனை வார்சடையின்முடியான்; கடல் சூழ் புறவம் பதிஆக,
எனை ஆள்உடையான், இமையோர் ஏத்த, உமையோடு இருந்தானே.

4. His devotees adore Him daily sprinkling cool flowers
on Him; He sweetens their thought which is set on Him.
His mount is a bellowing Bull.
On His crest of long and matted hair a-dangle,
He sports the Ganga, the crescent
and the odoriferous *kondrai* flowers.
He that has me as His servitor, is entempled
with Uma at Puravam girt with the sea
and hailed by the Devas.

5. செங்கண் அரவும், நகுவெண்தலையும், முகிழ்வெண் திங்களும்,
தங்கு சடையன்; விடையன்; உடையன், சரி கோவண ஆடை;
பொங்கு திரை வண்கடல் சூழ்ந்து அழகு ஆர் புறவம் பதிஆக,
எங்கும் பரவி இமையோர் ஏத்த, உமையோடு இருந்தானே.

5. On His matted hair are a ruddy-eyed snake,
a laughing white skull with its mouth agape
and a young silvery crescent.
His mount is a Bull; He is clad in a sliding *kovanam*.
He abides with Uma at Puravam girt with a sea
of swelling billows, hailed by the supernals.

6. பின்னுசடைகள் தாழக் கேழல்எயிறு பிறழப் போய்,
அன்னநடையார் மனைகள் தோறும் அழகு ஆர் பலி தேர்ந்து,
புன்னை மடலின் பொழில் சூழ்ந்து அழகு ஆர் புறவம் பதிஆக,
என்னை உடையான், இமையோர் ஏத்த, உமையோடு இருந்தானே.

6. The twisted strands of His matted hair are a-dangle;
the Hog's tusk sways in His chest; He goes a-begging
bewitchingly, to all the houses of women
of swan-like gait.
Hailed by the celestials, He – my Lord-Owner –,

is with Uma, entempled in beauteous Puravam –
girt with gardens thick with *punnai* and *tāzhai*.

7. உண்ணற்கு அரிய நஞ்சை உண்டு, ஒருதோழம்தேவர்
விண்ணில் பொலிய, அமுதம் அளித்த விடை சேர் கொடி அண்ணல்,
பண்ணில் சிறைவண்டு அறை பூஞ்சோலைப் புறவம் பதிஆக,
எண்ணில் சிறந்த இமையோர் ஏத்த, உமையோடு இருந்தானே.

7. He ate the venom unconsumable by anyone else;
He gifted the oceanic elixir to the Devas
of uncountable number so that they might
thrive well.
The noble and merciful One's flag sports
the signum of a Bull.
Hailed by numberless Devas, He is entempled with Uma
at Puravam bounded by flower-gardens
where winged bees bombinate tunefully.

8. விண்தான் அதிர வியன் ஆர் கயிலை வேரோடு எடுத்தான் தன்
திண்தோள் உடலும் முடியும் நெரியச் சிறிதே ஊன்றிய
புண்தான் ஒழிய அருள்செய் பெருமான், புறவம் பதிஆக,
எண்தோள் உடையான், இமையோர் ஏத்த, உமையோடு இருந்தானே.

8. Rāvana uprooted the immense Mount Kailās
causing a great uproar.
At this the eight-armed God pressed a trifle
His toe and crushed his mighty shoulders,
body and heads; then when he rued, He healed
his wounds and blessed him with boons.
Hailed by the Devas, the Lord-God is enshrined
with Uma at Puravam.

9. நெடியான் நீள் தாமரைமேல் அயனும் நேடிக் காண்கில்லாப்
படிஆம் மேனி உடையான், பவளவரை போல் — திருமார்பில்
பொடி ஆர் கோலம் உடையான், கடல் சூழ் புறவம் பதிஆக,
இடி ஆர் முழவு ஆர் இமையோர் ஏத்த, உமையோடு இருந்தானே.

9. His divine body could not be beheld by
the tall Vishnu and Brahma seated on
the long-stalked Lotus, when they went in quest of Him.
The handsome One's holy chest, bedaubed with ash,
is like a coralline hill.
Hailed by the Devas; He abides with Uma at Puravam
which is close to the sea where drums rumble like thunder.

10. ஆலும் மயிலின் பீலி அமணர், அறிவு இல் சிறுதேரர்,
கோலும் மொழிகள் ஒழிய, குழுவும் தழலும் எழில் வானும்
போலும் வடிவும் உடையான், கடல் சூழ் புறவம் பதிஆக,
ஏலும் வகையால் இமையோர் ஏத்த, உமையோடு இருந்தானே.

10. He sets at nought the words of the Samanas
who hold in their hands the feathers of
the dancing peacock and those of the addle-brained
and worthless Buddhists.
His hue is ruddy like the blazing fire and the sky
which is incarnadine.
Fittingly hailed by the Devas, at Puravam
He is enshrined with Uma.

11. பொன் ஆர் மாடம் நீடும் செல்வப் புறவம் பதிஆக
மின் ஆர் இடையாள் உமையாளோடும் இருந்த விமலனை,
தன் ஆர்வம் செய் தமிழின் விரகன் உரைத்த தமிழ்மாலை
பல் – நாள் பாடி ஆட, பிரியார், பரலோகம்தானே.

11. Gnānasambandhan – the Adept in Tamil –,
has sung in deep devotion, on the God – ever free
from *malas* –, who is abiding with Uma who is
fulgurant-waisted at the opulent Puravam
dight with golden mansions.
They that sing this garland of Tamil for days –
a good many –, and dance, will eventually abide
in the ethereal world, never parting from it.

Notes

1. Makara: A fish.
2. Vikirtan: The one who is different from all others.
3. The sea was closer to Sikāzhi in the past.
4. The sprinkling of flowers is done by the devotees when they perform their Ānmārttha Puja (private worship done in one's home).

   Gnānasambandhar declares that Lord Siva holds him as His servitor. Our Saint, be it known, is hailed as Āludaiya Pillaiyār.
5. Kovanam: Loin-cloth.
6. Siva, the Mendicant, is an enchanter. His exploits in the Tarukāvanam

bear eloquent testimony to His irresistible gramarye.

St. Mānickavāchakar says that on His advent,

"Damsels like unto flowery lianas, forfeited of their
buddhi stood like trees, their senses rapt,
and wholly oblivious of themselves."

- Tiruppāndippatikam.

7. The word 'thozham' represents a great number.
8. In this verse, as in all the other verses of this decad, the abidance of Siva with Uma is stressed.
9. The search of Vishnu after the feet of Siva is referred to by St.Mānickavāchakar thus:

   "Pāti Māl thedum Pādam ..."
10. The Samanas and the Buddhists are notorious for their want of direction. The average modern Saivite is also like them.
11. Devotion and consistency in the cultivation of our Saint's hymns are insisted by our Saint.

75. Tiruvengkuru

75. திருவெங்குரு

பண்: குறிஞ்சி

1. காலை நல்மாமலர் கொண்டு அடி பரவி,
கைதொழு மாணியைக் கறுத்த வெங்காலன்
ஓலம்அது இட, முன் உயிரொடு மாள
உதைத்தவன்; உமையவள் விருப்பன்; எம்பெருமான்—
மாலை வந்து அணுக, ஓதம் வந்து உலவி,
மறிதிரை சங்கொடு பவளம் முன் உந்தி,
வேலை வந்து அணையும் சோலைகள் சூழ்ந்த
வெங்குரு மேவி உள் வீற்றிருந்தாரே.

1. When the cruel Yama, in wrath, came to snatch
the life of the Brahmachāri who hailed the Lord-God
with goodly flowers, every morning, with folded hands,
He so kicked Yama that he yelled and gave up his ghost.
He is the One loved by Uma; He is our God.
He who is ensouled by the devotees, abides majestically at Vengkuru
which is girt with foreshore-gardens, to which
during eve, when the main swells with
spreading waves, the rising tides flow
carrying with them chanks and coral.

2. பெண்ணினைப் பாகம் அமர்ந்து, செஞ்சடைமேல்
பிறையொடும் அரவினை அணிந்து, அழகுஆகப்
பண்ணினைப் பாடி ஆடி, முன் பலி கொள்
பரமர் எம் அடிகளார் — பரிசுகள் பேணி,
மண்ணினை மூடி, வான்முகடு ஏறி,
மறிதிரை கடல் முகந்து எடுப்ப, மற்று உயர்ந்து
விண் அளவு ஓங்கி வந்து இழி கோயில்
வெங்குரு மேவி உள் வீற்றிருந்தாரே.

2. He is concorporate with His Consort.
He wears on His hirsutorufous matted crest
a crescent-moon and a snake.
He melodises *panns* and dances.
The great One, our Supreme God, goes about seeking alms.
At the advent of the Deluge that swallows the worlds,
waters envelop the worlds and rise above
the vault of heaven.
In the waters that rage high in the heavens
His shrine floats and then descends down.
It is Vengkuru whereat He resides majestically.

3. ஓர் இயல்பு இல்லா உருவம்அது ஆகி,
ஒண் திறல் வேடனது உருஅது கொண்டு,
காரிகை காணத் தனஞ்சயன் தன்னைக்
கறுத்து, அவற்கு அளித்து, உடன் காதல்செய் பெருமான்—
நேரிசைஆக அறுபதம் முரன்று,
நிரை மலர்த் தாதுகள் மூச, விண்டு உதிர்ந்து,
வேரிகள் எங்கும் விம்மிய சோலை
வெங்குரு மேவி உள் வீற்றிருந்தாரே.

3. The Lord-God assumed a form that did not befit Him;
He became a mighty hunter.
Projecting a pretext, He fought with Arjuna,
witnessed by Uma.
Then, He gifted to him in joy whatever he coveted
and, in love, graced him.
He abides majestically at Vengkuru dight with
gardens where the six-footed bees hum
the *pann* of *Nerisai* and revel in the pollen
of flowers burgeoning in rows and cause them spill nectar.

4. வண்டு அணை கொன்றை வன்னியும் மத்தம்
மருவிய கூவிளம் எருக்கொடு மிக்க
கொண்டு அணி சடையர்; விடையினர்; பூதம்
கொடுகொட்டி குடமுழாக் கூடியும், முழவப்—
பண் திகழ்வுஆகப் பாடி, ஓர் வேதம்
பயில்வர் — முன் பாய் புனல் கங்கையைச் சடைமேல்
வெண்பிறை சூடி, உமையவளோடும்
வெங்குரு மேவி உள் வீற்றிருந்தாரே.

4. He wears aplenty on His matted hair the flowers
of *kondrai* buzzed by bees, leaves of *vanni*
as well as *vilvam,* and the blossoms of datura
and madar
He rides a Bull.
He tunefully sings the peerless Vedas while His *Bhūta*-Hosts
play on *kodukotti*, *kudamuzha* and *muzhavam*.
He keeps on His matted crest the Ganga that descended
amain leaping before Him and the white crescent.
With Uma, He is majestically entempled in Vengkuru.

5. சடையினர், மேனி நீறுஅது பூசி,
தக்கை கொள் பொக்கணம் இட்டு உடன்ஆகக்
கடைதொறும் வந்து, பலிஅது கொண்டு,
கண்டவர் மனம்அவை கவர்ந்து, அழகுஆகப்

படைஅது ஏந்தி, பைங்கயல்கண்ணி
உமையவள் பாகமும் அமர்ந்து, அருள்செய்து,
விடையொடு பூதம் சூழ்தரச் சென்று,
வெங்குரு மேவி உள் வீற்றிருந்தாரே.

5. His hair is matted; His body is bedaubed with ash;
He carries with Him *takkai* kept in a bag of cloth;
He seeks alms in every threshold; He charms His
beholders; He is armed (with a *mazhu*).
Concorporate with Uma whose eyes roll like
young *kayal*, He rode His Bull surrounded
by His *Bhūta*-Hosts; (eventually) He arrived at
Vengkuru; He abides there majestically dispensing grace.

6. கரை பொரு கடலில் — திரை அது மோத,
கங்குல் வந்து ஏறிய சங்கமும் இப்பி
உரை உடை முத்தம் மணல்இடை வைகி,
ஓங்கு வான் இருள் அறத் துரப்ப, எண்திசையும்
புரை மலி வேதம் போற்று பூசுரர்கள்
புரிந்தவர் நலம் கொள் ஆகுதியினின் நிறைந்த
விரை மலி தூபம் விசும்பினை மறைக்கும்
வெங்குரு மேவி உள் வீற்றிருந்தாரே.

6. As the waves of the shore-besieging sea flow dashing,
shells and chanks reach the shore during night
and litter their pearls on the sand; these precious
pearls chase away completely the murk of the sky.
The fragrant smoke issuing from the weal-bearing
oblations offered in the sacrifices, performed by
the *Bhūsuras* who foster the Vedas that loftily
pervade in all the directions,
envelops the sky above Vengkuru whereat
the Lord-God abides majestically.

7. வல்லி நுண்இடையாள் உமையவள் தன்னை
மறுகிட வரு மதகளிற்றினை மயங்க
ஒல்லையில் பிடித்து, அங்கு உரித்து, அவள் வெருவல்
கெடுத்தவர்; விரிபொழில் மிகு திரு ஆலில்
நல்அறம் உரைத்து ஞானமோடு இருப்ப,
நலிந்திடல்உற்று வந்த அக் கருப்பு—
வில்லியைப் பொடிபட விழித்தவர் — விரும்பி,
வெங்குரு மேவி உள் வீற்றிருந்தாரே.

7. In all celerity He caught hold of the musty tusker
that strode forth scaring the willowy-waisted Uma,
flayed the flabbergasted beast and did away with Her dread.
When seated under the spreading Banyan tree
of the extensive grove He explicated salvific Dharma
and remained poised in Gnosis, thither came
the enervated one with his bow of sugarcane.
Lo, by His look He reduced him to cinders;
He our Lord-God, willingly and majestically
abides at Vengkuru.

8. பாங்கு இலா அரக்கன் கயிலை அன்று எடுப்ப,
பலதலை முடியொடு தோள்அவை நெரிய,
ஓங்கிய விரலால் ஊன்றி, அன்று, அவற்கே
ஒளி திகழ் வாள்அது கொடுத்து, அழகுஆய
கோங்கொடு, செருந்தி, கூவிளம், மத்தம்,
கொன்றையும், குலாவிய செஞ்சடைச் செல்வர்—
வேங்கை பொன்மலர் ஆர் விரை தரு கோயில்
வெங்குரு மேவி உள் வீற்றிருந்தாரே.

8. Of yore, when the crooked Rākshasa uprooted
Mount Kailās, He pressed with His toe and crushed
his many, crowned heads and shoulders.
When he rued his misdeed, He gracefully gifted
to him a dazzling sword.
He is the opulent One who wears on His matted hair
the beautiful flowers of *kongku*, *cerunti*, datura,
and *kondrai* and the leaves of *vilvam*.
He is entempled in the shrine of Vengkuru,
olent with the golden flowers of *vengkai*.

9. ஆறுஉடைச் சடை எம் அடிகளைக் காண,
அரியொடு பிரமனும் அளப்பதற்கு ஆகி,
சேறுஇடை, திகழ் வானத்துஇடை, புக்கும்
செலவு அறத் தவிர்ந்தனர்; எழில் உடைத் திகழ் வெண்—
நீறு உடைக் கோல மேனியர்; நெற்றிக்—
கண்ணினர்; விண்ணவர் கைதொழுது ஏத்த,
வேறு எமை ஆள விரும்பிய விகிர்தர்—
வெங்குரு மேவி உள் வீற்றிருந்தாரே.

9. Desiring to behold the crown and the feet
of the Lord-God on whose matted hair the Ganga courses,
Vishnu burrowed into the miry earth and Brahma
flew up the heavens, and stood undone.

His beautiful body is bedaubed with the ash;
He has an eye in His forehead.
He is hailed by the Devas with adoring hands.
He is the *Vikirtan* who has willed to rule me – His servitor.
He, indeed, is majestically enshrined in Vengkuru.

10. பாடு உடைக் குண்டர், சாக்கியர், சமணர்,
பயில்தரும் மறஉரை விட்டு, அழகுஆக
ஏடு உடை மலராள்பொருட்டு வன்தக்கன்
எல்லை இல் வேள்வியைத் தகர்த்து, அருள்செய்து,
காடுஇடைக் கடிநாய் கலந்து உடன்சூழ,
கண்டவர் வெருஉற விளித்து, வெய்துஆய
வேடு உடைக் கோலம் விரும்பிய விகிர்தர்—
வெங்குரு மேவி உள் வீற்றிருந்தாரே.

10. He ignores the words of the Samanas whose righteousness
is pseudo – the ones who love pain –,
and eke the words of the Buddhists.
For Her sake, beautiful like the petalled lotus,
He smote the immense sacrifice of Daksha, the mighty,
and then graced him.
Surrounded by watchful setters, causing dread
in beholders, he trod the forest, addressing
dreadful words, in his assumed guise of a fierce forester.
He is indeed the *Vikirtan*, who is entempled
in all majesty in Vengkuru.

11. விண் இயல் விமானம் விரும்பிய பெருமான்
வெங்குரு மேவி உள் வீற்றிருந்தாரை,
நண்ணிய நூலன் — ஞானசம்பந்தன்—
நவின்ற இவ் வாய்மொழி நலம் மிகு பத்தும்
பண் இயல்புஆகப் பத்திமையாலே
பாடியும் ஆடியும் பயில வல்லார்கள்,
விண்ணவர் விமானம் கொடுவர ஏறி,
வியன்உலகு ஆண்டு வீற்றிருப்பவர்தாமே.

11. Gnānasambandhan, well-versed in the scriptures,
has hailed in Vedic verses the Supreme God
who abides willingly and majestically,
under the sky-vaulting tower of the shrine
at Vengkuru.
They that tunefully sing these ten hymns in
deep devotion and dance with practised perfection,

will ascend the heavenly car brought to them
by the Devas, reach the ethereal world
and rule over it in majestic splendour.

Notes

4. Kodukotti: A musical instrument, now known as kidukitti.
   Kudamuzha: The five-faced drum.
5. Takkai: A musical instrument. Pokkanam: a bag. In ancient Tamil Nādū musical instruments were carried in bags. The bag containing an instrument is called கலப்பை (kalappai). Vide Akanānūru, 301.
6. Bhusura: The Devas of the earth who are Brahmins.
7. Manmata was unwilling to spray his flowery arrows on Siva. Brahma and Vishnu forced him to do it. Very reluctantly and robbed of his strength, He came to Kailās.
8. Siva is adored with flowers. These symbolise spiritual virtues.
9. Our Saint expresses his joy at the merciful act of Siva by which he stands enslaved by Him.
10. The Samanas, truly speaking, are masochists.
11. Our Saint announces that his verses are 'Vāimozhi'. The Vedas are known as Vāimozhi in Tamil. A section of Nammāzhwar's verses goes by the name Tiruvāimozhi.

76. Tiru Ilampayangkottūr

Having hailed Siva at Tirumārperu, our Saint proceeded on His pilgrimage. Having adored the Lord-God at Tiruvallam, he arrived at Tiru Ilampayangkottūr and sang the following peerless decad.

76. திருஇலம்பையங்கோட்டூர்

பண்: குறிஞ்சி

1. மலையினார் பருப்பதம், துருத்தி, மாற்பேறு,
மாசு இலாச் சீர் மறைக்காடு, நெய்த்தானம்,
நிலையினான், எனது உரை தனது உரைஆக,
நீறு அணிந்து ஏறு உகந்து ஏறிய நிமலன்—
கலையின் ஆர் மடப்பிணை துணையொடும் துயில,
கானல் அம் பெடை புல்கிக் கணமயில் ஆலும்
இலையின் ஆர் பைம்பொழில் இலம்பையங்கோட்டூர்
இருக்கையாப் பேணி, என் எழில் கொள்வது இயல்பே?

1. He is of Mount Kailās, Paruppatam, Turutthi,
Mālperu, flawless and glorious Maraikkādu
and Neitthānam. Here He ever abides.
He owns my utterances as His own.
He is the One ever free from *malas*; He is bedaubed
with the ash; His mount is a Bull.
Ilampayangkottūr which is girt with gardens
of green foliage where antlered bucks slumber
with their *does* and where peacocks in the groves
hug their mates and make joyous notes,
is His beloved shrine.
Does it become Him to make a meal of my beauty?

2. திரு மலர்க்கொன்றையான், நின்றியூர் மேயான்,
தேவர்கள் தலைமகன், திருக் கழிப்பாலை
நிருமலன், எனது உரை தனது உரைஆக,
நீறு அணிந்து ஏறு உகந்து ஏறிய நிமலன்—
கருமலர்க் கமழ் சுனை நீள் மலர்க்குவளை
கதிர் முலை இளையவர் மதிமுகத்து உலவும்
இருமலர்த் தண்பொய்கை இலம்பையங்கோட்டூர்
இருக்கையாப் பேணி, என் எழில் கொள்வது இயல்பே?

2. He wears the divine garland of *kondrai*; He abides
at Nindriyūr; He is the God of the Devas;
the *malaless* One abides at Tirukkazhippālai.
Lo, He holds my words as His own.

The One ever-free from *malas* rides His bull in joy,
ash bedaubed.
His beloved shrine is Ilampayangkottūr, rich
in pools of coolth and fragrant with the great
flowers of lotus where thrive blue lilies
like unto the large eyes which roll
in the moon-like visages of young lasses.
Does it become Him to rob me of my comeliness?

3. பாலன் ஆம், விருத்தன் ஆம், பசுபதிதான் ஆம்,
பண்டு வெங்கூற்று உதைத்து அடியவர்க்கு அருளும்
காலன் ஆம், எனது உரை தனது உரை ஆக,
கனல்எரி அங்கையில் ஏந்திய கடவுள்—
நீலமாமலர்ச் சுனை வண்டு பண்செய்ய,
நீர் மலர்க்குவளைகள் தாது விண்டு ஓங்கும்
ஏலம் நாறும் பொழில் இலம்பையங்கோட்டூர்
இருக்கையாப் பேணி, என் எழில் கொள்வது இயல்பே?

3. He is an infant; He is an old man; He is Pasupati –
the Lord of all entia.
He is *Kālakālan* who kicked Death to death,
and dispenses grace to His devotee(s).
He owns my words as His own.
He is the God who holds in His palm the blazing fire.
His beloved shrine is in Ilampayangkottūr
in the pools of which blue flowers bloom
over which bees bombinate
and *kuvalai* flowers burgeon and spill pollen
causing fragrance to pervade; eke is it rich
in gardens laved by the scent of cardamum.
Does it become Him to undo my beautiy?

4. உளம் கொள்வார் உச்சி ஆர் கச்சி ஏகம்பன்,
ஒற்றியூர் உறையும் அண்ணாமலை அண்ணல்,
விளம்புவான் எனது உரை தனது உரை ஆக,
வெள்ள நீர் விரிசடைத் தாங்கிய விமலன்—
குளம்பு உறக் கலை துள, மலைகளும் சிலம்ப,
கொழுங்கொடி எழுந்து எங்கும் கூவிளம் கொள்ள,
இளம்பிறை தவழ் பொழில் இலம்பையங்கோட்டூர்
இருக்கையாப் பேணி, என் எழில் கொள்வது இயல்பே?

4. He abides in the *Sahasrāram* of those that ensoul Him.
The merciful God of Annāmalai is
of Kacchi Yekampam and Otriyūr.

He owns my words as His own.
He is the One, ever-free from *malas* who bears
on His spreading matted hair the Ganga.
His beloved shrine is Ilampayangkottūr rich
in gardens which brush the sky where the young moon sails.
Here, the hooves of the antlered deer
press the earth as they leap; the hills echo
their bell.
Here the luxuriant lianas wind round
the well-grown *vilvam* trees.
Does it become Him to loot my muliebrity?

5. தேனும்ஆய் அமுதம்ஆய்த் தெய்வமும் தான்ஆய்த்
தீயொடு நீர்உடன் வாயு ஆம் தெரியில்
வானும் ஆம், எனது உரை தனது உரை ஆக,
வரி அரா அரைக்கு அசைத்து உழிதரு மைந்தன்—
கானமான் வெருஉறக் கருவிரல்ஊகம்
கடுவனோடு உகளும் ஊர் கல்கடுஞ்சாரல்
ஏனம் ஆன் உழிதரும் இலம்பையங்கோட்டூர்
இருக்கையாப் பேணி, என் எழில் கொள்வது இயல்பே?

5. He is melis; He is elixir; He is the God;
He is fire, water, air, (earth) and space.
He owns my words as His own.
His beloved shrine is in Ilampayangkottūr which is
close to the forest where black-fingered monkeys –
male and female –, roam about causing
dread to the deer of the jungle.
Here in the hard and rocky hill-slopes,
hogs and jungle-cows roam at will.
Does it become Him to purloin my charm?

6. மனம் உலாம் அடியவர்க்கு அருள்புரிகின்ற
வகைஅலால் பலி திரிந்து உண்பு இலான், மற்று ஓர்
தனம் இலான், எனது உரை தனது உரை ஆக,
தாழ்சடை இளமதி தாங்கிய தலைவன்—
புனம்எலாம் அருவிகள் இருவி சேர் முத்தம்
பொன்னொடு மணி கொழித்து, ஈண்டி வந்து, எங்கும்
இனம்எலாம் அடைகரை இலம்பையங்கோட்டூர்
இருக்கையாப் பேணி, என் எழில் கொள்வது இயல்பே?

6. He goes begging alms to bless His devotees whose *manams*
He pervades, but never eats their alms.
His sole wealth is His Grace; He has nought else.

He owns my utterances as His own.
He is the Lord-Chief who bears in His dangling
matted hair the young moon.
Ilampayangkottūr is His dear shrine rich in millet-fields
through which passes the water from the cataract,
carrying pearls, gems and gold shored up
in the stubbles, to the ridges of fields.
Does it become Him to denude me of my splendour?

7. நீர் உளான், தீ உளான், அந்தரத்து உள்ளான்,
நினைப்பவர் மனத்து உளான், நித்தமா ஏத்தும்
ஊர் உளான், எனது உரை தனது உரை ஆக,
ஒற்றை வெள்ஏறு உகந்து ஏறிய ஒருவன்—
பார்உளார் பாடலோடு ஆடல் அறாத
பண் முரன்று அஞ்சிறைவண்டுஇனம் பாடும்
ஏர் உளார் பைம்பொழில் இலம்பையங்கோட்டூர்
இருக்கையாப் பேணி, என் எழில் கொள்வது இயல்பே?

7. He is in water, fire and space; He abides in the *manam*
that contemplates Him; He indwells the shrines
where His devotees adore Him daily.
He holds my words as His own;
He rides in joy a white and peerless Bull.
He abides in His beloved Ilampayangkottūr
where the singing and the dancing of the devotees
of this world, never cease.
It is in this polis which is rich in gardens where
beauteously-bewinged bees bombinate.
Does it become Him to denude me of my beauty?

8. வேர் உலாம் ஆழ்கடல் வரு திரை இலங்கை
வேந்தன தடக்கைகள் அடர்த்தவன், உலகில்
ஆர் உலாம் எனது உரை தனது உரை ஆக,
ஆகம் ஓர் அரவு அணிந்து உழிதரும் அண்ணல்—
வார் உலாம் நல்லன மாக்களும் சார,
வாரணம் உழிதரும் மல்லல் அம் கானல்,
ஏர் உலாம் பொழில் அணி இலம்பையங்கோட்டூர்
இருக்கையாப் பேணி, என் எழில் கொள்வது இயல்பே?

8. He crushed the twenty arms of the sovereign of the billowy
Lanka upon the sea the waters of which reach
the utmost bottom of the earth.
He owns my utterances that pervade everywhere, as His own.

He is the Lord-Master who goes about decked with
a great snake over His chest.
He indwells His beloved shrine at Ilampayankottūr
which is rich in lovely gardens and luxuriant forests
where leather-collared and domesticated animals
and tuskers roam about.
Does it become Him to filch my pulchritude?

9. கிளர் மழை தாங்கினான், நான்முகம் உடையோன்,
கீழ் அடி மேல்முடி தேர்ந்து அளக்கில்லா,
உளம் அழை எனது உரை தனது உரை ஆக,
ஒள் அழல் அங்கையில் ஏந்திய ஒருவன்—
வள மழை எனக் கழை வளர் துளி சோர,
மாசுணம் உழிதரு மணி அணி மாலை,
இளமழை தவழ் பொழில் இலம்பையங்கோட்டூர்
இருக்கையாப் பேணி, என் எழில் கொள்வது இயல்பே?

9. He stood straight as a column of flame,
the top and the base of which could not be beheld
by Vishnu who thwarted the devastation
of the torrential cloud-burst,
and the Four-faced Brahma.
He owns my soul-bred words as His own.
He, the unique One holds the blazing fire in His palm.
He is entempled in Ilampayangkottūr girt
with groves over which nimbi sail.
Here when wind blows, bamboos laden with dew
scatter it like rain-drops aplenty.
Here lie gems scattered, resembling garlands
and pythons crawl.
Does it become Him to steal from me my beauty?

10. உரிஞ்சன கூறைகள் உடம்பினர் ஆகி
உழிதரு சமணரும் சாக்கியப்பேய்கள்
பெருஞ்செல்வன், எனது உரை தனது உரை ஆக,
பெய் பலிக்கு என்று உழல் பெரியவர்பெருமான்—
கருஞ்சுனைமுல்லை நன்பொன் அடை வேங்கைக்
களி முக வண்டொடு தேன் இனம் முரலும்,
இருஞ்சுனை மல்கிய இலம்பையங்கோட்டூர்
இருக்கையாப் பேணி, என் எழில் கொள்வது இயல்பே?

10. He is not to be known by the Samanas who are naked
like the disrobed, and the Sākya-ghouls
who roam about aimlessly.

He is Opulence par excellence.
He owns my words as His own.
He goes about seeking alms; He is the God of the great.
He is entempled in His beloved shrine at Ilampayangkottūr,
rich in pools and gardens where thrive
large buds of *mullai* and auric flowers of *vengkai*
and where jocund chafers and honey-bees hum in joy.
Does it become Him to rob me of my muliebrity?

11. கந்தனை மலி கனைகடல் ஒலி ஓதம்
கானல் அம் கழி வளர் கழுமலம் என்னும்
நந்தியார் உறை பதி நால்மறை நாவன்—
நல் – தமிழ்க்கு இன்துணை, ஞானசம்பந்தன்—
எந்தையார் வள நகர் இலம்பையங்கோட்டூர்
இசையொடு கூடிய பத்தும் வல்லார், போய்
வெந்துயர் கெடுகிட, விண்ணவரோடும்
வீடு பெற்று, இம்மையின் வீடு எளிது ஆமே.

11. Gnānasambandhan – the one who chants the four Vedas,
the one who is the sweet aid unto salvific Tamil,
the one of Siva's Kazhumalam whose coastal gardens
and creeks are pervaded by the olent water
of the roaring sea,
has sung of Ilampayangkottūr, the uberous
town of our Father.
Those that are valiant to render tunefully these
ten hymns, will have their cruel misery annulled;
they will reach the celestial world with ease,
and gain eventually *moksha*.

Notes

The main message of this decad is this. Our Saint affirms that his utterances are not his, but Siva's. This is also the affirmation of the Vaishnava saint Nammāzhwar.

Cf. (i) "My radiant one, the first one,
My Lord, sings of himself,
through me, in sweet Tamil." - Tiruvāimozhi, 7-9-1.

(ii) "He makes my words, the sweet words I say,
seem as if they were mine;
(but) the wondrous one praises himself
through his own words." - Ibid., 7-9-2.

(iii) "Would I forget any day
the father who, through my mouth,
spoke about himself,

to the foremost, pure devotees
in fine sweet verse?" - Ibid., 7-9-3

(iv) "Will I ever forget my father,
who became me and speaks of himself
in faultless verse?" - Ibid., 9-7-4

(v) "Making me one with him,
the great one sang about himself, through me,
sweet verses that this earth celebrates." - Ibid., 7-9-5

The above translation is by John Carman and Vasudha Narayanan.

1. Paruppatam is Srisailam.

Does: Female deer.

2. Nindriyūr: The holy town celebrated by the Tevāram Trio.

3. Kālakālan: Siva who killed Death. He is also the One beyond the pale of time.

4. Sahasrāram: The top-most ādhāram. The spiritual journey begins in Mūlādhāram and ends in Sahasrāram. This journey is possible only for Siva-yogis.

7. Adoration of Siva, be it remembered, is a quotidian duty.

8. He owns my utterances that pervade everywhere as His own:

Cf: Nammāzhwar:

"Making me one with him,

the great one sang about himself, through me,

sweet verses that this earth celebrates." - Tiruvāimozhi, 7-9-5

9. He owns my soul-bred words as His own.

Siva is the soul of all souls. Words welling up from the soul of our Saint who ensouls Siva, are indeed Siva's own.

10. Siva is hailed as Selvan by our Saint, in his Tillai decad. He is Opulence and His is Opulence par excellence.

11. Our Saint is the sweet aid unto salvific Tamil. He is indeed Tamizhgnānasambandhar.

77. Tiru Acchirupākkam

From Tirukkazhukkundram our Saint arrived at Acchirupākkam where he sang the following decad.

77. திரு அச்சிறுபாக்கம்

பண்: குறிஞ்சி

1. பொன் திரண்டன்ன புரிசடை புரள,
பொருகடல் பவளமொடு அழல்நிறம் புரைய,
குன்றுஇரண்டு அன்ன தோள் உடை அகலம்
குலாய வெண்நூலொடு கொழும்பொடி அணிவர்;
மின் திரண்டன்ன நுண்இடை அரிவை
மெல்லியலாளை ஓர்பாகமாப் பேணி,
அன்று இரண்டுஉருவம் ஆய எம் அடிகள்—
அச்சிறுபாக்கம்அது ஆட்சி கொண்டாரே.

1. His swaying and twisted strands of auric matted hair,
in hue like the coral of the billowy sea and ruddy
like flame, are a-dangle.
Hill-like are His shoulders.
His chest is adorned with the white and triple-stranded
thread and weal-conferring ash.
He is concorporate with His fulgurant-waisted Consort
of soft mien.
He, the great One that rules Acchirupākkam,
displays, as of yore, in His single form a pair of forms.

2. தேனினும் இனியர், பால் அன நீற்றர்,
தீம்கரும்பு அனையர், தம் திருவடி தொழுவார்
ஊன் நயந்து உருக உவகைகள் தருவார்,
உச்சிமேல் உறைபவர், ஒன்றுஅலாது ஊரார்,
வானகம் இறந்து வையகம் வணங்க
வயம் கொள நிற்பது ஓர் வடிவினை உடையார்,
ஆனையின் உரிவை போர்த்த எம் அடிகள் —
அச்சிறுபாக்கம்அது ஆட்சி கொண்டாரே.

2. He is more sweet than melis; He is bedaubed with ash,
white like milk; sweet is He like the sugarcane.
He confers manifold joy on His devotees that adore
meltingly His ankleted feet.
He abides in their crowns; He rides but His Bull.
He who is beyond the heavens is adored in earth.
His is a splendorous and triumphant form.
Our great One who is mantled in the tusker's hide
is the Ruler of Acchirupākkam.

3. கார் இருள் உருவ மால்வரை புரையக்
களிற்றினது உரிவை கொண்டு அரிவைமேல் ஓடி,
நீர்உருமகளை நிமிர்சடைத் தாங்கி,
நீறு அணிந்து ஏறு உகந்து ஏறிய நிமலர்;
பேர் அருளாளர்; பிறவியில் சேரார்;
பிணி இலர்; கேடு இலர்; பேய்க்கணம் சூழ
ஆர்இருள் மாலை ஆடும் எம் அடிகள்—
அச்சிறுபாக்கம் அது ஆட்சி கொண்டாரே.

3. Mantled in the pachyderma of the tusker,
in hue murky and in size hill-like,
He rushed to His (scared) Consort.
He bears on His erect and ruddy matted hair the Lady Ganga.
He is the *mala*-free One, who, adorned with ash,
rides, in delight, His Bull.
He dispenses grace immense.
He is birthless, maladyless and flawless.
Surrounded by His *Bhuta*-Hosts, He dances
in the dusking crematory.
He is the great One that rules over Acchirupākkam.

4. "மைம்மலர்க்கோதை மார்பினர்" எனவும்,
"மலைமகள் அவளொடு மருவினர்" எனவும்,
"செம்மலர்ப்பிறையும் சிறை அணி புனலும்
சென்னிமேல் உடையர், எம் சென்னிமேல் உறைவார்"
தம் மலர்அடி ஒன்று அடியவர் பரவ,
தமிழ்ச்சொலும் வடசொலும் தாள்நிழல் சேர,
அம் மலர்க்கொன்றை அணிந்த எம் அடிகள்—
அச்சிறுபாக்கம் அது ஆட்சி கொண்டாரே.

4. He is hailed as the One whose chest is adorned with
the garland of blue lilies,
as the One who is concorporate with
the Daughter of the Mountain,
as the One who sports on His crest the crescent
like unto crimson flower, and also
the arrested water of the Ganga,
as the One with whose flower-feet
His devotees who adore Him, are oned,
as the One the shade of whose salvific feet
are reached through the (holy) words of Tamil and Sanskrit
and as the noble One who is adorned with
the beauteous blossoms of *kondrai*.
It is He who wields His sceptre in Acchirupākkam.

5. “விண் உலாம் மதியம் சூடினர்” எனவும்,
“விரிசடை உள்ளது, வெள்ளநீர்” எனவும்,
“பண் உலாம் மறைகள் பாடினர்” எனவும்,
“பலபுகழ் அல்லது பழி இலர்” எனவும்,
எண்ணல் ஆகாத இமையவர், நாளும்,
ஏத்து அரவங்களோடு எழில் பெற நின்ற
அண்ணல்; ஆன்ஊர்தி ஏறும் எம் அடிகள் –
அச்சிறுபாக்கம் அது ஆட்சி கொண்டாரே.

5. He wears the crescent that skims the sky;
the flood of Ganga is held in His spreading matted hair;
He sings the tuneful Vedas.
He is manifoldly magnified; He is ever blemishless.
Hailed by the numberless Devas, He stands
splendorously adorned with adders.
He is our great One, the merciful Lord
who is the monarch of Acchirupākkam.

6. நீடுஇருஞ்சடைமேல் இளம்பிறை துளங்க,
நிழல் திகழ் மழுவொடு, நீறு மெய் பூசி,
தோடு ஒரு காதினில் பெய்து, வெய்துஆய
சுடலையில் ஆடுவர்; தோல் உடைஆக,
காடு அரங்குஆக, கங்குலும் பகலும்,
கழுதொடு பாரிடம் கைதொழுது ஏத்த,
ஆடுஅரவு ஆட, ஆடும் எம் அடிகள்—
அச்சிறுபாக்கம்அது ஆட்சி கொண்டாரே.

6. On His long and dense and immense matted hair
is the young and splendorous crescent.
He wields a dazzling *mazhu;* He is bedaubed
with ash; He wears a *todu* in one ear.
He dances in the dreadful crematory.
He is clad in a (tiger's) skin.
His theatre is the crematory; ghouls and *Bhuta*-Hosts
hail Him, day and night; with folded hands.
Decked with hooded and dancing snakes
He doth dance.
He, our noble One, rules over Acchirupākkam.

7. ஏறும் ஒன்று ஏறி, நீறு மெய் பூசி,
இளங்கிளை அரிவையொடு ஒருங்குஉடன் ஆகிக்
கூறும் ஒன்று அருளி, கொன்றைஅம் தாரும்
குளிர்இளமதியமும் கூவிளமலரும்

நாறும் மல்லிகையும் எருக்கொடு முருக்கும்
மகிழ் இளவன்னியும் இவை நலம் பகர,
ஆறும் ஓர் சடைமேல் அணிந்த எம்அடிகள்—
அச்சிறுபாக்கம் அது ஆட்சி கொண்டாரே.

7. He rides His mount, the Bull; His body is bedaubed
with ash which He shares with His concorporate Consort –
comely like the young parakeet.
He wears on His matted crest the garlands of *kondrai*,
the cool crescent, flowers of *kūvilam*,
fragrant *mallikai*, *erukku*, *murukku*, *makizh*
and the tender *vanni* leaves – all these breathing
suaveolence.
He sports the Ganga on His matted crest.
He, our noble One, rules over Acchirupākkam.

8. கச்சும் ஒள்வாளும் கட்டிய உடையர்,
கதிர் முடி சுடர்விடக் கவரியும் குடையும்
பிச்சமும் பிறவும் பெண் அணங்குஆய
பிறை நுதலவர், தமைப் பெரியவர் பேண,
பச்சமும் வலியும் கருதிய அரக்கன்
பருவரை எடுத்த திண்தோள்களை அடர்வித்து,
அச்சமும் அருளும் கொடுத்த எம் அடிகள்—
அச்சிறுபாக்கம்அது ஆட்சி கொண்டாரே.

8. He is armed with a blazing sword in His waist-band;
His radiant crown coruscates.
He wears on His crest a crescent that enchants
women; He is willingly adored by glorious devotees.
Chāmara, umbrella, clusters of peacock-feathers
and the like are the Rakshasa's paraphernalia.
Deeming himself great by reason of his possessing
puissance and a winged car, He lifted up
the immense peak of Siva's.
At this, He crushed his mighty shoulders, causing him
to undergo (unexampled) dread and eventually
graced him.
It is He, the noble One, who rules over Acchirupākkam.

9. நோற்றலாரேனும், வேட்டலாரேனும்,
நுகர் புகர் சாந்தமோடு ஏந்திய மாலைக்
கூற்றலாரேனும், இன்னஆறு என்றும்
எய்தல் ஆகாதது ஓர் இயல்பினை உடையார்;

தோற்றலார் மாலும் நான்முகம் உடைய
தோன்றலும், அடியொடு முடி உற, தங்கள்
ஆற்றலால் காணார் ஆய எம் அடிகள்—
அச்சிறுபாக்கம்அது ஆட்சி கொண்டாரே.

9. He is not to be gained by those who had not performed
vratas or *yāgas* or adored Him with *neivedya*,
sandalpaste and garlands – carrying these in
their hands –, and yet think they can attain Him.
Not knowing that He is unknowable and inaccessible
to them, Vishnu who makes many avatars
and Brahma went in quest of His feet and crown,
in vain.
It is He, the great One, who rules over Acchirupākkam.

10. வாதுசெய் சமணும், சாக்கியப்பேய்கள்,—
நல்வினை நீக்கிய வல்வினையாளர்,
ஓதியும் கேட்டும் உணர்வினை இலாதார்—
உள்கல் ஆகாதது ஓர் இயல்பினை உடையார்;
வேதமும் வேதநெறிகளும் ஆகி,
விமலவேடத்தொடு கமல மா மதி போல்
ஆதியும் ஈறும் ஆய எம் அடிகள்—
அச்சிறுபாக்கம்அது ஆட்சி கொண்டாரே.

10. He is beyond the ken of the mental comprehension
of disputatious Samanas and the ghoul-like Buddhists
who do no good deeds but do deeds of evil,
and who are devoid of understanding, despite
their direct learning and through listening.
He is the Vedas and their ways; His form is untainted
by *malas*; His salvific feet are like the lotus
flower and the cool moon.
Our noble One is the Alpha and the Omega.
He, our great One, is the Sovereign of Acchirupākkam.

11. மைச் செறி குவளை தவளை வாய் நிறைய
மதுமலர்ப் பொய்கையில் புதுமலர் கிழியப்
பச்சிறவு எறி வயல் வெறி கமழ் காழிப் —
பதியவர் அதிபதி — கவுணியர்பெருமான்,
கைச் சிறுமறியவன் கழல்அலால் பேணாக்
கருத்துஉடை ஞானசம்பந்தன — தமிழ்கொண்டு,
அச்சிறுபாக்கத்து அடிகளை ஏத்தும்
அன்பு உடை அடியவர் அருவினை இலரே.

11. Gnānasambandhan that never thinks of hailing
aught but the ankleted feet of the Lord
whose hand sports a fawn,
is the Lord of the *Kauniyas*.
Of Kāzhi, he is the chief, which is rich in melliferous pools
where the densely-blue lilies fill with honey
the mouths of frogs; in its olent fields, *irāl* fish
leap and tear the petals of fresh-blown blossoms.
The loving and devoted servitors that hail the great One
of Acchirupākkam with his Tamil hymns
will stand freed of *karma*, well-nigh impossible to quell.

Notes

1. The form of the God of Acchirupākkam is the form of Ammai-Appar. This form is referred to in the second verse as "as a splendorous and triumphant form."

2. It is unfortunate that the Dharmapuram edition contains a disastrous variant in this verse. In keeping with this, the meaning of the verse is given in that edition. To do this, words not found in the original are forced into the interpretation. The words in the original are: "Kalitrinathu *urivai* konda" and not "Kalitrinathu *uruvu* konda". I have given in my translation the true meaning of this verse.

4. Some of the modern Tamils ignore and even denigrate the Vedas and the Agamas. This evil is fraught with disastrous consequences. Both Sanskrit and Tamil are languages dear to our Siva. So it is that our Saint affirms that Siva's "salvific feet are reached through the (holy) words of Tamil and Sanskrit."

5. He is manifoldly magnified: Magnify means to praise highly. Siva alone is magnificent.

7. Kuvilam: Vilvam / Bael.

Mallikai: Jasmine.

Erukku: Madar.

Murukku: Palas-tree.

Makizh: Vakulam: Ape-flower tree (Mimusops elengi).

8. Chamara: Kavari (fly-whisk).

9. Vrata: Vow.

11. Irāl: Prawn/shrimp.

The cultivation of the Tevāram hymns attenuates and ultimately annuls *karma*.

78. Tiruidaicchuram

It is from Tiruvānmiyur our Saint arrived at Tiruidaicchuram, well-received by servitors, where he sang the following decad in ecstasy.

78. திருஇடைச்சுரம்

பண்: குறிஞ்சி

1. வரி வளர் அவிர்ஒளி அரவு அரை தாழ,
வார்சடைமுடிமிசை வளர்மதி சூடி,
கரி வளர்தரு கழல்கால் வலன் ஏந்தி,
கனல்எரி ஆடுவர், காடு அரங்குஆக;
விரி வளர்தரு பொழில் இனமயில் ஆல,
வெண் நிறத்து அருவிகள் திண்ணென வீழும்,
எரி வளர் இனமணி புனம் அணி சாரல்
இடைச்சுரம் மேவிய இவர் வணம் என்னே?

1. He is cinctured with a striped and bright serpent;
He wears a waxing crescent on His long matted hair;
He wears on His right knee a heroic anklet inscribed
with the signum of a tusker.
He dances in the funeral pyre of the crematory.
How great is the wonder of His splendour who abides
in Idaicchuram in the slopes of which are
extensive gardens of stately trees where young
peacocks dance; here white cataracts dinsome descend
in its jungles and beautiful and blazing gems abound.

2. ஆற்றையும் ஏற்றது ஓர் அவிர்சடை உடையர்;
அழகினை அருளுவர்; குழகுஅலது அறியார்;
கூற்று உயிர் செகுப்பது ஓர் கொடுமையை உடையர்;
நடுஇருள் ஆடுவர்; கொன்றை அம்தாரார்;
சேற்று அயல் மிளிர்வன கயல் இளவாளை
செருச் செய, ஓர்ப்பன செம்முக மந்தி
ஏற்றையொடு உழிதரும் எழில் திகழ் சாரல்
இடைச்சுரம் மேவிய இவர் வணம் என்னே?

2. His is the spreading matted hair which, in grace,
received the crashing descent of the Ganga.
He is the handsome One, ever young; He is
the puissant One who smote Yama.
He dances during mid-night and He wears
the garland of *kondrai* flowers.
How great indeed is the wonder of His splendour
who is entempled in Idaicchuram

in the beauteous slopes of which the ruddy-faced
female monkeys which watch intensely, the fight
of bright *kayal* with young *vālai*, in the miry fields,
and roam about with their mates!

3. கானமும், சுடலையும், கல் படு நிலனும்,
காதலர்; தீது இலர்; கனல் மழுவாளர்;
வானமும் நிலமையும் இருமையும் ஆனார்;
வணங்கவும் இணங்கவும் வாழ்த்தவும்படுவார்;
நானமும் புகை ஒளி விரையொடு கமழ,
நளிர்பொழில் இள மஞ்ஞை மன்னிய பாங்கர்,
ஏனமும் பிணையலும் எழில் திகழ் சாரல்
இடைச்சுரம் மேவிய இவர் வணம் என்னே?

3. His radiant shrine is fragrant with the smoke
of musk and incense.
In the dense gardens on the slopes of His Idaicchuram
where He is entempled, flourish young peacocks
and peahens;
they are the habitat of hogs and deer.
He loves to abide in forests, seas and rocky mountains;
He is untainted by evil.
He wields a fierce *mazhu*, blazing like fire.
He blesses all entia here and hereafter, with happiness.
His devotees are privileged to hail and adore
and cultivate Him.
How great indeed is the wonder of His splendour!

4. கட மணி மார்பினர்; கடல்தனில் உறைவார்
காதலர்; தீது இலர்; கனல் மழுவாளர்;
விடம் அணி மிடறினர்; மிளிர்வது ஓர் அரவர்;
வேறும் ஓர் சரிதையர்; வேடமும் உடையர்;
வடம் உலை அயலன கருங்குருந்து ஏறி,
வாழையின் தீம்கனி வார்ந்து தேன் அட்டும்
இடம் முலை அரிவையர் எழில் திகழ் சாரல்
இடைச்சுரம் மேவிய இவர் வணம் என்னே?

4. His chest is adorned with mountain-bred gems;
He abides in the sea; He loves His devotees;
He is ever free from evil; He wields a fiery *mazhu*;
His neck sports a patch of poison; He is Vikirtan
whose annals are peerless and peculiar.
His is *Siva-Vetam*.

He is entempled in Idaicchuram in the beauteous
slopes of which flourish *kuruntam* trees
close to the waving banyan trees.
Women with well-grown breasts climb the black
kuruntam trees, secure honey-combs from which
honey drips on the sweet plantain fruit,
and distill honey.
How great indeed is the wonder of His splendour!

5. கார் கொண்ட கடி கமழ் விரிமலர்க்கொன்றைக்—
கண்ணியர்; வளர்மதி கதிர்விட, கங்கை—
நீர் கொண்ட சடையினர்; விடை உயர் கொடியர்;
நிழல் திகழ் மழுவினர்; அழல்திகழ் நிறத்தர்;
சீர் கொண்ட மென்சிறைவண்டு பண்செய்யும்
செழும் புனல் அனையன செங்குலை வாழை
ஏர் கொண்ட பலவினொடு எழில் திகழ் சாரல்
இடைச்சுரம் மேவிய இவர் வணம் என்னே?

5. He wears a chaplet of well-blown and fragrant
kondrai flowers which bloom during the rainy season.
On His matted hair rests a waxing and bright
crescent near which the Ganga courses.
His flag sports the signum of His Bull.
He wields a bright *mazhu*; His hue is that
of the blazing fire.
He is entempled in the beautiful Idaicchuram
in the slopes of which lovely and soft-winged bees
melodise *pann*.
Here flourish banana trees cool like goodly water,
laden with bunches of ruddy fruit
and also abundantly-yielding jack trees.
How great indeed is the wonder of His splendour!

6. தோடு அணி குழையினர்; சுண்ணவெண் நீற்றர்;
சுடலையின் ஆடுவர்; தோல் உடை ஆகப்
பீடு உயர்செய்தது ஓர் பெருமையை உடையர்;
பேய்உடன் ஆடுவர்; பெரியவர்பெருமான்;
கோடல்கள் ஒழுகுவ, முழுகுவ தும்பி,
குரவமும் மரவமும் மன்னிய பாங்கர்,
ஏடு அவிழ் புதுமலர் கடி கமழ் சாரல்
இடைச்சுரம் மேவிய இவர் வணம் என்னே?

6. He wears a *todu* in one ear and a *kuzhai* in the other;
He is bedaubed with the powdery ash;

He dances in the crematory; His garment is a skin.
Glory stands glorified by reason of His glory.
He dances with the ghouls; He indeed is the great God.
He is entempled in Idaicchuram the slopes
of which are fragrant with the fresh-blown flowers
of gardens thick with the trees of *kuruntam*
and *katampam*.
Here chafers get drenched with the honey
shed by the blossoms of ruddy *kāntall*.
How great indeed is the wonder of His splendour!

7. கழல் மல்கு காலினர்; வேலினர்; நூலர்;
கவர் தலைஅரவொடு கண்டியும் பூண்பர்;
அழல் மல்கும் எரியொடும் அணி மழு ஏந்தி
ஆடுவர்; பாடுவர்; ஆர் அணங்கு உடையர்;
பொழில் மல்கு நீடிய அரவமும் மரவம்
மன்னிய கவட்டுஇடைப் புணர்குயில் ஆலும்
எழில் மல்கு சோலையில் வண்டு இசை பாடும்
இடைச்சுரம் மேவிய இவர் வணம் என்னே?

7. His feet are ankleted; He wields a spear; He wears
the sacred thread; He is adorned with the five-headed
hooded serpent and the *Rudrāksha* garland.
He holds the blazing fire and wields the beautiful *mazhu*.
Thus is He who dances and sings.
He is concorporate with His charming Consort.
He is entempled in Idaicchuram in the boundlessly
beautiful slopes of which rich in groves
of stately *maravam* trees from the clefts
of which pairs of *kuyils* sing,
and gardens where bees bombinate.
How great indeed is the wonder of His splendour!

8. தேம் கமழ்கொன்றை அம்திருமலர் புனைவார்;
திகழ்தரு சடைமிசைத் திங்களும் சூடி,
வீந்தவர் சுடலை வெண் நீறு மெய் பூசி,
வேறும் ஓர் சரிதையர்; வேடமும் உடையர்;
சாந்தமும் அகிலொடு முகில் பொதிந்து அலம்பி,
தவழ் கன மணியொடு மிகு பளிங்கு இடறி,
ஏந்து வெள் அருவிகள் எழில் திகழ் சாரல்
இடைச்சுரம் மேவிய இவர் வணம் என்னே?

8. He wears the comely garlands of honey-fragrant *kondrai;*
He wears on His matted hair the crescent;

He is bedaubed with the ash of the crematory
where corpses are burnt;
His annals are peerless and peculiar; His is *Siva-Vetam*.
He is entempled in Idaicchuram in the splendorous
slopes of which lofty and white-hued cataracts –
fragrant with the scent of sandalwood
and eaglewood –, descend down roaring with
rain water, carrying with them large gems and crystals.
How great indeed is the wonder of His splendour!

9. பலஇலம் இடு பலி கையில் ஒன்று ஏற்பர்;
பலபுகழ் அல்லது பழி இலர், தாமும்;
தலை இலங்கு அவிர்ஒளி நெடு முடி அரக்கன்
தடக்கைகள் அடர்த்தது ஓர் தன்மையை உடையர்;
மலை இலங்கு அருவிகள் மணமுழவுஅதிர,
மழை தவழ் இள மஞ்ஞை மல்கிய சாரல்,
இலை இலவங்கமும் ஏலமும் கமழும்
இடைச்சுரம் மேவிய இவர் வணம் என்னே?

9. He visits many houses and receives alms in His hand;
multifoliate is His glory; He is utterly blameless.
He crushed the long arms of the ten-headed Rāvana
decked with long and coruscating crowns;
such is His prowess.
He is entempled in Idaicchuram in the slopes of which
clouds crawl and waterfalls from the mountain
descend amain with a din,
akin to the sound of wedding-drums;
here wafts the mingled scent of the densely-leaved
cinnomon and cardamum.
How great indeed is the wonder of His splendour?

10. பெருமைகள் தருக்கி ஓர் பேதுஉறுகின்ற
பெருங்கடல் வண்ணனும் பிரமனும் ஓரா
அருமையர்; அடிநிழல் பரவி நின்று ஏத்தும்
அன்பு உடை அடியவர்க்கு அணியரும் ஆவர்;
கருமை கொள் வடிவொடு சுனை வளர் குவளைக்
கயல்இனம் வயல் இளவாளைகள் இரிய,
எருமைகள் படிதர, இள அனம் ஆலும்
இடைச்சுரம் மேவிய இவர் வணம் என்னே?

10. He, the rare One, is unknowable to the sea-hued Vishnu
who became proud and befuddled by reason of his glory,
and also Brahma.

He is easy of access to His loving devotees who
hail and adore the salvific shade of His feet.
He is entempled in Idaicchuram in the pools of which
blue lilies bloom and burgeon;
here, when black buffaloes begin to settle
in water, *kayal* and *vālai* leap about scared
and swans raise an uproar.
How grand indeed is the wonder of His splendour!

11. மடைச்சுரம் மறிவன வாளையும் கயலும்
மருவிய வயல்தனில் வருபுனல் காழிச்
சடைச்சுரத்து உறைவது ஓர் பிறை உடை அண்ணல்
சரிதைகள் பரவி நின்று உருகு சம்பந்தன்,
புடைச் சுரத்து அரு வரைப் பூக் கமழ் சாரல்
புணர் மடநடையவர் புடை இடை ஆர்ந்த
இடைச்சுரம் ஏத்திய இசையொடு பாடல்,
இவை சொல வல்லவர் பிணி இலர்தாமே.

11. Gnānasambandhan of Kāzhi rich in fields fed by
the water of sluices where leap about *kayal* and *vālai*,
melts in love when he sings of the annals
of the noble Lord who wears on His crest, the crescent.
They that sing tunefully his hymns on the God
of Idaicchuram in the interspaces of whose
flowery and fragrant gardens,
beautiful and bashful damsels of
swan-like gait, foregather,
will, for ever, be freed of maladies.

Notes

2. Kayal and vālai are fish-varieties.
3. Siva is ever untainted by evil. His fiery mazhu burns all evil.
4. Siva-Vetam is the pure form of auspiciousness.
5. The banana trees referred to in this verse are called sevvāzhai. They grow in hilly regions.
6. Siva's todu and kuzhai mark his androgynic form.
8. Siva is a Vikirtan. His annals are therefore peerless and peculiar.

9. He visits many houses: The Tiruvāchakam says: "Nam illangkall thorum ezhuntu arul" (He deigns to visit our homes).
10. Both Vishnu and Brahma are *Sakalas*. They suffer from all the three malas.
11. The hymns of the Tevāram cure maladies – physical, mental and spiritual.

79. Tirukkazhumalam

79. திருக்கழுமலம்

பண்: குறிஞ்சி

1. அயில் உறு படையினர்; விடையினர்; முடிமேல்
அரவமும் மதியமும் விரவிய அழகர்;
மயில் உறு சாயல வனமுலை ஒருபால்
மகிழ்பவர்; வான்இடை முகில் புல்கும் மிடறர்;
பயில்வுஉறு சரிதையர்; எருது உகந்து ஏறிப்
பாடியும் ஆடியும் பலி கொள்வர்; வலி சேர்
கயிலையும் பொதியிலும் இடம் என உடையார்—
கழுமலம் நினைய, நம் வினைகரிசு அறுமே.

1. He wields a sharp spear; He rides a Bull.
He is the handsome One on whose crest rest a crescent
and a serpent.
He is concorporate with His Consort whose mien is
like a peafowl's and whose breasts are shapely.
His throat wears a black patch, in hue like nimbus.
His *puranas* are cultivated by all.
Riding joyously on His Bull, He seeks alms,
singing and dancing.
He dwells in formidable Kailās and Potiyil.
If we contemplate His Kazhumalam, our evil *karma* snaps.

2. கொண்டலும் நீலமும் புரை திருமிடறர்;
கொடுமுடி உறைபவர்; படுதலைக் கையர்;
பண்டு அலர்அயன் சிரம் அரிந்தவர்; பொருந்தும்
படர்சடை அடிகளார் — பதி அதன் அயலே
வண்டலும் வங்கமும் சங்கமும் சுறவும்
மறிகடல் — திரை கொணர்ந்து எற்றிய கரைமேல்
கண்டலும் கைதையும் நெய்தலும் குலவும்
கழுமலம் நினைய, நம் வினைகரிசு அறுமே.

2. His comely throat is dark like the cloud and the blue lily;
He abides in the peak of Kailās.
His hand holds a skull.
Of yore, He chopped away a head of his whose seat
is the Lotus.
His spreading matted hair becomes Him.
The rolling waves of the sea shore up black sand,
barks, shells and fishes; on the fore-shore gardens
flourish *kandal*, *kaitai* and *neithal*.

Such is His Kazhumalam.
If we contemplete it, our evil *karma* snaps.

3. எண்இடை ஒன்றினர்; இரண்டினர் உருவம்;
எரிஇடை மூன்றினர்; நால்மறையாளர்;
மண்இடை ஐந்தினர்; ஆறினர் அங்கம்;
வகுத்தனர் ஏழ்இசை; எட்டு இருங்கலை சேர்
பண்இடை ஒன்பதும் உணர்ந்தவர்; பத்தர்
பாடி நின்று அடி தொழ, மதனனை வெகுண்ட
கண்இடைக் கனலினர் — கருதிய கோயில்
கழுமலம் நினைய, நம் வினைகரிசு அறுமே.

3. His blessing is at-one-ment; His form is twofold;
He is the threefold Agni; He is the Author of the four Vedas;
He is the five *tanmātras* that pervade the earth; He is
the six Angas; He is the sevenfold music; He is
the eight *Vidyas*; He is the Master of *Pann*'s ennead.
His feet are hailed and adored by His bhaktas.
He smote Manmata with the fire of His forehead-eye.
If we contemplate His Kazhumalam, our evil *karma* snaps.

8A

4. எரி ஒரு கரத்தினர்; இமையவர்க்கு இறைவர்;
ஏறு உகந்து ஏறுவர்; நீறு மெய் பூசித்
திரிதரும் இயல்பினர்; அயலவர் புரங்கள்
தீ எழ விழித்தனர்; வேய் புரை தோளி,
வரி தரு கண்இணை மடவரல், அஞ்ச,
மஞ்சு உற நிமிர்ந்தது ஓர் வடிவொடும் வந்த
கரி உரி மருவிய அடிகளுக்கு இடம்ஆம்
கழுமலம் நினைய, நம் வினைகரிசு அறுமே.

4. He holds fire in one of His palms; He is the God
of the celestials; He rides His Bull in delight;
He goes about bedaubed with ash on His body.
He so stared at the hostile citadels that they were
gutted with fire.
He is the great One that excoriated the tusker
that strode forth grazing the clouds and putting
to fright His Consort of bamboo-like arms
and endowed with eyes streaked red,
and mantled Himself in the tusker's hide.
If we contemplate Kazhumalam, our evil *karma* snaps.

5. ஊர் எதிர்ந்து இடு பலி, தலை கலன்ஆக
உண்பவர்; விண் பொலிந்து இலங்கிய உருவர்;

பார் எதிர்ந்து அடி தொழ, விரை தரும் மார்பில்
படஅரவு ஆமை அக்கு அணிந்தவர்க்கு இடம்ஆம்—
நீர் எதிர்ந்து இழி மணி, நித்தில — முத்தம்
நிரை சொரி சங்கமொடு, ஒண்மணி வரன்றி,
கார் எதிர்ந்து ஓதம் வன் திரை கரைக்கு எற்றும்—
கழுமலம் நினைய, நம் வினைகரிசு அறுமே.

5. He eats the alms received from folks; His begging-bowl
is a skull; His form is of ethereal splendour.
He wears on His fragrant chest a hooded serpent,
a carapace and beads of *Rudrāksha*
for the adoration of the world.
He is enshrined in Kazhumalam near the sea
over which clouds gather and the waves surcharged
with abundant water roll and shore up
beautiful pearls, rows of curved shells and gems galore.
If we contemplate His Kazhumalam, our evil *karma* snaps.

6. முன் உயிர்த் தோற்றமும் இறுதியும் ஆகி,
முடி உடை அமரர்கள் அடி பணிந்து ஏத்த,
பின்னிய சடைமிசைப் பிறை நிறைவித்த
பேர்அருளாளனார் பேணிய கோயில்—
பொன் இயல் நறுமலர் புனலொடு தூபம்
சாந்தமும் ஏந்திய கையினர் ஆகி,
கன்னியர் நாள்தொறும் வேடமே பரவும்—
கழுமலம் நினைய, நம் வினைகரிசு அறுமே.

6. He evolves bodies and dissolves them; His feet are
hailed by the crowned supernals.
He is the immensely merciful One who sports
on His plaited matted hair the crescent.
His cherished shrine is Kazhumalam where
His *Siva-Vetam* is daily hailed by virgins
who carry in their hands golden and fragrant
flowers, holy water, sandalpaste and articles
needed for holy fumigation.
If we contemplate Kazhumalam, our evil *karma* snaps.

7. கொலைக்கு அணித்தா வரு கூற்று உதைசெய்தார்,
குரைகழல் பணிந்தவர்க்கு அருளிய் பொருளின்
நிலைக்கு அணித்தா வர நினைய வல்லார்தம்
நெடுந் துயர் தவிர்த்த எம் நிமலருக்கு இடம்ஆம்—
மலைக்கு அணித்தா வர வன் திரை முரல,
மது விரி புன்னைகள் முத்து என அரும்ப,

கலைக்கணம் கானலின் நீழலில் வாழும்—
கழுமலம் நினைய, நம் வினைகரிசு அறுமே.

7. He kicked Yama who came close to His devotee
to snatch his life.
He is the God ever-free from *malas*; He is mindful
of annulling the prolonging misery of those that
adore His feet – decked with resounding anklets –,
and granting unto them the upcoming and eternal
beatitude – their privileged guerdon.
His shrine is Kazhumalam where (during the Great
Dissolution) strong waves roar and dash
against the *Toni-Malai*.
In the coastal gardens of this town, melliferous *punnais* bloom
like pearls and herds of deer thrive.
If we think of Kazhumalam, our evil *karma* snaps.

8. புயம்பல உடைய தென்இலங்கையர் வேந்தன்,
பொருவரை எடுத்தவன், பொன்முடி திண்தோள்
பயம்பல பட அடர்த்து, அருளிய பெருமான்
பரிவொடும் இனிது உறை கோயில்அது ஆகும்—
வியன்பல விண்ணினும் மண்ணினும் எங்கும்
வேறுவேறு உகங்களில் பெயர் உளது என்ன,
இயம்பல படக் கடல் — திரை கரைக்கு எற்றும்—
கழுமலம் நினைய, நம் வினைகரிசு அறுமே.

8. When the many-headed sovereign of southern Lanka
durst uproot Mount Kailās, He, the Lord-God,
so crushed his golden crowns and mighty shoulders
that he was seized with manifold dread;
eventually He blessed him.
It is indeed at Kazhumalam He sweetly abides,
poised in loving kindness.
It is known by various names in various *yugas*
on earth as well as expansive ethereal worlds.
The waves of the sea dash against its shore
in multifoliate orchestration.
When we think on Kazhumalam, our evil karma snaps.

9. விலங்கல் ஒன்று ஏந்தி வன்மழை தடுத்தோனும்,
வெறி கமழ் தாமரையோனும், என்று இவர் தம்
பலங்களால் நேடியும் அறிவு அரிதுஆய
பரிசினன் மருவி நின்று இனிது உறைகோயில்—

மலங்கி வன் திரை வரை எனப் பரந்து, எங்கும்
மறிகடல் ஓங்கி, வெள்இப்பியும் சுமந்து,
கலங்கள் தம் சரக்கொடு நிரக்க வந்து ஏறும்—
கழுமலம் நினைய, நம் வினைகரிசு அறுமே.

9. He is the One who is unknowable unto the one who
lifted up the mountain and forfended the torrential
downpour and also unto the one seated on the fragrant
Lotus, when these with all their might quested after Him;
such is His stature.
With love and joy He abides at Kazhumalam
close to which is the sea, the white waves of which
rise aloft everywhere like a mountain range,
dash against the shore and return to the sea
where barks that sail majestically, loaded with goods
and argentine shells of pearls, shoreward move.
If we think on Kazhumalam, our evil *karma* snaps.

10. ஆம் பலதவம் முயன்று அறஉரை சொல்லும்
அறிவு இலாச் சமணரும், தேரரும், கணி சேர்
நோம் பலதவம் அறியாதவர் நொடிந்த
மூதுரை கொள்கிலா முதல்வர் — தம் மேனிச்
சாம்பலும் பூசி, வெண்தலை கலன் ஆகத்
தையலார் இடு பலி வையகத்து ஏற்று, —
காம்பு அன தோளியொடு இனிது உறை கோயில்
கழுமலம் நினைய, நம் வினைகரிசு அறுமே.

10. He is the Primal God who leaves out of account
the pseudo-words of wisdom uttered by the brainless
Samanas who, in their light, perform
multitudinous austerities, and also the saws
of the Buddhists who are unacquainted with
the many forms of taxing askesis.
He is the God who bedaubs His body with ash,
carries a white skull as His begging-bowl
and receives alms from women.
If we contemplate His shrine of Kazhumalam
where, concorporate with His Consort
whose arms are bamboo-like, He abides,
our evil *karma* snaps.

11. கலி கெழு பார்இடை ஊர் என உளதுஆம்
கழுமலம் விரும்பிய கோயில் கொண்டவர்மேல்,

வலி கெழு மனம் மிக வைத்தவன், மறை சேர்—
வரும் கலை ஞானசம்பந்தன் தமிழின்
ஒலிகெழுமாலை என்று உரைசெய்த பத்தும்
உண்மையினால் நினைந்து ஏத்த வல்லார்மேல்
மெலி கெழு துயர் அடையா; வினை சிந்தும்;
விண்ணவர் ஆற்றலின் மிகப் பெறுவாரே.

11. Gnānasambandhan whose mind is firmly
linked with the Lord-God who willingly abides
at Kazhumalam – the town of towns in this
dinsome world –,
and who is well-versed in the Vedas and Scriptures,
has sung in dulcet and tuneful Tamil
a garland of ten hymns.
They that sincerely hail this decad, will be
relieved from enervating misery;
their *karma* will cease and they will come by
a valiancy – far greater than the celestials'.

Notes

1. Kazhumalam: The place that washes sins away. Malas are the source of sins. If they are done away with, Pasu gains Pati.
2. Human matted hair is ghastly, but Siva's is beautiful and bewitching.

   Kandal: A species of fragrant-screw-pine.

   Kaitai: Fragrant-screw-pine.

   Neithal: White, Indian water-lily.
3. This decad is in *enn alangkāram*. Numbers 1 to 9 are employed in this hymn in an ascending order. It is not easy to comprehend this decad. To indicate the numeral ten, the word patthar (bhakta) is used.
5. Siva's ornaments are objects of our constant adoration.
6. Tonipuram: The Ark-Shrine.
8. Palpeyarppatikams give the many names of Kazhumalam.
9. As observed earlier Kazhumalam in the past was close to the sea.
10. Samanas and Buddhists lack the right direction. Theirs is misdirected labour.
11. The envoi-verse is more than a warranty; it is an unfailing guarantee.

80. Kōyil (*Tillai*)

Pann: Kurinji

Our Saint made his pilgrimage to Tillai with his father, Nilakanta yāzhppānar and other devotees. The Tillai-Brahmins received him in a fitting manner. With them he reached the shrine, adored the Lord-Dancer and sang the following decad.

80. கோயில்

பண்: குறிஞ்சி

1. கற்றாங்கு எரி ஓம்பி, கலியை வாராமே
செற்றார் வாழ் தில்லைச் சிற்றம்பலம் மேய
முற்றா வெண்திங்கள் முதல்வன் பாதமே
பற்றா நின்றாரைப் பற்றா, பாவமே.

1. Tillai is where dwell the Brahmins who foster
the sacrificial fire in accordance with the rules
learnt (from the Vedas and the Āgamas).
These have done away with evil who have forfended
the advent of *Kali*.
It is here the Primal God who wears the white
and unaging crescent, is entempled.
Sin does not take hold of them that hold fast to His feet.

2. பறப்பைப் படுத்து, எங்கும் பசு வேட்டு, எரி ஓம்பும்
சிறப்பர் வாழ் தில்லைச் சிற்றம்பலம் மேய
பிறப்பு இல்பெருமானை, பின் தாழ்சடையானை,
மறப்பு இலார்கண்ணர், மையல் தீர்வாரே.

2. Tillai is the place where the Brahmins par excellence
build sacrificial halls, foster fire and sacrifice kine.
The birthless God whose matted hair dangles down
His nape is enshrined in Citrambalam.
They alone are free from befuddlement
that never forget Him at all.

3. மை ஆர் ஒண்கண்ணார் மாடம் நெடுவீதிக்
கையால் பந்து ஓச்சும் கழி சூழ் தில்லையுள்,
பொய்யா மறை பாடல் புரிந்தான், உலகு ஏத்தச்
செய்யான், உறை கோயில் சிற்றம்பலம்தானே.

3. Tillai is girt with creeks; in its long streets dight with mansions,
lasses whose bright eyes are touched with khol,

sport with their hands the flower-balls.
It is in Citrambalam the ruddy-hued Lord – the Author
of the never-false Vedas –, is enshrined,
hailed by the world.

4. நிறை வெண்கொடி மாட நெற்றி நேர் தீண்டப்
பிறை வந்து இறை தாக்கும் பேரம்பலம், தில்லைச்
சிறைவண்டு அறை ஓவாச் சிற்றம்பலம், மேய
இறைவன் கழல் ஏத்தும் இன்பம் இன்பமே.

4. The white flags from the poles of mansions
straight graze the skyey crescent and seem
to attack it, a trifle.
Near Perambalam where winged bees for ever hum
is Citrambalam where the Lord-God abides.
Hailing in joy His ankleted feet constitutes
bliss in sooth.

5. செல்வ நெடுமாடம் சென்று சேண் ஓங்கிச்
செல்வ மதி தோய, செல்வம் உயர்கின்ற,
செல்வர் வாழ் தில்லைச் சிற்றம்பலம் மேய
செல்வன் கழல் ஏத்தும் செல்வம் செல்வமே.

5. At Tillai, the lofty and opulent mansions brush
the very heavens where sails the lovely moon.
Here dwell the blessed Brahmins of ever-crescent opulence.
At Citrambalam is entempled the Lord-God
of surpassing opulence.
True opulence is indeed the hailing of His
salvific and ankleted feet.

6. வரு மாந்தளிர்மேனி மாது ஓர்பாகம் ஆம்
திரு மாந் தில்லையுள், சிற்றம்பலம் மேய
கருமான்உரி – ஆடைக் கறை சேர் கண்டத்து எம்
பெருமான் கழல்அல்லால் பேணாது, உள்ளமே.

6. He is concorporate with Her whose body is like
the fresh shoot of the mango tree.
At opulent Tillai, in Citrambalam, our God is enshrined.
His throat is murky who is mantled in the tusker's hide.
My bosom fosters nought but His ankleted feet.

7. அலை ஆர் புனல் சூடி, ஆகத்து ஒருபாகம்
மலையான்மகளோடும் மகிழ்ந்தான், உலகு ஏத்தச்

சிலையால் எயில் எய்தான், சிற்றம்பலம் தன்னைத்
தலையால் வணங்குவார் தலைஆனார்களே.

7. Adorned with the billowy Ganga, He is joyously
concorporate with the Daughter of Himavant.
Hailed by the world, with His mountain-bow
He smote the (hostile) citadels.
They that with their heads adore His Citrambalam
are, in sooth, the sovereign lords.

8. கூர்வாள் அரக்கன்தன் வலியைக் குறைவித்து,
சீராலே மல்கு சிற்றம்பலம் மேய
நீர் ஆர் சடையானை நித்தல் ஏத்துவார்
தீரா நோய்எல்லாம் தீர்தல் திண்ணமே.

8. He set at nought the puissance of the Rākshasa,
armed with a keen sword.
His matted hair sports the Ganga; He is entempled
in Citrambalam of ever-during foison.
The well-nigh incurable maladies of those that hail Him,
will, for sure, perish.

9. கோள் நாக(அ)ணையானும் குளிர்தாமரையானும்
காணார் கழல் ஏத்த, கனல்ஆய் ஓங்கினான்,
சேணார் வாழ் தில்லைச் சிற்றம்பலம் ஏத்த,
மாணா நோய்எல்லாம் வாளா மாயுமே.

9. He soared up a blazing column of fire
which could not be perceived by him whose
couch is the coiling snake as well as the one
of the cool Lotus-seat; He is the God
enshrined in Citrambalam at Tillai where
dwell lofty ones, a good many,
When He is hailed, cruel maladies perish tracelessly.

10. பட்டைத் துவர்ஆடை, படிமம், கொண்டாடும்
முட்டைக் கட்டுரை மொழிவ கேளாதே,
சிட்டர் வாழ் தில்லைச் சிற்றம்பலம் மேய
நட்டப்பெருமானை நாளும் தொழுவோமே.

10. The Lord-Dancer is entempled in Citrambalam
at Tillai where dwell the lofty and sublime ones
who hearken not to the senseless utterances
of the Samanas, and the Buddhists who are

clad in ochre-dyed barks and pursue futile vows.
Let us adore every day the Lord-Dancer.

11. ஞாலத்து உயர் காழி ஞானசம்பந்தன்
சீலத்தார் கொள்கைச் சிற்றம்பலம் மேய
சூலப்படையானைச் சொன்ன தமிழ்மாலை
கோலத்தால் பாட வல்லார் நல்லாரே.

11. Gnānasambandhan of Kāzhi – the lofty polis
in this world –, has sung on the God who wields
a spear and who is enshrined in Citrambalam,
at Tillai, hailed by the righteous – poised in piety.
They that are valiant to sing tunefully this garland
of Tamil hymns, are truly the holy ones.

Notes

1. Tillai is the Saivite shrine, par excellence. In the past, three thousand Brahmins, of whom Siva was one, fostered this holy polis. Yāgas were performed here conforming to the strict rules enunciated in the Scriptures.
2. The performance of yāgas is again celebrated in this verse.
3. The Vedas are the abode of Truth. Siva is their Author. They merit utmost reverence and are to be construed in the light of the Sivāgamas.
4. Bliss is ours, here and now. Tillai is truly the embodiment of bliss.
5. Tillai is the city of opulence – material as well as spiritual.
6. The Lord of foison holds poison in His throat. This accounts for the survival of all entia.
7. The devotees of Siva are truly the sovereign-lords. They depend on Siva alone and none else.
8. Maladies, physical as well as spiritual, cease if one ensouls Siva.
9. Siva who is easy of approach to His devotees is inaccessible even to gods.
10. The Lord-Dancer is entempled in Citrambalam which is one's soul. Samanas and Buddhists are unaware of this truth. All their deeds are mere exercises in stultification.
11. Siva wields a three-leaved spear which alone can quell the three malās.

81. Sikāzhi

Pann: Kurinji

81. சீகாழி

பண்: குறிஞ்சி

1. நல்லார், தீ மேவும் தொழிலார், நால்வேதஞ்
சொல்லார், கேண்மையார், சுடர் பொன்கழல் ஏத்த,
வில்லால் புரம் செற்றான் மேவும் பதிபோலும்—
கல் ஆர் மதில் சூழ்ந்த காழி(ந்) நகர்தானே.

1. The town of Kāzhi girt with rocky walls, houses the shrine
of Him who smote the citadels with His bow.
He abides there, His radiant and auric and ankleted feet
hailed by the righteous who chant the four Vedas, foster
the ritual-fire and are poised in godly love.

2. துளி வண் தேன் பாயும் இதழி, தூ மத்தம்,
தெளிவெண்திங்கள், மாசுணம், நீர் திகழ் சென்னி,
ஒளி வெண்தலைமாலை உகந்தான் ஊர்போலும்—
களி வண்டு யாழ்செய்யும் காழி(ந்) நகர்தானே.

2. *Kondrai* from which drops of weal-conferring honey flow,
holy *mattham*, a lucent and white crescent and a snake,
a river on His crest and a bright and white chaplet
of skulls: in these He delights.
His shrine is indeed at Kāzhi where joyous bees
make melodious music.

3. ஆலக் கோலத்தின் நஞ்சு உண்டு, அமுதத்தைச்
சாலத் தேவர்க்கு ஈந்து அளித்தான், தன்மையால்
பாலற்குஆய் நன்றும் பரிந்து பாதத்தால்
காலற் காய்ந்தான், ஊர் காழி(ந்) நகர்தானே.

3. He devoured the poison which arose in the form of *halāhala;*
He dispensed liberally the nectar to the celestials;
Such is His nature that He rescued in love, the boy,
kicking to death the blameworthy Yama.
Kāzhi indeed is the town of His shrine.

4. இரவில் — திரிவோர்கட்கு இறை தோள்இணைபத்தும்
நிரவி, கர வாளை நேர்ந்தான் இடம்போலும்—
பரவித் திரிவோர்க்கும் பால்நீறு அணிவோர்க்கும்
கரவு இல் — தடக்கையார் காழி(ந்) நகர்தானே.

4. He crushed the shoulders – two times ten –, of the king
of the nocturnal rovers; then He blessed him
with a handy sword.
His town indeed is Kāzhi where the long-armed patrons
munificently and unstintingly shower on devotees,
bedaubed with the milk-white ash and on those
that roam about extolling Siva, whatever they seek.

5. மாலும் பிரமனும் அறியா மாட்சியான்,
தோலும் புரிநூலும் துதைந்த வரைமார்பன்,
ஏலும் பதிபோலும் – இரந்தோர்க்கு எந்நாளும்
காலம் பகராதார் காழிந்(ந்) நகர்தானே.

5. His majesty is imperceivable by Vishnu and Brahma;
His hill-like chest adorned with the strands
of sacred thread is covered with a hide.
His shrine is in the town of Kāzhi whose residents
give away what is sought of them by beseechers,
without delay.

6. தம் கை இட உண்பார், தாழ் சீவரத்தார்கள்,
பெங்கை உணராதே பேணித் தொழுமின்கள்!
மங்கை ஒருபாகம் மகிழ்ந்தான், மலர்ச் சென்னிக்
கங்கை தரித்தான், ஊர் காழி(ந்) நகர்தானே.

6. Samanas eat from their (cupped) hands into which
alms is given; base indeed are the ochre-robed
Buddhists; ignore their vile ways of life.
Adore Him in abiding love who is joyously
concorporate with His Consort.
In His flower-bedecked crest, He sports the Ganga;
His shrine is in the town of Kāzhi.

7. வாசம் கமழ் காழி மதி செஞ்சடை வைத்த
ஈசன் நகர் தன்னை, இணை இல் சம்பந்தன்
பேசும் தமிழ் வல்லோர் பெருநீர் உலகத்துப்
பாசம்தனை அற்றுப் பழி இல் புகழாரே.

7. Peerless Gnānasambandhan has sung on Kāzhi –
God's own town –, where the Lord who sports on His
fragrant, ruddy, matted crest the crescent.
They that are valiant in these Tamil (hymns)
will thrive in orbis terrarum freed of fetters;
they indeed are the blameless ones glorious.

Notes

Only seven verses of this decad are extant.

1. Only they that chant the Vedas as ordained and foster the ritual-fire in the Āgamic way are blessed to remain poised in godly love.
2. Like the Brahmins the bees that thrive in Kāzhi make melodious music.
3. Yama was blameworthy as he trespassed into the sanctum sanctorum where Mārkandeya was performing Siva-pūja.
4. The Brahmins of Kāzhi are the servitors of Siva's servitors. They are spiritual Vavasours.
5. Dr.G.U. Pope observes: "Sivan is never appealed to in vain." Celerity is characteristic of Siva's grace.
6. Siva is love and is to be adored in abiding love. The Samanas and the Buddhists are godless persons. They know not the meaning of true love.
7. The verses of the boy-saint free the reciters from fetters. They spell true freedom.

82. Tiruvēzhimizhalai

Pann: Kurinji

The godly-child and St. Appar arrived at Tiruvēzhimizhalai from Tiruppāmpuram. The residents of this town received them fittingly. After completing his circumambulation of the shrine, our saint moved into the temple and sang the following decad.

82. திருவீழிமிழலை

பண்: குறிஞ்சி

1. இரும் பொன்மலை வில்லா, எரி அம்பா, நாணில்,—
திரிந்த புரம்மூன்றும் செற்றான் உறை கோயில்—
தெரிந்த அடியார்கள் சென்ற திசைதோறும்
விரும்பி எதிர்கொள்வார் வீழி(ம்) மிழலையே.

1. With the golden Mount (Meru) for His bow and Agni
for His arrow, He smote the three citadels
that roamed about, in the sky.
He is entempled in Vēzhimizhalai; its servitors
well-versed in the Scriptures, proceed, love-impelled,
in each and every direction to welcome Siva's devotees.

2. வாதைப்படுகின்ற வானோர் துயர் தீர,
ஓதக்கடல் நஞ்சை உண்டான் உறை கோயில்—
கீதத்து இசையோடும் கேள்விக் கிடையோடும்
வேதத்து ஒலி ஓவா வீழி(ம்) மிழலையே.

2. He quaffed the venom of the aquatic ocean to rid
the suffering supernals of their misery;
He abides in the temple of Vēzhimizhalai, inseparable
from the ceaseless sound of the Vedas tunefully chanted
by the throng of young students.

3. பயிலும் மறையாளன் தலையில் பலி கொண்டு,
துயிலும்பொழுது ஆடும் சோதி உறை கோயில்—
மயிலும் மடமானும் மதியும்(ம்) இள வேயும்
வெயிலும் பொலி மாதர் வீழி(ம்) மிழலையே.

3. He receives alms in the skull of the practitioner
of the Vedas; He dances when the world slumbers;
Vēzhimizhalai is the shrine where the supernal Flame abides.
Here flourish damsels whose gait is like the peacock's,
whose eyes are like the bashful antelope's, whose visagas are

moon-like, whose arms are like the bamboo
and whose lustre is like the rays of the sun.

4. இரவன் பகலோனும் எச்சத்து இமையோரை
நிரவிட்டு, அருள்செய்த நிமலன் (ன்) உறை கோயில்—
குரவம், சுரபுன்னை, குளிர் கோங்கு, இள வேங்கை,
விரவும் பொழில் அம் தண் வீழி(ம்) மிழலையே.

4. In Daksha's sacrifice the *Ninmalan* administered
the (punitive) corrective to Chandra, Sūrya,
and the Devas, after which He graced them.
He is enshrined in the serene and lovely Vēzhimizhalai
dight with cool groves where thrive *kuravam*,
surapunnai, cool *kongku* and young *vengkai*.

5. கண்ணின் கனலாலே காமன் பொடிஆக,
பெண்ணுக்கு அருள்செய்த பெருமான் உறை கோயில்—
மண்ணில் பெரு வேள்வி வளர் தீப்புகை நாளும்
விண்ணில் புயல் காட்டும் வீழி(ம்) மிழலையே.

5. By the fire of His eye He reduced Kāma to powder;
then He graced her (his wife).
The Lord-God is entempled in Vēzhimizhalai where
the smoke rising from the ever-crescent fire
of the great sacrificial pits soars up daily
to form cloudbanks in the firmament.

6. மால் ஆயிரம் கொண்டு மலர்க்கண் இட, ஆழி
ஏலா வலயத்தோடு ஈந்தான் உறை கோயில்—
சேல் ஆகிய பொய்கைச் செழு நீர்க் கமலங்கள்
மேலால் எரி காட்டும் வீழி(ம்) மிழலையே.

6. He gifted to Vishnu a disc, well-nigh impossible to bear,
when he laid at His feet an eye of his
and flowers totalling one thousand in number.
He is enshrined in Vēzhimizhalai in the pools
of which, formed by nature, *cale*-fish abound
and ruddy lotuses blaze like fire.

7. மதியால் வழிபட்டான் வாழ்நாள் கொடுபோவான்,
கொதியா வரு கூற்றைக் குமைத்தான் உறை கோயில்—
நெதியால் மிகு செல்வர் நித்தம் நியமங்கள்
விதியால் நிற்கின்றார் வீழி(ம்) மிழலையே.

7. He smote the wrathful Yama who strode forth to snatch
the life of him who adored Him poised in gnosis.
He is enshrined in Vēzhimizhalai where
servitors of spiritual opulence par excellence
quotidian perform their rituals as ordained.

8. எடுத்தான் தருக்கினை இழித்தான், விரல் ஊன்றி;
கொடுத்தான், வாள்; ஆளாக் கொண்டான்; உறை கோயில்—
படித்தார், மறை வேள்வி பயின்றார், பாவத்தை
விடுத்தார், மிக வாழும் வீழி(ம்) மிழலையே.

8. He did away with the hauteur of him who lifted up
His Mount, by merely pressing it with His toe;
Then He blessed him with a sword and made him
His servitor; He is entempled in Vēzhimizhalai
where thrive the learned, the practitioners
of Vedic sacrifices and those that have forsaken sin.

9. கிடந்தான் இருந்தானும், கீழ் மேல் காணாது,
தொடர்ந்து ஆங்கு அவர் ஏத்தச் சுடர் ஆயவன் கோயில்—
படம் தாங்கு அரவுஅல்குல், பவளத்துவர்வாய், மேல்
விடம் தாங்கிய கண்ணார் வீழி(ம்) மிழலையே.

9. He whose bed is the Snake and he whose seat is the Lotus
went down and up to behold Him, in vain.
When they ceaselessly hailed Him, He stood blazing.
He is enshrined in Vēzhimizhalai where abide women
whose forelaps are cobric hoods, whose lips are ruddy
coral and whose eyes are suffused with venom.

10. சிக்கு ஆர் துவர்ஆடை, சிறு தட்டு, உடையாரும்
நக்கு ஆங்கு அலர் தூற்றும் நம்பான் உறை கோயில்—
தக்கார், மறை வேள்வித் தலைஆய் உலகுக்கு
மிக்கார் அவர் வாழும் வீழி(ம்) மிழலையே.

10. They that are clad in ochre-hued and malodorous robe
and they that are covered with small plaited mats
deride Him, cachinnate and defame Him.
He is enshrined in Vēzhimizhalai where flourish
the competent hierophants of Vedic sacrifices
whose excellence is world-wide and supreme.

11. மேல்நின்று இழி கோயில் வீழி(ம்) மிழலையுள்
ஏனத்துஎயிற்றானை, எழில் ஆர் பொழில் காழி

ஞானத்து உயர்கின்ற நலம் கொள் சம்பந்தன்
வாய்மைத்துஇவை சொல்ல, வல்லோர் நல்லோரே.

11. Gnānasambandhan blessed with lofty and beatific gnosis –
of Kāzhi – rich in pulchritudinous gardens –,
has sung on Him – the One whose chest is adorned
with the tusk of the Hog –, who abides at Vēzhimizhalai
endowed with the heaven-descended Vimāna.
They that are valiant to recite these hymns
wrought of Truth, are truly the virtuous ones.

Notes

1. The Tillai Brahmins are three thousand and those of Tiruvēzhimizhalai are five hundred. They are known for their hospitality.
2. One should commence one's cultivation of the Vedas when one is young. The chanting of the Vedas is always enchanting. The chanter chants them aloud in company and does it silently when alone, in the mode of *ajapa*.
3. Siva dances when the world slumbers. The human soul is a microcosm. It is in slumber it is unruffled.
4. The punishment meted out by Siva is also an act of Grace. It is known as *Mara-k-karunai*. He appears to be cruel. However, actually and factually, He is kind. Vide St. Umāpati's Nenju Vidu Thūthu.
5. He smote Manmata. Yet when his wife implored Him, he resurrected him, making him visible to the eyes of his wife only.
6. Vishnu, indeed, is the first Kannappar. His devotion to Siva knows no bounds. Vishnu is one of the Saktis of Siva.
7. Siva is Kālakālar, the One who smote Death to death. Drunk with power and puissance, Yama misbehaved, became blameworthy and courted death. He was later revived by the ever-merciful Siva.
8. Ravana became an ardent Siva-bhakta. On his forehead and body the holy ash began to blaze. "Ravanan melathu nēru" are the words of St. Sambandhar.
9. Siva can be beheld only by and through His Grace.
10. The Samanas are always a prey to doubt. "Ayyurum Amanar" are the words of our Saint. The Buddhists dispute everything. They lack clarity. They deride and defame. Many of the modern Saivites are like these. These nominal Saivites are an abomination.
11. the Hog: Vishnu.

83. Tiruambarmākālam

Pann: Kurinji

Having hailed the Lord of Tirumākālam with St. Appar, our Saint arrived at Tiruambarmākālam and sang the following decad.

83. திருஅம்பர்மாகாளம்

பண்: குறிஞ்சி

1. அடையார் புரம்மூன்றும் அனல்வாய் விழ எய்து,
மடை ஆர் புனல் அம்பர்மாகாளம் மேய
விடை ஆர் கொடி எந்தை, வெள்ளைப்பிறை சூடும்
சடையான், கழல் ஏத்த, சாரா, வினைதானே.

1. He is my Father who sports the signum
of the Bull in His Flag; He wears a white
crescent in His matted hair.
He so smote the triad of the hostile citadels
that they fell into the jaws of fire.
He is entempled in Ambarmākālam,
rich in water-abounding sluices.
Karma will not attach itself to them who hail
the ankleted feet of the One of matted hair.

2. தேன் ஆர் மதமத்தம் திங்கள் புனல் சூடி,
வான் ஆர் பொழில் அம்பர்மாகாளம் மேய,
ஊன் ஆர் தலைதன்னில் பலி கொண்டு உழல் வாழ்க்கை
ஆனான் கழல் ஏத்த, அல்லல் அடையாவே.

2. He who lives the life of a mendicant, roams about
and receives alms in a skull to which flesh
is still sticking; He rides the Bull.
He is adorned with melliferous and inebriating
mattham, a crescent and a river.
He is enshrined in Ambarmākālam,
dight with sky-vaulting groves.
They are exempt from troubles who are
valiant to hail His ankleted feet.

3. திரை ஆர் புனலோடு செல்வமதி சூடி,
விரை ஆர் பொழில் அம்பர்மாகாளம் மேய,
நரை ஆர் விடை ஊரும், நம்பான் கழல் நாளும்
உரையாதவர்கள்மேல் ஒழியா, ஊனம்(ம்)மே.

3. Sporting a splendorous crescent and a billowy river,
He rides the Bull; He is enshrined in Ambarmākālam
dight with fragrant gardens.
They that hail not the ankleted feet of the One
supremely desirable, will not stand cured
of their blemishes.

4. கொந்து அண் பொழில் — சோலைக் கோல வரிவண்டு,
மந்தம், மலி அம்பர்மாகாளம் மேய,
கந்தம் கமழ்கொன்றை கமழ் புன்சடை வைத்த,
எந்தை கழல் ஏத்த, இடர் வந்து அடையாவே.

4. He is my Father who keeps in His ruddy matted crest
the fragrant *kondrai*; He is enshrined in
Ambarmākālam where in its gardens
thick with flower-bunches, pretty and striped
bees murmur melodiously.
Troubles will not touch them that hail
the ankleted feet of my Father.

5. அணி ஆர் மலைமங்கை ஆகம் பாகம்ஆய்,
மணி ஆர் புனல் அம்பர்மாகாளம் மேய
துணி ஆர் உடையினான் துதை பொன்கழல் நாளும்
பணியாதவர் தம்மேல் பறையா, பாவம்(ம்)மே.

5. Concorporate with the bejewelled Daughter of the Mountain
He, the One that wears a loin-cloth cut from the loom,
is enshrined in Ambarmākālam where flows
water abounding in gems.
Sins will not detach themselves from them who
do not hail daily His golden, ankleted feet.

6. பண்டு ஆழ்கடல் நஞ்சை உண்டு, களி மாந்தி,
வண்டு ஆர் பொழில் அம்பர்மாகாளம் மேய
விண்டார் புரம் வேவ மேருச் சிலைஆகக்
கொண்டான் கழல் ஏத்த, குறுகா, குற்ற(ம்) மே.

6. Of yore, He quaffed the venom of the deep ocean
and grew ecstatic.
He wielded the Mount Meru as His bow and gutted
with fire the three hostile citadels.
He is enshrined in Ambarmākālam dight
with gardens where wing bees galore.

7. மிளிரும்(ம்) அரவோடு வெள்ளைப்பிறை சூடி,
வளரும் பொழில் அம்பர்மாகாளம் மேய
கிளரும் சடை அண்ணல் கேடு இல் கழல் ஏத்த,
தளரும்(ம்), உறு நோய்கள்; சாரும் தவம்தானே.

7. He is the merciful God who sports shiny matted hair;
Adorned with a dazzling serpent and a white crescent
He is enshrined in Ambarmākālam dight
with ever-green gardens.
Their ills will wilt and their *tapas* will accrue
If they hail His flawless and ever-during ankleted feet.

8. கொலை ஆர் மழுவோடு கோலச்சிலை ஏந்தி,
மலை ஆர் புனல் அம்பர்மாகாளம் மேய
இலை ஆர் திரிசூலப்படையான் கழல் நாளும்
நிலையா நினைவார்மேல் நில்லா, வினை தானே.

8. He wields a murderous *mazhu*, a splendorous bow
and a peerless weapon – the three-leaved trident.
He is entempled in Ambarmākālam made rich with
streams coursing down the mountain.
Sin will not abide in them that, daily and constantly,
think on His ankleted feet.

9. சிறை ஆர் வரிவண்டு தேன் உண்டு இசை பாட,
மறையார் நிறை அம்பர்மாகாளம் மேய,
நறை ஆர் மலரானும் மாலும் காண்பு ஒண்ணா,
இறையான் கழல் ஏத்த, எய்தும், இன்பமே.

9. He is enshrined in Ambarmākālam where abide
the practitioners of the Vedas and where winged
and striped bees, drunk with honey, make music.
He could not be beheld by him seated on
the melliferous Lotus as well as Vishnu.
Bliss is theirs who hail the Lord-God's ankleted feet.

10. மாசு ஊர் வடிவி(ன்)னார், மண்டை உணல் கொள்வார்,
கூசாது உரைக்கும் சொல் கொள்கை குணம் அல்ல;
"வாசு ஆர் பொழில் அம்பர்மாகாளம் மேய
ஈசா!" என்பார்கட்கு இல்லை, இடர்தானே.

10. The bodies of the Samanas are dirty; the Buddhists
eat from their begging-bowls yclept *montai*;

the shameless utterances of these are void of virtue.
Troubles cannot touch them who affirm thus:
"O Lord-God who is entempled in Ambarmākālam
dight with suaveolent gardens!"

11. வெருநீர் கொள ஓங்கும் வேணுபுரம்தன்னுள்—
திருமாமறை ஞானசம்பந்தன சேண் ஆர்
பெருமான் மலி அம்பர்மாகாளம் பேணி
உருகா, உரைசெய்வார் உயர்வான் அடைவாரே.

11. Gnānasambandhan, well-versed in the divinely sublime Vedas,
of Venupuram that rises above the dreadful Deluge,
has sung on the Lord's sky-vaulting Ambarmākālam.
They that recite his verses in melting love
will gain the supernal world sublime.

Notes

1. Our Saint sang the above decad for the attenuation or annulment of karma of those that recite his verses in all sincerity.
2. Siva is a mendicant. His mendicancy annuls our poverty – physical as well as spiritual.
3. Worship of Siva is a must. Only ingrates fail to worship God.
4. The melodious murmur of bees constitutes their prayer.
5. Siva is clad in a loin-cloth. This is the clothing of a Brahmachāri. This indeed is the message of the Sivagnāna Siddhiyār.
6. Siva quaffs the deadliest venom. He bends the adamantine mountain into a bow. These show that He alone is the Almighty.
7. Siva is ever merciful. His wearing the waning moon about to become extinct is proof positive of His infinite mercy.
8. The trident of Siva is symbolic of His potency to quell the three malas.
9. Ambarmākālam owes its greatness to its dwellers who are the practitioners of the Vedas.
10. The Samanas and the Buddhists are God-forsaken people. Their utterances are therefore void of virtue. The scholarship of such people is of no avail according to Tiruvalluvar.
11. The verses of our Saint enure for ever. They are eternal like his place of avatar.

84. Tirunākai-k-Kāronam

Pann: Kurinji

At Tirucchātthamangkai our Saint sojourned with Tirunilanakkar and hailed Siva entempled in that town. From there he arrived at Nākai-k-Kāronam where he sang the following decad.

84. திருநாகைக்காரோணம்

பண்: குறிஞ்சி

1. புனையும் விரிகொன்றைக் கடவுள், புனல் பாய
நனையும் சடைமேல் ஓர் நகுவெண்தலை சூடி,
வினை இல்(ல்) அடியார்கள் விதியால் வழிபட்டு,
கனையும் கடல் நாகைக்காரோணத்தானே.

1. He is the Lord-God decked with burgeoning *kondrai*;
on His matted hair drenched by a divine river,
He sports a chaplet of white and laughing skull.
He is enshrined in the sea-girt Nākai-k-Kāronam
of well-formed shore.
He is duly adored by devotees freed of their *karma*.

2. பெண் ஆண் என நின்ற பெம்மான், பிறைச் சென்னி
அண்ணாமலை நாடன், ஆரூர் உறை அம்மான்—
மண் ஆர் முழவு ஓவா மாடம் நெடுவீதிக்
கண் ஆர் கடல் நாகைக்காரோணத்தானே.

2. He is the androgynous Lord; His crest sports a crescent;
He is of Annāmalai; He is the God abiding at Ārūr;
He is enshrined in Nākai-k-Kāronam upon
the wide and immense sea.
Its long streets dight with storeyed mansions are
inseparable from the sound of *muzhavams*
treated with *mārjanam*.

3. பாரோர் தொழ, விண்ணோர் பணிய(ம்), மதில்மூன்றும்
ஆரார் அழலூட்டி, அடியார்க்கு அருள்செய்தான்;
தேர் ஆர் விழவு ஓவாச் செல்வன் — திரை சூழ்ந்த
கார் ஆர் கடல் நாகைக்காரோணத்தானே.

3. Adored by the terrestrial and heavenly dwellers,
He gutted with fire the three hostile citadels
and thus graced the devotees.

He is the opulent One hailed in the car-festival,
the celebration of which knows no end.
He is enshrined in Nākai-k-Kāronam
upon the billowy and beclouded sea.

4. மொழி சூழ் மறை பாடி, முதிரும் சடைதன்மேல்
அழி சூழ் புனல் ஏற்ற அண்ணல்(ல்) அணிஆய
பழி சூழ்விலர்ஆய பத்தர் பணிந்து ஏத்த,
கழி சூழ் கடல் நாகைக்காரோணத்தானே.

4. Hymning the Vedas compact of divine words,
the merciful God received on His hoary
matted hair the devastating flood.
He is enshrined in Nākai-k-Kāronam
upon the sea with creeks, hailed by
jewel-like *bhaktas* untainted by blame.

5. ஆணும் பெண்ணும்ஆய் அடியார்க்கு அருள் நல்கி,
சேண் நின்றவர்க்கு இன்னம் சிந்தைசெய வல்லான்—
பேணி வழிபாடு பிரியாது எழும் தொண்டர்
காணும் கடல் நாகைக்காரோணத்தானே.

5. As Ammai-Appar He graces His devotees;
He contemplates greater weal for the celestials;
Devotees who foster love for Him and are
inseparable from their adoration behold Him
at Nākai-k-Kāronam upon the sea.

6. ஏனத்துஎயிறோடும் அரவம் மெய் பூண்டு,
வானத்து இளந்திங்கள் வளரும் சடை அண்ணல்—
ஞானத் துறை வல்லார் நாளும் பணிந்து ஏத்த,
கானல் கடல் நாகைக்காரோணத்தானே.

6. He is the merciful God in whose matted hair
the young, skyey crescent thrives.
His frame is adorned with the Hog's tusk and a snake.
He is enshrined in Nākai-k-Kāronam upon the sea
endowed with foreshore-gardens.
He is hailed by them daily, the articulators of true wisdom.

7. அரை ஆர் அழல்நாகம் அக்கோடு அசைத்திட்டு,
விரை ஆர் வரைமார்பின் வெண்நீறு அணி அண்ணல்—
வரை ஆர்வன போல வளரும் வங்கங்கள்
கரை ஆர் கடல் நாகைக்காரோணத்தானே.

7. He is the merciful God whose fragrant and hill-like
chest is bedaubed with the white ash.
He is cinctured with a string of chank-beads
and a fiery serpent.
He is enshrined in Nakai-k-Karonam near the sea
on which hill-like barks ply and arrive at the shore.

8. வலம் கொள் புகழ் பேணி, வரையால் உயர் திண்தோள்
இலங்கைக்கு இறை வாட அடர்த்து, அங்கு அருள்செய்தான்—
பலம் கொள் புகழ் மண்ணில் பத்தர் பணிந்து ஏத்த,
கலம் கொள் கடல் நாகைக்காரோணத்தானே.

8. Thinking muckle of his accrescent and glorious
might, the King of Lanka –, with his lofty
and puissant arms lifted up His Mount;
at this He crushed him and then graced him.
Adored and hailed by devotees blessed with the fruit
of life, He is enshrined in Nākai-k-Kāronam
in whose sea ply barkentines galore.

9. திருமால் அடி வீழ, திசை நான்முகன் ஏத்த,
பெருமான் என நின்ற பெம்மான்; பிறைச் சென்னிச்
செரு மால்விடை ஊரும் செல்வன் – திரை சூழ்ந்த
கருமால்கடல் நாகைக்காரோணத்தானே.

9. He stood as the Lord-God when Vishnu fell
at His feet and the Four-faced hailed Him.
His crest is adorned with a crescent;
the opulent Lord-God rides a martial Bull.
He is entempled in Nākai-k-Kāronam upon
the dark and vast and billowy sea.

10. நல்லார் அறம் சொல்ல, பொல்லார் புறம்கூற,
அல்லார் அலர் தூற்ற, அடியார்க்கு அருள்செய்வான்;
பல்ஆர் தலைமாலை அணிவான் – பணிந்து ஏத்த,
கல் ஆர் கடல் நாகைக்காரோணத்தானே.

10. The virtuous preach dharma; the base backbite;
the bad ones propagate canards; but our God
grants grace to His devotees.
He wears a chaplet of a toothed skull.
He it is who is enshrined in Nākai-k-Kāronam
upon the roaring sea.

11. கரை ஆர் கடல் நாகைக்காரோணம் மேய
நரை ஆர் விடையானை நவிலும் சம்பந்தன்
உரை ஆர் தமிழ்மாலை பாடும்(ம்) அவர்எல்லாம்
கரையா உருஆகிக் கலி வான் அடைவாரே.

11. Sambandhan has sung on Him whose mount is
the white Bull; He presides over Nākai-k-Kāronam
abutting the resounding sea and its shore.
All those that chant his glorious garland
of Tamil verses, blessed with athanasic bodies
will be translated to the supernal world
ever vibrant and reverberant (with Siva's praise).

Notes

1. Kāronam is Kāyārohanam. It refers to the translation of a person to the celestial world. The envoi of this decad refers to this beatitutde. St. Kannappar and St. Ānāyar, with their foot-wear intact, were translated to Siva-loka. Nākai-k-Kāronam and Kutantai-k-Kāronam are two of the Kāronam shrines in Tamil Nadu.

2. Mārjanam is a mud-paste applied to mrudangkam to improve its resonance.

3. Time was when each temple owned a car in which the utsava idols were taken out in a procession. The car-festivals of Pūri and Ārūr are world famous.

4. Siva is not only the Author of the Vedas but also their Reciter. St. Sekkizhār hails Siva as the Singer of the pure Vedas (Thū Marai pādum Vāyār).

5. Siva bestows grace as Ammai-Appar. When He comes unaccompanied by Umā, it is usually for the purpose of putting His devotee to test.

6. The Hog: Vishnu.

7. Nākai is a coastal town. Time was when it served as a mart of many nations.

8. Pride goes before a fall. Repentance saves.

9. Nākai is known as Nākai-p-Pattinam. Pattanam is a city; pattinam is a coastal city.

10. The base and the bad ones referred to in this verse are the Samanas and the Buddhists.

11. Vide the note on the first verse.

85. Tirunallam

Pann: Kurinji

From Vaikal Mādakkoyil our Saint arrived at Nallam where he sang the following decad.

85. திருநல்லம்

பண்: குறிஞ்சி

1. “கல்லால் நிழல் மேய கறை சேர் கண்டா!” என்று
எல்லாமொழியாலும் இமையோர் தொழுது ஏத்த,
வில்லால் அரண்மூன்றும் வெந்து விழ எய்த
நல்லான்; நமை ஆள்வான் – நல்லம் நகரானே.

1. When the celestials adored and hailed Him
in all the tongues thus: “O One whose neck is dark
with the venom, abiding in the shade of Kallāla Tree!”
He, the virtuous One smote with His bow the three citadels
which fell down, all burnt out.
The Good One is entempled in Nallam to rule us.

2. தக்கன் பெருவேள்விதன்னில் அமரரைத்
துக்கம்பல செய்து, சுடர்பொன்சடை தாழ,
கொக்கின்(ன்) இறகோடு குளிர்வெண்பிறை சூடும்
நக்கன்; நமை ஆள்வான் – நல்லம்நகரானே.

2. He involved the celestials in sorrows galore
who participated in the great sacrifice of Daksha.
In His radiant and dangling matted hair, He sports
the Heron’s feather and the moist and white crescent.
He is entempled in the town of Nallam to rule us.

3. அந்திமதியோடும் அரவச் சடை தாழ,
முந்தி அனல் ஏந்தி, முதுகாட்டு எரிஆடி;
சிந்தித்து எழ வல்லார் தீரா வினை தீர்க்கும்
நந்தி; நமை ஆள்வான் – நல்லம்நகரானே.

3. His dangling matted hair is adorned with
the crepuscular crescent and the serpent.
Holding the Primal Fire, He dances in the crematorial pyre.
He annuls the well-nigh incurable *karma* of those
who first contemplate Him and then commence their work.
He is Nandi who is entempled in the town of Nallam to rule us.

4. குளிரும் மதி சூடிக் கொன்றைச் சடை தாழ,
மிளிரும்(ம்) அரவோடு வெண்நூல் திகழ் மார்பில், –

தளிரும் திகழ்மேனித் தையல் பாகம்ஆய்,
நளிரும் வயல் சூழ்ந்த நல்லம்நகரானே.

4. On His dangling matted hair He wears the cool
crescent and the *kondrai*; on His chest He sports
the dazzling snake and the white (sacred) theread.
He is concorporate with His Consort whose
splendorous body is soft like the tender shoot.
He is entempled in the town of Nallam which is
girt with cool fields, to rule us.

5. மணி ஆர் திகழ் கண்டம்(ம்) உடையான்; மலர் மல்கு
பிணி வார்சடை எந்தைபெருமான்; கழல் பேணித்
துணிவு ஆர் மலர்கொண்டு தொண்டர் தொழுது ஏத்த,
நணியான்; நமை ஆள்வான் — நல்லம்நகரானே.

5. My Lord-God's massive and bound matted hair
is decked with blossoms; sapphirine is His neck.
He is easy of access to the resolute servitors
who adore and hail Him with flowers.
He is entempled in the town of Nallam to rule us.

6. "வாசம்மலர் மல்கு மலையான்மகளோடும்
பூசும் சுடுநீறு புனைந்தான், விரிகொன்றை
ஈசன்(ன்)!" என உள்கி எழுவார் வினைகட்கு
நாசன்; நமை ஆள்வான் — நல்லம்நகரானே.

6. He is the Annuller of *karma* of those who rise up
contemplating Him as the Lord-God.
He wears the burgeoning *kondrai* blooms
and is concorporate with Himavant's Daughter
who is adorned with flowers of exceeding fragrance.
He is bedaubed with the burnt ash of the dead.
He is entempled in the town of Nallam to rule us.

7. அம் கோல்வளை மங்கை காண, அனல் ஏந்தி,
கொங்கு ஆர் நறுங்கொன்றை சூடி, குழகுஆக,
வெங்காடு இடம்ஆக, வெந்தீ விளையாடும்
நம் கோன்; நமை ஆள்வான் — நல்லம்நகரானே.

7. Holding fire (in His palm) and adorned with
fragrant and pollen-laden *kondrai* flowers,
in youthful ebullience, He dances in the blazing
fire of the fierce crematory, witnessed by
His Woman that wears comely and rotund bangles.

He is our Sovereign and He is entempled
in the town of Nallam to rule us.

8. பெண் ஆர் திருமேனிப் பெருமான்; பிறை மல்கு
கண் ஆர் நுதலினான்; கயிலை கருத்தினால்
எண்ணாது எடுத்தானை இறையே விரல் ஊன்றி,
நண்ணார் புரம் எய்தான் – நல்லம்நகரானே.

8. He is the Lord-God whose divine body is shared
by His Woman; He has an eye in His forehead
and a crescent on His crest.
He but pressed His toe and crushed him
who thoughtlessly lifted up the Mount Kailas.
He gutted with fire the hostile citadels.
He is entempled in the town of Nallam.

9. நாகத்து அணையானும் நளிர் மா மலரானும்
போகத்து இயல்பினால் பொலிய, அழகு ஆகும்
ஆகத்தவளோடும் அமர்ந்து, அங்கு அழகு ஆரும்
நாகம்(ம்) அரை ஆர்த்தான் – நல்லம்நகரானே.

9. He is concorporate with Her of exquisite beauty
that the one on the Snake-bed and the one
seated on the Lotus – the cool and great flower –,
may flourish in conjugal love
He is begirdled with a beautiful snake.
He is enshrined in the town of Nallam.

10. குறி இல் சமணோடு, குண்டர்வண்தேரர்,
அறிவு இல் உரை கேட்டு, அங்கு அவமே கழியாதே!
பொறி கொள் அரவு ஆர்த்தான் – பொல்லாவினை தீர்க்கும்,
நறை கொள் பொழில் சூழ்ந்த, நல்லம்நகரானே.

10. Waste not your time listening to the meaningless
words of the goalless Samanas and the adipose
and evil Buddhists.
He is adorned with a speckled serpent;
He will annul our evil *karma*.
It is He who is entempled in the town of Nallam
dight with melliferous gardens.

11. நலம் ஆர் மறையோர் வாழ் நல்லம்நகர் மேய
கொலை சேர் மழுவானை, கொச்சை அமர்ந்து ஓங்கு
தலம் ஆர் தமிழ் ஞானசம்பந்தன், சொன்ன
கலைகள்இவை வல்லார் கவலை கழிவாரே.

11. Gnānasambandhan of the lofty and holy city of Kocchai,
who is well-versed in Tamil, has sung on the God
who wields a murderous *mazhu*,
songs compact of the wisdom of *Sastras*, hailing
the town of Nallam – the abode of those that are
valiant in the weal-conferring Vedas.
They that master his verses stand freed of worry.

Notes

1. The first ten verses of this decad ends with the phrase: "Nallam nakarāne." This phrase also means that Siva parts not from Vallam. Kallāla tree is the banyan tree which is without stilt roots.

This decad opens with the phrase: "Kallāl nizhal." St. Meykantār's Sivagnanabhotam begins with this very phrase.

2. Heron's feather: Siva smote an Asura who assumed the form of a heron. He then added its feather to His crest.

Kokkiraku is a flower known as Kokku-mantārai. Our Saint speaks of *Kokkin iraku* (heron's feather) and not Kokkiraku.

3. The Primal Fire is the one of Mahā Samhāram.

4. Siva is Tēyādi (Dancer in the Fire). However, He is for ever cool. He dwells in the snow-clad Mount Kailas. His Consort is the Daughter of Himavant. Himam means ice. A cool river courses in His crest. He wears a moist crescent. Flowers, for ever cool, adorn Him. His shrine is girt with cool fields. Even His third eye is celebrated for its *sitānal* (fire of coolth).

5. The Wearer of flowers is to be adored with flowers.

7. Siva is Kuzhakan – the eternal youth.

9. Cf. "O friend, the Lord of Chitrambalam at Tillai, who
dances facing south is happily concorporate with
A Woman. Lo, great indeed is His dementia.
Well, were He not happily concorporate with
The Woman, O you unintelligent one, the dwellers
Of this earth, to gain Heaven, will take to Yoga,
Fail and perish, for sure, Chāzhalo!" - Tirucchāzhal, 9.

10. The doctrines of the Samanas and the Teras are void of spirituality.

11. This verse refers to Kocchai which is one of the names of Sikāzhi. The word kalai means sastras. In other words, kalai means science. Kalai inculcates science, physical as well as spiritual. Our Saint proclaims that his verses constitute kalai.

86. Tirunallūr

Pann: Kurinji

From Tiruppālaitthurai our Saint arrived at Tirunallur and sang the following decad.

86. திருநல்லூர்

பண்: குறிஞ்சி

1. கொட்டும் பறை சீரால் குழும, அனல் ஏந்தி,
நட்டம் பயின்று ஆடும் நல்லூர்ப் பெருமானை
முட்டு இன்று இருபோதும், முனியாது எழுந்து, அன்பு–
பட்ட மனத்தார்கள் அறியார், பாவமே.

1. Surrounded by His Hosts, He enacts His dance, holding
fire in His hand, to the rhythmic beat of drums.
He is entempled in the shrine at Nallūr.
They stand untouched by sin who serenely hail Him
during the two divisions of the day,
without fail and with love-abounding heart.

2. ஏறில் எருது ஏறும், எழில் ஆயிழையோடும்
வேறும்(ம்) உடனும்ஆம், விகிர்தர் அவர் என்ன,
நாறும் மலர்ப் பொய்கை நல்லூர்ப் பெருமானைக்
கூறும்(ம்) அடியார்கட்கு அடையா, குற்றமே.

2. Flaws will not touch the devotees who hail the God
of Nallūr which is dight with fragrant
and flowery gardens, thus:
"His only mount is the Bull; He is one with Her
and is different from Her – the beautiful
and bejewelled Consort; He is *Vikirtan*."

3. சூடும் இளந்திங்கள் சுடர்பொன்சடை தாழ,
ஓடு உண்கலன் ஆக, ஊர்ஊர் இடு பிச்சை
நாடும் நெறியானை, நல்லூர்ப் பெருமானைப்
பாடும்(ம்) அடியார்கட்கு அடையா, பாவமே.

3. His radiant and auric matted hair a-dangle,
sporting a young crescent thereon, He pursues
His course, begging alms, moving from place to place,
with a skull that serves as His eating vessel.
He is the Deity who presides over Nallūr.
Sin will not touch those devotees who hymn Him.

4. நீத்த நெறியானை, நீங்காத் தவத்தானை,
நாத்த நெறியானை, நல்லூர்ப் பெருமானை,
காத்த நெறியானை, கைகூப்பித் தொழுது
ஏத்தும் அடியார்கட்கு இல்லை, இடர்தானே.

4. He is unfettered by phenomenal mores;
His is everlasting *tapas*; He devises the salvific ways;
He is the Lord-God of Nallūr.
He fosters (the Vedic and the Āgamic) ways.
Trouble is non-est unto those devotees who
hail and adore Him with folded hands.

5. ஆகத்து உமைகேள்வன், அரவச் சடை தாழ
நாகம்(ம்) அசைத்தானை, நல்லூர்ப் பெருமானை,
தாகம் புகுந்து அண்மி, தாள்கள் தொழும் தொண்டர்
போகம் மனத்தராய், புகழத் திரிவாரே.

5. He is concorporate with His Consort Uma;
His dangling matted hair is adorned with a snake;
His waist is cinctured with a serpent;
He is the Lord-God of Nallūr.
The servitors who seek Him, all athirst,
and adore His feet will dwell on earth with their
inner sensoria soused in joy, praised by all.

6. கொல்லும் களியானை உரி போர்த்து, உமை அஞ்ச,
நல்ல நெறியானை, நல்லூர்ப் பெருமானை,
செல்லும் நெறியானை, சேர்ந்தார் இடர் தீர,
சொல்லும் அடியார்கள் அறியார், துக்கமே.

6. He mantled Himself in the hide of the musty
and murderous tusker, while Uma quaked in fear.
His is the virtuous way; He is the God of Nallūr.
His indeed is the way and the goal.
They that seek Him and hail Him to get rid
of their troubles, will no longer know aught of sorrow.

7. எங்கள் பெருமானை, இமையோர் தொழுது ஏத்தும்
நங்கள் பெருமானை, நல்லூர் பிரிவு இல்லா,
தம் கை தலைக்கு ஏற்றி, "ஆள்" என்று அடிநீழல்
தங்கும் மனத்தார்கள் தடுமாற்று அறுப்பாரே.

7. He is our God who is hailed and adored by the supernals;
He, our own God, parts not from Nallūr.

The *manam*-s of those that raise their adoring hands
above their heads, pray to Him to rule them
and abide in the shade of His feet will quell bewilderment.

8. காமன் எழில் வாட்டி, கடல் சூழ் இலங்கைக் கோன்
நாமம் இறுத்தானை, நல்லூர்ப் பெருமானை,
ஏம மனத்தாராய் இகழாது எழும் தொண்டர்
தீபமனத்தார்கள்; அறியார், தீயவே.

8. He did away with the beautiful form of Manmata;
He quelled the glory of the King of the sea-girt Lanka.
He is the God of Nallūr. His servitors who guard well
their *manams* and diligently exercise themselves
in His worship will come by enlightenment;
they know not what evil is.

9. வண்ண மலரானும் வையம் அளந்தானும்
நண்ணல் அரியானை, நல்லூர்ப் பெருமானை,
தண்ணமலர் தூவித் தாள்கள் தொழுது ஏத்த
எண்ணும் அடியார்கட்கு இல்லை, இடுக்கணே.

9. He is inaccessible to the one seated on the splendorous
Lotus and to the one that measured the earth.
He is the Lord-God of Nallūr.
Unto the willing devotees who hail and adore Him
strewing cool flowers on His feet, trouble is a nonentity.

10. பிச்சக்குடை நீழல் சமணர், சாக்கியர்,
நிச்சம் அலர் தூற்ற நின்ற பெருமானை,
நச்சுமிடற்றானை, நல்லூர்ப் பெருமானை,
எச்சும் அடியார்கட்கு இல்லை, இடர்தானே.

10. Notwithstanding the tales daily broadcast by the Sākyas
as well as the Samanas who walk under
the shade of umbrellas wrought of peacock's feathers,
our Lord-God abides for ever, unaffected.
His neck is tinct with the venom; He is the God of Nallūr.
Devotees who hail Him remain unafflicted.

11. தண்ணம்புனல் காழி ஞானசம்பந்தன்,
நண்ணும் புனல் வேலி நல்லூர்ப் பெருமானை,
வண்ணம் புனை மாலை வைகல் ஏத்துவார்
விண்ணும் நிலனும்ஆய் விளங்கும் புகழாரே.

11. Gnānasambandhan of Kāzhi rich in cool waters
has sung on the God of Nallūr which is fenced with water.
The renown of those who hail the Lord-God daily
with his splendorous garland of verses
will pervade alike earth and heaven.

Notes

1. Nallūr means: 'the town of weal'. It was here St. Appar was blessed with the Tiruvati-Diksha. The Siva-Linga at Nallūr is hailed as Panchavarnesurar. It undergoes a fivefold change in hue, daily.

2. Vikirtan: One who is diferent from others. Siva is one with His Consort and is also different from Her. However, He is inseparable from Her.

3. Siva's begging-bowl is a skull. Siva clipped one of the heads of Brahma as he behaved like a numbskull.

4. The salvific ways are revealed by the Vedas and the Saiva Āgamas. Siva indeed is their Author.

5. Manam is of inner sensorium. It is prone to dilly-dally and shilly and shally. If it is kept in a state of good repair, it becomes the fountain-head of joy. Such keeping is possible only through the grace of Siva. A blemishless man is constitutive of absolute dharma, according to Tiruvalluvar.

6. Siva indeed is the way as well as the goal. According to William Wordsworth one should travel on life's common way in cheerful godliness. Siva is common to all. His way indeed is the truly common way.

7. For mortals bewilderment is ineluctable. Divinisation is therefore a desideratum. The divinised dwellers of the supernal world adore the God of Nallūr. A fortiori, earth-dwellers should adore Him.

8. A cleansed manam, always kept clean, is like a divine lamp. Such a manam is truly a God-send.

9. Trouble gets troubled and flees away from a true devotee.

10. Our Saint is harsh with the Jains and the Buddhists as they propagated canards and ondits. Siva is unaffected by these. In fact, even poison cannot poison Him.

11. Our Saint composed hymns for the upliftment of mankind. He is therefore obliged to din into our ears this message, times without number. It is a capital blunder to attribute self-glorification to our Saint. The dictum which says: "Sambandhan tannai-p-pādinān" (Sambandhan sang of himself) is a stupid one. It is nothing short of blasphemy. Let us, in all humility, cultivate the hymns of our sublime Sambandhar.

87. Tiruvadukūr

Pann: Kurinji

Having adored Siva in the shrine of Tiruppātirippuliyūr, he arirved at Tiruvadukūr singing melting hymns. Here he hailed the Lord-God with the following decad.

87. திருவடுகூர்

பண்: குறிஞ்சி

1. சுடு கூர் எரிமாலை அணிவர்; சுடர் வேலர்;
கொடுகு ஊர் மழுவாள் ஒன்று உடையார்; விடை ஊர்வர்;
கடுகு ஊர் பசி, காமம், கவலை, பிணி, இல்லார்—
வடு கூர் புனல் சூழ்ந்த வடுகூர் அடிகளே.

1. He wears a fierce and flaming garland; He wields
a radiant spear; He holds a fierce and bright *mazhu.*
He rides the Bull. Lo, He is ever free from violent
and aggressive esurience, lust, worry and malady.
He is the noble One of Vadukūr which is
endowed with abundant water.

2. பாலும் நறுநெய்யும் தயிரும் பயின்று ஆடி,
ஏலும் சுடுநீறும் என்பும் ஒளி மல்க,
கோலம் பொழில் — சோலைக் கூடி மடஅன்னம்
ஆலும் வடுகூரில் ஆடும்(ம்), அடிகளே.

2. He has His ablutions in milk, fragrant ghee and curds;
He blazes with the burnt ash and bones becomingly.
The noble Dancer is enshrined in Vadukūr in whose
splendorous gardens and groves, bashful pens
foregather and make summoning calls.

3. சூடும், இளந்திங்கள் சுடர்பொன்சடைதன்மேல்—
ஓடும் களியானை உரி போர்த்து, உமை அஞ்ச,
ஏடு மலர் மோந்து அங்கு எழில் ஆர் வரிவண்டு
பாடும் வடுகூரில் ஆடும்(ம்) அடிகளே.

3. On His radiant and matted hair He wears the young crescent.
When a (musty) tusker rushed towards Him, scaring Uma,
He flayed it and mantled Himself in its skin.
The noble One that enacts the Dance is entempled
in Vadukūr where comely and striped chafers
smell petalled blossoms and buzz.

4. துவரும் புரிசையும் துதைந்த மணி மாடம்
கவர எரியூட்டி, கடிய மதில் எய்தார்—
கவரும் அணி கொல்லைக் கடிய முலை நல்லார்
பவரும் வடுகூரில் ஆடும்(ம்) அடிகளே.

4. He sped a dart at the well-guarded citadels and totally
burnt their gemmy mansions and ochraceous walls.
The noble Dancer enshrined in Vadukūr where liana-like
damsels who wear protective coverings over their breasts
foregather in the *mullai* region to gather gems.

5. துணி ஆர் உடைஆடை துன்னி, அரைதன்மேல்—
தணியா அழல்நாகம் தரியா வகை வைத்தார்—
பணி ஆர் அடியார்கள்பலரும் பயின்று ஏத்த,
அணி ஆர் வடுகூரில் ஆடும்(ம்) அடிகளே.

5. Clad in a (loin-) cloth cut from the loom, He wears
fittingly on His waist a fiery serpent of unabated wrath.
The noble One that enacts the Dance at the beautiful
Vadukūr where devotees in their strength, poised in
service, hail Him with practised perfection.

6. தளரும் கொடி அன்னாள்தன்னோடு உடன்ஆகி,
கிளரும் அரவு ஆர்த்து, கிளரும் முடிமேல் ஓர்
வளரும் பிறை சூடி, வரிவண்டு இசை பாட
ஒளிரும் வடுகூரில் ஆடும்(ம்), அடிகளே.

6. Concorporate with Her, the lithe liana of wobbling gait,
and bedecked with a bright serpent, He wears on His
radiant crest a waxing crescent.
The noble One who enacts the Dance is entempled in
the splendorous Vadukūr where striped bees buzz.

7. நெடியர்; சிறிதுஆய நிரம்பா மதி சூடும்
முடியர்; விடை ஊர்வர்; கொடியர் மொழி கொள்ளார்;
கடிய தொழில் காலன் மடிய, உதைகொண்ட
அடியர் — வடுகூரில் ஆடும்(ம்) அடிகளே.

7. He is the lofty One; He wears on His crest the small moon
that has not waxed full; He rides the Bull;
He hearkens not to the words of the truculent.
The noble One that kicked with His foot Yama, the Killer,
to death, is indeed the Dancer enshrined in Vadukūr.

8. பிறையும் நெடுநீரும் பிரியா முடியினார்,
மறையும் பல பாடி மயானத்து உறைவாரும்—
பறையும் அதிர் குழலும் போலப் பலவண்டு ஆங்கு
அறையும் வடுகூரில் ஆடும்(ம்) அடிகளே.

8. His crest is inseparable from the crescent and the flooding river;
He sings Vedic hymns galore and abides at the crematory.
The noble Dancer is entempled in Vadukūr where
innumerable bees bombinate notes like unto
those of reverberant drums and flutes.

9. சந்தம் மலர் வேய்ந்த சடையின்(ன்) இடை விம்மு
கந்தம் மிகு திங்கள் சிந்து கதிர்மாலை
வந்து நயந்து, எம்மை நன்றும் மருள் செய்வார்—
அம் தண் வடுகூரில் ஆடும்(ம்) அடிகளே.

9. He comes to us at eve in love, His matted hair decked
with beautiful flowers and His olent crescent
beaming with its pencil of lucent rays.
Thus, even thus, He bewitches us exceedingly.
The noble One that enacts the Dance is entempled
in the cool and pulchritudinous Vadukūr.

10. திருமால் அடி வீழ, திசை நான்முகன்ஆய
பெருமான் உணர்கில்லாப் பெருமான், நெடு முடி சேர்
செரு மால்விடை ஊரும் செம்மான் — திசைவு இல்லா
அரு மா வடுகூரில் ஆடும்(ம்) அடிகளே.

10. He is the Lord-God who could not be beheld by
Vishnu who burrowed into the earth and Brahma
whose four visages face the four directions.
His is a lofty crown; He rides the huge and martial Bull;
His hue is incarnadine; He is the noble One,
the Dancer entempled in the rare and great
Vadukūr whose splendour pervades all the quarters.

11. படி நோன்பு அவை ஆவர், பழி இல் புகழ்ஆன,
கடிநாள் நிகழ் சோலை கமழும் வடுகூரை,
படிஆன சிந்தை மொழி ஆர் சம்பந்தன்
அடிஞானம் வல்லார் அடி சேர்வார்களே.

11. He is the goal of all the *vratas* of the world; He is
enshrined in the glorious and blame-free Vadukūr,
made fragrant by its incense-breathing gardens.

They that are valiant in the hymns of Sambandhan
whose *manam* is immersed in the grace
of the hallowed feet, will gain the salvific feet
of Siva, through divine gnosis.

Notes

1. The garland of Siva is called Dipa-mālai. He alone is the light of the Cosmos. Siva is *Kothila Niraivu* (the blemishless Fullness). He knows no esurience. Siva did away with Kāma (Manmata). Lust is alien to Him. He is the Queller of worry. He is also Vaidhyanātha.
2. Pancha-kavya: (Ān Ainthu) is the stuff of Panchānanā's ablutions.
3. The young crescent: It knows neither waxing nor waning.
4. The damsels gathering gems in Vadukūr are themselves the gems of Vadukūr.
5. The loin-cloth cut from the loom is described as *thunnam pei kovanam* by St. Manickavāchakar.
6. The waxing crescent: It does not really wax. It but has the virtue of waxing. Verse 7 says that it does not wax full.
7. The truculent are described by St. Appar as *Karavādu nenjatthār*.
8. The bees of Vadukūr are the holy town's orchestra.
9. Siva bewitches us exceedingly. He is referred to as 'Ullam kavar Kalvan' by our Saint, in his very first decad.
10. The tenth verse is known as Samann Pāttu. This is one of the very few decads where there is no reference to Ravana, the Samanas and the Buddhists.
11. Vratas are religious vows. A truly-lived life is a perpetual fulfilment of vratas.

88. Tiruāppanūr

Pann: Kurinji

From Tirupparangkundram our Saint arrived at Tiruāppanur where he sang the following decad.

88. திருஆப்பனூர்

பண்: குறிஞ்சி

1. முற்றும் சடைமுடிமேல் முதிரா இளம்பிறையன்,
ஒற்றைப் படஅரவம் அது கொண்டு அரைக்கு அணிந்தான்,
செற்றம் இல் சீரானைத் திரு ஆப்பனூரானைப்
பற்றும் மனம் உடையார் வினை பற்றுஅறுப்பாரே.

1. On His crown of matted hair He wears a young crescent;
He has cinctured His waist with a hooded cobra;
The glory of Āppanūr's Deity is untinged by *mismos;*
They that enshrine Him in their *manams*
will snap their nexus with *karma.*

2. குரவம் கமழ் குழலாள் குடிகொண்டு நின்று, விண்ணோர்
விரவும் திருமேனி, விளங்கும் வளை எயிற்றின்
அரவம் அணிந்தானை, அணி ஆப்பனூரானைப்
பரவும் மனம் உடையார் வினை பற்றுஅறுப்பாரே.

2. He is concorporate with Her whose locks are fragrant
with *kuravam* flowers; His divine person is hailed
by the supernals; He is decked with a bright serpent
of curved fangs; He is the Deity of Āppanūr –
beautiful to behold.
They that hail Him with all their inner sensoria
will snap their nexus with *karma.*

3. முருகு விரி குழலார் மனம் கொள் அநங்கனை முன்
பெரிதும் முனிந்து உகந்தான், பெருமான், பெருங்காட்டின்
அரவம் அணிந்தானை, அணி ஆப்பனூரானைப்
பரவும் மனம் உடையார் வினை பற்றுஅறுப்பாரே.

3. He smote, in great wrath, Manmata who enchants
the *manams* of damsels decked with
beautiful and burgeoning blooms,
and later resurrected him.
He is the Lord-God who, adorned with a serpent
of the great forest, abides at the crematory.

He is of Āppanūr – beautiful to behold.
They that hail Him with all their *manams*
will snap their nexus with *karma*.

4. பிணியும் பிறப்பு அறுப்பான், பெருமான், பெருங்காட்டில்—
துணியின்உடை தாழச் சுடர் ஏந்தி ஆடுவான்,
அணியும் புனலானை அணி ஆப்பனூரானைப்
பணியும் மனம் உடையார் வினை பற்றுஅறுப்பாரே.

4. The Lord-God will annul embodiment and ailment;
Holding the blazing fire in His hand and girt with
a dangling loin-cloth, He dances in the crematory.
He is of Āppanūr – beautiful to behold, who is adorned with a river.
They that pay obeisance to Him with all their *manam*
will snap their nexus with *karma*.

5. தகரம் அணி அருவித் தடமால்வரை சிலையா,
நகரம் ஒருமூன்றும் நலம் குன்ற வென்று உகந்தான்,
அகரமுதலானை, அணி ஆப்பனூரானைப்
பகரும் மனம் உடையார் வினை பற்றுஅறுப்பாரே.

5. He bent the great and massive mountain whence
falls the cataract and rolls down with gems and *takaram*,
into a bow and with it smote the three citadels, (totally)
denuding them of their prowess, and felt delighted.
He is the Alpha; He is of Āppanūr – beautiful to behold.
They that hail Him with all their *manam*
will snap their nexus with *karma*.

6. ஓடும் திரிபுரங்கள் உடனேஉலந்து அவிய,
காடுஅது இடம்ஆகக் கனல் கொண்டு நின்று இரவில்
ஆடும் தொழிலானை, அணி ஆப்பனூரானைப்
பாடும் மனம் உடையார் வினை பற்றுஅறுப்பாரே.

6. He reduced to powder all the three winged citadels
simultaneously; holding the fire in His hand,
He enacts His nocturnal dance in the crematory.
He is the God of Āppanūr – beautiful to behold.
They that hymn Him with all their *manam*
will snap their nexus with *karma*.

7. இயலும் விடை ஏறி, எரி கொள் மழு வீசி,
கயலின் இணைக்கண்ணாள் ஒருபால் கலந்து ஆட,

இயலும் இசையானை, எழில் ஆப்பனூரானைப்
பயிலும் மனம் உடையார் வினை பற்றுஅறுப்பாரே.

7. He rides the Bull that is alert to His intent.
Brandishing a burning *mazhu* and happily concorporate
with Her whose eyes are a pair of *carp*, He dances and sings.
He is the Master of Poesy and Music.
He is the God of Āppanūr – beautiful to behold.
They that cultivate Him with all their *manam*
will snap their nexus with *karma*.

8. கருக்கும் மணிமிடறன், கதநாகக்கச்சையினான்,
உருக்கும்அடியவரை, ஒளிவெண்பிறைசூடி,
அரக்கன் திறல் அழித்தான், அணி ஆப்பனூரானைப்
பரு(க்)கும் மனம் உடையார் வினை பற்றுஅறுப்பாரே.

8. His gemmy neck grows murky ever more; He is cinctured
with an ever-irate serpent; He causes His devotees
to melt in love; He wears a white and bright crescent.
He nullified the puissance of the Rākshasa.
He is the God of Āppanūr – beautiful to behold.
They that heartily quaff Him will snap their nexus with *karma*.

9. கண்ணன், கடிக்கமலமலர்மேல் இனிது உறையும்
அண்ணற்கு அளப்பு அரிதுஆய் நின்று, அங்கு அடியார்மேல்
எண் இல் வினை களைவான், எழில் ஆப்பனூரானைப்
பண்ணின் இசை பகர்வார் வினை பற்றுஅறுப்பாரே.

9. He was inaccessible to Vishnu and the noble one
who is beautifully seated on the fragrant Lotus.
He annuls the multifarious *karma* of His devotees.
He is of Āppanūr – beautiful to behold.
They that hail Him in tuneful hymns
will snap their nexus with *karma*.

10. செய்ய கலிங்கத்தார், சிறு தட்டு உடையார்கள்,
பொய்யர் புறம்கூற, புரிந்த அடியாரை
ஐயம் அகற்றுவான், அணி ஆப்பனூரானைப்
பைய நினைந்து எழுவார் வினை பற்றுஅறுப்பாரே.

10. They that wear the ruddy and ochre-hued robe
and they that are garmented in small
plaited mats are liars that back-bite Him.

He cures the doubts of His loving devotees.
He is the God of Āppanūr – beautiful to behold.
They that serenely contemplate Him (before commencing
any work) will snap their nexus with *karma*.

11. அம் தண்புனல் வைகை அணி ஆப்பனூர் மேய
சந்த மலர்க்கொன்றை சடைமேல் உடையானை,
நந்தி அடி பரவும் நல ஞானசம்பந்தன்
சந்தம்இவை வல்லார் தடுமாற்று அறுப்பாரே.

11. Gnānasambandhan – blessed with the beatitude
of hailing the feet of Nandi–, has sung
of the Lord-God who wears on His matted crest
the flowers of the fragrant *kondrai*,
and who presides over the beautiful Āppanūr
on the banks of the Vaikai of cool and lovely stream.
They that are valiant in these rhythmic hymns
will snap their bewilderment, for good.

Notes

1. Verses 1 to 10 point to the way of snapping one's karma. The glory of Āppanūr is supreme. It does away with mismos which is hatred. It breathes love which is the panacea for all ills.
2. Inner sensoria stand for Antakkaranam represented by *manam*. A pure *manam*, per se, is a beatitude.
3. The resurrected Manmata is visible to his wife Rati alone. According to Bharati, Manamata is begotten by *manam* of which he makes a meal. (Manathile piranthon manam unnuvon...)
4. Embodiment is come by to get rid of embodiment.
5. Takaram is a fragrant tree (Wax-flower dog-bane). Its botanical name is Tabernae montana.
6. Siva enacts His nocturnal dance in the crematory. St. Mānickavāchakar hails Him as "Nal irulil nattam payindru ādum Nāthan."
7. The mount of Siva is the Bull. He can intuit the very thought of Siva. Ayirāvanam, an elephant endowed with two thousand tusks, is also the mount of Siva. Yet, according to St. Appar, Siva's preference is the Bull.
8. Siva's gift to His devotee is a melting heart. "Ninanithu urukum atiyārai naiya vaitthār" are the words of St. Appar.

9. Karma is ramiferous and multifarious. It is through the grace of Siva, one has to quell this hydra-headed monster.

10. Many of the Samanas and the Buddhists during the time of our Saint were scandal-mongers.

11. Nandi is the name of Siva. Our saint tells us that the name of Nandi is Namasivāya.

89. Tiruerukkatthampuliyūr

Pann: Kurinji

At the request of Tirunilakanta Yāzhppānar, our Saint visited Tiruerukkatthampuliyūr – the birth-place of the great Pānar, with his father as well as his retinue and sang the following decad.

89. திருஎருக்கத்தம்புலியூர்

பண்: குறிஞ்சி

1. படை ஆர் தரு பூதப் பகடு ஆர் உரி போர்வை
உடையான், உமையோடும் உடன்ஆய் இடு கங்கைச்
சடையான் – எருக்கத்தம்புலியூர்த் தகு கோயில்
விடையான்; அடி ஏத்த, மேவா, வினைதானே.

1. He is the Lord of the *Bhūta*-Hosts; He is mantled
in the skin of the tusker; He is concorporate with Uma.
On His matted crest doth rest the Ganga.
The Rider of the Bull is enshrined in Erukkatthampuliyūr.
Karma will not touch them that hail His feet.

2. இலை ஆர் தரு சூலப்படை எம்பெருமானாய்,
நிலையார் மதில்மூன்றும் நீறுஆய் விழ எய்த
சிலையான் – எருக்கத்தம்புலியூர்த் திகழ் கோயில்
கலையான்; அடி ஏத்த, கருதா, வினைதானே.

2. Our God is armed with a leafy trident; with His bow
He so smote the three well-wrought citadels
that they fell down in showers of cinders.
The Lord-God holds a fawn in His palm; He is
entempled in Erukkatthampuliyūr.
Karma will not touch them that hail His feet.

3. "விண்ணோர் பெருமானே! விகிர்தா! விடைஊர் தீ!
பெண், ஆண், அலி, ஆகும் பித்தா! பிறைசூடீ!
எண் ஆர் எருக்கத்தம்புலியூர் உறைகின்ற
அண்ணா!" என வல்லார்க்கு அடையா, வினைதானே.

3. *Karma* will not touch them who hail Him thus:
"O God of the celetials! O *Vikirta*! O Rider of the Bull!
O Mad One who is woman, man and neither of either!
O Wearer of the crescent! O the One inaccessible
that abides at Erukkatthampuliyūr!"

4. அரைஆர் தரு நாகம் அணிவான், அலர்மாலை
விரை ஆர் தரு கொன்றை உடையான், விடைஏறி,
வரையான், எருக்கத்தம்புலியூர் மகிழ்கின்ற
திரை ஆர் சடையானைச் சேர, திரு ஆமே.

4. He is cinctured with a serpent; He is adorned with
a fragrant garland of burgeoning *kondrai* blooms.
His mount is the Bull; He is of the Mountain.
He whose matted hair bears the billowy river,
joyously abides at Erukkatthampuliyūr.
Opulence is theirs who gain access to Him.

5. வீறு ஆர் முலையாளைப் பாகம் மிக வைத்து,
சீறா வரு காலன் சினத்தை அழிவித்தான்,
ஏறான், எருக்கத்தம்புலியூர் இறையானை
வேறா நினைவாரை விரும்பா, வினைதானே.

5. He is concorporate with Her of peerlessly majestic breasts;
He did away with the ire of Yama who strode forth in rage.
His mount is the Bull; He presides over Erukkatthampuliyūr.
Karma will not seek them who meditate on Him
that dwells apart.

6. நகுவெண்தலை ஏந்தி, நானாவிதம் பாடிப்
புகுவான் அயம் பெய்ய, புலித்தோல் பியற்கு இட்டுத்
தகுவான் — எருக்கத்தம்புலியூர்த் தகைந்து அங்கே
தொகுவான்; கழல் ஏத்த, தொடரா, வினைதானே.

6. Holding a white and smiling skull and singing
in multifarious modes, He goes about seeking alms.
He wears on the nape of His neck a tiger-skin.
He abides fittingly at Erukkatthampuliyūr for ever.
Karma will not pursue them that hail His ankleted feet.

7. ' "ஆவா!" என அரக்கன் அலற அடர்த்திட்டு,
"தேவா!" என, அருள் ஆர் செல்வம் கொடுத்திட்ட
கோவே! எருக்கத்தம்புலியூர் மிகு கோயில்—
தேவா!' என, அல்லல் தீர்தல் திடம்ஆமே.

7. Crushed by Him, the Rākshasa cried aloud; then,
when he hailed Him as Deva, Siva the Sovereign,
blessed him with wealth and grace.
If He is hailed as the Lord-God of great Erukkatthampuliyūr,
all troubles cease, for sure.

8. "மறையான், நெடுமால், காண்பு அரியான்! மழுஏந்தி!
நிறையா மதி சூடி! நிகழ் முத்தின் தொத்து ஏய்
இறையான்!'' – எருக்கத்தம்புலியூர் இடம்கொண்ட
கறை ஆர் மிடற்றானைக் கருத, கெடும், வினையே.

8. He is unknowable to the chanter of the Vedas and the tall Vishnu.
He wields a *mazhu*; He wears a crescent; He is the God
who glows like a cluster of lucent pearls.
Thus, even thus, is He that abides at the shrine
of Erukkatthampuliyūr.
Karma perishes when the blue-necked God is contemplated.

9. புத்தர் அருகர்தம் பொய்கள் புறம்போக்கி,
சுத்தி தரித்து உறையும் சோதி, உமையோடும்
நித்தன் – எருக்கத்தம்புலியூர் நிகழ்வுஆய
அத்தன்; அறவன்தன் அடியே அடைவோமே.

9. He ignores the fibs of the Buddhists and the Samanas;
He is the Light with which Uma is oned.
He goes about carrying a receptacle wrought of skull
for His Holy Ash.
He is the aeviternal One; He is the Father ever-present
in His shrine at Erukkatthampuliyūr.
Come, let us fare forth to the feet of the Righteous One.

10. ஏர் ஆர் எருக்கத்தம்புலியூர் உறைவானை,
சீர் ஆர் திகழ் காழித் திரு ஆர் சம்பந்தன்
ஆரா அருந்தமிழ்மாலை இவை வல்லார்
பாரார்அவர் ஏத்த, பதிவான் உறைவாரே.

10. Sambandhan of glory-abounding Kāzhi and who is
ever inseparable from Grace, has sung of
the Deity of lofty Erukkatthampuliyūr.
They that are valiant in this garland of Tamil verses
of endless joy, will be hailed by the terrestrials;
they will eventually abide in His celestial world.

Notes

1. One of the verses of this decad is not extant. It is probably the seventh verse.

   This decad too teaches us the way to overcome *karma*. If *karma* stands unmitigated, everyone will cry like Cain: "The punishment is more than I can bear."

2. The Tiripura Asuras were well-nigh invincible. Their citadels too were well-nigh indestructible. These were done away with, by a mere smile of Siva's.

3. Siva is beyond the sex-classification. This proclaims His Godhead. This is also the quintessential Upanishadic message.

4. Opulence referred to in this verse is both material and spiritual.

5. The breasts of Uma are symbolic of para and apara gnānam. Their content is Gnosis. The phrase 'Verāya ninaivār' occurring in this verse can be interpreted to refer to those who contemplate Him remaining aloof. Their contemplation is compact of sheer love.

   Cf. "... our souls need solitude as much as our bodies need love... we need help of one another's bodies and the help of one another's minds; but our souls need to be alone with God." - G.B. Shaw.

6. The tiger-skin is Siva's loin-cloth. It also serves as His towel.

7. Siva is touched by contrition. He dispenses mercy even to a cruel and haughty Rākshasa, if he rues his misconduct.

8. When the Vedas themselves are unable to apperceive Siva,how can Brahma – the chanter of the Vedas, hope to perceive Him?

9. Siva ignores the falsehoods of standerers as they are self-destructive. Sutthi is a pouch for the holy ash. It is made of skull. Vide verse 242 Thirukkoviayār. Sutthi also means mazhu.

10. The reciters of our Saint's hymns stand blessed here and hereafter.

90. Tiru-p-Piramapuram
[Tiru-Irukkuk Kurall]

Pann: Kurinji

90. திருப் பிரமபுரம்
திரு இருக்குக்குறள்

பண்: குறிஞ்சி

(நான்கடிகளையுடைய வஞ்சித்துறை யாப்பு இரண்டு அடிகளாக எழுதப்பட்டுள்ளது. பிறவிடத்தும் கொள்க.)

1. அரனை உள்குவீர்! பிரமன்ஊருள் எம்
பரனையே மனம் பரவி, உய்ம்மினே!

1. O ye that contemplate Hara! Hail our Supreme One
of Piramapuram with all your *manam* and gain deliverance.

2. காண உள்குவீர்! வேணு நல்புரத்
தாணுவின் கழல் பேணி, உய்ம்மினே!

2. O ye that seek His *darshan*! Adore Sthānu's ankleted feet
of weal-conferring Venupuram and gain deliverance.

3. நாதன் என்பிர்காள்! காதல் ஒண் புகல்
ஆதிபாதமே ஓதி, உய்ம்மினே!

3. O ye that hail Him as Nāthan! Adore the ankelted feet
of the Primal One of bright and lovely Pukali to gain salvation.

4. அங்கம் மாது சேர் பங்கம் ஆயவன்,
வெங்குரு மன்னும் எங்கள் ஈசனே!.

4. He is concorporate with His Woman; He abides
for ever at Vengkuru; He is our God.

5. வாள்நிலாச் சடைத் தோணிவண்புரத்து
ஆணி நன்பொனைக் காணுமின்களே!

5. Behold Him of uberous Tonipuram – the Gold par excellence –,
that sports the bright crescent in His matted hair.

6. "பாந்தள் ஆர் சடைப் பூந்தராய் மன்னும்,
ஏந்து கொங்கையாள் வேந்தன்" என்பரே.

6. "He is of Pūntharāi and in His matted crest the serpent rests;
He is the Lord of Her with uprisen breasts." Thus they hail Him.

7. கரிய கண்டனை, சிரபுரத்துள் எம்
அரசை, நாள்தொறும் பரவி, உய்ம்மினே!

7. Daily hail Him who is our King of Tonipuram
whose neck is murky and gain deliverance.

8. நறவம் ஆர் பொழில் புறவம் நல் பதி
இறைவன் நாமமே மறவல், நெஞ்சமே!

8. O heart, never forget the name of the Lord-God
of virtuous Puravam rich in melliferous groves.

9. தென்றில் அரக்கனைக் குன்றில் சண்பை மன்
அன்று நெரித்தவா, நின்று நினைமினே!

9. Of yore, the Dweller at Sanbai's Ark-Hill, crushed
the Rākshasa from the South; duly contemplate Him.

10. அயனும் மாலும்ஆய் முயலும் காழியான்
பெயல்வை எய்தி நின்று இயலும், உள்ளமே.

10. Brahma and Vishnu essayed in vain; my soul soused in
the merciful downpour of the Lord of Kāzhi functions steadfast.

11. தேரர் அமணரைச் சேர்வு இல் கொச்சை மன்
நேர் இல் கழல் நினைந்து ஒரும், உள்ளமே.

11. My soul for ever thinks on the peerless and ankleted feet
of Kocchai's King who associates not with the Jains and the Buddhists.

12. தொழு மனத்தவர், கழுமலத்து உறை
பழுது இல் சம்பந்தன் மொழிகள்பத்துமே.

12. Cultivate this decad of sayings by Kazhumalam's flawless
Sambandhan and come by the *manam* to ever adore Siva.

Notes

The holy polis where our Saint made his avatar goes by twelve names. In this poem a distitch cast in irukku-k-kurall is vouchsafed to each name.

1. Hara is Siva. Hara is Ara(n) in Tamil.

2. Sthānu meaning pillar is a name for Siva. He is known as Kamba and Sthamba. Sthānu stood as a column of fire the head and base of which could not be eyed by Brahma and Vishnu. Sthamba is Kantazhi in Tamil.

3. Nāthan means master. St. Manickavāchakar hailed Him thus: "Nāthan thāll vāzhka."

5. Ānippon is gold of the finest touch.

12. Due cultivation of our Saint's verses opens the path leading to deliverance.

91. Tiruārūr

[Tiru-Irukku-k-kurall]

Pann: Kurinji

Hearing of the greatness of the Ādirai-festival at Ārūr from St. Appar, the boy-saint proceeded to Ārur to adore Thyagaraja. Visiting and adoring Tiruvirkudi and other shrines, he eventually arrived at the walled-city of Ārūr which he envisioned as Siva Himself whom he hailed in a decad of Kurall metre.

91. திருஆரூர்

திரு இருக்குக் குறள்

பண்: குறிஞ்சி

1. சித்தம் தெளிவீர்கள்! அத்தன் ஆரூரைப்
பத்திமலர் தூவ, முத்தி ஆகுமே.

1. Ye that seek clarity of mind!
It spells deliverance to strew
Over the feet of our Father
at Ārūr flowers of devotion.

2. பிறவி அறுப்பீர்காள்! அறவன் ஆரூரை
மறவாது ஏத்துமின்! துறவி ஆகுமே.

2. Ye that seek to end embodiment!
Never forget to hail
The Lord of Dharma at Ārūr!
You will, for sure, come by renunciation.

3. துன்பம் துடைப்பீர்காள்! அன்பன் அணி ஆரூர்
நன்பொன்மலர் தூவ, இன்பம் ஆகுமே.

3. Ye that seek to end miseries!
Joy is ushered in when you strew
Over the feet of the Loving One of Ārūr
goodly and golden flowers.

4. உய்யல்உறுவீர்காள்! ஐயன் ஆரூரைக்
கையினால் – தொழ, நையும், வினைதானே.

4. Ye that seek redemption!
Karma will waste away
if the Great One of Ārūr
is adored with folded hands.

5. பிண்டம் அறுப்பீர்காள்! அண்டன் ஆரூரைக்
கண்டு மலர் தூவ, விண்டு வினை போமே.

5. O ye that seek to end embodiment!
Karma will crack and perish
if flowers are offered in worship
to the cosmic Lord at Ārūr.

6. பாசம் அறுப்பீர்காள்! ஈசன் அணி ஆரூர்
வாசமலர்தூவ, நேசம் ஆகுமே.

6. O ye that seek to snap all fetters!
Strew over the feet of the Lord of
Gemmy Ārūr fragrant flowers;
Godly love will abound in you.

7. வெய்ய வினை தீர, ஐயன் அணி ஆரூர்
செய்யமலர் தூவ, வையம் உமது ஆமே.

7. To end cruel *karma*, adore
the Great One of Ārūr, strewing
goodly flowers; then you will
become the lord of the whole world.

8. அரக்கன் ஆண்மையை நெருக்கினான் ஆரூர்
கரத்தினால் – தொழ, திருத்தம் ஆகுமே.

8. He undid the might of the Rākshasa;
if the Lord of Ārūr is adored
with folded hands, you will, for sure,
get poised in perfection.

9. துள்ளும் இருவர்க்கும் வள்ளல் ஆரூரை
உள்ளுமவர் தம்மேல் விள்ளும், வினைதானே.

9. He quelled the two who jumped with pride
and then graced them; the *karma* of those
that contemplate the Munificent One
of Ārūr will automatically snap.

10. கடுக் கொள் சீவரை அடக்கினான் ஆரூர்
எடுத்து வாழ்த்துவார் விடுப்பர், வேட்கையே.

10. He quelled the gall-nut eating Samanas;
they that ecstatically hail
the Lord of Ārūr, will,
for ever, jettison attachment.

11. சீர் ஊர் சம்பந்தன் ஆரூரைச் சொன்ன
பார் ஊர் பாடலார் பேரார், இன்பமே.

11. They that melodise
the world-pervading hymns
of Sambandhan on Ārūr, will,
never from bliss, be parted.

Notes

This decad cast in the metre of Kurall is compact of mantras. If duly chanted, the chanter gets blessed with weal, at once physical and spiritual. The greatness of the flower-offering in Siva-pūja is highlighted in this decad. Flowers are also symbolic of cardinal virtues. The decads of the boy-saint are known as verse-garlands.

The offerer is himself a flower in a garland of flowers. From him wafts Siva's fragrance.

92. Tiruvēzhimizhalai

Tiru-Irukku-k-kurall

Pann: Kurunji

When the boy-saint and St. Appar were sojourning in Tiruvēzhimizhalai a famine assailed the country. To relieve their devotees from their distress, Siva blessed each of the saints with a gold coin, daily. The coin received by the boy-saint was inferior to the one received by St. Appar. The boy-saint did not question the discrimination of Siva. However, he prayed to Siva to bless him with coins matching in value the coins received by St. Appar. His prayer was answered when he sang the following decad.

92. திரு வீழிமிழலை

திரு இருக்குக் குறள்

பண்: குறிஞ்சி

1. வாசி தீரவே, காசு நல்குவீர்!
மாசு இல் மிழலையீர்! ஏசல் இல்லையே.

1. O flawless One of Mizhalai
Be pleased to grant me the coin
that suffers discount none.
You are ever blameless.

2. இறைவர்ஆயினீர்! மறை கொள் மிழலையீர்!
கறை கொள் காசினை முறைமை நல்குமே!

2. O Lord of Mizhalai, where Vedas
resound! You are our God.
I am the receiver of flawed coins.
Be pleased to set things straight.

3. செய்யமேனியீர்! மெய் கொள் மிழலையீர்!
பை கொள் அரவினீர்! உய்ய, நல்குமே!

3. O Lord of the truthful Mizhalai!
O One whose frame is incarnadine!
O One who wears snakes of venomous sacs!
Let me thrive in weal by Your gift!

4. நீறு பூசினீர்! ஏறுஅது ஏறினீர்!
கூறு மிழலையீர்! பேறும் அருளுமே!

4. O Lord of the far-renowned Mizhalai!
You are adorned with the Holy Ash!
Your mount is the Bull! Be pleased
to bless me with bliss eternal!

5. காமன் வேவ, ஓர் தூமக் கண்ணினீர்!
நாம மிழலையீர்! சேமம் நல்குமே!

5. O Lord of the celebrated Mizhalai!
O One that stared Kāma
to smoky ruin! Be pleased
to bless me withal.

6. பிணி கொள் சடையினீர்! மணி கொள் மிடறினீர்!
அணி கொள் மிழலையீர்! பணிகொண்டு அருளுமே!

6. O Lord of the ornate Mizhalai!
O One whose neck is sapphire-like!
O One whose strands of hair are bound!
Deign to accept my service, even mine.

7. மங்கை பங்கினீர்! துங்க மிழலையீர்!
கங்கை முடியினீர்! சங்கை தவிர்மினே!

7. O One of the lofty Mizhalai! O One
with the Woman concorporate!
O One who is the Ganga-crested!
Deign to dispel my misdoubt!

8. அரக்கன் நெரிதர, இரக்கம் எய்தினீர்!
பரக்கும் மிழலையீர்! கரக்கை தவிர்மினே!

8. O One of the far-famed Mizhalai!
You relented when the Asura
got crushed! Be pleased to set
at nought Your withholding!

9. அயனும் மாலும்ஆய் முயலும் முடியினீர்!
இயலும் மிழலையீர்! பயனும் அருளுமே!

9. O Lord of the righteous Mizhalai!
Your crown and Your feet are beyond
the ken of Brahma and Vishnu!
Deign to bless me with beatific weal!

10. பறிகொள் தலையினார் அறிவது அறிகிலார்;
வெறி கொள் மிழலையீர்! பிரிவுஅது அரியதே.

10. O Lord of the suaveolent Mizhalai!
We canst not endure separation from You.
Trichotillomaniacs can never at all
know what ought to be known!

11. காழி மா நகர் வாழி சம்பந்தன்
வீழிமிழலைமேல்-தாழும் மொழிகளே

11. May the humble words of Sambandhan
of the great city of Kāzhi
on Vēzhimizhalai cause them
that chant them to flourish for ever!

Notes

The godly child did not utter a word against Siva's dispensation. He but prayed for an equal dispensation for a significant reason. St. Sambandhar hailed St. Appar as his own father. So, he beseeched Siva not to differentiate between them.

Verse 10, Trichotillomaniacs: These are Samanas who suffer from trichotillomania – the mania for plucking out hair from their heads.

93. Tirumuthukundram
Tiru-Irukku-k-Kurall

Pann: Kurinji

93. திருமுதுகுன்றம்
திரு இருக்குக் குறள்

பண்: குறிஞ்சி

1. நின்று மலர் தூவி, இன்று முதுகுன்றை
நன்றும் ஏத்துவீர்க்கு என்றும் இன்பமே.

1. Bliss will be yours if you, this day, stand
in the presence of the God of Muthukundram
and hail Him with flowers
in devotion deep.

2. அத்தன் முதுகுன்றை, பத்திஆகி, நீர்,
நித்தம் ஏத்துவீர்க்கு உய்த்தல் செல்வமே.

2. With flowers and in devotion,
if you daily hail Him – the Father
entempled in Muthukundram,
yours will be the ever-abiding opulence.

3. ஐயன் முதுகுன்றை, பொய்கள் கெட நின்று,
கைகள் கூப்புவீர்! வையம் உமது ஆமே.

3. Seeking to rid falsities, if you hail Him –
the great One of Muthukundram –,
with folded hands, you will, for sure,
own the world.

4. ஈசன் முதுகுன்றை நேசம்ஆகி நீர்
வாசமலர் தூவ, பாசவினை போமே.

4. If in sheer love you hail
the God of Muthukundram
with fragrant flowers
your *pāsa-vinai* will cease.

5. மணி ஆர் முதுகுன்றைப் பணிவார் அவர் கண்டீர்,
பிணி ஆயின கெட்டுத் தணிவார், உலகிலே.

5. In this world, they that pay
obeisence to the God

of the gemmy Muthukundram
will gain peace, rid of all ills.

6. "மொய் ஆர் முதுகுன்றில் ஐயா!" என வல்லார்
பொய்யார், இரவோர்க்கு; செய்யாள் அணியாளே.

6. They that hail Him as the Sire
of Muthukundrum thronged by devotees
will never say 'no' to their beseechers;
Lakshmi will ever be close to them.

7. விடையான் முதுகுன்றை இடையாது ஏத்துவார்
படைஆயின சூழ, உடையார், உலகமே.

7. They that always hail Muthukundram
of the Lord-Rider of the Bull,
will, as kings, rule the world –
their armies a good many, on their guard.

8. பத்துத்தலையோனைக் கத்த, விரல் ஊன்றும்
அத்தன் முதுகுன்றை மொய்த்துப் பணிமினே!

8. May you in your strength pay obeisance
to the Father of Muthukundram
who pressed His toe and caused
the ten-headed one to yell in pain.

9. இருவர் அறியாத ஒருவன் முதுகுன்றை
உருகி நினைவார்கள் பெருகி நிகழ்வோரே.

9. They that think on the peerless One
of Muthukundram – to the two unknown –,
in melting love, will thrive
in ever-crescent splendour great.

10. தேரர் அமணரும் சேரும் வகை இல்லான்,
நேர் இல் முதுகுன்றை நீர் நின்று உள்குமே!

10. Teras and Samanas cannot
His grace gain at all.
Stand firm and contemplate
His non-pareil Muthukundram.

11. நின்று முதுகுன்றை நன்று சம்பந்தன்
ஒன்றும் உரை வல்லார் என்றும் உயர்வோரே.

11. With at-one-ment they that chant
the holy hymns on Muthukundram
Sung by the steadfast Sambandhan
are for ever the lofty ones.

Notes

1. This verse peremptorily commands devotees to commence at once their adoration of Siva at Tirumuthukundram.

2. Siva entempled in Muthukundram is ever ready to bless the prayer (the one who prays) with wealth. It was here He blessed St. Sundarar with a good many bars of gold.

3. Let it be remembered that pseudo-worship is no worship at all.

4. Pāsa(m): Ānavamala. Vinai: Karma mala.

5 and 6. The God of Muthukundram annuls the devotees' illth and blesses them with wealth.

11. The hymns of the boy-saint must be sung with single-minded devotion.

94. Tiruālavāi
Tiru-Irukku-k-kurall

Pann: Kurinji

Beholding Ālavāi from the outskirts of Madurai, our Saint hailed it in a decad. Then, he arrived at the temple and adored the Lord-God. He prostrated before Him times without number. Tears cascaded from his eyes. His divine frame glowed splendorously. Then he hailed the God of Ālavai in the decad that is as follows.

94. திருஆலவாய்
திரு இருக்குக்குறள்

பண்: குறிஞ்சி

1. நீலமாமிடற்று ஆலவாயிலான்–
பால்அது ஆயினார் ஞாலம் ஆள்வரே.

1. They that are ruled by
the Lord-God of Ālavāi
whose glorious neck is blue
will be the rulers of the world.

2. ஞாலம்ஏழும் ஆம் ஆலவாயிலார்
சீலமே சொலீர், காலன் வீடவே!

2. Proclaim the glory
of the God of Ālavāi –
the Cause of the seven worlds.
Dread of Death will die.

3. ஆலநீழலார், ஆலவாயிலார்,
காலகாலனார்பால் அது ஆமினே!

3. Be ruled by Him who
smote Death to death.
He abode in the Banyan's shade –
the God of Ālavāi.

4. அந்தம் இல் புகழ் எந்தை ஆலவாய்
பந்தி ஆர் கழல் சிந்தைசெய்ம்மினே!

4. Contemplate the ankleted feet
of our fetterless Father
of inteminable glory
abiding at Ālavāi.

5. ஆடல் ஏற்றினான் கூடல் ஆலவாய்
பாடியே, மனம் நாடி, வாழ்மினே!

5. The god of Kūdal-Ālavāi.
rides a triumphant Bull.
Hymn Him and with your *manam*
seek Him and flourish.

6. அண்ணல் ஆலவாய் நண்ணினான்தனை
எண்ணியே தொழ, திண்ணம் இன்பமே.

6. He is the merciful God
who abides at Ālavāi.
Think on Him and Him adore;
bliss, for sure, is ever yours.

7. அம் பொன் – ஆலவாய் நம்பனார் – கழல்
நம்பி வாழ்பவர் துன்பம் வீடுமே.

7. They that live, their trust resting
on the ankleted feet of *Nampanār*
residing at the auric Ālavāi,
stand manumitted from their misery.

8. அரக்கனார் வலி நெருக்கன் ஆலவாய்
உரைக்கும் உள்ளத்தார்க்கு, இரக்கம் உண்மையே.

8. The God of Ālavāi did crush
the might of the Rākshasa;
they that soulfully sing of Him
are with His mercy truly blessed.

9. அருவன், ஆலவாய் மருவினான் தனை
இருவர் ஏத்த, நின்று உருவம் ஓங்குமே.

9. The God who is formless
sports a lofty form at Ālavāi
for the hailing and adoring
of the two – Brahma and Vishnu.

10. "ஆரம் நாகம் ஆம் சீரன், ஆலவாய்த்
தேர்அமண் செற்ற வீரன்" என்பரே.

10. "The Hero abiding at Ālavāi
quelled the Teras and the Samanas;
the garland of the glorious One is indeed
a snake." Thus is He hailed.

11. அடிகள் ஆலவாய், படி கொள் சம்பந்தன்,
முடிவு இல் இன் தமிழ் செடிகள் நீக்குமே.

11. The hymns of unending sweetness
sung on the great God of Ālavāi
by Sambandhan of world-pervading glory
will cure the singer of his cruel *karma*.

Notes

1. The Pāndya at the time of the advent of our Saint was a puppet in the hands of the Samanas. He became the true ruler when our Saint cured him of *Samanary*.
2. Dread of death is more dreadful than death. Our Saint's hymns are a sure cure for such dread.
3. Siva seated under the Banyan tree is Dakshinamūrti – the Guru that confers gnosis. Gaining of gnosis is *moksha*.
4. Siva is fetterless. He is ever free from *Pāsam* compact of the three malas.

95. Tiruvidaimaruthūr

Pann: Kurinji

From Tirunākecchuram our Saint proceeded to Tiruvidaimaruthūr hymning a decad on the way. Arriving at the holy polis, he entered the temple, adored Siva and sang the following decad.

95. திருஇடைமருதூர்
திரு இருக்குக் குறள்

பண்: குறிஞ்சி

1. தோடு ஓர் காதினன்; பாடு மறையினன்—
காடு பேணி நின்று ஆடும் மருதனே.

1. He wears a *todu* on one ear; He chants
the Vedas; He, the God of Maruthūr
lives in the crematory and there
He enacts His dance.

2. கருதார் புரம் எய்வர்; எருதே இனிது ஊர்வர்;
மருதே இடம் ஆகும்; விருது ஆம், வினை தீர்ப்பே.

2. He smote the citadels of foes who
ignored Him; in joy He rides a Bull;
He is entempled in the glorious Maruthūr;
adoration of Him extirpates *karma*.

3. எண்ணும் அடியார்கள் அண்ணல் மருதரை,
பண்ணின் மொழி சொல்ல, விண்ணும் தமது ஆமே.

3. He is the lofty and sublime God of Maruthūr
who is contemplated by His devotees.
Heaven is theirs who sing
His praises in tuneful melody.

4. விரி ஆர் சடைமேனி எரி ஆர் மருதரைத்
தரியாது ஏத்துவார் பெரியார், உலகிலே.

4. In this world they that cannot but
hail the God of Maruthūr – the flame-bodied
One of spreading matted hair –,
are (truly) the great ones.

5. பந்த விடை ஏறும் எந்தை மருதரைச்
சிந்தை செய்பவர் புந்தி நல்லரே.

5. They that contemplate the God
of Maruthūr who rides the Bull
(normally) kept tethered,
are blessed with intellectual clarity.

6. கழலும் சிலம்பு ஆர்க்கும் எழில் ஆர் மருதரைத்
தொழலே பேணுவார்க்கு உழலும் வினை போமே.

6. They that hail none but
the lovely Lord-God of Maruthūr
decked with *kazhal* and *cilambu*
stand freed from mortifying *karma*.

7. பிறை ஆர் சடை அண்ணல் மறை ஆர் மருதரை
நிறையால் நினைபவர் குறையார், இன்பமே.

7. The happiness of those that are filled
with the edifying thought of Maruthur's God
hailed by the Vedas, the lofty God of matted hair
who wears the crescent, never suffer decrease.

8. எடுத்தான் புயம்தன்னை அடுத்தார் மருதரைத்
தொடுத்து ஆர்மலர் சூட்ட, விடுத்தார், வேட்கையே.

8. The God of Marutu crushed the shoulders
of the one that lifted up (Mount Kailas).
They that adore Him with garlands woven of flowers
have with false desire done away.

9. இருவர்க்கு எரி ஆய உருவம் மருதரைப்
பரவி ஏத்துவார் மருவி வாழ்வரே.

9. The God of Marutu manifested before
the two in the form of flame.
They that hail and adore Him
will flourish blessed with weal.

10. நின்று உண் சமண், தேரர், என்று மருதரை
அன்றி உரை சொல்ல, நன்று மொழியாரே.

10. The Samanas that eat standing
and the Teras who ever utter words
which are not in praise of Marutu's God:
their words are bereft of truth.

11. கருது சம்பந்தன், மருதர்அடி பாடி,
பெரிதும் தமிழ் சொல்ல, பொருத வினை போமே.

11. These are the hymns of Sambandhan who
always thinks on the feet of Marutavānar.
The besieging *karma* of those that sing these
Tamil verses will become non-est.

Notes

The message of this decad is this. The God who dances in the crematory burns away the sins of the contrite worshippers. He burns away *karma* even as He burnt away the hostile citadels. Dharma will inform them that adore the Lord-Rider of the Bull which is an embodiment of Dharma. Constant worship of Siva keeps the devotees in prosperity that knows no decrease. Flower-offerings to Siva are efficacious. The recitation of the hymns of the boy-saint attenuates and eventually annuls the *karma* of the reciter.

96. Tiru Anniyūr
Tiru-Irukku-k-kurall

Pann: Kurinji

From Tirukkurukkai our Saint arrived at Anniyūr where he hailed its presiding deity and sang the following decad.

96. திருஅன்னியூர்
திரு இருக்குக் குறள்

பண்: குறிஞ்சி

1. மன்னி ஊர் இறை; சென்னியார், பிறை—
அன்னியூர் அமர் மன்னுசோதியே.

1. The Lord-God who is the Life of lives
and who rules them wears a crescent
in His crest and abides at Anniyūr
as the aeviternal light.

2. பழகும் தொண்டர், வம்! அழகன், அன்னியூர்க்
குழகன், சேவடி தொழுது வாழ்மினே!

2. Come ye practitioners of servitorship!
Lo, He is the handsome One;
He is the ever-young One of Anniyūr.
Adore His salvific feet and flourish!

3. நீதி பேணுவீர்! ஆதி, அன்னியூர்ச்
சோதி, நாமமே ஓதி உய்ம்மினே!

3. O pursuers of *niti*! He is the Primal One!
He is the Light entempled in Anniyūr!
Chant His (sacred) names (galore)!
Thus, even thus, gain salvation.

4. பத்தர் ஆயினீர்! அத்தர், அன்னியூர்ச்
சித்தர், தாள் தொழ முத்தர் ஆவரே.

4. O ye devotees! He is our Father!
He is the *Siddha* of Anniyūr!
If His feet are worshipped,
worshippers gain deliverance.

5. நிறைவு வேண்டுவீர்! அறவன், அன்னியூர்
மறைஉளான், கழற்கு உறவு செய்ம்மினே!

5. O ye that seek fulfilment!
He indeed is Dharma! He is enshrined
in the Vedas and Anniyūr.
Foster kinship for His ankleted feet.

6. இன்பம் வேண்டுவீர்! "அன்பன், அன்னியூர்
நன்பொன்" என்னுமின், உம்பர் ஆகவே!

6. O ye that seek happiness! Say thus:
"He, the weal-conferring Gold
of Anniyūr is the loving One!"
You will gain life ethereal."

7. "அந்தணாளர்தம் தந்தை! அன்னியூர்
எந்தையே!" என, பந்தம் நீங்குமே.

7. Attachment quits them when He is
hailed thus: "O the Father
of them – the merciful Brahmins!
You, of Anniyūr, are my Father."

8. தூர்த்தனைச் செற்ற தீர்த்தன் அன்னியூர்
ஆத்தமா அடைந்து, ஏத்தி வாழ்மினே!

8. He is the pure and holy One
who punished the wicked one.
Proceed to Anniyūr in soulful devotion
and hail Him and thus flourish.

9. இருவர் நாடிய அரவன் அன்னியூர்
பரவுவார், விண்ணுக்கு ஒருவர் ஆவரே.

9. He is the One whose jewels are snakes;
the two quested after Him of Anniyūr.
They that hail Him will become
the peerless ones in the supernal world.

10. குண்டர்தேரருக்கு அண்டன் அன்னியூர்த்
தொண்டுஉளார் வினை விண்டு போகுமே.

10. To the adipose Samanas and the Teras
He is inaccessible.
The *karma* of those that serve the cosmic Lord
at Anniyūr will snap.

11. பூந்தராய்ப் பந்தன் ஆய்ந்த பாடலால்,
வேந்தன் அன்னியூர் சேர்ந்து, வாழ்மினே!

11. Cultivate the verses of Pūnthārai Bandhan –
the fruit of his meditation.
Be linked with the Sovereign-Lord
of Anniyūr and flourish (for ever).

Notes

1. Siva is the Light that knows neither beginning nor end. He is the Soul of souls.
2. Servitorship in Saivism is voluntary and not at all enforced. It is informed by sincerity. It is genuineness which is its chief trait.
3. 'Niti' is an untranslatable word. It is the correct way of living. India that is Bharat abounds in Niti-Sastras. The Tirukkurall, in the main, is a Niti-Sastra.
4. Siva is the Siddha par excellence. The Tiruvilayādal Puranam descants at length on Siva's greatness as a Siddha. St. Tirumūlar is the Prince of Siddhas.
5. Fulfilment is a gift from God. Endeavours meet with fulfilment thanks to Siva's grace. My translation makes use of the figure of speech known as syllepsis.
6. True happiness is comprised in Siva-bhakti.
7. To become desireless, desire the desire of Him who is without desire.
8. The wicked one is Rāvana.
9. The two are Brahma and Vishnu.
10. Siva is beyond the ken of the Samanas and the Buddhists' comprehension.

    Cf. "The Samanas assailed by the pentad of senses and the sixfold Teras can never know You, though they try for aeons without end."

    - Tiruvezhukūtrirukkai, 1:129.
11. The verses of our Saint are a recordation of his yogic darshan.

97. Tiruppuravam

Pann: Kurinji

97. திருப்புறவம்

பண்: குறிஞ்சி

1. எய்யா வென்றித் தானவர் ஊர்மூன்று ளிசெய்த
மைஆர் கண்டன், மாதுஉமை வைகும் திருமேனிச்
செய்யான், வெண்நீறு அணிவான், திகழ் பொன் பதிபோலும்—
பொய்யா நாவின் அந்தணர் வாழும் புறவ(ம்) மே.

1. He whose neck is dark with the venom,
gutted with fire the three citadels of the Asuras
that were well-nigh unassailable.
His is the divine and ruddy frame where abides
His Woman – Umā; He is adorned with the white ash.
His golden shrine is indeed Puravam where
dwell Brahmins whose words never fail.

2. "மாது ஒருபாலும் மால் ஒருபாலும் மகிழ்கின்ற
நாதன்" என்று ஏத்தும் நம்பான் வைகும் நகர்போலும்—
மாதவி மேய வண்டு இசை பாட, மயில் ஆட,
போது அலர் செம்பொன் புன்னை கொடுக்கும் புறவ(ம்)மே.

2. He is the Lord-God concorporate with Vishnu and Umā.
The supremely desirable One thus hailed
is entempled in Puravam where chafers winging
over *mātavi* flowers hum tunefully,
peacocks dance and *punnai* buds burgeon
and rain their gold of pollen.

3. வற்றா நதியும் மதியும் பொதியும் சடைமேலே
புற்று ஆடுஅரவின் படம் ஆடவும், இப் புவனிக்கு ஓர்
பற்றுஆய், "இடுமின், பலி!" என்று அடைவார் பதிபோலும்—
பொன் — தாமரையின் பொய்கை நிலாவும் புறவ(ம்)மே.

3. "Give Me alms that I may remain for you as the prop
of the world" says He in whose matted hair
flourish the river that never grows dry
and the crescent; thither also sways
the hood of the snake of the ant-hill.
He, even He, abides in the town of Puravam
in the *poikai*-s of which golden lotuses flourish.

4. துன்னார்புரமும் பிரமன்சிரமும் துணிசெய்து,
மின் ஆர் சடைமேல் அரவும் மதியும் விளையாட,
பல் — நாள், "இடுமின், பலி!" என்று அடைவார் பதிபோலும் —
பொன் ஆர் புரிநூல் அந்தணர் வாழும் புறவ(ம்)மே.

4. He did away with the hostile citadels and eke
a head of Brahma's; in His fulgurant, matted
hair sport the serpent and the crescent.
For many days He went forth beseeching thus: "Give Me alms!"
He is entempled in Puravam – willingly sought by Him –,
where dwell Brahmins adorned with
the golden strands of sacred thread.

5. "தேவா! அரனே! சரண்!" என்று இமையோர் திசைதோறும்,
"காவாய்!" என்று வந்து அடைய, கார்விடம் உண்டு,
பா ஆர் மறையும் பயில்வோர் உறையும் பதிபோலும்—
பூ ஆர் கோலச் சோலை சுலாவும் புறவ(ம்)மே.

5. When the celestials from all the directions thronged to Him
saying: "O Lord-God! O Hara! We seek refuge in You!
Pray, protect us!" He ate the murky venom.
His temple which is girt with splendorous and flowery
gardens is at Puravam where the practitioners
of the Vedas which are compact of hymns, thrive.

6. 'கற்று அறிவு எய்தி, காமன் முன் ஆகும்(ம்) உகவுஎல்லாம்
அற்று, "அரனே! நின் அடி சரண்!" என்னும் அடியோர்க்குப்
பற்றுஅதுஆய பாசுபதன் சேர் பதி' என்பர்—
பொன் — திகழ் மாடத்து ஒளிகள் நிலாவும் புறவ(ம்)மே.

6. Gaining wisdom by learning and getting rid of the joy
ushered in by the presence of Kāma, when devotees
hail Him: "O Hara! Your feet are our refuge!"
He who is Pāsupatan becomes their prop and Palladium.
It is said, His shrine is in Puravam – bathed in
the lights of its golden and storeyed mansions.

7. "எண் திசையோர் அஞ்சிடு வகை கார் சேர் வரை என்ன,
கொண்டு எழு கோல முகில் போல், பெரிய கரிதன்னைப்
பண்டு உரிசெய்தோன் பாவனைசெய்யும் பதி" என்பர் —
புண்டரிகத்தோன் போல் மறையோர் சேர் புறவ(ம்)மே.

7. Of yore, it strode like a cloud-crested hill, seeing
which the dwellers in the eight directions quaked in fear;

it uprose like a splendourous and massive cloud;
He flayed that gargantuan tusker and wore its skin.
It is said His beloved shrine is Puravam
frequented by Brahmins – very like the one on the Lotus.

8. பரக்கும் தொல்சீர்த் தேவர்கள் சேனைப்பௌவத்தைத்
துரக்கும் செந்தீப் போல் அமர் செய்யும் தொழில் மேவும்
அரக்கன் திண்தோள் அழிவித்தான், அக் காலத்தில்;
புரக்கும் வேந்தன்; சேர்தரு மூதூர் – புறவ(ம்)மே.

8. Like the conflagrating ruddy fire, he was skilled
in giving battle to chase the Devas of hoary renown
and rout their expansive sea of armies; of yore,
He quelled the might of the Rākshasa's puissant shoulders.
He indeed is the protecting Sovereign; He is
entempled in the ancient town of Puravam.

9. "மீத் திகழ் அண்டம் தந்த(அ)யனோடு மிகு மாலும்,
மூர்த்தியை நாடிக் காண ஒணாது, முயல் விட்டு, ஆங்கு
ஏத்த, வெளிப்பாடு எய்தியவன் தன் இடம்" என்பர் –
பூத் திகழ் சோலைத் தென்றல் உலாவும் புறவ(ம்)மே.

9. Brahma, the creator of the heavenly planets,
and Vishnu of even greater glory went in quest
of the true God but could not behold Him.
When they gave up their attempt and hailed Him,
He manifested before them.
It is said His temple is in Puravam which is laved by
the southerly passing through bright and flowery groves.

10. வையகம், நீர், தீ, வாயுவும், விண்ணும், முதல்ஆனான்;
மெய் அல தேரர், "உண்டு, இலை" என்றே நின்றே தம்
கையினில் உண்போர், காண ஒணாதான்; நகர் என்பர்–
பொய் அகம் இல்லாப் பூசுரர் வாழும் புறவ(ம்)மே.

10. He is the Primal Author of earth, water, fire, air and space;
He is unknown to the untrue Teras and they that posit
the dictum 'Yes-No' and who eat standing.
It is said His town is Puravam where thrive the devas
on earth whose bosoms are free from falsity.

11. பொன் இயல் மாடப் புரிசை நிலாவும் புறவத்து
மன்னிய ஈசன் சேவடி நாளும் பணிகின்ற
தன் இயல்பு இல்லாச் சண்பையர் கோன் – சீர்ச் சம்பந்தன்–
இன் இசைஈர் – ஐந்து ஏத்த வல்லோர்கட்கு இடர் போமே.

11. The Prince of Shanbai – the glorious Sambandhan –,
who has his being not in himself (but in Siva)
and who daily bows at the feet of the aeviternal God
of walled-Puravam dight with auric and storeyed mansions,
has sung the sweet hymns, two times five.
The troubles of them that hail the Lord-God
with these hymns will quit them for good.

Notes

1. Puravam is one of the names of Sēkāzhi.

Poyyānā: This phrase can also be translated thus: "The tongues that know no falsehood."

2. Vishnu is one of the five Sakti-s of Siva. Siva's body accommodates him.

3. Siva begs alms from the devotees for their weal and welfare. It serves Him no purpose at all. He is Pūrnan and He lacks nothing. The infinitely merciful Siva entreats mankind to make a gift of their nescience to Him. This indeed is the alms He seeks for the weal of mankind. Nescience which is offered to Siva vamooses the moment it is offered to Him. The Halāhala Venom offered to Siva, was consumed by Siva as though it were ambrosia. It stays in His throat as a nectarean patch, still permitted to retain its former hue, by the grace of Siva.

The devotee of Siva should offer his 'all' to Siva. St. Mānickavāchakar said:

"O Hill-like One, did You not that very day
You redeedmed and ruled me, make Your own
My soul, body and all that I owned? Can I,
This day meet with any trouble at all?"

- Kuzhaittha Patthu, 7.

Ant-hill: It is the one built by white-ants.

4. The Brahmins of Puravam are the ones who have parted with their nescience for good.

5. The supremacy of Siva is comprised in the act of His quaffing unharmed, the all-destructive venom.

6. Men and women can transcend lust only by the grace of Siva who reduced Manmata to cinders.

7. The belligerent tusker is Ānavamala personified.
8. The spreading fire dreads nothing. So was Rāvana notorious for his devastation.
9. With Siva contrition counts.
10. The Samanas are uncertain of truth. They hold fast to the higgledy-piggledy dictum 'Asti-Nāsti' (Yes-No).
11. The hailing of the hymnody of our Saint is tantamount to the hailing of Siva Himself.

98. Tirucchirāppalli

Pann: Kurinji

Having hailed Siva at Mukkecchuram, our Saint fared forth and arrived at the hill-shrine of Siva at Tirucchirāppalli where he hymned the following decad.

98. திருச்சிராப்பள்ளி

பண்: குறிஞ்சி

1. நன்று உடையானை, தீயது இலானை, நரை — வெள்ஏறு
ஒன்று உடையானை, உமை ஒருபாகம் உடையானை,
சென்று அடையாத திரு உடையானை, சிராப்பள்ளிக்—
குன்று உடையானை, கூற, என் உள்ளம் குளிரு(ம்)மே.

1. He is the God who is absolutely good,
ever free from evil; His mount is a white Bull.
His Consort Umā shares His frame; His is
the supreme beatitude which cannot be
gained save through His grace.
His shrine is the hill of Cirāppalli.
My soul grows cool and tranquil when I hail Him.

2. கைம் மகவு ஏந்திக் கடுவனொடு ஊடிக் கழை பாய்வான்,
செம்முக மந்தி கருவரை ஏறும் சிராப்பள்ளி,
வெம் முக வேழத்து ஈர்உரி போர்த்த விகிர்தா! நீ
பைம்முக நாகம் மதிஉடன் வைத்தல் பழி அன்றே?

2. Carrying with it its babe-in-arms, the ruddy-faced
female monkey which has had a love-tiff
with her mate, in a huff, leaps over the bamboo
whence she climbs up the hill.
O Vikirta mantled in the skin of the tusker
of fierce visage!
Will it not spell blame for You who keep the serpent
of poisonous sacs juxtaposed to the crescent, in Your crest?

3. மந்தம் முழவம் மழலை ததும்ப, வரை நீழல்
செந் தண் புனமும் சுனையும் சூழ்ந்த சிராப்பள்ளி,
சந்தம் மலர்கள் சடைமேல் உடையார், விடை ஊரும்
எம்தம்(ம்) அடிகள், அடியார்க்கு அல்லல் இல்லையே.

3. Cirāppalli is girt with a fecund and cool region
as also springs in its slopes.

From the soft-playing on the drums issue
melodious babblings.
He wears on His matted hair beautiful blossoms.
He is our Lord-Sage and His devotees are free from troubles.

4. துறை மல்கு சாரல், சுனை மல்கு நீலத்துஇடை வைகி,
சிறை மல்கு வண்டும் தும்பியும் பாடும் சிராப்பள்ளி,
கறை மல்கு கண்டன், கனல்எரி ஆடும் கடவுள்(ள்), எம்
பிறை மல்கு சென்னி உடையவன், எங்கள் பெருமானே!

4. On the blue lilies teeming in pools among the slopes
dight with fords, winged chafers and dragon-flies
make music. Such is Cirāppalli.
His neck shines with a patch of venom; He is
our Lord-God who dances in the flaming fire.
Lo, our Lord-God has a crescent on His crest.

5. கொலை வரையாத கொள்கையர் தங்கள் மதில்மூன்றும்
சிலை வரை ஆகச் செற்றனரேனும், சிராப்பள்ளித்
தலைவரை நாளும் தலைவர் அல்லாமை உரைப்பீர்காள்!
நிலவரை நீலம் உண்டதும் வெள்ளை நிறம் ஆமே?

5. He smote with His Mountain-bow the three citadels
of them that practised indiscriminate killing.
Yet you quotidian assert that the God of Cirāppalli
is not the Lord-God at all.
Can that which is compact of the blue hue
ever become white, on this earth?

6. வெய்ய தண்சாரல் விரி நிற வேங்கைத் தண்போது
செய்யபொன் சேரும் சிராப்பள்ளி மேய செல்வனார்,
தையல் ஓர்பாகம் மகிழ்வர்; நஞ்சு உண்பர்; தலைஓட்டில்
ஐயமும் கொள்வர்; ஆர், இவர் செய்கை அறிவாரே?

6. He is the opulent One abiding at Cirāppalli from whose
lovely and cool slopes fall down the ruddy gold
of pollen when the cool blossoms of *vengkai* trees
burgeon full;
He joyously shares His form with His Consort; He is
an eater of poison; eke doth He seek alms
in a skull-bowl.
Who can comprehend His acts?

7. வேய் உயர் சாரல் கருவிரல் ஊகம் விளையாடும்
சேய் உயர் கோயில் சிராப்பள்ளி மேய செல்வனார்,
பேய் உயர் கொள்ளி கைவிளக்கு ஆக, பெருமானார்,
தீ உகந்து ஆடல் திருக்குறிப்பு ஆயிற்று; ஆகாதே!

7. In the lofty slopes thick with bamboos, sport
black-fingered monkeys – dark in hue.
He is the God of the sky-high shrine of Cirāppalli.
Is it the Lord-God's pleasure that ghouls should hold
in their hands fire-brands as lamps
so that He may dance in the fire? (We think not.)

8. மலை மல்கு தோளன் வலி கெட ஊன்றி, மலரோன்தன்
தலை கலன்ஆகப் பலி திரிந்து உண்பர்; பழி ஓரார்—
சொல வல வேதம் சொல வல கீதம் சொல்லுங்கால்,
சில அலபோலும், சிராப்பள்ளிச் சேடர் செய்கையே!

8. He so pressed with His toe that the hill-like shoulders
of Rāvana grew effete altogether.
With the skull of him whose seat is the Lotus
which serves as His bowl, He goes about seeking alms to eat.
Lo, He ignores the blame.
If the tuneful hymns that constitute the Vedas
are duly considered, some of His acts
do not square with their dicta.
Such indeed are the deeds of the glorious One of Cirāppalli!

9. அரப்பள்ளியானும் அலர் உறைவானும், அறியாமைக்
கரப்பு உள்ளி, நாடிக் கண்டிலரேனும், கல் சூழ்ந்த
சிரப்பள்ளி மேய வார்சடைச் செல்வர் மனைதோறும்
இரப்பு உள்ளீர்; உம்மை ஏதிலர் கண்டால், இகழாரே?

9. Although the one on the Snake-bed and the one on the Lotus
could not behold You as You concealed Yourself,
O opulent One of flowing matted hair abiding at
the shrine of Cirāppalli situate in its hill,
You visit each and every house seeking alms.
When they witness this, will not the adherents
of alien faiths deride You?

10. "நாணாது உடை நீத்தோர்களும், கஞ்சி நாள்காலை
ஊணாப் பகல் உண்டு ஓதுவோர்கள், உரைக்கும் சொல்
பேணாது, உறு சீர் பெறுதும்" என்பீர்! எம்பெருமானார்
சேண் ஆர் கோயில் சிராப்பள்ளி சென்று சேர்மினே!

10. Ye who declare that you will ignore the words
of the shamelessly nude Samanas and the Buddhists
who quaff *conjee* during day-break and mid-day,
to come by true glory may you proceed to and reach
the sky-high shrine of His at Cirāppalli.

11. தேன் நயம் பாடும் சிராப்பள்ளியானை, திரை சூழ்ந்த
கானல் சங்கு ஏறும் கழுமலஊரில் கவுணியன்—
ஞானசம்பந்தன் – நலம் மிகு பாடல் இவை வல்லார்
வான சம்பந்தத்தவரொடும் மன்னி வாழ்வாரே.

11. Gnānasambandhan – the Kauniya of the town
of Kazhumalam where chanks crawl onto
its foreshore-gardens close to the billowy sea,
has sung these verses on the God of Cirāppalli
where nectar-sipping bees bombinate.
They that are masters of these hymns will dwell
sempiternally with the supernals as their kin.

Notes

1. Saivism believes that Siva alone is the conferrer of moksha.
2. Bouderie prevails in the kingdom of animals also.
3. The springs spoken to here have since dried.
4. Time was when the hill of Cirāppalli was rich in tarns where throve suaveolent flowers.
5. The message is that the denial of a confirmed atheist is no disproof of God's existence. You cannot convert such a person to any faith that affirms the existence of God. Black never becomes white.

   Cf. "For all the water in the ocean
   Can never turn the swan's black legs to white,
   Although she lave them hourly in the flood."
   - Titus Andronicus, Act iv, Scene 2, Lines 101-103.
6. Baffling indeed are the deeds of Siva and seemingly inconsistent and conflicting. Let us remember that the finite cannot comprehend the infinite at all.
7. Siva's dance in the fire of the crematory, surrounded by ghouls, cannot frighten His devotees. Siva's dance spells good for all entia.

8. No doubt, the Vedas hymn His praise. Yet He is even beyond the ken of the supreme Vedas.

9. For such gods as Vishnu and Brahma, Siva remained invisible. Yet He revealed Himself to the alms-givers. The message is that He who is inaccessible is easy of access to His devotees.

10. Ignoration of the words of the adherents of alien faiths is similar to Parapakkam (refutation of alien faiths) and adoration of Siva is like adherence to Supakkam (establishment of Saivite faith).

11. Devotees are like the nectar-sipping bees. Their chanting Siva's praise is their joyous bombination.

99. Tirukkutrālam

Pann: Kurinji

Having adored Siva at Tirucchuzhiyal our Saint arrived at Kutrālam where he sang the following decad.

99. திருக்குற்றாலம்

பண்: குறிஞ்சி

1. வம்பு ஆர் குன்றம், நீடு உயர் சாரல், வளர் வேங்கைக்
கொம்பு ஆர் சோலைக் கோல வண்டு யாழ்செய் குற்றாலம்—
அம் பால் நெய்யோடு ஆடல் அமர்ந்தான், அலர்கொன்றை
நம்பான், மேய நன் நகர்போலும்; நமரங்காள்!

1. The hill is ever novel and fragrant; its slopes are long;
its groves are thick with ramiferous and growing
vengkai trees winging over which chafers make
melodious music; such is Kutrālam.
O ye kindred souls, it is indeed the town where
the supremely desirable One whose ablutions are
made up of milk and ghee and who is adorned with
burgeoning *kondrai*-blossoms, abides.

2. பொடிகள் பூசித் தொண்டர் பின் செல்ல, புகழ் விம்ம,
கொடிகளோடும் நாள்விழ மல்கு குற்றாலம்—
கடி கொள் கொன்றை, கூவிளமாலை, காதல்செய்
அடிகள் மேய நன்நகர்போலும்; அடியீர்காள்!

2. Quotidian He goes out in festive and processional splendour
which is proclaimed by streamers –
followed by His ash-bedaubed servitors, in swelling glory.
O ye devotees, such is Kutrālam, the weal-conferring town,
beloved of the Lord-Sage who is bedecked with
fragrant *kondrai* and *vilva* garlands.

3. செல்வம் மல்கு செண்பகம் வேங்கை சென்று ஏறி,
கொல்லை முல்லை மெல்அரும்பு ஈனும் குற்றாலம்—
வில்லின் ஒல்க மும்மதில் எய்து, வினை போக
நல்கும் நம்பான் நன் நகர்போலும்; நமரங்காள்!

3. The *mullai* lianas in the groves creep over
the luxuriant trees of *Shanbagam* and *Vengkai*
where their buds burgeon; such is Kutrālam.

O ye kindred souls, it is indeed the weal-conferring town
of the supremely desirable One that smote with His bow
the three citadels.
He is enshrined here to quell our *karma*.

4. பக்கம் வாழைப் பாய் கனியோடு பலவின் தேன்,
கொக்கின் கோட்டுப் பைங்கனி, தூங்கும் குற்றாலம்—
அக்கும் பாம்பும் ஆமையும் பூண்டு ஓர் அனல் ஏந்தும்
நக்கன் மேய நன் நகர்போலும்; நமரங்காள்!

4. At the sides of its hill-range dangle the sweet
fruitage of banana and melliferous jack-fruit trees
and also the ramiferous mango trees.
O ye kindred souls, it is indeed the weal-conferring town
of the nude One who holds the fire in His hand and who
is decked with bones, snakes and a carapace.

5. மலை ஆர் சாரல் மகஉடன் வந்த மடமந்தி
குலை ஆர் வாழைத் தீம்கனி மாந்தும் குற்றாலம்—
இலை ஆர் சூலம் ஏந்திய கையான், எயில் எய்த
சிலையான், மேய நன்நகர்போலும்; சிறு தொண்டீர்!

5. The bashful female-monkey with its young ones frequents
the slopes of the hill and there eat the sweet fruits
of bunchy banana; such is Kutrālam.
O ye lowly devotees, it is indeed the weal-conferring
town of Him whose bow smote the citadels
and who in His hand wields the leafy spear.

6. மைம்மா நீலக்கண்ணியர் சாரல் மணி வாரி,
கொய்ம் மா ஏனல் உண் கிளி ஓப்பும் குற்றாலம்—
கைம்மாவேழத்து ஈர்உரி போர்த்த கடவுள்(ள்), எம்
பெம்மான், மேய நன்நகர்போலும்; பெரியீர்காள்!

6. Picking up the precious stones from its slopes, damsels
whose large eyes are like the densely-blue lilies,
pelt at and chase away parakeets that essay to eat
the grains of millet, ripe for harvast; such is Kutrālam.
O ye great ones, it is indeed the weal-conferring town
of our Lord – the God that mantled Himself
in the skin of the trunked tusker.

7. நீலம், நெய்தல், தண்சுனை சூழ்ந்த நீள் சோலை,
கோல மஞ்ஞை பேடையொடு ஆடும் குற்றாலம்—

காலன்தன்னைக் காலால் காய்ந்த கடவுள்(ள்) எம்
சூலபாணி, நன்நகர்போலும்; தொழுவீர்காள்!

7. In its extensive gardens rich in cool streams
where flourish blue lilies and *neytal* blossoms
the splendorous peacocks dance with their mates.
Such is Kutrālam.
O ye worshippers, it is indeed the weal-conferring town
of our God whose hand wields the trident
and who is the God that kicked Death to death.

8. போதும் பொன்னும் உந்தி அருவி புடை சூழ,
கூதல் மாரி நுண்துளி தூங்கும் குற்றாலம்—
மூதூர் இலங்கை முட்டிய கோனை முறைசெய்த
நாதன் மேய நன்நகர்போலும்; நமரங்காள்!

8. Kutrālam is dight with cataracts that roll down
with gold and golden flowers.
Its soft drizzle is compact of sprays and droplets.
O ye kindred souls, it is indeed the weal-conferring town
of our God who administered the corrective
to the King of hoary Lanka who clashed with Him.

9. அரவின் வாயின் முள்எயிறு ஏய்ப்ப அரும்பு ஈன்று,
குரவம்பாவை முருகு அமர் சோலைக் குற்றாலம்—
பிரம(ன்)னோடு மால் அறியாத பெருமை எம்
பரமன் மேய நன் நகர்போலும்; பணிவீர்காள்!

9. In the splendorous groves of Kutrālam, *kuravams*
sprout buds like unto the thorn-like fangs
in the adder's mouth; such is Kutrālam.
O ye that bow in obeisance, it is indeed
the weal-conferring town of the supreme One whose
glory is unknowable unto Brahma and Vishnu.

10. பெருந் தண்சாரல் வாழ் சிறைவண்டு பெடை புல்கி,
குருந்தம் ஏறிச் செவ்வழி பாடும் குற்றாலம்—
இருந்து உண் தேரும் நின்று உண் சமணும் எடுத்து ஆர்ப்ப,
அருந் தண் மேய நன் நகர்போலும்; அடியீர்காள்!

10. In Kutrālam the winged bees that abide in its immense
and cool slopes, having had union with their mates,
ascend the *kuruntam* and there melodize *sevvazhi*.

O ye devotees, it is indeed the rare and cool and goodly
town of Him who is entempled there, maugre
the slanderous Teras who squat and eat
and the Samanas who stand and eat.

11. மாட வீதி வருபுனல் காழியார்மன்னன்,
கோடல் ஈன்று கொழு முனை கூம்பும் குற்றாலம்
நாட வல்ல, நல் — தமிழ் ஞானசம்பந்தன்,
பாடல்பத்தும் பாட, நம் பாவம் பறையுமே.

11. Kāzhi is rich in waters and its streets are dight
with storeyed mansions; Gnānasambandhan
is its Prince who is sought by a good many;
He is well versed in weal-conferring Tamil and he
has sung on Kutrālam where *kodals*, the lush tips
of which are closed taut, sprout.
Sins will perish when these ten hymns are duly sung.

Notes

1. Kutrālam is at the foot of the famous Potiyil. The region is full of fragrant plants, trees and herbs. It is still a health-resort.
2. The festivals of Kutrālam are justly celebrated in Kuravanji, Ulā and Sthala purāna.
3. Here, bucolic beauty merges with sylvan splendour.
4. Mukkani refer to the fruitage of banana, jack-fruit and mango trees. These abound in Kutrālam. Siva is enshrined under a jack-fruit tree known as Kurumpalā.
5. The virtue of the female specie is bashfulness. So, our boy-saint describes the female monkey as bashful.
6. Such is the wealth of this region that more care is bestowed here on grain than gold.
7. Vilvam: Bilva (Aegle marmelos).
8. Kutrālam is famous for its cataracts and catadupes.
9. Kuravam is called Vādākkurinji. Its flower does not change colour in withering.
10. Kuruntam: Wild lime.

    Sevvazhi is a pann (mode of music).
11. Kodal is sengkāntall. The reference to this in this verse is symbolic of the worship done with folded hands.

100. Tirupparangkundram

Pann: Kurinji

In the company of Nedu Māran, the Pāndya, his consort Mangkayarkkarasi and his minister Kulacchiraiyār our Saint arrived at Tirupparangkundram, adored the Lord-God and sang the following decad.

100. திருப்பரங்குன்றம்

பண்: குறிஞ்சி

1. நீடு அலர் சோதி வெண்பிறையோடு நிரை கொன்றை
சூடலன், அந்திச் சுடர்எரி ஏந்திச் சுடுகானில்
ஆடலன், அம் சொல் அணியிழையாளை ஒருபாகம்
பாடலன், மேய நன் நகர்போலும் — பரங்குன்றே.

1. Along with the crescent that diffuses extensive
light He wears rows and rows of *kondrai* flowers;
He holds in His hand fire – ruddy like unto
the crepuscular sky and dances in the crematory.
Concorporate with His bejewelled Consort
of mellifluous words, He sings.
It is at the weal-conferring town
of Parangkundram He is entempled.

2. அங்கம்ஓர் ஆறும் அருமறைநான்கும் அருள்செய்து,
பொங்கு வெண்நூலும் பொடி அணி மார்பில் பொலிவித்து,
திங்களும் பாம்பும் திகழ்சடை வைத்து ஓர் தேன்மொழி
பங்கினன் மேய நன் நகர்போலும் — பரங்குன்றே.

2. He blessed the world with the four rare Vedas
and the peerless six Angās; in His ash-adorned
chest He wears the white and bright sacred thread.
He sports on His glorious matted crest a crescent
and a serpent; He shares in His body His Consort
of honeyed words; it is at the weal-conferring
town of Parangkundram, He is entempled.

3. நீர் இடம்கொண்ட நிமிர்சடைதன்மேல் நிரை கொன்றை
சீர் இடம்கொண்ட எம் இறைபோலும், சேய்துஆய
ஓர் உடம்புள்ளே உமை ஒருபாகம் உடன்ஆகி,
பாரிடம் பாட, இனிது உறை கோயில் — பரங்குன்றே.

3. On His majestic crown of matted hair which bears
a river He wears *kondrais* which burgeon in glorious rows.

His is a non-pareil and incarnadine frame;
He is concorporate with Umā.
Our Lord-God is hailed in hymns by the *Bhūta*-Hosts.
Thus is He sweetly enshrined in Parangkundram.

4. வளர் பூங்கோங்கம் மாதவியோடு மல்லிகைக்
குளிர் பூஞ்சாரல் வண்டு அறை சோலைப் பரங்குன்றம்,
தளிர் போல் மேனித் தையல் நல்லாளோடு ஒருபாகம்,
நளிர் பூங்கொன்றை சூடினன் மேய நகர்தானே.

4. In the gardens bees buzz and in the cool
and flowery slopes of Parangkundram
flourish *kongku*, *matāvi* and *mullai*.
He who wears *kondrai* garlands is concorporate
with His goodly Consort whose body is soft as shoot.
He is entempled in this weal-conferring town.

5. பொன் இயல் கொன்றை பொறி கிளர் நாகம் புரிசடைத்
துன்னிய சோதிஆகிய ஈசன், தொல்மறை
பன்னிய பாடல் ஆடலன், மேய பரங்குன்றை
உன்னிய சிந்தை உடையவர்க்கு இல்லை, உறு நோயே.

5. The God who is the aeviternal Light sports on His strands
of matted hair a speckled serpent
and auric *kondrai* blooms.
He is the Singer of the hoary Vedic hymns and a Dancer.
He is entempled in Parangkundram; the clinging ills
of those who meditate on Him will become non-est.

6. கடை நெடுமாடக் கடி அரண்மூன்றும் கனல் மூழ்கத்
தொடை நவில்கின்ற வில்லினன், அந்திச் சுடுகானில்
புடை நவில் பூதம் பாட, நின்று ஆடும் பொரு சூலப்—
படை நவில்வான்தன் நன் நகர்போலும் — பரங்குன்றே.

6. He is the Wielder of a bow, who with His dart, gutted
with fire the three walled and well-guarded citadels
thick with tall, storeyed and thresholded mansions.
In the crematory where fire blazes ruddy like
the crepuscular sky, He dances to the singing
of the *Bhūtas* at His side.
Lo, the trident is His beloved weapon.
It is He who is willingly entempled
in the weal-conferring town of Parangkundram.

7. அயில் உடை வேல் ஓர் அனல் புல்கு கையின் அம்பு ஒன்றால்
எயில் பட எய்த எம் இறை மேய இடம்போலும்—
மயில் பெடைபுல்கி மா நடம்ஆடும் வளர் சோலை,
பயில் பெடைவண்டு பாடல் அறாத பரங்குன்றே.

7. He is the Wielder of a sharp spear; He holds fire in His hand;
The Lord-God smote with a dart the citadels;
His shrine is at Parangkundram in the groves
of which, peacocks having had union with
their mates, enact the great dance;
eke is it inseparable from the humming music
of bees – male and female.

8. மைத் தகு மேனி வாள் அரக்கன்தன் மகுடங்கள்—
பத்தின, திண்தோள்இருபதும், செற்றான் பரங்குன்றைச்
சித்தம்அது ஒன்றிச் செய் கழல் உன்னிச் "சிவன்" என்று
நித்தலும் ஏத்த, தொல்வினை நம்மேல் நில்லாவே.

8. Parangkundram is His who crushed the ten
crowned heads and the twenty formidable
shoulders of the Rākshasa of khol-black frame.
Contemplating His ankleted feet, if we daily
hail them as Siva Himself with our *chittam*
poised in at-one-ment,
our hoary *karma* will no longer cling to us.

9. முந்தி இவ் வையம் தாவிய மாலும், மொய் ஒளி
உந்தியில் வந்து இங்கு அருமறை ஈந்த உரவோனும்,
சிந்தையினாலும் தெரிவு அரிதுஆகித் திகழ்சோதி,
பந்து இயல் அம் கை மங்கை ஓர்பங்கன், பரங்குன்றே!

9. Parangkundram is His who is concorporate
with His Woman whose hand sports a ball.
He manifested as abounding flame which was beyond
the pale of the chittam of Vishnu, who of yore,
spanned the earth in a single stride
and the great savant Brahma
who sprouted from his radiant navel
and proclaimed the rare Vedas.

10. குண்டுஆய் முற்றும் திரிவார், சூறை மெய் போர்த்து,
மிண்டுஆய் மிண்டர் பேசிய பேச்சு மெய் அல்ல;
பண்டு ஆல்நீழல் மேவிய ஈசன் பரங்குன்றைத்
தொண்டால் ஏத்த, தொல்வினை நம்மேல் நில்லாவே.

10. The corpulent Samanas roam about in utter nudity;
the wrangling Buddhists are shrouded in garments;
these are bumptious and disputatious;
their words are void of truth.
The Lord-God, of yore, was seated in the shade
of the Banyan (to expound Dharma).
If we serve His Parangkundram and hail it,
our hoary *karma* will cling to us no longer.

11. தட மலி பொய்கைச் சண்பை மன் ஞானசம்பந்தன்,
படம் மலி நாகம் அரைக்கு அசைத்தான் தன் பரங்குன்றைத்
தொடை மலி பாடல்பத்தும் வல்லார், தம் துயர் போகி,
விடம் மலி கண்டன் அருள் பெறும் தன்மை மிக்கோரே.

11. The Prince of Sanbai dight with spacious *poikai*-s
has sung on God's own Parangkundram, the God
whose waist is cinctured with a hooded cobra.
They that are valiant in these ten metric hymns
will be freed of their misery; they will gain
exceeding competence to come by the grace
of the Lord-God whose neck holds venom.

Notes

The first five verses celebrate the *kondrai* flowers. The *kondrai* garland is the *adayāla mālai* (the identifying garland) of Siva. *Kondrai* flowers burgeon in rows. They burgeon as well-woven garlands. Like poikai which is a naturally-formed pool, the garland of *kondrai* is one woven by nature. Nature, according to Tennyson, is God's deputy. Siva's Parangkundram is one formed by nature.

6. The trident is a three-leaved spear. It is the symbolic queller of the three malas.

7. Song and dance characterise Parangkundram.

8. The feet of Siva constitute Gnosis.

10. Siva seated in the shade of the Banyan tree is the Guru of gurus.

11. Venom is a killer. Siva converted it into elixir. People die of food-poisoning. Lo, Siva's food is poison.

101. Tirukkannārkoyil

Pann: Kurinji

With his father and other devotees our Saint arrived at Kannārkoyil, adored Siva and sang the following decad.

101. திருக்கண்ணார்கோயில்

பண்: குறிஞ்சி

1. தண் ஆர் திங்கள், பொங்கு அரவம், தாழ்புனல், சூடி,
பெண் ஆண் ஆய பேர்அருளாளன் பிரியாத
கண்ணார்கோயில் கைதொழுவோர்கட்கு, இடர்பாவம்
நணணாஆகும்; நல்வினைஆய நணுகு(ம்)மே.

1. It is in Kannārkoyil, the shrine from which the Lord-God –
the One of immense grace, the One androgynic,
the One who is adorned with the moist moon,
the raging serpent and the heaven-descended river,
is inseparably entempled.
Troubles and sins will not approach them that adore it
with folded hands; spiritual merit will accrue to them.

2. கந்து அமர் சந்தும், கார் அகிலும், தண்கதிர் முத்தும்,
வந்து அமர் தெண்நீர் மண்ணி வளம் சேர் வயல் மண்டி,
கொந்து அலர் சோலைக் கோகிலம் ஆட, குளிர் வண்டு
செந்துஇசை பாடும் சீர் திகழ் கண்ணார்கோயிலே.

2. The Manni flows with pellucid water carrying in its current
fragrant sandlwood, dark eaglewood and pearls
of purest ray, fecundating the fields
of the glorious and resplendent Kannārkoyil
in whose flowery and pollen-laden gardens
kuyils dance as cool chafers melodise *senthu isai.*

3. "பல்இயல் பாணிப் பாரிடம் ஏத்த, படுகானில்
எல்லி நடம்செய் ஈசன் எம்மான்தன் இடம்" என்பர்–
கொல்லையின் முல்லை, மல்லிகை, மௌவல், கொடி பின்னி,
கல் இயல் இஞ்சி மஞ்சு அமர் கண்ணார்கோயிலே.

3. Our God enacts His dance during the night in the crematory
to the multi-splendoured singing of the *Bhūta*-Hosts.
It is said His shrine is Kannārkoyil on whose
rocky walls clouds rest and in whose mullai region
mullai, mallikai and *mauval* creepers
get twined with each other.

4. தரு வளர் கானம் தங்கிய துங்கப் பெருவேழம்
மருவளர்கோதை அஞ்ச, உரித்து, மறை நால்வர்க்கு
உரு வளர் ஆலநீழல் அமர்ந்து ஈங்கு உரைசெய்தார்
கரு வளர் கண்ணார்கோயில் அடைந்தோர் கற்றோரே.

4. He flayed the massive and colossal tusker of the forest
thick with trees, whilst Umā – like unto a fragrant
garland –, witnessed it affrighted.
Seated in the shade of the magnificent Banyan
He explicated the Vedas to the Four.
The Lord-God abides at Kannārkoyil and they that come
close to the adytum of the shrine are the truly learned.

5. மறு மாண்உருஆய் மற்று இணை இன்றி, வானோரைச்
செறு மாவலிபால் சென்று, உலகுஎல்லாம் அளவிட்ட
குறு மாண்உருவன், தற்குறியாகக் கொண்டாடும்
கறு மா கண்டன் மேயது – கண்ணார் கோயிலே.

5. He was humongous and peerlessly valorous;
He distressed the celestials; he was called Mahābali.
Vishnu in a dwarfish form sought him, (secured
from him a boon) and then measured all the worlds.
Such Vishnu holds Kannārkoyil as the salvific symbol
of Siva of dark and great neck who is enshrined here.

6. விண்ணவருக்குஆய் வேலையுள் நஞ்சம் விருப்புஆக
உண்ணவனை, தேவர்க்கு அமுது ஈந்து, எவ்உலகிற்கும்
கண்ணவனை, கண்ணார் திகழ் கோயில் கனிதன்னை,
நண்ண வல்லோர்கட்கு இல்லை, நமன்பால் நடலையே.

6. To save the celestials Siva willingly ate the oceanic venom
and dispensed elixir to the devas;
He indeed is the Prop of all the worlds.
They that gain access to the Fruit, entempled
in the splendorous Kannārkoyil,
are freed from the affliction of Yama.

7. "முன் ஒரு காலத்து இந்திரன் உற்ற முனிசாபம்,
பின் ஒரு நாள் அவ் விண்ணவர் ஏத்த, பெயர்வு எய்தி,
தன் அருளால் கண்ஆயிரம் ஈந்தோன் சார்பு" என்பர்–
கன்னியர் நாளும் துன் அமர் கண்ணார்கோயிலே.

7. Of yore, Indra was cursed by the Muni; later when
the celestials prayed to Siva, He attenuated
the curse and blessed him with a thousand eyes.

He is fittingly entempled in Kannārkoyil,
adored daily by bevies of virgin-belles.

8. "பெருக்கு எண்ணாத பேதைஅரக்கன் வரைக்கீழால்
நெருக்குண்ணா, தன் நீள்கழல் நெஞ்சில் நினைந்து ஏத்த,
முருக்குண்ணாது ஓர் மொய் கதிர் வாள், தேர், முன் ஈந்த
திருக்கண்ணார்" என்பார் சிவலோகம் சேர்வாரே.

8. Of yore, when the witless Asura, ignoring His puissance
lifted up the Mount and got crushed beneath it,
contemplating His grace-abounding ankleted feet,
he hailed Him; then, the God of Tirukkannārkoyil
blessed him with a radiant and peerless
and invincible sword and a chariot too.
They that hail Him thus, will gain Siva's own world.

9. செங்கமலப்போதில் – திகழ் செல்வன் திருமாலும்
அங்கு அ(ம்)மலக் கண் நோக்க(அ) ரும் வண்ணத்து அழல் ஆனான்
தங்கு அமலக் கண்ணார்திகழ்கோயில் தமது உள்ளத்து
அங்கு அமலத்தோடு ஏத்திட, அண்டத்து அமர்வாரே.

9. When the opulent one of the splendorous Lotus
and Vishnu essayed to behold Him with their eyes
He grew into an unbeholdable flame.
He, the merciful-eyed, is entempled in Kannārkoyil;
They that hail Him, freed of *malas*,
will gain the celestial world.

10. தாறு இடு பெண்ணைத் தட்டுஉடையாரும், தாம் உண்ணும்
சோறு உடையார், சொல்–தேறன்மின் வெண்நூல் சேர் மார்பன்,
ஏறு உடையன், பரன், என்பு அணிவான், நீள்சடைமேல் ஓர்
ஆறு உடை அண்ணல், சேர்வது – கண்ணார்கோயிலே.

10. Ignore the words of those whose clothings are mats
woven with the leaves of bunchy palmyras
and the Teras who live but to eat.
Lo, His chest is adorned with a white, sacred thread;
the Bull is His mount; He indeed is the supreme God
who is adorned with bones.
He is the merciful God who sports in His
extensive matted hair a river.
He abides at Kannārkoyil.

11. காமரு கண்ணார்கோயில் உளானை, கடல் சூழ்ந்த
பூ மரு சோலைப் பொன் இயல் மாடப் புகலிக் கோன்—
நா மரு தொன்மைத்தன்மை உள் ஞானசம்பந்தன்—
பா மரு பாடல்பத்தும் வல்லார்மேல் பழி போமே.

11. Gnānasambandhan whose tongue is blessed
to articulate hoary wisdom – the Prince
of the sea-girt Pukali which is dight with
flowery gardens and auric mansions –,
has sung on the God entempled in
Kannārkoyil – beautiful to behold.
The sin and blame of those that are valiant
in his ten verses of pervasive music
will quit them for good.

Notes

1. Kannārkoyil is the name of the temple. It is situate in the place called Kurumānakkudi.
2. Senthu isai refers to Sevvazhi-p-pann.
3. Mullai is common jasmine. Mallikai is musk-jasmine. Mauval is jungle-jasmine.
4. The message of this verse is that it is the devout who are the truly learned. An undevout person – however learned he be –, is not the owner of his head; he is but its porter.
5. Kurumānn: Vishnu, the dwarfish Brahmachāri. The town here bears his name, namely Kurumānakkudi.

   Humongous: Enormous, gigantic, tremendous; presumably a mixture of huge and monstrous.
6. Siva is hailed as Kozhuntu (tender shoot). Many bear the name Sivakkozhuntu. A ripe and mellow Siva-bhakta is referred to as Siva-p-pazham (Siva – the Fruit).
7. Indra violated Ahalya, the wife of Gautama. The muni cursed him and Indra's body was dight with a thousand pudenda. When devas prayed to Siva to rid their chief of his despicable plight, Siva mercifully changd the shape of the cursed marks which began to look like human eyes.
8. The repentant Rāvana became the Siva-bhakta par excellence.
9. Physical eyes cannot behold the spiritual God.
10. The digambara (nude) Samanas when they move out cover their nakedness with mats. The Buddhists are great eaters. Vide Mahendravarma Pallava's Matthavilāsa.
11. A recitation of our boy-saint's hymns creates a panic among sins.

102. Sēkāzhi

Pann: Kurinji

102. சீகாழி

பண்: குறிஞ்சி

1. “உரவு ஆர் கலையின் கவிதைப் புலவர்க்கு ஒருநாளும்
கரவா வண்கைக் கற்றவர் சேரும் கலிக் காழி
அரவு ஆர் அரையா! அவுணர் புரம்மூன்று எரிசெய்த
சரவா!” என்பார் தத்துவஞானத் தலையாரே.

1. “O One whose waist is cinctured with a serpent!
O God of dinsome Kāzhi, where dwell practitioners
of munificence who ever reward, without stint,
the wise poets well-versed in the science of sastras!
O Lord-Archer who by merely holding an arrow
gutted with fire the three citadels of the Asuras!”
They that hail You thus are indeed
the Masters of *Tattva-gnānam*.

2. “மொய் சேர் வண்டு உண் மும்மதம் நால்வாய் முரண் வேழக்
கை போல் வாழை காய்குலை ஈனும் கலிக் காழி
மை சேர் கண்டத்து எண்தோள் முக்கண் மறையோனே!
ஐய!” என்பார்க்கு அல்லல்கள்ஆன அடையாவே.

2. Troubles will not seek them that hail You thus:
“O One of murky neck! O Lord-Author of the Vedas!
O One of eight arms and a triad of eyes!
O God of Kāzhi which is dinsome, where
the plantain tree bears its fruit-bunch like
unto the trunk of the belligerent tusker of dangling mouth,
exuding the threefold must which is
sipped by buzzing and swarming bees! O Sire!”

3. “இளகக் கமலத்து ஈன் கள் இயங்கும் கழி சூழ,
களகப் புரிசைக் கவின் ஆர் சாரும் கலிக் காழி,
அளகத் திரு நன்நுதலி பங்கா! அரனே!” என்று
உளகப் பாடும் அடியார்க்கு உறு நோய் அடையாவே.

3. Clinging ills will not touch the devotees who sing
of Him in melting love, thus:
“O Hara! O One concorporae with Her
of lovely forehead and abundant hair!
O God abiding at splendorous and dinsome Kāzhi
which is girt with *chunam*-plastered walls

and fringed with creeks into which flows
melis from blossoming lotuses!”

4. “எண் ஆர் முத்தம் ஈன்று, மரகதம் போல் காய்த்து,
கண் ஆர் கமுகு பவளம்பழுக்கும் கலிக் காழி,
பெண் ஓர்பாகா! பித்தா! பிரானே!” என்பார்க்கு
நண்ணா, வினைகள்; நாள்தொறும் இன்பம் நணுகு(ம்)மே.

4. They will feel joyous daily and no *kārmic* evil
will get attached to them who hail Him thus:
“O One concorporate with Your Consort! O mad One!
O Lord-God abiding at dinsome Kāzhi, where
the eesome areca-trees sprout buds like pearls
of irreckonable worth which grow green
like jasper and become ruddy and ripe
fruitage like unto coral!”

5. “மழை ஆர் சாரல் செம்புனல் வந்து அங்கு அடி வருட,
கழை ஆர் கரும்பு கண்வளர் சோலைக் கலிக் காழி,
உழை ஆர் கரவா! உமையாள் கணவா! ஒளிர்சங்கக்
குழையா!” என்று கூற வல்லார்கள் குணவோரே.

5. They indeed are the virtuous ones who hail Him thus:
“O One whose bright ear-ring is wrought of chank!
O Consort of Umā! O One whose palm displays a fawn!
O God of dinsome Kāzhi where the ruddy rain water
descending down the slopes (of the western mountains)
flows into groves as a wholseome stream
the while gently pressing the feet of sugarcanes
whose nodes grow strong like those of bamboos!”

6. “குறி ஆர் திரைகள் வரைகள் நின்றும் கோட்டாறு
கறி ஆர் கழி சம்புஇரசம் கொடுக்கும் கலிக் காழி,
வெறி ஆர் கொன்றைச் சடையா! விடையா!” என்பாரை
அறியா, வினைகள்; அருநோய், பாவம், அடையாவே.

6. *Kārmic* sufferings, uncommon maladies and sins
will not touch them that hail Him thus:
“O One whose matted hair is decked with olent *kondrais*!
O Rider of the Bull! O God of dinsome Kāzhi
to which the water that falls rhythmically down
the slopes of mountains and forming
a billowy river between its banks,
flows carrying with it pepper-creepers
which suffuse it with their flavour!”

7. "உலம் கொள் சங்கத்து ஆர்கலி ஓதத்து உதையுண்டு,
கலங்கள் வந்து கார் வயல் ஏறும் கலிக் காழி,
இலங்கை மன்னன்தன்னை இடர் கண்டு அருள்செய்த
சலம் கொள் சென்னி மன்னா!" என்ன, தவம் ஆமே.

7. *Tapas* is come by if He is hailed thus:
"O river-crested Sovereign who blessed the king
of Lanka, initially causing him suffering!
O God of dinsome Kāzhi to whose watery fields
barks are driven, pushed by
the billowy main teeming with mighty chanks!"

8. "ஆவிக் கமலத்து அன்னம் இயங்கும் கழி சூழ,
காவிக்கண்ணார் மங்கலம் ஓவாக் கலிக் காழி,
பூவில்–தோன்றும் புத்தேளொடு மாலவன்தானும்
மேவிப் பரவும் அரசே!" என்ன, வினை போமே.

8. At dinsome Kāzhi girt with creeks are lotus-pools
where cobs and pens and cygnets thrive.
It is pervaded by the auspicious words of damsels
whose eyes are like blue lilies.
Karma will cease if the Lord-God is hailed thus:
"O Sovereign, the deva who manifested from
the Lotus-flower and Vishnu
seek You and hail You in love."

9. "மலை ஆர் மாடம், நீடு உயர் இஞ்சி, மஞ்சு ஆரும்
கலை ஆர் மதியம் சேர்தரும் அம் தண் கலிக் காழித்
தலைவா! சமணர்சாக்கியர்க்கு என்றும் அறிவு ஒண்ணா
நிலையாய்!" என்ன, தொல்வினைஆய நில்லாவே.

9. Hoary*karma* is done away with if He is hailed thus:
"O One who remains for ever beyond the pale
of the intellect of Samanas and Sākyās!
O God of cool, splendourous and dinsome Kāzhi
on the tops of whose hill-like mansions
and lofty walls rest the clouds
and the moon compact of digits!"

10. வடி கொள் வாவிச் செங்கழுநீரில் கொங்குஆடிக்
கடி கொள் தென்றல் முன்றிலில் வைகும் கலிக் காழி
அடிகள்தம்மை, அந்தம் இல் ஞானசம்பந்தன்
படி கொள் பாடல் வல்லவர்தம்மேல் பழி போமே.

10. Gnānasambandhan of endless glory has sung
on the Lord-Sage of dinsome Kāzhi
towards the foreyards of its houses fragrant southerly
wafts, having earlier passed over the pollen
of *sengkazhunēr* flowers that abound
in its pools of pellucid water.
The sin and blame of those, valiant in his verses
which pervade the world, will quit them for good.

Notes

A verse from this decad is missing.

1. Kāzhi is dinsome. Vedic chantings, noise of festivities, auspicious words of women, the singing of birds,the humming of bees and the like pervade this holy polis.

Tattvagnānam: Tattva means Truth, Gnānam is knowledge.

2. A tusker in rut exudes must. Bees delight to sip it.
3. Chunam: powdered lime.

- Common Indian words in English, OUP, 1984.

4. The buds of areca-nut trees are yellowish. They turn green and when ripe look ruddy.
5. The Cauvery is fed by the water flowing from the western mountains. The verse in Tamil says that the sugarcane-crops slumber laved by water.
6. Water soaked in pepper receives its flavour. From 'milaku thannir' is derived the word mulligatawny.
7. The figure employed in this verse is hyperbole.
8. Cob: male swan; pen: female swan; cygnet: the young swan.
9. Jains and Buddhists disown God. Their piety is of no avail.
10. Kārmic consequences can be attenuated and even set at nought if the hymns of our Saint are chanted in devotion.

103. Tirukkazhukkundram

From Idaicchuram our Saint arrived at this holy mount and hymned the following decad in praise of its presiding deity.

103. திருக்கழுக்குன்றம்

பண்: குறிஞ்சி

1. தோடு உடையான் ஒரு காதில், – தூய குழை தாழ
ஏடு உடையான், தலை கலன்ஆக இரந்து உண்ணும்
நாடு உடையான், நள்இருள் ஏமம் நடம்ஆடும்
காடு உடையான், காதல்செய் கோயில்– கழுக்குன்றே.

1. In one ear He wears a *todu*; in the other a pure *kuzhai*;
he wears flowers; His is the region where He goes
about, carrying a skull as His begging-bowl,
begs and eats.
His is the crematory where He dances during mid-night;
Kazhukkundram is the shrine He loves to abide at.

2. கேண வல்லான், கேழல்வெண்கொம்பு; குறள்ஆமை
பூண வல்லான்; புரிசடைமேல் ஓர் புனல், கொன்றை,
பேண வல்லான்; பெண்மகள்தன்னை ஒருபாகம்
காண வல்லான்; காதல்செய் கோயில் – கழுக்குன்றே.

2. He was valiant to break the white tusk of the Hog;
He wears the carapace of the Tortoise that incarnated
as *Vāmana*.
He sports in His hirsutorufous and matted strands
a river and flowers of *kondrai*.
He fosters the Daughter (of the Mountain)
as part of His body.
Kazhukkundram is the shrine He loves to dwell in.

3. தேன் அகத்து ஆர் வண்டுஅது உண்ட திகழ் கொன்றை –
தான் நக, தார்; தண்மதி சூடி, தலைமேல்; ஓர்
வானகத்தார் வையகத்தார்கள் தொழுது ஏத்தும்
கானகத்தான்; காதல்செய் கோயில் – கழுக்குன்றே.

3. In His crest He wears a cool crescent and a chaplet
of bright *kondrai*-flowers whose honey
has been quaffed by bees.
He is of the crematory who is hailed and adored
by the dwellers of earth as well as heaven.
Kazhukkundram is the shrine He loves to abide at.

4. துணையல் செய்தான், தூய வண்டு யாழ்செய் சுடர்க் கொன்றை
பிணையல் செய்தான், பெண்ணின்நல்லாளை ஒருபாகம்
இணையல்செய்யா, இலங்கு எயில்மூன்றும் எரியுண்ணக்
கணையல்செய்தான், காதல்செய் கோயில் — கழுக்குன்றே.

4. He wears a garland woven with pairs of flowers;
He is adorned with the bright flowers
of *kondrai* over which bees melodize.
He is concorporate with His weal-conferring Consort.
He sped a dart that gutted with fire the three great citadels.
Kazhukkundram is the shrine He loves to abide at.

5. பை உடைய பாம்பொடு நீறு பயில்கின்ற
மெய் உடையான், வெண்பிறைசூடி, விரிகொன்றை
மை உடைய மா மிடற்று அண்ணல், மறி சேர்ந்த
கை உடையான், காதல்செய் கோயில் — கழுக்குன்றே.

5. His body – bedaubed with ash –, is adorned with
serpents of venomous sacs.
In His crest He wears a white crescent
and burgeoning kondrai-flowers.
He is the merciful Lord whose great neck is murky;
His hand sports a fawn.
Kazhukkundram is the shrine He loves to dwell in.

6. வெள்ளம்எல்லாம் விரிசடைமேல் ஓர் விரிகொன்றை
கொள்ள வல்லான், குரைகழல் ஏத்தும் சிறு தொண்டர்
உள்ளம்எல்லாம் உள்கி நின்று ஆங்கே உடன்ஆடும்
கள்ளம் வல்லான், காதல்செய் கோயில் — கழுக்குன்றே.

6. In His spreading matted crest which holds
the entire flood, He wears peerless and blooming kondrai.
In the bosoms of His lovable devotees who hail His
ankleted feet that spell salvation,
and who contemplating Him, melt,
He – the Thief–, abides one with them and dances.
Kazhukkundram is the shrine He loves to indwell.

7. ஆதல் செய்தான்; அரக்கர்தம் கோனை அரு வரையின்
நோதல் செய்தான், நொடிவரையின்கண் விரல் ஊன்றி;
போதல் செய்தான்; பெண்மகள் தன்னோடு ஒருபாகம்
காதல் செய்தான்; காதல்செய் கோயில் — கழுக்குன்றே.

7. For just a split-second He pressed His toe
on the sacred Mount and crushed the King of Rākshasas;
then He relented and blessed the penitent one.
He is lovingly concorporate with Himavant's Daugher.
Kazhukkundram is the shrine He loves to indwell.

8. இடந்த பெம்மான் ஏனம்அதுஆயும், அனம்ஆயும்,
தொடர்ந்த பெம்மான்; தூ மதிசூடி; வரையார்தம்
மடந்தை பெம்மான்; வார்கழல் ஓச்சிக் காலனைக்
கடந்த பெம்மான்; காதல்செய் கோயில் — கழுக்குன்றே.

8. The Lord-God was pursued by Vishnu who burrowed
into the earth in the form of a boar
and by Brahma who flew up as a swan.
He wears in His crest the pure crescent.
He is the Lord-Consort of Himavant's Daughter.
Brandishing His foot decked with a long anklet
He kicked Death to death.
Kazhukkundram is the shrine He loves to indwell.

9. தேய நின்றான் திரிபுரம், கங்கை சடைமேலே
பாய நின்றான், பலர் புகழ்ந்து ஏத்த உலகுஎல்லாம்
சாய நின்றான், வன்சமண்குண்டர் சாக்கீயர்
காய நின்றான், காதல்செய் கோயில் — கழுக்குன்றே.

9. He stared at the three citadels and they withered away.
He stood firm, praised by myriads, when Ganga
fell down and bounced amain in His matted crest.
When all the worlds perished, only He remained.
Lo, He stood so poised that the mighty and adipose
Samanas as well as the Sākhyas
stood totally mortified.
Kazhkkundram is the shrine He loves to indwell.

10. கண்நுதலான் காதல்செய் கோயில் கழுக்குன்றை
நண்ணிய சீர் ஞானசம்பந்தன் தமிழ்மாலை,
பண் இயல்பால் பாடிய பத்தும்இவை வல்லார்
புண்ணியராய் விண்ணவரோடும் புகுவாரே.

10. Gnānasambandhan who is sought by fame
has sung on the shrine of Kazhukkundram
which is dear to Him who sports an eye
in His forehead.

They that are valiant in His ten verses – a garland
of Tamil, compact of dulcet and melodious airs –,
will grow holy and abide with the supernals.

Notes

In the above patikam, one verse is missing.

1. The opening hymn of this decad celebrates the androgynic form of Siva.
2. The second verse begins with the word 'kena' (கேண), a word unknown to the Tamil Lexicons, Dictionaries and Nigantus. Only the late-lamented Pandita Vidwan T.V. Gopala Iyer was valiant to give the meaning of this vocable. Vide Tevāram: Āyvutthunai, III, The French Institute, 1991.
3. Honey: Sivagnānam. Bees: Siva-yogis. The message is this: what is full remains full, even when it is gifted away. The full taken from the full remains full.
4. It is Siva-Sakti which confers weal. Vide the second Sutra of the Sivagnānabotham.
5. The murky neck of Siva is the supreme indicant of His infinite mercy.
6. The boundless Ganga stood bound in the unbounded matted hair of Siva.
7. The crushing of the Rākshasa took place in a split-second. The pain he endured lasted for over a millennium. The relief came instantaneously the moment his contrition became complete.
8. The crescent that Siva wears is pure. It is untouched by the stain visible in the full moon.
9. Siva alone is aeviternal and sempiternal.
10. Our Saint never sought after fame. It is fame that sought after him and thus grew blessed.

104. Tiruppukali

Pann: Viyāzhakkurinji

104. திருப்புகலி

பண்: வியாழக்குறிஞ்சி

1. ஆடல் அரவு அசைத்தான், அருமாமறைதான் விரித்தான், கொன்றை
சூடிய செஞ்சடையான், சுடுகாடு அமர்ந்த பிரான்,
ஏடு அவிழ் மாமலையாள் ஒருபாகம் அமர்ந்து அடியார் ஏத்த
ஆடிய எம் இறை, ஊர் – புகலிப்பதிஆமே.

1. He is cinctured with a dancing serpent;
He expounded the Vedas – great and rare;
He wears on His ruddy matted hair *kondrai*-flowers.
He is the Lord-God that inhabits the crematory.
Concorporate with Himavant's Daughter who is
adorned with petalled flowers,
and hailed by servitors, our God doth dance.
His town as well as shrine is Pukali.

2. ஏலம் மலி குழலார் இசை பாடி எழுந்து, அருளால் சென்று,
சோலை மலி சுனையில் குடைந்து ஆடித் துதிசெய்ய,
ஆலை மலி புகை போய் அண்டர்வானத்தை மூடிநின்று நல்ல
மாலைஅது செய்யும் – புகலிப்பதிஆமே.

2. Damsels whose locks are perfumed by
fragrant paste, rise up singing His praises;
contemplating His grace, they repair to the pool
in the grove, joyously plunge in it
and return hymning His praise.
Smoke issuing from sugarcane-presses
soars up and mantles the heaven of the celestials,
ushering in an artificial dusk.
Such is the town and shrine of Siva's Pukali.

3. ஆறு அணி செஞ்சடையான்; அழகு ஆர் புரம்மூன்றும் அன்று வேவ,
நீறு அணிஆக வைத்த நிமிர்புன்சடை எம் இறைவன்;
பாறு அணி வெண்தலையில் பகலே "பலி" என்று வந்து நின்ற
வேறு அணி கோலத்தினான்; விரும்பும் – புகலிஅதே.

3. He sports a river in His ruddy matted hair;
Our God of lofty and ruddy strands of hair
is adorned with ash.
Of yore, He baked in fire the three lovely citadels.

Assuming a differnt form, with His white skull
whereon is perched a kestrel, He goes about
seeking alms, diurnally.
Pukali is indeed His sacred shrine.

4. வெள்ளம்அது சடைமேல் கரந்தான், விரவார் புரங்கள்மூன்றும்
கொள்ள எரி மடுத்தான், குறைவு இன்றி உறை கோயில்—
அள்ளல் விளை கழனி அழகு ஆர் விரைத் தாமரைமேல் அன்னப்—
புள்இனம் வைகி எழும் புகலிப்பதிதானே.

4. He concealed the flood in His matted crest;
He gutted with fire the three hostile citadels.
Behold His flawless shrine!
Pukali is the town rich in fertile and miry fields
thick with fragrant lotus-flowers in which
swans and other birds rest,
and (well-rested), wing away thence.

5. சூடும் மதிச் சடைமேல் சுரும்பு ஆர் மலர்க்கொன்றை துன்ற, நட்டம்—
ஆடும் அமரர்பிரான், அழகு ஆர் உமையோடும் உடன்
வேடுபட நடந்த விகிர்தன், குணம் பரவித் தொண்டர்
பாட, இனிது உறையும்—புகலிப்பதிஆமே.

5. He is the Dancer who is the Lod-God of the supernals.
His matted crest sports a crescent
and *kondrai*-blossoms buzzed by bees.
He is the *Vikirtan* who, companied with Umā,
hied forth as a forester.
Pukali is His town and shrine whereat He sweetly
abides – His virtues hailed by His servitors.

6. மைந்து அணி சோலையின்வாய் மதுப் பாய் வரிவண்டுஇனங்கள் வந்து
நந்து இசை பாட, நடம் பயில்கின்ற நம்பன் இடம்—
அந்தி செய் மந்திரத்தால் அடியார்கள் பரவி எழ, விரும்பும்
புந்திசெய் நால்மறையோர் புகலிப்பதிதானே.

6. To its ever-green groves the honey-quaffing swarms
of striped chafers repair and hum melodiously.
It is the place where the supremely desirable One dances.
Pukali is His town and shrine where He is
hailed by His devotees with the *mantras*
of vespertine ritual and contemplated
with love by them versed in the four Vedas.

7. மங்கை ஓர்கூறு உகந்த மழுவாளன், வார்சடைமேல் — திங்கள்
கங்கைதனைக் கரந்த கறைக்கண்டன், கருதும் இடம்—
செங்கயல் வார் கழனி திகழும் — புகலிதனைச் சென்று, தம்
அம் கையினால் — தொழுவார் அவலம் அறியாரே.

7. He wields a *mazhu*; He is joyously concorporate
with His Consort.
In His spreading matted hair He concealed Ganga;
He sports a crescent; His neck is murky.
Pukali is ever in His thought.
Misery will be unknown to them that reach
this town abounding in extensive fields where
ruddy *kayal* teem,
and worship it with their beautiful and folded hands.

8. வில் இயல் நுண்இடையாள்உமையாள் விருப்பன்அவன் நண்ணும்
நல் இடம் என்று அறியான் நலியும் விறல் அரக்கன்
பல்லொடு தோள் நெரிய விரல் ஊன்றி, பாடலுமே, கை வாள்
ஒல்லை அருள்புரிந்தான் உறையும் — புகலிஅதே.

8. Ignoring His abidance with His beloved Umā
of bright and willowy waist, at the Mount,
the Rākshasa durst uplift it.
At this, He so pressed His toe that his mighty shoulders
and teeth were broken;
then when (in contrition) he hailed Him in songs,
He blessed him in all celerity
with a sword which his hand would treasure.
Behold His Pukali!

9. தாது அலர்தாமரைமேல் அயனும் திருமாலும் தேடி
ஓதியும் காண்பு அரிய உமைகோன் உறையும் இடம்—
மாதவி, வான் வகுளம், மலர்ந்து எங்கும் விரை தோய, வாய்ந்த
போது அலர் சோலைகள் சூழ் புகலிப்பதிதானே.

9. Though Brahma whose seat is the burgeoning
and pollen-laden Lotus as also Vishnu
quested after Him and hailed Him,
He – the Lord of Umā –, could not be beheld by them.
His indeed is the shrine at the town of Pukali
in the purlieus of which are flower-gardens
where *mātavi* and ethereal *vakulam* blow
and diffuse their suaveolence.

10. வெந் துவர் மேனியினார், விரி கோவணம் நீத்தார், சொல்லும்
அந்தரஞானம்எல்லாம் அவை ஓர் பொருள் என்னேல்!
வந்து எதிரும் புரம்மூன்று எரித்தான் உறை கோயில் — வாய்ந்த
புந்தியினார் பயிலும் புகலிப்பதிதானே.

10. Think not of the ill-formed knowledge of those
whose clothings are ochre-dyed and those who
do not (even) wear the veiling *kovanam*-s,
to be of any worth at all.
Lo, He burnt the three citadels that confronted Him.
He, even He, is entempled in Pukali which is
frequented by them of clarified intellect.

11. வேதம் ஓர் கீதம் உணர்வாணர் தொழுது ஏத்த, மிகு வாசப்—
போதனைப் போல் மறையோர் பயிலும் புகலிதன்னுள்
நாதனை, ஞானம் மிகு சம்பந்தன் தமிழ்மாலை நாவில்
ஓத வல்லார் உலகில் உறு நோய் களைவாரே.

11. Sambandhan of vasty wisdom, hailing from Pukali
which is adored and praised by them who are
the masters of the Vedic hymns,
and which is inhabited by them that are
the Adepts of the Vedas
and who are verily the equal of Brahma,
has composed on the Lord-God a garland
of Tamil hymns.
They that are valiant to chant them with
their tongues, will surely get rid of their clinging ills.

Notes

1. Pukali is one of the names of Sikāzhi.
2. The message is that the happiness of a place depends upon the happiness of its female population.
3. The form of Siva is entirely different from all the forms known to us. Siva is unique.
4. Blessed indeed are the fauna and flora of Pukali.
5. A Vikirtan is one who is different from all others.
6. It is with Vedic mantras Siva is hailed in His temples during the divisions of the day.

7. A visit to Pukali is a *must*. It is the Town of Refuge. It annuls and averruncates all ills.
8. Repentance rewards.
9. The fragrance that pervades Pukali is at once physical and spiritual.
10. The Buddhists and the Jains of those days were, alas, less than parviscient.
11. Truly speaking Pukali is Vedapuram and the verses of our Saint are Vedic hymns.

105. Tiruārūr

Pann: Viyāzhakkurinji

Hearing of the greatness of Tiruārūr and its Ādirai festival from the sacred lips of St. Appar, our Saint felt a penchant to visit Ārūr. He left Pukalūr and reached Virkudi. Adoring Siva thither, companied with devotees, he proceeded to Ārūr. As he neared the shrine at Ārūr, he sang the following decad.

105. திரு ஆரூர்

பண்: வியாழக்குறிஞ்சி

1. பாடலன் நால்மறையன்; படி பட்ட கோலத்தன்; திங்கள்
சூடலன்; மூஇலையசூலம் வலன்ஏந்தி;
கூடலர் மூஎயிலும்(ம்) எரியுண்ண, கூர் எரி கொண்டு, எல்லி
ஆடலன்; ஆதிரையன் – ஆரூர் அமர்ந்தானே.

1. He is the One hymned by the Vedas; His is the form –
peerless and splendorous; the crescent adorns Him;
His right hand wields a three-leaved spear.
He burnt the three hostile citadels with a sharp dart.
He dances during the night; Betelgeuse is dear to Him.
It is He who is entempled in Ārūr.

2. சோலையில் வண்டுஇனங்கள் சுரும்போடு இசை முரல, சூழ்ந்த
ஆலையின் வெம்புகை போய் முகில் தோயும் ஆரூரில்,
பாலொடு நெய் தயிரும் பயின்று ஆடும் பரமேட்டி பாதம்,
காலையும் மாலையும் போய், பணிதல் கருமமே.

2. In its groves swarms of bees and beetles hum melodiously;
the dense smoke issuing from sugarcane-presses
soars up and rests on the clouds.
It is our duty to bow in obeisance, during morn and eve
and adore the feet of the supreme One of Ārūr
who delights to have His ablutions
made up of milk, ghee and curds.

3. உள்ளம் ஓர் இச்சையினால் உகந்து ஏத்தித் தொழுமின், தொண்டீர்! மெய்யே
கள்ளம் ஒழிந்திடுமின்; கரவாது இருபொழுதும்,
வெள்ளம் ஓர் வார்சடைமேல் கரந்திட்ட வெள்ஏற்றான் மேய,
அள்ளல் அகன் கழனி, ஆரூர் அடைவோமே.

3. Ye servitors, do hail and adore Him willingly
during both the divisions of the day;
stand duly rid of deception.

He who conceals the flood in His long matted hair
rides a white Bull.
He is entempled in Ārūr rich in miry fields;
let us proceed and reach it.

4. வெந்துஉறு வெண்மழுவாள் படையான், மணிமிடற்றான், அரையின்
ஐந்தலை ஆடுஅரவம் அசைத்தான், அணி ஆரூர்ப்
பைந்தளிர்க் கொன்றைஅம்தாா்ப் பரமன்(ன்) அடி பரவ, பாவம்
நைந்து அறும்; வந்து அணையும், நாள்தொறும் நல்லனவே.

4. He wields the *mazhu* – the weapon white and bright –,
that bakes and burns away sins.
His neck is sapphirine; His waist is cinctured
with a five-headed dancing serpent.
His lovely chaplet is woven of fresh *kondrai*-shoots
as well as *kondrai*-blossoms.
He is the Lord-God of Ārūr which is a jewel.
If His feet are hailed, sin will wilt and perish;
eke will it assure the accrual of quotidian good.

5. வீடு பிறப்பு எளிதுஆம்; அதனை வினவுதீரேல், வெய்ய
காடு இடம்ஆக நின்று கனல் ஏந்திக் கை வீசி
ஆடும் அவிர்சடையான்அவன் மேய ஆரூரைச் சென்று
பாடுதல், கைதொழுதல், பணிதல், கருமமே.

5. It is easy to end embodiment if you will it.
I will tell you what: in the fierce crematory, the One
of dazzling matted hair that holds the fire
in His palm, dances swinging His hands;
He is entempled in Ārūr; visit it, adore it
with folded hands, sing of it and serve it.
These constitute the duty that becomes you.

6. கங்கை ஓர் வார்சடைமேல் கரந்தான், கிளிமழலைக் கேடு இல்
மங்கை ஓர்கூறு உடையான், மறையான், மழு ஏந்தும்
அம் கையினான், அடியே பரவி, அவன் மேய ஆரூர்
தம் கையினால் – தொழுவார் தடுமாற்று அறுப்பாரே.

6. He concealed the Ganga in His spreading matted hair;
He is concorporate with His Consort whose speech
is psittacine warbling;
He is the Author of the Vedas; His comely hand holds a *mazhu*.
They that hail the feet of the Lord-God of Ārūr
with folded hands, will quell bewilderment.

7. நீறு அணி மேனியனாய், நிரம்பா மதி சூடி, நீண்ட
ஆறு அணி வார்சடையான், ஆரூர் இனிது அமர்ந்தான்—
சேறு அணி மா மலர்மேல் பிரமன் சிரம் அரிந்த, செங்கண்
ஏறு அணி வெல் கொடியான்அவன் – எம்பெருமானே.

7. His body is bedaubed with ash; He wears a crescent;
His long hair sports a river;
He is sweetly entempled in Ārūr;
His triumphant flag sports a red-eyed Bull.
He clipped the head of Brahma who is seated
on the great Lotus rooted in mire.
Behold Him – our Lord-God!

8. வல்லியந்தோல்உடையான், வளர்திங்கள் கண்ணியினான், வாய்த்த
நல் இயல் நான்முகத்தோன்தலையில் நறவு ஏற்றான்,
அல்லி அம்கோதைதன்னை ஆகத்து அமர்ந்துஅருளி, ஆரூர்ப்
புல்லிய புண்ணியனைத் தொழுவாரும் புண்ணியரே.

8. He is clad in the skin of a fierce tiger;
the crescent is His chaplet.
He receives ambrosial alms in the skull of Brahma;
He, in grace, is concorporate with Alliyamkothai
who is poised in Virtue.
He is the holy One who is entempled in Ārūr;
they that adore Him are also the holy ones.

9. செந்துவர் ஆடையினார், உடை விட்டு நின்று உழல்வார், சொன்ன
இந்திரஞாலம் ஒழிந்து, இன்புஉற வேண்டுதிரேல்,
அந்தர மூஎயிலும்(ம்) அரணம் எரியூட்டி, ஆரூர்த்
தம் திரமா உடையான்அவன் – எம் தலைமையனே.

9. To free yourself from the propagated gramarye
of them that are clad in ochre-hued garments
and those that roam about in utter nakedness,
and come by happiness,
hail Him who gutted with fire the three
skyey walled-citadels.
He is entempled in His aeviternal Ārūr.
Behold Him – our Lord-Master.

10. நல்ல புனல் புகலித் தமிழ் ஞானசம்பந்தன், நல்ல
அல்லிமலர்க் கழனி ஆரூர் அமர்ந்தானை,
வல்லது ஓர் இச்சையினால், வழிபாடு இவைபத்தும் வாய்க்கச்
சொல்லுதல், கேட்டல், வல்லார் துன்பம் துடைப்பாரே.

10. Gnānasambandhan well-versed in Tamil,
of Pukali, renowned for its wealth of water,
has sung ecstatically on the God enshrined
in Ārūr which abounds in fields thick with lilies.
These ten hymns constitute adoration.
They that are blessed with the valiancy to recite them
as it should be,
and they that listen to it will sweep their misery away.

Notes

In this patikam, a verse is missing.

1. He or she whose hyleg is the Betelgeuse is truly a blessed person. The Betelgeuse is dear to Siva.
2. It is panchakavya that is used for the ablutions of Siva. No wonder the milch-cow is held sacred by the Hindus.
3. Force plays no role in the adoration of Siva. It is willingness – full and free –, that counts in adoraiton.
4. Mazhu means: (1) a battle-axe and (2) a flaming rod.
5. Liberation is easy. If one sets one's mind on it, one will gain it, sooner or later, by the grace of Siva.
6. Umā is Vāgathēswari; Her warbling is psittacine.
7. The signum on the flag of Siva is Rishaba Deva. He is not the same as Adikāra Nandi.
8. Alliyamkothai: Her name in Sanskrit is Nēlothphalāmbāll. Her shrine forms part of the main temple called Pūngkoyil.
9. Adherents of alien faiths are ever on the alert to mislead the Saivites. So, the devotees of Siva should ignore the denigrators.
10. These ten hymns constitute adoration that is the means of adoration. Such is the nature of Siva's adoration that it sweeps away all misery, totally and tracelessly.

106. Tiruūral

Pann: Viyāzhakkurinji

From Virkolam our Saint arrived at Takkolam and hailed Siva in the local shrine known as Ūral.

106. திருஊறல்

பண்: வியாழக்குறிஞ்சி

1. மாறு இல் அவுணர் அரணம்(ம்) அவை மாய, ஓர் வெங்கணையால், அன்று;
நீறு எழ எய்த எங்கள் நிமலன் இடம் வினவில்—
தேறல் இரும் பொழிலும், திகழ் செங்கயல் பாய் வயலும், சூழ்ந்த
ஊறல்; அமர்ந்த பிரான் ஒலி ஆர் கழல் உள்குதுமே.

1. If you seek to identify the place of our *Nimalan* who,
of yore, smote with a single fierce arrow
the peerless walled-citadels of the Asuras
and reduced them to cinders,
Know it to be Ūral in the purlieus of which
are fields teeming with bright and splendorous *kayal*,
as well as great and melliferous gardens.
We contemplate the feet of the Lord-God that are
decked with resounding anklets.
Lo, He is here entempled.

2. மத்தமதக்கரியை, மலையான்மகள் அஞ்ச, அன்று, கையால்
மெத்த உரித்த எங்கள் விமலன் விரும்பும் இடம்—
தொத்து அலரும் பொழில் சூழ் வயல் சேர்ந்து, ஒளிர் நீலம் நாளும் நயனம்
ஒத்து அலரும் கழனி — திரு ஊறலை உள்குதுமே.

2. Of yore, with His bare hands, He perfervidly flayed
the musty and inebriate mammoth witnessing which,
Himavant's Daughter was affrighted.
It is the town beloved of *Vimalan*; it is Ūral which is
girt with fields surrounded by groves
where flowers burgeon in bunches.
Lo! In its fields, bright blue lilies,
like unto lovely eyes, blow.
Let us meditate on Tiruūral.

3. ஏனமருப்பினொடும் எழில் ஆமையும் பூண்ட அழகார், நன்றும்
கான் அமர் மான்மறிக் கைக் கடவுள், கருதும் இடம்—
வானமதி தடவும் வளர் சோலைகள் சூழ்ந்து, அழகு ஆர், நம்மை
ஊனம் அறுத்த பிரான் — திரு ஊறலை உள்குதுமே.

3. He is the handsome One who is adorned with
the lovely tusk of the Hog and a carapace.
The salvific Lord-God who sports a fawn
in His palm, abides at the crematory.
Ūral, the shrine which He regards as His own, is rich
in growing groves whose tops brush the moon.
Ha, the Lord-God has done away with our flaws.
Let us meditate on Tiruūral.

4. நெய் அணி மூஇலைவேல், நிறை வெண்மழுவும்(ம்), அனலும், அன்று,
கை அணி கொள்கையினான் கடவுள்(ள்) இடம் வினவில்—
மை அணி கண் மடவார்பலர் வந்து இறைஞ்ச, மன்னி நம்மை
உய்யும் வகை புரிந்தான் — திரு ஊறலை உள்குதுமே.

4. Even of yore, His hands wielded the fire, the all-white
mazhu and the well-oiled and three-leaved spear.
If you seek to identify His place, know it to be Ūral
the shrine where foregather women in their strength,
whose eyes are tinct with khol,
and adore Him.
Here He abides sempiternally that we may gain deliverance.
Let us meditate on Tiruūral.

5. எண்திசையோர் மகிழ, எழில் மாலையும் போனகமும், பண்டு,
சண்டி தொழ அளித்தான்அவன் தாழும் இடம் வினவில்—
கொண்டல்கள் தங்கு பொழில் குளிர்பொய்கைகள் சூழ்ந்து, நஞ்சை
உண்ட பிரான் அமரும் — திரு ஊறலை உள்குதுமே.

5. In the distant past, to the delight of the dwellers
in all the directions, He blessed Chandi who adored
Him with splendorous garlands and offered to Him
sacred victuals during his puja.
If you seek to identify His place know it to be Ūral
to whose cool and circumambient groves
clouds repair and thither rest.
The Lord-God who quaffed the venom is entempled here.
Let us meditate on Tiruūral.

6. கறுத்த மனத்தினொடும் கடுங்காலன் வந்து எய்துதலும், கலங்கி,
மறுக்குஉறும் மாணிக்கு அருள மகிழ்ந்தான் இடம்வினவில்—
செறுத்து எழு வாள் அரக்கன் சிரம் தோளும் மெய்யும் நெரிய அன்று
ஒறுத்து, அருள்செய்த பிரான் — திரு ஊறலை உள்குதுமே.

6. When the fierce Yama, in wrath, made his advent,
the Brahmachāri shook with dreadful
bewilderment; then the Lord-God blessed him
and felt delighted.
If you seek to identify His place, know it to be Ūral,
the Lord of which, of yore, punished the bright
and angry Rākshasa who rose up against Him,
and (when he rued) blessed him.
Let us meditate on Tiruūral.

7. நீரின்மிசைத் துயின்றோன் நிறை நான்முகனும் அறியாது, அன்று,
தேரும் வகை நிமிர்ந்தான்அவன் சேரும் இடம் வினவில்—
பாரின்மிசை அடியார்பலர் வந்து இறைஞ்ச, மகிழ்ந்து, ஆகம்
ஊரும் அரவு அசைத்தான் – திரு ஊறலை உள்குதுமே.

7. Of yore, up He soared transcending the ken of Vishnu
that slumbers on the sea and also the one
(awake) with (all the eyes in his four visages).
If you seek to identify His shrine, know it to be Ūral
where foregather devotees galore from all the parts
of this world and adore Him.
He is cinctured with a snake that crawls on His body.
Let us meditate on Tiruūral.

8. பொன் இயல் சீவரத்தார், புளித் தட்டையர், மோட்டு அமணர்குண்டர்,
என்னும் இவர்க்கு அருளா ஈசன் இடம் வினவில்—
தென்னென வண்டுஇனங்கள் செறி ஆர் பொழில் சூழ்ந்து, அழகு ஆர், தன்னை
உன்ன வினை கெடுப்பான் – திரு ஊறலை உள்குதுமே.

8. If you seek to identify His place, the One who does not
bless them – the ones clad in golden-hued habiliments
and also the *Pulitthattaiyar* who are the corpulent
and obdurate Samanas,
Know it to be Ūral girt with groves where bees
in their strength swarm about and buzz
and hum with notes melodious.
The handsome One quells *karma* if He is contemplated.
Let us meditate on Tiruūral.

9. கோடல் இரும் புறவில் கொடி மாடக் கொச்சையர்மன், மெச்ச
ஓடுபுனல் சடைமேல் கரந்தான் திரு ஊறல்,
நாடல் அரும்புகழான் மிகு ஞானசம்பந்தன், சொன்ன நல்ல
பாடல்கள்பத்தும் வல்லார் பரலோகத்து இருப்பாரே.

9. Gnānasambandhan whose renown par excellence
cannot be gained by any one else – the Prince
of Pukali rich in storeyed mansions whence waft
flags from their poles,
the one of Puravam abounding in *kodal*-flowers –,
has sung on Tiruūral's Lord-God who has concealed
in His matted crest the celebrated and flowing river.
They that are valiant in these, his ten hymns,
will abide in the supernal world.

Notes

Two verses of this patikam are not traceable.

1. Ninmalan: He who is without malas. Siva is ever free from pāsam which is the triad of malas.
2. Vimalan: Ninmalan and Vimalan are synonyms.
3. The Hog: Vishnu in his avatar as a boar,

   Carapace: The carapace of the Tortoise (Vishnu).
4. Our Saint is happy that women in their strength adore the God of Ūral.
5. Chandi is Chandesura Nāyanār. He has a sub-shrine in every temple of Siva.
6. The Brahmachāri is Mārkandeya.
7. The slumber of Vishnu is known as the mystical sleep. With his eyes closed he can vision everything.
8. The ones clad in golden-hued habiliments are Sivaratthar who are identified as the Buddhists.

   Pulitthattaiyar: Puli is tamarind. The Samanas are eaters of sour and/or bitter victuals. Thattu is tadukku which is a small mat. The nude Samana, when he goes out, sometimes covers himself with such a mat which runs round his waist.
9. Our Saint is possessed of matchless wisdom. No wonder, he vanquished with ease, the alien faiths.

107. Tirukkodimādacchengkundrūr

Pann: Viyāzhakkurinji

Our Saint departed from Ēngkoimalai having duly hailed its Lord. Adoring Siva in many shrines he eventually arrived at Kodimādacchengkundrūr where He hymned the following decad.

107. திருக்கொடிமாடச்செங்குன்றூர்

பண்: வியாழக்குறிஞ்சி

1. வெந்தவெண்நீறு அணிந்து, விரிநூல் திகழ் மார்பில் நல்ல
பந்து அணவும் விரலாள் ஒருபாகம் அமர்ந்துஅருளி,
கொந்து அணவும் பொழில் சூழ் கொடிமாடச்செங்குன்றூர் நின்ற
அந்தணனைத் தொழுவார் அவலம் அறுப்பாரே.

1. Adorned with the burnt and white ash and sporting the long
sacred thread on His splendorous chest, He is
concorporate with Her whose fingers sport with
a goodly ball.
They that worship the Lord-Brahmin enshrined in
Kodimādacchengkundrūr abounding in
pollen-laden groves, will snap their misery.

2. அலை மலி தண்புனலோடு அரவம் சடைக்கு அணிந்து, ஆகம்
மலைமகள் கூறு உடையான், மலை ஆர் இள வாழைக்
குலை மலி தண்பொழில் சூழ் கொடிமாடச்செங்குன்றூர் நின்ற
தலைமகனைத் தொழுவார் தடுமாற்று அறுப்பாரே.

2. Adorning on His crest the cool billowy river
and the adder, He is concorporate with
Himavant's Daughter.
They that adore the Primal God who is enshrined
in Kodimādacchengkundrūr in the purlieus
of which are cool sylvan gardens abounding
in plantain trees yielding fruit-bunches,
will do away with bewilderment.

3. பால் அன நீறு புனை திருமார்பில், பல்வளைக்கை நல்ல
ஏலமலர்க் குழலாள் ஒருபாகம் அமர்ந்துஅருளி,
கோல மலர்ப்பொழில் சூழ் கொடிமாடச்செங்குன்றூர் மல்கும்
நீலநல்மாமிடற்றான் கழல் ஏத்தல் நீதியே.

3. His chest is bedaubed with milk-white ash and He is
concorporate with Her whose odoriferous locks are

decked with flowers and whose hands are
adorned with bangles – a good many.
He is enshrined in Kodimādacchengkundrūr
circled by splendorous and flowery gardens.
He whose neck is blue in hue, is enshrined here.
The hailing of His ankleted feet constitutes *niti*.

4. வார் உறு கொங்கை நல்ல மடவாள் திகழ் மார்பில், நண்ணும்
கார் உறு கொன்றையொடும் கதநாகம் பூண்டுஅருளி,
சீர் உறும் அந்தணர் வாழ் கொடிமாடச்செங்குன்றூர் நின்ற
நீர் உறு செஞ்சடையான் கழல் ஏத்தல் நீதியே.

4. He is concorporate with the ever-blessed Woman
whose breasts are covered by a breast-band.
He graciously adorns His chest with a garland of *kondrais*
of the rainy season and a wrathful adder.
He in whose hirsutorufous matted crest flows a river,
is entempled in Kodimādacchengkundrūr
where dwell glorious Brahmins.
The hailing of His ankleted feet constitutes *niti*.

5. பொன் திகழ் ஆமையொடு புரிநூல் திகழ் மார்பில், நல்ல
பன்றியின்கொம்பு அணிந்து, பணைத்தோளி ஓர்பாகம் ஆக,
குன்று அன மாளிகை சூழ் கொடிமாடச்செங்குன்றூர், வானில்
மின்திகழ் செஞ்சடையான் கழல் ஏத்தல் மெய்ப்பொருளே.

5. His auric chest is adorned with a carapace,
strands of sacred thread and the goodly tusk of the Hog.
He whose hirsutorufous matted hair is fulgurant
is enshrined in Kodimādacchengkundrūr
abounding in hill-like mansions.
The hailing of His ankleted feet is
the gaining of *Siva-Sat*.

6. ஓங்கிய மூஇலைநல்சூலம் ஒரு கையன், சென்னி
தாங்கிய கங்கையொடு மதியம் சடைக்கு அணிந்து,
கோங்கு அணவும் பொழில் சூழ் கொடிமாடச்செங்குன்றூர் வாய்ந்த
பாங்கன தாள் தொழுவார் வினைஆய பற்று அறுமே.

6. In His hand He wields a lofty, weal-conferring
and three-leaved spear.
In His matted hair which holds the Ganga is a crescent.
He is entempled in Kodimādacchengkundrūr
girt with groves abounding in *kongku* trees.

The kārmic attachment of those that adore the feet
of the Friend, will cease altogether.

7. நீடு அலர்கொன்றையொடு நிமிர்புன்சடை தாழ, வெள்ளை
வாடல்உடைதலையில் பலி கொள்ளும் வாழ்க்கையனாய்,
கோடல் வளம் புறவில் கொடிமாடச்செங்குன்றூர் நின்ற
சேடன தாள் தொழுவார் வினைஆய தேயுமே.

7. He pursues a mendicant's life holding a dry and white
skull as His begging-bowl.
In His majestic, ruddy matted hair a-dangle,
He wears *kondrai*-flowers that bloom in long rows.
He is enshrined in Kodimādacchengkundrūr
in whose purlieus *kodal* flowers thrive aplenty.
The *karma* of those that adore the feet of the glorious
One par excellence, will waste away.

8. மத்தநல்மாமலரும் மதியும் வளர் கொன்றைஉடன் துன்று
தொத்து அலர் செஞ்சடைமேல் – துதைய உடன்சூடி,
கொத்து அலர் தண்பொழில் சூழ் கொடிமாடச்செங்குன்றூர் மேய
தத்துவனைத் தொழுவார் தடுமாற்று அறுப்பாரே.

8. He wears on His ruddy matted hair,
in close proximity, the great and goodly *mattham*,
the crescent and the *kondrais* which blow
in rows – densely and plentifully.
He is enshrined in Kodimādacchengkundrūr
in the gardens of which flowers burgeon in bunches.
The adorers of the *Tattvan* will annihilate bewilderment.

9. செம்பொனின் மேனியன்ஆம் பிரமன் திருமாலும் தேட நின்ற
அம் பவளத்திரள் போல் ஒளிஆய ஆதிபிரான்,
கொம்பு அணவும் பொழில் சூழ் கொடிமாடச்செங்குன்றூர் மேய
நம்பன தாள் தொழுவார் வினைஆய நாசமே.

9. When Brahma of ruddy auric frame and Vishnu
went in quest of the Primordial Lord-God, He blazed
as flame like a rotund coralline column.
He is enshrined in Kodimādacchengkundrūr
rich in cool gardens abounding in densely ramiferous trees.
The *karma* of those that adore the supremely desirable One
will perish, for sure.

10. போதியர் பிண்டியர் என்று இவர்கள் புறம்கூறும் பொய்ந்நூல்
ஓதிய கட்டுரை கேட்டு உழல்வீர்! வரிக்குயில்கள்
கோதிய தண்பொழில் சூழ் கொடிமாடச்செங்குன்றூர் நின்ற
வேதியனைத் தொழ, நும் வினை ஆன வீடுமே.

10. O ye that wallow in the false and slanderous words
of the Buddhists and the Samanas! Listen.
The Lord-Brahmin abides at Kodimādacchengkundrūr
in whose cool groves thrive dulcet-voiced *kuyils*
which peck at blossoms and fruits.
Your *karma* will quit you for good, if you adore Him.

11. அலை மலி தண்புனல் சூழ்ந்து அழகு ஆர் புகலி(ந்)நகர் பேணும்
தலைமகன்ஆகி நின்ற தமிழ் ஞானசம்பந்தன்,
கொலை மலி மூஇலையான் கொடிமாடச்செங்குன்றூர் ஏத்தும்
நலம் மலி பாடல் வல்லார் வினைஆன நாசமே.

11. Gnānasambandhan who is the Prince of Pukali
is the adept of Tamil; with reverence he is
fostered at Pukali which is girt with cool
and billowy waters.
With songs which confer weal, he has hailed
Kodimādacchengkundrūr's God – the Wielder
of a murderous and three-leaved spear.
The *karma* of them that are valiant in these hymns,
will perish, for sure.

Notes

1. Truly speaking Siva alone is the Brahmin. He is hailed as Ara-āzhi Anthanan by Tiruvalluvar.
2. Siva is the one and only Primordial God. In Him stand subsumed all other gods.
3. Niti is the true and proper way of life.
4. The Brahmins of Kodimādacchengkundrūr – blessed by Siva–, are Siva-like.
5. Meipporul is here translated as Siva-Sat. The term actually means: "the True Ens." According to St. Meikandār Siva is Siva-Sat.
6. The word pāngkan means friend. Siva indeed is the true friend.
7. Puravam is the mullai (bucolic) region.

8. Tattvan: The One ever true. Siva is both Tat and Sat.
9. Siva is the spiritual flame which is beginningless and endless.
10. Siva is beyond the ken of comprehension of the adherents of alien faiths.
11. Karma which is inexorable can be sung away with the help of our Saint's hymns.

108. Tiruppāthāllēcchuram

Pann: Viyāzhakkurinji

Having adored Siva at Tirukkalar, our Saint arrived at Pāthāllēcchuram and hymned the following decad.

108. திருப்பாதாளீச்சுரம்

பண்: வியாழக்குறிஞ்சி

1. மின் இயல் செஞ்சடைமேல் விளங்கும் மதி மத்தமொடு நல்ல
பொன் இயல் கொன்றையினான்; புனல்சூடி; பொற்பு அமரும்
அன்னம் அன நடையாள் ஒருபாகத்து அமர்ந்துஅருளி; நாளும்
பன்னிய பாடலினான்; உறை கோயில் — பாதாளே.

1. On His fulgurant, hirsutorufous and matted crest,
He sports the splendorous crescent as also
lovely and golden flowers of *kondrai*.
He is graciously concorporate with His beautiful
Consort whose gait is like the swan's.
Quotidian takes place His singing of the Vedic hymns.
The temple He abides at is Pāthāll.

2. நீடு அலர்கொன்றையொடு நிரம்பா மதி சூடி; வெள்ளைத்
தோடு அமர் காதில் நல்ல குழையான்; சுடுநீற்றான்;
ஆடுஅரவம் பெருக அனல் ஏந்திக் கை வீசி, வேதம்
பாடலினால் இனியான்; உறை கோயில் — பாதாளே.

2. On His crest He is adorned with *kondrais* which blow
in long rows as also the moon not compact
of all its digits.
He wears a white *todu* in one ear
and a *kuzhai* in the other.
Decked with a dazzling and dancing serpent, He dances,
swinging His hand that holds the fire.
He who sings the Vedic hymns is sweet indeed.
The temple He indwells is indeed Pāthāll.

3. நாகமும் வான்மதியும் நலம் மல்கு செஞ்சடையான், சாமம்
போக நல் வில்வரையால் புரம்மூன்று எரித்து உகந்தான்,
தோகைநல்மாமயில் போல் வளர் சாயல் — தூமொழியைக் கூடப்
பாகமும் வைத்து உகந்தான், உறை கோயில் — பாதாளே.

3. His weal-conferring, ruddy, matted hair is adorned
with a serpent and a skyey crescent.

At the ordained hour, He with His mighty bow
wrought of the Mountain, burnt the three citadels.
He is happily concorporae with Her of pure words,
whose mien is like unto the peafowl's –
lovely, great and fan-tailed.

4. அங்கமும் நால்மறையும் அருள்செய்து, அழகு ஆர்ந்த அம் சொல்
மங்கை ஓர்கூறு உடையான், மறையோன், உறை கோயில்—
செங்கயல் நின்று உகளும் செறுவில் – திகழ்கின்ற சோதிப்
பங்கயம் நின்று அலரும் வயல் சூழ்ந்த பாதாளே.

4. He is Author of the four Vedas and their (six) Angas;
He is concorporate with His Woman whose words
are lovely and delicious.
The temple He abides at is Pāthāll in whose
circumambient and lucent fields
roll *sengkayal*-fish; here burgeon lotuses
thanks to the luculence of the fields.

5. பேய்பலவும் நிலவப் பெருங்காடு அரங்குஆக உன்னி நின்று,
தீயொடு மான்மறியும் மழுவும் திகழ்வித்து,
தேய்பிறையும்(ம்) அரவும் பொலி கொன்றைச் சடைதன்மேல் சேர,
பாய்புனலும்(ம்) உடையான் உறை கோயில் – பாதாளே.

5. Deeming the great crematory as His theatre,
where ghouls galore foregather, He dances
the while His hands wield the fire,
the fawn and the *mazhu*.
In His matted crest bright with *kondrai* flowers,
He sports the waning moon, the serpent
and the gushing flood.
The shrine He indwells is indeed Pāthāll.

6. கண் அமர் நெற்றியினான், கமழ்கொன்றைச் சடைதன்மேல் நன்றும்
விண் இயல் மா மதியும் உடன்வைத்தவன், விரும்பும்
பெண் அமர் மேனியினான், பெருங்காடு அரங்குஆக ஆடும்
பண் இயல் பாடலினான், உறை கோயில் – பாதாளே.

6. He who has an eye in His forehead, keeps on His
matted crest fragrant with *kondrai* flowers,
the great crescent that skims the sky.
He is concorporate with His beloved Consort.
The theatre where He dances is the great crematory.
He sings songs concordant with *pann*.
The shrine He indwells is indeed Pāthāll.

7. விண்டு அலர் மத்தமொடு மிளிரும்(ம்) இள நாகம், வன்னி, திகழ்
வண்டு அலர்கொன்றை, நகு மதி, புல்கு வார்சடையான்;
விண்டவர்தம் புரம்மூன்று எரிசெய்து, உரை வேதம் நான்கும்(ம்) அவை
பண்டு இசைபாடலினான்; உறை கோயில் — பாதாளே.

7. He is the One of spreading matted hair decked with
mattham flowers which burgeon and unpetal,
a young and dazzling serpent, leaves of *vanni*,
kondrais – forced to blossom by bright bees,
and a sprouting crescent.
He burnt down the three hostile citadels.
He authored the four Vedas and right from
the distant past He is singing their hymns.
The temple He indwells is indeed Pāthāll.

8. மல்கிய நுண்இடையாள் உமைநங்கை மறுக, அன்று, கையால்
தொல்லைமலை எடுத்த அரக்கன் தலைதோள் நெரித்தான்;
கொல்லை விடை உகந்தான்; குளிர்திங்கள் சடைக்கு அணிந்தோன்;
பல்இசை பாடலினான்; உறை கோயில் — பாதாளே.

8. As Umā of firm and willowy waist stood scared,
He, of yore, crushed the heads and the shoulders
of the Rākshasa who with His hands
durst uproot the hoary mountain.
He delights to ride the Bull of the *mullai* region;
He wears on His matted crest the moist crescent;
He is the Singer of songs cast in tunes multitudinous.
The shrine He indwells is indeed Pāthāll.

9. தாமரைமேல் அயனும்(ம்) அரியும் தமது ஆள்வினையால் — தேடி
காமனை வீடுவித்தான் கழல் காண்பு இலராய் அகன்றார்;
பூ மருவும் குழலாள் உமைநங்கை பொருந்தியிட்ட நல்ல
பா மருவும் குணத்தான் உறை கோயில் — பாதாளே.

9. Brahma on the Lotus as also Vishnu, by their
personal exertion quested after the ankleted
feet of Him who did away with Manmatha,
and failing to behold Him forsook their search.
He is the virtuous One hailed by the salvific Vedic hymns.
He is concorporate with His Consort Umā
whose locks are bedecked with flowers.
The temple He indwells is indeed Pāthāll.

10. காலையில் உண்பவரும் சமண்கையரும் கட்டுரை விட்டு, அன்று
ஆலவிடம் நுகர்ந்தான் அவன்தன் அடியே பரவி,
மாலையில் வண்டுஇனங்கள் மது உண்டு இசை முரல, வாய்த்த
பாலையாழ்ப் பாட்டு உகந்தான் உறை கோயில் — பாதாளே.

10. Ignore the pseudo-truths of the Buddhists who eat
in the morn and the base Samanas who eat in the eve.
Adore Him who quaffed the Halāhala venom
and saved the supernals.
He is the One who is pleased to hear the bees bombinate
during even-tide while they suck nectar, and also
the music of *Pālai*-yāzh at that hour.
The shrine He indwells is indeed Pāthāll.

11. பல்மலர் வைகு பொழில் புடை சூழ்ந்த பாதாளைச் சேர,
பொன் இயல் மாடம் மல்குபுகலி(ந்)நகர் மன்னன்—
தன் ஒளி மிக்கு உயர்ந்த தமிழ் ஞானசம்பந்தன் — சொன்ன
இன்இசைபத்தும் வல்லார் எழில் வானத்து இருப்பாரே.

11. The Prince of Pukali that is dight with streets
abounding in auric and storeyed mansions –
the one known as Gnānasambandhan who is
well versed in Tamil, the lofty one whose
splendorous glory is world-pervading –,
has sung of the God of Pāthāll which is rich
in groves where blow many and variform flowers.
They that are valiant in these ten sweet hymns
will eventually abide in the beatific celestial world.

Notes

1. Siva is a Singer of the Vedic hymns. St. Sekkizhār calls Him 'thū Marai pādum Vāyār' – the singer of the pure Vedas.
2. The Singer of the Vedas is also the androgynic Dancer.
3. All the acts of Siva are well-timed.
4. A spiritual radiance pervades the fields of Pāthāll. It causes the burgeoning of lotuses which normally bloom thanks to the rays of the sun.
5. The charnel house is the home of Siva.
6. Siva is at once a Singer and a Dancer. He alone is valiant to sing while dancing.

7. Siva is not only the Author of the Vedas but also the One who set the pattern for singing them.

8. Panns, roughly known as rāgas, abound in numberless nuances.

9. Siva who is Kameswara killed Kāmā (Manmatha), the kindler of lust. The only righteous kāmā (passion) is Śivakāmam. We learn this from Sivakāmi.

10. Pālaiyāzh is pālaippann. The dusking hour is the time when this pann is invoked.

11. Sing the sweet hymns of St. Sambandhar to come by a foretaste of supernal ecstasy.

109. Tirucchirapuram

Pann: Viyāzhakkurinji

109. திருச்சிரபுரம்

பண்: வியாழக்குறிஞ்சி

1. வார் உறு வனமுலை மங்கை பங்கன்;
நீர் உறு சடைமுடி நிமலன், இடம்—
கார் உறு கடிபொழில் சூழ்ந்து அழகு ஆர்
சீர்.உறு வளவயல் சிரபுரமே.

1. Cirapuram which is rich in lovely and fecund fields
and also fragrant groves whereon rest clouds,
is the beloved shrine of the river-crested *Ninmalan*
who is concorporate with Her whose shapely breasts
are covered by a breast-band.

2. அங்கமொடு அருமறை அருள்புரிந்தான்,
திங்களொடு அரவு அணி திகழ் முடியன்,
மங்கையொடு இனிது உறை வள நகரம்—
செங்கயல் மிளிர் வயல், சிரபுரமே.

2. In the uberous town of Cirapuram in whose fields
roll *sengkayal fish*, the Lord-God who, in grace,
authored the rare Vedas and the six Angas,
the One that wears the crescent and the serpent
in His resplendent crest, abides with His Consort.

3. பரிந்தவன், பல் முடிஅமரர்க்கு ஆகித்
திரிந்தவர் புரம்அவை தீயின் வேவ
வரிந்த வெஞ்சிலை பிடித்து, அடுசரத்தைத்
தெரிந்தவன், வள நகர் — சிரபுரமே.

3. To bless the celestials who wear variform crowns,
He held the fierce and well-strung bow and sped
a devastating dart to burn down the citadels
which roamed about the sky carrying the Asuras.
He abides at Cirapuram – the uberous town.

4. நீறு அணி மேனியன், நீள் மதியோடு
ஆறு அணி சடையினன், அணியிழை ஓர்
கூறு அணிந்து இனிது உறை குளிர் நகரம்—
சேறு அணி வளவயல், சிரபுரமே.

4. Cirapuram is the cool town abounding in miry fields;
the ash-bedaubed Lord-God who wears in His matted
crest the long and curved crescent and who is
concorporate with His bejewelled Consort abides here.

5. அருந்திறல் அவுணர்கள் அரண் அழியச்
சரம் துரந்து எரிசெய்த சங்கரன் ஊர்—
குருந்தொடு கொடிவிடு மாதவிகள்
திருந்திய புறவு அணி சிரபுரமே.

5. The Lord sped a dart and burnt down the three citadels
of the Asuras who were well-nigh invincible.
Cirapuram is Sankara's town where *kuruntam,*
mātāvi creepers as also lovely bushes abound.

6. கலை அவன், மறை அவன், காற்றொடு தீ
மலை அவன், விண்ணொடு மண்ணும் அவன்,
கொலைய வன் கொடிமதில் கூட்டுஅழித்த
சிலையவன், வள நகர் – சிரபுரமே.

6. He is the Sastras and the Vedas; He is wind, fire and mountain;
He is heaven and also earth; He is the Killer-Bowman
who destroyed simultaneously the three citadels endowed
with walls and flags.
Cirapuram is His uberous town.

7. வான் அமர் மதியொடு மத்தம் சூடித்
தானவர் புரம் எய்த சைவன் இடம்—
கான் அமர் மடமயில்பெடை பயிலும்
தேன் அமர் பொழில் அணி சிரபுரமே.

7. Adorned with the skyey crescent and *mattham* blossoms
He, the Saiva, shot down the Asura's citadels.
Cirapuram is His town abounding in melliferous gardens;
in its woodland peacocks live imparadised with their mates.

8. மறுத்தவர் திரிபுரம் மாய்ந்து அழியக்
கறுத்தவன், கார்அரக்கன் முடிதோள்
இறுத்தவன், இருஞ் சினக் காலனை முன்
செறுத்தவன், வள நகர் – சிரபுரமே.

8. His wrath destroyed the hostile ones of the three citadels;
He crushed the heads and the arms of the dark Rākshasa.
Of yore, He did away with the immensely irate Yama.
Cirapuram is His uberous town.

9. வண்ண நல்மலர் உறை மறையவனும்
கண்ணனும் கழல் தொழ, கனல்உருஆய்
விண் உற ஓங்கிய விமலன் இடம்—
திண்ண நல்மதில் அணி சிரபுரமே.

9. The Vimalan, as flame so soared up in the sky that His
ankleted feet were perforce adored by the Brahmin
who is seated on the great and grand Lotus,
as well as Kannan.
The walled and impregnable Cirapuram is His uberous town.

10. வெற்று உரை உழல்பவர், விரி துகிலார்,
கற்றிலர் அறஉரை புறன்உரைக்க,
பற்றலர் திரி புரம்மூன்றும் வேவச்
செற்றவன் வள நகர் — சிரபுரமே.

10. The Samanas roam naked and the Buddhists in flowing robes;
they have not cultivated dharma; they but slander.
The Lord-God burnt down the three hostile citadels.
Cirapuram is His uberous town.

11. அருமறை ஞானசம்பந்தன், அம் தண்
சிர புர நகர் உறை சிவன் அடியைப்
பரவிய செந்தமிழ்பத்தும் வல்லார்
திருவொடு புகழ் மல்கு தேசினரே.

11. They that are valiant in the ten salvific hymns of Tamil
sung by Gnānasambandhan – the Adept of the Vedas –,
hailing the feet of Siva enshrined in Cirapuram,
will flourish in splendour with wealth and glory.

Notes

1. Cirapuram is Kāzhi.

2. Siva blessed us with the Vedas as also the Angas which serve as a key to understand the Vedas. These we should cultivate and practise.

3, 5 to 8 and 10: The Tiripura-Asuras flouted the Vedic way of life. So, Siva did away with them.

9. Brahma and Vishnu, though great, missed the message of the Vedas. Kannan received Siva-Diksha from St. Upamanyu.

11. Our Saint distilled into his hymns the quintessence of the Vedas. Tēvāram is Vedasāram.

110. Tiruidaimaruthūr

Pann: Viyāzhakkurinji

110. திருஇடைமருதூர்

பண்: வியாழக்குறிஞ்சி

1. மருந்து அவன், வானவர் தானவர்க்கும்
பெருந்தகை, பிறவினொடு இறவும் ஆனான்,
அருந்தவ முனிவரொடு ஆல்நிழல்கீழ்
இருந்தவன், வள நகர் — இடைமருதே.

1. He is Medicine; He is the Lord of the Devas and the Asuras;
He is embodiment as well as disembodiment;
In the shade of the Banyan tree He took His seat
with the *munis* of rare *tapas*.
His uberous town is indeed Idaimaruthu.

2. தோற்று அவன் கேடு அவன், துணைமுலையாள்
கூற்றவன், கொல் புலித் தோல் அசைத்த
நீற்றவன், நிறைபுனல் நீள்சடைமேல்
ஏற்றவன், வள நகர் — இடைமருதே.

2. He is the cause of appearance and disappearance.
He is concorporate with Her whose breasts are alike;
He who is bedaubed with the ash is clad in the skin
of a murderous tiger.
He bears on His long matted crest the entire flood.
His uberous town is indeed Idaimaruthu.

3. படை உடை மழுவினன், பால்வெண் நீற்றன்,
நடை நவில் ஏற்றினன், ஞாலம்எல்லாம்
உடைதலை இடு பலி கொண்டு உழல்வான்—
இடைமருது இனிது உறை எம் இறையே.

3. His especial weapon is the *mazhu*; He is bedaubed
with milk-white ash; His mount is the Bull
of majestic gait.
With a splintered skull for His begging-bowl
He roams about in all regions seeking alms.
He is our God who is sweetly enshrined in Idaimaruthu.

4. பணைமுலை உமை ஒருபங்கன், ஒன்னார்
துணை மதில்மூன்றையும் சுடரில் மூழ்கக்
கணை துரந்து, அடு திறல் காலற் செற்ற
இணைஇலி, வள நகர் — இடைமருதே.

4. He is concorporate with Uma of magnificent breasts;
He sped an arrow and altogether involved in fire
the three citadels – the Asuras' Palladium.
He is the peerless One who smote Yama of immense might.
Idaimaruthu is indeed His uberous town.

5. பொழில் அவன், புயல் அவன், புயல் இயக்கும்
தொழில் அவன், துயர் அவன், துயர் அகற்றும்
கழலவன், கரிஉரி போர்த்து உகந்த
எழிலவன், வள நகர் – இடைமருதே.

5. He is the sevan worlds; He is the clouds; He activises
the clouds; He is misery (too).
His are the ankleted feet that annul misery.
He is the handsome One who joyously mantled
Himself with a tusker's hide.
Idaimaruthu is the uberous town He indwells.

6. நிறை அவன், புனலொடு மதியும் வைத்த
பொறையவன், புகழ் அவன், புகழ நின்ற
மறை அவன், மறிகடல்நஞ்சை உண்ட
இறையவன், வள நகர் – இடைமருதே.

6. He is perfect Perfection; He bears on His crest
the river as well as the crescent.
He is the ever-hailed Vedas; He is the God
who quaffed the venom of the main
of soaring and recurring billows.
Idaimaruthu is the uberous town He indwells.

7. நனி வளர் மதியொடு நாகம் வைத்த
பனிமலர்க்கொன்றை அம் படர்சடையன்,
முனிவரொடு அமரர்கள் முறை வணங்க,
இனிது உறை வள நகர் – இடைமருதே.

7. He is the One of lovely and flowing matted hair
which is bedecked with moist *kondrais*
and in which He sports a serpent
and a rapidly waning crescent.
Adored duly by the *munis* and celestials, He is happily
enshrined in Idaimaruthu – His uberous town.

8. தருக்கின அரக்கன தாளும் தோளும்
நெரித்தவன், நெடுங்கைமாமதகரி அன்று

உரித்தவன், ஒன்னலர் புரங்கள் மூன்றும்
எரித்தவன், வள நகர் – இடைமருதே.

8. He crushed the feet and the shoulders of the Asura
who grew haughty; of yore, He flayed
the long-trunked, massive and musty mammoth.
He burnt down the three hostile citadels.
Idaimaruthu is indeed the uberous town He indwells.

9. பெரியவன், பெண்ணினொடு ஆணும் ஆனான்,
வரி அரவுஅணை மறிகடல் – துயின்ற
கரியவன் அலரவன் காண்பு அரிய
எரியவன், வள நகர் – இடைமருதே.

9. He is the supreme One who is at once woman and man;
He is the flame unknowable unto the slumberer
on the main of recurring billows, that lies
recumbent on his bed – a streaked snake,
and unto the one ensconsed on the Lotus.
Idaimaruthu is indeed His uberous town.

10. சிந்தை இல் சமணொடு தேரர் சொன்ன
புந்தி இல் உரைஅவை பொருள் கொளாதே,
அந்தணர் ஓத்தினொடு அரவம் ஓவா,
எந்தைதன் வள நகர் – இடைமருதே.

10. Deem not the senseless words of the Samanas
and those of the brainless Buddhists
as aught meaningful; ignore them,
Uberous Idaimaruthu is indeed my Father's town
inseparable from the sound of the Vedas
ever recited by Brahmins; adore it.

11. இலை மலி பொழில் இடைமருது இறையை
நலம் மிகு ஞானசம்பந்தன் சொன்ன
பலம் மிகு தமிழ் இவைபத்தும் வல்லார்
உலகு உறு புகழினொடு ஓங்குவரே.

11. They that are valiant in these ten fruit-bearing Tamil
verses of weal-abounding Gnānasambandhan,
sung on the God of Idaimarutu rich in leafy groves,
will grow lofty and sublime, blessed with
all the glories of the world.

Notes

1. The Medicine: The cure-all catholicon. Siva is the One who causes soul's embodiment and disembodiment.
2. Siva is also the cause of appearance and disappearance. The breasts of Umā are *para* and *apara gnānam*.
3. White indeed is the hue of Siva's *mazhu*, His holy ash as well as His mount.
4. Siva is *Kālakālan*. He is beyond the realm of Time. Fettered souls are bound by Time.
5. Siva is misery in the sense that He causes souls to experience it in keeping with their *karma*.
6. Siva alone is perfect.
7. Siva is adored by the wise; others are otherwise.
8. Pride goes before a fall. Contrition is salvific.
9. Siva is Ammai-Appar.

   "The point of referring to God the Mother and God the Father is to emphasise the wholeness of the Divine." - page.126.

   According to the Gnostics, "the Most High God can be likened to a Dyad consisting of both female and male energies." - page.127.

   "All of us must become whole again, male and female properties merged into One if we are to know the Divine Within." - page.129.
   - Jehovah Unmasked by N.J.Merrit, published by Moon Temple Press, 2005.

111. Tirukkadaimudi

Pann: Viyāzhạkkurinji

111. திருக்கடைமுடி

பண்: விழயாக்குறிஞ்சி

1. அருத்தனை, அறவனை, அமுதனை, – நீர்–
விருத்தனை, பாலனை, வினவுதிரேல்,
ஒருத்தனை, அல்லது இங்கு உலகம் ஏத்தும்
கருத்தவன், வள நகர் – கடைமுடியே.

1. If you seek to know who indeed is
the One who invested life with meaning,
the One who is Dharma, the One nectarean,
the hoary One, the ever-young One,
the peerless One but for whom there is help none at all
and the One hailed by the world
ever mindful of weal for all,
Know that to be Him whose uberous town is Kadaimudi.

2. திரை பொரு திருமுடி திங்கள் விம்மும்
அரை பொரு புலிஅதள் அடிகள் இடம்,
திரையொடு நுரை பொரு தெண்சுனைநீர்
கரை பொரு வள நகர் – கடைமுடியே.

2. In His divine crest are the billowy river
and the radiant crescent;
His waist is clad in a tiger-skin.
The Lord-Sage is enshrined in Kadaimudi – the uberous
town –, where the lucid water of its billowy river
dashes against its banks and breaks into foamy spray.

3. ஆல் இளமதியினொடு, அரவு, கங்கை,
கோல வெண்நீற்றனைத் தொழுது இறைஞ்சி,
ஏல நல்மலரொடு விரை கமழும்
காலன வள நகர் – கடைமுடியே.

3. He sat under the Banyan tree – the young moon,
the snake and the Ganga resting in His crest.
He is bedaubed with the white and lovely ash;
His feet are fragrant with the perfume of goodly
and choice flowers.
Kadaimudi is the uberous town
ideally-suited for adoring Him.

4. கொய் அணி நறுமலர்க்கொன்றை அம்தார்
மை அணி மிடறு உடை மறையவன் ஊர்,
பை அணி அரவொடு மான் மழுவாள்
கை அணிபவ்வன் இடம் – கடைமுடியே.

4. He is decked with a lovely garland woven of
fragrant *kondrai* flowers, plucked with care.
His neck is dark with the hue of venom;
His hands sport a snake of poisonous sacs,
a fawn and a bright *mazhu*.
The town of the Primordial God of the Vedas, is Kadaimudi.

5. "மறை அவன், உலகு அவன், மாயம் அவன்,
பிறையவன், புனல் அவன், அனலும் அவன்,
இறையவன்" என உலகு ஏத்தும் கண்டம் –
கறையவன் வள நகர் – கடைமுடியே.

5. The world hails Him thus: "He is the Vedas; He is
the cosmos; He is gramarye; He is water;
He is also fire; He is the Lord-God."
The uberous town of Him whose neck is murky
is indeed Kadaimudi.

6. படஅரவு ஏர் அல்குல் பல்வளைக்கை
மரவரலாளை ஓர்பாகம் வைத்து,
குடதிசை மதிஅது சூடு சென்னிக்
கடவுள்தன் வள நகர் – கடைமுடியே.

6. Her winsome forelap is like a cobric hood;
bangles galore bedeck Her hands;
Siva is concorporate with Her.
In His matted crest rests the crescent that appears in the west.
The uberous town of the Lord-God is indeed Kadaimudi.

7. பொடி புல்கு மார்பினில் புரி புல்கு நூல்,
அடி புல்கு பைங்கழல், அடிகள் இடம்;
கொடி புல்கு மலரொடு குளிர்சுனைநீர்
கடி புல்கு வள நகர் – கடைமுடியே.

7. His chest adorned with ash wears the strands
of sacred thread; His divine feet are fastened with
well-befitting anklets.
The uberous town of the Lord-Sage is Kadaimudi
abounding in flowers of lianas and fragrant pools.

8. நோதல்செய்து அரக்கனை, நோக்கு அழியச்
சாதல்செய்து, அவன், "அடி சரண்!" எனலும்,
ஆதரவு அருள்செய்த அடிகள்அவர்
காதல்செய் வள நகர் — கடைமுடியே.

8. He caused the Rākshasa to grieve; He did not cast
on him His merciful look, but caused his might to wane;
then when he affirmed that he sought refuge
in His feet, He graciously blessed him.
The uberous town beloved of the Lord-Sage is indeed Kadaimudi.

9. அடி முடி காண்கிலர் ஓர்இருவர்
புடைபுல்கி, "அருள்!" என்று போற்றுஇசைப்ப,
சடைஇடைப் புனல் வைத்த சதுரன் இடம்—
கடைமுடி; அதன் அயல் காவிரியே.

9. The Two could not eye His head or feet; He drew
them to His presence and caused them hail Him thus:
"Be pleased to bless us."
He is the Adept that houses the river in His matted crest.
His uberous town is indeed Kadaimudi
where the Cauvery flows in its outskirts.

10. மண்ணுதல் பறித்தலும் மாயம் இவை;
எண்ணியகால், அவை இன்பம் அல்ல;
ஒண்நுதல் உமையை ஓர்பாகம் வைத்த
கண்ணுதல் வள நகர் — கடைமுடியே.

10. When duly considered, the many ablutions (of the Buddhists)
and the trichotillomania (of the Jains)
are mere tohu bohu and yield no joy at all.
The uberous town of Siva who has an eye in His forehead
and who is concorporate with Umā whose
visage is splendorous, is indeed Kadaimudi.

11. பொன் திகழ் காவிரிப் பொரு புனல் சீர்
சென்று அடை கடைமுடிச் சிவன் அடியை
நன்று உணர் ஞானசம்பந்தன் சொன்ன
இன்தமிழ்இவை சொல, இன்பம் ஆமே.

11. These are the sweet Tamil verses sung by Gnānasambandhan
who has truly comprehended the salvific feet
of Siva enshrined in Kadaimudi

to which flows in due measure
the water of the Cauvery laden with gold particles.
Bliss is theirs that recite these verses.

Notes

Kadaimudi was erroneously identified as Kēzhaiyūr which is situate six kilometres southeast of Ninriyūr (not Nindravūr). The great Tamil scholar Mu.Raghava Iyengar – the pious Vaishnavite par excellence, correctly identified it as Tirucchennampūndi situate on the Tirukkāttuppalli – Kallanai route.

1. Siva is ever mindful of souls' salvation. It is for this reason, He enacts His pentad of beatific acts. He is the true Saviour.
2. Siva, the bearer of the Ganga, is a lover of the Cauvery which according to the Vaishnavite tradition is holier than the Ganga.
3. The Banyan tree is Kallāla which has no stilt roots.
4. Plucking flowers for Siva-pūja is per se, a discipline. Vide Muruka Nāyanār's Purānam.
5. The message is this: Siva is the Author of the Vedas. It is He who evolves the cosmos. He activises Māya. He is the true God.
6. Sakti is the energy of Siva, His power and His puissance. Her limbs are wrought of Charis (Grace) and Sophia (Wisdom). The thanatophidian reference in this passage is known as Kundalini Sakti. Read Arthur Avalon's 'Serpent Power'.
7. The fragrance prevalent in the shrine of Kadaimudi is out and out spiritiual.
8. Siva is the Saviour. His punishment is but tentative. Thanks to His grace the sinner is reformed and transformed.
9. Siva did not quell the Two; He but quelled their pride.
10. The South-Indian Buddhists of the seventh centuty specialised in ablutions. The Samanas were the great unwashed who busied themselves in pulling out their hair chanting "Ip dhuk phir sukh" (Now pain, later comfort).
11. The verses of our Saint are sweet and salvific. They are pure and purificatory.

112. Tiru Sivapuram

Pann: Viyāzhakkurinji

112. திருச்சிவபுரம்

பண்: வியாழக்குறிஞ்சி

1. இன்குரல்இசை கெழும் யாழ் முரலத்
தன் கரம் மருவிய சதுரன் நகர்—
பொன் கரை பொரு பழங்காவிரியின்
தென்கரை மருவிய சிவபுரமே.

1. Behold Sivapuram on the southern bank of the hoary
Cauvery whose waters splash against its beautiful banks.
It is the town of the Lord-Adept who holds in His hand
the *yāzh* whence soars up melodious music.

2. அன்று அடல் காலனைப் பாலனுக்குஆய்ப்
பொன்றிட உதைசெய்த புனிதன் நகர்—
வென்றி கொள் எயிற்று வெண்பன்றி முன்நாள்
சென்று அடி வீழ்தரு சிவபுரமே.

2. It is the town of the Holy One who, of yore, kicked
the puissant Yama to death for the sake
of the *Brahmachāri*.
It is Sivapuram to which, in the past,
the triumphant, tusked and white-hued Hog
repaired and adored Siva's feet.

3. மலைமகள் மறுகிட, மதகரியைக்
கொலை மல்க உரிசெய்த குழகன் நகர்—
அலை மல்கும் அரிசிலின் அதன் அயலே
சிலை மல்கு மதில் அணி சிவபுரமே.

3. The ever-young Siva killed the musty tusker by flaying it,
the while Himavant's Daughter stood scared.
Sivapuram – the town of Siva which is girt with
hill-like walls–, is close to the billowy river Arisili.

4. மண், புனல், அனலொடு மாருதமும்,
விண், புனை மருவிய விகிர்தன் நகர்—
பண் புனை குரல்வழி வண்டு கெண்டிச்
செண்பகம் அலர் பொழில் சிவபுரமே.

4. It is Sivapuram of the *Vikirtan* who is the pentad
of the elements: earth, water, fire, air and ether.

It is Sivapuram in whose flowery gardens bees bombinate
melodiously, kindle *shanbaka*-s and cause them blow.

5. வீறு நன்கு உடையவள் மேனி பாகம்
கூறு நன்கு உடையவன் குளிர் நகர்தான்—
நாறு நன் குர விரி வண்டு கெண்டித்
தேறல் உண்டு எழுதரு சிவபுரமே.

5. It is the cool town of Him who is concorporate with Her
whose body's pulchritude is non-pareil.
It is the cool Sivapuram where chafers kindle the fragrant
kurā flowers, imbibe honey and wing in delight.

6. மாறு எதிர்வரு திரிபுரம் எரித்து,
நீறுஅது ஆக்கிய நிமலன் நகர்—
நாறு உடை நடுபவர் உழவரொடும்
சேறு உடை வயல் அணி சிவபுரமே.

6. It is the town of the *Vimalan* who reduced to cinders the three
citadels of the hostile Asuras who confronted Him.
It is Sivapuram rich in beautiful and miry fields where
farmwives, companied with their mates, transplant seedlings.

7. ஆவில்ஐந்து அமர்ந்தவன் அரிவையொடு
மேவி நன்கு இருந்தது ஓர் வியல்நகர் தான்—
பூவில் வண்டு அமர்தரு பொய்கை அன்னச்
சேவல் தன் பெடை புல்கு சிவபுரமே.

7. It is the vast town where Siva who loves *pancha-kavya*,
abides with His Consort in joy.
It is Sivapuram in the *poikai*-s of which chafers
swarm over flowers
and cobs and pens flourish imparadised.

8. எழில் மலை எடுத்த வல்இராவணன்தன்
முழுவலி அடக்கிய முதல்வன் நகர்—
விழவினில் எடுத்த வெண்கொடி மிடைந்து,
செழு முகில் அடுக்கும் வண் சிவபுரமே.

8. It is the town of the Primordial One who totally did away
with the might of the fierece Rāvana who lifted up
the lovely Mount Kailās; it is uberous Sivapuram
which during fetes and festivals sport white streamers
which brush the black clouds in the sky.

9. சங்கு அளவிய கையன், சதுர்முகனும்,
அங்கு அளவு அறிவு அரியவன் நகர்தான்—
கங்குலும் பறவைகள் கமுகுதொறும்
செங்கனி நுகர்தரு சிவபுரமே.

9. He who holds the chank and the Four-faced quested
after Him, but could not behold Him.
His is the town of Sivapuram where during night, birds
rest on areca-nut trees and feast on ruddy fruit.

10. மண்டையின், குண்டிகை, மாசு தரும்,
மிண்டரை விலக்கிய விமலன் நகர்—
பண்டு அமர்தரு பழங்காவிரியின்
தெண்திரை பொருது எழு சிவபுரமே.

10. It is the *Vimalan*'s town who had ostracized them –
the dirty-bodied wranglers –, who go about toting
begging-bowls and water-jugs;
it is here the lucid and rising waves of the Cauvery,
as of yore, dash against its banks.

11. சிவன் உறைதரு சிவபுர நகரைக்
கவுணியர்குலபதி – காழியர்கோன்—
தவம் மல்கு தமிழ்இவை சொல்ல வல்லார்
நவமொடு சிவகதி நண்ணுவரே.

11. The Chief of the *Kauniya*-clan – the Prince of Kāzhi –,
has hailed in *tapas*-conferring hymns of Tamil,
Sivapuram whereat abides Siva.
They that are valiant in these hymns, will flourish
in ever-novel splendour and gain *Siva-gati*.

Notes

1. Siva, be it known, plays on the yāzh as well as vina. In His worship, these play a vital role. Verse 4 of the Tiruppalliyezhucchi opens thus:

"Players of swett-voiced vina on one side;
strummers of yāzh on one side....."

2. The Brahmachāri: Mārkandeya.

White-hued Hog: Vishnu. As far as I know there is no reference to the Sweta-Varāha in the Divyaprabandam. Our Saint's description tallies with puranic description.

4. Siva is the activiser of the physical elements. He evolved them out of the five tanmātras.
5. The beauty of Pārvati alone is peerless. No woman's beauty can be likened to Hers. A beautiful woman is traditionally described as Lakshmi-like. This tradition is honoured both by Saivites and Vaishnavites.
6. Agriculture thrives thanks to husbandmen and farmwives.
7. Poikai: A naturally-formed pool. It is God's own creation.
8. Rāvana fell by his pride and regained his former state through contrition.
9. The idea is that birds that thrive on fruits rest on areca-trees during night.
10. The Buddhists are not as bad as the Samanas. They believe in physical cleanliness.
11. Siva-gati: The beatitude conferred by Siva.

113. Tiruvallam

Pann: Viyāzhakkurinji

Having adored Siva at Tirumālperu, our Saint arrived at Tiruvallam, hailed Siva and sang the following decad.

113. திருவல்லம்

பண்: வியாழக்குறிஞ்சி

1. எரித்தவன், முப்புரம் எரியில் மூழ்க;
தரித்தவன், கங்கையைத் தாழ்சடைமேல்;
விரித்தவன் வேதங்கள்; வேறுவேறு
தெரித்தவன்; உறைவுஇடம்— திரு வல்லமே.

1. He gutted with fire the three citadels;
He bears the Ganga on His dangling matted hair;
He expounded the Vedas; He clarified them
(through the six Angas) in different ways.
Tiruvallam is the shrine He abides at.

2. தாயவன் உலகுக்கு, தன் ஒப்பு இலாத்
தூயவன், தூமதிசூடி, எல்லாம்
ஆயவன், அமரர்க்கும் முனிவர் கட்கும்
சேயவன், உறைவுஇடம்— திரு வல்லமே.

2. He is the Mother of the cosmos. He is the peerlessly pure One;
adorned with the pure crescent, He became all.
He is inaccessible to the devas and the *muni*-s.
Tiruvallam is indeed the shrine He abides at.

3. பார்த்தவன், காமனைப் பண்பு அழிய;
போர்த்தவன், போதகத்தின்உரிவை;
ஆர்த்தவன் நான்முகன் தலையை, அன்று
சேர்த்தவன்; உறைவு இடம்— திரு வல்லமே.

3. He stared at Kāma and did away with his prowess;
He flayed the tusker and mantled Himself in its skin;
He did away with a head of the proud and clamorous Brahma;
He holds his skull as His begging-bowl;
Tiruvallam indeed is the shrine He abides at.

4. கொய்த அம் மலர் அடி கூடுவார்தம்—
மை, தவழ் திருமகள் வணங்க வைத்து,

பெய்தவன்; பெரு மழை; உலகம் உய்யச்
செய்தவன்; உறைவு இடம் — திருவல்லமே.

4. He causes Lakshmi, ever on her move, to adore them
that gain access to His sacred feet which they
bestrew with plucked flowers, lovely and fragrant.
He causes the great and timely rain to pour and thus
saves the world.
Tiruvallam indeed is the shrine He abides at.

5. சார்ந்தவர்க்கு இன்பங்கள் தழைக்கும் வண்ணம்
நேர்ந்தவன்; நேரிழையோடும் கூடி,
தேர்ந்தவர் தேடுவார் தேடச் செய்தே
சேர்ந்தவன்; உறைவுஇடம் – திரு வல்லமே.

5. Such is He that He confers manifold happiness on them
that seek Him; He is concorporate with His bejewelled Consort.
He indwells the mellowed ones as well as others
and causes them to pursue their quest
and crowns them with fruition.
Tiruvallam indeed is the shrine He abides at.

6. பதைத்து எழு காலனைப் பாதம் ஒன்றால்
உதைத்து, எழு மா முனிக்கு உண்மை நின்று,
விதிர்த்து எழு தக்கன் தன் வேள்வி அன்று
சிதைத்தவன் உறைவுஇடம் – திரு வல்லமே.

6. He kicked with a foot of His, Yama who came borne
by wrath;
As the True Ens, He stood by the lad – the great *muni*.
Of yore, He had laid waste the *yagna* of Daksha who,
utterly agitated, wrought evil.
Tiruvallam indeed is His shrine.

7. இகழ்ந்து அரு வரையினை எடுக்கல்உற்று, ஆங்கு
அகழ்ந்த வல்அரக்கனை அடர்த்த பாதம்
நிகழ்ந்தவர், நேடுவார், நேடச் செய்தே
திகழ்ந்தவன் உறைவுஇடம் – திரு வல்லமே.

7. With the (toe of His) foot, He crushed the fiery Rakshasa
who ignoring the greatness of His rare Mount, durst uproot
and lift it.
He caused His devotees to quest after His feet
and pursue their quest, indwelling them.
Tiruvallam is indeed the shrine He abides at.

In Public domain. Digitization Muthulakṣhmi Research Academy

8. பெரியவன், சிறியவர் சிந்தைசெய்ய
அரியவன்; அருமறை அங்கம் ஆனான்;
கரியவன், நான்முகன், காண ஒண்ணாத்
தெரியவன்; உறைவுஇடம் – திரு வல்லமே.

8. He is the great One; the small ones cannot comprehend Him;
He is the rare Vedas and their (six) Angas;
He, the One omnipresent, could not be beheld
by the dark one and the Four-faced.
Tiruvallam indeed is the shrine He abides at.

9. அன்றிய அமணர்கள், சாக்கியர்கள்,
குன்றிய அறஉரை கூறா வண்ணம்
வென்றவன், புலன்ஐந்தும்; விளங்க எங்கும்
சென்றவன்; உறைவுஇடம் – திரு வல்லமே.

9. The Samanas and the Sākhyas who foster between
themselves doctrinal differences,
preach unrighteous sermons.
Siva triumphs over them; He is ever the conqueror
of the five senses; He pervades everywhere resplendently.
Tiruvallam indeed is the shrine He abides at.

10. கற்றவர் திரு வல்லம் கண்டு சென்று,
நல்– தமிழ் ஞானசம்பந்தன் சொன்ன
குற்றம் இல் செந்தமிழ் கூற வல்லார்
பற்றுவர், ஈசன் பொன்பாதங்களே.

10. Tiruvallam is the town where dwell those that cultivate Him;
They that visit it and are valiant to hail Him
with the flawless hymns of salvific Tamil sung by
Gnānasambandhan, the lord of goodly Tamil,
will gain the golden feet of the Lord-God.

Notes

1. A verse in this decad is not traceable. For the correct understanding of the Vedas, Siva authored the six Angas. Each of them provides a key to help understand an aspect of the Vedas. The understanding of the six Angas is an imperative necessity for the comprehension of the Vedas. The language of the Vedas is proto-Sanskrit and a knowledge of Sanskrit which evolved out of the Vedic language, is inadequate to comprehend the Vedas.

2. He became all: The message is: "God is all but all is not God."
   He is inaccessible to the devas and munis. The devas are pleasure-lovers. The munis believe too much in self-exertion. They want to achieve success solely through their efforts. It looks as though that they depend more on themselves than on the grace of God.
3. Brahma is a *Sakala*, that is, he is the one subject to the three *malas*. The mala-ridden are always proud and clamorous.
4. Lakshmi is the Goddess of wealth. She is ever on the move. The message is that wealth is ephemeral.
5. Mellowed souls quest after Siva who causes them persist in their quest and crowns them with success. Spiritual perseverence is a must.
6. The lad is Mārkandeya.
7. Our sole goal is the salvific feet of Siva. The pursuit of this goal must be sincere. Sincerity is always blessed with grace.
8. The small ones cannot comprehend the great One who is Siva. The Tamil adage (roughly translated) says that a measure cannot contain four measures. "Nāzhi mukavātu nānāzhi."
9. The Samanas do not agree with the Sakhyas. Yet they join hands to dispraise Siva. This, their ad hoc agreement, is of no avail at all.
10. Our Saint's hymns are potent to confer deliverence on them that chant them, heart and soul.

114. Tirumārperu

Pann: Viyāzhakkurinji

114. திரு மாற்பேறு

பண்: வியாழக்குறிஞ்சி

1. குருந்து அவன், குருகு அவன், கூர்மை அவன்,
பெருந்தகை, பெண் அவன், ஆணும் அவன்,
கருந்தடமலர்க்கண்ணி காதல் செய்யும்
மருந்து அவன், வள நகர் – மாற்பேறே.

1. He is the sprout, the shoot and the green fruit;
He is the great One; He is woman and man.
He is the Nectar beloved of Her whose eyes are
like the blue lilies that burgeon in the pool.
His uberous town is Mārperu.

2. பாறு அணி வெண்தலை கையில் ஏந்தி,
வேறு அணி பலி கொளும் வேட்கையனாய்,
நீறு அணிந்து, உமை ஒருபாகம் வைத்த
மாறுஇலி வள நகர்– மாற்பேறே.

2. He holds in His hand a white skull on which is
perched a kestrel.
He goes about willingly seeking jewels of a different type.
He wears the holy ash and is concorporate with Umā.
The uberous town of Mārperu is the peerless One's.

3. கரு உடையார் உலகங்கள் வேவ,
செரு விடை ஏறி முன் சென்று நின்று,
உரு உடையாள்உமையாளும் தானும்
மருவிய, வள நகர் – மாற்பேறே.

3. He gutted with fire the worlds of those that fostered rancour.
Riding His martial Bull, He came to Mārperu –
His uberous town –, and abides there
with Uma of beautiful form.

4. தலையவன், தலைஅணிமாலை பூண்டு
கொலை நவில் கூற்றினைக் கொன்று உகந்தான்,
கலை நவின்றான், கயிலாயம் என்னும்
மலையவன், வள நகர் – மாற்பேறே.

4. He is the Chief (of the cosmos); He is decked with a garland
of skulls;
He did away with the Killer-Yama and stood lofty;
He expounded the Scriptures; His is the Mount Kailās.
His uberous town is indeed Mārperu.

5. துறை அவன், தொழிலவன், தொல்உயிர்க்கும்
பிறை அணி சடைமுடிப் பெண்ஓர்பாகன்,
கறை அணி மிடற்று அண்ணல், காலற் செற்ற
மறையவன், வள நகர் – மாற்பேறே.

5. He is the way; He performs the (fivefold) acts
for the salvation of the hoary souls;
His matted crest is adorned with a crescent.
He is concorporate with His Consort; He is
the Lord-Sage whose neck is murky.
He, the One hailed by the Vedas, did away with Yama.
His uberous town is indeed Mārperu.

6. பெண்ணின் நல்லாளை ஓர்பாகம் வைத்துக்
கண்ணினால் காமனைக் காய்ந்தவன்தன்,
விண்ணவர் தானவர் முனிவரொடு
மண்ணவர் வணங்கும், நல் மாற்பேறே.

6. He is concorporate with Her of exquisite excellence;
by His (mere) stare, He did way with Kāma.
Adored by the celestials, the Asuras, the *munis*
and those of the earth,
He abides at Mārperu – His uberous town.

7. தீது இலா மலை எடுத்த(வ்) அரக்கன்
நீதியால் வேதகீதங்கள் பாட,
ஆதியான் ஆகிய அண்ணல், எங்கள்
மாதிதன் வள நகர் – மாற்பேறே.

7. He crushed the Rākshasa who uprooted the flawless
(and sacred) Mount; when He, in contrition, duly hailed
Him with Vedic hymns, He blessed him.
He is the Primordial God who is concorporate with
His Consort.
His uberous town is indeed Mārperu.

8. செய்ய தண்தாமரைக்கண்ணனொடும்
கொய் அணி நறுமலர்மேல் அயனும்

ஐயன் நன்சேவடி அதனை உள்க,
மையல் செய் வள நகர்– மாற்பேறே.

8. When he whose eyes are like ruddy lotus and he
whose seat is the fragrant Lotus
fit to be plucked for adornment,
contemplated the salvific feet of the Lord-God,
He conferred on them maddening love.
His uberous town is Mārperu.

9. குளித்து உணா அமணர், குண்டுஆக்கர், என்றும்
களித்து நன் கழல்அடி காணல்உறார்;
முளைத்த வெண்மதியினொடு அரவம் சென்னி
வளைத்தவன் வள நகர் – மாற்பேறே.

9. The rude ones who eat without bathing and the fat ones
do not seek to have a *darshan* of His salvific feet
to come by true happiness.
He sports in His crest the white sprouting crescent
and the serpent.
His uberous town is indeed Mārperu.

10. அந்தம் இல் ஞானசம்பந்தன் நல்ல
செந்துஇசை பாடல்செய் மாற்பேற்றைச்
சந்தம்இன் தமிழ்கள்கொண்டு ஏத்தவல்லார்
எந்தைதன் கழல்அடி எய்துவரே.

10. Sambandhan of endless Gnosis has sung on Mārperu
in goodly and dulcet tune;
They that are valiant to hail Siva with these verses –
sweet and rhythmic –, of salvific Tamil,
will gain the ankleted feet of my Father.

Notes

A verse of this patikam is not traceable.

1. The first line of this is untranslatable. I have followed the interpretation of the Dharmapuram edition. Siva, the ever-young, is ever-sharp. Nothing escapes His cosmic vision.
2. Jewels of a different type: These are the bangles of damsels who give Him alms. These damsels are ripe souls. Their bangles are symbolic of their total surrender.

3. My translation does not follow the interpretation of the Dharmapuram edition. The word கறு (KaRu) stands for கரு (Karu) which means enmity/rancour.

4. The word 'ukanthān' does not refer to Siva's delight in His doing away with Yama. According to the Tolkāppiyam, *ukappu* means *uyarvu* (loftiness/greatness).

5. Siva indeed is the Way as well as the Goal. "Povator neriyum ānār" (He is the way to be trodden) are the words of St. Appar. All other paths are dusk with horrid shades.

6. Mārperu is symbolic of soul's beatitude.

7. Siva is the Primal Ens. The Supreme Ens is indeed Ammai-Appar. The cosmic parents are indeed our true parents.

8. Maddening love means ever-crescent Siva-consciousness.

9. The rude ones are the contentious Samanas. They seldom bathe. They eat standing from their cupped hands. The fat ones are the Buddhists. These can never know of Siva's greatness. For aeons on end (ūzhiyum unarā) they stand benighted. The pity is they are ignorant of their ignorance.

10. Our Saint is blessed with Gnosis which is infinite. His Tamil verses are dulcet, sweet, rhythmic and salvific. Devotees should sing their way to Siva.

115. Tiru Irāman-nandēcchuram

Pann: Viyāzhakkurinji

Having hailed Siva at Tiruppanaiyūr, our Saint arrived at Irāman-nandēcchuram and hymned Him in the following decad.

115. திரு இராமன்நந்தீச்சுரம்

பண்: வியாழக்குறிஞ்சி

1. சங்கு ஒளிர் முன்கையர்தம் இடையே
அங்கு இடு பலி கொளுமவன், கோபப்
பொங்கு அரவு ஆடலோன், புவனி ஓங்க
எங்கும் மன், — இராமனந்தீச்சுரமே.

1. He receives alms from them in whose radiant
forearms are bangles wrought of chank.
He causes the serpent of spiralling wrath to dance.
For the lofty thriving of the entia of the cosmos
He abides everywhere.
His shrine is Irāman-nandēcchuram.

2. சந்த நல்மலர் அணி தாழ்சடையன்,
தந்த மதத்தவன் தாதையோ தான்,
அந்தம் இல் பாடலோன், அழகன், நல்ல
எம் தவன், — இராமனந்தீச்சுரமே.

2. His dangling matted hair is damasked with lovely flowers;
He is the Father of the tusked and musty Vināyaka.
He is the Singer of songs that are numberless.
He is the handsome One; He is the goodly One
to be gained by our *tapas*.
He abides at Irāman-nandēcchuram.

3. தழைமயில் ஏறவன் தாதையோ தான்,
மழை பொதி சடையவன், மன்னு காதில்
குழைஅது விலங்கிய கோல மார்பின்
இழையவன், — இராமனந்தீச்சுரமே.

3. He is the Father of Him whose mount is the Peacock,
rich in plumage.
The Ganga rests in His matted crest; in one ear
He wears an ever-during *kuzhai*; the sacred
thread lies across His splendorous chest.
His shrine is Irāmanandēcchuram.

4. சத்தியுள் ஆதிஓர்தையல் பங்கன்,
முத்தி அதுஆகிய மூர்த்தியோ தான்,
அத்திய கையினில் அழகு சூலம்
வைத்தவன், – இராமனந்தீச்சுரமே.

4. He is concorporate with Her who is the Primordial one
among Sakti-s;
He is the personification of *moksha*.
He wields the beautiful spear in the very hand
that holds the fire.
Irāmanandēcchuram is His shrine.

5. தாழ்ந்த குழல்சடைமுடி அதன்மேல்—
தோய்ந்த இளம்பிறை துளங்கு சென்னிப்
பாய்ந்த கங்கையொடு படஅரவம்
ஏய்ந்தவன், – இராமனந்தீச்சுரமே.

5. In His crest compact of dangling matted tresses
He wears a young and beautiful crescent,
the gurgling Ganga and a hooded serpent.
Irāman-nandēcchuram is His shrine.

6. சரிகுழல் இலங்கிய தையல் காணும்
பெரியவன், காளிதன் பெரிய கூத்தை
அரியவன், ஆடலோன், அங்கை ஏந்தும்
எரியவன், – இராமனந்தீச்சுரமே.

6. The great One is ever visioned by Her whose tresses
flow down the nape of Her neck.
Kāli - worsted by Him in a dancing contest –,
could not know of His great dancing.
His beautiful palm holds the fire.
Irāman-nandēcchuram is indeed His shrine.

7. மாறு இலா மாது ஒருபங்கன், மேனி
நீறுஅது ஆடலோன், நீள்சடைமேல்
ஆறுஅது சூடுவான், அழகன், விடை
ஏறவன், – இராமனந்தீச்சுரமே.

7. He is concorporate with His peerless Consort;
His body is ash-bedaubed; on His long matted hair,
He sports the river; He is the handsome One;
His mount is the Bull.
Irāman-nandēcchuram is indeed His shrine.

8. தடவரை அரக்கனைத் தலை நெரித்தோன்,
படஅரவு ஆட்டிய படர்சடையன்,
நடம் அது ஆடலான், நால்மறைக்கும்
இடமவன், — இராமனந்தீச்சுரமே.

8. He crushed the heads of the Rākshasa by pressing
His great Mount (with a toe of His).
He of the spreading matted hair causes the hooded snake
to dance; He is the Dancer; He is the source
and content of the Vedas.
Irāman-nandēcchuram is indeed His shrine.

9. தனம் அணி தையல்தன் பாகன்தன்னை,
அனம் அணி அயன் அணிமுடியும் காணான்;
பனமணி அரவு அரி பாதம் காணான்;—
இனமணி இராமனந்தீச்சுரமே.

9. In the form of a swan Brahma soared up and up,
but could not behold His crest; Vishnu who sleeps
on the bed of a serpent the hoods of which
are dight with gems, could not behold His feet.
Such is He who is concorporate with Her of beautiful breasts.
Irāman-nandēcchuram, rich in variform gems galore
is indeed His shrine.

10. தறி போல் ஆம் சமணர்சாக்கியர் சொல் கொளேல்!
அறிவோர் அரன்நாமம் அறிந்து உரைமின்!
மறி கையோன், தன் முடி மணி ஆர் கங்கை
எறியவன், — இராமனந்தீச்சுரமே.

10. Listen not to the words of the Samanas and the Sākhyas
who are mere logs of wood.
Learn from the truly wise how you should chant Hara's name.
He holds a fawn in His palm.
His crest is adorned with the billowy and gemmy Ganga.
Irāman-nandēcchuram is indeed His shrine.

11. தேன்மலர்க்கொன்றையோன் .....

11. He is the One decked with melliferous *kondrai* flowers ...

Notes

According to the late-lamented Panditha Vidwan T.V.Gopala Ayyar, the true name of this shrine is Irāman-nandēcchuram. The envoi-verse of this decad contains a few words only.

1. The serpent is symbolic of the Kundalini yoga. Siva is the yogi par excellence. Women's (souls') and bangles (fetters) slip into Siva's begging-bowl. It is thus surrender is gained.

2. The God Vināyaka sports the visage of a tusker. The must exuded by Vināyaka is Siva-manam (sweet Siva-consciousness).

3. The words in the original are "mazhai pozhi Sataiyan." Mazhai is water; the Ganga is its eternal source.

4. Umā is the Primordial Sakti, ever inseparable from Siva.

5. The glory of Siva's shrine is ever-crescent. It is endowed with the wealth of the life-giving and sacred water.

6. Kāli is one of the powerful Sakti-s of Siva. Siva keeps Her under His control.

7. Siva and Uma are inseparable. The twosomeness of Siva is His uniqueness.

8. Siva is the supreme God hailed by the Vedas. The modern tendency which essays to dissociate Him from the Vedas must be condemned and contemned outright. In the current Kaliyuga promoters of balderdash seem to be on the ascendant.

9. Brahma and Vishnu have their place in the Vedic pantheon. It is Siva who assigns them their place.

10. Haphazard chanting of Siva's name is of no avail. It must be done as ordained.

General

116. The Dacad of Tirunēlakantam

Pann: Viyāzhakkurinji

While sojourning in Kodimādacchengkundrūr our Saint's retinue suffered from a fever which caused them to suffer shivering. Our Saint admonished them on their failure to render manual service to Siva. Then, he sang the following decad and cured them. Each verse of this patikam, save the envoi, proclaims the fiat of our Saint.

116. பொது

(திரு நீலகண்டம்)

பண்: வியாழக்குறிஞ்சி

1. “அவ் வினைக்கு இவ் வினை ஆம்” என்று சொல்லும் அஃது அறிவீர்!
உய்வினை நாடாது இருப்பதும் உம்தமக்கு ஊனம் அன்றே?
கை வினை செய்து எம்பிரான் கழல் போற்றுதும், நாம் அடியோம்;
செய்வினை வந்து எமைத் தீண்டப்பெறா; — திருநீலகண்டம்!

1. You suffer from your action; you know this.
Your indifference spells your ruin.
Let us render manual service to our God; we are
His servitors.
Karma will not assail us.
This I swear in the name of Tirunēlakantam.

2. காவினை இட்டும், குளம்பல தொட்டும், கனி மனத்தால்,
“ஏ வினையால் எயில்மூன்று எரித்தீர்” என்று, இருபொழுதும்,
பூவினைக் கொய்து, மலர்அடி போற்றுதும், நாம் அடியோம்;
தீவினை வந்து எமைத் தீண்டப்பெறா; — திருநீலகண்டம்!

2. Let us rear flower gardens and excavate many a tank;
with mellowed *manam* let us hail His flower-feet
during the two divisions of the day
with flowers plucked with care, saying:
“We are His servitors; evil *karma* shall not touch us at all.”
This I swear in the name of Tirunēlakantam.

3. முலைத்தடம் மூழ்கிய போகங்களும் மற்று எவையும் எல்லாம்,
விலைத்தலை ஆவணம் கொண்டு எமை ஆண்ட விரிசடையீர்!
இலைத்தலைச்சூலமும் தண்டும் மழுவும் இவை உடையீர்!
சிலைத்து எமைத் தீவினை தீண்டப்பெறா; — திருநீலகண்டம்!

3. O God of spreading matted hair! You rule us by a bond
and the price we pay for this beatitude is our
abandonment of various pleasures inclusive of union
with women of buxom breasts.
O God who wields the trident, the club and the *mazhu*!
Our past evil will not, in dinsome riot, touch us at all.
I swear this in the name of Tirunēlakantam.

4. விண்ணுலகு ஆள்கின்ற விச்சாதரர்களும் வேதியரும்,
"புண்ணியர்" என்று இருபோதும் தொழப்படும் புண்ணியரே!
கண்இமையாதனமூன்று உடையீர்! உம் கழல் அடைந்தோம்;
திண்ணிய தீவினை தீண்டப்பெறா ;— திருநீலகண்டம்!

4. "O Holy One who is adored during the two divisions of the day
as the Holy One by those well-versed in the Vedas
and the Vidyādharas who rule the celestial world!
O One of three unwinking eyes! We have gained Your feet.
The puissant evil of past *karma* will not touch us.
I swear this in the name of Tirunēlakantam.

5. மற்று இணை இல்லா மலை திரண்டன்ன திண்தோள் உடையீர்!
கிற்று எமை ஆட்கொண்டு கேளாது ஒழிவதும் தன்மைகொல்லோ?
சொல்— துணை வாழ்க்கை துறந்து உம் திருவடியே அடைந்தோம்;
செற்று எமைத் தீவினை தீண்டப்பெறா; — திருநீலகண்டம்!

5. O One of mighty, hill-like and peerless arms!
We are ruled by You; while so, does it become You
when You listen not to our grievances?
Forsaking all aid and assistance that foster domestic life
we sought Your salvific feet only and gained them.
The killer-*karma* cannot touch us at all.
I swear this in the name of Tirunēlakantam.

6. மறக்கும் மனத்தினை மாற்றி, எம் ஆவியை வற்புறுத்தி,
பிறப்பு இல் பெருமான் திருந்து அடிக்கீழ்ப் பிழையாத வண்ணம்,
பறித்த மலர் கொடுவந்து, உமை ஏத்தும் பணி அடியோம்;
சிறப்புஇலித் தீவினை தீண்டப்பெறா: — திருநீலகண்டம்!

6. O God who is birthless, we correct and duly direct
our *manam* which is otherwise prone to forget You,
and for ever importune our soul to flourish steadfastly
under Your salvific feet, the while bowing
and hailing them with choice-flowers plucked with care.
The picayune evil *karma* shall not touch us.
I swear this in the name of Tirunēlakantam.

7. கருவைக் கழித்திட்டு, வாழ்க்கை கடிந்து, உம் கழல் அடிக்கே
உருகி, மலர் கொடுவந்து, உமை ஏத்துதும், நாம்அடியோம்;
செரு இல் அரக்கனைச் சீரில் அடர்த்து அருள்செய்தவரே!
திருஇலித் தீவினை தீண்டப்பெறா;– திருநீலகண்டம்!

7. In melting love, we, Your servitors, bring to Your ankleted feet
flowers and hail You only that we may end our
embodiment by fostering odium for the phenomenal life.
O One who crushed the notorious Asura of undisputed
martial prowess, and then, when he rued, graced him.
As we hail and serve You, disgraceful *karma* will not touch us.
This, I swear in the name of Tirunēlakantam.

8. நாற்றமலர்மிசை நான்முகன் நாரணன் வாதுசெய்து,
தோற்றம் உடைய அடியும் முடியும் தொடர்வு அரியீர்!
தோற்றினும் தோற்றும், தொழுது வணங்குதும், நாம்அடியோம்;
சீற்றம்அது ஆம் வினை தீண்டப்பெறா; – திருநீலகண்டம்!

8. "When the Four-faced of the fragrant flower
and Nārāyana contended with each other, each
asserting his supremacy, You appeared before them;
yet they could not behold Your head and feet
after which they quested."
Thus we hail You and blessed with Your *darshan*
adore You; such worship averruncates
the irate advent of past *kārmic* resultants.
This, I swear in the name of Tirunēlakantam.

9. சாக்கியப்பட்டும், சமண்உருஆகி உடை ஒழிந்தும்,
பாக்கியம் இன்றி இருதலைப் போகமும் பற்றுவிட்டார்;
பூக்கமழ்கொன்றைப் புரிசடையீர்! அடி போற்றுகின்றோம்;
தீக்குழித் தீவினை தீண்டப்பெறா; – திருநீலகண்டம்!

9. Some have turned Sākhyas and some nude Samanas;
alas, they have forfeited the twyfold happiness –
here as well as hereafter.
O God of plaited strands of matted hair fragrant with
kondrai flowers, we hail Your feet.
The flame of the blazing *kārmic* pit shall not touch us.
This, I swear in the name of Tirunēlakantam.

10. பிறந்த பிறவியில் பேணி எம் செல்வன் கழல் அடைவான்,
இறந்த பிறவி உண்டாகில், இமையவர்கோன் அடிக்கண்

திறம் பயில் ஞானசம்பந்தன செந்தமிழ்ப் பத்தும் வல்லார்
நிறைந்த உலகினில் வானவர்கோனொடும் கூடுவரே.

10. Even in this present embodiment, the ankleted feet
of our opulent God can be duly gained through devotion.
If after death, should re-birth ensue, even the reborn
can eventually abide in the supernal world,
companied with the God of the devas,
if they are valiant to sing these ten salvific verses
of Gnānasambandhan who is skilled in the worship
of the feet of God – the Lord of the celestials.

Notes

One verse in this decad is not traceable.

1. Cf. "You suffer from yourself; none else compels." Manual service is *charya*. The importance of this is unique.
2. Rearing gardens and excavating tanks and the like also form part of charya. It is good to remember that St. Nandanār excavated a tank for the use of devotees, near the shrine at Tiruppunkūr.
3. The principle of 'quid pro quo' is exemplified by this service. Your reward is commensurate with your act. Abandonment of worldly pleasures for the sake of Siva ushers in the governance of Siva. The soul should gain bliss, not mere joy. There is documentary evidence in proof of this.
4. Adoration of Siva is at once the means and the end. It is unhampered by *kārmic* happenings.
5. Place your grievances at the feet of Siva. Do not depend on any one else. St. Umāpati affirms that there is kin none save Siva.
6. It is the birthless Siva who alone can end our embodiment.
7. Siva forgives wrong-doers if they sincerely repent.
8. Inaccessibility and easy accessibility characterise Siva. It is through His grace you gain His grace.
9. Discern what is true and what is pseudo. Follow that which is true. Siva is our Saviour.
10. Our Saint is our guru. He is our safe guide. Doubt not our Saint. He is godly and he will make us godly.

117. Tiru-p-piramapuram
(Mozhi Mātru)

Pann: Viyāzhakkurinji

After bidding farewell at the outskirts of Kāzhi to St. Appar who had sojourned with our Saint, our Saint returned to the temple at Kāzhi and hailed the Lord-God in hymn and song and solemn strain. While abiding at Pukali, he hailed Siva in garlands of chaste Tamil in various modes and metres. Hymns in Mālai mātru, Mozhi mātru and the like were composed by him.

In Mozhi mātru, the meaning of the verse is to be construed not in the way in which the verse is cast. Words in one line have to be joined with the words occurring elsewhere to arrive at the true meaning.

117. திருப் பிரமபுரம்
(மொழிமாற்று)

பண்: வியாழக்குறிஞ்சி

1. காடுஅது, அணிகலம் கார்அரவம், பதி; கால்அதனில்.–
தோடுஅது அணிகுவர் சுந்தரக் காதினில்,– தூச் சிலம்பர்;
வேடுஅது அணிவர், விசயற்கு, உருவம், வில்லும் கொடுப்பர்; –
பீடுஅது அணி மணி மாடப் பிரமபுரத்து அரரே.

1. Hara of Piramapuram abounding in storeyed
mansions inlaid with glorious gems,
has the crematory for His dwelling.
He wears in His beautiful ear a *todu*; His feet
are decked with holy anklets; His adornment
is a black serpent.
In His cynegetic form, He graced Arjuna with the *Pāsupata*.

2. கற்றைச்சடையது, கங்கணம் முன்கையில் – திங்கள் கங்கை;
பற்றித்து, முப்புரம், பார் படைத்தோன் தலை, சுட்டது பண்டு;
எற்றித்து, பாம்பை அணிந்தது, கூற்றை; – எழில் விளங்கும்
வெற்றிச் சிலைமதில் வேணுபுரத்து எங்கள் வேதியரே.

2. Our Lord-Brahmin of Venupuram girt with
beautiful and triumphant walls, has in His
matted crest the crescent and the Ganga.
In His forearm He has as His bracelet a serpent;
in His palm He holds the skull of creator Brahma
as His begging-bowl.
He gutted with fire the three citadels.
Of yore, He kicked Yama to save Mārkandeya.
His adornment is (always) an adder.

3. கூவிளம், கையது பேரி, சடைமுடிக் கூட்டத்தது;
தூ விளங்கும் பொடி, பூண்டது, பூசிற்று, துத்திநாகம்;
ஏ விளங்கும் நுதல், ஆனையும், பாகம், உரித்தனர்; — இன்
பூ இளஞ் சோலைப் புகலியுள் மேவிய புண்ணியரே.

3. The Holy One enshrined in Pukali of sweet and
flowery and young gardens, wears in His
dense matted hair *kūvilam*.
He holds a *béri* in His hand; His body is bedaubed
with the holy ash; He is adorned with a snake
of speckled hood; He is concorporate with Her
whose forehead is like a bow to which a dart is fixed.
He flayed the tusker.

4. உரித்தது, பாம்பை உடல்மிசை இட்டது, ஓர் ஒண் களிற்றை
எரித்தது, ஓர் ஆமையை இன்புஉறப் பூண்டது, முப்புரத்தை;
செருத்தது, சூலத்தை ஏந்திற்று, தக்கனை வேள்வி; — பல் — நூல்
விரித்தவர் வாழ்தரு வெங்குருவில் வீற்றிருந்தவரே.

4. The Lord-God enshrined in Vengkuru where
dwell scholars well-versed in many works
which they can explicate,
flayed the peerless tusker; He burnt the citadels.
He wears on His holy person snakes; He, in joy,
sports a carapace on His body; His hand
wields a spear; His anger smote Daksha's sacrifice.

5. கொட்டுவர், அக்கு அரை ஆர்ப்பது, தக்கை; குறுந்தாளன
இட்டுவர் பூதம், கலப்புஇலர், இன்புகழ், என்பு; — உலவின்
மட்டு வரும் தழல், சூடுவர் மத்தமும், ஏந்துவர்; — வான்
தொட்டு வரும் கொடித் தோணிபுரத்து உறை சுந்தரரே.

5. The handsome God entempled in Tonipuram
the streamers of which brush the sky,
wears melliferous *mattham* of pervading fragrance.
In His waist He wears beads of chank;
He plays on *takkai*.
Sweet are His glories galore well-becoming Him.
His are the short-legged *Bhūtas*.
He knows no sexual union.
He holds the fire in His palm.

6. சாத்துவர், பாசம் தடக்கையில் ஏந்துவர், கோவணம்; தம்
கூத்து, அவர், கச்சுக் குலவி நின்று, ஆடுவர்; கொக்குஇறகும்,
பேர்த்தவர் பல்படை பேய்அவை, சூடுவர்; பேர் எழிலார்;—
பூத்தவர் கைதொழு பூந்தராய் மேவிய புண்ணியரே.

6. The Holy One entempled in Pūntharāi is adored
with flowers strewn by the hands of *tapaswis*.
He wears a loin-cloth; His long hand holds *pāsam*.
He dances a dance peculiarly His own; for this dance
He wears a *kacchu*; He is decked with the Heron's feathers.
He is the exceedingly handsome One; He dances
companied with His Hosts and ghouls.

7. காலது, கங்கை கற்றைச்சடையுள்ளால், கழல் சிலம்பு;
மாலது, ஏந்தல் மழுஅது, பாகம்; வளர் கொழுங் கோட்டு
ஆல்அது, ஊர்வர் அடல் ஏற்று, இருப்பர்;— அணி மணிநீர்ச்
சேல்அதுகண்ணி ஒர்பங்கர் சிரபுரம் மேயவரே.

7. Siva is concorporate with Her whose eyes are like
sapphire and roll like *cale*-fish.
He is entempled in Sirapuram; He wears on His feet
a *kazhal* and a *cilambu*.
He holds the Ganga in His matted strands of hair;
Vishnu forms part of His body.
The Lord-God wields a *mazhu*; His mount is a martial Bull.

8. நெருப்புஉரு, வெள்விடை, மேனியர், ஏறுவர்; நெற்றியின்கண்,
மருப்பு உருவன், கண்ணர், தாதையைக் காட்டுவர்; மா முருகன்
விருப்புஉறு, பாம்புக்கு மெய், தந்தையார்; — விறல் மா தவர் வாழ்
பொருப்பு உறு மாளிகைத் தென்புறவத்து அணி புண்ணியரே.

8. In lovely Puravam are hill-like mansions where
dwell *tapaswis* – Siva's heroic soldiers.
Its jewel is the shrine of the Holy One.
Like fire, Siva's body is ruddy; He rides
a white Bull; He has an eye in His forehead.
He is the Father of the tusked Vināyaka; He accommodates
the snake on His person and He wears it as a jewel.
He is the joyous Father of the great Muruka.

9. இலங்கைத் தலைவனை, ஏந்திற்று, இறுத்தது, இரலை; இல்—நாள்,
கலங்கிய கூற்று, உயிர் பெற்றது மாணி, குமைபெற்றது;
கலம் கிளர் மொந்தையின், ஆடுவர், கொட்டுவர், காட்டு அகத்து;—
சலம்கிளர் வாழ் வயல் சண்பையுள் மேவிய தத்துவரே.

9. The *Tattvan* who is enshrined in Sanbai rich in
well-watered fields, crushed the King of Lanka.
He holds a fawn in His palm; He smote Yama
who strode forth turbulently.
On the *Brahmachāri* whose days of life came
to an end He conferred a fresh life.
He plays on *montai*; he dances in the crematory.

10. அடிஇணை கண்டிலன், தாமரையோன், மால், முடி கண்டிலன்;
கொடி அணியும், புலி, ஏறு, உகந்து ஏறுவர், தோல் உடுப்பர்;
பிடி அணியும் நடையாள், வெற்பு இருப்பது, ஓர்கூறு உடையர்;—
கடி அணியும் பொழில் காழியுள் மேய கறைக்கண்டரே.

10. His neck is murky and He is entempled
in Kāzhi rich in fragrant gardens.
He whose seat is the Lotus, could not behold His crown.
His feet could not be beheld by Vishnu.
His flag sports the signum of a Bull – His joyous
mount; He is clad in a tiger-skin.
He is concorporate with Her whose gait is like
the she-elephant's.
His dwelling is Mount Kailās.

11. கையது, வெண்குழை காதது, சூலம்; அமணர்புத்தர்,
எய்துவர், தம்மை, அடியவர், எய்தார்; ஓர் ஏனக்கொம்பு,
மெய் திகழ் கோவணம், பூண்பது, உடுப்பது; — மேதகைய
கொய்து அலர் பூம்பொழில் கொச்சையுள் மேவிய கொற்றவரே.

11. The Lord-Sovereign is entempled in Kocchai
in whose lovely groves, beautiful blossoms blow –
repeated pluckings notwithstanding.
He holds a trident in His hand and a white
kuzhai in His ear; He is inaccessible to
the Samanas and the Buddhists.
He is easy of access to His devotees.
His body is resplendently adorned with the tusk of a Hog.
Lo, He wears but a *kovanam*.

12. கல் உயர் இஞ்சிக் கழுமலம் மேய கடவுள் தன்னை
நல்உரை ஞானசம்பந்தன் ஞானத்தமிழ் நன்கு உணரச்
சொல்லிடல் கேட்டல் வல்லோர், தொல்லைவானவர் தங்களொடும்
செல்குவர்; சீர் அருளால் பெறல்ஆம் சிவலோகம் அதே.

12. Gnānasambandhan has, in goodly verses,
sung of the God of Kazhumalam which is
girt with rocky and lofty walls.
They that are valiant in His Gnosis-conferring
Tamil, having duly comprehended it,
and they that can listen to it,
will with the hoary supernals gain Siva-loka.

Notes

This patikam contains twelve verses. Each verse mentions one of the twelve names of Kāzhi. The placement of the names is fraught with significance.

1. The Pāsupata is the greatest of the weapons. It can be obtained only from Siva through tapas of the highest order.
2. Siva is a Brahmin. Vishnu is a Kshatriya. These protect the Vedas and the Āgamas.
3. Béri is a little drum.
4. Frequent references to the sacrifice of Daksha remind us of the futility of efforts undertaken by the addle-brained to vilify Siva.
5. Takkai is a musical instrument still played in the temple at Srirangam.
6. The flowers strewn by tapaswis are symbolic. They are symbolic of virtuous qualities.
7. Kazhal and cilambu are anklets.
8. Tapaswis are the soldiers of spirituality.
9. Montai is the modern gatam.
10. Tamil and Sanskrit share common comparisons. One such is the comparison of a woman's gait to the swan's or the she-elephant's.
11. Kovanam is a loin-cloth.
12. Siva-loka provides the beatitude of *Sāloka*.

118. Tiru-p-paruppatam

Pann: Viyāzhakkurinji

From the Kālatthi mountain our Saint hailed Siva enshrined in Gokaranam. Then he sang the following decad on the Lord-God of Tiru-p-paruppatam.

118. திரு பருப்பதம்

பண்: வியாழக்குறிஞ்சி

1. சுடுமணி உமிழ் நாகம் சூழ்தர அரைக்கு அசைத்தான்;
இடு மணி எழில் ஆனை ஏறலன், எருதுஏறி;
விடம் அணி மிடறு உடையான்; மேவிய – நெடுங்கோட்டுப்
படு மணிவிடு சுடர் ஆர் – பருப்பதம் பரவுதுமே.

1. His waist is cinctured with a serpent that can
disgorge a ruby of exceeding brilliance.
He rides but a Bull and not the majestic tusker
over whose sides are bells a-dangle.
His neck is murky with poison.
Let us hail Paruppatam abounding in lofty peaks
where Siva abides; it is bright with gems,
lying scattered over the region.

2. நோய் புல்கு தோல் திரைய நரை வரு நுகர் உடம்பில்
நீ புல்கு தோற்றம்எல்லாம் நினை– உள்கு, மட நெஞ்சே!
வாய் புல்கு தோத்திரத்தால், வலம்செய்து, தலைவணங்கி,
பாய் புலித்தோல் உடையான் பருப்பதம் பரவுதுமே.

2. O senseless heart! Think on this: "In this body –
the locus of pleasurable experiences –,
much change ensues right from infancy;
it is the abode of maladies; its skin gets shrunk;
gray hair appears."
So, before the advent of old age, hymn Him
with your lips; circumambulate His shrine;
pay Him obeisance with your bowing head.
Well, let us hail Paruppatam where, He who is clad
in the skin of a charging tiger, is entempled.

3. துனி உறுதுயர் தீரத் தோன்றி ஓர் நல்வினையால்
இனி உறுபயன் ஆதல் இரண்டு உற மனம் வையேல்!
கனி உறுமரம் ஏறிக் கருமுசுக் கழை உகளும்,
பனி உறு கதிர் மதியான், பருப்பதம் பரவுதுமே.

3. You are born to quell the misery of embodiment
once for all. O *manam*! By merely doing good things,
you but pursue the twofold way. Quit this.
The black-visaged monkey that climbs over the tree
laden with fruit, now jumps to the bamboo.
Such is Paruppatam of Siva who is adorned with
a moist and radiant crescent. Lo, let us hail it.

4. "கொங்கு அணி நறுங்கொன்றைத் தொங்கலன், குளிர்சடையான்,
எங்கள் நோய் அகல நின்றான்" என, அருள் ஈசன் இடம்—
ஐங்கணை வரிசிலையான் அநங்கனை அழகு அழித்த
பைங்கண் வெள்ஏறு உடையான்— பருப்பதம் பரவுதுமே.

4. "He is the One adorned with the fragrant
kondrai-garland laden with pollen;
cool is His matted crest; He abides here
that our ills may quit us."
Thus is the God hailed and this is His shrine.
His mount is a Bull of ever-fresh eyes.
Let us hail Paruppatam of Siva who did away with
the splendour of Manmata who was armed with
a well-strung bow and a pentad of arrows.

5. துறைபல சுனை மூழ்கி, தூ மலர் சுமந்து ஓடி,
மறைஒலி வாய்மொழியால், வானவர் மகிழ்ந்து ஏத்த,
சிறை ஒலி கிளி பயிலும், தேன்இனம் ஒலி ஓவா,
பறை படு விளங்கு அருவிப் பருப்பதம் பரவுதுமே.

5. The region is full of noise raised by the flutter
of the wings of parakeets and their soft
summoning calls; it is inseparable
from the buzzing bees; here the cataracts
resound like drums.
The devas visit this place, bathe in the fords
of the jungle-streams, carry with them flowers
and in all celerity reach the shrine
where they hail Him with Vedic hymns.
Such is Paruppatam and let us hail it.

6. சீர் கெழு சிறப்பு ஓவாச் செய்தவ நெறி வேண்டில்,
ஏர் கெழு மட நெஞ்சே! இரண்டு உற மனம் வையேல்!
கார் கெழு நறுங்கொன்றைக் கடவுளது இடம், வகையால்
பார் கெழு புகழ் ஓவா, பருப்பதம் பரவுதுமே.

6. O my comely and fond heart! If you seek to follow
the *tapaswic* way inseparable from glorious excellence,
then pursue not the course that leads you in two
different directions.
[Gain Siva by your single-minded devotion!]
Know it to be the shrine of God who is decked with
the fragrant *kondrais* of the rainy season;
its renown is ubiquitous.
Let us hail Paruppatam.

7. புடை புல்கு படர் கமலம் புகையொடு விரை கமழ,
தொடை புல்கு நறுமாலை திருமுடிமிசை ஏற,
விடை புல்கு கொடி ஏந்தி, வெந்தவெண்நீறு அணிவான்—
படை புல்கு மழுவாளன் — பருப்பதம் பரவுதுமே.

7. The smoke from the sacrificial hall mingles
with fragrance of the burgeoning lotuses
which are closeby.
His divine crown is adorned with a chaplet
woven of fragrant flowers.
He holds a flag which sports the signum of a Bull;
He is bedaubed with the white ash of burnt corpses.
His weapon is a *mazhu*; let us hail His Paruppatam.

8. நினைப்பு எனும் நெடுங்கிணற்றை நின்றுநின்று அயராதே
மனத்தினை வலித்து ஒழிந்தேன்; அவலம் வந்து அடையாமை,
கனைத்து எழு திரள் கங்கை கமழ்சடைக் கரந்தான்தன்—
பனைத்திரள் பாய் அருவிப் — பருப்பதம் பரவுதுமே.

8. I stood constantly by the deep well of memory
and baled out thoughts therefrom with the help
of the bucket – my *manam*.
Lo, I stand enervated; now I know the way
leading away from misery.
Let us hail Paruppatam where cascades like unto
long and rounded palmyra trees,
descend down and roll on.
It is here Siva who in His fragrant matted hair
has concealed the roaring and gushing Ganga,
is enshrined.

9. மருவிய வல்வினைநோய் அவலம் வந்து அடையாமல்,—
திருஉரு அமர்ந்தானும், திசைமுகம் உடையானும்,
இருவரும் அறியாமை எழுந்தது ஓர் எரிநடுவே
பருவரை உற நிமிர்ந்தான் பருப்பதம் பரவுதுமே.

9. Unknowable to Vishnu in whose chest Lakshmi is seated
and to him whose visages face all the directions,
Siva rose up as a column of flame and soared
up and up like a huge mountain.
Miseries emerging from the cruel and manifold
kārmic malady should not touch us.
Come, let us hail Paruppatam.

10. சடம் கொண்ட சாத்திரத்தார் – சாக்கியர், சமண்குண்டர்–
மடம் கொண்ட விரும்பியராய் மயங்கி, ஓர் பேய்த்தேர்ப் பின்
குடம் கொண்டு நீர்க்குச் செல்வார் போதுமின்! குஞ்சரத்தின்–
படம் கொண்ட போர்வையினான் பருப்பதம் பரவுதுமே.

10. A few deluded ones are fascinated by the fallacious
dicta of the Sākyas – the expounders of
pseudo-sastras –, and those of the base
and adipose Samanas.
These are like the ones who, toting pots, go after
the mirage to secure water therefrom. Ignore them.
Come, let us hail Paruppatam where Siva who is
mantled in the tusker's hide, is entempled.

11. வெண் செந்நெல் விளை கழனி விழவு ஒலி கழுமலத்தான்,
பண் செலப் பலபாடல் இசை முரல் பருப்பதத்தை,
நன் சொலினால் பரவும் ஞானசம்பந்தன், நல்ல
ஒண் சொலின் இவைமாலை உரு எண, தவம் ஆமே.

11. Gnānasambandhan of Kazhumalam, delightfully
dinsome during fetes and festivals
and rich in fields yielding white and ruddy paddy crops,
the one who sings of Siva's glory in many a hymn
married to the appropriate *pann*,
with his salvific words, has hailed Paruppatam
which is ever pervaded by lilting music.
It is indeed *tapas* to recite again and again this –
his garland woven of bright and beautiful words.

Notes

Paruppatam is known as Sri Sailam. Many a Saivite is named Sri Sailam.

3. Punyam is twofold, namely Siva Punyam and Pasu Punyam. The latter, though good, does not confer deliverance on the performer.

5. Sri Sailam is divinely dinsome. The noise of nature which arises here is salvific.
6. True worship is the true way. It is well known to Saivites. Via trita via tuta. [Known way is the safe way.]
7. Sri Sailam is the locale of salvific fumigation.
8. Thought-control is part of Siva-yoga.
9. Karma leads to misery; Siva-dharma leads to deliverance.
10. The misguided Buddhists and Samanas are not the true guides. Eschew their seductive ways.
11. The hymns of our Saint are redemptive. They must be sung poised in sincerity.

119. Tiru-k-kallil

Pann: Viyāzhakkurinji

119. திருக்கள்ளில்

பண்: வியாழக்குறிஞ்சி

1. முள்ளின்மேல் முது கூகை முரலும் சோலை,
வெள்ளில்மேல் விடு கூறைக்கொடி விளைந்த
கள்ளில் மேய அண்ணல் கழல்கள் நாளும்
உள்ளும்! மேல் உயர்வு எய்தல் ஒருதலையே.

1. In Kallil's grove, aged owls, seated on thorny trees, hoot;
here *kūraikkodi* entwines wood-apple trees;
the merciful Lord-God is entempled here.
Contemplate His feet every day.
Lo, you will certainly grow sublime.

2. ஆடலான், பாடலான், அரவங்கள் பூண்டான்,
ஓடுஅலால் கலன் இல்லான் – உறை பதியாக்
காடுஅலால் கருதாத கள்ளில் மேயான்;
பாடுஎலாம் பெரியார்கள் பரசுவாரே.

2. He is a Dancer and a Singer; adders adorn Him,
He has no bowl save a skull; He abides at the crematory
and nowhere else; He is enshrined in Kallil.
The great ones stand close to Him and hail Him.

3. எண்ணார் மும்மதில் எய்த இமையா முக்கண்
பண் ஆர் நால்மறை பாடும் பரமயோகி
கண் ஆர் நீறு அணி மார்பன் – கள்ளில் மேயான்,
பெண் ஆண் ஆம்பெருமான், எம் பிஞ்ஞகனே.

3. He, of the three unwinking eyes, shot down
the three hostile citadels; He, the supreme yogi,
sings the quartet of melodic Vedas; He is
adorned with the ash – beautiful to behold.
He, our Pigngnakan, is our androgynic God;
He is entempled in Kallil.

4. பிறை பெற்ற சடை அண்ணல், பெடைவண்டு ஆலும்
நறை பெற்ற விரிகொன்றைத்தார் நயந்த
கறை பெற்ற மிடற்று அண்ணல் – கள்ளில் மேயான்,
நிறை பெற்ற அடியார்கள் நெஞ்சுஉள்ளானே.

4. In the merciful God's matted crest rests the crescent;
in His long garland of fragrant *kondrais*, hum
female bees; murky is the neck of our merciful God.
He is enshrined in Kallil; He indwells
devotees who are poised in contentment.

5. விரையாலும் மலராலும் விழுமை குன்றா
உரையாலும் எதிர்கொள்ள, ஊரார், அம் மாக்
கரை ஆர் பொன் புனல் வேலிக் கள்ளில் மேயான்
அரை ஆர் வெண்கோவணத்த அண்ணல்தானே.

5. Siva is hailed by the townsfolk with a pentad
of fragrant articles, flowers and praise-worthy
words of unabated glory; His waist is covered
with a white loin-cloth.
The merciful God is entempled in Kallil
upon the river branching from the Cauvery
and endowed with long and lovely banks.

6. நலன் ஆய பலி கொள்கை நம்பான், நல்ல
வலன் ஆய மழுவாளும் வேலும் வல்லான்,
கலன் ஆய தலைஓட்டான் — கள்ளில் மேயான்;
மலன்ஆய தீர்த்து எய்தும், மா தவத்தோர்க்கே.

6. Siva, the supremely merciful One, pursues
mendicancy to confer weal upon all entia.
He is armed with a lovely and triumphant weapon –
the *mazhu* and eke a spear. His begging-bowl is
a skull; He is entempled in Kallil
to enable the great *tapaswis* to get rid
of their triple *malas* and thus gain Him.

7. பொடியார் மெய் பூசினும், புறவின் நறவம்
குடியா ஊர் திரியினும், கூப்பிடினும்,
கடி ஆர் பூம்பொழில் — சோலைக் கள்ளில் மேயான்—
அடியார் பண்பு இகழ்வார்கள், ஆதர்களே.

7. What though their bodies bedaubed with ash be,
what though their drink – the honey of the garden –,
what though their words be, know them to be flawless,
as they have gained at-one-ment with Siva.
They that speak dispraisingly of the deeds
and qualities of the devotees of the God of Kallil
which is girt with fragrant and flowery gardens
are truly senseless persons.

8. திருநீலமலர்ஒண்கண் தேவி பாகம்
புரிநூலும் திருநீறும் புல்கு மாா்பில்,
கருநீலமலர் விம்மு கள்ளில், என்றும்
பெரு நீலமிடற்று அண்ணல் பேணுவதே.

8. Siva is concorporate with His Consort whose
bright eyes are like lovely blue flowers;
His chest which is adorned with the strands
of the sacred thread, is bedaubed with ash.
The merciful God whose great neck is murky fosters
Kallil where dark blue blossoms burgeon aplenty.

9. "வரி ஆய மலரானும் வையம்தன்னை
உரிதுஆய அளந்தானும் உள்ளுதற்கு அங்கு
அரியானும்— அரிதுஆய கள்ளில் மேயான்,
பெரியான்" என்று, அறிவார்கள் பேசுவாரே.

9. "He is the great One who could not even be thought of
by Brahma seated on the Lotus streaked red
and Vishnu who measured the worlds to claim
them as his own.
It is He who is enshrined in Kallil." Thus is He
hailed by them that know Him as the great One.

10. ஆச்சியப் பேய்களோடு அமணா்குண்டர்
பேச்சுஇவை நெறி அல்ல; பேணுமின்கள்,
மாச்செய்த வளவயல் மல்கு கள்ளில்
தீச் செய்த சடை அண்ணல் திருந்து அடியே!

10. The ghoulish Samanas and Buddhists deserve
derision; their words show not the way; ignore them.
Always foster the salvific feet of the merciful God
whose matted crest blazes like soaring flame.
He is entempled in Kallil celebrated for
its uberous fields galore.

11. திகைநான்கும் புகழ் காழிச் செல்வம் மல்கு
பகல் போலும் பேர்ஒளியான் — பந்தன் — நல்ல
முகை மேவு முதிர்சடையான் கள்ளில் ஏத்த,
புகழோடும் பேர்இன்பம் புகுதும் அன்றே.

11. Bandhan's glory is hailed in all the four quarters;
He is the wealth of Kāzhi; he dazzles like
the broad daylight.

He has sung of Siva whose lovely matted hair
is decked with buds and blooms;
He is enshrined in Kallil.
They that hail Him with these hymns
will gain glory as well as the Bliss of Deliverance.

Notes

1. In olden days an owl was not regarded as a bird of ill-omen. Its hooting was considered auspicious. In the region of Bengal, owl is adored as the mount of Lakshmi.

   Kūraikkodi is a flag made of cloth.

2. Both dancing and singing are seven fold. Siva is an adept in both.
3. The eyes of the the supernals do not wink at all.
4. Kondrais are melliferous flowers.
5. Siva's Kovanam: The Tiruvāchakam affirms thus: "Know that the divine cord encircling His waist, is the four Vedas; the import of the ever-during Scriptures is His Kovanam. . . ."
6. Siva's mendicancy is the source of cosmic prosperity.
7. The devotees of Siva are to be adored as Siva Himself.
8. The murky neck of Siva is an indicant of His infinite mercy.
9. Siva can be hailed only by the Grace of Siva.
10. Buddhism and Jainism allegedly sprang forth to set things straight. Eventually they wound up as pseudo-faiths.
11. Our Saint describes himself as the wealth of Kāzhi. Truly speaking he is the wealth par excellence of Saivism.

120. Tiruvaiyāru
Tiruvirākam

Pann: Viyāzhakkurinji

120. திருஐயாறு
திருவிராகம்

பண்: வியாழக்குறிஞ்சி

1. பணிந்தவர் அருவினை பற்றுஅறுத்து அருள்செயத்
துணிந்தவன், தோலொடு நூல் துதை மார்பினில்
பிணிந்தவன், அரவொடு பேர் எழில் ஆமை கொண்டு
அணிந்தவன், வள நகர் – அம் தண் ஐயாறே.

1. He stands resolved to bless them and snap the well-nigh
impossible to snap kārmic consequences
of those that bow and pay obeisance to Him.
To the strands of the sacred thread on His chest is
fastened a snippet of deer-skin.
He wears a snake and a carapace as His
great and beautiful jewels.
Lo, the lovely and cool Aiyāru is indeed His uberous town.

2. கீர்த்தி மிக்கவன் நகர் கிளர் ஒளிஉடன் அடப்
பார்த்தவன்; பனிமதி படர்சடை வைத்து,
போர்த்தவன் கரிஉரி; புலிஅதள், அரவு, அரை
ஆர்த்தவன்; வள நகர் – அம் தண் ஐயாறே.

2. He is the One of renown par excellence; by His stare
He gutted with blazing fire, the hostile citadels.
He sports the moist crescent in His spreading, matted hair;
He is mantled in the hide of the tusker.
His waist is covered with a tiger-skin and a snake
girdles it.
The cool and lovely Aiyāru is indeed His uberous town.

3. வரிந்த வெஞ்சிலை பிடித்து, அவுணர்தம் வள நகர்
எரிந்து அற எய்தவன்; எழில் திகழ் மலர்மேல்
இருந்தவன் சிரம்அது, இமையவர் குறைகொள,
அரிந்தவன்; வள நகர் – அம் தண் ஐயாறே.

3. He wielded the fierce bow, the two ends of which were
held taut by its string, and with a dart
burnt down the prosperous citadels of the Asuras.
Entreated by the celestials, He clipped a head
of Brahma's whose seat is the bright and lovely Lotus.
The cool and lovely Aiyāru is indeed His uberous town.

4. வாய்ந்த வல்அவுணர்தம் வள நகர் எரிஇடை
மாய்ந்து அற எய்தவன், வளர்பிறை விரிபுனல்
தோய்ந்து எழு சடையினன், தொல்மறை ஆறுஅங்கம்
ஆய்ந்தவன், வள நகர் — அம் தண் ஐயாறே.

4. He so sped an arrow that the three prosperous citadels
of the Asuras caught fire and fell down utterly burnt.
In His matted hair decked with a crescent,
the expansive Ganga flows down and surges up.
He has with clarity expounded the hoary Vedas
and their six Angas.
The cool and lovely Aiyāru is indeed His uberous town.

5. வான் அமர் மதி புல்கு சடைஇடை அரவொடு
தேன் அமர் கொன்றையன், திகழ்தரு மார்பினன்,
மான் அன மென் விழி மங்கை ஓர்பாகமும்
ஆனவன், வள நகர் — அம் தண் ஐயாறே.

5. His matted hair where rests the skyey crescent
is also adorned with a snake and melliferous *kondrais*.
Splendorous is His chest; He is concorporate with Her
whose eyes are like the deer's
and soft as flowers.
The cool and lovely Aiyāru is indeed His uberous town.

6. முன்பனை, முனிவரொடு அமரர்கள் தொழுதுஎழும்
இன்பனை, இணை இல இறைவனை, எழில் திகழ்
என் பொனை, ஏதம் இல் வேதியர்தாம் தொழும்
அன்பன வள நகர் — அம் தண் ஐயாறே.

6. He is the omnipotent One; His is the form of Bliss
hailed by the *munis* and the supernals.
He is the non-pareil God; He indeed is my Gold;
He is beautiful and splendorous to behold.
He is the loving One hailed by unflawed Brahmins.
The cool and lovely Aiyāru is indeed His uberous town.

7. வன்திறல் அவுணர்தம் வள நகர் எரிஇடை
வெந்து அற எய்தவன், விளங்கிய மார்பினில்
பந்துஅமர்மெல்விரல் பாகம்அதுஆகி, தன்
அந்தம் இல் வள நகர் — அம் தண் ஐயாறே.

7. He is the One, who with an arrow, gutted with fire
the prosperous citadels of the fierce and puissant Asuras.

Splendorous is His chest; He is concorporate with Her
whose soft fingers sport a (flowery) ball.
The cool and lovely Aiyāru is His ever-during uberous town.

8. விடைத்த வல்அரக்கன் நல் வெற்பினை எடுத்தலும்,
அடித்தலத்தால் இறை ஊன்றி, மற்று அவனது
முடித்தலை தோள்அவை நெரிதர, முறைமுறை
அடர்த்தவன் வள நகர் — அம் தண் ஐயாறே.

8. When the fierce and haughty Rākshasa lifted up
His salvific Mount, He, with His foot, gingerly pressed it;
at this his crowned heads and shoulders were duly crushed.
The cool and lovely Aiyāru is indeed His uberous town.

9. விண்ணவர் தம்மொடு, வெங்கதிரோன், அனல்,
எண்இலிதேவர்கள், இந்திரன், வழிபட,
கண்ணனும் பிரமனும் காண்பு அரிது ஆகிய
அண்ணல்தன் வள நகர் — அம் தண் ஐயாறே.

9. He who is not to be eyed by Krishna and Brahma,
is the merciful One adored by the dwellers
of the supernal world, the fierce-rayed Sūrya,
Agni, the countless Devas and Indra.
The cool and lovely Aiyāru is indeed His uberous town.

10. மருள் உடை மனத்து வன்சமணர்கள், மாசு அறா
இருள் உடை இணைத்துவர்ப்போர்வையினார்களும்,
தெருள் உடை மனத்தவர்; தேறுமின், திண்ணமா
அருள் உடை அடிகள்தம் அம் தண் ஐயாறே!

10. Ye of clarified intellect! Ignore the words propagated
by the fierce Samanas of bewildered *manam*
and the flawed Buddhists that are robed
in a pair of ochre-hued shawls.
In all firmness be poised in clarity; the gracious
Lord-Sage is enshrined in cool and lovely Aiyāru
(Adore it.)

11. நலம் மலி ஞானசம்பந்தனது இன்தமிழ்
அலை மலி புனல் மல்கும் அம் தண் ஐயாற்றினைக்
கலை மலி தமிழ்இவை கற்று வல்லார் மிக
நலம் மலி புகழ் மிகு நன்மையர்தாமே.

11. Gnānasambandhan, valiant to confer weal, had sung
in dulcet Tamil, on the God of cool and lovely
Aiyāru rich in billowy river and pools.
They that are skilled to recite his hymns of Tamil
scriptures will gain renown and salvific beatitude.

Notes

1. St. Appar affirms that Siva will snap the karma of those who sincerely desire such snapping. "Virumpuvār vinai tērkkum" are his words, in a decad of his on Aiyāru.
2. Siva's arrow is unbearably fiery. However His Aiyāru is cool and lovely.
3. Brahma was endowed with five faces. It was at the request of the Devas, Siva removed a head of Brahma's.
4. Siva authored not only the four Vedas but the six Angas also.
6. Siva is Gold for His devotees. His body too is golden.
7. Pārvati is known as 'Pantanai Virali' – the one whose fingers sport a ball of flowers.
8. When the Rākshasa durst uproot Siva's Mountain, Siva pressed it but gently. Had He exercised pressure, Rāvana would have perished then and there.
10. Neither Jainism nor Buddhism is a faith in the true sense of the word. They are ungodly.
11. The hymns of our Saint are compact of weal and welfare.

121. Tiruvidaimaruthūr
(Tiruvirākam)

Pann: Viyāzhakkurinji

Having adored Siva at Tirunākecchuram our Saint arrived at Idaimarutu, hailed by the devotees. It was in the shrine of Mahālingam he sang the following decad.

121. திருஇடைமருதூர்
திருவிராகம்

பண்: வியாழக்குறிஞ்சி

1. நடை மரு திரிபுரம் எரியுண நகைசெய்த
படை மரு தழல் எழ மழு வல பகவன்,
புடை மருது இள முகில் வளம் அமர் பொதுளிய,
இடைமருது அடைய, நம் இடர் கெடல் எளிதே.

1. He laughed and thereby gutted with fire the three
mobile citadels; He is the God whose weapon is
the victorious *mazhu* that blazes with fire.
He is enshrined in Idaimarutu; in its *marutam* trees
young clouds rest and pour abundantly.
We can, with ease, get rid of our troubles
if we but reach Idaimarutu.

2. மழை நுழை மதியமொடு அழிதலை, மடமஞ்ஞை
கழை நுழை புனல், பெய்த கமழ் சடைமுடியன்;
குழை நுழை திகழ் செவி, அழகொடு மிளிர்வது ஓர்
இழை நுழை புரி அணல்; இடம் – இடைமருதே.

2. In His fragrant matted crest He wears a crescent
that can sail through clouds, and holds
a dry and fleshless skull and the Ganga
that springs from the mountain which is thick
with bamboos through which bashful peahens pass.
In His ear dangles a *kuzhai;* the merciful God
is decked with the beautiful strands of sacred thread.
Idaimarutu is indeed His shrine.

3. அருமையன், எளிமையன், அழல்விடமிடறினன்,
கருமையின் ஒளி பெறு கமழ் சடைமுடியன்,
பெருமையன், சிறுமையன், பிணைபெணொடு ஒருமையின்
இருமையும் உடை அணல், இடம் – இடைமருதே.

3. He who is rarely accessible is eke easy of access;
His throat sports the blazing venom; His fragrant
matted hair is of dark effulgence.
He is the greatest of the great and the smallest of the small.
Concorporate with His Consort in a single form,
He manifests a twyfold appearance.
The merciful God's shrine is indeed Idaimarutu.

4. பொரி படு முதுகு உற முளி களி புடை புல்கு
நரி வளர் சுடலையுள் நடம் என நவில்வோன்,
வரிவளர் குளிர்மதி ஒளி பெற மிளிர்வது ஓர்
எரி வளர்சடை அணல், இடம்— இடைமருதே.

4. He dances in the crematory – the joyous habitat
of jackals whose backs are dry and parched.
He is the merciful God in whose growing
and blazing matted hair, the cool crescent
that sprouts as a curved line, begins to grow radiantly;
Idaimarutu is indeed His shrine.

5. வரு நல மயில் அன மடநடை மலைமகள்
பெருநலமுலைஇணை பிணைசெய்த பெருமான்,
செரு நல மதில் எய்த சிவன், உறை செழு நகர்
இரு நல புகழ் மல்கும் இடம் — இடைமருதே.

5. He is concorporate with the Mountain's Daughter
whose bashful gait is like the comely peafowl's;
She is *Peru Nala Mulaiyāll* and He, Her Lord,
revels in Her buxom breasts.
Siva smote the martially puissant and walled citadels.
He is entempled in the uberous town
of Idaimarutu of extensive glory.

6. கலை உடை விரி துகில், கமழ்குழல், அகில்புகை,
மலை உடை மடமகள் தனை இடம் உடையோன்;
விலை உடை அணிகலன் இலன் என மழுவினொடு
இலைஉடைபடையவன்; இடம் — இடைமருதே.

6. His left half is the bashful Daughter of the Mountain
whose long clothing is cinctured with a girdle
and whose locks are perfumed by the smoke of eaglewood.
He wears no expensive jewel; His weapons are
the *mazhu* and the three-leaved trident.
Idaimarutu is indeed His shrine.

7. வளம் என வளர்வன வரி முரல் பறவைகள்
இளமணல் அணை கரை இசைசெயும் இடைமருது
உளம் என நினைபவர் ஒலிகழல் இணைஅடி,
குளம் அணல் உற மூழ்கி, வழிபடல் குணமே.

7. The streaked chafers that practise the *Vari*-songs
know this town to be uberous; they wade through the soft
sand, climb the bank and abiding there, hum.
They that contemplate Idaimarutu with all their heart
should reach it, plunge and bathe in its sacred waters
and adore the tinkling ankleted feet
of the God entempled in that town
and live the virtuous life.

8. "மறை அவன், உலகு அவன், மதியவன், மதி புல்கு
துறையவன்" என வல அடியவர் துயர் இலர்;
கறையவன் மிடறுஅது, கனல்செய்த கமழ் சடை
இறையவன், உறைதரும் இடம்— இடைமருதே.

8. "He is the Vedas; He is the cosmos; He is Wisdom; He is also
the source of all scriptures."
Devotees who hail Him thus are freed from misery.
Lo, His neck is murky with poison! He is the God
whose matted and fragrant crest blazes like flame.
Idaimarutu is indeed His shrine.

9. மருதுஇடை நடவிய மணிவணர், பிரமரும்,
இருது உடை அகலமொடு இகலினர், இனது எனக்
கருதிடல் அரியது ஓர் உருவொடு பெரியது ஓர்
எருது உடை அடிகள்தம் இடம்— இடைமருதே.

9. When the sapphire-hued Vishnu who (as a child
fastened to a mortar) crawled through the two
marutam trees,
and Brahma fought with each other
asserting each one's superiority over the other,
The Lord-Sage manifested before them
in an immense form of flame
transcending the ken of their comprehension.
His shrine is indeed Idaimarutu.

10. துவர் உறு விரிதுகில் உடையரும் அமணரும்
அவர் உறு சிறுசொலை நயவன்மின்! இடு மணல்

கவர்உறு புனல் இடைமருது கைதொழுது எழு—
மவர் உறு வினை கெடல் அணுகுதல் குணமே.

10. Foster no love for the small talk of those
who, in two, long, ochre-hued shawls
robe themselves, and the Samanas.
Adore with folded palms Idaimarutu where
the Cauvery flows into many a channel.
The troubles of those who so adore it will end;
virtues will seek them.

11. தட மலி புகலியர் தமிழ் கெழு விரகினன்,
இடம் மலி பொழில் இடைமருதினை இசைசெய்த
படம் மலி, தமிழ்இவை பரவ வல்லவர் வினை
கெட, மலி புகழொடு கிளர் ஒளியினரே.

11. Gnānasambandhan – the Adept of Tamil –,
hailing from the well-watered Pukali, has hailed,
in sweet music Idaimarutu, girt with spacious garlens.
Picturesque indeed are these Tamil verses.
The *karma* of those who hail Him with these hymns
will perish; lustrous renown will be theirs.

Notes

1. The word mazhu has two meanings, they being (1) a battle-axe and (2) a flaming rod. Maruthu is the tree called Arjuna.

3. Siva is inaccessible to non-believers and is easy of access to sincere devotees.

   ".....matted crest of dark effulgence": My translation is literal.

4. Cemetery and crematory are the habitats of jackals. The crescent worn by Siva is here symbolic of the ever-crescent glory of Idaimarutu.

5. Peru Nala Mulaiyāll: Pārvati. Her breasts are symbolic of para and apara gnānam.

6. The long clothing is a saree.

7. *Vari* is a special type of song.

   The sacred waters of Idaimarutu are also spiritually purificatory.

8. The eighth verse of our Saint's patikam usually mentions the misdeed of Rāvana.Such mention is not to be found in this decad.
9. Vishnu in his avatar of Krishna, during his infancy, was very mischievous. His foster-mother had to tether him to a mortar to check his movement. For other details read the Bhagavata Puranam.
10. Both the profusely-robed Buddhists and the nude Samanas are undependable as spiritual leaders.
11. Our Saint is the Adept of Tamil. He has enriched the Tamil language in multitudinous ways.

122. Tiruvidaimaruthūr

Tiruvirākam

Pann: Viyāzhakkurinji

122. திருஇடைமருதூர்

திருவிராகம்

பண்: வியாழக்குறிஞ்சி

1. விரிதரு புலிஉரி விரவிய அரையினர்,
திரிதரும் எயில்அவை புனை கணையினில் எய்த
எரிதரு சடையினர், இடைமருது அடைவு உனல்
புரிதரும் மனனவர் புகழ் மிக உளதே.

1. His waist is covered with a long tiger-skin;
with an arrow compact of manifold prowess,
He did away with the puissance of the three
trouble-breeding citadels that roamed in the sky.
His incarnadine, matted hair blazes like fire.
Unto them that are blessed with the heart
to contemplate a pilgrimage to Idaimarutu
much renown will accrue.

2. "மறிதிரை படு கடல் விடம் அடை மிடறினர்
எறிதிரை கரை பொரும் இடைமருது" எனுமவர்
செறி திரை நடையொடு செலவு இலர், உலகினில்;
பிறிது இரை பெறும் உடல் பெருகுவது அரிதே.

2. "His throat holds the venom that rose up from the sea
the waves of which rise up, roll and fall.
His shrine is Idaimarutu where the waves
of the Cauvery dash against its banks."
They that so hail it, will be freed from
the wave-like onslaught of embodiments
causing the shrinking of skin and the graying of hair.
For them embodiment which demands
feeding will altogether cease.

3. சலசல சொரி புனல் சடையினர், மலைமகள்
நிலவிய உடலினர், நிறை மறைமொழியினர்,
இலர் என இடு பலியவர், இடைமருதினை
வலம்இட, உடல் நலிவு இலது, உள வினையே.

3. He wears in His matted crest the Ganga
that runs gurgling and babbling.

He is concorporate with the Daughter of Himavant.
He recites the Vedas compact of absolute wisdom.
Feeling that He lacks food, women give Him
alms which He receives.
He is indeed enshrined in Idaimarutu.
They that circumambulate it
will stand freed from *kārmic* maladies.

4. விடையினர், வெளியதுஓர்தலை கலன் என நனி
கடைகடைதொறு, "பலி இடுக" என முடுகுவர்,
இடைவிடல் அரியவர்– இடைமருது எனும் நகர்
உடையவர்; அடிஇணை தொழுவது எம் உயர்வே.

4. His mount is a Bull; holding a white skull
as His begging-bowl, in all celerity, He frequents
every home saying: "Give Me alms."
One cannot part from Him if one
hails Him in love even once.
He is enshrined in the town of Idaimarutu.
Adoration of His feet spells for us lofty beatitude.

5. "உரைஅரும் உருவினர், உணர்வுஅரு வகையினர்,
அரை பொரு புலிஅதள்உடையினர், அதன்மிசை
இரை மரும் அரவினர், இடைமருது" என உளம்
உரைகள்அது உடையவர் புகழ் மிக உளதே.

5. "His beauty is ineffable; His nature defies comprehension
His loin is girt with a tiger-skin; His waist is cinctured
with a serpent that gobbles its prey.
His shrine is Idaimarutu.
They that contemplate and hail Him thus
will gain renown par excellence.

6. ஒழுகிய புனல் மதி அரவமொடு உறைதரும்
அழகிய முடி உடை அடிகளது, அறைகழல்
எழிலினர் உறை, இடைமருதினை மலர்கொடு
தொழுதல்செய்து எழுமவர் துயர் உறல் இலரே.

6. In the Lord-Sage's comely crest rest the overflowing
Ganga, the crescent and the serpent.
He is the handsome One who is decked with
the resounding heroic anklet.
His shrine is Idaimarutu.
They that adore its God with flowers, prostrate
before Him and rise up, will be freed from misery.

7. கலை மலி விரலினர், கடியது ஓர் மழுவொடும்
நிலையினர், சலமகள் உலவிய சடையினர்,
மலைமகள் முலைஇணை மருவிய வடிவினர்,
இலைமலிபடையவர், இடம் — இடைமருதே.

7. His fingers hold the antlered fawn; He wields a fierce *mazhu*;
In His matted hair flows the Ganga;
His body bears the twin breast-marks
of the Daughter of Himavant.
His weapon is a three-leaved trident;
His shrine is Idaimarutu.

8. செருவு அடை இல வல செயல் செய் அத் திறலொடும்
அரு வரையினில் ஒருபதுமுடி நெரிதர,
இருவகை விரல் நிறியவர் இடைமருதுஅது
பரவுவர் அருவினை ஒருவுதல் பெரிதே?

8. He seeks victory in war through unbecoming deeds;
when in a similar way he behaved before Siva,
He crushed his ten heads caught under
the great and rare mount by pressing His toe
in a twofold way in which was revealed His
wrath templered with compassion.
The evil *karma* of those that hail the God
of Idaimarutu will stand substantially attenuated.

9. அரியொடு மலரவன் என இவர் அடி முடி
தெரி வகை அரியவர், திருவடி தொழுது எழ,
எரிதரும் உருவர்தம் இடைமருது அடைவுஉறல்
புரிதரும் மனனவர் புகழ் மிக உளதே.

9. When Vishnu and the one on the Lotus went
in quest of His feet and crown, He could not
be beheld by them at all; when, in devotion,
they prostrated at His salvific feet and rose up,
He revealed to them His form of Flame.
He is enshrined in Idaimarutu; they that seek
to reach it will thrive in abounding glory.

10. குடை மயிலினதழை மருவிய உருவினர்,
உடை மரு துவரினர், பல சொல உறவு இலை;
அடை மரு தீருவினர் தொழுது எழு கழலவர்
இடைமருது என மனம் நினைவதும் எழிலே.

10. Ignore the multiform verbiage of the Samanas
who tote umbrellas and clusters of peacock
feathers and the Buddhists robed in
ochre-hued garments.
Manifold opulence seeks and becomes theirs –
the devotees who adore the ankleted feet
of Siva enshrined in Idaimarutu–,
the contemplation of which constitutes beauty.

11. பொருகடல் அடைதரு புகலியர் தமிழொடு
விரகினன், விரிதரு பொழில் இடைமருதினைப்
பரவிய ஒருபது பயில வல்லவர் இடர்
விரவிலர், வினையொடு; வியன்உலகு உறவே.

11. Gnānasambandhan – the Adept of Tamil –, of Pukali
which is close to the sea whose waves besiege
the shore, has sung of the God of Idaimarutu
of extensive gardens.
They that are valiant in these ten celebrated verses
will stand freed from kārmic affliction
and trouble.
They will gain (eventually) the world of immense bliss.

Notes

1. Mahalingam is the presiding God of Idaimarutu whose greatness is unique.
2. Idaimarutu is a sin-annulling town.
3. One's evil karma altogether vanishes when one adores the God of Idaimarutu. A Pandya's sin of Braminicide quit him when the monarch entered the shrine here.
4. A darshan of the presiding deity of Idaimarutu confers eternal well-being.
5. The serpent is symbolic of Kundalini; its prey is ignorance.
6. The overflowing Ganga is symbolic of the overflowing compassion of Siva.
7. . . . . .the twin breast-marks:

Cf. "When Your Consort of tudi-like waist and curly locks
So embraced You that the tips of Her nipples twain
Left their impress of two dazzling points like unto

Sparks of fire on Your ash-covered chest blazing red."

- Arull Patthu, Stanza 5.

8. Siva crushed with His toe Ravana in such a way that life still coursed in him. The sinner availed this opportunity, rued his misdeed and once again gained the grace of Siva. The same paradigm is to be discerned in the merciful act of our Saint when he cursed Kūn-Pandyan.

9. His form of flame: Siva's form is endless flame (Alakil Sothiyan).

10. ..... multiform verbiage: This is Anekānta Vātam.

11. Idaimarutu annuls karma and confers bliss.

123. Tiruvalivalam
Tiruvirākam

Pann: Viyāzhakkurinji

Our Saint hailed the God of Ārūr with hymn and solemn strain. Then he proceeded to and arrived at Tiruvalivalam in the company of devotees. It was in the local shrine of this holy polis, our Saint hymned the following decad.

123. திருவலிவலம்
திருவிராகம்

பண்: வியாழக்குறிஞ்சி

1. பூ இயல் புரிகுழல்; வரிசிலை நிகர் நுதல்;
ஏ இயல் கணை, பிணை, எதிர் விழி; உமையவள்
மேவிய திருஉரு உடையவன் – விரைமலர்
மா இயல் பொழில் வலிவலம் உறை இறையே.

1. Our God is enshrined in Valivalam in the gardens
of which flourish fragrant flowers
and bees that feast on the honey in the blossoms.
He is concorporate with Her whose locks are bedecked
with flowers; Her forehead is like a well-strung
bow and her eyes are sharp like the arrow
and lovely like the doe's.

2. இட்டம்அது அமர் பொடி இசைதலின், நசை பெறு
பட்டு அவிர் பவளநல்மணி என அணி பெறு
விட்டுஒளிர் திருஉரு உடையவன் – விரைமலர்
மட்டு அமர் பொழில் வலிவலம் உறை இறையே.

2. The Lord-God is entempled in Valivalam rich in
gardens of fragrant and melliferous flowers.
He is happily adorned with the salvific ash.
His divine frame blazes beautifully like
the lustre, at once silken and coralline.

3. உரு மலி கடல் கடைவுழி உலகு அமர் உயிர்
வெருஉறு வகை எழு விடம், வெளிமலை அணி
கருமணி நிகர் களம் உடையவன் – மிடைதரு
மரு மலி பொழில் வலிவலம் உறை இறையே.

3. Our God is entempled in Valivalam rich in
gardens of exceeding suaveolence;
He quaffed the dreadful venom that rose up
from the churning of the sea,
affrighting all the entia of the universe.

His body adorned with the white ash is like an
argent hill and His murky neck is like a blue gem.

4. அனல் நிகர் சடைஅழல் அவிஉற என வரு
புனல் நிகழ்வதும், மதி நனை பொறிஅரவமும்
என நினைவொடு வரும்இதும், மெல முடிமிசை
மனம் உடையவர் – வலிவலம் உறை இறையே.

4. The Lord-God is entempled in Valivalam;
His ruddy hair blazes like fire; the Ganga
on His matted crest gushes forth, as though
it was out to quench the fire.
Besides the Ganga and the crescent, Siva sports
on His crest a serpent the hood of which
in full of bud-like speckles.
Their thought set on these, the devotees visit
this shrine; such indeed is its greatness.

5. பிடிஅதன்உரு உமை கொள, மிகு கரிஅது
வடிகொடு, தனது அடி வழிபடுமவர் இடர்
கடி, கணபதி வர அருளினன் – மிகு கொடை
வடிவினர் பயில் வலிவலம் உறை இறையே.

5. The Lord-God is entempled in Valivalam where dwell
patrons galore whose very form is munificence.
To do away with the troubles of His devotees
He caused Ganapati to manifest.
For this, He assumed the form of a tusker
when Uma stood before Him as a cow-elephant.

6. தரை முதல் உலகினில் உயிர் புணர் தகை மிக,
விரை மலி குழல் உமையொடு விரவுஅது செய்து,
நரைதிரை கெடு தகைஅது அருளினன் – எழில்
வரைதிகழ் மதில் வலிவலம் உறை இறையே.

6. The Lord-God is enshrined in Valivalam which is
protected by beautiful and hill-like walls.
That all the entia in all the worlds may thrive
in conjugal felicity, He is concorporate with Uma
of suaveolent locks.
He does away with the graying of hair and the shrinking
of skin of His devotees and blesses them that adore
Him with sempiternal and lovely youth.

7. நலிதரு தரை வர நடை வரும் இடையவர்
பொலிதரு மடவரலியர் மனைஅது புகு
பலி கொள வருபவன் — எழில் மிகு தொழில் வளர்
வலி வரு மதில் வலிவலம் உறை இறையே.

7. The Lord-God is entempled in the mighty
and walled Valivalam where flourish
beautiful arts and crafts.
He fared forth as a mendicant seeking alms from
the homes of bright and beautiful damsels
whose feet grieved when they touched the earth
and whose waists swayed as they walked.

8. இரவணன் இருபதுகரம் எழில் மலைதனின்
இர வணம் நினைதர அவன் முடி பொடிசெய்து,
இரவணம் அமர் பெயர் அருளினன் — நகநெதி
இரவு அண நிகர் வலிவலம் உறை இறையே.

8. The God of Valivalam blesses His devotees with hill-like wealth.
He cuased the ten heads and the twenty arms
of Ravana who was out to undo the beautiful Kailas,
to get crushed; then when he rued and prayed
He blessed him with boons and named him Rāvana.

9. தேன் அமர்தரு மலர் அணைபவன், வலி மிகும்
ஏனம்அதுஆய் நிலம் அகழ் அரி, அடி முடி
தான் அணையா உரு உடையவன் — மிடை கொடி
வான் அணை மதில் வலிவலம் உறை இறையே.

9. The Lord-God dwells in the walled Valivalam
the flags of which brush the sky.
The one of the melliferous Lotus (flew up)
and Vishnu – the Hog of great might
burrowed into earth –;
these could not behold His crown and feet.
Such indeed was His inaccessible form.

10. இலை மலிதர மிகு துவர்உடையவர்களும்,
நிலைமையில் உணல் உடையவர்களும், நினைவது
தொலை வலி நெடுமறை தொடர் வகை உருவினன்—
மலை மலி மதில் வலிவலம் உறை இறையே.

10. The Lord-God abides at Valivalam of hill-like walls.
He unhinged the thinking faculty of the Buddhists

whose garments are dyed ochre with Myrtle dye
and the Samanas who eat standing.
He blessed the great and mighty Vedas, rich in
import, to pursue Him.

11. மன்னிய வலிவலநகர் உறை இறைவனை,
இன் இயல் கழுமலநகர் இறை – எழில் மறை
தன் இயல் கலை வல தமிழ்விரகனது – உரை
உன்னிய ஒருபதும் உயர்பொருள் தருமே.

11. Gnānasambandhan, the Prince of Kazhumalam –
the one skilled in arts galore, the Adept of Tamil
and the beautiful Vedas –,
has hymned the aeviternal God of Valivalam.
Contemplation of these ten verses celebrating
the sweet nature of Siva will secure lofty beatitude.

Notes

1. Valivalam, as the very name indicates, is a polis of impregnable puissance.
2. The ruddy complexion of Siva exudes salvific lustre.
3. The colour combination of Siva's frame is beautiful to behold. His incarnadine body is adorned with the white ash. A murky patch on His throat blazes like a blue gem. His left half is Uma whose complexion is emeraldine.
4. On Siva's matted crest thrive hostile elements in juxtaposition.
5. Ganapati is Siva-Sakti in a divine form.
6. "That all entia in all the worlds may thrive in conjugal felicity"...
Cf. "Well, were He not happily concorporate with
A Woman.... the dwellers
Of this wide earth, to gain Heaven, will take to Yoga,
Fail and perish, for sure, Chāzhalo!"
– Tirucchāzhal, 9.
8. Rāvana means: he who cries aloud.
9. Siva is to be gained through Siva's love only.
10. Vedas pursue Siva. The Buddhists and the Samanas who are anti-Vedic, cannot pursue Him.
11. The hymns of our Saint are scriptures par excellence.

124. Tiruvēzhimizhalai
Tiruvirākam

Pann: Viyāzhakkurinji

124. திருவீழிமிழலை
திருவிராகம்

பண்: வியாழக்குறிஞ்சி

1. அலர்மகள் மலிதர, அவனியில் நிகழ்பவர்—
மலர் மலி குழல் உமைதனை இடம் மகிழ்பவர்,
நலம் மலி உரு உடையவர், நகர் மிகு புகழ்
நிலம் மலி மிழலையை நினைய வல்லவரே.

1. His is the weal-conferring form and Uma
whose locks are decked with flowers galore,
occupies His left half.
He is entempled in the exceedingly goodly
town of Mizhalai.
They that contemplate it will flourish,
blessed by Her whose seat is the (red) Lotus.

2. இருநிலம் இதன்மிசை எழில் பெறும் உருவினர்—
கரு மலிதரு மிகு புவி முதல் உலகினில்
இருள் அறு மதியினர், இமையவர் தொழுது எழு
நிருபமன், மிழலையை நினைய வல்லவரே.

2. Like the moon that disperses the murk of the earth
and the other worlds, Siva dispenses light and loving kindness.
He is the One, adored by the celestials.
They that contemplate His Mizhalai, will, in this
wide world, flourish, blessed with lovely forms.

3. "கலைமகள்தலைமகன், இவன்" என வருபவர்—
அலை மலிதரு புனல், அரவொடு, நகுதலை,
இலை மலி இதழியும், இசைதரு சடையினர்
நிலை மலி மிழலையை நினைய வல்லவரே.

3. In the matted crest of Siva are the billowy Ganga,
a serpent, a smiling skull, *vilva* leaves
and *kondrai* flowers.
His is the aeviternal Mizhalai.
He that contemplates it will be hailed
as the lord of Saraswati.

4. மாடு அமர் சனம் மகிழ்தரு மனம் உடையவர்—
காடு அமர் கழுதுகள்அவை முழவொடும் இசை
பாடலின் நவில்பவர் மிகுதரும் உலகினில்
நீடு அமர் மிழலையை நினைய வல்லவரே.

4. Siva dances in the crematory to the beat
of *muzhavu* and other instruments;
He is hailed by vociferous ghouls.
His is the hoary Mizhalai, much renowned in this world.
They that are valiant to contemplate it,
will abide on earth, beloved of their kith
and kin living in propinquity.

5. புகழ்மகள் துணையினர் — புரிகுழல் உமைதனை
இகழ்வு செய்தவன் உடை எழில் மறைவழி வளர்
முகம்அது சிதைதர முனிவு செய்தவன் மிகு
நிகழ்தரு மிழலையை நினைய வல்லவரே.

5. He smote in wrath the visage of him who could chant
the beautiful Vedas in the ordained way,
as he insulted Uma of lovely tresses.
His is the celebrated Mizhalai and they that are
valiant to contemplate it, will thrive,
as the favoured of the Goddess of Glory.

6. அன்றினர் அரி என வருபவர் — அரிதினில்
ஒன்றிய திரிபுரம் ஒரு நொடியினில் எரி
சென்று கொள் வகை சிறுமுறுவல்கொடு ஒளி பெற
நின்றவன் மிழலையை நினைய வல்லவரே.

6. Siva, in a trice, by His gentle smile, involved
the three citadels that stood in a row
(–a rare occurrence –,) in total fire.
It is in Mizhalai, the radiant One is enshrined
lion-like unto their foes.

7. கரம் பயில் கொடையினர் — கடிமலர் அயனது ஓர்
சிரம் பயில்வு அற எறி சிவன் உறை செழு நகர்,
வரம் பயில் கலைபல மறை முறை அறநெறி
நிரம்பினர், மிழலையை நினைய வல்லவரே.

7. Lord Siva plucked one of the heads of Brahma
whose seat is the fragrant Lotus.

Mizhalai is the uberous town He abides at.
Here dwell they that are well versed in the boon-conferring
sastras and in the ways of the Vedas that foster dharma.
They that are valiant to contemplate it,
will emerge as munificent givers.

8. ஒருக்கிய உணர்வினொடு ஒளிநெறி செலுமவர்—
அரக்கன் நல்மணிமுடிஒருபதும் இருபது—
கரக்கனம் நெரிதர, மலர்அடிவிரல்கொடு
நெருக்கினன் மிழலையை நினைய வல்லவரே.

8. He pressed a toe of His flower-foot and crushed
the ten heads decked with crowns inlaid with
pure gems, and the twenty arms of the Rākshasa.
His shrine is Vēzhimizhalai; they that are
valiant to contemplate it will travel in a state
of at-one-ment, on the path of Light
leading to Gnosis.

9. அடியவர் குழுமிட அவனியில் நிகழ்பவர்—
கடிமலர் அயன் அரி கருத(அ)ரு வகை தழல்—
வடிவு உருஇயல்பினொடு உலகுகள் நிறைதரு
நெடியவன் மிழலையை நினைய வல்லவரே.

9. He blazes forth in the form of flame that could not
be comprehended by Brahma on the Lotus
of abounding fragrance, and Vishnu.
This blazing form of His filled all the worlds.
Those that are valiant to contemplate it will
flourish well in this world, companied with devotees.

10. மன்மதன் என ஒளி பெறுமவர் — மருது அமர்
வன் மலர் துவர்உடையவர்களும், மதிஇலர்
துன்மதி அமணர்கள், தொடர்வு அரு மிகு புகழ்
நின்மலன் மிழலையை நினைய வல்லவரே.

10. Brainless are the Buddhists whose garments are
dyed with the ochre-essence of the flowers
of *maruda* trees; the Samanas are wicked-minded.
Siva is *Ninmalan* whose endless glory exceeds
the intellection of these two sects.
His is the shrine of Vēzhimizhalai; they that are
valiant to contemplate it will come by
the lovely form of Manmata.

11. நித்திலன் மிழலையை, நிகர்இலி புகலியுள்
வித்தகமறை மலி தமிழ்விரகன மொழி
பத்தியில் வருவன பத்துஇவை பயில்வொடு
கற்று வல்லவர் உலகினில் அடியவரே.

11. The Adept of Tamil who is well versed in the wondrous
Vedas is from peerless Pukali; he has sung
of Mizhalai – the shrine of the margaritaceous deity.
These ten verses were born of his bhakti.
They that cultivate and master these
will flourish in this world as true devotees.

Notes

1. Siva's form confers weal. He is Ammai-Appar. None is more merciful and considerate like parents.

   The one of red Lotus is Lakshmi, the Goddess of Wealth.

2. Siva is Light that blazes with mercy. It is known as Siva-p-prakāsam.
3. Saraswati is the Indian Goddess of Wisdom.
4. When Siva dances in the crematory *sacchari, kokkarai, takkai, takunitam, tuntupi, vina, matthalam, karatikai* etc., are played. Vide verse 9, Tiruvālangkāttu Mūttha Tiruppatikam.
5. Daksha knew the Vedas by rote. Alas, he was blind to the greatness of Siva who is Vedanāyakan.
6. The mobile citadels of the sky were impregnable. They could be destroyed only when they stood in a row. Of this, Siva alone had knowledge.
7. Brahma lost one of his heads, even as Daksha lost his only head. These two were haughty Prajāpatis.
8. While Daksha and Brahma lost, each a head, Ravana almost lost all his ten heads.
9. Siva-p-prakāsam is salvific.
10. Siva, the One ever free from the *malas*, is beyond the intellect of the Samanas and the Buddhists who are mala-ridden.
11. Our Saint is an Adept in Tamil as well as Sanskrit. His hymns are Vedic.

125. Tiruccivapuram
Tiruvirākam

Pann: Viyāzhakurinji

125. திருச்சிவபுரம்
திருவிராகம்

பண்: வியாழக்குறிஞ்சி

1. கலை மலி அகல்அல்குல் அரிவைதன் உருவினன்,
முலை மலிதரு திருஉருவம்அது உடையவன்,
சிலை மலி மதில் பொதி சிவபுரநகர் தொழ,
இலை, நலி வினை; இருமையும் இடர் கெடுமே.

1. He is concorporate with Uma whose broad forelap
is cinctured with an ornate girdle.
A breast marks the left half of His divine person.
His shrine is in the town of Sivapuram girt with rocky walls.
If we adore it, our *karma* ceases; our troubles
here and hereafter too will perish.

2. படர் ஒளி சடையினன்; விடையினன், மதில்அவை
சுடர்எரி கொளுவிய சிவன்அவன், உறை பதி
திடல் இடு புனல் வயல் சிவபுரம் அடைய, நம்
இடர் கெடும்; உயர்கதி பெறுவது திடனே.

2. His matted crest is of pervasive effulgence;
His mount is a Bull; He is Siva who gutted
with fire the three citadels.
He is enshrined in Sivapuram which is endowed with
watery fields dotted with mounds.
If we reach it and adore it, our troubles will end;
the gaining of lofty beatitude is a certainty.

3. வரை திரிதர, அரவு அகடு அழல் எழ, வரு
நுரைதரு கடல்விடம் நுகர்பவன் – எழில் திகழ்
திரை பொரு புனல் அரிசில்அது அடை – சிவபுரம்
உரைதரும் அடியவர் உயர்கதியினரே.

3. The sea was churned with Mount Mantara;
Vāsuki was the churning rope; from its maw
gushed out venom with foam; Siva quaffed it.
He is enshrined in Sivapuram upon the Arisil
the waters of which dash against its banks –
beautiful to behold.
The devotees that chant the glory of Sivapuram
will gain lofty and sublime beatitude.

4. துணிவு உடையவர்; சுடுபொடியினர்; உடல் அடு
பிணி அடைவு இலர்; பிறவியும் அற விசிறுவர்—
திணிவு உடையவர் ப்யில் சிவபுரம் மருவிய
மணிமிடறனது அடிஇணை தொழுமவரே.

4. Humble devotees dwell at Sivapuram where Siva
whose neck is like a blue gem, is entempled.
They that adore His feet twain will grow resolute;
they will always wear the burnt ash; they will be
free from grieving maladies; they will transcend transmigration.

5. மறையவன், மதியவன், மலையவன், நிலையவன்,
நிறையவன், உமையவள் மகிழ் நடம் நவில்பவன்,
இறையவன் – இமையவர் பணிகொடு சிவபுரம்
உறைவு என உடையவன், எமை உடையவனே.

5. He is the Author of the Vedas; He is the crescent-crested;
He abides at Mount Kailās; He is aeviternal;
He dances which is witnessed by Uma in delight;
He is the Lord of all.
Served by the Devas, He – my Ruler –, is
enshrined in Sivapuram.

6. முதிர்சடை இளமதி நதிபுனல் பதிவுசெய்து,
அதிர்கழல் ஒலிசெய, அருநடம் நவில்பவன்;
எதிர்பவர் புரம் எய்த இணைஇலி; அணை பதி—
சதிர் பெறும் உளம் உடையவர் சிவபுரமே.

6. In His hoary matted crest, He sports fittingly
the young crescent and the river Ganga;
thus adorned He enacts the rare dance
to the tinkling of His resounding anklets.
He smote the three citadels of the hostile Asuras;
He indeed is peerless.
He is enshrined in Sivapuram where dwell devotees
endowed with excellent heart.

7. வடிவு உடை மலைமகள் சலமகள்உடன் அமர்—
பொடிபடும் உழைஅதள் பொலி – திருஉருவினன்,
செடி படு பலி திரி சிவன், உறை சிவபுரம்
அடைதரும் அடியவர் அருவினை இலரே.

7. In His person reside the beautiful Uma, the Daughter
of the Mountain, and the Ganga.

He is clad in a speckled deer-skin; His form is
divine and pulchritudinous;
He is Siva who goes about seeking alms
in a stinking skull.
Sivapuram is His shrine; they that gain access to it
stand rid of their *karma*, for good.

௮. கரம்இருபதும் முடிஒருபதும் உடையவன்
உரம் நெரிதர, வரை அடர்வு செய்தவன், உறை
பரன் என அடியவர் பணிதரு, சிவபுர—
நகர்அது புகுதல் நம் உயர்கதிஅதுவே.

8. Under the Mount Kailās, He caused the crushing
of the chest of him who was endowed with
twenty arms and ten heads.
He is enshrined in Sivapuram where devotees adore
Him as the Supreme Ens sublime.
The gaining of access to Sivapuram confers on us
the beautitude par excellence.

௯. "அன்று இயல் உருவு கொள் அரிஅயன் எனுமவர்
சென்று அளவிடல் அரியவன் உறை சிவபுரம்"
என்று இருபொழுதும் முன் வழிபடுமவர் துயர்
ஒன்று இலர்; புகழொடும் உடையர், இவ் உலகே.

9. "Of yore, Brahma and Vishnu assumed forms
which did not square with their way of life;
they quested after Him who soared up and up
and stood beyond their power of scaling."
Whoever affirms this and adores Siva in Sivapuram
during the two divisions of the day,
will flourish in this world, poised in glory.

10. புத்தரொடு அமணர்கள் அறஉரை புறஉரை
வித்தகம் ஒழிகில; விடை உடை அடிகள்தம்
இத் தவம் முயல்வுஉறில், இறைவன சிவபுரம்
மெய்த்தக வழிபடல் விழுமிய குணமே.

10. The dicta of the Buddhists and the Samanas
run counter to dharma; they are not in
consonance with wisdom; ignore them.
Practise *tapas* that leads you to Siva whose
mount is the Bull.

For this proceed to and reach Sivapuram
and hail Siva.
You will come by supreme virtue.

11. புந்தியர் மறை நவில் புகலி மன் ஞானசம்—
பந்தன தமிழ்கொடு, சிவபுரநகர் உறை
எந்தையை உரைசெய்த இசை மொழிபவர், வினை
சிந்தி முன் உற, உயர்கதி பெறுவர்களே.

11. Gnānasambandhan, the Prince of Pukali where
the great and wise ones practise the chanting
of the Vedas,
has sung in sweet Tamil of the Lord-Father
enshrined in Sivapuram.
They that hail Him with these musical verses
will be freed of their *karma*; they will also
gain the beatitude par excellence.

Notes

1. Here and hereafter: In this birth and in the succeeding births.
2. It is in the mounds threshing takes place.
3. The venom rose up blanketing the universe. It was Ālāla Sundarar who gathered it into his palm and offered it to Siva at His bidding.
4. The devotees of Sivapuram are resolute. Their way of life is informed by Gnosis. The irresolute are wishy-washy. They ever dilly-dally and shilly-shally.
5. The Vedas are authored by Siva Himself. They are Saivite scriptures. They are to be understood in the light of the Saivāgamas.
6. Siva's dance is at once salvific and redemptive.
7. The stinking alms-bowl of Siva does away with the stinking karma of the alms-givers.
8. The score of arms and the decad of heads of Rāvana were of no avail when Siva gently pressed with His toe the uprooted Kailās.
9. Brahma is the creator; Vishnu is the sustainer. When they respectively assumed the forms of a swan and a boar they deviated from their way of life.
10. The Buddhists and the Samanas merely articulated abracadabra.
11. The recitation of the verses of our Saint will attenuate our karma.

126. Tirukkazhumalam
Tirutthālacchathi

Pann: Viyāzhakkurinji

126. திருக்கழுமலம்
திருத்தாளச்சதி

பண்: வியாழக்குறிஞ்சி

1. பந்தத்தால் வந்து எப்பால் பயின்று நின்ற உம்பர், அப்
பாலே சேர்வுஆய் ஏனோர், கான் பயில் கணமுனிவர்களும்,
சிந்தித்தே வந்திப்ப, சிலம்பின்மங்கைதன்னொடும்
சேர்வார், நாள்நாள் நீள்கயிலைத் திகழ்தரு பரிசுஅதுஎலாம்
சந்தித்தே, இந்தப் பார்சனங்கள் நின்று தம் கணால்—
தாமே காணா வாழ்வார் அத் தகவு செய்தவனது இடம்—
கந்தத்தால் எண்திக்கும் கமழ்ந்து இலங்கு சந்தனக்—
காடு ஆர், பூ ஆர், சீர் மேவும் கழுமல வள நகரே.

1. That the Devas who inhabit the many places
on earth in unison with their *karma*
and the *munis* who are forest-dwellers
may contemplate, adore and gain deliverance
the Lord-God concorporate with the Daughter
of the Mountain, abides in the ever-crescent Kailās.
That this very beatitude may be felt and beheld
with their eyes by the men of this world,
He is mercifully enshrined in the uberous town
of glorious Kazhumalam the fragrance of which
pervades all the directions thanks to its
sandalwood groves and gardens thick with flowers.

2. பிச்சைக்கே இச்சித்து, பிசைந்து அணிந்த வெண்பொடிப்
பீடு ஆர் நீடு ஆர் மாடு ஆரும் பிறைநுதல் அரிவையொடும்,
உச்சத்தான் நச்சிப் போல் தொடர்ந்து அடர்ந்த வெங் கண் ஏறு
ஊராஊரா, நீள்வீதிப் பயில்வொடும் ஒலிசெய் இசை
வச்சத்தால் நச்சுச் சேர் வடம் கொள் கொங்கை மங்கைமார்
வாரா, நேரே மால் ஆகும் வசி வல அவனது இடம்—
கச்சத்தான் மெச்சிப் பூக் கலந்து இலங்கு வண்டுஇனம்
கார் ஆர் கார் ஆர் நீள் சோலைக் கழுமல வள நகரே.

2. His longing is solely for the receiving of alms;
for this, bedaubed with white ash made
paste-like with water, He goes about with His queenly
Consort who is part of Him.
Thus He rides at noon, His fierce-eyed mount, the Bull
that routs its foes, and proceeds

from place to place, singing sweetly
in the long streets.
At this, women whose breasts are adorned with
lovely and pearly chains come out to meet Him
and get enchanted by Him.
Such is His hypnotic power.
He is enshrined in the uberous town
of Kazhumalam dight with extensive groves
where nimbi rest and where bees
and their mates, in joyous company, bombinate
over the blossoms.

3. திங்கட்கே தும்பைக்கே திகழ்ந்து – இலங்கு மத்தையின்
சேரேசேரே, நீர்ஆகச் செறிதரு சுரநதியோடு,
அங்கைச் சேர்வு இன்றிக்கே அடைந்து உடைந்த வெண்தலைப்
பாலே மேலே மால் ஏயப் படர்வுஉறும் அவன் இறகும்,
பொங்கப் பேர் நஞ்சைச் சேர் புயங்கமங்கள், கொன்றையின்
போது ஆர் தாரேதாம், மேவிப் புரிதரு சடையன் இடம்—
கங்கைக்கு ஏயும் பொற்பு ஆர் கலந்து வந்த பொன்னியின்
காலே வாரா மேலே பாய் கழுமல வள நகரே.

3. The celestial river flows close to the crescent,
the *tumpai* blossoms and the dazzling *mattham*;
the splintered white skull is not held by His hand
but by His crest; nearby is the feather of Brahma-Swan
that flew up bewildered; in His
matted crest is also a snake that soars up
with raging venom beside the chaplets of *kondrai*.
He is indeed enshrined in the uberous town
of Kazhumalam made rich by its channels
which flow with the water of the Cauvery –
the equal of Ganga in exquisite excellence.

4. அண்டத்தால் எண்திக்கும் அமைந்து அடங்கும் மண்தலத்து
ஆறே, வேறே வான்ஆள்வார் அவர்அவர் இடம்அதுஎலாம்
மண்டிப் போய் வென்றிப் போர் மலைந்து அலைந்த உம்பரும்
மாறு ஏலாதார்தாம் மேவும் வலி மிகு புரம் எரிய,
முண்டத்தே வெந்திட்டே முடிந்து இடிந்த இஞ்சி சூழ்
மூவா மூதூர் மூதுறா முனிவு செய்தவனது இடம்—
கண்டிட்டே செஞ்சொல் சேர் கவின் சிறந்த மந்திரக்
காலே ஓவாதார் மேவும் கழுமல வள நகரே.

4. They gave battle to all the dwellers of the celestial *mandalas*
situate in all the eight directions and triumphed over

the devas who fled away scared; such was
the invincible prowess of the Asuras.
Siva stared at their mighty and walled citadels
with the eye on His forehead, caused them
to grow effete and burnt them down.
He is enshrined in Kazhumalam where dwell
the wise ones who intuit the import of the salvific
words, order them into beatific mantras
and hold them as their very life-breath.

5. திக்கில்-தேவு அற்று அற்றே திகழ்ந்து இலங்கு மண்டலச்
சீறு ஆர் வீறு ஆர் போர் ஆர் தாருகன்உடல் அவன் எதிரே
புக்கிட்டே வெட்டிட்டே, புகைந்து எழுந்த சண்டத்தீப்
போலே, பூ, நீர், தீ, கால், மீ, புணர்தரும் உயிர்கள் திறம்
சொக்கத்தே நிர்த்தத்தே தொடர்ந்த மங்கை செங்கதத்
தோடு ஏயாமே, மா லோகத் துயர் களைபவனது இடம்—
ங்கைக்கப் போய் உக்கத்தே கனன்று மிண்டு தண்டலைக்
காடே ஓடா ஊரே சேர் கழுமல வள நகரே.

5. Taruka, the armipotent, strode forth to destroy
the whole *mandala* in which abide the eight
guardian-deities of the cosmos.
Kāli manifested before him, dashed against him
and cut him. (Her wrath as yet unabated),
She looked like the fire of the Great Dissolution.
Her ruddy and destructive ire would have
swallowed the five elements of earth, water, fire,
wind and space and also the beings of the cosmos.
When in unabated wrath She began to dance,
24A Siva countered Her Chokka Dance – the danse macabre–,
overwhelmed Her by His dance
and saved the cosmos of its misery.
He is enshrined in the uberous town of Kazhumalam
which with its dense groves and woodland
survives the great Deluge – dreadful and devastating.

6. வெற்றிட்டே வெற்றிச் சேர் திகழ்ந்த தும்பி மொய்ம்புஉறும்
சேரே வாரா, நீள் கோதைத் தெரியிழை பிடிஅது ஆய்,
ஒற்றைச் சேர் முற்றல்கொம்பு உடைத் தடக்கை முக்கண் மிக்கு
ஓவாதே பாய் மா தானத்து உறு புகர்முக இறையைப்
பெற்றிட்டே, மற்று இப் பார் பெருத்து மிக்க துக்கமும்
பேரா நோய்தாம் ஏயாமைப் பிரிவு செய்தவனது இடம்—
கற்றிட்டே எட்டு-எட்டுக்கலைத்துறைக் கரைச் செலக்
காணாதாரே சேரா மெய்க் கழுமல வள நகரே.

6. He is the Tusker of victorious prowess who did away
with Jalandara, the Asuras of the three citadels
and others.
To join Him, Uma, bedecked with garlands, assumed
the form of a she-elephant; from their union
emerged Vināyaka of ever-exuding must,
of speckled visage, sporting a single and well-grown
tusk, a long trunk and three eyes,
to save the dwellers of the earth from their miseries
and maladies.
Siva is enshrined in the uberous town of Kazhumalam,
inhabited by those who are the masters of the sixty four
arts and who live actualising their learning.
Such is Kazhumalam which is inaccessible to them
that pursue not the righteous way of its dwellers.

7. பத்திப் பேர் வித்திட்டே, பரந்த ஐம்புலன்கள்வாய்ப்
பாலே போகாமே காவா, பகை அறும் வகை நினையா,
முத்திக்கு ஏவி, கத்தே முடிக்கும் முக்குணங்கள் வாய்
மூடா, ஊடா, நால் அந்தக்கரணமும் ஒரு நெறிஆய்,
சித்திக்கே உய்த்திட்டு, திகழ்ந்த மெய்ப் பரம்பொருள்
சேர்வார்தாமே தான்ஆகச் செயுமவன் உறையும் இடம்—
கத்திட்டோர் சட்டங்கம் கலந்து இலங்கும் நல்பொருள்
காலே ஓவாதார் மேவும் கழுமல வள நகரே.

7. Having sown the seed of devotion in the inner sensorium
they take care that their *manam* does not course out
through the spacious channels of the five senses;
neither does it get routed by the six internal foes.
They command it to pursue *moksha*, unhampered by
the falsifying triad of *gunas*; again they cause
the quartet of *antakaranas* to travel on
the godly way leading to the true goal.
It is thus the True Ens that is Siva is gained.
It is Siva who causes them that gain Him to be
invested with Siva-like splendour.
God Siva is enshrined in the uberous town
of Kazhumalam where dwell those that have
cultivated and mastered the six Angas, and dwell
oned with Siva ever contemplating His feet.

8. செம்பைச் சேர் இஞ்சிச் சூழ் செறிந்து இலங்கு பைம்பொழில்
சேரே வாரா வாரீசத்திரை எறி நகர் இறைவன்,
இம்பர்க்கு ஏதம் செய்திட்டு இருந்து, அரன் பயின்ற வெற்பு
ஏர் ஆர், பூ நேர் ஓர்பாதத்து எழில் விரல் அவண் நிறுவிட்டு

அம் பொன்பூண் வென்றித் தோள் அழிந்து வந்தனம் செய்தாற்கு
ஆர் ஆர் கூர்வாள் வாழ்நாள் அன்று அருள்புரிபவனது இடம்—
கம்பத்து ஆர் தும்பித் திண் கவுள் சொரிந்த மும்மதக்
கார் ஆர், சேறு ஆர், மா வீதிக் கழுமல வள நகரே.

8. Lanka is girt with walls wrought of copper;
its green groves are thick with trees; the waves
of the sea dash against its shore; its King was
Rāvana, the tormentor of the earth-born.
When he durst uproot Siva's Mount, with a toe of His
beauteous flower-foot Siva pressed him
and crushed clean the might of his victorious
and jewel-bedecked shoulders.
Then, when he rued and paid obeisance to Him
He blessed him with a long life and gifted
to him a rare and sharp sword.
Siva is enshrined in the uberous town of Kazhumalam
where the streets grow murky and miry
by reason of the triple must that exudes
from the tuskers which are tethered to their posts.

9. பன்றிக்கோலம் கொண்டு இப் படித்தடம் பயின்று இடப்
பான் ஆம்ஆறு ஆனாமே, அப் பறவையின் உருவு கொள
ஒன்றிட்டே அம்புச் சேர் உயர்ந்த பங்கயத்து அவ—
னோ தான் ஓதான், அஃது உணராது, உருவினது அடி முடியும்
சென்றிட்டே வந்திப்ப, திருக்களம் கொள் பைங்கணின்
தேசால், வேறு ஓர் ஆகாரம் தெரிவு செய்தவனது இடம்—
கன்றுக்கே முன்றிற்கே கலந்து இலம் நிறைக்கவும்,
காலே வாரா, மேலே பாய் கழுமல வள நகரே.

9. Vishnu assumed the form of a hog and burrowed
into the earth and reached the nethermost region.
Though the Four-faced seated on the Lotus growing
from water, for ever chants the Vedas, yet was he
oblivious of their true import; assuming the form
of a swan, he flew up and up.
Both these failed in their quest to behold
the base and the crown of the great form
that manifested before them.
Utterly wilted when they adored Him, by His mercy,
their eyes grew fresh and came by a *darshan*
of His form that sported the blue throat.
His shrine is indeed the uberous town of Kazhumalam
where its channels overflow and fecundate its fields;

its opulence is made obvious by the presence of
the many calves crowding the thresholds.

10. தட்டு இட்டே முட்டிக்கைத் தடுக்கு இடுக்கி, நின்று உணா,
தாமே பேணாதே நாளும் சமணொடும் உழல்பவரும்;
இட்டத்தால், "அத்தம்தான் இது அன்று; அது" என்று நின்றவர்க்கு
ஏயாமே வாய் ஏதுச்சொல், இலை மலி மருதம்பூப்
புட்டத்தே அட்டிட்டுப் புதைக்கும் மெய்க் கொள் புத்தரும்;
போல்வார்தாம் ஓராமே போய்ப் புணர்வு செய்தவனது இடம்—
கட்டிக் கால் வெட்டித் தீம்கரும்பு தந்த பைம்புனல்
காலே வாரா, மேலே பாய் கழுமல வள நகரே.

10. They wear not regular clothing; they shroud their persons
with mats and hold them with their elbows;
their hands hold their plates from which they eat
their alms standing; these are the Samanas.
Others of a different order speak as they like
and affirm truth to be this and not that (as suits
their fancy) and thus confuse their listeners;
these are the Buddhists who dye their robes with
the ochre-essence of the *maruda* trees and with these
they cover their rumps.
The God who is unknown to the Samanas, the Buddhists
and the like, is enshrined in the uberous town
of Kazhumalam where the juice of the sugarcanes
from which jaggery is made, flows into
the channel and overflows its bunds.

11. கஞ்சத்தேன் உண்டிட்டே களித்து வண்டு, சண்பகக்—
கானே தேனே போர் ஆரும் கழுமலநகர் இறையைத்
தஞ்சைச் சார் சண்பைக் கோன் சமைத்த நல் கலைத் துறை,
தாமே போல்வார் தேன் நேர் ஆர் தமிழ்விரகன மொழிகள்,
எஞ்சத் தேய்வு இன்றிக்கே இமைத்து இசைத்து அமைத்த கொண்டு,
ஏழேஏழேநாலேமூன்றுஇயல்இசை இசை இயல்பா,
வஞ்சத்து ஏய்வு இன்றிக்கே மனம் கொளப் பயிற்றுவோர்
மார்பே சேர்வாள், வானோர் சீர் மதிநுதல் மடவரலே.

11. The chafers that have drunk with delight the honey
of the lotuses war with the bees of the *shanbaga* groves
with which the town of Kazhumalam is dight.
Gnānasambandhan – the Prince of Sanbai, the Tamil
Virakan, the one whose refuge is the God of Kazhumalam –,
has sung this flawless and melodious decad on Siva.

Should they who are well-versed in the scriptures,
and who are their own equals,
sing these verses in soulful sincerity,
in the natural way befitting and well becoming
the twenty one *panns*,
they will be blessed by Lakshmi whose forehead
is crescent-like and who is hailed by the Devas.

Notes

The sacred song is cast in Tirutthālacchathi; its words enact a rhythmic dance keeping time.

1. The Devas are also subject to karma. Brahma, Indra and others had to dwell on earth to expiate their sins.
2. Siva's hypnotic power is salvific.
3. Tumpai: Leuas aspera Sprang.
4. Truly speaking the Devas were no match for the Asuras. Without the help of Siva, the latter could never be quelled.
5. The Chokka Dance: It is danse macabre – the Dance of Death. A few details of this Dance can be learnt from Maha Kavi Bharatiyār's poem entitled: "Ōzhi-k-kūtthu".
6. Vināyaka is a manifestation of Siva-Sakti.
7. Devotees can never become Siva. By His grace they can become Siva-like.
8. With Siva, contrition counts.
9. The calves are those of the milch-cows. Their presence is a blessing.
10. The assertions and asseverations of the Samanas and Sākhyas can never hold water.
11. The hymns cast in Tirutthālacchathi are the quintessence of the scriptures. The adepts of the twenty one *panns* are the ones who alone can sing them in the true manner.

127. Tiruppiramapuram
Ekapātham

Pann: Viyāzhakkurinji

127. திருப்பிரமபுரம்
ஏகபாதம்

பண்: வியாழக்குறிஞ்சி

1. பிரம புரத்துறை பெம்மா னெம்மான்
பிரம புரத்துறை பெம்மா னெம்மான்
பிரம புரத்துறை பெம்மா னெம்மான்
பிரம புரத்துறை பெம்மா னெம்மான்.

1. He is the Supreme One, the light of Gnosis, the supreme
Energy, the omnipresent Perfection, the Wonder
of Splendour, the transcendental Bliss,
without beginning, middle or end.
He wears the Ganga that came flooding; He is
the inseparable Soul of my soul.
To snap my attachment to embodiment and to liberate me
He came embodied like me and made me
gain the Bliss of Brahmam.
Know that He is the God entempled in Brahmapuram.

2. விண்டலர் பொழிலணி வேணு புரத்தரன்
விண்டலர் பொழிலணி வேணு புரத்தரன்
விண்டலர் பொழிலணி வேணு புரத்தரன்
விண்டலர் பொழிலணி வேணு புரத்தரன்.

2. The eight great mountains – Neela, Nishatha,
Vindhya, Malayavān, Malaya, Gandamāna,
Hemakūta and Himālaya –, are the grains
in His anklets;
He is our Lord-God who burnt the citadels of
the three Asuras who followed the words
of Buddha, an avatar of Vishnu;
He was adored by Indira who wears the flowers
of *Karpaka*, transforming himself into a bamboo;
He is entempled in Venupuram rich in flowery gardens
where blossoms unpetal and burgeon.

3. புண்டரி கத்தவன் மேவிய புகலியே
புண்டரி கத்தவன் மேவிய புகலியே
புண்டரி கத்தவன் மேவிய புகலியே
புண்டரி கத்தவன் மேவிய புகலியே.

3. He is entempled in Pukali who sundering the *mala*
 attached to my *chittam*, revealed His presence
 in my lotus-heart and bestowed on me
 uninterrupted bliss;
He wears the Holy Ash; He is the merciful One;
 He is pleased with my hymns;
To Patanjali, the tiger-footed saint, He revealed in
 the golden Tillai His Dance of Gnosis;
His is holy Pukali where the Four-faced seated
 on the Lotus adored Him with Siva-consciousness.

4. விளங்கொளி திகழ்தரு வெங்குரு மேவினன்
விளங்கொளி திகழ்தரு வெங்குரு மேவினன்
விளங்கொளி திகழ்தரு வெங்குரு மேவினன்
விளங்கொளி திகழ்தரு வெங்குரு மேவினன்.

4. He shares in a moiety of His body Vishnu who
 with a calf, for a short stick, smote the Wood-apple
 tree;
He caused the thunderbolt to fall on the head
 of the Buddhist chief who indulged in false
 disputation, and thus punished him;
He is the God who appeared before me – the one
 that is railed at –, as Guru, and poised me
 in His absolutely perfect bliss;
He willingly abides at the resplendent Venupuram
 adored by Yama.

5. சுடர்மணி மாளிகைத் தோணி புரத்தவன்
சுடர்மணி மாளிகைத் தோணி புரத்தவன்
சுடர்மணி மாளிகைத் தோணி புரத்தவன்
சுடர்மணி மாளிகைத் தோணி புரத்தவன்

5. His forum of dance is the fiery crematory
 and He wore the garland of *tumpai* when
 He fought and smote the three walled-citadels;
He is like a crest-jewel unto me; His love for me
 is surcharged with fondness; He smote
 the tusker that rose from the sacrificial pit,
 and stood mantled in its skin;
He is the God who blessed me with Logos (AUM)
 which helps souls cross the great ocean
 of birth and death and reach the shore;

He is enshrined in the divine Tonipuram rich
in mansions inlaid with ninefold gems.

6. பூசுரர் சேர்பூந் தராயவன் பொன்னடி
பூசுரர் சேர்பூந் தராயவன் பொன்னடி
பூசுரர் சேர்பூந் தராயவன் பொன்னடி
பூசுரர் சேர்பூந் தராயவன் பொன்னடி.

6. Vishnu, and Brahma who creates the dwellers
of the earth and the Devas are but the reflected images
of His Grace (Sakti) – the mirror;
To grace the *Siva-gnānis* He enacts the Dance of Bliss;
He is the beautiful Primal Ens experienced by
saints wholly bedaubed with the Holy Ash;
May the divinely beautiful lotus-feet of Him,
my Lord-God enshrined in the holy polis
of Pūntharāi where flawless Brahmins dwell,
rule me.

7. செருக்குவாய்ப் புடையான் சிரபுர மென்னில்
செருக்குவாய்ப் புடையான் சிரபுர மென்னில்
செருக்குவாய்ப் புடையான் சிரபுர மென்னில்
செருக்குவாய்ப் புடையான் சிரபுர மென்னில்.

7. He does not annul the arrogance of those
that seek not His feet; He is ensouled in my soul
that has gained His feet;
He wears on His person the skeleton of Vishnu
who devoured the world;
He graces them with ethereal bliss who long for it;
If one who remains unfatigued by the battle
which occurs in one, says but once 'Sirapuram'
He quells (the mutiny of) that one's pentad
of senses and draws that one to his feet.

8. பொன்னடி மாதவர் சேர்புற வத்தவன்
பொன்னடி மாதவர் சேர்புற வத்தவன்
பொன்னடி மாதவர் சேர்புற வத்தவன்
பொன்னடி மாதவர் சேர்புற வத்தவன்.

8. His shrine is the crematory – the habitat of Kāli
who enacts the witching dance of Maya,
and the ghouls;

In the wood where sages who love the righteous way
perform *tapas*, He too does His unique *tapas*;
It is He, the supreme One who revealed Himself to the chaste
wives of the Tāruka *munis*, bejewelled like Lakshmi,
who came forth to offer alms to Him;
He caused them share His sacred nudity.
He is entempled in Puravam where virgins,
bedecked with ornaments of gold, sport and play.

9. தசமுக னெரிதர வூன்று சண்பையான்
தசமுக னெரிதர வூன்று சண்பையான்
தசமுக னெரிதர வூன்று சண்பையான்
தசமுக னெரிதர வூன்று சண்பையான்.

9. He is full of mercy for all entia; He cinctures
His waist with a hooded cobra that spits fire;
He is clad in a broad tiger-skin;
He bestowed on me His *darshan* in my mind
and did away with my I-ness;
He is pleased to be present in Mount Kailas to save
souls through His peerless knowledge; unto
the adherents of the six faiths, He manifests
as the fruit of their respective faiths;
He crushed with His toe the ten-headed Ravana;
He is the Lord-God entempled in Sanbai.

10. காழி யானய னுள்ளவா காண்பரே
காழி யானய னுள்ளவா காண்பரே
காழி யானய னுள்ளவா காண்பரே
காழி யானய னுள்ளவா காண்பரே.

10. He is my God who blesses His devotees of firm *chinta* with
the inner eye of wisdom that they may
in their heart envision the True Ens.
His servitors behold His mercifully-revealed
blue neck, stand denuded of their egotism
and feel urged to gain His feet.
Vishnu and the Four-faced, unable to behold
His feet and crown eyed but what is not His.
For my sake He created the polis of Kāzhi;
He is my Father; such is His nature
that He is unknowable when befuddlement
persists and prevents not the quest after
things phenomenal.
How can Brahma and Vishnu behold Him at all?

11. கொச்சையபண் ணலைக்கூட கிலாருடன் மூடரே
கொச்சையபண் ணலைக்கூட கிலாருடன் மூடரே
கொச்சையபண் ணலைக்கூட கிலாருடன் மூடரே
கொச்சையபண் ணலைக்கூட கிலாருடன் மூடரே.

11. Souls shrouded in Ānavamala suffer by the concealment
of physical and subtle bodies;
The Bhuddhists wear the ochre robe on account of
their attachment to their bodies of stinking flesh
and think that it is their permanent form;
His sacred shrine is called Kocchaivayam
as it was here Parāsara adored and prayed to Him
to convert the body of Macchaganti, stinking like fish,
into one of suaveolence.
They that adore not the Lord-God of this shrine
will never be free from tohubohu
caused by the three *malas*.

12. கழுமல முதுபதிக் கவுணியன் கட்டுரை
கழுமல முதுபதிக் கவுணியன் கட்டுரை
கழுமல முதுபதிக் கவுணியன் கட்டுரை
கழுமல முதுபதிக் கவுணியன் கட்டுரை.

12. He washed me clean of my transmigration,
my three *malas* and graciously gave me
a gift of Himself and accepted
my bonded-slavery to Him.
It is impossible for the addle-brained to gain Him.
He receives alms in the skull of Brahma's;
His golden frame blazes bright; He is Siva.
I, of *Kauniya gotra*, have sung this
Ekapātam on Tirukkazhumalam that has
twelve names.
Alone or in company, if this is recited in bhakti,
the reciters will grow lofty in wisdom;
so recite it without interruption.

Notes

In the Ekapātam verse the very words of the first line are repeated in the succeeding three lines. However the meaning of each line is different. 'Tevāram-Āyvutthunai' by the late-lamented Pandita Vidwan T.V.Gopala Iyer, published by the French Institute of Indology, Pondicherry (1991) – an outstanding research work on the Tevāram –, merits cultivation in depth.

Gnānappirakāsa Desikar's explication of these verses is taken into account by Iyer who gratefully acknowledges the greatness of Desikar. My translation is based on Desikar's explication as revealed by Iyer.

All the twelve names of Kāzhi are recorded in this poem.

128. Tiruezhukūtrikkai

Pann: Viyāzhakkurinji

128. திருஎழுகூற்றிருக்கை
திருப்பிரமபுரம்

பண்: வியாழக்குறிஞ்சி

1. ஓர்உரு ஆயினை; மான் ஆங்காரத்து
ஈர் இயல்புஆய், ஒரு விண் முதல் பூதலம்
ஒன்றிய இருசுடர் உம்பர்கள் பிறவும்
படைத்து, அளித்து, அழிப்ப, மும்மூர்த்திகள் ஆயினை;
இருவரோடு ஒருவன்ஆகி நின்றனை;
ஓர் ஆல்நீழல், ஒண்கழல்இரண்டும்
முப்பொழுது ஏத்திய நால்வர்க்கு ஒளிநெறி
காட்டினை; நாட்டம் மூன்றுஆகக் கோட்டினை;
இருநதி அரவமோடு ஒருமதி சூடினை;
ஒருதாள் ஈர்அயில் மூஇலைச்சூலம்,
நால்கால் மான்மறி, ஐந்தலை அரவம்,
ஏந்தினை; காய்ந்த நால் வாய் மும்மதத்து
இருகோட்டு ஒருகரி ஈடு அழித்து உரித்தனை;
ஒருதனு இருகால் வளைய வாங்கி,
முப்புரத்தோடு நானிலம் அஞ்ச,
கொன்று தலத்து உற அவுணரை அறுத்தனை;
ஐம்புலன், நால் ஆம் அந்தக்கரணம்,
முக்குணம், இருவளி, ஒருங்கிய வானோர்
ஏத்த நின்றனை; ஒருங்கிய மனத்தோடு
இருபிறப்பு ஓர்ந்து, முப்பொழுது குறை முடித்து,
நால்மறை ஓதி, ஐவகை வேள்வி
அமைத்து, ஆறுஅங்கம் முதல்எழுத்து ஓதி,
வரல் முறை பயின்று, எழு வான்தனை வளர்க்கும்
பிரமபுரம் பேணினை;
அறுபதம் முரலும் வேணுபுரம் விரும்பினை;
இகலி அமைந்து உணர் புகலி அமர்ந்தனை;
பொங்கு நால்கடல் சூழ் வெங்குரு விளங்கினை;
பாணி மூஉலகும் புதைய, மேல் மிதந்த
தோணிபுரத்து உறைந்தனை; தொலையா இருநிதி
வாய்ந்த பூந்தராய் ஏய்ந்தனை;
வர புரம் ஒன்று உணர் சிரபுரத்து உறைந்தனை;
ஒருமலை எடுத்த இருதிறல் அரக்கன்
விறல் கெடுத்துஅருளினை; புறவம் புரிந்தனை;

முந்நீர்த் துயின்றோன், நான்முகன், அறியாப்
பண்பொடு நின்றனை; சண்பை அமர்ந்தனை;
ஐயுறும் அமணரும் அறுவகைத் தேரரும்
ஊழியும் உணராக் காழி அமர்ந்தனை;
எச்சன் ஏழ்இசையோன் கொச்சையை மெச்சினை;
ஆறுபதமும், ஐந்து அமர் கல்வியும்,
மறை முதல் நான்கும்,
மூன்றுகாலமும் தோன்ற நின்றனை;
இருமையின் ஒருமையும், ஒருமையின் பெருமையும்,
மறு இலா மறையோர்
கழுமல முது பதிக் கவுணியன் கட்டுரை
கழுமல முதுபதிக் கஉணியன் அறியும்;
அனைய தன்மையை ஆதலின், நின்னை
நினைய வல்லவர் இல்லை, நீள் நிலத்தே.

128. Tiruezhukūttriukkai
Tiruppiramapuram

1. You are of *one* unique form; Your nature is *twofold*.
To usher into existence, maintain and eventually resolve
the *first* of the elements and the others ending with earth
and also the *two* lights as well as the celestials and other orders.
You became the *three* deities.
With the *two* You remained *one*.
In the shade of the Banyan – the *one* unique tree –,
Your feet *twain* were adored during the
three divisions of the day
by the *four* to whom You revealed the path of Gnosis.
Three indeed are Your eyes, with *too* large a river
and the snake You wear a crescent also.
Its hand is but *one;* it is *doubly* sharp;
it is a *three*-leaved spear; (with this trident)
You also hold a *four*-footed fawn
and the *five*-headed serpent.
You destroyed the *four*-legged menace of dangling mouth,
triple must and *two* tusks – the *one* unique tusker,
and mantled Yourself in its hide.
Holding a bow, You bent it at both ends and smote the *three*
citadels at which the *four* fold world quaked,
and thus to the earth You brought down
the bodies of hostile Asuras.
You stand adored by the celestial saints who have

quelled their *pentad* of senses, the *quartet*
of the internal instruments, the *triad* of *gunas*
as well as the *two* fold wind and who keep
these tattvas *oned* in the *mūlādhāra*.
In *single*-minded concentration they examine
the *twy*-fold nature of birth; they perform the ordained
rituals during the *three* divisions of the day;
they recite the *four* Vedas and perform the *five* sacrifices;
they cultivate the *six* Angas and chant
that Letter – the Originator of all –;
thus, in keeping with their station, status and birth,
they conduct themselves flawlessly; like the *septet*
of rishis they foster the celestial world
by their libations and oblations.
Lo, You are happy to abide at Piramapuram
with these lofty Brahmins.
You are willingly entempled in Venupuram in whose groves
the *six*-footed bees bombinate.
You have chosen for Your abode Pukali – the town
that offered refuge to the former residents of
the *fifth* element and who were routed by Sūrapanma.
You are splendorously entempled in Vengkuru
which survives the onslaught of the *four* oceans
during the time of Dissolution.
You are enshrined in Tonipuram that floats during the Deluge
when the *three* worlds stand submerged in water;
Pūntharāi is your shrine of *two* fold and endless wealth;
You inhabit Sirapuram – the *one* boon-conferring town.
You crushed him that uprooted a peaked mountain –
the Asura of *too* great puissance,
and then blessed him.
Puravam is your blessed shrine.
Your nature is absolute Bliss unknown to Vishnu
that slumbers on the ocean of *three* fold waters
as well as to the *Four*-faced.
Sanbai is the shrine You love to abide at.
The Samanas assailed by the *pentad* of doubting senses
and the *six*-fold Teras can never know You
through all the aeons ending in Dissolution.
Lo, Kāzhi is Your shrine.
You love Kocchai whereat, the sacrificing *muni*, the one
well-versed in the *seven* fold music, adored you.
You authored the *six padas*, the *five* fold instruction,
the *four* Vedas and the *three* fold time.
You reveal the glory of *twosomeness's oneness*

and the greatness of *oneness.*
This hymn of the flawless Brahmin whose *gotra* is
Kaundinya and who is a native of Kazhumalam
is known (only) to the hoary Lord of Kazhumalam
who subsists on the alms received in His alms-bowl,
the skull of Brahma.
O God, such is your wondrous splendour!
They that are valiant to contemplate You
will not get re-born at all.

Notes

Unique form: The transcendental form of Siva beyond the pale of Maya.

nature is twofold: Sivan and Sakti.

Mān: The Tamil word mān is Sakti. Āngkāram is Sakti's power of will. Tirumūlar calls Sakti Āngkāri.

The Four to whom Siva revealed the path of Gnosis are Sanakar, Sanantanar, Sanarkumārar and Sanānandar.

The four-legged menace: The musty tusker excoriated by Siva.

All the twelve names of this holy polis are mentioned in this poem.

1. Piramapuram: It is here Brahma performed Siva-puja and was blessed with Grace.
2. Venupuram: Scared of Sūrapanma, Indira dwelt here in the form of a venu (bamboo) and adored Siva.
3. Pukali: Pukal means surrender. All the Devas resorted to this town as this alone offered them refuge.
4. Vengkuru: It was here Sukra, the guru of Asuras, hailed Siva with great devotion and became the equal of Brahaspati, the guru of Devas.
5. Tonipuram: During the Great Deluge, this town alone remained unconsumed as it safely floated above the flood, as an Ark.
6. Pūntharāi: Pu means flower. Thār means garland. Here Vishnu hailed and adored Siva with flowers and garlands and was blessed with boons.
7. Sirapuram: Siram means head. When Vishnu cut off the head of an Asura, the severed head prayed to Siva and became Rahu (the ascending node of the moon).
8. Puravam: Purā means dove. Indira put to test Sibi who repeatedly sliced away his flesh and made it match the weight of a dove that took refuge in him. The sin that Indira committed was expiated here.

9. Sanbai: The iron-pestle reduced to powder by Krishna, grew as Sanbai grass with which the Yadavas fought among themselves and perished. His expiation of this sin took place here.

10. Kāzhi: As the goddess Kāli adored here Siva, the place was named after her.

11. Kocchai: Kocchai is Kocchaivayam to which reference is made in the Tevāram of St. Sundarar. Kocchai stands for vulgarity. Parāsura *muni* had sexual intercourse with a fishwife in the river site. The stench which attached to his body quit him when he performed his expiation here.

12. Kazhumalam: It means cleansing the *malas*. It was here the *malas* of Romacha *muni* were done away with when he did Siva-puja here.

Kauniyan: 1. Tirugnanasambandhar. His gotra is Kaundinya.

2. Siva. Ka means skull. Uniyan means one who eats. As Siva eats alms received in His begging-bowl which is the skull of Brahma, He is called Kauniyan.

129. Tirukkazhumalam

Pann: Mekarāgakkurinji

129. திருக்கழுமலம்

பண்: மேகராகக்குறிஞ்சி

1. "சே உயரும் திண் கொடியான் திருவடியே சரண்" என்று சிறந்த அன்பால்
நா இயலும் மங்கையொடு நான்முகன்தான் வழிபட்ட நலம்கொள் கோயில்—
வாவிதொறும் வண்கமலம் முகம் காட்ட, செங்குமுதம் வாய்கள் காட்ட,
காவி இருங்கருங்குவளை கருநெய்தல் கண் காட்டும் கழுமலம்(ம்)மே.

1. His lofty and mighty flag sports the signum
of a Bull; deeming His feet the sole refuge
The Four-faced with His consort – the Goddess
of Learning who is enthroned in his tongue –,
hails Him who is entempled in Kazhumalam
in sincere and swelling devotion;
in the pools of this holy polis, exquisite lotuses,
like unto the visages of women, burgeon;
The red lilies are like their lips, the flowers of *kāvi*,
blue lilies and blue *neythal* are verily their eyes.

2. பெருந்தடங்கண் செந்துவர்வாய்ப் பீடு உடைய மலைச்செல்வி பிரியா மேனி
அருந்தகைய சுண்ணவெண் நீறு அலங்கரித்தான், அமரர் தொழ, அமரும் கோயில்—
தரும் தடக்கை முத்தழலோர் மனை கள்தொறும் இறைவனது தன்மை பாடி,
கருந்தடக்கண்ணார் கழல் பந்து அம்மானைப்பாட்டு அயரும் கழுமலம்(ம்)மே.

2. His divine frame which is bedaubed with
the HolyAsh is inseparably concorporate with
the glorious Daughter of Himavant whose eyes
are broad and coralline; He is entempled,
hailed by the Devas, in Kazhumalam where
the long-handed and munificent Brahmins
foster the triple fire in their homes in which
the women of black and long eyes, singing
His praises sport with flower-balls and play
kazhangku and *ammānai* and revel in joy.

3. அலங்கல் மலி வானவரும் தானவரும் அலைகடலைக் கடைய, பூதம்
கலங்க, எழு கடுவிடம் உண்டு இருண்ட மணிகண்டத்தோன் கருதும் கோயில்—
விலங்கல் அமர் புயல் மறந்து, மீன் சனி புக்கு, ஊன் சலிக்கும் காலத்தானும்
கலங்கல் இலா மனப் பெரு வண்கை உடைய மெய்யர் வாழ் கழுமலம்(ம்)மே.

3. When the garlanded Devas and Asuras churned
the Milky Sea, uprose the venom confounding
the elements; He quaffed it and His neck became
murky like a blue gem; His beloved shrine is
Kazhumalam where dwell the truly munificent
who are ever free from agitation and who foster
the people during the days of famine and averruncate
the wasting of their bodies, when *Sani* enters
Makaram and clouds resting on hills fail to pour.

4. பார்இதனை நலிந்து, அமரர் பயம் எய்தச் சயம் எய்தும் பரிசு வெம்மைப்
போர் இசையும் புரம்மூன்றும் பொன்ற ஒரு சிலை வளைத்தோன் பொருந்தும் கோயில்—
வார் இசை மென்முலை மடவார் மாளிகையின் சூளிகைமேல் மகப் பாராட்ட,
கார் இசையும் விசும்பு இயங்கும் கணம் கேட்டு மகிழ்வு எய்தும் கழுமலம்(ம்)மே.

4. He bent His peerless bow and smote the triple
hostile citadels of the Asuras ever-triumphant
in their cruel battles and who grieved the men
on earth and caused the Devas to dread;
His shrine is Kazhumalam where the women whose
delicate breasts are covered by breast-bands,
stand on the top floor of their huge mansions
and sing dulcet songs for their infants which is
listened to with delight by the *Gandharvas*
who roam in the spacious heaven where clouds sail.

5. ஊர்கின்ற அரவம், ஒளிவிடு திங்களொடு, வன்னி, மத்தம், மன்னும்
நீர் நின்ற கங்கை, நகுவெண்தலை, சேர் செஞ்சடையான் நிகழும் கோயில்—
ஏர் தங்கி, மலர் நிலவி, இசை வெள்ளிமலை என்ன நிலவி நின்ற,
கார்வண்டின்கணங்களால், கவின் பெருகு சுதை மாடக் கழுமலம்(ம்)மே.

5. On His hirsutorufous matted crest, He wears
the crawling serpent, the white-rayed crescent,
vanni, ūmattham, flooding Ganga and a white
smiling skull; He is entempled in Kazhumalam
which is rich in white-plastered and magnificent
mansions which are like beautiful argent hills;
these are beautifully decorated with
flowers bebuzzed by swarms of black beetles.

6. "தரும் சரதம் தந்தருள்!" என்று அடி நினைந்து, தழல் அணைந்து, தவங்கள் செய்த
பெருஞ் சதுரர் பெயலர்க்கும் பீடு ஆர் தோழமை அளித்த பெருமான் கோயில்—
அரிந்த வயல் அரவிந்தம் மது உகுப்ப, அது குடித்துக் களித்து வாளை,
கருஞ் சகடம் இளக வளர் கரும்பு இரிய, அகம் பாயும் கழுமலம்(ம்)மே.

6. Unto those that perform tapas standing in the downpour,
and to them – the earnest and adroit ones –,
who standing in the midst of fire yearning for
the gift of Gnosis which He grants to the Godly,
He confers camaraderie. He is entempled
in Kazhumalam where lotus plants which grow
in the fields after the harvest of paddy crops
pour their honey drinking which in delight
vālais leap and dash amain on the huge carts
standing in the bourne of the fields causing them
to move the while smashing the sweet-canes.

7. புவி முதல் ஐம்பூதம்ஆய், புலன்ஐந்துஆய், நிலன்ஐந்துஆய், கரணம்நான்குஆய்,
அவைஅவை சேர் பயன்உருஆய், அல்ல உருஆய், நின்றான் அமரும் கோயில்—
தவம்முயல்வோர் மலர் பறிப்பத் தாழ விடு கொம்பு உதைப்ப, கொக்கின் காய்கள்
கவண் எறி கல் போல் சுனையின் கரை சேர, புள் இரியும் கழுமலம்(ம்)மே.

7. He is the five elements, the five *tanmātras*,
the five *gnānendriyas*, the five *kanmendriyas*
and the quartet of *antahkaranam*; He is the fruit
of these; He is with and without form.
Even He is enshrined in Kazhumalam where
to perform puja, when the practitioners of tapas
complete the plucking of flowers from the branches
of trees and release them, they rise stiff
and dash against the mango trees causing
the mellow mangoes to fall down
on the ground near the spring, like stones pelted
from slings; at this the birds wing away in dread.

8. அடல் வந்த வானவரை அழித்து, உலகு தெழித்து உழலும் அரக்கர்கோமான்
மிடல் வந்த இருபதுதோள் நெரிய, விரல் பணிகொண்டோன் மேவும் கோயில்—
நட வந்த உழவர், "இது நடவு ஒணா வகை பரலாய்த்து" என்று துன்று
கடல் வந்த சங்கு ஈன்ற முத்து வயல் கரை குவிக்கும் கழுமலம்(ம்)மே.

8. He did away with many a puissant Deva;
He roamed about scaring the world; He is
Ravana, the sovereign of Rakshasas; the Lord-God
pressed with a toe of His and crushed his ten
mighty shoulders and enslaved him; lo, He is
entempled in Kazhumalam where when farmers,
deeming the pearls deliverd by the chanks of the sea
as graval which interfered with their transplantation
removed and heaped them on the ridges of the fields.

9. பூமகள்தன் கோன், அயனும், புள்ளினொடு கேழல் உருஆகிப் புக்கிட்டு,
ஆம் அளவும் சென்று, முடி அடி காணா வகை நின்றான் அமரும் கோயில்—
பா மருவும் கலைப் புலவோர் பல்மலர்கள் கொண்டு அணிந்து, பரிசினாலே
காமனைகள் பூரித்துக் களி கூர்ந்து நின்று, ஏத்தும் கழுமல(ம்)மே.

9. When the consort of the Goddess Earth and Brahma
transforming themselves into a boar and a bird
went in quest of His crown and feet as far as it lay
within their power, He stood as a column of fire;
He is entempled in Kazhumalam which is hailed
in many paradigms of verses by bards
well-versed in *sastras* galore; these, with many flowers,
perform puja unto Him and celebrate Him
in joy having been blessed with wish-fulfilment.

10. குணம் இன்றிப் புத்தர்களும், பொய்த்தவத்தை மெய்த்தவம்ஆய் நின்று கையில்
உணல் மருவும் சமணர்களும், உணராத வகை நின்றான் உறையும் கோயில்—
மணம் மருவும் வதுவை ஒலி, விழவின் ஒலி, இவை இசைய மண்மேல்–தேவர்
கணம் மருவும் மறையின்ஒலி கீழ்ப்படுக்க, மேல்படுக்கும் கழுமல(ம்)மே.

10. He is unknowable to the Buddhists utterly
lacking in virtues and the Samanas who pursue
pseudo-tapas as *tapas* true, eating alms which
they receive in their palms; He is enshrined
in Kazhumalam where the din of weddings
and the noise of festivals and festivities
stand subdued by the loud Vedic chanting
of the Brahmin groups who are the Devas on earth.

11. கற்றவர்கள் பணிந்து ஏத்தும் கழுமலத்துள் ஈசன்தன் கழல்மேல், நல்லோர்
நல்–துணைஆம் பெருந்தன்மை ஞானசம்பந்தன்தான் நயந்து சொன்ன
சொல்–துணை ஓர்ஐந்தினொடு ஐந்துஇவை வல்லார், தூ மலராள் துணைவர் ஆகி,
முற்று உலகம்அது ஆண்டு, முக்கணான் அடி சேர முயல்கின்றாரே.

11. On the ankleted feet of the Lord-God of Kazhumalam,
hailed and adored by the learned,
who is the goodly help unto the goodly Gnānasambandhan–,
the magnanimous, in love and devotion–,
has sung these ten verses – the help great enshrined
in words –, unto the reciters; they that master
these ten, will thrive on this earth as rulers
like unto the consort of the Goddess of Wealth
linked to the effort of gaining the feet
Of the Lord-God endowed with three eyes.

Notes

1. Kāvi: Blue nelumbo.
2. Kazhangku: Molucca-bean. Using these beans women play.

   Ammānai: It is game played by girls who keep a number of balls in the air, some going up while others come down.
3. Sani: The planet Saturn.

   Makaram: Also known as Makara rāsi: Capricon of the Zodiac.

   When Sani enters Makaram, famine ensues.
5. Vanni: Indian mesquit tree.

   Mattham: Also known as ūmattham: Datura.
6. Tanmātras: It is from these five tanmātras the five physical elements emerge. For details consult "Unmai Vilakkam" by Manavāchakamkatantār.

130. Tiruvaiyāru

Pann: Mekarāgakkurinji

130. திருவையாறு

பண்: மேகராகக்குறிஞ்சி

1. புலன்ஐந்தும் பொறி கலங்கி, நெறி மயங்கி,
அறிவு அழிந்திட்டு, ஐம் மேல் உந்தி,
அலமந்தபோதுஆக, "அஞ்சேல்!" என்று
அருள்செய்வான் அமரும் கோயில்—
வலம்வந்த மடவார்கள் நடம்ஆட,
முழவு அதிர, மழை என்று அஞ்சி,
சிலமந்தி அலமந்து, மரம் ஏறி,
முகில் பார்க்கும் திரு ஐயாறே.

1. The instruments of the five senses stand jostled out;
the way grows dubious; brain ceases to function;
phelgm shoots up; confounding ensues;
even unto one in such a state He extends
the graceful assurance and says: "Fear not!"
It is at Tiruvaiyāru He is entempled where,
as the bashful and circumambulating damsels
dance, drums are resounded;
at this, deeming it the dreadful advent of downpour
a few female monkeys, utterly befuddled,
climb the trees and look up at the clouds.

2. விடல் ஏறு படநாகம் அரைக்கு அசைத்து,
வெற்புஅரையன்பாவையோடும்
அடல் ஏறுஒன்றுஅது ஏறி, "அம் சொலீர்,
பலி!" என்னும் அடிகள் கோயில்—
கடல் ஏறித் திரை மோதிக் காவிரியின்உடன்
வந்து கங்குல் வைகி,
திடல் ஏறிச் சுரிசங்கம் செழு முத்து அங்கு
ஈன்று அலைக்கும் திரு ஐயாறே.

2. His waist is cinctured with a hooded and murderous
serpent; He rides a puissant Bull with His
Consort who is the Daughter of Himavant; He goes about
beseeching women thus: "O ye women who
articulate beautiful words! Give alms!"
He is enshrined in Tiruvaiyaru where
the chanks of the sea with curved noses pass into
the Cauvery that flows into the waves

and during night climb the sand dunes where they stay,
deliver excellent pearls and then begin to wander.

3. கங்காளர், கயிலாயமலையாளர்,
கானப்பேராளர், மங்கை –
பங்காளர், திரிசூலப்படையாளர்,
விடையாளர், பயிலும் கோயில்—
கொங்கு ஆள் அப் பொழில் நுழைந்து, கூர்வாயால்
இறகு உலர்த்தி, கூதல் நீங்கி,
செங்கால் நல் வெண்குருகு, பைங்கானல்
இரை தேரும் திரு ஐயாறே.

3. He wears the skeletons of Brahma and Vishnu;
He is of Mount Kailās; He resides in Kānapper;
His body shares His Woman; He wields a spear;
He rides a Bull; He is enshrined in Tiruvaiyāru
where the red-legged and white herons wing into
the melliferous gardens, comb their feathers
with their sharp beaks and feel freed
of chillness and then wing in quest of prey.

4. ஊன் பாயும் உடைதலை கொண்டு ஊர்ஊரன்
பலிக்கு உழல்வார், உமையாள்பங்கர்,
தான் பாயும் விடை ஏறும் சங்கரனார்,
தழல்உருவர், தங்கும் கோயில்—
மான் பாய, வயல் அருகே மரம் ஏறி,
மந்தி பாய் மடுக்கள்தோறும்
தேன் பாய, மீன் பாய, செழுங்கமலமொட்டு
அலரும் திரு ஐயாறே.

4. Holding a stinking skull to which a bit of flesh
Is still sticking, He goes about seeking alms
from place to place; Uma is part of Him; He is
Sankara; He has for His mount a leaping Bull;
His form is of fire; He is entempled in Tiruvaiyāru
where antelopes leap and romp, female monkeys
climb trees near fields and leap about
causing honey to gush into pools, the finny drove
of which dash against the lovely buds
of lotus which then begin to burgeon.

5. நீரோடு கூவிளமும், நிலாமதியும்,
வெள்ளெருக்கும், நிறைந்த கொன்றைத்

தாரோடு, தண்கரந்தை, சடைக்கு அணிந்த
    தத்துவனார் தங்கும் கோயில்—
கார் ஓடி விசும்பு அளந்து, கடி நாறும்
    பொழில் அணைந்த கமழ் தார் வீதித்
தேர் ஓடும் அரங்கு ஏறி, சேயிழையார்
    நடம் பயிலும் திரு ஐயாறே.

5. He is the True Ens who wears on His matted crest
    the Ganga, the *vilva* leaves, the crescent-moon,
the white madar, the garland of *kondrai* flowers
    and the cool *karantai*; He is entempled in
Tiruvaiyāru girt with incense-breathing gardens
    whose tops brush the cloudbanks in the sky;
in its streets where chariots run, are fragrant houses;
    there the bejewelled belles ascend the forums and dance.

6. வேந்துஆகி, விண்ணவர்க்கும் மண்ணவர்க்கும்
    நெறி காட்டும் விகிர்தன்ஆகி,
பூந்தாம் நறுங்கொன்றை சடைக்கு அணிந்த
    புண்ணியனார் நண்ணும் கோயில்—
காந்தாரம் இசைஅமைத்துக் காரிகையார்
    பண் பாட, கவின் ஆர் வீதி,
"தேம்தாம்" என்று, அரங்கு ஏறிச் சேயிழையார்
    நடம்ஆடும் திரு ஐயாறே.

6. He is the Sovereign of the supernals and the earth-born;
    unto them the *Vikirtan* reveals the way; He is
the Holy One who wears on His matted hair
    the suaveolent *kondrai*-garland; He is entempled
in Tiruvaiyāru where even as women sing songs
    the bejewelled belles ascend the forums of the comely
    streets and enact their rhythmic dance.

7. நின்று உலாம் நெடுவிசும்பில் நெருக்கி வரு
    புரம்மூன்று நீள்வாய்அம்பு
சென்று உலாம்படி தொட்ட சிலையாளி,
    மலையாளி, சேரும் கோயில்—
குன்றுஎலாம் குயில் கூவ, கொழும் பிரசமலர்
    பாய்ந்து வாசம் மல்கு
தென்றலார் அடி வருட, செழுங் கரும்பு
    கண்வளரும் திரு ஐயாறே.

7. They of the three winged-citadels roamed in the spacious
sky and destroyed the dwelling places of the Devas;
He is the Bowman who sped the long and sharp dart
and destroyed them; He is the Lord
of Mount Kailās who abides at Tiruvaiyaru;
even as the koels of the hillocks coo
The natus wafts brushing the flowers – shapely
and melliferous –, and laden with fragrance
massages the feet of the sweet canes
thanks to which their nodes grow in strength.

8. அஞ்சாதே கயிலாயமலை எடுத்த
அரக்கர்கோன் தலைகள்பத்தும்,
மஞ்சு ஆடு தோள், நெரிய அடர்த்து, அவனுக்கு
அருள்புரிந்த மைந்தர் கோயில்—
இஞ்சாயல் இளந் தெங்கின் பழம் வீழ,
இள மேதி இரிந்து அங்கு ஓடி,
செஞ்சாலிக்கதிர் உழக்கி, செழுங் கமல
வயல் படியும் திரு ஐயாறே.

8. When, the chief of Asuras all undaunted,
lifted up the Mount Kailās, the Puissant One
crushed his ten heads and also his shoulders strong;
later He graced him; He is enshrined in
Tiruvaiyāru where when a ripe nut of a young
cocoanut tree fell down, the young calf
of a buffalo grew scared, ran over the corns
of the ruddy paddy crops in the fields
where grew stately red lotuses, and thither rested.

9. மேல் ஓடி விசும்பு அணவி, வியன்நிலத்தை
மிக அகழ்ந்து, மிக்கு நாடும்
மாலோடு நான்முகனும் அறியாத
வகை நின்றான் மன்னும் கோயில்—
கோல் ஓட, கோல்வளையார் கூத்தாட,
குவிமுலையார் முகத்தில் நின்று
சேல் ஓட, சிலை ஆட, சேயிழையார்
நடம்ஆடும் திரு ஐயாறே.

9. He stood unbeholdable to the Four-faced who as a swan
soared up and up and unto Vishnu who as a boar
burrowed deeper and deeper into the earth, in passionate quest
of Him, all in vain; He is entempled in

Tiruvaiyāru where the bebangled and bejewelled belles
of tapering breasts
dance keeping time, striking with sticks
whilst in their visages, their eyes roll like *cale* fish
and their bow-like eye-brows move up and down.

10. குண்டாடு குற்றுஉடுக்கைச் சமணரொடு
சாக்கியரும் குணம் ஒன்று இல்லா
மிண்டாடும் மிண்டர் உரை கேளாதே,
ஆள்ஆமின், மேவித் தொண்டீர்!
எண்தோளர், முக்கண்ணர், எம் ஈசர்,
இறைவர், இனிது அமரும் கோயில்—
செண்டு ஆடு புனல் பொன்னிச் செழு மணிகள்
வந்து அலைக்கும் திரு ஐயாறே.

10. Ye servitors, listen not to the wealless words
and the deceptious dicta of the Samanas who
roam about scantily clad and the Buddhists;
gain access to Him and be ruled by Him; He is
eight-armed and His eyes are a triad; He is
our God sweetly entempled in Tiruvaiyāru
where the Cauvery flows rolling with flowers shaped as
bouquets and shores up splendid gems galore.

11. அன்னம் மலி பொழில் புடை சூழ் ஐயாற்று எம்பெருமானை,
அம் தண் காழி
மன்னிய சீர் மறைநாவன் — வளர் ஞானசம்பந்தன்—
மருவு பாடல்
இன்இசையால் இவைபத்தும் இசையுங்கால்,
ஈசன்அடி ஏத்துவார்கள்
தன் இசையோடு அமருலகில் தவநெறி சென்று
எய்துவார், தாழாது அன்றே.

11. Tiruvaiyāru is dight with pools teeming in swans;
hailing its God, Gnānasambandhan of cool
and serene Kāzhi, blessed with accrescent
and sempiternal glory and with a tongue
well-versed in the four Vedas, has composed
these verses; they that hail His feet, singing
these ten hymns compact of dulcet music
will, in all celerity, gain the ethereal world –
the fruit of gloriuos life, doubled with *tapas*.

Notes

1. Even in the moribund state, the worshipper is enabled to become a recipient of grace from the presiding deity of Tiruvaiyāru.
2. Tiruvaiyāru abounds in opulence – both material and spiritual.
3. Melis (honey) in Saiva Siddhantic parlance is symbolic of moksha.
4. Vilva: (Kūvilam), Bael tree (Aegle marmelos).
7. This verse affirms that Tiruvaiyāru is the southern Kailās.
11. The melodious reciter of this decad is assured of glorious life here as well as hereafter. Tirugnānasambandhar describes himself as "manniya cēr marai nāvan." Sundarar hails St. Pusalār with this phrase.

131. Tirumuthukundram

Pann: Mekaragakkurinji

131. திருமுதுகுன்றம்

பண்: மேகராகக்குறிஞ்சி

1. மெய்த்து ஆறுசுவையும்(ம்), ஏழ்இசையும்(ம்),
எண்குணங்களும், விரும்பும் நால்வே—
தத்தாலும் அறிவு ஒண்ணா நடை தெளியப்
பளிங்கே போல் அரிவை பாகம்
ஒத்து, ஆறுசமயங்கட்கு ஒரு தலைவன்
கருதும் ஊர் – உலவு தெண்நீர்
முத்தாறு வெதிர் உதிர நித்திலம் வாரிக்
கொழிக்கும் முதுகுன்ற(ம்)மே.

1. He is not to be comprehended by the discernible
sextuple taste, the sevenfold music,
The eight *guna*-s and the four Vedas desired by all;
He is clearly experienced in the life laden full with love;
He is like crystal; He shares His Woman in His person;
He is the one and only God who is unanimously
cognised by all the six faiths; the polis whereat
He loves to abide is Muthukundram where
the Manimutthāru of lucid water rolls down
with the pearls that fall from the bamboos
of the mountain and shores them up.

2. வேரி மிகு குழலியொடு வேடுவனாய்,
வெங்கானில் விசயன் மேவு
போரின் மிகு பொறை அளந்து, பாசுபதம்
புரிந்து அளித்த புராணர் கோயில்—
காரின் மலி கடிபொழில்கள் கனிகள்பல
மலர் உதிர்த்து, கயம் முயங்கி,
மூரி வளம் கிளர் தென்றல் திருமுன்றில்
புகுந்து உலவு முதுகுன்ற(ம்)மே.

2. With Uma whose coiffure is honey-fragrant
He fared forth in the guise of a forester
in the fierce jungle where Arjuna performed *tapas*,
fought with him, put to test his endurance
and then, willingly bestowed on him the *Pāsupata*;
He is the Ancient One entempled in
Muthukundram where the strong and uberous natus
causes the fruits and flowers of the fragrant groves

thriving well thanks to the seasonal rains, to fall down,
passes over pools, then enters the thresholds
of the beautiful houses and thither roams.

3. தக்கனது பெருவேள்வி, சந்திரன், இந்திரன்,
எச்சன், அருக்கன், அங்கி,
மிக்க விதாதாவினொடும், விதிவழியே
தண்டித்த விமலர் கோயில்—
கொக்கு, இனிய கொழும் வருக்கை, கதலி, கமுகு,
உயர் தெங்கின், குலை கொள் சோலை,
முக்கனியின் சாறு ஒழுகிச் சேறு உலரா
நீள் வயல் சூழ் முதுகுன்ற(ம்)மே.

3. In Daksha's great sacrifice, He punished Chandra,
Indira, Surya, Agni, Brahma and others;
He is the flawless One that abides in Muthukundram
where the juices of sweet mangoes, plump jack fruits
and bananas seep out and moisten the soil
whose mire does not turn dry in the long fields;
eke in its groves teem the cocoanut and arecanut trees.

4. வெம்மை மிகு புரவாணர் மிகை செய்ய;
விறல் அழிந்து, விண்உளோர்கள்,
செம்மலரோன், இந்திரன், மால், சென்று இரப்ப;
தேவர்களே தேர்அதுஆக,
மைம் மருவு மேரு விலு, மாசுணம் நாண்,
அரிஎரிகால் வாளிஆக,
மும்மதிலும் நொடிஅளவில் பொடிசெய்த
முதல்வன் இடம் — முதுகுன்ற(ம்)மே.

4. When the cruel Asuras of the three skyey citadels
perpetrated evil owing to which, losing their might,
Brahma, Indira and Vishnu sought succour from Him,
The first One transformed the Devas into a chariot,
the cloud-topped and tall Mount Meru into a bow,
the serpent Vāsuki into a bow-string
and Vishnu, Āgni and Vāyu into an arrow
and smote and reduced to powder
the three walled-citadels, in a trice.
It is He, even He, who is enshrined in Muthukundram.

5. இழை மேவு கலை அல்குல் ஏந்திழையாள்
ஒருபால்ஆய், ஒருபால் எள்காது

உழை மேவும் உரி உடுத்த ஒருவன் இருப்புஇடம்
என்பர் – உம்பர் ஓங்கு
கழை மேவு மடமந்தி மழை கண்டு,
மகவினொடும் புக, ஒண் கல்லின்
முழை மேவு மால்யானை இரை தேரும்
வளர் சாரல் முதுகுன்ற(ம்)மே.

5. He is the peerless One whose half is His bejewelled
Consort over whose forelap runs a cingulam;
His own half is properly clad in a deer-skin; He is
enshrined in Muthukundram where on a lofty bamboo
sat a modest female monkey which apprehending
the advent of rain rushed with its cub
towards a cave in the dinsome mountain and hid there;
in the mountain range huge elephants
roam about in quest of pabulam.

6. நகை ஆர் வெண்தலைமாலை முடிக்கு அணிந்த
நாதன் இடம் – நல் முத்தாறு
வகை ஆரும் வரைப்பண்டம் கொண்டு இரண்டுகரை
அருகும் மறிய மோதி,
தகை ஆரும் வரம்பு இடறி, சாலி கழுநீர்
குவளை சாயப் பாய்ந்து,
முகை ஆர் செந்தாமரைகள் முகம்மலர,
வயல் தழுவு முதுகுன்ற(ம்)மே.

6. The Lord-God wears on His crown the chaplet
of a laughing skull; He is of Muthukundram
where the goodly Manimutthāru flows carrying
various kinds of montane products
and so leaps over its banks twain that paddy crops
and water-lilies bend low; the river
eke causes the buds of red lotuses to burgeon
in the fields closeby.

7. அறம் கிளரும் நால்வேதம் ஆலின்கீழ்
இருந்துஅருளி, அமரர் வேண்ட,
நிறம் கிளர் செந்தாமரையோன் சிரம்ஐந்தின்
ஒன்று அறுத்த நிமலர் கோயில்—
திறம் கொள் மணித்தரளங்கள் வர, திரண்டு அங்கு
எழில் குறவர்சிறுமிமார்கள்
முறங்களினால் கொழித்து, மணி செல விலக்கி,
முத்து உலைப் பெய் முதுகுன்ற(ம்)மே.

7. He expounded the four dhārmic Vedas seated under
the Banyan tree; He clipped one of the five heads
of Brahma seated on the red Lotus, as beseeched by
the Devas; He is the unflawed One abiding at
Muthukundram where the girls of the *Kurava* tribe,
beholding rubies and pearls rolling in the river,
gather in their strength, bale them out, and winnow
the pearls and pour them in vessels set on ovens
for baking, in the tiny toy-houses of sand built by them.

8. கதிர் ஒளிய நெடுமுடிபத்து உடைய கடல்
இலங்கையர்கோன் கண்ணும் வாயும்
பிதிர் ஒளிய கனல் பிறங்க, பெருங்கயிலைமலையை
நிலைபெயர்த்தஞான்று,
மதில் அளகைக்கு இறை முரல, மலர்அடிஒன்று
ஊன்றி, மறை பாட, ஆங்கே
முதிர் ஒளிய சுடர் நெடுவாள் முன் ஈந்தான்
வாய்ந்த பதி – முதுகுன்ற(ம்)மே.

8. When the Sovereign of Sri Lanka, the wearer
of ten lofty and effulgent crowns on his
ten heads, uprooted the lofty Mount Kailās,
the while his eyes and mouths belched blazing fire,
to the delight of the monarch of the walled-Alakāpuri,
He crushed him by pressing His flower-soft foot
and then when he hymned the Veda, He forthwith
gifted to him a long and fulgurant sword;
it is He who is entempled in Muthukundram.

9. பூ ஆர் பொன்–தவிசின்மிசை இருந்தவனும்,
பூந்துழாய் புனைந்த மாலும்,
ஓவாது கழுகு ஏனம்ஆய், உயர்ந்து ஆழ்ந்து,
உற நாடி, உண்மை காணாத்
தே ஆரும் திருஉருவன் சேரும் மலை—
செழு நிலத்தை மூட வந்த
மூவாத முழங்கு ஒலிநீர் கீழ் தாழ,
மேல் உயர்ந்த முதுகுன்ற(ம்)மே.

9. The one ensconced on the beautiful Lotus
and the one that wears the comely *tulasi* garland,
transforming into a swan and a boar, flew up
and burrowed the earth but could not, in their quest

behold His true form of light that is ethereal;
the hill whereat He abides is Muthukundram
which stands aloft unsubmerged even when
the great and dinsome Deluge swallows the earth.

10. மேனியில் சீவரத்தாரும், விரிதரு தட்டுஉடையாரும்,
விரவல் ஆகா,
ஊனிகளாய் உள்ளார் சொல் கொள்ளாது உம்
உள் உணர்ந்து, அங்கு உய்மின், தொண்டீர்! —
ஞானிகளாய் உள்ளார்கள் நால்மறையை
முழுது உணர்ந்து, ஐம்புலன்கள் செற்று,
மோனிகளாய் முனிச்செல்வர் தனித்து இருந்து
தவம் புரியும் முதுகுன்ற(ம்)மே.

10. The ochre-robed Buddhists and the Samanas
who for clothing use woven mats,
are unfit for friendship; they but foster their flesh;
the utterances of these are ignored by
the wise ones of Gnosis; these have realised
the true import of the four Vedas; they have
mastered the five senses and are poised in Silence;
these sages of spiritual opulence perform
tapas in utter seclusion in Muthukundram.
Ye servitors, hail this shrine and gain salvation.

11. முழங்கு ஒலி நீர் முத்தாறு வலம்செய்யும்
முதுகுன்றத்து இறையை, மூவாப்
பழங்கிழமைப் பன்னிருபேர் படைத்து உடைய
கழுமலமே பதியாக் கொண்டு,
தழங்கு எரிமூன்று ஓம்பு தொழில் — தமிழ் ஞானசம்பந்தன்
சமைத்த பாடல்
வழங்கும் இசை கூடும் வகை பாடுமவர்
நீடு உலகம் ஆள்வர்தாமே.

11. Gnānasambandhan, the Adept in Tamil,
the fosterer of the triple fire, the one
of unageing Kazhumalam endowed with twelve
ancient names, has sung these verses on the God
of Muthukundram round which flows the uproarious
Manimutthāru, the while adoring it.
They that sing these songs in the fitting and possible
musical mode will reign long in this world.

Notes

1. The six faiths are:

   Saivam - worship of Siva,

   Sāktam - worship of Sakti/Uma,

   Vaishnavam - worship of Vishnu,

   Gānāpatyam - worship of Ganapati/Vināyaka,

   Kaumāram - worship of Kumara / Muruka, and

   Sauram - worship of Sūrya / Sun.

   Sakti is part and parcel of Sivam. Ari (Hari / Vishnu) is Siva's Sakti. "Ari alāl Devi illai Ayyan Ayyāranārkke" are the words of St.Appar.

   Both Vināyaka and Muruka are sons of Siva. The worship of these is the worship of Siva in His filial form.

   Surya is Siva-Surya.

   It is therefore an acknowledged fact that the one and only God cognized by the six faiths is Siva.

2. This verse refers to the episode relating to the encounter of Siva in His guise as a forester with Arjuna. Vide the Āranya Parva of the Mahā Bhārata.

7. Girls build toy-houses of wet sand and pretend to do some cooking. Here it is said that they use pearls as rice for their cooking.

8. The King of Alakāpuri is Kubera. Ravana wrenched from him his aerial car called the Pushpaka-Vimāna. He felt happy when Ravana was punished by Siva.

   The sword gifted to Ravana by Siva is called Chandrahāsa.

9. Muthukundram, like Kāzhi, survives the Great Deluge.

132. Tiruvēzhimizhalai

Pann: Mekarāgakkurinji

132. திருவீழிமிழலை

பண்: மேகராகக்குறிஞ்சி

1. ஏர் இசையும் வட-ஆலின்கீழ் இருந்து, அங்கு
ஈர்-இருவர்க்கு இரங்கி நின்று,
நேரிய நால்மறைப்பொருளை உரைத்து, ஒளி சேர்
நெறி அளித்தோன் நின்ற கோயில்—
பார் இசையும் பண்டிதர்கள் பல்-நாளும்
பயின்று ஓதும் ஓசை கேட்டு,
வேரி மலி பொழில், கிள்ளை வேதங்கள்
பொருள் சொல்லும் மிழலைஆமே.

1. Seated under the Banyan tree, He mercifully explicated
the true import of the four Vedas to the Four
and revealed to them the enlightening way;
He is entempled in Vēzhimizhalai
where having listened to the teaching
of the Vedic pundits of this world
to their *chelas*, the parakeets of the melliferous
gardens explicate truly the Vedas.

2. பொறிஅரவம்அது சுற்றி, பொருப்பே மத்துஆக,
புத்தேளிர் கூடி,
மறிகடலைக் கடைந்திட்ட விடம் உண்ட
கண்டத்தோன் மன்னும் கோயில்—
செறி இதழ்த் தாமரைத் தவிசில் — திகழ்ந்து ஓங்கும்
இலைக்குடைக்கீழ், செய் ஆர் செந்நெல்
வெறி கதிர்ச்சாமரை இரட்ட, இள அன்னம்
வீற்றிருக்கும் மிழலைஆமே.

2. The Devas foregathered, held the speckled serpent
that twined round the mountain and with it
churned the sea of recurring billows;
He quaffed the emerging venom and held it
in His throat; His is the shrine at Vēzhimizhalai
where the young swan is majestically seated
on the densely-petalled lotus under the parasol
of the lotus-leaf and is fanned by
the ears of paddy growing in the fields.

3. எழுந்து உலகை நலிந்து உழலும் அவுணர்கள்தம்
புரம்மூன்றும், எழில் கண்ணாடி

உழுந்து உருளும் அளவையின், ஒள்ளி கொள, வெஞ்சிலை
வளைத்தோன் உறையும் கோயில்—
கொழுந் தரளம் நகை காட்ட, கோகநதம்
முகம் காட்ட, குதித்து நீர்மேல்
விழுந்த கயல் விழி காட்ட, வில் பவளம்
வாய் காட்டும் மிழலைஆமே.

3. The Asuras of the three, winged citadels roamed
at will and grieved the dwellers of the earth;
before a grain of blackgram would roll down
a mirror, He bent His fierce bow
and gutted them with fire; He is entempled
in Vēzhimizhalai where women thrive
whose teeth are like lovely pearls, whose visages
are like the lotus flowers, whose eyes are
like the carp-fish that leap and fall on water
and whose bright lips are like coral.

4. உரை சேரும் எண்பத்துநான்கு நூறுஆயிரம் ஆம்
யோனி பேதம்
நிரை சேரப் படைத்து, அவற்றின் உயிர்க்கு உயிர்ஆய்,
அங்குஅங்கே நின்றான் கோயில்—
வரை சேரும் முகில் முழவ, மயில்கள்பல
நடம்ஆட, வண்டு பாட,
விரை சேர் பொன் இதழி தர, மென்காந்தள்
கை ஏற்கும் மிழலைஆமே.

4. As indited in the sacred texts, He created
the eighty four lakhs of species of beings
and abides in them as the life of their lives;
He is entempled in Vēzhimizhalai where
clouds rising from mountains float on high
and rumble like drums, peacocks enact
manifold dance, bees bombilate musically,
kondrai trees pour down as guerdon golden pollen-grains
from their fragrant flowers and the hand-like, soft
kāntal flowers (gratefully) receive them.

5. காணும்ஆறு அரிய பெருமான்ஆகி,
காலம்ஆய், குணங்கள்மூன்றுஆய்,
பேணு மூன்று உருஆகி, பேர் உலகம்
படைத்து அளிக்கும் பெருமான் கோயில்—
“தாணுஆய் நின்ற பரதத்துவனை,
உத்தமனை, இறைஞ்சீர்!” என்று

வேணு வார்கொடி விண்ணோர்தமை விளிப்ப
போல் ஓங்கு மிழலைஆமே.

5. He is the God who could rarely be beheld;
He is the (threefold time), the three *gunas*,
the three forms hailed by all and the One that evolves,
sustains (and resolves) the great cosmos;
He is *Stānu* – the Supreme Ens –, and the noble One;
He is entempled in Vēzhimizhalai where the flags
tethered to the long bamboo poles waft as if
to beckon all the Devas to come down and adore Him.

6. அகன் அமர்ந்த அன்பினராய், அறுபகை செற்று,
ஐம்புலனும் அடக்கி, ஞானப்
புகல் உடையோர்தம் உள்ளப்புண்டரிகத்துள்
இருக்கும் புராணர் கோயில்—
தகவுஉடை நீர் மணித்தலத்து, சங்கு உள வர்க்கம்
திகழ, சலசத்தீயுள்,
மிக உடைய புன்கு மலர்ப்பொரி அட்ட
மணம் செய்யும் மிழலைஆமே.

6. He is the Ancient One who is enshrined in the lotus-hearts
of the holy ones whose bosoms revel in love
and who have done away with the sextuple evil
and have thoroughly mastered the pentad
of senses; He is enshrined in Vēzhimizhalai
in whose lucid pools teeming with chanks
and gems, lotus blossoms blaze and into the lotus-fire
punku trees – large and many –,
pour their flowers as oblations of puffed rice
and remind one of a wedding ceremony.

7. ஆறு ஆடு சடைமுடியன், அனல் ஆடு
மலர்க்கையன், இமயப்பாவை
கூறு ஆடு திருஉருவன், கூத்துஆடும்
குணம் உடையோன், குளிரும் கோயில்—
சேறு ஆடு செங்கழுநீர்த் தாதுஆடி,
மது உண்டு, சிவந்த வண்டு
வேறு ஆய உருஆகி, செவ்வழிநல்பண்
பாடும் மிழலைஆமே.

7. His is the matted crest where flows the river;
in His flower-soft hand He holds the fire;

His divine form is concorporate with the Daughter
of Himavant; He is, by nature, a dancer; He is
serenely enshrined in Mizhalai in whose pools
bees dive into *sengkazhunēr* flowers
that spring from mire, lave in their pollen,
quaff honey and emerging in a different
and transformed incarnadine shape
hum the *pann* of *sevvazhi* sweetly.

8. கருப்பம் மிகும் உடல் அடர்த்து, கால் ஊன்றி,
கை மறித்து, கயிலை என்னும்
பொருப்பு எடுக்கல்உறும் அரக்கன் பொன்முடி தோள்
நெரித்த விரல் புனிதர் கோயில்—
தருப்பம் மிகு சலந்தரன்தன் உடல் தடிந்த
சக்கரத்தை வேண்டி, ஈண்டு
விருப்பொடு மால் வழிபாடு செய்ய, இழி
விமானம் சேர் மிழலைஆமே.

8. Ravana, the exceedingly haughty, approached
Mount Kailās, planted firm his feet
strained every nerve of his and essayed to uproot
the Mount with his hands bent on purpose;
then the holy One with a toe of His crushed the Asura's
ten heads decked with crowns of gold
and his shoulders too; His shrine is Mizhalai.
The Lord (of yore) smote the haughty Jalandara
with a disc, seeking which Vishnu adored Him
in this temple which has for its *vimāna*
the one that descended from Heaven.

9. செந்தளிர் மா மலரோனும் திருமாலும்,
ஏனமோடு அன்னம் ஆகி,
அந்தம் அடி காணாதே, அவர் ஏத்த,
வெளிப்பட்டோன் அமரும் கோயில்—
புந்தியின் நால்மறைவழியே புல் பரப்பி,
நெய் சமிதை கையில் கொண்டு,
வெந்தழலின் வேட்டு, உலகில் மிக அளிப்போர்
சேரும்(ம்) ஊர் மிழலைஆமே.

9. Brahma whose seat is the Lotus of red petals
and Vishnu went in quest of His crown and feet
in vain, and then when they hailed Him, He revealed
to them His form; Mizhalai is His shrine

which is sought by the Brahmins – the fosterers of the world –,
who, conforming to the Vedic rules
spread the *dharba* grass and holding ghee and *samit*
in their hands, rear and foster
the blazing sacrificial fire.

10. என் இறந்த அமணர்களும், இழி தொழில் சேர்
சாக்கியரும், என்றும் தன்னை
நண்ண (அ)ரிய வகை மயக்கி, தன் அடியார்க்கு
அருள்புரியும் நாதன் கோயில்—
பண் அமரும் மென்மொழியார் பாலகரைப்
பாராட்டும் ஓசை கேட்டு,
விண்ணவர்கள் வியப்பு எய்தி, விமானத்தோடும்(ம்)
இழியும் மிழலைஆமே.

10. The Lord-God has so befuddled the good many
Samanas and the Sākhyas – the doers of evil –,
that these can never gain access to Him
who graces His servitors; He is entempled
in Mizhalai to which the Devas repair
in the aerial cars bewitched by
the dulcet lullabies, softly and melodiously
sung by the women to lull their infants.

11. மின் இயலும் மணி மாடம் மிடை வீழி—
மிழலையான் விரை ஆர் பாதம்
சென்னிமிசைக் கொண்டு ஒழுகும் சிரபுரக் கோன்—
செழுமறைகள் பயிலும் நாவன்,
பன்னிய சீர் மிகு ஞானசம்பந்தன்—
பரிந்து உரைத்த பத்தும் ஏத்தி,
இன்இசையால் பாட வல்லார், இருநிலத்தில்
ஈசன் எனும் இயல்பினோரே.

11. The Prince of Sirapuram who is well versed in
the salvific Vedas and who is celebrated
by a good many, is the glorious Gnānasambandhan
who wears on his crown the suaveolent feet
of the God of Vēzhimizhalai abounding in
fulgurant and pulchritudinous mansions,
has, in abounding love, sung this decad; they that are
valiant to set the hymns in music and sing them
tunefully are truly the gods on earth.

Notes

Verses one and two provide instances of the figure of speech called pathetic fallacy.

4. Kāntal: Gloriosa superba: Hands are compared to Kāntal flowers.

5. Stānu: One of the names of Siva. The Atharva Veda hails Siva with this name. Stānu means column. It is related to Stamba which is Natu Thari in Tamil.

6. Punku: Indian beech.

This verse refers to the performance of *laja-homa* in a wedding.

7. Sengkazhunēr: Purple Indian water-lily.

Sevvazhi: A primary melody type of the mullai class.

9. Dharba: The sacred grass (Poa cyanosuroides).

Samit: Small sticks and sprigs used to foster the sacrifical fire; sacrificial fuel.

133. Tirukkacchi Yekampam

Pann: Mekarāgakkurinji

133. திருக்கச்சி ஏகம்பம்

பண்: மேகராகக்குறிஞ்சி

1. வெந்தவெண்பொடிப் பூசும் மார்பின் விரிநூல் ஒருபால் பொருந்த,
கந்தம் மல்கு குழலியோடும் கடிபொழில் கச்சிதன்னுள்,
அந்தம் இல் குணத்தார்அவர் போற்ற, அணங்கினொடு ஆடல் புரி
எந்தை மேவிய ஏகம்பம் தொழுது ஏத்த, இடர் கெடுமே.

1. In His chest bedaubed with the baked ash
the sacred thread hangs on one side;
He is with Her whose coiffure is suaveolent,
at Kacchi girt with fragrant gardens;
Yekampam is the shrine where our Father is
adored by devotees whose goodness is infinite;
it is here He enacts His dance with His Consort;
all troubles will perish if Yekampam is adored and hailed.

2. வரம் திகழும் அவுணர் மா நகர்மூன்று உடன்மாய்ந்து அவியச்
சரம் துரந்து, எரிசெய்த தாழ்சடைச் சங்கரன் மேய இடம்—
குருந்தம், மல்லிகை, கோங்கு, மாதவி, நல்ல குரா, மரவம்,
திருந்து பைம்பொழில் – கச்சி ஏகம்பம் சேர, இடர் கெடுமே.

2. It is the shrine of Sankara of dangling matted hair
who smote with a single dart the great triad
of citadels simultaneously, where throve Asuras
endowed with boons; reaching and adoring
His Yekampam teeming with *kuruntam*,
mallika, *kongku*, *mātavi*, stately *kura*
and *katampu*, annuls all troubles.

3. வண்ண வெண்பொடிப் பூசும் மார்பின் வரிஅரவம் புனைந்து,
பெண் அமர்ந்து, எரிஆடல் பேணிய பிஞ்ஞகன் மேய இடம்,
விண் அமர் நெடுமாடம் ஓங்கி விளங்கிய கச்சிதன்னுள்—
திண்ண மாம்பொழில் சூழ்ந்த ஏகம்பம் சேர, இடர் கெடுமே.

3. He wears on His chest bedaubed with the white ash
a striped snake; He is ever with His Woman;
He is Pinggnakan who dances in the fire of crematory;
His is Kacchi Yekampam dight with
lofty and sky-high mansions as well as pools;
troubles perish when it is reached and adored.

4. தோலும் நூலும் துதைந்த வரைமாா்பில் சுடலை வெண்நீறு அணிந்து,
காலன் மாள்உறக் காலால் காய்ந்த கடவுள் கருதும் இடம்,
மாலை வெண்மதி தோயும் மா மதில் கச்சி மா நகருள்,
ஏலம் நாறிய சோலை சூழ் ஏகம்பம் ஏத்த, இடர் கெடுமே.

4. On His hill-like chest decked with the sacred thread
to which is attached a snippet of deer-skin,
He wears the white ash of the crematory; He kicked
Death to death; He, the Lord-God, loves to abide
at the great city of Kacchi over whose great walls
the white crepuscular moon arises;
hailing Yekampam girt with fragrant gardens
annuls, for sure, all troubles.

5. தோடு அணி(ம்) மலர்க்கொன்றை சேர் சடைத் தூமதியம் புனைந்து,
பாடல் நால்மறைஆக, பல்கணப்பேய்கள்அவை சூழ,
வாடல்வெண்தலைஓடு, அனல், ஏந்தி, மகிழ்ந்து உடன்ஆடல் புரி—
சேடர் சேர் — கலிக் கச்சி ஏகம்பம் சேர, இடர் கெடுமே.

5. On His matted hair decked with a beautiful
and petalled *kondrai*-garland, He wears
the pure crescent moon; He sings the fourfold Vedic hymns;
surrounded by His *Bhūta*-Host and holding
a white skull whence all flesh had withered
and also fire in His hand, He dances
in delight with Uma; He is the Supreme One;
on reaching His dinsome Kacchi our troubles perish.

6. சாகம் பொன்வரைஆகத் தானவர் மும்மதில் சாய எய்து,
ஆகம் பெண் ஒருபாகம்ஆக, அரவொடு நூல் அணிந்து,
மாகம் தோய் மணி மாட மா மதில் கச்சி மா நகருள்,
ஏகம்பத்து உறை ஈசன் சேவடி ஏத்த, இடர் கெடுமே.

6. He sped an arrow from His bow of Mount Meru
and smote the triad of the Asuras' citadels;
He shares His person with His Woman; He wears on His
chest a snake and the sacred thread; He is
enshrined in Yekampam in the city of Kacchi
girt with great walls and rich in sky-high
and beautiful mansions; our troubles will
perish if we hail His hallowed feet.

7. Not extant.

8. வாள்நிலாமதி புல்கு செஞ்சடை வாள்அரவம் அணிந்து,
நாண் இடத்தினில் வாழ்க்கை பேணி, நகுதலையில் பலி தேர்ந்து,
ஏண் இலா அரக்கன்தன் நீள் முடிபத்தும் இறுத்தவன் ஊர்,
சேண் உலாம் பொழில் கச்சி ஏகம்பம் சேர, இடர் கெடுமே.

8. In His hirsutorufous matted crest He wears
a bright crescent and a dazzling serpent;
He has in His left half His bashful Help-meet;
He receives alms in His bowl – a laughing skull;
He crushed the ten heads of the strong-willed
Ravana; He abides in Yekampam of Kacchi
whose gardens brush the heavens.
When this shrine is reached all troubles are annulled.

9. பிரமனும் திருமாலும் கைதொழப் பேர்அழல் ஆய பெம்மான்,
அரவம் சேர் சடை அந்தணன், அணங்கினொடு அமரும் இடம்,
கரவு இல் வண்கையினார்கள் வாழ் கலிக் கச்சி மா நகருள்,
மரவம் சூழ் பொழில் ஏகம்பம் தொழ, வல்வினை மாய்ந்து அறுமே.

9. He, the Lord-God, stood a great column of fire
adored by Brahma and Vishnu with their hands;
He is the Brahmin who is adorned with a snake;
He is entempled with His Consort in dinsome Kacchi
where dwell guileless and munificent patrons,
at Yekampam girt with gardens of saffron trees.
Our *karma* will snap and perish when we hail it.

10. குண்டுபட்டு அமண் ஆயவரொடும், கூறை தம் மெய் போர்க்கும்
மிண்டர், கட்டிய கட்டுரைஅவை கொண்டு விரும்பேன்மின்!
விண்டவர் புரம்மூன்றும் வெங்கணை ஒன்றினால் அவியக்
கண்டவன் கலிக் கச்சி ஏகம்பம் காண, இடர் கெடுமே.

10. Foster desire none for the false dicta
of the nude and adipose Samanas
or for the violent Buddhists' dicta who roam about shrouded;
He smote with a puissant arrow the three
citadels of the hostile Asuras and gutted them
with fire; He is entempled in Kacchi Yekampam.
When we reach and behold it our troubles will perish.

11 ஏரின் ஆர் பொழில் சூழ்ந்த கச்சி ஏகம்பம் மேயவனை,
காரின் ஆர் மணி மாடம் ஓங்கு கழுமல நன்நகருள்,
பாரின் ஆர் தமிழ் ஞானசம்பந்தன் பரவிய பத்தும் வல்லார்,
சீரின் ஆர் புகழ் ஓங்கி, விண்ணவரோடும் சேர்பவரே.

11. On the God of Kacchi Yekampam which is girt with
pulchritudinous gardens,
Gnānasambandhan – the Adept of Tamil –,
hailing from the goodly polis of Kazhumalam
dight with beautiful mansions over which clouds crawl,
has sung these ten hymns.
They that recite them will thrive well on earth
and eventually join the company of the heavenly lords.

Notes

Every verse of this decad is an unfailing trouble-shooter.

2.

Kuruntam	:	Wild lime.
Mallika	:	Jasmine.
Kongku	:	Iron-wood of Malabar.
Mātavi	:	Hestage madablota.
Kura	:	Common bottle-flower.
Katampu	:	Common Cadamba.

Verse 7 of this decad is not extant.

134. Tiruppariyalūr Vērattam

Pann: Mekarāgakkurinji

134. திருப்பறியலூர் வீரட்டம்

பண்: மேகராகக்குறிஞ்சி

1. கருத்தன், கடவுள், கனல் ஏந்தி ஆடும்
நிருத்தன், சடைமேல் நிரம்பா மதியன்—
திருத்தம் உடையார் திருப் பறியலூரில்,
விருத்தன் எனத் தகும் வீரட்டத்தானே.

1. He is the Doer; He is God; He dances holding fire
in his hand; on His matted hair is a crescent; He is
the Ancient One abiding at Tiruppariyalūr Vērattānam
where dwell and flourish the right-minded.

2. மருந்தன், அமுதன், மயானத்துள் மைந்தன்,
பெருந்தண்புனல் சென்னி வைத்த பெருமான்—
திருந்து மறையோர் திருப் பறியலூரில்,
விரிந்த மலர்ச்சோலை வீரட்டத்தானே.

2. He is the Catholicon; He is the life-saving elixir;
He is the puissant One dancing in the crematory;
He bears on His head the vast and cool Ganga;
He abides at Tiruppariyalūr Vērattānam where dwell
righteous Brahmins and flourish flower-gardens.

3. குளிர்ந்து ஆர் சடையன், கொடுஞ்சிலை வில் காமன்
விளிந்தான் அடங்க வீந்து எய்தச் செற்றான்—
தெளிந்தார் மறையோர் திருப் பறியலூரில்,
மிளிர்ந்து ஆர் மலர்ச்சோலை வீரட்டத்தானே.

3. Cool is His matted crest; He burnt Manmata who
bent his cruel bow with a flower-dart. He is the God
of Tiruppariyalūr Vērattānam girt with flower-gardens,
where dwell the Brahmins of clarified intellect.

4. பிறப்பு ஆதி இல்லான், பிறப்பார் பிறப்புச்
செறப்பு ஆதி அந்தம் செலச் செய்யும் தேசன்—
சிறப்பாடு உடையார் திருப் பறியலூரில்,
விறல் பாரிடம் சூழ, வீரட்டத்தானே.

4. He is birthless and deathless; His form of light confers
on beings their embodiment and individuality and causes

their beginning and end; He abides companied with His
mighty *Bhūta*-Host at the Vērattānam
of Tirruppariyalūr where dwell the great ones.

5. கரிந்தார் இடுகாட்டில் ஆடும் கபாலி,
புரிந்தார் படுதம் புறங்காட்டில் ஆடும்—
தெரிந்தார் மறையோர் திருப் பறியலூரில்,
விரிந்து ஆர் மலர்ச்சோலை வீரட்டத்தானே.

5. At the Vērattānam of Tiruppariyalūr where dwell
the Brahmins well-versed in the Vedas and which is
girt with extensive flower-gardens, He dances
in the crematory where the dead are burnt; He is Kapāli.

6. அரவு உற்ற நாணா, அனல் அம்புஅது ஆக,
செருஉற்றவர் புரம் தீ எழச் செற்றான்—
தெருவில் கொடி சூழ் திருப் பறியலூரில்,
வெருஉற்றவர் தொழும் வீரட்டத்தானே.

6. He abides at the Vērattānam of Tiruppariyalūr dight with
streets where streamers waft and where He is adored by
them that dread re-birth; with a snake as His bow-string
and fire as a dart, He burnt the citadels of His battling foes.

7. நரை ஆர் விடையான், நலம் கொள் பெருமான்,
அரை ஆர் அரவம் அழகா அசைத்தான்—
திரை ஆர் புனல் சூழ் திருப் பறியலூரில்,
விரை ஆர் மலர்ச்சோலை வீரட்டத்தானே.

7. He abides at Tiruppariyalūr Vērattānam girt with
fragrant flower-gardens and pools with wavelets;
His is a white Bull; He is the Lord – the source of weal;
His waist is beautifully cinctured with a serpent.

8. வளைக்கும் எயிற்றின் அரக்கன் வரைக்கீழ்
இளைக்கும்படி தான் இருந்து, ஏழைஅன்னம்
திளைக்கும் படுகர்த் திருப் பறியலூரில்,
விளைக்கும் வயல் சூழ்ந்த வீரட்டத்தானே.

8. He is entempled in Tiruppariyalūr Vērattam
rich in uberous fields and dight with pools where
cobs and pens sport in joy; He crushed with a toe of His
the Asura of curved teeth and denuded him of his might.

9. வளம் கொள் மலர்மேல் அயன், ஓதவண்ணன்,
துளங்கும் மனத்தார் தொழ, தழல்ஆய் நின்றான்—
இளங்கொம்பு அனாளோடு இணைந்தும் பிணைந்தும்
விளங்கும் திருப் பறியல்வீரட்டத் தானே.

9. The God of Tirupparıyalūr Vērattam is concorporate
with Her who is like unto a tender and flowery twig;
He stood as a column of fire that was adored with dread
by Brahma on the Lotus and the one of cerulean hue.

10. சடையன்; பிறையன்; சமண்சாக்கியரோடு
அடை அன்பு இலாதான்; அடியார்பெருமான்;
உடையன், புலியின்உரி-தோல் அரைமேல்;
விடையன் — திருப் பறியல்வீரட்டத்தானே.

9. The God of Tirupparıyalūr Vērattānam wears a crescent
in His matted crest; His grace is unavailing
unto the Buddhists and Samanas; His waist wears
a tiger-skin; His mount is the Bull.

11. நறு நீர் உகும் காழி ஞானசம்பந்தன்.
வெறிநீர்த் திருப் பறியல்வீரட்டத்தானை,
பொறி நீடு அரவன், புனை பாடல் வல்லார்க்கு
அறும், நீடு அவலம்; அறும், பிறப்புத்தானே.

11. Gnānasambandhan of well-watered Kāzhi has hymned
Him who is adorned with a long and speckled snake –
the God of Tirupparıyalūr Vērattam endowed with olent water;
They that master these verses 'll be freed from gruesome
misery and re-birth.

Notes

Vērattānam is a place where one of the heroic acts of Siva was enacted. There are eight such places and they are known as Atta Vērattam.

This decad celebrates Siva, hailing Him as the Ancient One (the Primal God), the Author, the Great Cause and the Supreme Ens.

135. Tirupparāitthurai

Pann: Mekarāgakkurinji

135. திருப்பராய்த்துறை

பண்: மேகராகக்குறிஞ்சி

1. நீறு சேர்வது ஓர் மேனியர், நேரிழை
கூறு சேர்வது ஓர் கோலம்ஆய்,
பாறு சேர் தலைக் கையர் – பராய்த்துறை
ஆறு சேர் சடை அண்ணலே.

1. In His matted crest courses the river Ganga;
His body is bedaubed with the holy ash; His form is
concorporate with His bejewelled Consort; He is
the merciful One of Parāitthurai who holds in His
hand a stinking skull sought after by kestrels.

2. கந்தம் ஆம் மலர்க்கொன்றை, கமழ் சடை,
வந்த பூம்புனல், வைத்தவர்–
பைந்தண்மாதவி சூழ்ந்த பராய்த்துறை
அந்தம் இல்ல அடிகளே.

2. The great One of Parāitthurai girt with cool
and green *mātavi* creepers, is the aeviternal God.
On His matted crest decked with olent flowers
and fragrant *kondrai*, He holds the flooding Ganga.

3. வேதர் வேதம்எல்லாம் முறையால் விரித்து
ஓத நின்ற ஒருவனார்;
பாதி பெண்உரு ஆவர் – பராய்த்துறை
ஆதி ஆய அடிகளே.

3. The great One of Parāitthurai is the Primal God;
He is the unique One who authored the Vedas
and expounded them in the proper way.
A moiety of His form is a Woman.

4. தோலும் தம் அரை ஆடை, சுடர்விடு
நூலும் தாம் அணி மார்பினர்–
பாலும் நெய் பயின்று ஆடு, பராய்த்துறை,
அரவம் ஆர்த்த அடிகளே.

4. He is seated in the shade of the Banyan tree
at Parāitthurai; milk and ghee constitute
His ablutions; He is clad in a tiger-skin;
His chest is adorned with the blazing sacred thread.

5. விரவி நீறு மெய் பூசுவர், மேனிமேல்;
இரவில் நின்று எரிஆடுவர்;
பரவினார்அவர் வேதம் — பராய்த்துறை
அரவம் ஆர்த்த அடிகளே.

5. The waist of the Supreme One at Parāitthurai
is cinctured with a snake; His body is profusely
bedaubed with the holy ash; during midnight
He dances in the crematory; He is hailed by the Vedas.

6. மறையும் ஓதுவர்; மான்மறிக் கையினர்;
கறை கொள் கண்டம் உடையவர்—
பறையும் சங்கும் ஒலிசெய் பராய்த்துறை
அறைய நின்ற அடிகளே.

6. The presiding deity of Parāitthurai where
chanks blare and drums resound, is adored by all;
He recites the Vedas; His palm holds a fawn;
His neck sports a patch of dark venom.

7. விடையும் ஏறுவர், வெண்பொடிப் பூசுவர்;
சடையில் கங்கை தரித்தவர்;
படை கொள் வெண்மழுவாளர் — பராய்த்துறை
அடைய நின்ற அடிகளே.

7. The great One that abides at Parāitthurai
rides a Bull; He wears the white ash;
He holds in His matted hair the Ganga;
He wields as weapon the white battle-axe.

8. தருக்கின் மிக்க தசக்கிரிவன்தனை
நெருக்கினார், விரல்ஒன்றினால்;
பருக்கினார் அவர்போலும் — பராய்த்துறை—
அருக்கன்தன்னை, அடிகளே.

8. The great One of Parāitthurai crushed
with a toe of His the excessively haughty
ten-headed Ravana; He broke the teeth
of Surya in Daksha's sacrifice.

9. நாற்றமாமலரானொடு மாலும்ஆய்த்
தோற்றமும் அறியாதவர்;
பாற்றினார், வினைஆன; — பராய்த்துறை
ஆற்றல் மிக்க அடிகளே.

9. The great One of prowess abiding at Parāitthurai
stood beyond the ken of Brahma seated
on the Lotus and Vishnu; He does away
with the *karma* of those that adore Him.

10. திருஇலிச் சிலதேர், அமண்ஆதர்கள்,
உரு இலா உரை கொள்ளேலும்!
பரு விலால் எயில் எய்து, பராய்த்துறை
மருவினான்தனை வாழ்த்துமே!

10. Listen not to the balderdash of the few unholy –
the Buddhists —, and the base Samanas;
He smote with His mountain-bow the skyey citadels;
Hail Him – the God entempled in Parāitthurai.

11. செல்வம் மல்கிய செல்வர் பராய்த்துறைச்
செல்வர்மேல், சிதையாதன
செல்வன் ஞானசம்பந்தன செந்தமிழ்,
செல்வம்ஆம், இவை செப்பவே.

11. They that hymn the deathless hymns of salvific Tamil
sung by Gnānasambandhan blessed with wealth divine,
on the opulent and bliss-conferring God
of Parāitthurai will come by true and lasting wealth.

Notes

The message of this decad is this. It is spiritual opulence that counts.

136. Tiruttharumapuram

136. திருத்தருமபுரம்

1. மாதர் மடப்பிடியும் மடஅன்னமும் அன்னது ஓர்
நடை உடை(ம்) மலைமகள் துணை என மகிழ்வர்,
பூதஇனப்படை நின்று இசை பாடவும் ஆடுவர்,
அவர் படர்சடை(ந்) நெடுமுடியது ஓர் புனலர்,
வேதமொடு ஏழ்இசை பாடுவர் – ஆழ்கடல் வெண்திரை
இரை(ந்)நுரை கரை பொருது, விம்மி நின்று, அயலே
தாது அவிழ் புன்னை தயங்கு மலர்ச் சிறைவண்டு அறை
எழில் பொழில் குயில் பயில் தருமபுரம்பதியே.

1. He rejoices in His Help-meet whose gait is like
unto the lovely, young she-elephant's and the swan's;
to the singing of the *Bhūta*-Host He dances; He wears
the Ganga on His long and spreading matted hair;
He hymns the Vedas and sings the sevenfold music;
His dwelling is at Dharumapuram abutting the deep
ocean-stream whose waves, with foam, dash dinsomely
against the shore near which winged bees
bombinate over pollen-laden *punnai* flowers
in the beautiful grove where koels melodize.

2. பொங்கும் நடைப் புகல் இல் விடைஆம் அவர் ஊர்தி, வெண்–
பொடி அணி தடம் கொள் மார்பு பூணநூல் புரள,
மங்குல்இடைத் தவழும் மதி சூடுவர், ஆடுவர்,
வளம் கிளர்புனல் அரவம் வைகிய சடையர்–
சங்கு கடல்–திரையால் உதையுண்டு, சரிந்து இரிந்து,
ஒசிந்து அசைந்து, இசைந்து சேரும் வெண்மணல்குவைமேல்
தங்கு கதிர்(ம்) மணி நித்திலம் மெல்இருள் ஒல்க நின்று,
இலங்கு ஒளி(ந்) நலங்கு எழில் – தருமபுரம்பதியே.

2. His mount is the peerless Bull of wrathful gait;
on His broad chest bedaubed with holy ash
rolls the sacred thread; adorned with the crescent
that skims the sky, He dances; on His matted hair
abide the uberous Ganga and the serpent;
His dwelling is at Dharumapuram made bright
by the pearls – whose light chases the soft murk away –,
yielded by chanks which, wafted by waves,
totter, scatter, fluster, falter and eventually
muster to the top of the white sand-dune.

3. விண் உறு மால்வரை போல் விடை ஏறுவர், ஆறு
சூடுவர், விரி சுரி ஒளி கொள் தோடு நின்று இலங்கக்
கண்உற நின்று ஒளிரும் கதிர் வெண்மதிக்கண்ணியர்,
கழிந்தவர் இழிந்திடும்(ு) உடைதலை கலனாப்
பெண் உற நின்றவர், தம் உருவம்(ு) அயன் மால் தொழ(ு)
அரிவையைப் பிணைந்து இணைந்து அணைந்ததும் பிரியார்–
தண் இதழ் முல்லையொடு, எண்இதழ் மௌவல், மருங்கு அலர்
கருங்கழி(ு) நெருங்கு நல்–தருமபுரம்பதியே.

3. He rides the huge, sky-high and mountainous Bull;
He is adorned with the Ganga; His ear-ring is
a broad and curling scroll of palm-leaf; His chaplet
is an eye-bewitching crescent-moon; His alms-bowl
is a stinking skull; half of His frame is Uma
who is harmoniously dovetailed and concorporate
with Him; His form is adored by Brahma and Vishnu;
His dwelling is at Dharumapuram abounding in
dark creeks beside groves where wafts
the fragrance of the cool-petalled *mullai*
and the eight-petalled *mouval*.

4. வார் உறு மென்முலை நன்நுதல் ஏழையொடு ஆடுவர்,
வளம் கிளர் விளங்கு திங்கள் வைகிய சடையர்,
கார் உற நின்று அலரும் மலர்க்கொன்றை அம்கண்ணியர்,
கடு(ு) விடை கொடி, வெடிகொள் காடு உறை பதியர்,
பார் உற விண்ணுலகம் பரவப்படுவோர், அவர்
படுதலைப் பலி கொளல் பரிபவம் நினையார்–
தார் உறு நல் அரவம் மலர் துன்னிய தாது உதிர்
தழை பொழில் மழை(ு) நுழை தருமபுரம்பதியே.

4. He dances with Her of lovely forehead and whose
soft breasts are covered by a breast-band;
in His matted hair abides the light-diffusing
moon of foison; he wears a garland of *kondrai*
flowers that burgeon in the rainy season;
His flag sports the signum of His fleet-footed Bull;
His habitat is the dreadful crematory; He is hailed
by the heavenly gods and the people on earth;
He deems not receiving alms in His begging-bowl –
a dead one's skull –, shameful; His garland
is a serpent; He dwells at Dharumapuram
girt with gardens – rich and dense with leaves
and pollen-shedding flowers –, over which clouds glide.

5. நேரும் அவர்க்கு உணரப் புகில் இல்லை; நெடுஞ்சடைக்
கடும்புனல் படர்ந்து இடம் படு(வ்)வது ஓர் நிலையர்;
பேரும் அவர்க்கு எனை ஆயிரம்! முன்னைப் பிறப்பு, இறப்பு,
இலாதவர்; உடற்று அடர்த்த பெற்றி யார் அறிவார்?
ஆரம் அவர்க்கு அழல் வாயது ஓர் நாகம்; அழ(ஃ)குஉற(வ்)
எழு(ஃ) கொழு(ம்) மலர் கொள் பொன்இதழிநல் அலங்கல்;
தாரம் அவர்க்கு இமவான்மகள்; ஊர்வது போர் விடை—
கடு படு செடி பொழில் – தருமபுரம்பதியே.

5. On analysis there is none His peer; in His
long matted hair He holds the Ganga
that dashed down amain; His names are legion;
He undergoes neither birth nor death. Who can
know of His prowess who by His ire did away with His foes?
His garland is a serpent of fierce venom.
His wreath is wrought of *kondrai* flowers, auric and glorious;
His Consort is the Daughter of Himavant; His mount
is the martial Bull; He abides at Dharumapuram
girt with gardens – odoriferous and splendorous.

6. கூழை அம் கோதை குலாயவள் தம் பிணை புல்க, மல்கு
மென்முலை, —பொறி கொள் பொன் —கொடிஇடை, துவர்வாய்,
மாழைஒண்கண் மடவாளை ஓர்பாகம் மகிழ்ந்தவர்;
வலம் மலி படை, விடை கொடி, கொடு(ம்)மழு(வ்)வாள்—
யாழையும் எள்கிட ஏழ்இசை வண்டு முரன்று, இனம்
துவன்றி, மென்சிற(ஃ)கு அறை உற(ந்) நற(வ்) விரியும் நல்-
தாழையும் ஞாழலும் நீடிய கானலின் நள் அல் இசை
புள்இனம் துயில் பயில் தருமபுரம்பதியே.

6. Her coiffure is decked with chaplets; Her delicate breasts
are hugged by Her Consort; sallow-tinted is Her frame;
Her waist is willowy; Her lips are rubicund;
Her bright eyes are like the two symmetrically slit
halves of a tender mango; She is Uma with whom He is
happily concorporate; His triumphant weapon is
the battle-axe; His flag sports the signum of His Bull;
His dwelling is at Dharumapuram in whose
coastal gardens bees so bombinate that its sevenfold
music excels the *yāzh* while their soft wings
rustle sweet; there abound the goodly and melliferous
fragrant screwpine and *kondrai* yclept
Tiger's Claw; lo, in the miry fields
the song-birds slumber.

7. தே மரு வார்குழல் அன்னநடைப் பெடைமான்விழித்
திருந்திழை பொருந்து மேனி செங்கதிர் விரிய,
தூ மரு செஞ்சடையில்–துதை வெண்மதி, துன்று கொன்றை,
தொல்புனல், சிரம், கரந்து, உரித்த தோல்உடையர்—
கா மரு தண்கழி நீடிய கானல கண்டகம்
கடல்(ல்) அடை கழி இழிய, முண்டகத்து அயலே,
தாமரை சேர் குவளைப் படுகில் கழுநீர்மலர்
வெறி கமழ் செறி(வ்) வயல்–தருமபுரம்பதியே.

7. Her long and lovely hair breathes incense; Her gait is
like the swan's; Her eyes are like the fawn's;
Her ornaments are fit and proper; She is Uma
with whom He is concorporate; on His
spreading and effulgently ruddy matted hair
are the crescent, fully-blown *kondrai*,
the hoary Ganga and a garland of skulls which
lie concealed; He is clad in peeled-off hides;
He is entempled in Dharumapuram which is
near the cool creeks beside the coastal gardens
where flourish cocoanut trees; *nērnellis* abound in creeks;
lotuses, lilies and *sengkazhunēr* in the pools
suavaolently thrive; also are there fields galore.

8. தூ வணநீறு அகலம் பொலிய(வ்), விரை புல்க மல்கு
மென்மலர் வரை புரை திரள்புயம்(ம்) அணிவர்;
கோவணமும்(ம்) உழையின்(ன்) அதளும்(ம்) உடை ஆடையர்;
கொலை(ம்) மலி படை ஓர் சூலம் ஏந்திய குழகர்;
பா வணமா அலறத் தலைபத்து உடை அவ்(வ்) அரக்கன(வ்)
வலி ஓர் கவ்வை செய்து அருள்புரி தலைவர்;
தாவண ஏறு உடை எம் அடிகட்கு இடம் — வன் தடங்-
கடல்(ல்) இடும் தடங்கரைத் தருமபுரம்பதியே.

8. The white holy ash flashes from His chest; He wears
on His hill-like and well-formed shoulders
sweet-smelling garlands of soft and densely-woven flowers;
His clothings are a loin-cloth and the hide of deer;
He is the ever-young One who wields a murderous spear;
He crushed the ten heads of Ravana who roared
in pain and (then) hymned Him; having denuded him
of his puissance, He then graced him; He is
the Lord-God; His mount is a leaping Bull; He dwells at
Dharumapuram abutting the long shore
of the mighty and billowy main.

9. வார் மலி மென்முலை மாது ஒருபாகம்அது ஆகுவர்;
வளம் கிளர் மதி, அரவம், வைகிய சடையர்;
கூர் மலி சூலமும், வெண்மழுவும்(ம்), அவர் வெல் படை;
குனிசிலை தனி(ம்) மலைஅது ஏந்திய குழகர்;
ஆர் மலி ஆழி கொள் செல்வனும், அல்லி கொள் தாமரை(ம்)-
மிசைஅவன்(ன்), அடி(ம்) முடி அளவு தாம் அறியார்;
தார் மலி கொன்றைஅலங்கல் உகந்தவர்; தங்கு இடம்-
தடங்கடல்(ல்) இடும் திரைத் தருமபுரம்பதியே.

9. He is concorporate with Her whose delicate breasts
are covered with a breast-band; in His matted hair
the crescent and the snake abide; His triumphant
weapons are the sharp spear and the white
battle-axe; He, the ever-young One, bent Mount Meru
into a bow; He caused Vishnu who wields
the sprocket disc and Brahma who is ensconsed
on the petalled Lotus, to suffer fatigue
when they, in vain, went in quest of His crown
and His feet; He loves to be adorned with
a garland of *kondrai* flowers that blow in bunches;
His dwelling is at Dharumapuram which is
laved by the billows of the immense sea.

10. புத்தர், கடத் துவர் மொய்த்து உறி புல்கிய கையர், பொய்ம்
மொழிந்த அழிவு இல் பெற்றி உற்ற நல்-தவர், புலவோர்,
பத்தர்கள், அத் தவம் மெய்ப் பயன்ஆக உகந்தவர்;
நிகழ்ந்தவர்; சிவந்தவர்; சுடலைப் பொடி அணிவர்;
முத்து அன வெண்நகை ஒண் மலைமாதுஉமை பொன் அணி
புணர்(ம்)முலைஇணை துணை அணைவதும் பிரியார்—
தத்து அருவித்திரள் உந்திய மால்கடல் ஓதம்வந்து
அடர்த்திடும் தடம் பொழில்-தருமபுரம்பதியே.

10. He rejoices in the ascesis – the true guerdon –,
of goodly *tapaswis*, poets and devotees
who have quit the falsehoods of the contentious
Buddhists and the Samanas who roam about
toting *uri*; true love melts Him; lovelessness
angers him; He is bedaubed with the ash
of the crematory; He delights in His inseparable
company with Uma, the Daughter of Himavant,
whose white teeth are like pearls and whose twin-breasts
are closely set; His dwelling is at Dharumapuram
laved by the waters of the billowy and vast sea.

11. “பொன் நெடு நல் மணி மாளிகை சூழ் விழவம் மலீ
பொரூஉ புனல் திரூஉ அமர் புக(ல்)லி” என்று உலகில்
தன்னொடு நேர் பிற இல் பதி ஞானசம்பந்தன(ஃ)து
செந்தமிழ்த் தடங்கடல்–தருமபுரம்பதியைப்
பின்நெடுவார்சடையில் பிறையும்(ம்) அரவும்(ம்) உடையவன்
பிணைதுணைகழல்கள் பேணுதல் உரியார்,
இன்நெடுநன்உலகு எய்துவர்; எய்திய போகமும்
உறுவர்கள்(ள்); இடர், பிணி, துயர், அணை(வ்)வு இலரே.

11. Peerless Pukali is girt with huge, golden mansions
which are gem-inlaid; here abound festivals;
it is dight with uberous pools; it is here Lakshmi
abides for ever; its monarch Gnānasambandhan
has hailed Him that wears on His strands
of matted hair the crescent and the serpent,
with verse-garlands composed in salvific Tamil –
wide and extensive like the sea –;
they that lovingly foster the feet twain of Him
through these hymns will gain the ethereal
world and revel in bliss; troublous malady,
sorrow and the like will never touch them.

Notes

This decad is known as *yāzh-muri patikam*. Some editions refer to the pann of this decad as yāzh-muri. This is an error. There is no pann that goes by the name yāzh-muri. Yazh-muri is a term which means that vocal rendering cannot be accompanied on a yāzh, howsoever great the player on the yazh be. This patikam is rendered in the Atānā rāga. It is full of crinkum-crankum twists and turns which make it impossible for a yāzh to accompany the vocal rendering. Indeed this patikam was rendered by Tirugnānasambandhar at the specific request of Tirunēlakanta Yāzhppānar who always accompanied the former on his yāzh.

1. Punnai : Alexandrian laurel.
3. Mullai : Arabian jasmine.
Mauval : Wild jasmine.
6. ... in the miry fields the song birds slumber.
Cf. “... the miry fields where slept water-fowls...”
- Verse 17, the Puranam of Ilayānkudi Māra Nāyanār.
9. Nērnelli : Myrobalan.
10. Uri : Sling.

Here ends Tirumurai the First.

****

முதல் திருமுறை
பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி

பாடல் பக்க எண்

அ

அகமலியன்பொடு 197
அகனமர்ந்ததவன்பி 588
அங்கமாதுசேர் 406
அங்கமாறும்வேதம் 288
அங்கமுநான்மறை 476
அங்கமும் வேதமும் 28
அங்கமொடருமறை 480
அங்கமொராறொடு 190
அங்கமொராறும் 441
அங்கோல்வளை 386
அசைவுறுதவ 98
அச்சம்மிலர் 82
அஞ்சாதேகயிலாய 577
அஞ்சொண்புலனும் 166
அடர்செவிவேழ 177
அடலேறமருங் 150
அடல்வந்தவானவரை 571
அடல்மலிபடை 99
அடிகளாலவாய் 420
அடிமுடிகாண்கிலர் 489
அடியவர் குழுமிட 545
அடியிணைகண்டில 514
அடையாதவர் 163
அடையார்தம்புர 286
அடையார்புரம் 377
அடைவாகியவடி 61
அணங்கோடொரு 167
அணிபெறுவடமர 92
அணிமலர்மகள் 103
அணியார் தொழ 163
அணியார்மலை 378
அண்டத்தாலெண் 552
அண்ணலாலவாய் 419
அத்தமண்டோய் 173
அத்தன்முதுகுன்றை 415
அந்தணாளர்தம் 425
அந்தண்சோற்றுத் 128
அந்தண்புனல் 400
அந்தமாதியயனும் 326
அந்தமின்ஞான 501
அந்தமில்புகழ் 418
அந்தமுமாதியுந்நான் 31
அந்தமுமாதியுமாகிய 170
அந்தம்மறியாதவரு 142
அந்தரத்திற்றேரூரும் 272
அந்திமதியோடு 385
அமைவனதுவர் 89
அம்பொனாலவாய் 419
அயனுமாலுமாய் (பிரம) 407
அயனுமாலுமாய் (வீழி) 413
அயனொடுமெழிலமர் 93
அயிலுடைவேலோர் 443
அயிலுறுபடையினர் 360
அரக்கனாண்மையழிய 132
அரக்கனாண்மையை 410
அரக்கன்வலி ஒல்க 151
அரக்கனார்வலி 419
அரக்கனெரிதர 413
அரசளிக்குமரக்கன் 243
அரசப்பள்ளியானும் 434
அரவச்சடைமேல் 162
அரவார்புனலன்பில் 148
அரவின்வாயின் 439
அரவுற்றநாணா 597
அரனுறைதரு 93
அரனையுள்குவீர் 406
அரியுநம்வினை 253
அரியொடுமலரவன் 536
அருகரொடு 58
அருத்தனை 487
அருநெறிய 5
அருந்திறலவுணர் 481
அருமறைஞான 482
அருமையன் எளி 529
அரும்புங்குரும்பை 204

அருவனாலவாய் 419
அரைகெழுகோவண 175
அரைபுல்குமைந் 171
அரையாரழனாகம் 382
அரையார்தரு 403
அரையார்விரி 154
அரையோடலர் 206
அலங்கன்மலி 569
அலரும்மெறி 162
அலர்மகண்மலி 543
அலைமலிதண்புனலோ 470
அலைமலிதண்புனல்சூழ் 473
அலையார்புனலை 284
அலையார்புனல்சூடி 367
அல்லாடரவம் 307
அவ்வினைக்கிவ்வினை 507
அழவல்லவராடி 154
அழிவல்லமண 164
அளைவளர்நாக 176
அறங்கிளருநால் 582
அறையார்கடலிலங்கை 70
அறையார்கழலந்த 57
அறையார்கழன்மேலர 163
அறையார்புனலும் 281
அறையார்புனலோடகி 115
அறையும்மரிகுரல் 66
அனனிகர்சடை 540
அன்புடையானை 36
அன்றடற்காலனை 491
அன்றிநின்றவவுணர் 131
அன்றியலுருவு 549
அன்றியவமணர் 497
அன்றினரரியென 544
அன்னமலிபொழில் 578

ஆ

ஆகத்துமைகேள்வன் 390
ஆசியாரமொழி 16
ஆச்சியப்பேய்களோடு 523
ஆடரவத்தழகு 270
ஆடலரவசைத்தான் 457
ஆடலழல்நாகம் 204
ஆடலான்பாடலான் 521
ஆடலேற்றினான் 419
ஆடனாகம் 249
ஆணும்பெண்ணுமாய் 382
ஆதல் செய்தான் 454
ஆதியாயநான் 223
ஆமையரவோடு 327
ஆம்பலதவம் 364
ஆயாதனசமயம் 52
ஆரநாகமாம் 419
ஆலக்கோலத்தின் 370
ஆலநீழலார் 418
ஆலிளமதியினொடு 487
ஆலும் மயிலின் 332
ஆவாவெனவரக்கன் 403
ஆவிக்கமலத்தன்னம் 451
ஆவிலைந்தமர்ந்த 492
ஆழியானுமலரின் 132
ஆழ்கடலெனக் 249
ஆழ்தருமால்கடல் 172
ஆறணிசெஞ்சடை 457
ஆறாடுசடைமுடி 588
ஆறுடைச்சடை 337
ஆற்றலுடைய 111
ஆற்றையுமேற்றது 353
ஆனூராவழி 268
ஆன்முறையாலாற்ற 217

இ

இகழுருவொடு 93
இகழ்ந்தருவரை 496
இசைவிளங்குமெழில் 119
இடந்தபெம்மான் 455
இடியார்கடனஞ் 162
இடியார்குரலேறு 150
இடையீர்போகா 238
இட்டமதமர்பொடி 539
இந்தணையுஞ் 39
இயங்குகின்ற 221
இயலாடிய 58
இயலும்விடை 398
இயல்வழிதரவிது 104

இரவணனிருபது 541
இரவன்பகலோனும் 374
இரவிற்றிரிவோர் 370
இருநிலமிதன் 543
இருநிலனது 103
இரும்பொன்மலை 373
இருவரறியாத 416
இருவர்க்கெரியாகி 152
இருவர்க்கெரியாய 422
இருவர்தேவருந் 243
இருவர்நாடிய 425
இருளைப்புரையும் 293
இரைக்கும்புனல் 136
இலகும்முடி 163
இலங்கைத்தலைவனை 513
இலங்கைமனன்முடி 75
இலங்கையர்வேந்து 20
இலங்கையிராவணன் 35
இலைமருதேயழகு 31
இலைமலிதர 541
இலைமலிபொழில் 485
இலையார்தரு 402
இழைத்தஇடையாள் 305
இழைமேவு 581
இழைவளர் 101
இளகக்கமலத்து 449
இறையார்வளை 139
இறையூண் 258
இறைவராயினீர் 412
இன்குரலிசை 491
இன்பம்வேண்டுவீர் 425

ஈ

ஈசன்முதுகுன்றை 415
ஈர்க்கும்புனல் 200
ஈறாய்முதலொன் 51

உ

உடையார்துகில் 136
உண்டுடுக்கையின்றி 289
உண்ணலாகா 219
உண்ணற்கரிய 331
உண்ணாமுலை 47
உதிரும்மயிர் 48
உமையாளொரு 159
உம்பராலும் 131
உயர்வரை 177
உய்யலுறுவீர் 409
உரமன்னுயர் 296
உரவம்புரிபுன் 154
உரவன்புலி 329
உரவார்கலை 449
உரவெங்கரி 166
உரிஞ்சனகூறை 344
உரித்ததுபாம்பை 512
உருமலிகடல் 539
உருவிற்றிகழும் 305
உரைசேரும் 587
உரையரும் 535
உரையாதார் 243
உளங்கொள்வார் 341
உலந்தவரென்பு 191
உலங்கொள்சங்க 451
உளையாவலி 155
உள்வேர்போல 238
உள்ளமோர் 462
உறிகொள் 236

ஊ

ஊணாப்பலி 302
ஊரும்மரவஞ் 146
ஊருலாவுபலி 130
ஊரெதிர்ந்திடு 361
ஊர்கின்ற 570
ஊறியார்தரு 242
ஊனடைந்த 212
ஊனத்திருணீங்கிட 166
ஊனார்தலை 321
ஊனியன்ற 15
ஊன்பாயும் 575
ஊன்றும்பிணி 257

எ

எங்கள்பெருமானை 390

எடுத்தவரக்கன் 111
எடுத்தான்புயம் 422
எடுத்தான்றருக்கினை 375
எண்டிசையாரும் 41
எண்டிசையோரஞ்சிடு 428
எண்டிசையோர்மகிழ 467
எண்ணாரெயில்கள் 286
எண்ணாரெயில் 205
எண்ணார்தங்கள் 186
எண்ணார்தரு 61
எண்ணார்மும் 521
எண்ணார்முத்தம் 450
எண்ணிடை 361
எண்ணிறந்த 590
எண்ணுமடியார் 421
எண்ணொன்றி 162
எந்தையென்று 110
எய்யாவென்றி 427
எரித்தவன் 495
எரியார்மழு 275
எரியொருகர 361
எருதேகொணர்க 277
எழின்மலை 492
எழுந்துலகை 586
எறிசுறவங் 261
எறியார்கடல் 108
எனைத்தோரூழி 305
என்றானிம்மலை 240

ஏ

ஏதம்வந்த 253
ஏராரெருக்கத் 404
ஏரிசையும் 586
ஏரினார்பொழில் 594
ஏலமலிகுழலார் 457
ஏவலத்தால் 196
ஏஆர்சிலை 57
ஏறார்தரும் 60
ஏறிலெருது 389
ஏறுதாங்கி 218
ஏறுமொன்று 349
ஏனத்தெயிறு 382
ஏனமருப்பினொடு 466
ஏனமன்னமும் 247

ஐ

ஐயனொய்யன் 13
ஐயன்முதுகுன்றை 415

ஒ

ஒடுங்கும்பிணி 256
ஒண்துவரார் 26
ஒருக்கியவுணர்வி 545
ஒருங்களிநீ 191
ஒருமைபெண்மை 4
ஒல்லையாறி 221
ஒழுகியபுனன் 535
ஒளியார்விடம் 150
ஒளிறூபுலி 49
ஒள்ளிதுள்ள 249
ஒற்றையேறது 14
ஒன்றும்பலவும் 301
ஒன்னார்புரம் 134

ஓ

ஓங்கியமூவிலை 471
ஓடுந்திரிபுரங்கள் 398
ஓடேகலனு 142
ஓதிநன்குணர் 181
ஓரியல்பில்லா 335
ஓருருவாயினை 564

க

கங்காளர்கயிலாய 575
கங்கையோர்வார் 463
கச்சுமொள் 350
கஞ்சத்தேனுண் 556
கடந்தாங்கிய 43
கடமணி 354
கடலினஞ்ச 15
கடலென 88
கடிபடுகமல 182
கடியாரலங்கல் 282
கடியார்கொன்றை 297

கடுக்கொள்சீவரை 410
கடைநெடுமாட 442
கடையார்கொடி 279
கடையார்மாடம் 188
கட்டார் 278
கணைநீடெரி 146
கணையும்வரி 201
கண்கொணுதலார் 309
கண்தான்கழுவா 298
கண்ணமர் 476
கண்ணன்கடிக் 399
கண்ணார்கமழ் 144
கண்ணிறைந்த 15
கண்ணிற்கனலாலே 374
கண்ணுதலான் 455
கண்ணுமூன்றும் 209
கண்மேற்கண்ணும் 295
கதமிகுகரு 98
கதிமலிகளிறு 102
கதிரொளிய 583
கந்தங்கமழ் 199
கந்தமர்சந்தும் 445
கந்தமாமலர் 599
கந்தனைமலி 345
கயலார்தடங் 134
கரத்தான்மலி 53
கரமிருபது 549
கரமுதலிய 101
கரம்பயில் 544
கரவின்றி 166
கரிகாலன 49
கரிதாகிய 155
கரிந்தாரிடு 597
கரிபுன்புறம் 205
கரியகண்டனை 407
கரியமாலும் 321
கரியவனான்முகன் 177
கருக்கமெல்லாம் 119
கருக்குமணி 399
கருதார்புரம் 421
கருதுசம்பந்தன் 423
கருத்தன்கடவுள் 596
கருப்பமிகு 589
கருவார்பொழில் 322
கருவுடையார் 499
கருவைக்கழித்திட்டு 509
கரைபொரு 336
கரையார்கடல் 316
கரையார்கடனாகை 384
கரையுலாவு 122
கலமார் கடலுள் 292
கலிகெழு 364
கலைபுனை 194
கலைமகள் தலை 543
கலைமலியகல் 547
கலைமலிவிரலினர் 536
கலையவன் 481
கலையார்கலி 160
கலையார்மதி 158
கலையுடை 530
கல்லார்மதிற் 140
கல்லார்வரை 206
கல்லானிழற் 52
கல்லானிழன்மேய 385
கல்லுயர்இஞ்சி 514
கல்லுயர்மாக் 178
கல்வியாளர் 130
கவர்பூம்புனலும் 277
கவிழமலை 201
கழலினோசை 9
கழலுஞ்சிலம்பு 422
கழன்மல்குகாலினர் 356
கழன்மல்குபந்தொடு 18
கழுதுதுஞ்சுங் 327
கழுமலமுதுதுபதி 562
கழுவார்துவர் 140
கறிவளர்குன்றம் 171
கறுத்தமனத்தினொடும் 467
கறுத்தான் 135
கறைமலி 102
கறையார்மிடறு 73
கறையிலங்குமலர் 269
கற்றவர்கள் 572
கற்றவர்திருவல்லம் 497

கற்றறிவெய்தி 428
கற்றாங்கெரி 366
கற்றைச்சடை 511
கனமலர்க்கொன்றைய (வாழ்கொளிபுத்தூர்) 176
கனமலர்க்கொன்றைய (பாச்சிலாச்சிராமம்) 195
கனைத்தெழுந்த 229
கன்னவிலும் 272
கன்னியராடல் 19

கா

காடடைந்த 213
காடதணிகலம் 511
காடுநாடுங் 130
காட்டினானும் 250
காணவுள்குவீர் 406
காணுமாறரிய 587
காண்டகைய 262
காதார்கன 135
காதிலங்கு 8
காமருகண் 448
காமருவார் 193
காமனெரிப் 20
காமனெழில் 391
காமன்வேவ 413
காரடைந்த 214
காரமண் 240
காரார்கொன்றை 245
காரார்வண்ணன் 116
காரார்வயல் 112
காரிருளுருவ 348
கார்கொண்ட 355
காலதுகங்கை 513
காலைநல்மாமலர் 334
காலையிலுண்பவர் 478
காவினையிட்டும் 507
காழிமாநகர் 414
காழியானய 561
கானமுஞ்சுட 354

கி

கிடந்தானிருந்தானும் 375
கிளர்மழை 344

கீ

கீர்த்திமிக்கவன் 525

கு

குடைமயிலின 536
குணமறிவுகள் 99
குணமின்றிப் 572
குண்டமணர் 178
குண்டர்சாக்கிய 183
குண்டர்தேருக்கு 425
குண்டாடுகுற்றுடுக்கை 578
குண்டாய் 443
குண்டுந்தேரும் 188
குண்டுபட்டமண் 594
குண்டுமுற்றி 124
குண்டைக்குறள் 204
குயிலார்கோல 317
குரவங்கமழ்குழலாள் 397
குரவங்கமழ்நறு 60
குருந்தவன் 499
குரும்பையாண் 240
குலவெஞ்சிலை 296
குழலார்சடையர் 316
குழலினோசை 287
குழலின்னிசை 83
குழையார் 239
குளித்துணா 501
குளிரும்மதி 385
குளிர்ந்தார் 596
குறிகலந்த 8
குறியார்திரைகள் 450
குறியில்சமணோடு 387
குறைபடாத 209
குற்றமறுத்தார் 40
குற்றமின்மை 226
குன்றம்மது 84
குன்றினுச்சி 231

கூ

கூரார்வளி 282
கூருலாவு 131
கூர்வாளரக்கன் 368
கூவிளங்கை 512
கூழையங்கோதை 604
கூறுகொண்டாய் 231
கூறைபோர்க்கும் 120
கூனற்பிறை 67

கே

கேடும்பிறவியும் 199
கேணவல்லான் 453

கை

கைம்மகவேந்தி 432
கைம்மாமதகரியின் 65
கையடைந்த 208
கையதுவெண் 514

கொ

கொக்கிறகோடு 180
கொக்கின்னிறகி 158
கொங்கணி 517
கொங்குசெருந்தி 111
கொச்சையண்ணல் 562
கொடியார்நெடு 80
கொட்டும்பறை 389
கொட்டுவரக்கரை 512
கொண்டலும் 360
கொந்தண்பொழில் 378
கொய்தவம்மலர் 495
கொய்யணிநறு 488
கொலைக்கணித்தா 362
கொலையார்தரு 151
கொலையார்மழு 379
கொலைவரையாத 433
கொல்லுங்களி 390
கொல்லைமுல்லை 208
கொல்லைவிடை 111
கொழுமலருறை 88
கொன்னவின்ற 226

கோ

கோடலிரும்புறவில் 468
கோணாகணை 368
கோதுசாற்றி 128
கோலம்முடி 70
கோவண ஆடையும் 35

ச

சங்கக்கயனும் 160
சங்களவிய 493
சங்கொலியிப்பி 20
சங்கொளிர் 503
சங்கோடு 276
சடங்கொண்ட 519
சடைதனைத் 170
சடைமுயங் 4
சடையன் 598
சடையார் சதுரன் 146
சடையார்பிறையான் 155
சடையார்புனல் 51
சடையினர்மேனி 335
சத்தியுளாதி 504
சந்தநன்மலர் 503
சந்தம்மலர் 395
சந்தளறேறு 19
சமண்சாக்கியர் 152
சரிகுழலில 504
சலசலசந்து 24
சலசலசொரி 534
சனம்வெருவுற 103

சா

சாகம்பொன் 593
சாக்கியப்பட்டும் 509
சாடிக்காலன் 127
சாத்துவர் 513
சாநாளும் 256
சாந்தங்கமழ் 202
சார்ந்தவர்க்கு 496
சாலமாமலர் 242

சி

சிக்கார் துவராடை 375
சிட்டமார்ந்த 219
சித்தந்தெளி 409
சிந்தையில் 485
சிரங்கையினில் 167
சிலைதனை 101
சிவனுறை 493
சிறுதேரரும் 144
சிறைகொண்ட 158
சிறையாரும் 263
சிறையார்வண்டும் 324
சிறையார்வரி 379
சினமலிகரிஉரி 94
சினமலியறு 97

சீ

சீரணிதிகழ் 180
சீரூர்சம்பந்தன் 411
சீர்கெழு 517
சீலம்மிகு 77

சு

சுடர்மணி 559
சுடுகூரெரி 393
சுடுநீறணி 69
சுடுமணி 516
சுரர்மாதவர் 57
சுருதிகள்பல 97
சுழிந்தகங்கை 235

சூ

சூடுமதிச்சடை 458
சூடுமிளந்திங்கட்(நல்லூர்) 389
சூடுமிளந்திங்கட் (வடுகூர்) 393
சூதகஞ்சேர் 291
சூலப்படையான் 138
சூலப்படையொன்று 309
சூலம்படை 92

செ

செங்கணரவும் 330
செங்கமலப் 447
செழுநுகரும் 268
செடியமண் 255
செடியார்தலையில் 147
செதுவாய்மைகள் 58
செந்தளிர் 589
செந்துவராடையினார் 464
செப்பம்நெஞ்சே 126
செம்பைச்சேர் 554
செம்பொனின் 472
செம்பொன்செய் 34
செம்மென்சடை 60
செய்தவத்தர் 11
செய்பூங்கொன்றை 185
செய்யகலிங்கத்தார் 399
செய்யதண் 500
செய்யமேனியீர் 412
செய்யமேனிவெளிய 9
செய்யருகே 23
செய்யர்செய்ய 126
செருக்குவாய் 560
செருவடை 536
செல்வநெடு 367
செல்வமல்கிய 601
செல்வமல்கு 437
செறியார்கழலுஞ் 155
செறியார்தரு 75
செறிமுளரித் 21
செற்றவர்தம் 25
செற்றிட்டே 553

சே

சேயடைந்த 215
சேவுயருந் 569
சேற்றெழுந்த 262

சோ

சோலைமிக்க 228
சோலையில் 462

ஞா

ஞாலத்துயர் 369
ஞாலத்தை 168
ஞாலமுண்ட 236
ஞாழல் 207
ஞாலம் ஏழும் 418
ஞானத்திரள் 304

த

தகரமணியருவி 398
தக்கனது 581
தக்கன்பெரு 385
தக்கன்தனசிரம் 44
தங்குமோ 253
தங்கையிட 371
தசமுகன் 561
தடங்கொண்ட 142
தடநிலவிய 91
தடமலிபுகலியர் 532
தடமலிபொய்கை 444
தடவரையரக்க 505
தடுக்காலுடல் 62
தடுக்குஅமருஞ் 272
தடுக்குடைக்கையரும் 36
தடுக்கையுடன் 79
தட்டிட்டே 556
தட்டையிடுக்கி 307
தணிநீர் 276
தணியார்மதிசெஞ் 167
தணியார்மதியரவின் 74
தண்டமர் 192
தண்ணம்புனல் 391
தண்ணறுமத்தமும் 33
தண்ணார்திங்கள் 445
தண்புனலும் 220
தமிழினீர்மை 326
தருக்கினவரக்கன 484
தருக்கின்மிக்க 600
தருஞ்சரதம் 570
தருவளர் 446
தரைமுதலுலகினில் 540
தரையொடு 91
தலம்மல்கிய 71
தலைமதி 87
தலையவன் 499
தலையின் 159
தழல்சேர் 58
தழுக்கொள் 107
தழைமயில் 503
தழையார் 56
தளருங்கொடி 394
தளையவிழ் 24
தறிபோலாம் 505
தறியார் 148
தனமணி 505

தா

தாணுதல் 5
தாதலர் 459
தாதார்கொன் (ஓத்தூர்) 239
தாதார்கொன் (கயிலை) 301
தாமரைமேல் 477
தாயவனுலகு 495
தாயும்நீயே 222
தாரார்கொன்றை 287
தாரிடுகொன்றை 176
தார்கொள் 325
தாவியவனுடன் 271
தாழ்ந்தகுழல் 504
தாறிடு 447

தி

திகழ்சிவபுர 99
திகைநான்கும் 523
திக்கிற்றேவற்று 553
திங்கட்கே 552
திங்களம்போதும் 33
திங்களுச்சி 218
திண்ணார் 284
திருநீலமலர் 523
திருமலர்க் 340
திருமாலடிவீழத் (நாகை) 383
திருமாலடிவீழத் (வடுகூர்) 395
திருவார்சிலை 151

திருவிலிச்சிலதேர் 601
திருவொளி 172
திரைகள்எல்லா 23
திரைபொரு 487
திரையார்புனலோடு 377
திரையார்புனல் 150

தீ

தீதிலாமலை 500
தீயராய 225

து

துஞ்சவரு 199
துஞ்சுநாள் 181
துஞ்சும்போதும் 222
துடிகளோடு 127
துணியாருடை 394
துணிவளர் 194
துணிவுடையவர் 548
துணையல் 454
துவராடையர் 160
துவரும்புரிசை 394
துவருறுவிரி 531
துவர்சேர் 278
துளங்குஞ்சுடர் 205
துளங்குந்நெறியார் 156
துளிவண்தேன் 370
துள்ளுமிருவர் 410
துறைபல 517
துறைமல்கு 433
துறையவன் 500
துனியுறு 516
துன்பந்துடைப்பீர் 409
துன்னலினாடை 180
துன்னார்புரமும் 428

தூ

தூசுபோர்த்து 244
தூர்த்தனைச் 425
தூவணநீறு 605

தெ

தெங்கம்நீண்ட 211
தெரிந்திலங்கு 123
தென்றிலரக் 407
தென்னிலங்கை 10

தே

தேக்குந் 143
தேங்கமழ் 356
தேடிக்காணார் 306
தேமருவார்குழல் 605
தேமாங்கனி 47
தேயநின்றான் 455
தேரரமணரும் 416
தேரரமணரை 407
தேரரக்கன் 288
தேரார்தரு 79
தேவராயும் 234
தேவாவரனே 428
தேவியொர்கூறினர் 39
தேனகத்தார் 453
தேனமர்தரு 541
தேனயம்பாடும் 435
தேனார்மதமத்தம் 377
தேனினுமினியர் 347
தேனுமாயமுதம் 342
தேனைவென்ற 110
தேன்மலர் 505

தொ

தொங்கலும் 267
தொடுத்தார் 302
தொடையார் 242
தொண்டர் 167
தொழிலால் 135
தொழுமனத்தவர் 407
தொழுவாரிருவர் 128

தோ

தோடணிகுழை 355
தோடணிம்மலர் 593
தோடுடையகாது 217

தோடுடையசெவி 2
தோடுடையானொரு 453
தோடுடையான் 268
தோடொர்காதினன் 421
தோட்டீரே 239
தோலினாலுடை 250
தோலுடையான் 24
தோலுநூலும் 593
தோலுந்தம் 599
தோலொடு 29
தோற்றவன் 483

ந

நகலார் 276
நகுவெண் 403
நகையார் 582
நடைமரு 529
நதியதன் 181
நம்பனை 273
நயர்காழி 168
நரையார்விடை 597
நலங்கொள்காழி 108
நலமலிஞான 527
நலமலிதரு 93
நலமாகியஞான 152
நலமார்மறை 387
நலமிகுதிரு 102
நலனாயபலி 522
நலிதருதரை 541
நல்லகேள்வி 120
நல்லபுனல் 464
நல்லம்மலர் 84
நல்லாறறஞ் 383
நல்லாரும் 245
நல்லார்தீமேவும் 370
நளிர்காழி 156
நறவம்நிறை 329
நறவமார் 407
நறவார் புகலி 116
நறுநீருகுங் 598
நறைகொண்ட 266
நறைமலி 97
நற்பதங்கள் 263
நனிவளர் 484
நன்றாநான் 240
நன்றுடையானை 432
நன்றுதீதென்று 282
நன்றுநகுநாள் 270

நா

நாகத்தணை 387
நாகபணந்திகழ் 19
நாகமும்வான்மதி 475
நாகம்வைத்த 10
நாடவல்ல 124
நாணமுடை 272
நாணாதுடை 434
நாணாரமணர் 322
நாணொடுகூடிய 197
நாதனென்பிர் 406
நாமருகேள்வியர் 29
நாலுங்குலைக்கமுகு 31
நாளாயபோகாமே 270
நாறவிண்ட 118
நாற்றமலர்மிசை 509
நாற்றமலர்மேல் 108
நாற்றமாமலரான் 600
நாற்றமிக்க 226
நானாவித 44

நி

நித்திலன் 546
நிலனொடு 186
நிழலார்சோலை 107
நிழலார்வயல் 70
நிழலான்மலி 278
நிழலினார் 254
நிறையவன் 484
நிறைவுவேண்டுவீர் 424
நிறைவெண்கொடி 367
நினைப்பெனும் 518
நினைவார் நினைய 330
நின்றுண்சமணும் 168
நின்றுண்சமணர் 317

நின்றுண்சமண் 422
நின்றுமலர்தூவி 415
நின்றுமுதுகுன்றை 417
நின்றுலாம் 576
நின்னடியே 229

நீ

நீடலர்கொன்றையொடு (கொடிமாடச்) 472
நீடலர்கொன்றையொடு (பாதாளீச்சரம்) 475
நீடலர்சோதி 441
நீடவல்லநிமிர் 130
நீடவல்லவார் 232
நீடிருஞ்சடை 349
நீடும்புனற் 147
நீண்டசடையர் 315
நீதிபேணுவீர் 424
நீதியறியாத 75
நீத்தநெறி 390
நீந்தலாகா 324
நீரகலந்தரு 190
நீரடைந்த 208
நீரார்முடியர் 315
நீரிடங்கொண்ட 441
நீரின்மல்கு 9
நீரின்மிசை 468
நீருளான் 343
நீரொடுங்கும் 223
நீரோடு 575
நீர்பரந்த 3
நீலநெய்தல் 438
நீலமாமிடற்று 418
நீறடைந்த 212
நீறணிமேனியனாய் 464
நீறணிமேனியன் 480
நீறாரகலம் 310
நீறார்திருமேனியர் 147
நீறுசேர்வது 599
நீறுடையார் 40
நீறுபூசினீர் 412
நீறுமெய்ப்பூசி 195
நீறேறியதிரு 79

நு

நுகராரமொடு 69
நுணங்குமறை 201
நுண்ணியான் 267

நூ

நூலடைந்த 212

நெ

நெடியர்சிறிது 394
நெடியானான் 206
நெடியான்நீள் 331
நெடியான்பிரமன் 316
நெய்தலாம்பல் 119
நெய்தவழ் 28
நெய்யணிமூவிலை 467
நெருப்புரு 513
நெறிநீர்மையர் 78
நெறியில்வரு 84

நே

நேருமவர்க்கு 604

நொ

நொந்தசுடலை 310

நோ

நோதல்செய்து 489
நோயும்பிணியும் 258
நோய்புல்கு 516
நோற்றலாரேனும் 350

ப

பகடூர்பசி 259
பகலுமிரவும் 202
பக்கம்வாழை 438
பங்கமேறு 291
பங்கயங்கள் 122

படரொளி 547
படவரவேரல்குல் 488
படிநோன்பவை 395
படைப்புந்நிலை 43
படையார்தரு 402
படையிலங்கு 13
படையுடைமழுவினன் 483
பட்டைத்துவர் 368
பணிந்தவர் 525
பணிவுடைமாலும் 36
பணிவாயுள்ள 186
பணைமுலையுமை 483
பண்டாழ்கடல் 378
பண்டேமுலகு 53
பண்ணிலாவு 8
பண்ணினார்மறை 254
பண்ணும்பதம் 52
பண்ணுறுவண்டு 171
பண்பழனக் 261
பதைத்தெழ 496
பத்தராயினீர் 424
பத்தரேத்தும் 289
பத்தரோடு 13
பத்தர்கணம் 21
பத்தர்மன்னிய 247
பத்திப்பேர் 554
பத்துத்தலையோனை 416
பந்தத்தால் 551
பந்தமுடைய 429
பந்தவிடை 421
பந்தார்விரல் 78
பயிலும்மறை 373
பரக்கினார் 251
பரக்குந் 429
பரக்கும்பெருமை 311
பரிந்தவன் 480
பருமாமதகரி 65
பலவிலமிடு 357
பலவும்பயன் 139
பல்லடைந்த 208
பல்லியல் 445
பல்லிலோடு 226
பல்வீழ்ந்து 258
பவழவண்ணப் 123
பழகுந்தொண்டர் 424
பழுதிலகடல் 96
பறப்பைப் 366
பறிகொடலை 414
பறையின்ஒலி 82
பறையுஞ்சிறு 200
பறையுநம்வினை 253
பறையும்பழிபாவம் 68
பற்றியொருதலை 83
பற்றுமாகி 234
பனியார்மலர் 151
பன்மலர்வைகு 478
பன்றிக்கோலம் 555
பன்னீர்மை 257

பா

பாகமுந்தேவியை 34
பாங்கிலாஅரக்கன் 337
பாங்கினல்லார் 230
பாங்குநல்ல 118
பாசமறுப்பீர் 410
பாடகமெல்அடி 33
பாடலனான் 462
பாடன்முழவும் 29
பாடுடைக் 338
பாடுவாருக்கு 235
பாதம்பலர் 205
பாந்தளார் 406
பாராரே 262
பாரார்விடை 164
பாரிதனை 570
பாரும்விண்ணும் 123
பாரோர்தொழ 381
பார்த்தவன் 495
பார்மலிந்து 183
பாலமதி 200
பாலனநீறு 470
பாலனாம் 341

பாலினானறு 267
பாலுந்நறுநெய் 393
பாலுநெய்யும் 126
பாலுந்துறு 73
பாறணி 499
பானாறும் 263

பி

பிச்சக்குடை 391
பிச்சைக்கே 551
பிடியதனுரு 540
பிணிகொளாக்கை 127
பிணிகொள்சடை 413
பிணிநீர 256
பிணிபடு 86
பிணியும் 398
பிண்டமறுப்பீர் 410
பிண்டியேன்று 312
பியல்ஆர் 275
பிரமபுரத் 558
பிரமனுந் 594
பிறந்தபிறவி 509
பிறப்பாதி 596
பிறவியறுப்பீர் 409
பிறைகொள் 314
பிறைபெற்ற 521
பிறையணி 86
பிறையார்சடை 422
பிறையுடையான் 25
பிறையுநெடுநீரும் 395
பிறையும்புனலும் 295
புறையும்மரவும்முற 146
பிறையுமரவும்புனலும் 127
பின்றாழ்சடை 315
பின்னியதாழ் 41
பின்னுசடைகள் 330

பீ

பீரடைந்த 214
பீலிம்மயில் 47

பு

புகழ்மகடுணை 544
புடைபுல்கு 518
புண்டரிகத்தவன் 558
புண்ணியர்பூதியர் 38
புத்தரருகர் 404
புத்தரொடமணர்கள் 549
புத்தரோடுசமணர் 210
புத்தரோடுபுன் 227
புத்தரோடுபொறிஇல் 5
புத்தர்கடத் 606
புந்தியர்மறை 550
புந்தியொன்றி 14
புயம்பல 363
புரமெரித்த 209
புரிகொள் 300
புரிசடையாய் 222
புலனைந்தும் 574
புல்கவல்ல 218
புவம்வளி 96
புவிமுதலைம்பூதம் 571
புள்வாய் 187
புற்றில்வாழும் 11
புனலிலங்கையர் 254
புனைதல்புரி 154
புனையழலோம்பு 30
புனையும்விரி 381

பூ

பூசுரர்சேர் 560
பூணற்பொறி 106
பூணெடுநாகம் 175
பூண்டங்குமார்பின் 30
பூண்டவ்வரை 83
பூதமும்பல் 170
பூதம்பாடப் 249
பூத்தேர்ந்தா 238
பூந்தராய்ப்பந்தன் 426
பூமகடன்கோன் 572
பூவார்குழலார் 143
பூவார்கொன்றை 110

பூவார்பொய்கை 320
பூவார்பொற் 583
பூவார்மலர் 304
பூவியல்புரி 539
பூவினில்வாசம் 34
பூவுந்திங்கள் 245

பெ

பெண்தான் 106
பெண்டிர்மக்கள் 221
பெண்ணாணென 381
பெண்ணார் 387
பெண்ணினல்லா 500
பெண்ணினைப் 334
பெண்ணோர்பாகமு 127
பெரியமேரு 16
பெரியவன்சிறிய 497
பெரியவன்பெண் 485
பெருகியதமிழ் 89
பெருகும்புனல் 48
பெருக்கப் 112
பெருக்கெண்ணாத 447
பெருந்தடங்கண் 569
பெருந்தண்சாரல் 439
பெருமைகள் 357
பெற்றமாசு 108

பே

பேயடைந்த 213
பேயாயின 68
பேய்பலவும் 476

பை

பைம்மாநாகம் 185
பையாரரவு 115
பையாரும் 242
பையுடைய 454
பைவாயரவம் 283

பொ

பொங்கார் 314
பொங்கிவரும் 38
பொங்கிளநாகம் 196
பொங்குநடை 602
பொடிகள்பூசித் 437
பொடிகொளுருவர் 300
பொடிபுல்கு 488
பொடியார் 522
பொடியுடை 175
பொதியிலானே 223
பொந்தின்னிடை 76
பொய்யாமொழியார் 297
பொய்யாவேத 283
பொரிபடு 530
பொருகடல் 537
பொருவாரெனக்கு 62
பொருளார்தரும் 79
பொழிலவன் 484
பொழிலார்தரு 78
பொறியரவம் 586
பொன்றிகழாமை 471
பொன்றிகழ்காவிரி 489
பொன்றிரண்டன்ன 347
பொன்னங்கானல் 187
பொன்னடிமாதவர் 560
பொன்னார்மாடம் 332
பொன்னியல்கொன்றை 442
பொன்னியல்சீவரத்தார் 468
பொன்னியல்தாமரை 26
பொன்னியன்மாட 429
பொன்னெடு 607

போ

போகமார்த்த 217
போதார்புனல் 320
போதியர்பிண்டியர் 473
போதியாரும் 293
போதுபொன்திகழ் 246
போதும்பொன்னும் 439
போரார்கடலில் 303
போரார்மதமா 281
போர்மலி 191
போர்மிகுத்த 264
போழம்பல 202

ம

மகரத்தாடு 291
மங்கைபங்கினீர் 413
மங்கையங்கோர் 286
மங்கையோர்கூறு 459
மசங்கற்சமண் 54
மஞ்சைப்போழ்ந்த 304
மஞ்சோங்கு 297
மடைச்சுரம் 358
மடையில்வாளை 106
மணியார்திகழ் 386
மணியார்முது 415
மண்தான்முழுதும் 293
மண்ணார்முழவு 259
மண்ணுதல் 489
மண்புனலனலொடு 491
மண்பொடி 172
மதியால் 374
மதியொன்றிய 158
மத்தக்களிறாளி 66
மத்தநன்மாமலரும் 472
மத்தமதக் 466
மத்தம்மலி 70
மத்தாவரை 56
மந்தம்முழவம் 432
மயங்குமாயம் 236
மயறீர்மை 257
மயிலார்சாயல் 107
மயில்புல்கு 64
மரவஞ்சிலை 48
மரவத்தொடு 65
மருதிடைநட 531
மருந்தவன் 483
மருந்தனமுதன் 596
மருவலர்புரம் 92
மருவார்குழலி 114
மருவார்மதில் 281
மருவியவல்வினை 518
மருவியெங்கும் 120
மருளுடை 527
மருள்செய்து 156
மலைபலவளர் 96
மலைபுரிந்த 230
மலைமகடனை 91
மலைமகண்மறுகிட 491
மலைமல்கு 434
மலையதனாருடைய 123
மலையார்சாரல் 438
மலையார்தரு 77
மலையான்மகள் 73
மலையார்மாடம் 451
மலையார்மங்கை 319
மலையான்மகளஞ்ச 45
மலையான்மகள்கண 73
மலையான்மகளோடு 115
மலையினார் 340
மலையெடுத்த 210
மல்கியநுண் 477
மல்லன்மும் 250
மழுவாளேந்தி 115
மழைநுழை 529
மழையார்சாரல் 450
மறக்குமனத்தினை 508
மறந்தான்கருதி 306
மறிதிரை 534
மறுத்தவர் 481
மறுமாணுரு 446
மறைகலந்த 4
மறையவனுலகவன்மதி
(திருவிடைமருதூர்) 531
மறையவனுலகவன்மாய
(திருக்கடைமுடி) 488
மறையவன்மதி
(சிவபுரம்) 548
மறையானெடு 404
மறையின்னிசை 310
மறையுடையாய் 229
மறையுமோதுவர் 600
மற்றிணை 508
மனமார்தரு 77
மனமுலாமடி 342
மன்மதனை 545
மன்னானவன் 74
மன்னிமாலொடு 244

மன்னியவலி 542

மன்னியூரிறை 424

மா

மாகந்தோய 246

மாகரஞ்சேர் 292

மாசடைந்த 215

மாசாருடம்பர் 116

மாசுமெய்யர் 219

மாசூர்வடிவின்னர் 379

மாசேறிய 45

மாடமர்சனம் 544

மாடமல்கு 124

மாடவீதிமன் 283

மாடவீதிவருபுனல் 440

மாடார்மலர்க் 139

மாடேயோதம் 111

மாணாவென்றி 110

மாண்டார் 136

மாதர்மடப்பிடி 602

மாதொருபாலும் 427

மாந்தர்தம் 195

மாலாயிரம் 374

மாலினுக்கு 182

மாலினோடு 210

மாலுமயனும் 41

மாலும்பிரமனும் 371

மாவடைந்த 214

மாவினுரிவை 300

மாறிலவுணர் 466

மாறிலாமணியே 243

மாறிலாமலரா 251

மாறிலாமாதொரு 504

மாறெதிர் 492

மானாரரவு 62

மானிடமார் 192

மி

மிக்கார் 239

மிளிரும்மரவோடு 379

மிளிரும்மணி 64

மின்னியலு 590

மின்னியல்செஞ்சடை 475

மீ

மீத்திகழண்டம் 429

மு

முகில்சேர் 59

முடிகையினால் 25

முடிகொள் 314

முடியார்தரு 74

முடியார்மன்னர் 319

முட்டாமுதுகரியின் 66

முதிருறு 88

முதிர்சடை 548

முத்தியர் 38

முந்திநின்ற 122

முந்தியிவ்வையம் 443

முந்நீர்சூழ்ந்த 301

முருகுவிரி 397

முலைத்தடம் 507

முலையாழ்கெழும 277

முழங்கொலி 584

முளிவெள் 325

முள்ளின்மேல் 521

முற்றலாமையிள 3

முற்றாததொர் 144

முற்றுஞ்சடை 397

முன்பனை 526

முன்றில் 263

முன்னிற்பவர் 53

முன்னுயிர்த் 362

முன்னொருகாலத்து 446

மூ

மூத்துவராடை 192

மூப்பூர்நலிய 320

மூரல்வெண் 250

மூரன்முறுவல் 83

மூவராய 122

மூவருமாகி 185

மூவாவண்ணர் 326

மெ

மெய்த்தன்னுறும் 74
மெய்த்துலாவும் 132
மெய்த்தாறு 580
மெய்யராகி 222
மெய்யின்மாசர் 132

மே

மேகத்திடிகுரல் 65
மேலதுநான்முகன் 196
மேலோடிவிசும்பு 577
மேனியிற் 584
மேனின்றிழி 375

மை

மைசேர்கண்டர் 287
மைச்செறி 351
மைத்தகுமேனி 443
மைந்தணி 458
மைம்மரு 18
மைம்மலர்க் 348
மைம்மாநீல 438
மையாடிய 68
மையாரொண் 366
மையார்நிற 140
மையினார்மலர் 268

மொ

மொய்சேர்வண்டு 449
மொய்த்து 237
மொய்யார் 416
மொய்வல்லசுரர் 292
மொழிசூழ் 382

வ

வசையறுமலர் 104
வசையறுவலி 92
வசைவிற்கொடு 61
வஞ்சமனத்து 271
வடந்திகழ் 190
வடிகொள்வாவி 451
வடிவுடைமலை 548
வணங்கிம்மலர் 148
வண்டணை 335
வண்டரங்கப்புனல் 261
வண்டர்மும் 254
வண்டார்குழல் 43
வண்டுவைகும் 16
வண்ணநன்மலர் 482
வண்ணமலரானும் 391
வண்ணவெண் 592
வந்தமணலால் 271
வந்தித்திருக்கும் 306
வந்தியோடு 293
வம்பார்குன்றம் 437
வம்மினடியீர் 51
வயமுண்டவ 45
வரந்திகழும் 592
வரந்தையான் 266
வரமுன்னி 164
வரமொன்றிய 159
வரிந்தவெஞ்சிலை 525
வரியாயமலரானும் 523
வரியார்புலியின் 311
வரியுறுபுலி 86
வரிவளரவி 353
வருநலமயில் 530
வருமாந்தளிர் 367
வரைதிரிதர 547
வரைபொருதிழி 87
வரையார்சந்தோடு 114
வரையார்திரள் 321
வரையொன்றது 159
வலங்கொள் 383
வலமார்படை 135
வலியின்மதி 134
வல்லிநுண் 336
வல்லியந்தோல் 464
வழங்குதிங்கள் 235
வளமென 531
வளம்கொள்மலர் 598
வளம்பட்டலர் 62
வளர்பூங் 442
வளைக்குமெயிற்றின் 597

வற்றாநதியும் 427
வன்புற்றிள 143
வன்றிறல் 526
வன்னிகொன்றை 224

வா

வாசங்கமழ்காழி 371
வாசங்கமழ்மாமலர் 143
வாசம்மலர் 386
வாசிதீரவே 412
வாடல்வெண்டலைசூடி 246
வாடாவிரி 139
வாணிலாச் 406
வாணிலாமதி 594
வாதுசெய் 351
வாதைப்படுகின்ற 373
வாய்ந்தவல்லவுணர் 526
வாரார்கொங் (குடந்தை) 319
வாரார்கொங் (செம்பொன்) 114
வாரிமாகம் 234
வாருறுகொங்கை 471
வாருறுமென்முலை 603
வாருறுவனமுலை 480
வாரேற்ற 266
வார்மலி 606
வாள்அமர்வீரம் 192
வானத்துயர் 309
வானமர்மதிபுல்கு 526
வானமர்மதியொடு 481
வானார்திங்கள் 116
வானார்சோதி 324
வானிற்பொலிவு 64

வி

விடங்கொணா 227
விடத்தார் 147
விடலேறு 574
விடைசேர்கொடி 138
விடைத்தவல் (பாம்புரம்) 182
விடைத்தவல் (ஐயாறு) 527
விடையமர்ந்து 225
விடையார்கொடியுடை 69
விடையான் 416
விடையினர் 535
விடையுமேறுவர் 600
விண்டமாம் 251
விண்டலர்பொழி 558
விண்டலர்மத்த 477
விண்டானதிர 331
விண்ணவருக்கு 446
விண்ணவர்தம்மொடு 527
விண்ணார்திங்கட் (கானூர்) 325
விண்ணார்திங்கள் (பாற்றுறை) 245
விண்ணியல்விமானம் 338
விண்ணிழி 22
விண்ணுலகாள் 508
விண்ணுலாமதியம் 349
விண்ணுறு 603
விண்ணோர்பெரு 402
விண்ணோர்களும் 44
விண்மகிழ்ந் 3
விதியாய் 134
வியரிலங்கு 5
விரவிநீறுமெய் 600
விரிதருபுலி 534
விரியார்சடை 421
விருதுபகரும் 302
விருத்தனாகிப் 230
விரையாலும் 522
விலங்கலொன்று (சோபுரம்) 227
விலங்கலொன்று (கழுமலம்) 363
வில்லியநுண் 459
விழவாரொலியும் 312
விழுநீர்மழுவாள் 138
விழையாருள்ளம் 187
விளங்கும்பிறை 63
விளங்கொண்
விளங்கொளி 559
விளவுஆர்கனி 49
விளையாதது 56
வினைகெட 87
வினைஆயின 311

வீ

வீடிலான் 255
வீடுபிறப்பு 463
வீண்அடைந்த 213
வீழிம்மிழலை 54
வீளைக்குரலும் 296
வீறார்முலை 403
வீறுநன்குடை 492

வெ

வெங்கணானை 225
வெங்கள்விம்முவெறி 118
வெஞ்சுடராடுவர் 194
வெஞ்சுடர்த்தீ 218
வெஞ்சொல் 231
வெடிகொள் 107
வெண்கோவணம் 142
வெண்செநெல் 519
வெண்தலைமாலை 40
வெண்ணிறத்த 119
வெந்தநீற்றினர் 247
வெந்தலாய 288
வெந்தவெண்ணீறணி 470
வெந்தவெண்பொடி 592
வெந்துவர் 460
வெந்துறு 463
வெம்புந்திய 50
வெம்மைமிகு 581
வெய்யதண் 433
வெய்யவினைதீர 410
வெருநீர்கொள 380
வெவ்வமேனி 246
வெள்ளத்தாமரை 255
வெள்ளமது 458
வெள்ளமார்ந்து 10
வெள்ளமெல்லாம் 454
வெறியார்மலர்த் 140
வெற்றரையுழல்பவர் 482
வெற்றிட்டே 553

வே

வேதத்தொலி 46
வேதமோதி 295
வேதமோர்கீதம் 460
வேதர்வேத 599
வேந்தாகி 576
வேயுயர்சாரல் 434
வேய்முத்து 298
வேரிமிகு 580
வேருலாம் 343
வேர்வந்து 50
வேழவெண் 231
வேனல்விம்மு 118

வை

வையகநீர் 429

PUBLICATION DETAILS

Title of the Book	:	St. Tirugnansambandhar's TIRUMURAI THE FIRST
Translator	:	Dr. T.N.Ramachandran
Subject	:	Saivite Canonical work
Copyright	:	Translator
Publisher	:	Saint Sekkizhaar School of Saiva Siddhanta, 5-D, Selvam Nagar, Thanjavur - 613 007.
Size	:	Crown 1/4
Edition	:	First, February 2012
Paper Used	:	Maplitho
No. of pages	:	xxxii + 628
Distributor	:	Akaram, No.1, Nirmala Nagar, Thanjavur - 613 007. annamakaram@gmail.com
Printer	:	Meera Fine Arts, Sivakasi.
Price	:	₹ 750/-

Sekkizhaar Adi - p - Podi Dr.T.N.Ramachandran, D.Litt., is an acknowledged cognoscente of Saiva Siddhantam. He has indited, edited and translated, in all, fifty works so far. His Knowledge of Tamil and English is the envy of scholars. He is devoted to Tamil and Tamil Saivisam and his devotion is worthy of our emulation.

₹.750.00